

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 279 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

52. évfolyam

2009. november 19.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
	<p>Európai Parlament</p> <p>ÜLÉSSZAK: 2008–2009</p> <p>2008. május 20–22-i ülések</p> <p>ELFOGADOTT SZÖVEGEK</p> <p><i>Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 180 E, 2008.7.17.</i></p> <p>I <i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i></p> <p>ÁLLÁSFOGLALÁSOK</p> <p>Európai Parlament</p> <p>2008. május 20., kedd</p>	
2009/C 279 E/01	A PEACE program értékelése és stratégiák a jövőre nézve Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása a PEACE program értékeléséről és a jövőre vonatkozó stratégiákról (2007/2150(INI))	1
2009/C 279 E/02	Nyersanyagok és alapanyagok kereskedelme Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása a nyersanyagok és alapanyagok kereskedelméről (2008/2051(INI))	5
2009/C 279 E/03	A legkülső régiókra vonatkozó stratégia: eredmények és kilátások Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása a legkülső régiókra vonatkozó stratégiáról: eredmények és kilátások (2008/2010(INI))	12
2009/C 279 E/04	Közösségi fogyasztóügyi politika Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása a közösségi fogyasztóügyi politikai stratégiáról (2007/2189(INI))	17

HU

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2009/C 279 E/05	Az esélyegyenlőség és a megkülönböztetésmentesség terén megvalósított előrehaladás az EU-ban Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása az EU-ban az esélyegyenlőség és a megkülönböztetésmentesség terén elért előrehaladásról (a 2000/43/EK és a 2000/78/EK irányelv átültetése) (2007/2202(INI))	23
2009/C 279 E/06	Az Európai Unió integrált tengerpolitikája Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása az Európai Unió integrált tengerpolitikájáról (2008/2009(INI))	30
2008. május 21., szerda		
2009/C 279 E/07	A társaságok számára biztosított egyszerűsített üzleti környezet Az Európai Parlament 2008. május 21-i állásfoglalása a társaságok számára biztosított egyszerűsített üzleti környezetről a társasági jog, a számvitel és a könyvvizsgálat területén (2007/2254(INI))	36
2009/C 279 E/08	A nők és a tudomány Az Európai Parlament 2008. május 21-i állásfoglalása a nőkről és a tudományról (2007/2206(INI))	40
2009/C 279 E/09	Zöld könyv a hajóbontás gyakorlatának javításáról Az Európai Parlament 2008. május 21-i állásfoglalása a hajóbontás gyakorlatának javításáról szóló Zöld könyvről (2007/2279(INI))	44
2009/C 279 E/10	Időközi jelentés az éghajlatváltozás tudományos tényeiről: eredmények és a döntéshozatalt segítő ajánlások Az Európai Parlament 2008. május 21-i állásfoglalása az éghajlatváltozással kapcsolatos tudományos tényekről: döntéshozatalra irányuló megállapítások és ajánlások (2008/2001(INI))	51
2009/C 279 E/11	A Törökországról szóló 2007. évi országjelentés Az Európai Parlament 2008. május 21-i állásfoglalása a Törökország által elért haladásról szóló 2007. évi jelentésről (2007/2269(INI))	57
2008. május 22., csütörtök		
2009/C 279 E/12	Az iparpolitika félidős felülvizsgálata – Hozzájárulás az EU növekedési és munkahelyteremtési stratégiájához Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása „Az iparpolitika félidős felülvizsgálata – Hozzájárulás az EU növekedési és munkahelyteremtési stratégiájához” című dokumentumról (2007/2257(INI))	65
2009/C 279 E/13	Libanon Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása a libanoni helyzetről	69
2009/C 279 E/14	Az élelmiszerárak emelkedése az Európai Unióban és a fejlődő országokban Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása az élelmiszeráraknak az EU-ban és a fejlődő országokban tapasztalt növekedéséről	71
2009/C 279 E/15	A vízumkötelezettségek alóli mentesség Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti, a vízumkötelezettségek alóli mentességről (vízummentességről) folytatott tárgyalásokról	77

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2009/C 279 E/16	Burma Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása a tragikus burmai helyzetről	80
2009/C 279 E/17	Természeti katasztrófa Kínában – Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása a természeti katasztrófáról Kínában	82
2009/C 279 E/18	Uránt tartalmazó fegyverek Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása a (szegényített) uránt tartalmazó fegyverek az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt hatásáról – az ilyen fegyverek egyetemes betiltása felé	84
2009/C 279 E/19	REACH (A tesztelési módszerekről szóló rendelettervezet) Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról szóló 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (REACH) szerinti tesztelési módszerek meghatározásáról szóló bizottsági rendelettervezetről	85
2009/C 279 E/20	Állat-egészségügyi stratégia (2007–2013) Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása az Európai Unió új állat-egészségügyi stratégiájáról (2007–2013) (2007/2260(INI))	89
2009/C 279 E/21	Az Aarhusi egyezményben részes felek harmadik tanácskozásán követendő EU stratégia Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása az Aarhusi egyezményben részes felek a lettországi Rigában tartandó harmadik tanácskozásán követendő EU stratégiáról	98
2009/C 279 E/22	A támogatáshatékonyaságról szóló 2005. évi párizsi nyilatkozat nyomon követése Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása a támogatáshatékonyaságról szóló, 2005. évi párizsi nyilatkozat nyomon követéséről (2008/2048(INI))	100
2009/C 279 E/23	Szudán és a Nemzetközi Büntetőbíróság Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása Szudánról és a Nemzetközi Büntetőbíróságról (ICC)	109
2009/C 279 E/24	Politikai indíttatású letartóztatások Fehéroroszországban Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása a politikai indíttatású letartóztatásokról Fehéroroszországban	113
2009/C 279 E/25	Burundi Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása a növekvő feszültségről Burundiban	115

III Előkészítő jogi aktusok

Európai Parlament

2008. május 20., kedd

2009/C 279 E/26	A szakképzések tagállamok közötti összehasonlíthatósága ***I Az Európai Parlament 2008. május 20-i jogalkotási állásfoglalása a szakképzéseknek az Európai Közösség tagállamai közötti összehasonlíthatóságáról szóló 85/368/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2007)0680 – C6-0398/2007 – 2007/0234(COD))	119
-----------------	--	-----

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2009/C 279 E/27	<p>Az állat-egészségügyi és zootechnikai adatok jegyzékbe foglalására és közzétételére vonatkozó eljárások egyszerűsítése *</p> <p>Az Európai Parlament 2008. május 20-i jogalkotási állásfoglalása az állat-egészségügyi és zootechnikai adatok jegyzékbe foglalására és közzétételére vonatkozó eljárások egyszerűsítéséről, továbbá a 64/432/EGK, 77/504/EGK, 88/407/EGK, 88/661/EGK, 89/361/EGK, 89/556/EGK, 90/427/EGK, 90/428/EGK, 90/429/EGK, 90/539/EGK, 91/68/EGK, 92/35/EGK, 92/65/EGK, 92/66/EGK, 92/119/EGK, 94/28/EGK, 2000/75/EGK irányelv és a 2000/258/EGK határozat, valamint a 2001/89/EGK, 2002/60/EGK és 2005/94/EGK irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0120 – C6-0156/2008 – 2008/0046(CNS))</p>	120
2009/C 279 E/28	<p>Egy tagállam területéről jogellenesen kiszállított kulturális tárgyak visszaszolgáltatása (kodifikált változat) ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2008. május 20-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok területéről jogellenesen kiszállított kulturális tárgyak visszaszolgáltatásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kodifikált változat) (COM(2007)0873 – C6-0025/2008 – 2007/0299(COD))</p>	120
2009/C 279 E/29	<p>Az Üzemanyagcellák és Hidrogén közös vállalkozás létrehozása *</p> <p>Az Európai Parlament 2008. május 20-i jogalkotási állásfoglalása az Üzemanyagcella- és Hidrogéntechnológiai Közös Vállalkozás létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2007)0571 – C6-0446/2007 – 2007/0211(CNS))</p>	121
2009/C 279 E/30	<p>Közösségi Dohányalap *</p> <p>Az Európai Parlament 2008. május 20-i jogalkotási állásfoglalása az 1782/2003/EK rendeletnek a dohányra vonatkozó támogatásból a 2008. és 2009. évben a Közösségi Dohányalapba történő átcsoportosítás, valamint az 1234/2007/EK rendeletnek a Közösségi Dohányalap finanszírozása tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0051 – C6-0062/2008 – 2008/0020(CNS))</p>	144
2009/C 279 E/31	<p>A húsról és az állatállományra vonatkozó statisztikák ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2008. május 20-i jogalkotási állásfoglalása a húsról és állatállományra vonatkozó statisztikákról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2007)0129 – C6-0099/2007 – 2007/0051 (COD))</p> <p>P6_TC1-COD(2007)0051</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. május 20-án került elfogadásra az állatállományra és húsról vonatkozó statisztikákról, valamint a 93/23/EGK, 93/24/EGK és 93/25/EGK tanácsi irányelvek hatályaon kívül helyezéséről szóló 2008/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel</p>	148
2009/C 279 E/32	<p>A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó irányelvek *</p> <p>Az Európai Parlament 2008. május 20-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2007)0803 V. rész – C6-0031/2008 – 2007/0300(CNS))</p>	149
2009/C 279 E/33	<p>Az Európai Parlament tervezett bevételei és kiadásai a 2009-es pénzügyi évre</p> <p>Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása az Európai Parlament 2009-es pénzügyi évre tervezett bevételeiről és kiadásairól (2008/2022(BUD))</p>	163

2008. május 21., szerda

2009/C 279 E/34	<p>A fémhigany exportjának tilalma és a fémhigany tárolása ***II</p> <p>Az Európai Parlament 2008. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács közös álláspontjáról a fémhigany kiviteli tilalmáról és biztonságos tárolásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása tekintetében (11488/1/2007 – C6-0034/2008 – 2006/0206(COD)) 166</p> <p>P6_TC2-COD(2006)0206</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja, amely második olvasatban 2008. május 21-én került elfogadásra a fémhigany és bizonyos higanyt tartalmazó vegyületek és keverékek kiviteli tilalmáról és a fémhigany biztonságos tárolásáról szóló .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 166</p>	166
2009/C 279 E/35	<p>A környezet büntetőjogi védelme ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2008. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a környezet büntetőjog általi védelméről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2007)0051 – C6-0063/2007 – 2007/0022(COD)) 167</p> <p>P6_TC1-COD(2007)0022</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. május 21-én került elfogadásra a környezet büntetőjog általi védelméről szóló 2008/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel 167</p>	167
2009/C 279 E/36	<p>Felmérések a mezőgazdasági üzemi struktúráról és a mezőgazdasági termelési módszerekről ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2008. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a mezőgazdasági üzemek szerkezetére vonatkozó felmérésekről és a mezőgazdasági termelési módszereket vizsgáló felmérésről, valamint az 571/88/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelethez irányuló javaslatról (COM(2007)0245 – C6-0127/2007 – 2007/0084(COD)) 168</p> <p>P6_TC1-COD(2007)0084</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. május 21-én került elfogadásra a gazdaságszerkezeti felmérésekről és a mezőgazdasági termelési módszereket vizsgáló felmérésről, valamint az 571/88/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 168</p>	168
2009/C 279 E/37	<p>A közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályai ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2008. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelethez irányuló javaslatról (COM(2007)0263 – C6-0145/2007 – 2007/0098(COD)) 169</p> <p>P6_TC1-COD(2007)0098</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. május 21-én került elfogadásra a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról szóló .../2008/EK európai parlamenti és a 96/26/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezésére tekintettel 169</p> <p>I. MELLÉKLET 187</p> <p>II. MELLÉKLET 193</p> <p>III. MELLÉKLET 194</p>	169

<u>Közlémenyszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2009/C 279 E/38	Nemzetközi közúti áru fuvarozás (átdolgozás) ***I Az Európai Parlament 2008. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a nemzetközi közúti áru fuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályait létrehozó európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2007)0265 – C6-0146/2007 – 2007/0099(COD))	194
	P6_TC1-COD(2007)0099 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. május 21-én került elfogadásra a nemzetközi közúti áru fuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel (átdolgozás) (EGT-vonatkozású szöveg)	195
	I. MELLÉKLET	209
	II. MELLÉKLET	211
	III. MELLÉKLET MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT	213
2009/C 279 E/39	A mobil műholdas szolgáltatásokat nyújtó rendszerek kiválasztása és engedélyezése ***I Az Európai Parlament 2008. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a mobil műholdas szolgáltatásokat nyújtó rendszerek kiválasztásáról és engedélyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2007)0480 – C6-0257/2007 – 2007/0174(COD))	215
	P6_TC1-COD(2007)0174 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. május 21-én került elfogadásra a mobil műholdas szolgáltatásokat nyújtó rendszerek kiválasztásáról és engedélyezéséről szóló 2008/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	215
2008. május 22., csütörtök		
2009/C 279 E/40	A 2008-as költségvetésre vonatkozó 2. sz. költségvetés-módosítás tervezete Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása az Európai Unió 2008-as pénzügyi évre vonatkozó, 2/2008. számú költségvetés-módosítási tervezetéről, III. szakasz – Bizottság (9190/2008 – C6-0192/2008 – 2008/2080 (BUD))	216
2009/C 279 E/41	Európai Képzési Alapítvány (átdolgozás) ***I Az Európai Parlament 2008. május 22-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Képzési Alapítvány létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2007)0443 – C6-0243/2007 – 2007/0163(COD))	217
	P6_TC1-COD(2007)0163 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. május 22-én került elfogadásra az európai képzési alapítvány létrehozásáról szóló .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (átdolgozás) elfogadására tekintettel	218
	I. MELLÉKLET A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT RENDELETEK ÉS A KÉSŐBBI MÓDOSÍTÁSOK	231
	II. MELLÉKLET MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT	231

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- **I Együttműködési eljárás: első olvasat
- **II Együttműködési eljárás: második olvasat
- *** Hozzájárulási eljárás
- ***I Együttdöntési eljárás: első olvasat
- ***II Együttdöntési eljárás: második olvasat
- ***III Együttdöntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a || jel mutatja.

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

A PEACE program értékelése és stratégiák a jövőre nézve

P6_TA(2008)0205

Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása a PEACE program értékeléséről és a jövőre vonatkozó stratégiákról (2007/2150(INI))

(2009/C 279 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 158. cikkére,
- tekintettel a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. június 21-i 1260/1999/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a strukturális alapok feladatairól és eredményességéről, továbbá tevékenységüknek egymás között, valamint az Európai Beruházási Bank és az egyéb meglévő pénzügyi eszközök műveleteivel történő összehangolásáról szóló 2052/88/EGK rendeletet módosító, 1993. július 20-i 2081/93/EGK tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a különböző strukturális alapok tevékenységeinek egymás között, valamint az Európai Beruházási Bank és az egyéb meglévő pénzügyi eszközök műveleteivel történő összehangolásáról szóló 2052/88/EGK rendelet végrehajtási szabályainak megállapításáról szóló 4253/88/EGK rendeletet módosító, 1993. július 20-i 2082/93/EGK tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az Írországért Nemzetközi Alap részére nyújtott közösségi pénzügyi hozzájárulásról szóló, 2000. január 24-i 214/2000/EK tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Írországért Nemzetközi Alap részére nyújtott közösségi pénzügyi hozzájárulásról (2003–2004) szóló, 2002. december 10-i 2236/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1260/1999/EK rendelet módosításáról szóló, 2003. május 26-i 1105/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ HL L 161., 1999.6.26., 1. o.

⁽²⁾ HL L 193., 1993.7.31., 5. o.

⁽³⁾ HL L 193., 1993.7.31., 20. o.

⁽⁴⁾ HL L 24., 2000.1.29., 7. o.

⁽⁵⁾ HL L 341., 2002.12.17., 6. o.

⁽⁶⁾ HL L 158., 2003.6.27., 3. o.

2008. május 20., kedd

- tekintettel a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1260/1999/EK rendeletnek a PEACE program időtartamának meghosszabbítása és új kötelezettségvállalási előirányzatok jóváhagyása tekintetében történő módosításáról szóló, 2005. január 24-i 173/2005/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Írországi Nemzetközi Alap részére nyújtott közösségi pénzügyi hozzájárulásról (2005–2006) szóló, 2005. január 24-i 177/2005/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel az Írországi Nemzetközi Alap részére nyújtott közösségi pénzügyi hozzájárulásról (2007–2010) szóló, 2006. december 21-i 1968/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
 - tekintettel az európai területi együttműködési csoportosulásról szóló, 2006. július 5-i 1082/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
 - tekintettel „Az észak-írországi békéért és megbékélésért indított különleges támogatási program” című bizottsági közleményre (COM(1994)0607),
 - tekintettel a „Jelentés az Írországi Nemzetközi Alapról a 177/2005/EK tanácsi rendelet 5. cikke értelmében” című bizottsági közleményre (COM(2006)0563),
 - tekintettel az Írországi Nemzetközi Alapról és az Észak-Írországi és Írországi határ menti régiókban a békét és a megbékélést szolgáló különleges támogatási programról (1995–1999) és az a Bizottság vonatkozó válaszairól szóló 7/2000. sz. számvevőszéki különjelentésre (58. pont) ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament Regionális Fejlesztési Bizottsága által szervezett, a PEACE program értékeléséről és a jövőre vonatkozó stratégiákról szóló, 2007. november 20-i nyilvános meghallgatásra,
 - tekintettel a Bizottság elnökének, José Manuel Barroso 2007. májusi belfasti látogatása után létrehozott Észak-írországi Munkacsoportra (TFNI),
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0133/2008),
- A. mivel az 1105/2003/EK és a 173/2005/EK tanácsi rendelettel létrehozott PEACE I. és II. uniós programok célja a béke biztosítása volt és két fő elemet tartalmaztak: a békéből származó lehetőségek kihasználása, valamint a konfliktus és erőszak örökségének kezelése;
- B. mivel az EU részvétele a PEACE programokban pozitív értéket képviselt és képvisel, és megmutatta Európa béketeremtő projektekhez való kötődését a pénzügyi eszközök rendelkezésre bocsátása mellett, szakértelemmel és hosszú távú jövőképpel rendelkező semleges hatóságként pedig bizonyította fontosságát a program létrehozásában;
- C. mivel a megbékélési folyamat több szinten működik, és mivel azt ösztönözni kell, azonban nem lehet senkire sem ráerőszakolni ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ HL L 29., 2005.2.2., 3. o.

⁽²⁾ HL L 30., 2005.2.3., 1. o.

⁽³⁾ HL L 409., 2006.12.30., 86. o.

⁽⁴⁾ HL L 210., 2006.7.31., 19. o.

⁽⁵⁾ HL C 146., 2000.5.25., 1. o.

⁽⁶⁾ Erőszakos konfliktusok utáni megbékélés, Nemzetközi IDEA, Stockholm, 2003.

2008. május 20., kedd

- D. mivel a béketeremtés és a megbékélés természetüknél fogva bizonytalan kimenetelűek, azonban fontosak a régió politikai, gazdasági és társadalmi problémáinak leküzdésében, és mivel ezért a bizalom megteremtésére irányuló projekteknél lehetőséget kell biztosítani a kísérletezésre és az innovációra;
- E. mivel az észak-írországi konfliktus a közösségek megosztását eredményezte, ami mély társadalmi, gazdasági és politikai szakadék kialakulásához vezetett,
- F. mivel a kapcsolatok és a bizalom kiépítése következtében megváltozhatnak a negatív nézetek, és mivel a fiatalok közötti kölcsönös megértés elősegítése segíti a jövő vezetőit mindkét közösség történelmének és kultúrájának megértésében;
- G. mivel a több résztvevő és folyamat bevonása miatt a helyi közösségekkel történő partneri együttműködés több időt vehet igénybe, mindazonáltal nyilvánvaló, hogy az ebből keletkező többelhaszon rendkívül fontos, ugyanis minél alacsonyabb szinten zajlanak az igazgatási feladatok és minél nagyobb a részvételi arány, annál inkább növekszik a programokkal és az EU-val kapcsolatos tudatosság,
- H. mivel a korábban perifériára szorult és a konfliktus és az erőszak által nagymértékben érintett csoportok és személyek számára a PEACE programok lehetőséget biztosítottak a béketeremtésben történő aktív részvételre; mivel a PEACE programok keretében a projektek a társadalom leginkább perifériára szorult csoportjait hivatottak segíteni az olyan egyének és csoportok számára kifejlesztett tevékenységekkel mint a konfliktus áldozatai, az idősek, a sebezhetőek, a fogyatékkal élők, a családon belüli erőszak áldozatai, a börtönviseltek és a munkanélküli fiatalok (!);
- I. mivel sokan önkéntes alapon dolgoztak a béketeremtő és megbékélési projekteken;
- J. mivel alapvető fontosságú, hogy a béketeremtő programok – különösen azok, amelyek közösségi és önkéntes csoportokat foglalnak magukban – azt követően is részesüljenek pénzügyi támogatásban, amikor a PEACE-támogatás már kimerült;
- K. mivel az önkéntes és a közösségi szektor híres a társadalmi hanyatlás és nélkülözés elleni küzdelem terén elért eredményeiről, és megfelelő helyzetben van ahhoz, hogy kiemelten fontos szolgáltatásokat dolgozzon ki és biztosítson a társadalom leghátrányosabb helyzetű csoportjai számára, és mivel a nők nagyon pozitív szerepet töltenek be a béketeremtésben;
- L. mivel a PEACE programok új vállalkozások indításával segítették az elszegényedett területeken a gazdasági projektek fejlesztését;
- M. mivel számos, a PEACE II keretében támogatott közösségi és önkéntes kezdeményezés folyamatosan működik – alapvető közösségi szolgáltatásokat nyújtva különösen a marginalizált csoportok részére – és a támogatás jóváhagyására vár, hogy folytatni tudja az említett szolgáltatások nyújtását;
- N. mivel a PEACE programok keretében nyújtott támogatásból eredő gazdasági fejlődés egyik aspektusa az volt, hogy az mind a városi, mind a vidéki területek előnyére vált,
- O. mivel az Írországi Nemzetközi Alap (IFI) keretében nyújtott finanszírozás gyakran kiegészítő jellegű, és mindkét program, az IFI és a PEACE is lehetőséget biztosított a projekteknél arra, hogy olyan szintet érjenek el, hogy hozzáférjenek egyéb uniós támogatásokhoz, például az Interreghez;
- P. mivel a PEACE alprogramjai, az IFI-programok és az Interreg-kezdeményezés keretében végzett számos tevékenység nagyfokú hasonlóságot és egyes területeken bizonyos átfedést mutatott;

(!) Az EU béketeremtési és megbékélési programja – A hatás, SEUPB.

2008. május 20., kedd

- Q. mivel az elszámoltathatóság, az átláthatóság, a részvétel és az emberek egymástól való függésének elismerése, az egyenlőtlenségek sikeres megszüntetése, a sokféleség támogatása, a sebezhető csoportokra fordított figyelem és az esélyegyenlőség a béketeremtési és megbékélési folyamat fontos elemeit képezik;
- R. mivel az áldozatok és túlélők ideiglenes biztosa által készített jelentés¹ megállapította, hogy az áldozatokat és túlélőket támogató csoportok az egyszerű PEACE-támogatástól függenek, továbbá nem derül ki, hogy mi lesz az áldozatokkal és túlélőkkel foglalkozó projektek további sorsa, ha már nem áll rendelkezésre a PEACE-támogatás; és mivel Észak-Írország első minisztere és az első miniszter helyettese nemrég négy új áldozatügyi biztost nevezett ki ⁽¹⁾;
- S. mivel az emberi jogok védelme és előmozdítása a béketeremtés és a konfliktus utáni társadalmak újjáépítésének szerves részét képezi,
1. hangsúlyozza, hogy a béketeremtés elengedhetetlen része a helyi felhatalmazás, és azt, hogy a civil társadalmi részvétel javítja a politikaformálást és a társadalom kormányzásának módját;
 2. rámutat arra, hogy a különböző végrehajtási mechanizmusok önkéntes szektorral, nem kormányzati szervezetekkel és helyi hatóságokkal együtt történő kialakítása széles körű tapasztalatokat biztosított az uniós alapok kezelése terén; reméli, hogy ezeket az alulról felfelé irányuló finanszírozási mechanizmusokat egyéb finanszírozási programok végrehajtása során is alkalmazni lehet majd;
 3. üdvözli a PEACE- és IFI-programok gazdasági és szociális fejlődéshez való hozzájárulását; megjegyzi, hogy az IFI végrehajtása előtt egy elmaradott területen létrehozott vállalkozási központ az IFI és a helyi körzeti tanács támogatásával harminckét vállalkozási központot összefogó hálózattá fejlődött, amely segítette a bizalom és a remény erősítését az érintettek között;
 4. hangsúlyozza, hogy a PEACE és az IFI által finanszírozott programok részvevői közötti együttműködésnek nem szabadna megszűnnie akkor, amikor a programok véget érnek; felhívja a kormányok ezzel foglalkozó részlegeit, hogy folytassák ezt az eredményesnek bizonyult munkát annak érdekében, hogy biztosítsák, hogy e felbecsülhetetlen munka további támogatásban részesüljön még akkor is, amikor a PEACE-támogatás végleg kimerül;
 5. kéri mind az Egyesült Királyság, mind Írország kormányát, hogy a közösségi és önkéntes csoportok tekintetében hozzanak átmeneti támogatási intézkedéseket annak érdekében, hogy kitöltsék különösen a PEACE II támogatási programok vége és a PEACE III támogatási programok kezdete közötti rést;
 6. kéri a Bizottságot, valamint az Egyesült Királyság és Írország kormányát, hogy vegyék fel a kapcsolatot az áldozatok és túlélők biztosaival egy olyan mechanizmus kialakítása céljából, amely mellett az áldozatokat és túlélőket támogató csoportok a PEACE-támogatás lejáratát követően továbbra is pénzügyi támogatásban részesülhetnek,
 7. kéri a Bizottságot, hogy a TFNI-vel kapcsolatban ismételje meg a PEACE I és PEACE II program aktív polgári megközelítését a jövőbeli kezdeményezések kialakításakor; emlékeztet arra, hogy a békefolyamat stabilizálása szempontjából fontos a kiegyensúlyozott regionális fejlődés, beleértve, hogy figyelmet kell fordítani az infrastruktúrára, amely lemaradt a fejlődésben az Unió más régióihoz képest, és kéri a TFNI-t, hogy jobban támogassa az infrastruktúra javítását;
 8. felszólít a határokon átnyúló munka további fejlesztésére, tekintetbe véve, hogy a határokon átnyúló munka a határmenti területeken a városi és vidéki közösségek regenerációjának központi eleme volt; sürgeti a helyi kereskedelmi kamarák és állami szervek közötti együttműködés további fejlesztését, valamint a határ mindkét oldalán az önkéntes és a közösségi szektor fórumainak, valamint a már régebb óta határokon átnyúló formában működő önkéntes szervezeteknek a további fejlesztését;
 9. kéri Írország kormányát az 1082/2006/EK rendelet azonnali végrehajtására,

⁽¹⁾ Support for Victims and Survivors – Addressing the Human legacy (Az áldozatok és túlélők támogatása történelmi örökségünk fényében), 2007. január.

2008. május 20., kedd

10. a konzultáció elterjedt használatát sürgeti nagy és kis méretekben egyaránt és helyi fókusszal a finanszírozási programokon belül, és hangsúlyozza azoknak a biztonsági rendszereknek a fontosságát, amelyek lehetővé teszik a kisösszegű támogatások rövid időn belül szükséges munkákra, vagy olyan munkákra történő odaítélését, amelyek eredménye nem könnyen számszerűsíthető, valamint lehetővé teszik a hosszú távú fenntarthatóságot biztosító rendszereket, amelyek segíthetik a helyi közösségeket;
11. a bürokrácia csökkentésére szólít fel annak biztosítása érdekében, hogy a kis projekteket ne terheljék túl;
12. elismeri, hogy a béketeremtés hosszadalmas fejlődési folyamat, valamint hogy a béke és megbékélés elérése időbe kerül; több időt kér az egyéni támogatások számára ahhoz, hogy a projektek eredményeket érthessenek el; elismeri, hogy nem csak a gazdasági kezdeményezések, hanem a kulturális és sportkezdmények is jelentősen hozzájárulhatnak a békéhez és a megbékéléshez, és ezért azokat továbbra is támogatni kell;
13. megjegyzi, hogy a szociális gazdasági ágazat az önkéntes és a közösségi szektor alszektora, amellyel fontos konzultációt folytatni annak érdekében, hogy helyi stratégiákat és területeket lehessen létrehozni; úgy ítéli meg, hogy a helyi vállalkozások szintén befolyásos résztvevők;
14. kiemeli, hogy a vidéki területek fejlődéséhez a jelenleginél több kapcsolódási pontra van szükség a mezőgazdasági, a vidéki és a regionális fejlesztési finanszírozás között, valamint a természet megőrzése, az ökoturizmus és a megújuló energiák előállítása és felhasználása között;
15. hangsúlyozza, hogy a lakosság számára könnyen hozzáférhetővé kellene tenni a PEACE I, PEACE II és IFI keretében finanszírozott projektek sikertörténeteiről szóló információkat; úgy véli, hogy az ilyen projektekből származó tapasztalatokat meg kell osztani a más nemzetközi béketeremtő munkában részt vevőkkel; e tekintetben felszólít egy olyan adatbázis létrehozására, amely oktatási eszközként szolgálhatna a béketeremtésben és megbékélésben belföldön és külföldön egyaránt; felszólít ezenkívül arra, hogy a részvétel minden szintjét vegyék figyelembe a regionális és városi hálózatok létrehozásakor;
16. átfogó stratégiák létrehozását javasolja annak biztosítása érdekében, hogy a helyes gyakorlatok példái ne csak hozzáférhetőek legyenek, hanem azokat a projektciklus minden szakaszában, így a tervezés, a végrehajtás, a figyelemmel kísérés és az értékelés során fel lehessen használni;
17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Régiók Bizottságának, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Nyersanyagok és alapanyagok kereskedelme

P6_TA(2008)0209

Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása a nyersanyagok és alapanyagok kereskedelméről (2008/2051(INI))

(2009/C 279 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a szegénység felszámolására irányuló kereskedelemről és fejlesztésről szóló, 2002. szeptember 3-i ⁽¹⁾, a világban tapasztalható éhínségről és a legszegényebb országokkal folytatott kereskedelem akadályainak felszámolásáról szóló, 2003. január 30-i ⁽²⁾, a nemzetközi kávépiacon tapasztalható válságról szóló, 2003. április 10-i ⁽³⁾, a kereskedelemről és a szegénységről (a kereskedelmi politikák meghatározása a kereskedelemnek a szegénység enyhítéséhez való legnagyobb mértékű hozzájárulása érdekében) szóló, 2006. június 1-jei ⁽⁴⁾, az energiaár-növekedés makrogazdasági hatásáról szóló, 2007. február 15-i ⁽⁵⁾, a Globális Európa – a versenyképesség külső szempontjairól szóló, 2007. május 22-i ⁽⁶⁾, az EU kereskedelmet célzó támogatásáról szóló, 2007. május 23-i ⁽⁷⁾, valamint a kereskedelemről és az éghajlatváltozásról szóló, 2007. november 29-i ⁽⁸⁾ állásfoglalásaira,

⁽¹⁾ HL C 272. E, 2003.11.13., 277. o.

⁽²⁾ HL C 39. E, 2004.2.13., 79. o.

⁽³⁾ HL C 64. E, 2004.3.12., 607. o.

⁽⁴⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 261. o.

⁽⁵⁾ HL C 287. E, 2007.11.29., 548. o.

⁽⁶⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 128. o.

⁽⁷⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 291. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0576.

2008. május 20., kedd

- tekintettel a 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatra, amely meghatározza a Millenniumi Fejlesztési Célokat (MFC-k) mint a nemzetközi közösség által a szegénység felszámolása érdekében együttesen megállapított kritériumokat, és tekintettel annak a 2005. szeptember 14–16. között megrendezett 2005-ös globális csúcstalálkozón történt értékelésére és felülvizsgálatára,
- tekintettel három, az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) által készített, „Éghajlatváltozás 2007: természettudományos alapok”, „Éghajlatváltozás 2007: hatások, alkalmazkodás és sebezhetőség”, valamint „Éghajlatváltozás 2007: az éghajlatváltozás enyhítése” című, 2007-ben közzétett jelentéseire,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Mezőgazdasági termékláncok, függőség és szegénység – Javaslat európai uniós cselekvési tervre” című közleményére (COM(2004)0089),
- tekintettel a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Globális Európa: nemzetközi versenyképesség – Hozzájárulás az EU növekedési és munkahely-teremtési stratégiájához” (COM(2006)0567), valamint „Globális Európa: Szorosabb együttműködés az európai exportőrök piacra jutásának elősegítése érdekében” (COM(2007)0183) című bizottsági közleményekre,
- tekintettel a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „a fémipari ágazatok versenyképességéről – Hozzájárulás az EU növekedési és munkahely-teremtési stratégiájához” című bizottsági közleményre (COM(2008)0108),
- tekintettel az ENSZ szervezésében Pekingben tartott Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott nyilatkozatra és cselekvési platformra,
- tekintettel az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezet (FAO) „Az állatállomány hosszú árnyéka” című, 2006-ban közzétett jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferenciájának (UNCTAD) munkájára a ghánai Accrában 2008. április 25-én az UNCTAD XII. konferenciáján megkötött accrai megállapodásra és nyilatkozatra, ,
- tekintettel a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Tematikus stratégia a természeti erőforrások fenntartható használatáról” című, 2005. december 21-én közzétett bizottsági közleményre (COM(2005)0670),
- tekintettel a G8-csúcstalálkozón Heiligendammban, 2007. június 7-én aláírt, „Növekedés és felelősség a világgazdaságban” című nyilatkozatra, különösen annak „Nyersanyagokkal kapcsolatos felelősség: átláthatóság és fenntartható növekedés” című fejezetére, amely szerint „a szabad, átlátható és nyitott piacok alapvető fontosságúak a globális növekedés, a stabilitás és a fenntartható fejlődés tekintetében”,
- tekintettel a versenyképességgel, energiával és környezettel foglalkozó magas szintű munkacsoport 2007. június 11-i negyedik jelentésére, amely támogatja a jól működő szabad és tisztességes globális nyersanyagpiacon alapuló nyersanyag-politika kialakítását, amely a kereskedelem-politika, különösen a nemzetközi több- és kétoldalú megállapodások alkalmazása útján biztosíthatja, hogy az EU és a harmadik országok nyílt és torzulástól mentes piacokat támogassanak,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A6-0134/2008),

2008. május 20., kedd

- A. mivel a nyersanyagok és alapanyagok alatt mezőgazdasági élelmiszertermékeket, mezőgazdasági alapanyagokat, fémeket, ásványokat és energiatermékeket kell érteni, amelyek ipari termékek nyersanyagaként szolgálnak, feldolgozott, feldolgozatlan vagy újrahasznosítható termékek formájában, mint pl. az ócskavas;
- B. mivel 2002 óta a nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagnak számító áruk árindexe 159%-kal emelkedett; a fémek és az ásványok ára 285%-kal, a mezőgazdasági nyersanyagoké pedig 133%-kal emelkedett;
- C. mivel az EU gazdasága nagy mértékben függ a harmadik országokból származó nyersanyag-behozattól, és a nyersanyagokhoz való hozzáférés alapvető szerepet játszik az EU versenyképességének biztosításában;
- D. mivel a nyersanyagok legutóbbi áremelkedésének eredményeként elmaradt a gazdasági fejlődés az Európai Unióban, és ez az EU versenyképességét fenyegeti;
- E. mivel a jövőben várhatóan világszerte tovább nő a nyersanyagok iránti kereslet; mivel ennek a növekedésnek az oka a gazdaságilag felemelkedő országok gazdasági fejlődése lesz;
- F. mivel korábban a nyersanyag- és alapanyagárak rövid távon rendkívüli ingadozást mutattak, és a helyzet idővel tovább romlott;
- G. mivel a nemzetközi piacokon a közelmúltban tapasztalható áremelkedések nem leplezhetik azt a tényt, hogy a nyersanyagok és alapanyagok árát a késztermékek árával összehasonlítva hosszú távú csökkenő tendencia jellemzi,
- H. mivel ezek az áremelkedések – különösen azok, amelyeket a gazdaságilag felemelkedő országok iparági célokból kezdeményeztek – kihívásokat jelentenek az EU feldolgozóiparának versenyképessége számára, és a nyersanyagellátás biztonságával kapcsolatban hosszú távú kérdéseket vetnek fel;
- I. mivel a 141 fejlődő országból 95 exportbevételének legalább 50%-a az alapanyag-kivitelből származik;
- J. mivel az Európai Unió fő versenytársnak tekinthető a nyersanyagokkal és alapanyagokkal folytatott nemzetközi kereskedelemben, nem utolsósorban nyersanyagok nettó importőreként,
- K. mivel az európai ipar sajátosságaiból adódóan az Európai Unió versenyképessége és gazdasági fejlődése nagymértékben függ a nyersanyag-behozattól;
- L. mivel számos példát lehet hozni olyan harmadik országok szakpolitikájára és intézkedéseire, továbbá a feltörekvő országokban az alapanyagokhoz való szabad és tisztességes hozzáférés akadályozásának tendenciája figyelhető meg, amely korlátozza az EU vállalkozásainak nyersanyagokhoz és alapanyagokhoz való hozzáférését;
- M. mivel a kutatás és az innováció megerősítése fontos szerepet játszik a fenntartható nyersanyagellátás ösztönzésében;
- N. mivel a STABEX, SYSMIN és FLEX rendszerek tükrözik az Európai Unió arra irányuló múltbeli és jelenlegi törekvéseit, hogy támogassák az árak és bevételek instabilitása által sújtott fejlődő országokat;
- O. mivel a nyersanyagok és alapanyagok nemzetközi piacán tapasztalható közelmúltbeli áremelkedések oka az olyan feltörekvő gazdaságokból származó kereslet jelentős megnövekedése, mint amilyen Kína, India és Brazília, továbbá a megváltozott időjárási viszonyok, egyes exportáló országok bizonyos korlátozó gyakorlatai, valamint a bioüzemanyag-piac és az állattenyésztés fellendülése, illetve az értékpapír-piaci spekuláció;

2008. május 20., kedd

- P. mivel a nők alkotják a világ azon szegényeinek jelentős részét, akik létfenntartásuk és megélhetésük biztosítása érdekében gyakran vannak a nyersanyag- és alapanyag-beszerzésre, -termelésre és -feldolgozásra utalva;
- Q. mivel a nemzetközi közösség kinyilvánította, hogy az MFC-k között a szegénység felszámolása érdekében meghatározott, 2015-ig teljesítendő konkrét célkitűzéseken keresztül nemzetközi erőfeszítésekre van szükség; mivel kellő figyelmet kell fordítani az alapanyagokat illető kérdések döntő jelentőségére a fejlődő országokban;
- R. mivel a természeti erőforrások fenntartható hasznosítása a felelősségteljes kormányzás előmozdítása esetén csökkenthetné a szegénységet és előmozdíthatná a gazdasági fejlődést; mivel a természeti erőforrásokban bővelkedő országok kormányainak gyengesége szegénységet, korrupciót és konfliktusokat is eredményezhet;
- S. mivel a biológiai sokféleség megőrzése és a megművelt föld rendelkezésre állása minden gazdaság jövőjének elengedhetetlen eleme a Földön; mivel a nyersanyagok kitermelésének minden formája esetén figyelembe kell venni ezeket a szükségleteket;
- T. mivel az éghajlat változik, és e változást részben az emberi tevékenység okozza; mivel a nyersanyag- és alapanyag-kitermelés, -termelés és -feldolgozás üvegházhatást okozó gázok jelentős kibocsátásával jár; mivel az EU ipara egyre több megszorításra kényszerül e kérdés orvoslása érdekében, és ez versenyképességének rovására megy;
- U. mivel az Európai Unió jelenleg nem rendelkezik következetes stratégiával a gazdaságának versenyképességét a nyersanyagokhoz való hozzáférés terén fokozódó verseny miatt fenyegető kihívásokkal való szembenézésre;
1. sürgeti a Bizottságot és az EU kereskedelmi partnereit, hogy minden kereskedelmi megállapodásra irányuló tárgyalásuk során komolyan foglalkozzanak a természeti erőforrások kiaknázása és kitermelése gyors csökkentésének kényszerével, és támogassák az energiatakarékos, megújuló és az erőforrások tekintetében hatékony technológiák elterjedését;

Biztonságos nyersanyagellátás az EU számára és a nyersanyagokhoz való világszintű hozzáférés biztosítása

2. hangsúlyozza a nyersanyagokhoz és alapanyagokhoz való hozzáférés fontosságát az EU gazdasága számára, mivel az EU-n belül számos nyersanyag nem áll rendelkezésre;
3. aggodalommal állapítja meg, hogy a világszinten növekedhet a nyersanyagok iránti kereslet; aggasztják a közeljövőben tervezett feltárások kapacitásának korlátai; megállapítja, hogy az európai vállalkozások korlátozott mértékben vesznek részt harmadik országokban a nyersanyagok kitermelésében;
4. aggasztja az a tendencia, hogy a kereskedelmet torzító intézkedések révén a harmadik országokban korlátozzák a nyersanyagokhoz való szabad hozzáférést, elismeri ugyanakkor, hogy az országok jogosultak a nyersanyagokhoz való hozzáférés környezetvédelmi okokból vagy szükség esetén kritikus ellátásihiány kezelésének céljából történő korlátozására; ezt a jogot más belpolitikai intézkedésekkel összefüggésben kell gyakorolni;
5. aggasztják azok a beruházási tevékenységek, amelyek célja a nyersanyagokhoz való jobb hozzáférés, és amelyek nem felelnek meg sem a tisztességes és szabad verseny normáinak, sem a felelősségteljes kormányzás és a fenntarthatóság elvének;
6. kéri a Bizottságot, hogy támogassa a nyersanyag-újrahasznosítással, valamint a nyersanyagok hatékony és gazdaságos felhasználásával kapcsolatos technológiák terén folyó kutatásra és fejlesztésre irányuló beruházásokat; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kutatási tevékenységeikben biztosítsanak nagyobb súlyt ennek a célkitűzésnek;

2008. május 20., kedd

7. sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is foglalkozzon a Világkereskedelmi Szervezet (WTO) keretében a nyersanyag-piacokhoz való szabad és tisztességes hozzáférés kérdésével; kéri a Bizottságot, hogy aktívan törekedjen megvalósítani azt a célkitűzést, hogy többoldalú jelleggel eltöröljék a nyersanyag-ágazaton belül a kereskedelmet torzító intézkedéseket, teljes mértékben tiszteletben tartva egyúttal a fejlesztési célú korlátozásokat a legkevésbé fejlett országok számára;

8. kéri a Bizottságot, hogy az energiatakarékos, megújuló és az erőforrások tekintetben hatékony technológiákhoz való hozzáférést cserébe érje el a nyersanyagpiacokhoz való szabad és megkülönböztetésmentes hozzáférést a szabadkereskedelmi megállapodásokról szóló kétoldalú tárgyalások során; célként tűzi ki, hogy a nyersanyagok felhasználásának és fogyasztásának növekedését okozó kereskedelemtorzító intézkedések eltörlését tegyék az esetleges megállapodások fontos célkitűzésévé, a fejlesztési célok teljes mértékű tiszteletben tartása mellett;

9. kéri a Bizottságot, hogy piacra jutási stratégiájának keretében foglalkozzon a nyersanyagok kérdésével; üdvözlí a nyersanyag-ellátásról folytatott konzultációt; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki következetes stratégiát a nyersanyagellátásról; emlékeztet arra, hogy a Parlamentet be kell vonni e tevékenységek valamennyi szakaszába,

A nyersanyagoknak a fejlődő és különösen a legkevésbé fejlett országok hasznára fordítása

10. sajnálatát fejezi ki, hogy számos fejlődő ország, és különösen a legkevésbé fejlett országok olyan nyersanyagok és alapanyagok termelésétől függenek, amelyek ingadozó ára hosszú ideje csökken, ami komoly akadályt képez a szegénység enyhítésének és az MFC-k megvalósításának, felismeri azonban, hogy az alapanyagok árának emelkedése hozzájárult ahhoz, hogy egyes, alapanyagoktól függő fejlődő országok külföldi elszámolásai jelentős mértékű javulást mutattak; hangsúlyozza azokat a lehetőségeket, amelyek a termelő országok számára a nyersanyagkészletek saját feltárásából és kezeléséből adódóan nyílnak, az átláthatóság és a tisztességes verseny alapvető szabályainak tiszteletben tartása mellett;

11. felhívja a Bizottságot, hogy törekedjen arra, hogy a kereskedelem torzulását okozó tényezőket azáltal szüntessék meg, hogy e kérdéseket kétoldalú konzultációk és tárgyalások során felvetik, és támogassa az új WTO-szabályok többoldalú szinten történő kialakítását;

12. a fejlődő és különösen a legkevésbé fejlett országokban támogatja az arra irányuló jelenlegi erőfeszítéseket, hogy gazdaságukat diverzifikálják, és a termelési folyamat későbbi szakaszaiban fejlesszék a gazdasági tevékenységeket, annak érdekében hogy belefoglalják a feldolgozást és a forgalomba hozatalt is, és hogy a minőséget, a termelékenységet, és a nagyobb hozzáadott értéket képviselő termékek termelését ösztönözzék; ösztönzi a Bizottságot, hogy támogassa a nemzeti alapanyag-fejlesztési és -diverzifikálási stratégiákat, szükség esetén az Európai Fejlesztési Alapból nyújtott támogatással;

13. úgy ítéli meg, hogy a fejlődő országok körében a regionális gazdasági keretek létrehozása és a fokozottabb regionális együttműködés rendkívül fontos szereppel bír az említett országok fenntartható gazdasági fejlődését illetően; e tekintetben hangsúlyozza a dél-dél kereskedelem szerepét az említett országok gazdasági fejlődésében;

14. úgy ítéli meg, hogy támogatni kell a hosszú távú regionális gazdasági és kereskedelmi együttműködést, és hogy az szabadkereskedelmi megállapodásokat eredményezhet; megállapítja ugyanakkor, hogy a szabadkereskedelmi megállapodások esetében különféle regionális összefüggésekben nehézségek merülhetnek fel; úgy ítéli meg, hogy az EuroMed szabadkereskedelmi megállapodásnak prioritást kell kapnia, tekintettel a nyersanyag-kereskedelem jelentőségére ebben a régióban;

15. bátorítja a fejlődő és különösen a legkevésbé fejlett országokat, hogy végezzék el a szükséges beruházásokat, és konszolidálják a gazdasági diverzifikációt megerősített infrastruktúra- és intézményi kapacitásépítést, továbbá a gazdasági fejlesztést illetően a felelősségteljes kormányzás előmozdítása révén, valamint azáltal, hogy megkönnyítik a kistermelőktől származó termékeknek a helyi piacra történő eljuttatását és forgalmazását, ami megerősíti a regionális integrációt és a méretgazdaságosságot is; ösztönzi a Bizottságot, hogy a kereskedelmi célú segélyezést a fejlesztés jelentős eszközeként alkalmazza, valamint hogy erősítse meg a meglévő technológiatranszfer-mechanizmusokat, különösen az éghajlatváltozás kezelésének eszközeként; kéri a Bizottságot, hogy a nyersanyagokból származó bevételek átláthatóságát olyan programok útján segítse elő, mint amilyen a kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezés (EITI) folyamata is;

2008. május 20., kedd

16. ösztönzi a Bizottságot és az EU vállalkozásait, hogy támogassák a környezetbarát technológiák átadását, és eszközöljenek befektetéseket ezen a téren;
17. úgy véli, hogy a dohai fejlesztési menetrend eredményeképpen valamennyi nyersanyagpiacon garantálni kell az igazságos, kiegyensúlyozott, méltányos és a piac nyitására irányuló elkötelezettségeket;
18. elismeri, hogy a dohai fejlesztési terv tárgyalásai jelentős mértékben csökkenthetik a vámok növekedését; megállapítja, hogy az Európai Unió a „mindent, csak fegyvert ne” kezdeményezés révén fokozatosan máris megszüntette a legkevésbé fejlett országokból származó mezőgazdasági termékekre kivetett vámokat és számos AKCS-országból származó mezőgazdasági termékekre kivetett vámot is felszámolt a gazdasági partnerségi megállapodások révén, ezenkívül támogatja a fejlődő országokat a különleges termékekre, valamint a piacaik és a termelés fenntarthatóságának hatékony védelmi mechanizmusaira vonatkozó szabályok meghatározásában és végrehajtásában;
19. kéri az Európai Unió tagállamait és globális partnereit, beleértve a feltörekvő gazdaságokat is, hogy erősítsék meg a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet alapvető munkaügyi szabványait és a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet alkalmazandó iránymutatásait, különösen a nyersanyagok kitermelésével és finomításával kapcsolatban; úgy véli, hogy a civil társadalom és a nemzeti parlamentek bevonása elengedhetetlen a környezetvédelmi és társadalmi-gazdasági szempontból fenntartható fejlődés eléréséhez;
20. elismeri, hogy a spekuláció fontos szerepet játszik a nyersanyagok és az áruk árának megállapításakor, valamint fokozott áringadozást eredményez;
21. a Bizottságot átfogó és kiegyensúlyozott stratégia végrehajtására kéri a nyersanyagokhoz való hozzáférés terén, figyelemmel az EU iparának és a fejlődő országoknak az érdekeire;
22. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül kompenzációs finanszírozási rendszerét, a FLEX-et, annak biztosítása érdekében, hogy az alkalmas és hatékony legyen a fejlődő, és különösen a legkevésbé fejlett országok támogatására; úgy véli, hogy nemzeti szinten megfelelő lépéseket kell tenni az UNCTAD munkájának támogatása érdekében;
23. adatgyűjtésre és statisztikák készítésére kéri a Bizottságot a valós nemzetközi nyersanyag- és alapanyag-kereskedelem terén; úgy véli, hogy a gazdaságpolitikai intézkedések megfelelőbb irányítása érdekében világos – és a csak spekulatív ügyletek által nem torzított – képet kell kapni az áruk és nyersanyagok globális kereskedelméről;
24. elismeri, hogy a mezőgazdasági élelmiszertermékek és mezőgazdasági alapanyagok kereskedelmének liberalizációja számos új kihívás elé állította a kistermelőket a fejlődő, és különösen a legkevésbé fejlett országokban; mivel a kistermelők gyakran nők, aránytalanul kedvezőtlenül érinti őket, ha nem tudnak megbirkózni a külső versennyel;
25. hangsúlyozza az élelmiszerhez való jog alapvető jellegét, valamint az annak érdekében történő munkálkodás szükségességét, hogy minden ember mindenkor elegendő élelmiszerhez juthasson az aktív és egészséges életmód érdekében;
26. ezért nyomatékosan ajánlja, hogy európai és nemzetközi szinten tegyenek meg minden szükséges lépést a mérsékelt árak garantálása érdekében, amely az élelmiszerválságból való kilábalás azonnali eszköze. Hosszabb távon megfelelő szabályozásra szükség van a spekulatív tevékenységek jobb kezelése érdekében; javasolja továbbá az élelmiszerárak területén működő nemzeti és nemzetközi ellenőrző testületek hatáskörének és illetékességének ellenőrzését a stabil és biztonságos piacok jövőbeni garantálásának, valamint annak érdekében, hogy a spekuláció ne sértse az élelmiszerhez való jogot;
27. üdvözli az ENSZ széles körű hatalommal felruházott munkacsoportjának létrehozását, amely a jelenlegi élelmiszerválsággal és annak szegénységre gyakorolt hatásával foglalkozik. Arra buzdítja a világ vezetőit, hogy vegyenek rész a Rómában 2008. június 3–5-én megrendezendő, az élelmiszerbiztonságról szóló magas szintű konferencián;

2008. május 20., kedd

28. támogatja a fejlődő országokat azon törekvésekben, hogy biztosítsák a helyi lakosság élelmiszerhez való hozzáférését; úgy véli, hogy az életképes szabályozási környezetet tovább kell erősíteni, hogy a nemzeti jogszabályok és intézkedések hozzájáruljanak e szektor fejlődéséhez, valamint azoknak a nőknek a támogatóihoz, akik elsődlegesen felelősek családjuk és a helyi közösségek élelmiszerért;

29. elismeri, hogy a mezőgazdasági élelmiszertermékek és áruk felemelkedett árának hátrányos hatásai lehetnek az élelmiszerbiztonságra és a fejlődő országokban az élelmiszerhez való tényleges hozzájutásra nézve, amely az éhezés, az alultápláltság és az élelmiszerlázasodások kockázatával járhat a fejlődő országok legszegényebbei között; sürgősen követeli a magasabb szintű humanitárius segítségnyújtást a 100 millió ember életét fenyegető élelmiszerválság enyhítése érdekében;

30. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot annak biztosítására, hogy az Európai Unió által aláírt többoldalú, regionális és kétoldalú kereskedelmi megállapodások legyenek összhangban a fenntartható fejlődés célkitűzésével; felhívja a Bizottságot, hogy hozza meg a szükséges jogalkotási intézkedéseket annak biztosítására, hogy kereskedelmi fenntarthatósági hatásvizsgálatai kapjanak szerepet az Európai Unió kereskedelempolitikájának kialakításában, különösen éghajlati, nemi és fenntartható fejlődési szempontból;

31. üdvözlöi a Bizottság azon bejelentését, hogy 2008-ban közleményt tesz közzé, amelynek célja az ásványokhoz és másodlagos nyersanyagokhoz való fenntartható hozzáférés feltételeinek javítása uniós és nemzetközi szinten;

32. tudomásul veszi a bioüzemanyag-előállítás gazdasági és környezeti előnyei tekintetében kifejtett, növekvő mértékű kritikát; felhívja a Bizottságot arra, hogy hatékony kitermelés és fejlesztés, nyersanyaghasználat és újrahasznosítás révén ösztönözze a fenntartható nyersanyagellátással kapcsolatos kutatást és innovációt;

33. úgy véli, hogy a nyersanyagok és alapanyagok kitermelését, összegyűjtését és előállítását a fenntarthatóság elvével összhangban kell végezni, tiszteletben tartva az ökoszisztémák természetes folyamatait, azok megváltoztatása helyett;

34. sürgeti a Bizottságot, hogy fokozza egy olyan, a konfliktusokat okozó erőforrásokról szóló nemzetközi megállapodás elérésére irányuló erőfeszítéseit, amelynek elsődleges célja a fegyveres konfliktusokat okozó, vagy azok révén megszerzett erőforrásokkal folytatott kereskedelem betiltása, és ragaszkodik a konfliktusokat eredményező erőforrásokkal az Európai Unióban folytatott kereskedelmet és az ezen erőforrásoknak az Unióban történő forgalomba hozatalát tiltó rendelet kidolgozásához, továbbá ösztönzi a gyémántkereskedelemben érintett valamennyi országot, hogy teljes mértékben csatlakozzon a csiszolatlan gyémántok nemzetközi kereskedelmére vonatkozó kimberley-i tanúsítási rendszerhez; arra szólít fel, hogy az átláthatóságot az EITI és más kezdeményezések útján mozdítsák elő;

35. újól felhívja a Tanácsot és a Bizottságot a méltányos kereskedelem, valamint a társadalmi és környezeti normák javításához a fejlődő országok kistermelőinek és marginalizált termelőinek támogatásával hozzájáruló, függetlenül ellenőrzött, egyéb kereskedelmi kezdeményezések támogatására, ösztönzi az uniós hatóságokat, hogy a méltányos kereskedelem és a fenntarthatóság kritériumként szerepeljen nyilvános pályázataikban és közbeszerzési politikáikban;

36. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Föld erőforrásait egyre növekvő mértékben használják fel az állattenyésztésben; emlékeztet a FAO fenti, Az állatállomány hosszú árnyéka című jelentésére, amelynek becslései szerint a húsipar és az állattenyésztés felel a világ üvegházhatásúgáz-kibocsátásának 18%-áért, amely az elsivatagosodást is felgyorsítja a fejlődő országokban; felhívja a Bizottságot, hogy hozza meg a szükséges intézkedéseket a szektoron belül, és hozzon létre ösztönző mechanizmusokat az elsivatagosodás megelőzésére a nemzetközi éghajlati tárgyalások keretében;

37. úgy véli, hogy az EITI-t, amelynek célja a kormányzásnak a kitermelő ágazat jobb átláthatósága és elszámoltathatósága útján történő megerősítése, világszerte alkalmazni kell annak érdekében, hogy a fejlődő országok megfelelőbb lehetőségeket kapjanak a természeti erőforrásaiknak megfelelő érték megszerzésére;

38. hangsúlyozza, hogy a magas olajárak alátámasztják, hogy az energiapolitikában sürgős és eltérő megközelítésre van szükség az energiahatékonyság növelése és más energiaforrások – ideértve a megújuló energiát is – fokozottabb használata érdekében;

2008. május 20., kedd

39. felismeri, hogy az éghajlatváltozás azokat a közösségeket érinti majd a legsúlyosabban, amelyek már most is jelentős gazdasági és társadalmi problémákkal küzdenek; megérti, hogy különösen a nők rendkívül veszélyeztetettek; bátorítja a megfelelő nemzetközi pénzügyi és technikai támogatás révén a helyi szintű alkalmazkodásra irányuló törekvéseket;

40. aggasztja, hogy Kína nem teszi lehetővé, hogy külföldi vállalatok többségi részesedést szerezzenek egyes ágazatokban, például az acéliparban, és hogy számos olyan mechanizmust vezetett be, amely korlátozza a nyersfém kivitelét, illetve kormányzati támogatást biztosít ezek külső forrásokból történő beszerzésére; felismeri, hogy ez a gyakorlat komoly nehézségek elé állítja az EU iparának az éghajlatváltozással kapcsolatos célokhoz és az energiatakarékos, megújuló és az erőforrások tekintetében hatékony technológiák kivételéhez fűződő érdekeit, és hogy ezt valamennyi rendelkezésre álló eszközzel kezelni kell, ideértve a technológiaátadás politikai és pénzügyi megkönnyítését is;

41. rámutat, hogy egyes, világszinten nyersanyagokat kereső felemelkedő országok, például Kína új, különösen Afrikával kapcsolatos kereskedelempolitikája komoly és kedvezőtlen hatással van az árukhoz való hozzáférés globális biztonságára; hangsúlyozza az államok közötti kétoldalú kapcsolatokra alapozott, az emberi jogokat, a vállalatok társadalmi felelősségét, valamint a környezetvédelmi és szociális normákat figyelmen kívül hagyó megközelítés olyan többoldalú megközelítés kedvéért történő feladásának szükségességét, amely az elegendőség és a fenntarthatóság kritériumainak megfelelő erőforrás-felhasználáson alapul;

42. üdvözli a Bizottság azon kezdeményezését, hogy továbbra is valamennyi meglévő eszközt használjanak fel a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokat sértő kereskedelmi gyakorlatok ellen, a fémipari ágazatok versenyképességéről szóló, fent említett közleményében foglaltak szerint;

*
* *

43. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, valamint a fontosabb nemzetközi szervezeteknek, mint például az UNCTAD-nak, a WTO-nak, a Világbanknak, a CFC-nek (közös alapnyagalap) és a FAO-nak.

A legkülső régiókra vonatkozó stratégia: eredmények és kilátások

P6_TA(2008)0210

Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása a legkülső régiókra vonatkozó stratégiáról: eredmények és kilátások (2008/2010(INI))

(2009/C 279 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság 2007. szeptember 12-i, „A legkülső régiókra vonatkozó stratégia: eredmények és kilátások” című közleményére (COM(2007)0507), valamint a 2004. május 12-i (COM(2004)0343) és 2004. augusztus 23-i (COM(2004)0543), „A legkülső régiókkal fennálló partnerség megerősítéséről” című közleményeire,
- tekintettel az EK-Szerződés 299. cikkének (2), a legkülső régiók sajátosságaira vonatkozó bekezdésére, amelynek helyébe a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. és 355. cikke lépnek, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikke (3) bekezdésének a) pontjára,
- tekintettel a 2007. december 14-i brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseinek (60) bekezdésére,

2008. május 20., kedd

- tekintettel a legkülső régiók XIII. elnöki értekezletének 2007. október 5-én, Madeirán aláírt zárónyilatkozatára,
 - tekintettel a 299. cikk (2) bekezdésének (az Európai Unió legkülső régiói) végrehajtására szolgáló intézkedésekről szóló 2000. október 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾, az Unió legkülső régiói javára egyedi mezőgazdasági intézkedések bevezetéséről szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2005. július 7-i álláspontra ⁽²⁾, és a legkülső régiók megerősített partnerségéről szóló, 2005. szeptember 28-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Halászati Bizottság véleményére (A6-0158/2008),
- A. mivel az Azori-szigeteket, a Kanári-szigeteket, Guadeloupe-ot, Francia Guyanát, Madeirát, Martinique-et és Réunion-t halmozottan hátrányos helyzetű állandósága és intenzitása jellemzi, közte az európai kontinentstől való jelentős távolságuk, elszigeteltségük és elzártságuk, a hátrányos domborzati tényezők és éghajlati viszonyok, valamint a piacok szűkössége;
- B. mivel a Guadeloupe-tól adminisztratív és politikai értelemben elkülönülő Saint-Martin és Saint-Barthélemy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a Lisszaboni Szerződés által módosított EK-Szerződés) 349. és 355. cikkében név szerint szerepelnek az új legkülső régiók között;
- C. tekintettel a legkülső régiók gazdasági szerkezetére, amelyet a mezőgazdasággal és a halászattal való szoros kapcsolat jellemez, amelyek a szolgáltatásokhoz (különösen az idegenforgalomhoz) hasonlóan igen jelentős munkahelyteremtő potenciállal rendelkező gazdasági ágazatok ezekben a régiókban;
- D. mivel a legkülső régiók társadalmi-gazdasági téren függenek kizárólagos gazdasági övezeteik halászati erőforrásaitól, és mivel halászati övezeteik biológiai szempontból nagyon sérülékenyek;
- E. mivel a legkülső régiók közvetlen földrajzi környezete csak igen korlátozott piaci lehetőségeket kínál, miközben a legkülső régiók piaci rendkívüli módon vonzóak a nem EU-tag szomszédos országok számára;
- F. mivel a legkülső régiók teljes mértékben függenek a közlekedési eszközöktől, s mivel a személy- és áruszállítás többletköltségei, a járatsűrűség és a kiszolgálás elégtelen volta, a magas díjszabás, a regionális szintű közlekedés megteremtésének vagy fenntartásának nehézségei komoly akadályt jelentenek a legkülső régiók gazdasági fejlődése és megközelíthetősége szempontjából;
- G. mivel az elmúlt három év folyamán a legkülső régiókat közvetlenül érintették az olyan, jelentős közösségi reformok, mint a pénzügyi terv, a regionális politika 2007–2013, az Európai Halászati Alap, az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA), az állami segélyek, a cukor- és banánpiac közös szervezése és a mezőgazdaságra és halászatra vonatkozó POSEI rendszer (a távoli és szigetszerű természetet tekintetbe vevő lehetséges intézkedési program) reformja, és mivel ezek a változások gyakran súlyos következményekkel jártak e régiókra nézve;
- H. mivel az Unió politikai prioritásai, amelyeknek összhangban kell lenniük a globalizáció nyomására vállalt egyre kényszerítőbb nemzetközi – például a WTO előtti – kötelezettségvállalásokkal, olykor ellentétesek a legkülső régiók érdekében hozott egyes intézkedésekkel;

⁽¹⁾ HL C 197., 2001.7.12., 197. o.

⁽²⁾ HL C 157. E, 2006.7.6., 497. o.

⁽³⁾ HL C 227. E, 2006.9.21., 512. o.

2008. május 20., kedd

- I. mivel a 12 tagúból 27 tagúvá bővült Európai Unióban a legkülső régiók jócskán veszítettek súlyukból;
- J. mivel a legkülső régiókat gyakran csupán a közösségi vagy nemzeti források segítségével fenntartott régióknak tekintik, a finanszírozás pozitív hatásairól pedig nem ejtenek szót, s a róluk alkotott képet kevésbé ellensúlyozza az a valós hozzáadott érték, amelyet az Unió számára környezeti, kulturális vagy geostratégiai szempontból, illetve az úrkutatás szempontjából jelentenek, s amely előnyök nem láthatók közvetlenül;
- K. mivel a legkülső régiók Európa olyan értékes hídfőállásai a Karib-térségben és a Mercosur szomszédságában, illetve Afrika partjai mentén az Indiai- és az Atlanti-óceánban, amelyek révén az EU a világ legnagyobb, 25 millió km² kiterjedésű, kizárólagos gazdasági övezetet alkotó, forrásokban gazdag tengeri területét mondhatja magának;

A legkülső régiók érdekében létrehozott megerősített partnerség eredményei

1. üdvözlö, hogy a Bizottság három évvel azt követően, hogy olyan nagyra törő politikai dokumentumokat tett közzé, mint a legkülső régiók megerősített partnerségéről szóló említett közlemények, most új közleményt nyújt be a kérdéstről;
2. az érintett politikák összetettsége és a tárgyalt témák nagy száma miatt azt kéri, hogy a Bizottság ne szüntesse meg a Regionális Politika Főigazgatóságának a legkülső régiókkal foglalkozó osztályát, és a tevékenységének zavartalan folytatásához szükséges nélkülözhetetlen eszközök biztosítása érdekében növeljék jelentősen az osztály létszámát;
3. megállapítja, hogy a közlemény különösen pozitív mérleget von a Bizottság tevékenységéről, holott az intézmény számos büszkén hangoztatott intézkedése csak részben felel meg a legkülső régiók igényeinek (nevezetesen a közlekedés, az elérhetőség, a kutatás, a halászat és a regionális együttműködés területén), és egyetlen utalás sem esik arról, hogy a legkülső régiók milyen nehézségekkel találják szembe magukat és milyen erőfeszítéseket tesznek, például az állami támogatási rendszerek megújításakor;
4. megállapítja, hogy a strukturális alapokból érkező támogatás továbbra is jelentősen hozzájárul a legkülső régiók fejlesztéséhez; azt kívánja ugyanakkor, hogy e régiók kohéziós szintjének mérésére a közösségi átlaghoz viszonyított GDP-n kívül más indikátorokat is használjanak, és hogy a kohéziós politikát ágazatokot átfogó megközelítésben jobban hangolják össze a többi közösségi politikával, a kapcsolódási pontok bővítése érdekében; kéri, hogy a Bizottság mutasson nagyobb rugalmasságot, valamint jelenlegi és jövőbeni politikáit igazítsa jobban a legkülső régiók valós helyzetéhez, az EK-Szerződés 299. cikkének (2) bekezdése alapján;
5. tudomásul veszi a POSEI (mezőgazdaság és halászat) keretében, valamint a cukornád-, rum- és banánágazatokban elért kielégítő eredményeket; szükségesnek tartja a folyamatban lévő nemzetközi tárgyalások és a WTO-ban kezdeményezett eljárások következtében e mezőgazdasági ágazatokban esetlegesen jelentkező pénzügyi következmények tényleges figyelembe vételét; a POSEI félidős felülvizsgálatának és a differenciált adórendszer értékelésének közeledtével továbbra is fokozott figyelemmel kíséri a fejleményeket;
6. támogatja azt az elgondolást, hogy a legkülső régiók esetében olyan politikákra és intézkedésekre alapuló stratégiára van szükség, amelyek nem függenek sem átmeneti kritériumoktól, sem pedig konjunktuális vagyoni változásoktól, illeszkednek az egyes régiók különféle igényeihez, valamint választ jelentenek az e régiókat sújtó állandó nehézségekre;
7. kéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe egyrészt a legkülső régiók sajátosságait és a köztük fennálló különbségeket, másrészt az integrált európai tengeri politikában játszott szerepüket, tervébe pedig illesszen bele e régiók halászati ágazatait támogató intézkedéseket; úgy véli, hogy a Bizottságnak pozitív megkülönböztetést kell biztosítania a legkülső régiók flottái számára a partjaik mentén meglévő halászati erőforrásokhoz való hozzáférésben, és különös figyelemmel kell megőriznie a kisüzemi halászat fenntartható jellegét;

2008. május 20., kedd

A legkülső régiók érdekében létrehozott megerősített partnerség érett szakasza

8. sajnálja, hogy az érett szakasz keretében a Bizottság javaslatai nagyrészt a már létező vagy éppen életbe lépő intézkedésekre vonatkoznak (transzeurópai közlekedési hálózat, transzeurópai energiahálózat, a hetedik kutatási és fejlesztési keretprogram, a versenyképességről és innovációról szóló keretprogram vagy a regionális politika); további információt kér a legkülső régiók számára e lehetőségek megvalósítása céljából nyújtott konkrét és működési eszközökkel kapcsolatban;

9. aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a legkülső régiókhoz kapcsolódó többletköltségek kompenzációs módjainak kidolgozása céljából a Bizottság egyre növekvő fontosságot tulajdonít a legkülső régiók számára kialakított közösségi politikák és eszközök értékelési eszközeinek, illetve egyre nagyobb hangsúlyt helyez az e régiókat sújtó hátrányok számszerűsíthető hatásainak becslésére;

10. azt kéri, hogy az intézkedések egyre inkább aritmetikai indoklásának figyelembevételére irányuló tendencia ne szolgáljon ürügyként az EU legkülső régiókkal kapcsolatos politikája egy részének megkérdőjelezésére, vagy a legkülső régiók intézményi és gazdasági szereplőinek túlságosan nehéz feltételek megkövetelése révén történő elbizonytalanítására;

11. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a Kereskedelmi Főigazgatóság meg sem fontolja a legkülső régiók sajátosságainak figyelembevételét a gazdasági partnerségi megállapodások tárgyalásakor, és nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy továbbra is keresse az olyan kompromisszumos megoldásokat, amelyek szem előtt tartanak az AKCS országokkal kötendő megállapodások keretében érintett legkülső régiók érdekeit;

12. kéri, hogy a Bizottság bizonyítsa tetteivel, hogy valóban támogatja a legkülső régiók regionális beilleszkedését, és töltsse meg valódi jelentéssel a 2004-ben megígért „tágabb szomszédság cselekvési tervet”;

13. aggodalmának ad hangot a Bizottság által a közlekedés terén javasolt egyes intézkedésekkel kapcsolatban, különös tekintettel az egyes szükségletek felmérésére vagy a környezeti externáliák figyelembevételére; ismét megerősíti, hogy e tekintetben, nevezetesen a polgári légi közlekedésnek az európai kibocsátáskereskedelmi rendszerbe (ETS) való beillesztését illetően, a legkülső régiókat egyedi elbánásban kell részesíteni, nehogy a nehéz elérhetőség kompenzálására tett erőfeszítések kárba vesszenek;

14. úgy véli, hogy a közösségi intézkedéseknek a kezdeményező kedv katalizátoraiként kell hatniuk, hogy a legkülső régiókból kiindulva – a köz- és magánszféra partnerségeinek keretében – kiválósági központok jöjjenek létre az olyan ágazatokra támaszkodva, amelyek képesek javukra fordítani a kedvező adottságokat és a felgyülemlett szakmai ismereteket, például a hulladékkezelést, a megújuló energiaforrásokat, az energetikai önellátást, a biodiverzitást, a tanulói mobilitást, az éghajlattal foglalkozó kutatásokat vagy a válságkezelést;

15. 15 emlékeztet rá, hogy számos, a legkülső régiókat illetően folytatandó vagy megindítandó cselekvés és program jelentős mértékben hozzájárulhat a kitűzött közösségi és nemzetközi prioritások megvalósításához olyan területeken, mint az éghajlat felmelegedése, a biológiai sokféleség megóvása, a megújuló energiák, a fejlődő országok egészségügye, az élelmezés, a gazdasági és termelőtevékenységek diverzifikációja; üdvözli ezért a NET-BIOME program (Európa legkülső területein és régióiban a fenntartható fejlődés támogatásának céljával folytatott, a trópusi és szub-trópusi biológiai sokféleségről szóló kutatás hálózata) végrehajtását, amely jelentős példája a legkülső régiók alkotta potenciálnak a tudományos kutatás terén; ugyanakkor felveti, hogy a végrehajtott számos projekt és a legkülső régiók kiterjedt potenciálja ellenére az utóbbiak bevonása az európai kutatási térségbe még mindig erőtlenséggel;

16. kéri, hogy folytassák a legkülső régiók tekintetében tett eddigi erőfeszítéseket egyrészt a megfelelő potenciállal rendelkező helyi kutatólétesítmények fokozott létrehozása, másrészt a vonzó, jól teljesítő, valós eszközökkel ellátott és az Európai Unió területén található többi egyetemmel azonos színvonalú egyetemek létrehozásának előnyben részesítése és támogatása céljából;

Vita a legkülső régiókkal kapcsolatos uniós stratégia jövőjéről

17. üdvözli a Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy a legkülső régiók érdekeit szolgáló stratégia jövőjét nyilvános konzultáció formájában vitassák meg, amelynek eredményei alapján 2009 előtt egy újabb javaslat kerülne kidolgozásra;

2008. május 20., kedd

18. ugyanakkor ragaszkodik ahhoz, hogy ez a vita ne korlátozódjon csupán az említett, mégoly megkerülhetetlen kérdésekre (az éghajlatváltozásra, a demográfiai változásokra és a migráció kezelésére, a mezőgazdaságra és a tengeri politikára), továbbá úgy véli, hogy a vitának szükségszerűen ki kell terjednie a lisszaboni stratégia legkülső régiók vonatkozásában történő végrehajtására;
19. határozottan kéri, hogy tűzzék napirendre a vitát az EK-Szerződés 299. cikkének (2) bekezdéséről (majd az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. és 355. cikkéről), amely a legkülső régiók érdekében folytatott uniós politika sarokkövét képezi, és amelynek alapján a Bizottság szolgálatai foglalkoznak e régiókkal, ezáltal biztosítva a kérdéskör számára a megfelelő jogi, intézményi és politikai súlyt;
20. hangsúlyozza a közszolgáltatások jelentőségét a legkülső régiók gazdasági, szociális és területi kohéziója szempontjából, nevezetesen a légi és tengeri közlekedés, a posta, az energia és a távközlés ágazataiban;
21. kéri, hogy sürgősen fogadjanak el intézkedéseket az e tekintetben az EU legmagasabb mutatóival rendelkező legkülső régiókat jellemző tartós munkanélküliség, szegénység és a jövedelmek elosztásában jelentkező egyenlőtlenségek elleni harc érdekében;
22. felkéri a Bizottságot, hogy támogassa azokat a tagállamokat, amelyek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 355. cikke (6) bekezdésében szereplő áthidaló záradék alkalmazását tervezik;
23. úgy véli, hogy a legkülső régiók lehetőséget jelentenek az Unió számára az éghajlati rendellenességekkel kapcsolatos jelenlegi gondolkodás szempontjából, a rendellenes események megfigyelése, a károk megelőzése, a katasztrófákra adandó válaszok és az ökoszisztémák megóvása tekintetében egyaránt; ezért kéri, hogy a Tanács mihamarabb fogadja el az Európai Unió szolidaritási alapjáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletet, amely kifejezetten a legkülső területek sajátosságaival foglalkozik; szeretné továbbá, ha a Bizottság javaslatai – amelyek az EU válaszadási képességét kívánják fokozni katasztrófa helyzetek esetén – támaszkodnának az e régiók földrajzi elhelyezkedéséből eredő szaktudásra;
24. szeretné, ha a bevándorlásra vonatkozó jövődő közös politika megkülönböztetett figyelemmel kezelné a legkülső régiók helyzetét, amelyek mind az Unió külső határát jelentik, és amelyeket kevésbé előnyös helyzetű harmadik országok öveznek, illetve igen erős migrációs nyomásnak vannak kitéve, amely – a közösségi átlagot még mindig erősen felülmúló demográfiai növekedéssel párosulva – aggasztó gazdasági és szociális feszültséget eredményez ezekben a régiókban;
25. kéri, hogy a legkülső régiók mezőgazdaságának közösségi támogatása, amely a többi témánál vázlatosabban szerepel, legyen elmélyültebb megfontolások tárgya a valódi tétek azonosítása, a helyi önellátás irányába történő fejlesztés szükségessége, a termelők jövedelemszintje, a termelői szervezeteknek adott, a termékek piacra juttatását elősegítő támogatások, a környezetvédelmi dimenzió jelentősége, valamint a gazdasági partnerségi megállapodások és a Latin-Amerika több régiójával jelenleg tárgyalási szakaszban álló jövőbeni szabadkereskedelmi megállapodások által megvalósított kereskedelmi nyitás következményei tekintetében;
26. úgy véli, hogy a legkülső régiókat az Unió tengeri politikájának középpontjába kell helyezni, és síkra száll annak érdekében, hogy az e kérdéstről folyó vita elsősorban arra a szerepre összpontosítson, amelyet e régiók a tengerek, óceánok és tengerparti övezetek fenntartható kiaknázása, illetve a tengerek nemzetközi igazgatása szempontjából játszhatnak;
27. kéri a Bizottságot, a Tanácsot és az Unió többi érintett intézményét, hogy a jövőben hatékonyan és a célnak megfelelő módon biztosítsanak közösségi forrásokat a legkülső régiók támogatását szolgáló, valamint az elkülönült helyzetük miatt fennálló hátrányos helyzetüket ellensúlyozó uniós stratégia számára;
28. javasolja, hogy az elmélyült gondolkodást mindenképpen terjesszék ki olyan területekre is, mint a helyi piacok szűk keresztmetszetének tágítására alkalmas eszközök, az egyre nyitottabb versenykörnyezet, a legkülső régiók európai kontinentális piacra vagy saját földrajzi övezeteik piacaira való nehéz kijutása, valamint az ERFA/EFA (Európai Regionális Fejlesztési Alap/Európai Fejlesztési Alap) és az ERFA/DCI (Európai Regionális Fejlesztési Alap/Fejlesztési együttműködési eszköz) forrásaiból történő finanszírozás rugalmasságának javítása a szomszédos országokkal való együttműködési projektek esetében, illetve a legkülső régiók

2008. május 20., kedd

tényleges részvétele az innovációval és a digitális szakadék áthidalásával kapcsolatos európai politikákban annak érdekében, hogy e régiók lakossága maradéktalanul hozzáférhessen az új technológiáknak köszönhető médiához és távközlési eszközökhöz, például a szélessávú internetes kapcsolathoz;

29. hangsúlyozza, hogy a vita sikeres kimeneteléhez szükséges partnerséget ne korlátozzák kizárólag az európai, nemzeti és helyi közintézményekre, hanem a múlthoz hasonlóan adjanak alkalmat arra is, hogy a gondolkodásba bekapcsolódhasson a legkülső régiók olyan strukturált szervezetek által képviselt teljes gazdasági rendszere, amelyek a mindennapi gyakorlatban is megélik a közösségi politikák hatásait; kéri a Bizottságot, hogy a Brüsszelben 2008. május 14–15-én, a Bizottság által megrendezett, a legkülső régiók európai stratégiájának jövőjéről szóló partneri konferenciát követően mihamarabb adjon ki új közleményt a vita során tett előrelépésről;

30. úgy véli, hogy az EU európai földrészen kívüli hídfőállásait alkotó legkülső régiók endogén és fenntartható fejlődésének biztosítása érdekében a legjobb stratégia e régiók sajátos ütközőkártyáinak felhasználása, nevezetesen a történelmük, valamint kulturális, művészeti és építészeti örökségük teljes – és az Unió által megőrizendő – gazdagságára kiterjedő turizmus révén;

*
* *

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a Régiók Bizottságának, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a legkülső régiók nemzeti, regionális és helyi hatóságainak, valamint a legkülső régiók elnöki értekezlete soros elnökének.

Közösségi fogyasztóügyi politika

P6_TA(2008)0211

Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása a közösségi fogyasztóügyi politikai stratégiáról (2007–2013) (2007/2189(INI))

(2009/C 279 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak szóló, „Közösségi fogyasztóügyi politikai stratégia 2007–2013 – a fogyasztók pozíciójának erősítése, jólétük növelése, és hatékony védelmük” című bizottsági közleményre (COM(2007)0099),
- tekintettel a Tanács 2007. május 30–31-i ülésén elfogadott, a közösségi fogyasztóügyi stratégiáról (2007–2013) szóló tanácsi állásfoglalásra,
- tekintettel a határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók kötelezettségeiről szóló, 2007. szeptember 27-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a fogyasztóvédelmi vívmányok felülvizsgálatával foglalkozó zöld könyvről szóló 2007. szeptember 6-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel 2007. szeptember 4-i, „Az egységes piac felülvizsgálata: az akadályok és elégtelenségek jobb végrehajtás és alkalmazás révén történő kiküszöbölése” című állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a digitális környezet iránti fogyasztói bizalomról szóló 2007. június 21-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0421.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0383.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0367.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0287.

2008. május 20., kedd

- tekintettel az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Egységes piac a 21. századi Európa számára” című bizottsági közleményre (COM(2007)0724),
- tekintettel az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, Az „Egységes piac a 21. századi Európa számára” című közleményt kísérő, „Általános érdekű szolgáltatások, beleértve az általános érdekű szociális szolgáltatásokat: új európai kötelezettségvállalás” című bizottsági közleményre (COM(2007)0725),
- tekintettel az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Lehetőségek, hozzáférés és szolidaritás: a 21. századi Európa új társadalomképe felé” című bizottsági közleményre (COM(2007)0726),
- tekintettel az „Egységes piac a 21. századi Európa számára” című bizottsági közleményt kísérő, „Kezdeményezések a kiskereskedelmi pénzügyi szolgáltatások területén” című bizottsági munkadokumentumra (SEC(2007)1520),
- tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
- tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére, valamint a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság, a Jogi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményeire (A6-0155/2008),

Bevezető

1. üdvözlí a közösségi fogyasztóügyi politikai stratégiáról szóló bizottsági közleményt, és értékeli a Bizottság arra irányuló törekvéseit, hogy beépítse a fogyasztói tudatosság magasabb szintjén létrejövő fogyasztói kultúrát, ami a meglévő jogi keret hatékonyabb átültetésének és végrehajtásának alapját képezi;
2. álláspontja szerint a fogyasztóüggyel kapcsolatban horizontális megközelítésre van szükség, és alapvetően fontos, hogy a fogyasztók érdekeit valamennyi érintett politikai területen figyelembe vegyék annak biztosítása érdekében, hogy az Unión belül minden fogyasztó magas szintű védelmet élvezzen; üdvözlí ezért, hogy a Bizottság kiemelte, hogy biztosítani kell a belső piac fokozottabb reagáló képességét a polgárok elvárásaival és aggályaival kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy a fogyasztóvédelem és a belső piac megvalósítása nem egymásnak ellentmondó, hanem – épp ellenkezőleg – egymást támogató célok; ezzel kapcsolatban emlékezteti a Bizottságot, hogy a fogyasztóügyi politikának az összes politikai területen korán, már a hatásvizsgálat szakaszában meg kell jelennie;
3. úgy ítéli meg, hogy a fogyasztóvédelmi igények jogszabállyal csak úgy teljesíthetők, ha a jogszabály jobb, egyszerűbb, és azt a Bizottság valamennyi illetékes főigazgatóságának – egészségügy és fogyasztóvédelem, igazságügy, szabadság és biztonság, belső piac és szolgáltatások, valamint versenypolitika – bevonásával készítik elő;
4. hangsúlyozza, hogy a fogyasztóvédelmi vívmányok felülvizsgálatának a fogyasztói jogok koherensebb jogi keretét kell eredményeznie; emlékeztet arra, hogy előnyben részesíti egy vegyes megközelítés elfogadását, azaz egy horizontális eszközt, amelynek elsődleges célja a meglévő jogszabályok koherenciájának biztosítása, és amely lehetővé teszi a joghézagok megszüntetését, azáltal, hogy az összes irányelvben közös horizontális kérdéseket konzisztens jogszabályban gyűjti össze; úgy véli, hogy az egyedi kérdésekkel továbbra is külön, az egyes ágazatokra vonatkozó irányelvekben kell foglalkozni; a fogyasztói jogok vonatkozásában korábban megállapított elveket a digitális világban is alkalmazni kell; a vívmányok felülvizsgálatával összefüggésben több intézkedést sürget a fogyasztóvédelem – többek között a magánélet védelme és a biztonság – biztosítására a digitális ágazatokban, ugyanakkor ügyelve arra, hogy ez ne vezessen indokolatlan többletterhek megjelenéséhez az ágazatban;
5. sajnálja, hogy a fogyasztóvédelemben kevés súlyt kap a kötelmi jog, és felszólítja a Bizottságot, hogy támaszkodjon a kötelmi joggal kapcsolatos projektek keretében végzett munkára, szükség esetén új szempontokra helyezve a hangsúlyt;
6. mivel a kiskereskedelembe a belső piac kialakításának legnagyobb akadályait többek között a fogyasztói szerződésekkel kapcsolatos bizonytalanságok jelentik, támogatja a Bizottság törekvését, hogy olyan szabványos szerződéseket és internetes szerződés-kötési feltételeket vezessen be, amelyek minden tagállamban egyformán érvényesek;

2008. május 20., kedd

7. hangsúlyozza a fogyasztói szervezetek szerepének fontosságát a fogyasztói kultúra javításában; úgy véli, hogy az erős és független fogyasztói szervezetek a hatékony fogyasztóügyi politika alapjai; ezért kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy megfelelő mértékben támogassák e szervezeteket; azt javasolja a Bizottságnak, hogy a fogyasztóügyi jogalkotási javaslataik elkészítése során fokozzák a kapcsolatfelvételt a nem kormányzati fogyasztói szervezetekkel, melyek helyzetükből eredően ismerik a fogyasztók valós igényeit;

8. üdvözli a Bizottság által kinevezendő fogyasztóügyi összekötő tisztviselőkre irányuló javaslatot; sürgeti valamennyi illetékes főigazgatóságot, hogy tegyenek közzé éves jelentéseket arról, hogyan építik be a fogyasztóügyi politikát saját felelősségi körükbe;

9. álláspontja szerint az egész Európára kiterjedő erős fogyasztóvédelmi rendszer a fogyasztók, valamint a versenyképes termelők és értékesítők előnyére fog válni; hangsúlyozza, hogy ez ösztönzőket fog létrehozni a vállalkozások számára, hogy tartósabb árut állítsanak elő és értékesítsenek, ami fenntarthatóbb növekedéshez fog vezetni; kiemeli, hogy a hatékony és fokozottabb fogyasztóvédelemre van szükség a belső piac jobb működésének eléréséhez;

10. intézkedésekre hív fel annak biztosítása érdekében, hogy az EU 27 kisebb, nemzeti piaca ténylegesen a világ legnagyobb kiskereskedelmi piacává alakuljon; álláspontja szerint ehhez arra van szükség, hogy a polgárok ugyanolyan biztonságban érezzék magukat, amikor az interneten vagy a sarki boltban vásárolnak, és a kis- és középvállalkozások (kkv) a belső piacon mindenütt ugyanazokat az egyszerű szabályokat vehessék alapul; kéri a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra módszereket a kkv védelmének növelésére, különösen a kisvállalkozókra vonatkozó jogszabály révén;

11. hangsúlyozza, hogy a belső piac megvalósításának elsődleges célként kell szerepelnie; elismeri, hogy az euró bevezetése pozitív szerepet játszott a tranzakciós díjak csökkentésében, a fogyasztók számára a szomszédos országokban alkalmazott árak összehasonlításának megkönnyítésében, és a belső piaci kiskereskedelem potenciáljának növelésében; arra ösztönzi az új tagállamokat, hogy folytassák a reformokat annak érdekében, hogy a maastrichti kritériumok teljesítését követően bevezethessék az eurót, és teljes mértékben részesülhessenek a közös valuta belső piacon kifejtett pozitív hatásának előnyeiből; kéri a fennmaradó korlátozások és akadályok megszüntetését a határokon átnyúló vásárlások, illetve szerződések iránti fogyasztói bizalom biztosítása érdekében, különösen a szolgáltatások terén, mindeközben szem előtt tartva, hogy a nyelvi, kulturális és a fogyasztói szokások különbségeiből adódóan egyedi megközelítésre van szükség;

12. hangsúlyozza, hogy a fogyasztóügyi politika és az önszabályozásra irányuló kezdeményezések terén kialakított európai normáknak a világszintű előírások és bevált gyakorlatok hivatkozási pontjaként kell szolgálniuk, és üdvözli, hogy Európa úttörő szerepet tölt be azért, hogy puha hatalmát a fogyasztói jogok világszintű előmozdítására használja fel;

13. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy továbbra is erőteljesen álljon ki a fogyasztók jogaiért a termékbiztonság tekintetében a CE jelölés megbízhatóságának biztosítása és a megfelelő szinteken a piacfelügyelet megerősítése, a RAPEX-rendszer (a nem élelmiszer jellegű termékekre vonatkozó sürgősségi riasztórendszer) alkalmazása, valamint a piacfelügyelet terén bevált gyakorlatnak minősülő eljárások tagállamok közötti megosztása révén; kéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve biztosítsa, hogy a tagállamok megfelelően átültetik és teljes mértékben végrehajtják a meglévő jogszabályokat, többek között annak értékelése révén, hogy szükség van-e az általános termékbiztonságról szóló, 2001. december 3-i 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ („általános termékbiztonsági irányelv”) felülvizsgálatára; emlékeztet arra, hogy a CE-jelölés helytelenül értelmezhető harmadik fél által elvégzett teszt jelöléseként vagy eredetmegjelölésként, és arra is, hogy a Bizottságot felkérték⁽²⁾ a fogyasztói biztonságra vonatkozó jelölések részletes elemzésének elkészítésére, majd szükség esetén jogalkotási javaslat előterjesztésére;

14. üdvözli a Bizottság törekvéseit arra, hogy megerősítse a termékbiztonság terén nemzetközi szinten – különösen a kínai, az amerikai és a japán hatóságokkal – folytatott együttműködést; megjegyzi, hogy a termékbiztonsággal kapcsolatos folyamatos párbeszéd és információcsere minden fél érdeke és alapvető fontosságú a fogyasztói bizalom növelése szempontjából; sürgeti a Bizottságot, hogy erről rendszeres időközönként számoljon be a Parlamentnek;

⁽¹⁾ HL L 11., 2002.01.15., 4. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. július 9-i 768/2008/EK határozata a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről (HL L 218., 2008.8.13., 82. o.), (52) preambulumbekendés.

2008. május 20., kedd

Bővített tudásalap

15. álláspontja szerint általában feltételezhető, hogy a fogyasztók a vásárlást megelőzően ésszerűen cselekszenek, de az is valószínű, hogy probléma esetén nincsenek teljesen tisztában a jogaikkal; kéri ezért, hogy fordítsanak több figyelmet a tényleges vásárlói magatartásra, figyelembe véve a sebezhető csoportok, mint pl. a gyermekek, az idősek, és a meghatározott fogyatékokkal élők egyedi igényeit; emlékeztet a Parlament által javasolt, közelmúltban elfogadott költségvetési tételre, amely egy – többek között a fogyasztói adatbázis kialakítását, felmérések és vizsgálatok elvégzését, valamint a tagállamokban elért eredmények összehasonlítását célzó – kísérleti projektre vonatkozik; üdvözli a Bizottság arra irányuló munkáját, hogy fogyasztóügyi politikai eredménytáblát hozzon létre, amely többek között az árszerkezettel, valamint a fogyasztói magatartással és megelégedettséggel kapcsolatos ismeretek bővülését eredményezi;

16. hangsúlyozza, hogy a harmonizációs intézkedések irányát gondosan kell meghatározni, hogy azok a fogyasztók előtt a belső piacon felmerülő valós problémákat kezeljék; úgy ítéli meg, hogy ahol valóban szükség van a harmonizációra, ott annak teljesnek kell lennie, annak érdekében, hogy az uniós szintű fogyasztóvédelem ne legyen sokféle, és a vállalatoknak ne okozzon nehézséget figyelembe venni a fogyasztóvédelmet a határokon átnyúló forgalmazás során; rámutat arra, hogy a jelenlegi helyzet hátráltatja az Európa-szerte kereskedni kívánó kis- és középvállalkozásokat, és zavart okoz a fogyasztók körében;

17. úgy véli, különös figyelmet kellene szentelni annak, hogy a fogyasztókat ellássák olyan készségekkel és eszközökkel, amelyek növelnék magabiztosságukat a digitális környezetben; rámutat arra, hogy a személyes adatok kereskedelmi cikké, valamint kereskedelmi módszerek, mint például a magatartás-alapú célzott marketing alapanyagává váltak; ezért úgy véli, hogy minden fogyasztói stratégiának részévé kell tenni az adatvédelmet és a magánélet védelmére vonatkozó szabályokat; hangsúlyozza, hogy adatok bármikor, a világ bármely pontján hozzáférhetők; hangsúlyozza, hogy sürgősen szükség van globális adatvédelmi standardokra, melyeket a jogalkotóknak az ágazatokkal és a fogyasztói szervezetekkel közösen kell kidolgozniuk;

18. kiemeli az új és egyre növekvő mértékben használt értékesítési csatornák, mint például az e-kereskedelem fontos szerepét a belső piaci verseny, következképpen pedig a fogyasztási kapacitás megerősítésében; azon a véleményen van, hogy a pénzügyi, banki és biztosítási piacok különösen nyitottak az e-kereskedelemre, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teremtsenek kedvezőbb feltételeket a határokon átnyúló e-kereskedelem fejlesztéséhez; kéri a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a tagállamok által a fogyasztók és a vállalatok közti vitás ügyek elrendezésére használt különböző mechanizmusokról a hatékony mechanizmusok azonosítása és használatuk elterjesztése érdekében; ösztönzi a fogyasztóvédelem szilárd alapokra helyezését, ami különösen a pénzügyi szolgáltatások terén elengedhetetlen;

19. üdvözli a 7. kutatási és technológiafejlesztési keretprogram olyan eszközként való felhasználását, amellyel a fogyasztói magatartás elemző és empirikus megismerése tovább bővíthető;

20. úgy véli, hogy a fogyasztóvédelmet a termékek és szolgáltatások megtervezésére és formai kialakítására irányuló vállalati folyamatok szerves részévé kell tenni, és hogy a piaci változások vizsgálata alapvető fontosságú;

21. olyan intézkedéseket kér, amelyek uniós szinten javítják a fogyasztói szervezetek és az ágazatok közötti párbeszédet és minden szereplőt bevonnak az értékláncba; véleménye szerint a megfelelő párbeszéd – beleértve a bevált gyakorlatok megosztását is – csökkenthetné a belső piacon jelentkező problémákat; támogatja azokat a kezdeményezéseket, amelyek célja a fogyasztóügyi politikában érdekelt felek konzultációkban és politikatervezésben való részvételének ösztönzése; üdvözli az újabb tagállamokban a fogyasztóvédelem és fogyasztói tudatosság megerősítését célzó törekvéseket; hangsúlyozza a fogyasztói szervezetek folyamatos támogatásának fontosságát az EU-ban, különösen az újabb tagállamokban;

22. kiemeli, hogy a fogyasztói kultúra kialakulását elősegíti a fogyasztók szisztematikus tájékoztatása a fogyasztói jogokról és azok érvényesítéséről; ezért az EU-nak és a tagállamoknak több pénzt kell fektetnie a fogyasztók tájékoztatásába és olyan oktatási kampányokba, amelyek a megfelelő üzeneteket juttatják el a megfelelő fogyasztói körökhöz; hangsúlyozza, hogy a fogyasztók képzésének az élethosszig tartó tanulás részét kell képeznie és javasolja új technológiák (különösen az internet) felhasználását a fogyasztók tájékoztatására;

2008. május 20., kedd

23. úgy véli, hogy a fogyasztóügyi politika megtervezésekor nagyobb hangsúlyt kell fektetni a sebezhető csoportok, úgymint a gyermekek, az idősek és a meghatározott fogyatékkal élők különleges igényeire, és figyelembe kell venni a demográfiai változásokat;

24. hangsúlyozza, hogy a mutatók és statisztikák kidolgozásakor a nemi, korosztálybeli és etnikai dimenziót is figyelembe kell venni, ha meg kívánjuk határozni az egyes fogyasztói csoportokban jelentkező problémás területeket;

Fokozott hangsúly a szolgáltatásokon

25. emlékeztet a határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók kötelezettségeiről szóló állásfoglalására; várakozással tekint az e kérdéssel foglalkozó bizottsági munkaprogram elé; kéri a Bizottságot, hogy tegye még világosabbá az e területen tett további kezdeményezésekkel kapcsolatos esetleges szándékait;

26. hangsúlyozza a határokon átnyúló ügyletek ösztönzésének fontosságát a választás szabadságának növelése érdekében, valamint a versenypolitika és a felelős fogyasztásra való nevelés szerepének fontosságát annak biztosítására, hogy a fogyasztóknak az ár, minőség és választék szempontjából a legjobb választási lehetőségek álljanak rendelkezésükre, különösen az olyan alapvető ágazatokban kínált áruk és szolgáltatások tekintetében, mint az élelmiszeripar, a lakhatás, az oktatás, az egészségügy, az energia, a közlekedés és a telekommunikáció; hangsúlyozza, hogy különösen a szolgáltatási piac fokozott liberalizációjára van szükség a verseny ösztönzése, és ezáltal a fogyasztói árak csökkentése érdekében; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a pénzügyi szolgáltatási ágazatban ösztönözzék az innovációt a fogyasztók kedvezőbb választási lehetőségeinek biztosítása érdekében;

27. kiemeli, hogy a fogyasztók védelmére hozott adekvát és hatékony intézkedéseken túl biztosítani kell a kérdésben a megfelelő kommunikációt, hogy a fogyasztók pontos tájékoztatást kapjanak arról, hogyan juttathatják érvényre a belső piaci jogszabályok és más rájuk vonatkozó jogszabályok alapján őket megillető jogokat;

28. úgy véli, hogy a pénzügyi szolgáltatások belső piacának megvalósítása során kiemelt figyelmet kell fordítani a fogyasztóvédelem és a fogyasztók szabad választásának biztosítására; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi, banki és biztosítási termékek rendkívül összetettek, és ha a polgárokat ösztönözni akarjuk e termékek fokozottabb igénybevételére, különösen jövőbeli nyugdíjuk vonatkozásában, a vásárlók tájékoztatását és a számukra való tanácsadást támogató kötelező érvényű szakpolitikáknak biztosítaniuk kell, hogy a fogyasztók minden rendelkezésükre álló választási lehetőséggel tisztában legyenek; hangsúlyozza azonban azt is, hogy a fogyasztóvédelem nem szolgálhat ürügyül a protekcionista politikához; kiemeli, hogy a teljes mértékben integrált lakossági pénzügyi szolgáltatások piacát a piaci erők kell, hogy meghatározzák;

29. meggyőződése, hogy a pénzügyi piacokat illetően kulcskérdés az összes uniós jogszabály átültetése és maradéktalan alkalmazása, továbbá a tagállamok közti harmonizáció; javasolja a már meglévő jogszabályok egységes végrehajtásának megerősítését a további szabályozásra irányuló javaslatok megtétele előtt; az új jogszabályok tekintetében sürgeti a Bizottságot, hogy kövesse a jobb szabályozás elvét és indokolatlanul ne rójon újabb terheket a fogyasztókra és az ágazatokra;

A jogorvoslat jobb hozzáférhetősége

30. üdvözli a stratégiában a hatékonyabb végrehajtásra és jogorvoslatra fektetett hangsúlyt, mivel ezek lényeges tényezők a fogyasztói bizalom megteremtése szempontjából; úgy véli, hogy a fogyasztói cikkek és szolgáltatások belső piacának megvalósítása szempontjából a legfontosabb tényező a fogyasztói bizalom megteremtése; támogatja az e kérdésre irányuló további munkát;

31. álláspontja szerint a fogyasztók és a gazdasági szereplők közötti vitákat elsősorban peren kívül kell rendezni, mivel a jogorvoslat nem bírósági eszközei gyorsabbak és alacsonyabb költséggel elérhetőek; ez szükségessé teszi az Európai Fogyasztói Központok és a SOLVIT megerősítését és a hálózatuknak szánt pénzügyi források bővítését; emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak szabadon előírhatják, hogy a peres eljárást megindítani szándékozó fél a kereset benyújtása előtt konzultációt kezdeményezzen, hogy az alperes ezzel lehetőséget kapjon a vitatott jogsértés megszüntetésére;

2008. május 20., kedd

32. emlékeztet arra, hogy az alternatív vitarendező (ADR) rendszerek természetüknél fogva alternatív megoldást jelentenek a hagyományos jogdogmatikához képest; következésképp az, hogy az érintettek hajlanak-e az ADR alkalmazására attól függ, hogy vannak-e olyan jogilag kötelező erejű alternatívák, amelyek hatékony, gyorsan igénybe vehető és megkülönböztetés nélküli jogorvoslatot biztosítanak a fogyasztóknak;

33. emlékeztet arra, hogy az e-kereskedelem bővülése szükségessé teszi az alternatív vitarendezési mechanizmusok harmonizációját az egész EU-ban, ami megfelel a Bizottság 1998. március 30-i 98/257/EK ajánlásának a fogyasztóvédelmi viták bíróságon kívüli rendezéséért felelős szervekre alkalmazandó elvekről ⁽¹⁾ és a Bizottság 2001. április 4-i 2001/310/EK ajánlásának a fogyasztóvédelmi viták megegyezésen alapuló megoldásában részt vevő szervekre vonatkozó elvekről ⁽²⁾; további munkára van szükség a jogviták online rendezésével kapcsolatban, amelyet a Parlament már legalább 1999 óta szorgalmaz;

34. emlékeztet arra, hogy a közösségi jogszabályokból eredő jogok hatékony érvényesítésének felügyelete elsődlegesen tagállami kötelezettség; a tagállamok felelősek nemzeti eljárásjoguk olyan módon történő kiigazításáért, hogy e jogok azonnal érvényesíthetők legyenek a fogyasztók és a gazdasági szereplők javára; nem a Közösség illetékességi körébe tartozik a nemzeti eljárásjog szabályozása, sőt, az EK-Szerződés 5. cikke kifejezetten tiltja, hogy a Közösség a Szerződés céljainak eléréséhez szükséges szabályokon túl további szabályokat írjon elő; következésképpen az említett cikkel összhangban a nemzeti jogrendszerek egyedi sajátosságait a lehető legteljesebb mértékben figyelembe kell venni, azáltal, hogy a tagállamok számára lehetővé teszik, hogy szabadon válasszanak a különböző, egyforma hatással járó lehetőségek közül;

35. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja a határokon átnyúló esetekhez egy külön európai fogyasztóvédelmi ombudsmani tiszt létrehozásának előnyeit; megjegyzi, hogy egyes tagállamok több ágazatban létrehozta fogyasztóvédelmi ombudsmani hivatalát, melyek feladata, hogy segítsen a fogyasztóknak a gazdasági szereplőkkel szembeni fellépésben; úgy véli, a Bizottság országonként megvizsgálhatná ezt a megközelítést;

36. megállapítja, hogy néhány tagállamban – nem mindenütt – már léteznek egy kifejezetten fogyasztói jogorvoslati rendszer elemei, mint pl. a közös keresetek, csoportos keresetek, képviselőn keresztül benyújtott keresetek, tesztesetek és ún. „skimming-off” eljárások; rámutat arra, hogy a határokon átnyúló esetekben a fogyasztók ezért e tekintetben eltérő jogszabályi rendelkezésekkel találhatják magukat szemben;

37. emlékeztet arra, hogy a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról szóló, 1998. május 19-i 98/27/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ már a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmét szolgálta; kiemeli, hogy ez az irányelv többek között a fogyasztói szervezeteknek ad lehetőséget jogsértés megszüntetésére irányuló eljárások kezdeményezésére; kéri a Bizottságot, hogy terjesszen jelentést a Parlament és a Tanács elé, amelyben értékeli, hogy ez az irányelv milyen mértékben és miért eredményezte a kívánt elmozdulást a fogyasztók kollektív érdekvédelme irányába, illetőleg miért nem érte el ezt a kitűzött célt;

38. úgy véli, hogy az uniós szintű jogi szabályozásról szóló vita kezdeményezése előtt alaposan meg kell vizsgálni az esetlegesen fennálló problémákat és fogyasztóknak szánt előnyöket;

39. úgy ítéli meg, hogy egyes tagállamokban léteznek olyan alkotmányos korlátok, melyeket a fogyasztói jogorvoslat európai modelljének kidolgozásakor figyelembe kell venni; úgy véli továbbá, hogy teljes mértékben tiszteletben kell tartani az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkét; kéri a Bizottságot, hogy terjesszen jelentést a Parlament és a Tanács elé arról, hogy e tekintetben hogyan érhető el a fogyasztók jogai, a fogyasztói szervezetek és a gazdasági szereplők közötti szükséges egyensúly;

40. felszólítja a Bizottságot, hogy gondosan vizsgálja meg a fogyasztói jogorvoslat kérdését a tagállamokban, figyelembe véve, hogy az ezzel kapcsolatos új javaslatoknak az esetleges meglévő problémák, és a fogyasztóknak szánt előnyök részletes vizsgálatán kell alapulniuk, valamint hogy a határokon átnyúló eljárások és lehetséges kollektív jogorvoslati rendszerek tekintetében mélyreható kutatást kell végezni a kollektív jogorvoslati rendszerekről, segítségül hívva a világ más részein gyűjtött tapasztalatokat, különös figyelmet fordítva az egyesült államokbeli modell túlzásai és hátrányai, illetve egyértelműen napirendre véve egy hasonló eszköz uniós szintű bevezetéséhez szükséges jogalap kérdését; felkéri a Bizottságot, hogy adott esetben mutasson be európai szinten koherens megoldást, amely az összes fogyasztó számára biztosítja a határokon átnyúló panaszok rendezéséhez szükséges kollektív jogorvoslati mechanizmusokhoz való hozzáférést;

⁽¹⁾ HL L 115., 1998.04.17., 31. o.

⁽²⁾ HL L 109., 2001.04.19., 56. o.

⁽³⁾ HL L 166., 1998.6.11., 51. o.

2008. május 20., kedd

41. felkéri a Bizottságot, hogy konzultáljon a Parlamenttel és a tagállamokkal e tanulmányok értékeléséről;

*
* *

42. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az esélyegyenlőség és a megkülönböztetésmentesség terén megvalósított előrehaladás az EU-ban

P6_TA(2008)0212

Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása az EU-ban az esélyegyenlőség és a megkülönböztetésmentesség terén elért előrehaladásról (a 2000/43/EK és a 2000/78/EK irányelv átültetése) (2007/2202(INI))

(2009/C 279 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Megkülönböztetésellenesség és esélyegyenlőség mindenki számára – Keretstratégia” című közleményére (COM(2005)0224),
- tekintettel az EK-Szerződés 13. cikkére,
- tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK irányelv alkalmazásáról szóló bizottsági közleményre (COM(2006)0643),
- tekintettel a Bizottság „A megkülönböztetésellenes jog kidolgozása Európában: a 25 EU-s tagállam összehasonlítása 2007 júliusában” című jelentésére,
- tekintettel a megkülönböztetésellenes jogszabályok végrehajtásáról szóló nemzeti jelentésekre és a megkülönböztetésellenességgel foglalkozó jogi szakértők hálózatának tematikus jelentéseire, hogy támogassa azt a munkát, amelyet a Bizottság kezdeményezett annak érdekében, hogy független információkkal és tanácsokkal lássa el a tagállamokat a releváns fejlesztésekről,
- tekintettel a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló nemzetközi ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az ENSZ-nek a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló egyezményére,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre és annak 12. jegyzőkönyvére,
- tekintettel a Bizottságnak a „Megkülönböztetés az Európai Unióban” című 2007 januári különleges Eurobarometer felmérésére,

⁽¹⁾ HL L 180., 2000.7.19., 22. o.

⁽²⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

2008. május 20., kedd

- tekintettel arra, hogy 2007 az esélyegyenlőség európai éve és 2008 a kultúrák közötti párbeszéd európai éve,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A6-0159/2008),
- A. mivel az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikke arról rendelkezik, hogy az Európai Unió a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletén, valamint a jogállamiság elvén alapul – olyan elveken, amelyeket minden tagállam elismer –, és fontos, hogy a megkülönböztetés elleni küzdelemre vonatkozó politikai nyilatkozatokhoz fokozatos fejlődés és a politikák és jogszabályok teljes körű és helyes végrehajtása társuljon, különösen a megkülönböztetést tiltó irányelvek és az egyenlőség megvalósítását elősegítő projektek tekintetében,
- B. mivel az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikke arról is rendelkezik, hogy az Európai Uniónak tiszteletben kell tartania az Emberi Jogok Európai Egyezménye által garantált alapvető szabadságjogokat, valamint hogy az EK-Szerződés 13. cikkével összhangban az egyenlőség és a megkülönböztetésmentesség előmozdításának az Európai Unió jogszabályalkotásában és politikáiban elsőbbséget kell élveznie;
- C. mivel a foglalkoztatás a társadalmi integráció egyik alapkövetelménye, de mivel a munkanélküliség szintje sok csoportban – különösen a nők, migránsok, fogyatékkal élők, etnikai kisebbségek, az idősebbek és a fiatalok, valamint elszigetelt vagy el nem ismert készségekkel rendelkezők körében – továbbra is elfogadhatatlanul magas; mivel a többszörös megkülönböztetéstől szenvedő emberek munkanélkülisége ennél is magasabb;
- D. mivel a közösségi jog hatálya jelenleg nem terjed ki a megkülönböztetésre a közösségi hatáskör legtöbb területén, és mivel a 2000/43/EK és a 2000/78/EK irányelv különböző szintű védelmet biztosítanak, ami a foglalkoztatásra kiható megkülönböztetéssel szembeni védelemben réseket teremt;
- E. mivel a Bizottságnak Európában a megkülönböztetésellenes jog kidolgozásáról szóló, feltérképező felmérése megerősíti, hogy tagállami szinten különféle jogszabályok vannak a tagállamokon belül, amelyek különféle módokon védenek a diszkrimináció ellen, és gyakran nincs egységes végrehajtási módszer, amely az irányelvek nem összehangolt végrehajtásához vezetett, valamint ahhoz a helyzethez, hogy az emberek nincsenek eléggé tudatában a jogaiknak;
- F. mivel a megkülönböztetésmentességre vonatkozó politikák tagállami alkalmazásának következetlensége hozzájárul a megkülönböztetést tiltó közösségi irányelvek hiányos gyakorlatba ültetéséhez, ahogyan ez kiderül a szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem európai szakértőinek csoportjának „A munkahelyi szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem: tizenöt EU-tagállam jogalkotása” című jelentéséből;
- G. mivel az „Egyenlő lehetőségeket mindenkinek európai év (2007)” nyomon követéséről szóló, 2007. december 5-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ a Tanács felszólította a tagállamokat és a Bizottságot, hogy – saját hatásköreiken belül – minden releváns politikában támogassák és ösztönözzék a fogyatékosághoz kapcsolódó kérdések érvényesítését;
- H. mivel a Bizottság ennél fogva helyesen kezdeményezett eljárásokat több tagállam ellen, és szükség esetén ezt továbbra is meg kell tennie;
1. felhívja a tagállamokat, hogy jogalkotási gyakorlatukban vegyék figyelembe a megkülönböztetés különböző alapjait, amelyeket az Európai Unió alapjogi chartájának 21. cikke felsorol;
 2. emlékeztet arra, hogy a 2000/43/EK és a 2000/78/EK irányelvek minimális követelményeket írnak elő, és alapjául kellene szolgálniuk egy sokkal átfogóbb közösségi hátrányos megkülönböztetésellenes politikának;

(¹) HL C 308., 2007.12.19., 1. o.

2008. május 20., kedd

3. kifejezi aggodalmát a 2000/43/EK és a 2000/78/EK irányelvek bizonyos tagállamok által hiányosan végzett átültetésére és végrehajtására vonatkozóan, illetve az EU-polgárok hiányos tájékoztatása kapcsán a hátrányos megkülönböztetés esetén megtehető szükséges lépések ügyében;
4. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a 2000/43/EK és a 2000/78/EK irányelv nem foglalkozik a fizikai jellemzőkön – mint például magasság és bőrszín – alapuló megkülönböztető bánásmóddal, különösen az olyan állásokhoz való hozzájutással kapcsolatban, ahol nincs közvetlen kapcsolat e fizikai jellemzők és az adott állás betöltéséhez megkívánt képességek között;
5. felhívja a tagállamokat arra, hogy biztosítsák a 2000/43/EK és a 2000/78/EK irányelvek minden rendelkezésének teljes mértékű, pontos és hatékony átültetését és megfelelő végrehajtását, valamint arra is, hogy a rendelkezéseknek megfelelően minden kivételt objektív módon indokoljanak;
6. felszólítja az illetékes EU-s, nemzeti és helyi hatóságokat, hogy jobban hangolják össze a végrehajtásra irányuló erőfeszítéseiket; felszólít a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelemre irányuló egységes megközelítésre, amely egyidejűleg tartalmazza és veszi figyelembe a megkülönböztetés valamennyi alapját;
7. hangsúlyozza, hogy az állami hatóságok politikáikon, szolgáltatásaik nyújtásán és foglalkoztatási gyakorlataikon keresztül kulcsszerepet játszanak az egyenlőség előmozdításában és a megkülönböztetés megelőzésében;
8. felhívja a Bizottságot arra, hogy kötelezze el magát a 2000/43/EK és a 2000/78/EK irányelvek végrehajtásának alapos vizsgálata mellett, valamint hozzon létre értelmező iránymutatásokat a teljes és pontos tagállami végrehajtás biztosítása érdekében; felhívja a Bizottság figyelmét különösen arra, hogy mérje fel azt, hogy a tagállamok miként értelmezték a 6. és 8. cikkben előírt mentességeket, amikor a 2000/78/EK irányelvet a nemzeti törvénykezésbe átültették; emlékeztet arra, hogy mindkét irányelv végrehajtása a mechanizmusok és stratégiák széles körét igényli, beleértve a megfelelést, a proaktív hozzáállást és a kikényszerítést, valamint a legjobb gyakorlatok eredményes cseréjét;
9. arra ösztönöz, hogy a 2000/43/EK irányelv és a 2000/78/EK irányelv átültetése értelmében elfogadott nemzeti rendelkezések megsértésére alkalmazandó szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük;
10. sürgeti a Bizottságot, hogy gondosan kísérje figyelemmel a 2000/43/EK és a 2000/78/EK irányelv átültetését, valamint a nemzeti jogba való átültetéséből eredő jogszabályok betartását, és hogy jogsértési és meg nem felelési eljárásokon keresztül továbbra is gyakoroljon nyomást a tagállamokra, hogy tartsák tiszteletben jogi kötelezettségeiket ezen irányelvek mielőbbi és teljes körű átültetése vonatkozásában; úgy véli, hogy a Parlament illetékes bizottságának szerepet kell vállalnia a tagállamok ezen irányelvek szerinti kötelezettségeinek folyamatos figyelemmel kísérésében;
11. 11 emlékezteti a Bizottságot, hogy a 2000/78/EK irányelv 4. cikke csak abban az esetben engedélyezi a kivételt, ha az a foglalkozással járó feladatok elvégzéséhez valóban, objektív szempontból szükséges; felhívja a Bizottságot, hogy értelmezze szigorúan ezt a cikket, és indítson pert a Bíróságon az olyan tagállamokkal szemben, amelyek nemzeti jogszabályaikban túlságosan általános meghatározást engedélyeznek;
12. a koordináció nyílt módszerének részeként kéri a tagállami végrehajtás éves értékelését, továbbá kéri az ilyen jogszabályok végrehajtásának a szociálpolitikai menetrend keretében ötévente történő, kiterjedt felülvizsgálatát; úgy véli, hogy a megkülönböztetésmentességi kérdésekkel foglalkozó független testületeket – beleértve a Bizottság jogi szakértőinek hálózatát is –, továbbá a megkülönböztetés potenciális áldozatait képviselő nem kormányzati szervezeteket be kell vonni az évi értékelésbe, valamint hogy konkrét intézkedéseket kell tenni a nem kormányzati szervezetek kapacitásának kiépítésére annak érdekében, hogy az áldozatoknak tájékoztatást és támogatást nyújthassanak, valamint hogy konstruktívan hozzájáruljanak az éves értékeléshez;
13. úgy véli, hogy a 2000/78/EK irányelv egy, a fogyatékoság széles körű fogalom meghatározásainak szükségességét jelző rendelkezésének hiánya kizárta a fogyatékkal élő személyek néhány kategóriáját az irányelv jogi védelme alól; ennél fogva felkéri a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy a megkülönböztetés-ellenes jogszabályok harmonizációjának megkönnyítése érdekében sürgősen dolgozzák ki a fogyatékoság fogalmának széles körű definícióját, amely a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló egyezményen alapulna;

2008. május 20., kedd

14. úgy véli, hogy a megkülönböztetés miatti keresetindítás tekintetében a nem meghatározott határidő néhány tagállamban igen rövid határidőket eredményezett, ami akadályozhatja az áldozatokat a keresetindításban;
15. úgy véli, hogy a 2000/78/EK irányelvben szereplő, a családi állapottal kapcsolatos kivételek korlátozták a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetéssel szemben az irányelv által kínált védelmet;
16. sürgeti a tagállamokat, hogy mozdítsák elő még eredményesebben az Unió polgárai 2000/43/EK és 2000/78/EK irányelv szerinti jogainak alkalmazását, és sürgeti a Bizottságot, a tagállamokat, a szakszervezeteket és a munkáltatókat, továbbá minden kormányzati és nem kormányzati érdekeltet, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt az ezen irányelvek szerinti jogokkal kapcsolatos tudatosság javítása érdekében, valamint – e jogok eredményes gyakorlásának lehetővé tétele érdekében – biztosítsák, hogy a megkülönböztetés áldozatai számos tanácsadási támogatáshoz hozzáférjenek; megállapítja, hogy gyakran az áldozat viseli annak terhét, hogy a megkülönböztetés feltételezett elkövetőjét felelősségre vonja, gyakorta állami hatóságtól érkező támogatás, illetve jogsegélyhez való hozzáférés nélkül; sürgeti a tagállamokat, hogy jogosítsák fel az illetékes független szerveket, hogy a megkülönböztetés áldozatai számára eredményes segítséget nyújtsanak;
17. aggasztja a tagállamokban a polgárok körében a megkülönböztetésellenességről szóló jogszabályokkal kapcsolatos tudatosság alacsony szintje, és felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat, a szakszervezeteket és a munkáltatókat, hogy fokozzák a tudatosság e szintjének növelésére irányuló erőfeszítéseiket; emlékeztet arra, hogy az irányelvek kötelezik a tagállamokat, hogy minden megfelelő eszközzel terjesszék az irányelvek vonatkozó rendelkezéseivel kapcsolatos információkat a nyilvánosság számára;
18. azt ajánlja, hogy a tagállamok végezzenek független vizsgálatokat a megkülönböztetésmentes megelőző és helyreállító intézkedésekről és az áldozattá válással szembeni védelem hatékonyságáról, és biztosítsák, hogy a törvény szerinti és nem törvény szerinti, a megkülönböztetés megelőzésében részt vevő és annak áldozatait segítő szervezetek megfelelő forrásokban részesüljenek; továbbá azt ajánlja, hogy a Bizottság építsen be szakértői értékeléseket a jelenleg zajló figyelemmel kíséresi gyakorlatába;
19. ajánlja, hogy a tagállamok részesítsék megfelelő forrásokban és támogassák az esélyegyenlőség előmozdításával foglalkozó szerveket annak érdekében, hogy szerepüket eredményesen és függetlenül végezhesék, beleértve a megkülönböztetés valamennyi formája tekintetében megfelelő szakértelem biztosítását és a megkülönböztetés áldozatai részére nyújtott megfelelő segítséget is; ösztönzi a tagállamokat annak biztosítására, hogy e szervek hatásköre a megkülönböztetés valamennyi formájára kiterjedjen, továbbá felszólítja a Bizottságot, hogy állapítson meg olyan normákat, amelyekhez viszonyítva ellenőrzik és biztosítják ezen szervek eredményességét és függetlenségét;
20. ajánlja, hogy a tagállamok és a Bizottság részesítsék megfelelő forrásokban és támogassák azokat a nem kormányzati szervezeteket, amelyek a megkülönböztetéssel érintett csoportokat képviselik és azokat, amelyek a megkülönböztetéssel kapcsolatos ügyekben a polgárok tájékoztatásával és jogsegélynyújtással foglalkoznak;
21. felszólítja a tagállamokat, hogy működjenek együtt a megfelelő társadalmi partnerekkel a közösségi jogszabályok helyes végrehajtásának figyelemmel kísérése érdekében;
22. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak minden esetben biztosítaniuk kell, hogy a megkülönböztetés áldozatai a bírósági eljárásokban automatikus segítségben részesüljenek, szükség esetén a jogsegélyrendszeren keresztül történő állami finanszírozással;
23. felszólítja a Bizottságot, hogy – a Progress programon és az Európai Szociális Alapon keresztül – a gyakorlatban és hatékonyan támogassa az intézkedések tagállamok által történő elfogadását, az esélyegyenlőséget és a megkülönböztetés megszüntetését előmozdító programok támogatása érdekében;
24. ajánlja, hogy a védelem eredményesebb szintjének biztosítása érdekében a tagállamok jogosítsák fel a szövetségeket, szervezeteket és más jogalanyokat, hogy részt vehessenek bírósági eljárásokban, beleértve a bármely áldozat nevében vagy érdekében történő részvételt is;

2008. május 20., kedd

25. sürgeti a tagállamok kormányait, hogy biztosítsák a foglalkoztatási és társadalmi integrációs politikák szerinti egyenlő bánásmódot és esélyegyenlőséget, és különösen azt, hogy foglalkozzanak a munkaerő-toborzási eljárásokban előforduló megkülönböztetés által előidézett súlyos akadályokkal;
26. ajánlja, hogy a tagállamok biztosítsák, hogy a szövetségek, szervezetek és más jogalanyok egy vagy több panaszos nevében részt vehessenek bármely, az irányelvek betartására irányuló bírósági eljárásban;
27. felszólítja a tagállamokat, hogy az Európai Unió alapjogi ügynökségével és a Bizottsággal együttműködésben rendszeres időközönként gyűjtsenek, állítsanak össze és tegyenek közzé a megkülönböztetésre vonatkozó átfogó, pontos, megbízható és külön statisztikákat, és hozzák ezeket nyilvánosságra oly módon, hogy a nyilvánosság számára könnyen érthetőek legyenek, és eredményesebbé tegyék a bevált gyakorlatok cseréjét; hangsúlyozza, hogy ennek a célnak az elérése érdekében elegendő erőforrás bevonására van szükség, továbbá hangsúlyozza a megkülönböztetésre vonatkozó adatok gyűjtési módjainak az adatvédelmi jogszabályokkal összhangban történő kidolgozásának fontosságát;
28. integrált nemzeti intézkedési tervek elkészítésére szólít fel a megkülönböztetés minden formája ellen;
29. üdvözli a Bizottságnak az egyenlőségre vonatkozó adatok gyűjtése iránti érdeklődését, beleértve az ilyen adatokról szóló európai kézikönyv közzétételét is; kéri a Bizottságot, hogy gondosan tanulmányozza az adatgyűjtés területére vonatkozó különféle jogi kérdéseket és paramétereket, valamint hogy terjesszen elő javaslatokat a megkülönböztetés eseteinek nyilvántartására és az adatgyűjtés közös normáira; javasolja, hogy a Bizottság továbbra is biztosítson jogi képzést a bírák, jogászok, szakszervezetek és nem kormányzati szervezetek számára annak érdekében, hogy fokozza az irányelvek hosszú távú hatását, továbbá hogy végezzen több kutatást és értékelést az irányelveket átültető jogszabályok hatására vonatkozóan;
30. üdvözli a Bizottságnak a többszörös megkülönböztetésre irányuló érdeklődését, beleértve az e tárgyra vonatkozó tanulmány elkészítését; felszólítja a Bizottságot, hogy fogadja el a többszörös megkülönböztetés kiegyensúlyozott széles körű fogalmát, valamint hogy vizsgálja meg és szolgáltatson adatokat a többszörös megkülönböztetésre és a gyűlölet szította bűncselekményekre vonatkozóan; felszólítja a Bizottságot, hogy az EK-Szerződés 13. cikke értelmében elfogadott bármely jövőbeli jogszabályba foglaljon bele kifejezetten az összetett megkülönböztetés elleni küzdelemre irányuló rendelkezéseket, amelyekre akár egy, akár több alap kombinációjaként hivatkozni lehet;
31. hangsúlyozza az európai, nemzeti, regionális és helyi szinten a megkülönböztetés elleni küzdelemmel foglalkozó csoportok hálózatba szerveződésének fontosságát;
32. felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálják felül nemzeti jogszabályaikat, és fontolják meg azon jogszabályok hatályon kívüli helyezését, amelyek sértik az EK-Szerződés 13. cikkét;
33. a 2000/43/EK irányelvet olyan alapnak tekinti, amelyre átfogó megkülönböztetésmentes intézkedési keret épülhet a faji és etnikai megkülönböztetés elleni küzdelemhez; hangsúlyozza azonban, hogy figyelembe kell venni a már azonosított problémás vonatkozásokat és a tagállamokban az irányelv rendelkezéseinek eredményes átültetése és végrehajtása során felmerülő nehézségeket;
34. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a pozitív intézkedés jelentése tekintetében közös, az egész EU-ra érvényes fogalom meghatározást kell kidolgoznia, vagy legalábbis dolgoznia kell az ezzel kapcsolatos konszenzus elérésén, így ez – különösen a megkülönböztetés sikeres kezelése és néhány tagállamban az eredmények egyenlőségének megvalósítása tekintetében mutatkozó eredményessége miatt – eloszlathatná az egyes EU-s tagállamokban a jelentésére és alkalmazására vonatkozóan keringő mítoszokat;
35. megjegyzi, hogy a Bizottság ezúttal esetleg olyan jogszabályt kíván előterjeszteni, amellyel csupán bizonyos típusú megkülönböztetéseket tilt meg az árukhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzájutás területén, nem pedig az összeset; emlékezteti a Bizottságot azon elkötelezettségére, hogy átfogó, a fogyatékosokra, a korra, a vallásra vagy meggyőződésre, valamint a szexuális irányultságra is kiterjedő irányelvet terjesszen elő, amellyel az EK-Szerződés 13. cikke értelmében megkülönböztetésellenességről szóló jogszabálycsomagot, ahogyan azt 2008-as munkaprogramja tartalmazza; megerősíti a különböző típusú

2008. május 20., kedd

megkülönböztetésekkel szembeni védelmi hierarchia megszüntetésének politikai, társadalmi és jogi kívánatosságát; erősen hisz abban, hogy nincs értelme tiltani a megkülönböztetést egy területen, miközben azt lehetővé teszik egy másikon;

36. elviekben támogatja a fogyatékosoknak az árukhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférése során történő megkülönböztetés kezelésére irányuló irányelv megalkotását célzó javaslatot; érdeklődve várja a „fogyatékoság” közösségi meghatározásának kidolgozását, ami lehetővé teszi az Európai Unió valamennyi fogyatékos polgára számára, hogy ugyanazokat a jogokat élvezzék, akárhol is legyenek az Európai Unió területén;

37. úgy véli, hogy bármely új irányelvjavaslatnak, amely a megkülönböztetés elleni küzdelem jegyében jön létre az EK-Szerződés 13. cikke értelmében, meg kell tiltania a megkülönböztetés valamennyi formáját, beleértve a közvetlen és közvetett megkülönböztetést a 2000/43/EK és a 2000/78/EK irányelvek hatálya alá tartozó valamennyi területen, a társulások általi megkülönböztetést és egy védett csoporthoz való tartozás alapján történő megkülönböztetést, valamint a zaklatást; úgy véli, hogy megkülönböztetésnek kell tekinteni a megkülönböztetésre irányuló utasítást, és hogy egy, a körülményeknek megfelelő szállás biztosításának indokolatlan elmulasztása szintén a megkülönböztetés egy formájának tekintendő; úgy véli, hogy az irányelveknek világossá kell tenniük azt, hogy a megkülönböztetés különböző formái között nincs hierarchia, és hogy a megkülönböztetés valamennyi formája ellen egyformán erőteljesen kell küzdeni; kitart amellett, hogy bármely új jogszabályra irányuló javaslat megfelelően tükrözze a megkülönböztetés különböző alapjainak egyedi sajátosságait;

38. erősen hisz abban, hogy az EK-Szerződés 13. cikkének értelmében vett megkülönböztetés elleni küzdelemről szóló irányelvre irányuló új javaslat anyagi hatályának széles területekre kell kiterjednie, minden, a Közösség hatásköre alá tartozó területet magába kell foglalnia: mint az oktatás, élethosszig tartó tanulás, szociális védelem – beleértve a szociális biztonságot –, a lakhatás és az egészségügyi ellátás, a hátrányosan megkülönböztetett csoportok megjelenítése a médiában és a hirdetésekben, a fogyatékkal élő személyek tájékoztatáshoz, távközléshez, elektronikus kommunikációhoz, közlekedési módokhoz és nyilvános helyekhez való fizikai hozzáférése, a társadalmi előnyök, valamint a nyilvánosság számára rendelkezésre álló árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés és az azokkal való ellátás is; továbbá úgy gondolja, hogy az új irányelvnek az 1976. február 9-i, a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló 76/207/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatályát is fejlesztenie kell, hogy az összhangban álljon a többi csoport elleni megkülönböztetéssel szembeni védelemmel;

39. szilárd meggyőződése, hogy a megkülönböztetés elleni küzdelem során a lakossági figyelemfelkeltés holisztikus megközelítését kell kidolgozni, kezdve az iskolai programokkal;

40. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy a 13. cikkben alapuló jövőbeni jogszabályokba miként épülhetnek be a megkülönböztetésmentesség és az egyenlőség elveinek végrehajtását előmozdító olyan további rendelkezések, amelyek nem függenek az egyes áldozatok által benyújtott panaszoktól; úgy véli, hogy a vizsgálat során azt is fontolóra kell venni, hogy a jövőbeni jogszabályok miként teremthetnek az egyenlőséget előmozdító pozitív intézkedések és/vagy pozitív feladatok bevezetésére irányuló kötelezettségeket, és miként kapcsolhatják össze a megkülönböztetésmentességgel és egyenlőséggel kapcsolatos kötelezettségeket a nemzeti közbeszerzési politikával;

41. úgy véli, hogy a nemzetiségen vagy nyelven alapuló különböző bánásmód, amely objektíven és észszerűen nem indokolható törvényes céllal, és nem is a megfelelő és szükséges módon valósul meg, faji vagy etnikai alapú, közvetett megkülönböztetést jelenthet, ami a 2000/43/EK irányelv rendelkezéseibe ütközik;

42. úgy véli, hogy a megkülönböztetést a négy alapszabadságba – különösen a személyek szabad mozgásába – ütközőnek is kell ítélni, ami így a belső piac működését is akadályozza; felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze arra a tagállamokat, hogy vizsgálják felül a munkaerőpiacra jutásra vonatkozó átmeneti rendelkezéseiket, hogy eltöröljék az európai állampolgárok közötti különbségtételt e tekintetben;

43. úgy véli, hogy a kisebbségi közösségek, és különösen a roma közösség különleges szociális védelmet igényelnek, mivel az EU közelmúltban történt bővítései kapcsán a kizsákmányolás, megkülönböztetés és kirekesztés őket érintő problémája még súlyosabbá vált az oktatás, az egészségügy, a lakhatás, a foglalkoztatás és a nők jogainak területén;

(¹) HL L 39., 1976.2.14., 40. o.

2008. május 20., kedd

44. javasolja, hogy a hátrányos helyzetű és roma gyerekek minőségi oktatáshoz való hozzáférése, a velük szemben alkalmazott indokolatlan fogyatékoskassá minősítés kapcsán külön figyelmet fordítsanak az oktatás területén tapasztalható diszkrimináció minden formája elleni küzdelemre;

45. hangsúlyozza, hogy a szabályozás csak akkor eredményes, ha az állampolgárok tudatában vannak a jogaiknak, és könnyen fordulhatnak bírósághoz; ennél fogva úgy véli, hogy az EK-Szerződés 13. cikke értelmében a megkülönböztetés elleni küzdelem jegyében javasolt új irányelvnek foglalkoznia kell a jogorvoslatokkal és végrehajtással, és javasolja, hogy a tagállamok hozzanak létre egy vagy több, az egyenlő bánásmód előmozdításával és a megkülönböztetés különböző formái elleni küzdelemmel foglalkozó független és eredményes szervezet, amely(ek) megbízása a megkülönböztetésnek a 13. cikkben felsorolt valamennyi alapjára és 76/207/EK irányelv hatálya alá tartozó valamennyi területre kiterjed; úgy véli, hogy e szervek hatáskörének ki kell terjednie arra is, hogy független segítséget nyújtsanak a megkülönböztetés áldozatai számára, hogy lehetővé tegyék a megkülönböztetés miatti panaszuk megtételét, továbbá hogy független felméréseket végezzenek a megkülönböztetésmentes jogszabályok alkalmazásáról, és ajánlásokat tegyenek az ilyen jellegű megkülönböztetéssel kapcsolatos bármely kérdésre vonatkozóan;

46. felszólít arra, hogy az EK-Szerződés 13. cikke szerinti bármely jövőbeli jogszabályba vegyenek fel olyan kötelezettséget, amely szerint a nem kormányzati szervezetekkel, a független és szakosodott, egyenlőséggel foglalkozó szervekkel és a képviseleti nemzeti szervezetekkel konzultálni kell, és azokat be kell vonni az ilyen jogszabályok megtervezésébe, átültetési folyamatába, valamint végrehajtásának figyelemmel kísérésébe;

47. úgy véli, hogy az új irányelvben szerepelnie kell egy követelménynek, miszerint a tagállamok hajtsák végre az esélyegyenlőség érvényesítését az irányelv hatálya alá tartozó területeken végzett valamennyi tervezésben, politikaalakításban és programkidolgozásban, továbbá a szolgáltatók kövessék módszeresen az egyenlőségre vonatkozó megközelítésüket, valamint a szolgáltatók eszközöljenek kiigazításokat és biztosítsanak különös elbánást annak biztosítása érdekében, hogy az egyenlőtlenséget tapasztaló kisebbségi csoportok tagjai hozzáférhessenek a nyújtott szolgáltatáshoz és részesülhessenek annak előnyeiben;

48. aggodalommal jegyzi meg, hogy bár 19 tagállam aláírta az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 12. jegyzőkönyvét, mindössze 5 ratifikálta;

49. felszólít arra, hogy folytassák a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló egyezmény – beleértve opcionális jegyzőkönyvének – aláírási, megkötési és megerősítési folyamatát, és emlékeztet arra, hogy az egyezmény közösségi megerősítését követően bármely, a megkülönböztetésmentességről szóló közösségi jogszabályjavaslatnak teljes körűen be kell tartania az egyezmény követelményeit; emlékezteti a Tanácsot a Bizottság által a fogyatékoskasság témakörében 2007 júniusában megrendezett informális miniszteri konferencián tett arra irányuló felszólításra, hogy indítsanak el egy európai stratégiát az egyezmény hatékony végrehajtására; felszólítja a Bizottságot, hogy ennek keretében mérje fel a közösségi másodlagos jogszabályok módosításának vagy a vonatkozó politikák kiigazításának szükségességét;

50. hangsúlyozza a Lisszaboni Szerződés megkülönböztetésmentességről szóló záradéka annak hatályba lépését követő horizontális végrehajtásának és általános érvényesítésének fontosságát, mivel ez a szerződés arra kötelezi az Európai Uniót, hogy céljai között felvegye a nemen, a faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékoskasságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés elleni küzdelmet, illetve az ezekkel kapcsolatos politikák és tevékenységek meghatározását és végrehajtását;

51. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat az esélyegyenlőségnek és a megkülönböztetésmentességnek a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló lisszaboni stratégiába, a társadalmi integrációval kapcsolatos koordináció nyílt módszerére és a nemzeti reformprogramokra vonatkozó iránymutatásokba, valamint a strukturális alapokra irányadó rendeletekbe történő felvételére; ennél fogva felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják felül a növekedést és munkahelyteremtést célzó integrált iránymutatásokat és különösen a foglalkoztatási iránymutatásokat a lisszaboni stratégia következő ciklusában a szociális dimenzió integrációjának és láthatóságának biztosítása és javítása érdekében; hangsúlyozza, hogy az eredményesség érdekében az egyenlőségre és a megkülönböztetésmentességre irányuló politikákat erőteljesen kell a társadalmi partnerek számára fontos szerepet biztosító szociálpolitikákhoz kapcsolni;

2008. május 20., kedd

52. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vessenek véget a munkaszerződéseken alapuló mindennemű megkülönböztetésnek azáltal, hogy valamennyi munkavállaló számára biztosítják az egyenlő bánásmódot, az egészség- és biztonságvédelmet, valamint a munka- és pihenőidőre vonatkozó rendelkezéseket, az egyesülési és képviseleti szabadságot, a tisztességtelen elbocsátásokkal szembeni védelmet, a kollektív tárgyalást és a kollektív intézkedést; hangsúlyozza a képzéshez való hozzáférésnek, illetve a szerzett jogok folyamatos védelmének fontosságát a következő területeken: oktatási és képzési időszakok, javított ellátási lehetőségek, az alapvető szociális jogok – mint például a nyugdíjjogosultság, a képzési jogok és a munkanélküli ellátásokhoz való jog – fenntartása a foglalkoztatási helyzetben bekövetkező változások esetén, illetve munkahelyváltás és munkajogi viszonyból önálló foglalkoztatásra való váltás esetén;

53. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a tagjelölt országok parlamentjeinek és kormányainak.

Az Európai Unió integrált tengerpolitikája

P6_TA(2008)0213

Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása az Európai Unió integrált tengerpolitikájáról (2008/2009(INI))

(2009/C 279 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak „Az Európai Unió integrált tengerpolitikájáról” című közleményére (COM(2007)0575 – SEC(2007)1283),
- tekintettel a Bizottságnak „Az Európai tengerpolitikáról folytatott konzultáció konklúziói” című közleményére (COM(2007)0574),
- tekintettel a Bizottságnak „a tengerek európai napja” megrendezéséről szóló háromoldalú közös nyilatkozatra irányuló javaslatára (SEC(2007)1631),
- tekintettel a Bizottság „Az Európai Unió jövőbeni tengerpolitikája felé: európai elképzelések az óceánok és a tengerek jövőjéről” (COM(2006)0275) című zöld könyvére és a Parlament 2007. július 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾
- tekintettel az Európai Tanács 2007. március 8–9-i elnökségi következtetéseire az „Európai tanácsi cselekvési terv (2007–2009) – európai energiapolitika” című dokumentum elfogadására vonatkozóan az Európai Tanács részéről;
- tekintettel a Bizottságnak a „2020-ra 20–20% – Az éghajlatváltozásból származó lehetőségek Európa számára” című közleményére (COM(2008)0030),
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) által 2006. február 23-án elfogadott 2006. évi, a tengerészeti munka normáiról szóló egyezményben meghatározott rendelkezésekre, mint az ILO által 1919 óta elfogadott tengerészeti munkaügyi egyezményeket összefoglaló és alkalmazó egységes dokumentumra,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Halászati Bizottság véleményére (A6-0163/2008),

(¹) Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0343.

2008. május 20., kedd

- A. mivel az óceánok és tengerek az Európai Unió számára mind gazdasági, mind ökológiai szempontból jelentőséggel bírnak; mivel az Unió parti menti régiói és legkülső régiói révén 320 000 km hosszú tengerparttal rendelkezik, ahol Európa lakosságának egyharmada lakik;
- B. mivel a tengerészeti ipar és szolgáltatások, valamint a part menti régiók összességében 40%-kal járulnak hozzá az uniós bruttó hazai termékhez;
- C. mivel az éghajlatváltozás minden politika számára a legnagyobb kihívást jelenti a XXI. században; tekintettel arra, hogy az éghajlatváltozás következtében a part menti régiókat a tengerszint emelkedése fenyegeti, amely hatalmas mértékű lehet és drasztikus következményekkel járhat a lakosok számára;
- D. mivel egyrészt az EU tengerparti régiói, különösen legkülső régiói fontos szerepet töltenek be a bűnözés, például az illegális bevándorlás, a terrorizmus, valamint a csempészet elleni védekezés és biztonság terén, és másrészt sajátos környezeti katasztrófáknak is ki vannak téve;
- E. mivel az elmúlt évben a közösségi halászat, illetve a kereskedelmi és személyszállító hajók elleni erőszakos bűncselekmények száma és gyakorisága az afrikai partok menti nemzetközi vizeken megnőtt, amely súlyos veszélybe sodorja a legénység életét és jelentős negatív hatást gyakorol a nemzetközi kereskedelemre;
1. üdvözlí, hogy a Bizottság elfogadta a fent említett közleményeket, valamint a fent említett belső munkadokumentumban szereplő cselekvési tervet;
 2. megerősíti 2007. július 12-i állásfoglalását, és üdvözlí, hogy a Bizottság legalább részben átvette az Európai Parlament követeléseinek jelentős hányadát;
 3. rámutat arra, hogy partszakaszai és legkülső régiói révén az EU kivételes tengerparti dimenziója egyedülálló lehetőségeket kínál az innováció, a kutatás, a környezetvédelem és a biológiai sokféleség vonatkozásában, és ezeket az integrált uniós tengerpolitikának okvetlenül figyelembe kell venni, továbbá a legkülső régiók kiváló, közlekedési és biztonsági célokat szolgáló összeköttetési pontokat biztosítanak uniós és globális szinten is;
 4. kifejezetten támogatja a Bizottság szándékát, hogy jobban kihasználják az Európai Unió tagállamai között a rövid távú tengeri, valamint a belvízi szállításban rejlő lehetőségeket, és a rövid távú tengeri szállítást gyorsan a belső piacba integrálják, üdvözlí továbbá a Bizottság szándékát, hogy felgyorsítja a tengeri szállítás közös térségére, valamint a 2008–2018-as időszakra érvényes átfogó közlekedési stratégiára vonatkozó javaslatait;
 5. ösztönzi a tagállamokat az egymás közötti, és a szomszédos országokkal való együttműködés megerősítésére a TEN-T és más európai finanszírozási mechanizmusok (mint például a Marco Polo) megfelelő alkalmazása céljából annak érdekében, hogy elkészüljenek a tengeri autópályák és megvalósuljanak a rövid távú tengeri hajózási projektek;
 6. üdvözlí a Bizottság szándékát, hogy javítsa a tengeri felügyelettel foglalkozó európai ügynökségek koordinációját, kiemelve különösen az illegális cselekmények (ember- és kábítószer-kereskedelem, illegális bevándorlás és terrorfenyegetés) megelőzését, elsősorban a nemzetközi vizekre összpontosítva;
 7. üdvözlí az európai tengeri felügyeleti hálózat létrehozására irányuló bizottsági kezdeményezést és támogatja a tagállami parti őrségek közötti fokozott együttműködést; felhívja a Bizottságot az európai parti őrség megvalósíthatóságáról szóló tanulmány eredményeinek bemutatására, amelyet 2006 végéig kellett volna közzétenni és bemutatnia az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak;
 8. úgy véli, hogy a tengeri csoportosulások különösen jó helyzete lehetővé teszi számukra az integrált tengerpolitika megvalósításához való hozzájárulást; felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul indítsa el a tengeri csoportosulások európai hálózatára vonatkozó projektet;

2008. május 20., kedd

9. támogatja a „tengerek európai napjának” éves – május 20-i – megrendezésére irányuló javaslatot; véleménye szerint az akciónapot fel kellene használni annak érdekében, hogy a tengerpolitika jelentőségét az érintett szakmán túl is tudatosítsák egyszerű állampolgárok, iskolák, egyetemek és nem kormányzati szervezetek részvételével; a legjobb gyakorlatok népszerűsítésének egyik módjaként emlékezteti a Bizottságot a példamutató tengeri régióknak adományozható díjról szóló javaslatára;

10. összességében mégis úgy ítéli meg, hogy a cselekvési terv túl kevés gyakorlati intézkedést tartalmaz, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a jövőben nagyra törőbben használja a szerződésben részére biztosított eszközöket;

11. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a cselekvési terv az éghajlatváltozás kihívásaival a legcsekélyebb kötelezettségvállalás nélkül foglalkozik; megerősíti véleményét, hogy az európai tengerpolitika egyik feladatának az éghajlatváltozás következményeire való felkészülésnek és az azokhoz való alkalmazkodásnak, valamint a helyzet sürgősségéből adódóan a szükséges kiigazító rendelkezések kidolgozásának kell lennie, különös tekintettel a gleccserek olvadása következtében emelkedő tengerszintre, valamint a kikötőket és a part menti régiókat fenyegető fokozott árvízveszélyre, és ehhez minden lényeges politika, különösen a kutatási politika hozzájárulását kéri;

12. emlékeztet arra, hogy a gleccserek olvadása nem csupán a tengerszint emelkedését eredményezi, hanem az emberek, állatok és növények életében is helyreállíthatatlan károkat okoz, ezért üdvözli a Bizottságnak a sarkvidéki kezdeményezés előterjesztésére irányuló szándékát, és felhívja a tudományos közösséget és a döntéshozókat, hogy továbbra is vizsgálják a sarkvidéki jégtakarók megóvásának lehetőségeit;

13. fenntartja, hogy a tengerek gondos kezelése megköveteli a part menti területek megfelelő kezelését, valamint azt, hogy az EU partjai mentén kivitelezett építési projektek minden esetben számoljanak az éghajlatváltozás következményeivel és a tengerszint abból következő megemelkedésével, a homokdűnék eróziójával valamint a viharok gyakoriságának és intenzitásának növekedésével;

14. támogatja az Európai Tanács 2007 márciusában megfogalmazott célját, amely szerint 2050-ig felére kell csökkenteni az üveghatást okozó gázok kibocsátását, és újra megerősíti, hogy a tengerpolitikának jelentős mértékben hozzá kell járulnia e gázok csökkentéséhez; többek között be kell vonni a hajózást a kibocsátás-kereskedelembé, valamint fokozni kell egyrészt a tengerek mint megújuló energiaforrások kihasználására irányuló, másrészt a tisztább üzemű, új hajómeghajtási technológiák kifejlesztését célzó kutatási erőfeszítéseket; úgy ítéli meg, hogy Európának az éghajlatváltozás elleni küzdelemben betöltött úttörő szerepe erősítheti és kiépítheti vezető szerepét a környezetvédelmi technológia és a kutatás területén;

15. kifejezetten felkéri a Bizottságot, hogy nagyobb ambícióval járjon el a hajók kén- és nitrogén-oxid-kibocsátása, továbbá szilárdanyag-kibocsátása elleni küzdelemben; ebben az összefüggésben megismétli a Nemzetközi Tengerészeti Szervezettel (IMO) való szorosabb együttműködés szükségességét, és különösen a következőkre szólít fel:

- nitrogén-oxid-kibocsátási normák megállapítása az EU kikötőit használó hajók számára;
- a Földközi-tengernek, a Fekete-tengernek, valamint az Atlanti-óceán északkeleti részének kijelölése kénkibocsátást ellenőrző területként (SECA) a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi egyezmény (MARPOL-egyezmény) értelmében;
- a kénkibocsátást ellenőrző területeken az utasszállító hajók által használt üzemanyagok megengedett legmagasabb kéntartalmának 1,5%-ról 0,5%-ra való csökkentése;
- a hajók kén-dioxid- és nitrogén-oxid-kibocsátására adóügyi eszközök – mint például adók és illetékek – kivetése, valamint az ilyen intézkedések és illetékek kivetési módozatainak meghatározása lobogótól függetlenül minden olyan hajó esetében, amelyek közösségi kikötőkben horgonyoznak, vagy az EU tagállamok vizein hajóznak;
- az alacsony kén-dioxid- és nitrogén-oxid-kibocsátású hajók javára differenciált kikötői és révdíjak bevezetésének ösztönzése;

2008. május 20., kedd

- a kikötőkben horgonyzó hajók számára szárazföldi villamos energia használatára vonatkozó követelmények fokozatos bevezetése;
- javaslat a tengeri hajózásban használatos üzemanyagok minőségéről szóló uniós irányelvre;

16. üdvözli az egyes hajók által végzett ellenőrizetlen rakodás műholdas nyomon követését engedélyező intézkedéseket; ugyanakkor olyan intézkedések meghozatalát kéri, amelyek kötelezővé teszik a hajók számára olyan fekete dobozhoz hasonló készülékek használatát, amelyek tartalma nem változtatható meg (egyres modelleket már szabadalmaztattak), és amelyek lehetővé tennék, hogy a hajó üzemanyagtartályába vagy a hajófenékbe pumpált, illetve onnan kiszivattyúzott folyadék mennyiségét rövid időközönként rögzíteni lehessen; úgy ítéli meg, hogy a fenti eszközökkel rögzített adatok vizsgálata kimutatná, hogy a hivatalos ellenőrzést elkerülve – és így illegálisan – engedtek e szennyező olajüledéket a tengerbe;

17. megismétli a tagállamokhoz és a Bizottsághoz intézett felhívását, amelyben a parti városokat és régiókat sújtó légszennyezettségre tekintettel a kikötőkben horgonyzó hajók szárazföldről történő villamos energia ellátásának lényegesen jobb ösztönzését kérte; ezért az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ módosítására vonatkozó javaslatot kér, amely révén azoknak a tagállamoknak, amelyek ezen irányelv 14. cikke alapján adómentességet alkalmaznak a bunkerolajra, a szárazföldi villamos energia szolgáltatásra is ugyanilyen mértékű adómentességet kellene alkalmazniuk; rámutat, hogy a villamos energiára és a bunkerolajra vonatkozó azonos adózási követelmények jelentősen ösztönöznék a kikötőket és a hajótulajdonosokat a parti városok légszennyezettségének csökkentésére azáltal, hogy a kikötőben horgonyzó hajók villamos energiával való ellátásába fektetnének be;

18. ismételten felhívja a figyelmet a tényre, hogy tengerek szárazföldről történő szennyezésének jelentős az aránya a tengerek teljes szennyezésén belül, és hogy a Bizottság ezt a témát eddig nem karolta fel; ezért ismételten felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő cselekvési tervet e szennyezés csökkentésére vonatkozóan, és hangsúlyozza követelését a tagállamokkal szemben, hogy az erre vonatkozó jogszabályokat, mint például a vízügyi keretirányelvet⁽²⁾, késedelem nélkül ültessék át nemzeti jogrendszerükbe; hangsúlyozza, hogy a vízügyi keretirányelv átültetéséhez hozzátartozik az Északi-tengerben és a Balti-tengerben a korábbi háborúkból visszamaradt lőszerke azonosítására és eltávolítására vonatkozó cselekvési terv is;

19. sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson be tervet a hajótörést szenvedett hajók és az elsüllyedt régészeti lelőhelyek kutatására és feltérképezésére – mivel ezek is részét képezik a Közösség történelmi és kulturális örökségének – így segítse elő e lelőhelyek megismerését és tanulmányozását, valamint járuljon hozzá e területek kifosztásának megelőzéséhez, lehetővé téve így megfelelő megőrzésüket;

20. sürgeti az érintett intézményeket, hogy a lehető leghamarabb fogadják el az Erika III tengeri biztonsági csomagot, és felszólítja a tagállamokat, hogy késlekedés nélkül kezdjék meg a csomag végrehajtását a tengeri régiók fejlődésére nézve katasztrofális következményekkel járó, az Erika és a Prestige baleseteihez hasonló balesetek és incidensek megelőzéséhez vagy orvoslásához szükséges jogi eszközök rendelkezésre bocsátása érdekében;

21. úgy ítéli meg, hogy a tengeri stratégiai keretirányelvnek⁽³⁾ kell lennie az uniós integrált tengerpolitika környezetvédelmi alapkövének; megjegyzi, hogy az irányelv szerint azon régiókban, ahol a tenger állapota kritikus, a jó környezeti állapot elérése érdekében gyorsabban kellene intézkedéseket hozni és végrehajtani; hangsúlyozza, hogy e régiókban különösen fontos, hogy a Bizottság a különböző ágazatokat, programokat és stratégiákat koordinálja és gondoskodik a megfelelő pénzügyi támogatásról; rámutat, hogy az integrált tengerpolitika megvalósítása érdekében szükséges a szárazföldi tevékenységek, mint például a mezőgazdaság, a szennyvízgazdálkodás, a közlekedés és az energiatermelés bevonása is; úgy véli, hogy e régiók a valódi és teljes mértékben integrált tengerpolitika kipróbálására alkalmas területek lehetnek;

22. üdvözli, hogy a Bizottság felmérte, mely területeken nem vonatkoznak a halászokra és a tengerészekre az európai szociális és munkavédelmi jogszabályok (például a csoportos létszámcsökkentésről szóló 98/59/EK irányelv⁽⁴⁾), a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelméről szóló 2001/23/EK irányelv⁽⁵⁾), a munkavállalók tájékoztatásáról és a velük folytatott konzultációról szóló 2002/14/EK irányelv⁽⁶⁾), valamint a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv⁽⁷⁾); javasolja, hogy ezeket az irányelveket a szociális partnerekkel szoros együttműködésben vizsgálják felül;

⁽¹⁾ HL L 283., 2003.10.31., 51. o.

⁽²⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, 2007.12.11., P6_TA(2007)0595.

⁽⁴⁾ HL L 225., 1998.8.12., 16. o.

⁽⁵⁾ HL L 82., 2001.3.22., 16. o.

⁽⁶⁾ HL L 80., 2002.3.23., 29. o.

⁽⁷⁾ HL L 18., 1997.1.21., 1. o.

2008. május 20., kedd

23. sürgeti, hogy azon tagállamok, amelyek ezt még nem tették meg, mielőbb ratifikálják a 2006. évi tengerészeti munkaügyi egyezményt, amelyet abból a célból fogadtak el, hogy valamennyi hatályos nemzetközi munkaügyi szabvány aktualizálásával és törvénybe iktatásával javuljanak a tengerészek élet és munkakörülményei, és hogy elkerülhető legyen a hajóipari ágazatban a tisztességtelen verseny;
24. sürgeti a Bizottságot, hogy aktualizálja a tengerészek munkaidejéről szóló 1999/95/EK irányelvet ⁽¹⁾, illetve a Bizottság hatáskörébe tartozó olyan kérdésekkel kapcsolatos jogszabályokat, amelyek ugyanakkor közösségi szinten nincsenek vagy csak részben vannak szabályozva, például az ideiglenes toborzó ügynökségekről vagy a dolgozók aláírt munkaszerződéshez való jogáról szóló szabályokat;
25. úgy ítéli meg, hogy a tengerpolitika sikeres végrehajtása érdekében létfontosságú a regionális és helyi partnerek bevonása; ezért továbbra is úgy véli, hogy az európai part menti régióknak szorosabb együttműködésben kell tevékenykedniük és nagyobb mértékben kell kapcsolódniuk egymáshoz, amit a fejlesztés és versenyképesség ösztönzését célzó összehangolt stratégiák előmozdítása és a kormányzat különböző szintjeinek hatékonyabb együttműködése révén kell megvalósítani;
26. ismételten felhív az EU integrált tengerpolitikájára vonatkozó megközelítés folytatására, és felszólítja a Bizottságot, hogy erősítse meg ennek politikai kereteit, valamint az európai szárazföldhöz kapcsolatot biztosító területi, szociális és gazdasági kohéziót és az ezeket alkotó politikákat; arra ösztönöz, hogy két éves időközönként tegyenek közzé jelentést az európai tengerpolitikáról, és folytassanak minden érdekelt féllel rendszeres nyilvános véleménycserét; felhívja a Tanács jövőbeni elnökségeit arra, hogy munkaprogramjaikban térjenek ki a tengerpolitikára; ezenkívül felhívja a Bizottságot, hogy egyértelműen jelölje meg az összes, uniós eszközökkel támogatott tengeri vonatkozású projektet;
27. üdvözli a tengerek megosztásának jobb irányítását célul kitűző, harmadik országokkal zajló tárgyalások elősegítésére vonatkozó bizottsági kezdeményezést, és kiemelten támogatja a szomszédos országokkal való fokozott együttműködést a nemzeti joghatóságon kívüli tengerek védelme érdekében;
28. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az ENSZ és az IMO keretében aktívan támogassák a légi és tengeri üldözés part menti államok vizeire történő kiterjesztésére irányuló, több tagállam által támogatott kezdeményezést, feltéve, hogy az érintett tagállamok egyetértenek, valamint hogy a tengeri kalózkodás ellen hozzanak létre kölcsönös segítségnyújtási mechanizmust;
29. felkéri a Bizottságot, hogy az új integrált tengerpolitika keretében a lehető legsürgősebben hozza létre az összehangolás és kölcsönös segítségnyújtás közösségi eszközét, amely lehetővé tenné egy tagállam lobogója alatt nemzetközi vizeken közlekedő tengeri hajó számára, hogy más tagállamok halász- és kereskedelmi hajóit megvédje;
30. úgy véli, hogy a tengeri és tengerészeti kutatások európai stratégiája kiemelkedő fontosságú és megfelelően finanszírozni kell a 7. kutatási keretprogramon belül, illetve a jövőbeli programokban is;
31. síkra száll amellest, hogy 2013 után a tengerpolitikát megfelelő módon vegyék figyelembe az EU költségvetésében és eszközeiben, felhív továbbá arra, hogy ez kerüljön bele az európai tengerpolitikáról szóló rendszeres jelentésekbe;
32. üdvözli továbbá az Európai Tanács 2007. december 14-i ajánlását is, melynek értelmében a tengerpolitikának igazodnia kell a tagállamok és tengeri régiók – köztük a part menti régiók, szigeteket és legkülső régiók – különböző sajátosságaihoz;
33. tudomásul veszi a tagállamok erre vonatkozó hatáskörét, ugyanakkor érdeklődve várja, hogy a Bizottság közzétegyen egy olyan úttervet, amely a tengeri területfejlesztéshez kínál támpontokat a tagállamok számára; rámutat a gazdasági, társadalmi, területi és környezeti szempontok kiegyensúlyozott érvényesítésének szükségességére;

(¹) HL L 14., 2000.1.20., 29. o.

2008. május 20., kedd

34. rámutat, hogy a part menti régiók, szigetek és legkülső régiók révén az Európai Unió kivételes tengeri dimenziója különleges lehetőségeket kínál az innováció, a kutatás, a környezet, a biológiai sokféleség, az innovatív, tengeren alapú technológiák és egyéb területek számára, valamint arra, hogy a jövőbeli integrált európai tengerpolitikának ki kell használnia e lehetőségeket; felismeri a kiválósági központok létrehozásának szükségességét és javasolja a már meglévő, part menti területeken működő egyetemi kutatási központok ösztönzését és támogatását;
35. rámutat a hullámenergiának mint alternatív tiszta energiaforrásnak a fontosságára, és felszólítja a Bizottságot, hogy jövőbeli cselekvési terveiben vegye figyelembe ezt az energiaforrást;
36. úgy véli, hogy a halászati ágazatban az Európai Unió integrált tengerpolitikája legfőbb céljaként az EU-ban mindenütt az ágazat modernizációját és fenntartható, kiegyensúlyozott és méltányos fejlődésének elősegítését kell kitűzni, megőrizve társadalmi-gazdasági életképességét és a források fenntarthatóságát, valamint biztosítva az élelmiszer-önrendelkezést és az élelmiszer-biztonságot, a lakosság hallal való ellátását, a halászok foglalkoztatását és életszínvonaluk növelését;
37. úgy ítéli meg, hogy mostanáig sem a tengeri erőforrások fenntarthatóságát, sem a halászflokkák és az Unió part menti közösségeinek gazdasági életképességét nem szolgálta megfelelő módon a közös halászati politika, ennélfogva az Unió integrált tengerpolitikájának kidolgozásakor el kell kerülni a közös halászati politika hiányosságait, például a túlzott központosítást vagy azt, hogy nem volt képes az uniós vizek regionális sokféleségének figyelembevételére;
38. úgy véli, hogy a tengerhez kapcsolódó, nevezetesen a halászati ágazatban létrejövő munkahelyek számának növekedése és minőségének javulása attól is függ, hogy az ágazatban dolgozók számára biztosítják-e a méltányos és megfelelő jövedelmet, a tisztességes munkavégzési körülményeket (többek között egészséges és biztonságos körülményeket) és a képzéshez való hozzáférést;
39. felszólítja a tagállamokat, hogy kölcsönösen ismerjék el a halászhajó-kormányosi és halászhajó-gépészi középfokú szakképzettséget igazoló okleveleket;
40. emlékeztet a halállomány helyreállítását vagy az ökoszisztémák védelmét célzó intézkedések társadalmi-gazdasági következményei által érintett halászok számára nyújtott kompenzáció vagy támogatás kiutalására létrehozott mechanizmusok szükségességére, különösen a leghátrányosabb helyzetű régiókban és közösségekben, illetve a legkülső régiókban;
41. megerősíti, hogy – különösen a hetedik kutatási, technológiai fejlesztési és demonstrációs keretprogram révén – növelni kell a tagállamok által a halászati ágazatban folytatott tudományos kutatások támogatását;
42. közösségi támogatást kér a legénység evakuálásához, segítségéhez és mentéséhez szükséges eszközök biztosítását szolgáló hatékony intézkedések végrehajtásához;
43. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának.
-

2008. május 21., szerda

A társaságok számára biztosított egyszerűsített üzleti környezet

P6_TA(2008)0220

Az Európai Parlament 2008. május 21-i állásfoglalása a társaságok számára biztosított egyszerűsített üzleti környezetről a társasági jog, a számvitel és a könyvvizsgálat területén (2007/2254(INI))

(2009/C 279 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a társasági jog, a számvitel és a könyvvizsgálat területén a társaságok számára biztosított egyszerűsített üzleti környezetről szóló bizottsági közleményre (COM(2007)0394),
- tekintettel „Az eredmények Európája – a közösségi jog alkalmazása” című bizottsági közleményre (COM(2007)0502),
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Kis- és középvállalkozások – megoldás a további növekedésre és a jobb munkahelyteremtésre – A modern kvv-politika félidős felülvizsgálata (COM(2007)0592)” című közleményére,
- tekintettel a 2007. november 22–23-i, 2832. Versenyképességi Tanács, a társasági jog, számvitel és könyvvizsgálat területén a társaságok számára biztosított egyszerűsített üzleti környezetről szóló következtetéseire,
- tekintettel a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokról (IFRS) és a Nemzetközi Számviteli Standard Testület (IASB) irányításáról szóló 2008. április 24-i állásfoglalására ⁽¹⁾, amelyben a Parlament bírálta az IASB javaslatát a kvv-kre alkalmazandó IFRS-t illetően, és felkérte a Bizottságot, hogy – lehetőség szerint a létező számviteli szabályozás átdolgozásával – készítse a kvv-k számára egy modern, EU-specifikus számviteli keretet;
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A6-0101/2008),

Általános megjegyzések

1. üdvözli a társasági jog, a számvitel és a könyvvizsgálat területén a társaságok számára biztosított egyszerűsített üzleti környezetről szóló említett bizottsági közleményben (a továbbiakban: a „közlemény”) szereplő általános elvet, amely szerint csökkentenék a vállalkozások igazgatási terheit Európában, és a nagymértékben versenyképes globális környezetben lehetővé tennék számukra a hatékonyabb versenyt és nagyobb sikerek elérését; úgy véli, hogy a Bizottságnak jogalkotási javaslataiban hatásvizsgálatokra kellene támaszkodnia, különösen a közepes, kis- és mikro-vállalkozásokat megcélozva, biztosítva ugyanakkor az egész belső piacon a jobbiztonságot és a közösségi vívmányok megőrzését, biztosítva továbbá a folyamatban lévő harmonizációs eljárásnak a jelentéstételi kötelezettség és könyvvizsgálás szempontjából való megfelelést; úgy véli továbbá, hogy egyaránt tiszteletben kell tartani az összes érdekelt fél, így a befektetők, a tulajdonosok, a hitelezők, az alkalmazottak érdekeit, illetve a szubszidiaritás és az arányosság elvét;

Az első lehetőségről

2. általánosságban elutasítja a közleményben említett első lehetőséget, azaz annak megvizsgálását, hogy a közösségi joganyagot a társasági jog területén le kell-e csökkenteni a specifikusan a határokon átnyúló helyzete-
*te*kkal foglalkozó jogi aktusokra; ugyanakkor nem zárkózik el teljesen egyes olyan rendelkezések hatályon kívül helyezésétől, amelyek az érdekelt felek szempontjából többé nem szükségesek vagy nem előnyösek a gazdaság számára, feltéve, hogy e hatályon kívül helyezések nem állnak ellentétben a közérdekkel;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0183.

2008. május 21., szerda

3. az első lehetőséggel összefüggésben utal arra, hogy a szóban forgó irányelvek – azaz a második ⁽¹⁾, a harmadik ⁽²⁾, a hatodik ⁽³⁾ és a tizenkettedik ⁽⁴⁾ irányelv – megteremtették a vállalkozásoknak a határokon átnyúló befektetői és hitelezői tevékenységek számára fontos összehasonlíthatóságát, ezért azokat nem lehet visszavonni;
4. az első lehetőséggel összefüggésben utal arra, hogy egy átfogó hatásvizsgálat során az irányelvek visszavonása esetén várható megtakarításokat a 27 eltérő társasági jogi rendszerrel rendelkező közös piac költségével kell szembeállítani;
5. megjegyzi, hogy a főbb bürokratikus korlátozások – mint például különösen a pénzügyi és szociális területen a többszöri adatközlési, illetve beszámolási kötelezettségek – általában a tagállami közigazgatásoktól származnak, és ezek nem tartoznak a közösségi hatáskörök közé.

Tagállami végrehajtás

6. hangsúlyozza, hogy a tagállamok gyakran nem élnek a bürokráciacsökkentési intézkedések lehetőségével és így nem adják tovább a közösségi jogban foglalt egyszerűsítési lehetőségeket a vállalkozásoknak, illetve épp ellenkezőleg, gyakran a meglévő közösségi előírások mellett szigorúbb nemzeti szabályokat alkalmaznak; felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy pl. az átláthatósági irányelvhez ⁽⁵⁾ hasonló irányelvek átültetése a tagállamok „túlbugzóságához” vezetett-e; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak ösztönöznie kellene a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét, kiemelve az egyszerűsítés terén indult különböző kezdeményezések eredményes hatásait;
7. javasolja, hogy a tagállamok adóhatóságai között induljon együttműködés abból a célból, hogy az egyszerűsítés érdekében hangolják össze a vállalkozásoktól történő adatkérést;

A második lehetőségről

8. elvben előnyben részesíti a közleményben említett második lehetőséget: a jogalkotónak az egyszerűsítés során egyes konkrét intézkedésekre kell koncentrálnia; megjegyzi, hogy valamennyi konkrét egyszerűsítő intézkedés tartalmazhatja az irányelvekben szereplő egyes követelmények hatályon kívül helyezésének vizsgálatát;
9. hangsúlyozza, hogy az irányelvek módosításainak hatásait csak idővel lehet értékelni, és felhívja a figyelmet arra, hogy a harmadik és a hatodik társasági jogi irányelvet a közelmúltban módosította a 2007/63/EK irányelv ⁽⁶⁾, és az átültetési határidő a 2007/63/EK irányelv tekintetében 2008. december 31-e; tudomásul veszi, hogy ezen irányelvek további módosítása kiürítheti az átalakulásra vonatkozó harmonizált szabályok tartalmát, mégis úgy véli, további módosításokra van szükség;

⁽¹⁾ A Tanács második, 77/91/EGK irányelve (1976. december 13.) a biztosítékok egyenértékűvé tétele céljából a részvénytársaságok alapításának, valamint ezek tőkéje fenntartásának és módosításának tekintetében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 58. cikkének (2) bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 26., 1977.1.31., 1. o.). A 2006/99/EK irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 137. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ A Tanács harmadik, 78/855/EGK irányelve (1978. október 9.) a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján a részvénytársaságok egyesüléséről (HL L 295., 1978.10.20., 36. o.).

⁽³⁾ A Tanács hatodik, 82/891/EGK irányelve (1982. december 17.) a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján a részvénytársaságok szétválásáról (HL L 378., 1982.12.31., 47. o.). A 2007/63/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 300., 2007.11.17., 47. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ A Tanács tizenkettedik, 89/667/EGK társasági jogi irányelve (1989. december 21.) az egyszemélyes korlátozott felelősségű társaságokról (HL L 395., 1989.12.30., 40. o.). A 2006/99/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽⁵⁾ A szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.). A 2008/22/EK irányelvvel (HL L 76., 2008.3.19., 50. o.) módosított irányelv.

⁽⁶⁾ A 78/855/EGK és a 82/891/EGK tanácsi irányelvek a független szakértő által a részvénytársaságok egyesülése vagy szétválása alkalmával készítendő jelentésre vonatkozó követelmény tekintetében történő módosításáról szóló 2007. november 13-i 2007/63/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv (HL L 300., 2007.11.17., 47. o.).

2008. május 21., szerda

10. megállapítja, hogy a második társasági jogi irányelvet a közelmúltban módosította a 2006/68/EK irányelv⁽¹⁾, és az átültetési határidő ezen irányelv tekintetében 2008. április 15-én járt le; ezzel összefüggésben utal a KPMG alternatív tőke megtartási rendszerről szóló megvalósíthatósági tanulmányának eredményeire;

11. felhívja a Bizottságot, hogy tisztázza a társasági jogi irányelvek – különösen a második, harmadik és hatodik irányelv – valamint a nemzetközi pénzügyi beszámolási szabványok kapcsolatát;

12. hangsúlyozza, hogy az elszámolások könyvvizsgálata és a közzétételi kötelezettségek létfontosságúak a belső piac működése szempontjából, továbbá hogy az új elektronikus információs csatornáknak és technológiáknak – például az XBRL-hez hasonló elektronikus jelentési formáknak – lehetővé kell tenniük a közzétételi kötelezettségeknek való gazdaságos, hatékony és gyors megfelelést; az első⁽²⁾ és a tizenegyedik⁽³⁾ társasági jogi irányelv egyszerűsítése tekintetében üdvözlöi a közzétételi kötelezettségek csökkentésére irányuló célokat; kiemeli azonban, hogy mint más egyszerűsítési intézkedések esetében is, a közzétételi kötelezettségeket is esetről esetre kell felülvizsgálni, részletes hatásvizsgálaton alapuló, konkrét és egyedi egyszerűsítési intézkedések révén; javasolja, hogy a kis- és középvállalkozások, illetve a mikrovállalkozások esetében alkalmazott mentesítések középpontjában különösen az adminisztrációs terhek és költségek csökkentése álljon, a mentesítések ne veszélyeztessék azonban az indokolható információs szükségleteket és a pénzügyi lehetőségekhez való hozzáférést; a közösségi szabályok egyszerűsítésére és végrehajtására irányuló legjobb gyakorlatok megosztására buzdít;

13. egyetért azzal, hogy könnyebbé kell tenni a társaságok számára a jogszabályban előírt információk nyilvántartását, előkészítését, archiválását és közlését; javasolja, hogy a kötelező információ előkészítését, archiválását és közzétételét egy uniós szintű, interoperábilis kereskedelmi jegyzéken keresztül végezzék; határozottan támogatja az olyan új technológiák használatát, mint az XBRL; hangsúlyozza, hogy ezen információkat az Európai Unió teljes területén könnyen hozzáférhetővé kell tenni a befektetők, hitelezők, alkalmazottak és közigazgatási szervek számára; sürgeti a Bizottságot, hogy készítsen ütemtervet az XBRL üzleti beszámolási nyelv uniós bevezetésére;

14. hangsúlyozza, hogy az EU számviteli szabályainak 2006-os módosításai többek között a tőzsdén jegyzett társaságok vállalati vezetési nyilatkozatát és mérlegen kívüli megállapodásaik jobb közzétételét írja elő; emlékeztet arra, hogy az ezen előírások átültetésének határideje 2008. szeptember 5.; felhívja a tagállamokat a szabályok mielőbbi alkalmazására; felhívja a Bizottságot, hogy a mérlegen kívüli járművekről szóló pénzügyi kimutatás információinak javítása érdekében működjön együtt a Nemzetközi Számviteli Standard Testülettel (IASB);

15. szükségesnek tekinti az európai részvénytársaság státútumának felülvizsgálatát a közösségi joggal való jobb összehangolása érdekében;

16. hangsúlyozza, hogy az adminisztratív kötelezettségek egyszerűsítésére irányuló célnak ösztönöznie kell a kis- és középvállalkozásokat arra, hogy éljenek a belső piac által felajánlott lehetőségekkel, és országhatárokon átnyúlóan végezzék tevékenységüket;

17. üdvözlöi a mikrovállalkozások bevonását, amelyek mentesülnek a számvitelre, a könyvvizsgálatra és a közzétételre vonatkozó közösségi jogi kötelezettségek alól; sürgeti, hogy a mikrovállalkozásként történő besorolás tekintetében nagyjából tartsák fenn növeljék a közleményben említett határértékeket, azonban aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy különösen a nagy hozzájárulással rendelkező vállalatok esetében az összes határértéknek való megfelelés nehézségeket okozhat; javasolja, hogy a határértékeket meghaladó társaságok jelentéstételi kötelezettségeire vonatkozó átmeneti időszakokat szükség szerint növeljék; javasolja hasonló átmeneti időszak bevezetésének megfontolását a jogi státuszt változtató társaságok esetében is;

⁽¹⁾ A 77/91/EGK tanácsi irányelvnek a nyilvánosan működő részvénytársaságok alapítása, valamint tőkéjük megtartása és átalakítása tekintetében történő módosításáról szóló 2006. szeptember 6-i 2006/68/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv (HL L 264., 2006.9.25., 32. o.).

⁽²⁾ A Tanács első, 68/151/EGK irányelve (1968. március 9.) az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 58. cikkének (2) bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 65., 1968.3.14., 8. o.). A legutóbb a 2006/99/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽³⁾ A Tanács tizenegyedik, 89/666/EGK irányelve (1989. december 21.) a valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó meghatározott jogi formájú társaságoknak egy másik tagállamban létesített fióktelepeire vonatkozó bejelentési és közzétételi követelményeiről (HL L 395., 1989.12.30., 36. o.).

2008. május 21., szerda

18. emlékeztet a negyedik ⁽¹⁾ és hetedik ⁽²⁾ irányelvben rögzített, a kis- és középvállalkozásokat egyes számviteli és könyvvizsgálati kötelezettség alól mentesítő határértékekkel összefüggésben arra, hogy a stabil és kiszámítható szabályozás a jogbiztonság lényeges eleme és a vállalkozások adminisztratív költségeit alacsonyan tartja; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy egyrészt a szóban forgó, a negyedik irányelvben rögzített határértékeket a tagállamok számára a 2006/46/EK irányelv ⁽³⁾ 2008. szeptember 5-i átültetési határidővel nemrég módosította, másrészt hogy az EU bővítése növelte az európai gazdaságok sokféleségét, továbbá hogy a könyvvizsgálat segíti egy hatékony, egészséges és felelős piacgazdaság fejlesztésének ösztönzését;

19. sürgeti a Bizottságot, hogy járjon el a Tanács 2007. november 22–23-i következtetéseiben kifejezett felhívásnak megfelelően, amely a tagállamok közötti, a jelentési kötelezettségek korszerűsítését a bevált gyakorlatok alapján biztosító nyílt információcserére, továbbá a vállalkozások és a közigazgatási hatóságok, valamint a vállalkozások egymás közötti kapcsolataiban az elektronikus eszközök alkalmazásának növelésére szólított fel;

20. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat arra, hogy – a többek között holland gyakorlatnak megfelelően – harmonizálják a pénzügyi adatok jelentési kötelezettségeinek osztályozását, továbbá növeljék az új technológiák alkalmazását arra tekintettel, hogy a jelentési kötelezettségek költségei csökkenjenek, megtartva ugyanakkor az e kötelezettségekből származó előnyöket a piaci szereplők, a politikák kidolgozói és a közigazgatás számára;

Sarbanes-Oxley

21. felhív a közleményben említett irányelveken felül az olyan irányelvekkel és szabályokkal járó bürokratikus terhek megvizsgálására, amelyek az Egyesült Államok Sarbanes-Oxley jogalkotásával összefüggésben jöttek létre, például az átláthatósági irányelv szabályai, a tájékoztatóról szóló közösségi jogi szabályozás ⁽⁴⁾, továbbá a negyedik és a hetedik társasági jogi irányelv;

További jogszabályok

22. hangsúlyozza, hogy az egyszerűbb vállalkozási környezet kialakítása kiterjed többek között arra is, hogy a vállalkozások számára új jogi keretfeltételeket hozzanak létre; ezzel összefüggésben megemlíti a székhely határokon átnyúló áthelyezéséről szóló tizennegyedik társasági jogi irányelvre irányuló javaslatot, a monisztikus és dualisztikus vállalkozási forma közötti választás jogát, valamint az európai magántársaságokról szóló, a Bizottság által 2008 közepéig kilátásba helyezett jogalkotási javaslatot;

23. meggyőződése, hogy egyes területeken szabályozásra van szükség a vállalati szféra növekedéséhez, mint például az intézményi befektetőkre vonatkozó átláthatóság területén;

24. úgy véli, hogy egy közös összevont társasági adóalap létrehozása hasznosabbá és hatékonyabbá tehetné az európai részvénytársaságok státútumát;

25. úgy ítéli meg, hogy a halasztott adóbejegyzések a mérlegben aránytalan terhet jelentenek a kis- és középvállalkozások számára, és nem szolgáltatnak kimutatható értékű információt az éves beszámoló olvasói számára; ezért törlésüket javasolja;

⁽¹⁾ A Tanács negyedik 78/660/EGK irányelve (1978. július 25.) a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról (HL L 222., 1978.8.14., 11. o.). A legutóbb a 2006/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvél (HL L 224., 2006.8.16., 1. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ A Tanács hetedik 83/349/EGK irányelve (1983. június 13.) a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján az összevont (konszolidált) éves beszámolóról (HL L 193., 1983.7.18., 1. o.). A legutóbb a 2006/99/EK irányelvvél módosított irányelv.

⁽³⁾ A meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló 78/660/EGK, az összevont (konszolidált) beszámolóról szóló 83/349/EGK, a bankok és egyéb pénzügyintézetek éves és összevont éves beszámolójáról szóló 86/635/EGK, valamint a biztosítótársaságok éves beszámolójáról és összevont éves beszámolójáról szóló 91/674/EGK irányelv módosítására irányuló 2006. június 14-i 2006/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 224., 2006.8.16., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. november 4-i 2003/71/EK irányelve az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésükor közzéteendő tájékoztatóról (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.) A 2008/11/EK irányelvvél (HL L 76., 2008.3.19., 37. o.) módosított irányelv.

2008. május 21., szerda

26. ajánlja a „csak egyszer” elv alkalmazását annak érdekében, hogy a vállalkozásoknak ne kelljen ugyanazt az információt egynél többször vagy egynél több címzett részére biztosítani;
27. azt javasolja, hogy tartsanak konzultációkat a számviteli és könyvvizsgálati szolgáltatási szabályozó létrehozásának szükségességéről és megvalósíthatóságáról;

*
* *

28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A nők és a tudomány

P6_TA(2008)0221

Az Európai Parlament 2008. május 21-i állásfoglalása a nőkről és a tudományról (2007/2206(INI))

(2009/C 279 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács a nőkről és a tudományról szóló, 1999. május 20-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács a tudományról és a társadalomról, valamint a tudományos területen dolgozó nőkről szóló, 2001. június 26-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Tanácsnak a növekedés és innováció érdekében a nőknek és férfiaknak a tudásalapú társadalomhoz való egyenlő hozzáféréséről és az abban való egyenlő részvételéről szóló, 2003. november 27-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Kutatási Térségben a tudomány és technológia terén a humán erőforrások megerősítéséről szóló, 2005. április 18-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjáról (2007–2013) (FP7) szóló, 2006. december 18-i 1982/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽⁴⁾,
- tekintettel férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló 76/207/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Bizottság tudományról és társadalomról szóló cselekvési tervét tartalmazó 2001. december 4-i közleményére (COM(2001)0714),
- tekintettel a Bizottság szolgálatainak a „Nők és a tudomány: Kiválóság és innováció – Nemek közötti egyenlőség a tudományban” című munkadokumentumára (SEC(2005)0370),
- tekintettel a Bizottság „Európai Kutatási Térség: új perspektívák” című Zöld könyvére (COM(2007)0161), valamint a Bizottság szolgálatainak a fent említett Zöld könyvhöz csatolt munkadokumentumára (SEC(2007)0412),
- tekintettel „A nők és a tudomány: a nők mobilizálása az európai kutatások gazdagítására” című bizottsági közleményéről szóló, 2000. február 3-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ HL C 201., 1999.7.16., 1. o.

⁽²⁾ HL C 199., 2001.7.14., 1. o.

⁽³⁾ HL C 317., 2003.12.30., 6. o.

⁽⁴⁾ HL L 412., 2006.12.30., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 269., 2002.10.5., 15. o.

⁽⁶⁾ HL C 309., 2000.10.27., 57. o.

2008. május 21., szerda

- tekintettel a munka, a család és a magánélet összeegyeztetéséről szóló, 2004. március 9-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottság „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv (2006–2010)” (COM(2006)0092) című, 2006. március 1-jei közleményére, valamint 2007. március 13-i vonatkozó állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unióban a fiatal nők számára a családi élet és a tanulmányi időszak összeegyeztetését lehetővé tevő intézkedések bevezetésére vonatkozó szabályozási keretről szóló, 2007. június 19-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel 2007. szeptember 27-i állásfoglalására a nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2007 ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A6-0165/2008),
- A. mivel a kutatás döntő fontosságú ágazat az Európai Unió gazdasági fejlődése számára, és Európában további 700 000 kutatóra lenne szükség a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló lisszaboni stratégia megvalósítása részeként;
- B. mivel a női kutatók kisebbségben vannak az EU-ban, mert átlagosan 35%-át teszik ki a kormányzati és felsőoktatási szektorban dolgozó kutatóknak, és átlagosan csak 18%-ban vannak képviselve a magán-szektorban dolgozó kutatók között;
- C. mivel általánosan elfogadott nézet, hogy a sokféleség növeli a kreativitást az üzleti környezetben, és ezt igaznak mondhatjuk a kutatás esetében is;
- D. mivel a nők százalékos aránya a felső akadémiai fokozatokban ritkán haladja meg a 20%-ot, és a férfiak háromszor nagyobb valószínűséggel szereznek egyetemi tanári vagy ezzel egyenértékű fokozatot;
- E. mivel még az EU országaiban is alig vannak nemek szerint lebontott adatok a kutatókról a képzettséget, tudományterületet és a kort illetően;
- F. mivel a női kutatók a férfi kutatókhoz képest több nehézséggel szembesülnek a családi élet és a hivatás összeegyeztetése terén;
- G. mivel még mindig jelentősnek mondható a nők hiánya a tudományos vezető beosztásokban;
- H. mivel a nők képviselete az egyetemek döntéshozatali szerveiben nem elég magas a nemek közötti egyensúlyra irányuló politika megvalósításához;
- I. mivel az országok többségében a nők még nincsenek egyenlő arányban képviseltetve a tudományos tanácsokban;
- J. mivel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó, fent említett ütemtervben az EU egyik kiemelt cselekvési területe a döntéshozatalban való egyenlő képviselet, ami magában foglalja azt a célt, hogy a közszférában folyó kutatás vezető beosztásainak 25%-át nők töltsék be, amely célt 2010-re kell elérni;
- K. mivel az Európai Kutatási Tanácsban még nem érték el a nemek közötti egyensúlyt, mivel a 22 tagú tudományos tanácsban csak 5 nő van;
- L. mivel bár az EU-ban a felsőoktatásban tanulók több mint 50%-a nő és a doktori fokozatok 43%-át birtokolják, átlagosan csak 15%-át töltik be a vezető egyetemi tisztségeknek, és ezzel jelentősen kisebb a befolyásuk a tudományos döntéshozatali tisztségekben;

⁽¹⁾ HL C 102. E, 2004.4.28., 492. o.

⁽²⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 56. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0265.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0423.

2008. május 21., szerda

- M. mivel a Bizottság „Az útvessző feltérképezése: több nőt alkalmazni a legmagasabb szintű kutatásban” című 2008-as jelentése alapján az átlátható és tisztességes értékelési és előléptetési eljárások nem elegendők: kulturális váltás is szükséges ahhoz, hogy a kutatási döntéshozatalban a nemek közötti egyensúly javuljon;
- N. mivel a jelenlegi hetedik kutatási keretprogram nem ír elő nemekre irányuló kötelező cselekvési terveket a projektjavaslatok tekintetében;
- O. mivel tanulmányok igazolják, hogy a jelenlegi értékelési és felvételi rendszer a nemek szempontjából nem semleges;
1. felhívja a tagállamok figyelmét arra, hogy az EU-ban az oktatási rendszerek továbbra is fenntartják a nemi sztereotípiákat, különösen az olyan kutatási területeken, mint a természettudományok;
 2. úgy véli, hogy a korai szakasztól kezdve kiemelkedő fontosságú a tudomány mint mindkét nem számára érdekes terület népszerűsítése; sürgeti, hogy ezt az oktatási anyagok tervezésében és a tanárképzésben vegyék figyelembe; ösztönzi az egyetemeket és az egyetemi karokat, hogy az esetleges burkolt nemi megkülönböztetés azonosítása érdekében elemezzék felvételi kiválasztási rendszereiket, és a kiválasztási rendszert ennek megfelelően helyesbítsék;
 3. megjegyzi, hogy az évek során a női tudósok igen nagy aránya adja fel a tudományos pályát; úgy véli, hogy ezt a fajta lemorzsolódást többféle modell, köztük a „vonzó és taszító tényezők” modellje alapján kell elemezni; felhívja az érintett hatóságokat, hogy a lehetséges megoldások kidolgozásakor vegyenek figyelembe olyan különböző tényezőket, mint a munkakörnyezet, a foglalkoztatási sztereotípiák, a verseny, a mobilitási követelmények és a családi kötelezettségek;
 4. megjegyzi, hogy a „kiválóság” és a „teljesítmény” többek között a publikációk száma alapján történő értékelésének hagyományos megközelítése a nemek szempontjából nem feltétlenül semleges, hanem korlátozó jellegű, és nem veszi figyelembe sem a rendelkezésre álló erőforrásokat, mint például a pénzforrásokat, teret, felszereléseket és személyzetet, sem pedig az olyan nélkülözhetetlen kutatói tulajdonságokat, mint például a kutatócsoport megszervezésének és összetartásának, illetve a csoport fiatal tagjai képzésének képessége;
 5. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kiválóság és a „jó kutató” meghatározásában vegyék kellően figyelembe a férfi és női tudományos pálya közötti különbségeket; hangsúlyozza, hogy a női kutatók más nézőpontokkal és más kutatási témák kiválasztásával is hozzájárulnak a kutatás világhoz;
 6. sajnálja, hogy a nők tudományos pályájának családi okokból történő időleges megszakítása negatív hatással van előmeneteli lehetőségeikre, mivel a legtöbb férfi kolléga nem szakítja meg tevékenységét, és így fiatalabb korban érhet el hasonló beosztást és előnyre tehet szert jövőbeli előmenetelében; kéri ezért, hogy a kort vegyék figyelembe kiválósági kritériumként a családi helyzettel együtt, beleértve a kutató által eltartottak számát; szorgalmazza továbbá, hogy minden európai kutató szerv és egyetem az anyasági szabadságra vonatkozó nemzeti rendelkezésekkel összhangban hozzon létre doktori tanulmányokat segítő támogatásokat;
 7. rámutat arra, hogy a támogatások odaítélésére vonatkozó korhatárok hátrányosan érintik az eltartotokról gondoskodó fiatalokat, akik legnagyobb részben nők; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy ilyen körülmények között ennek az anomáliának a korrigálása érdekében jogalkotási intézkedések álljanak rendelkezésre, például minden év után, amelynek folyamán eltartottat gondoznak, hosszabbítsák meg egy évvel a pályázati határidőt;
 8. megjegyzi, hogy a mobilitás az egyik legfontosabb módja a kutatói előmenetelnek és az előrelépés biztosításának, és megjegyzi, hogy ez nehezen egyeztethető össze a családi élettel, és ezért megfelelő politikai intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy ezt megvalósíthatóbbá tegyék;
 9. hangsúlyozza az infrastruktúrának a hivatás és a magánélet közötti egyensúly fenntarthatóságában betöltött szerepét, továbbá annak szükségességét, hogy javítsák a tudományos pálya biztonságát;

2008. május 21., szerda

10. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a családdal kapcsolatos nézőpont beépítésén keresztül javítsák a helyzetet, mégpedig a rugalmas munkaidő lehetőségével, a jobb gyermekgondozási létesítményekkel, valamint a határokon átnyúló szociális biztonsági ellátások hozzáférhetőségével; a szülői szabadság tekintetében olyan feltételeket szorgalmaz, amelyek valóban választási szabadságot biztosítanak a férfiak és a nők számára; hangsúlyozza, hogy a munka és a családi élet összeegyeztetése a férfiaknak és a nőknek egyaránt feladata;
11. megjegyzi, hogy a Bizottság említett 2008-as jelentése arra a következtetésre jut, hogy a vezetők kötelezettségvállalása alapvető fontosságú ahhoz, hogy egyensúlyt érjenek el a nemek között a kutatás terén, és e kötelezettségvállalásnak mind nemzeti, mint intézményi szinten ki kell fejeződnie;
12. felhívja a tagállamokat, hogy elemezzék azokat a tényezőket, amelyek hátráltatják, hogy a nők vezető pozíciókat töltsenek be az egyetemeken és az oktatási hatóságoknál, súlyosan csökkentve ezzel az Európai Unión belül a kutatás terén a döntéshozatalra gyakorolt befolyásukat, továbbá hogy javasoljanak megfelelő megoldásokat;
13. biztatja az egyetemeket, kutatóintézeteket és magánvállalkozásokat, hogy szervezeteikben vezessenek be és érvényesítsenek esélyegyenlőségi stratégiákat, és döntéshozatali folyamataik során végezzék el a nemekhez kapcsolódó hatások értékelését;
14. felhívja a Bizottságot, hogy hajtson végre tudatosító fellépéseket a tudományos közösségben, valamint a döntéshozók körében a tudomány és kutatás terén érvényesülő esélyegyenlőség kérdésével kapcsolatban;
15. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy átláthatóbb felvételi eljárásokat folytassanak, valamint tegyék kötelezővé a nemek közötti egyensúly biztosítását az értékelő, felvételi és valamennyi egyéb bizottságokban, valamint kijelölt testületekben és bizottságokban, garantálva, hogy azok – nem kötelező érvényű célként – legalább 40%-ban nőkből és 40%-ban férfiakból álljanak;
16. bírálja a nem kellően nagyra törő és elégtelen európai uniós célt, miszerint a közsférában a kutatás terén a vezető beosztások 25%-át nők töltsék be, és emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nemek közötti egyenlőség a nők legalább 40%-os arányát jelenti;
17. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy fordítsanak figyelmet a nők tudományos kutatási programokban való részvételére azáltal, hogy a nemekkel kapcsolatos célzott tudatosító képzéseket biztosítanak a döntéshozatali helyzetben lévők számára, akik a tanácsadó és értékelő testületekben vesznek részt, pályázati felhívásokat és pályázatokat dolgoznak ki és a szerződéskötésre irányuló tárgyalásokat vezetik;
18. felhívja a Bizottságot, hogy a hetedik keretprogram keretében az ajánlattételi felhívásokra benyújtott beadványokban pozitívan értékeljék a férfiak és nők kiegyensúlyozott jelenlétét; sürgeti a tagállamokat, hogy nemzeti és regionális programjaikban is vezessenek be hasonló szabályokat;
19. úgy ítéli meg, hogy a 7. keretprogram javaslati és értékelési szakaszában a nemekre vonatkozó cselekvési tervek elengedhetetlen részei az EU nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésére irányuló stratégiájának és nemek közötti egyenlőségre irányuló politikájának; ezért úgy ítéli meg, hogy ezeknek továbbra is az európai kutatási finanszírozás szerves részét kell képezniük;
20. szilárd meggyőződése, hogy célzott felvételi, képzési és közönségkapcsolati intézkedéseket kell bevezetni annak érdekében, hogy támogassák és ösztönözzék a nők nagyobb részvételét az olyan területeken, mint a technológiák, a fizika, a mérnöki és számítógépes tudományok és egyéb tudományterületek;
21. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek pozitív intézkedéseket a női kutatók bátorítása és a támogatási és tanácsadási rendszerek továbbfejlesztése céljából, valamint hogy világos célok által vezérelt támogatási politikát folytassanak; megjegyzi, hogy az előmeneteli útmutatást szolgáló támogatási struktúrák kifejlesztése és egy, többek között a női tudósokat célzó tanácsadás különösen pozitív eredményeket hozna;

2008. május 21., szerda

22. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be hatékony politikákat a nemek közötti fizetési egyenlőtlenség megszüntetésére; megállapítja, hogy a tudomány területén az egyenlő fizetés elvének az ösztöndíjakra és illetményekre is vonatkoznia kell;
23. nőket megcélzó kutatási források biztosítására szólítja fel a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fellépjenek a nők kutatás terén jellemző alulfinanszírozásával szemben;
24. hangsúlyozza a lányok bátorításának jelentőségét arra, hogy induljanak el a tudományos pályán, és javasolja, hogy a Bizottság és a tagállamok is ezt tegyék a női kutatók mint szerepminta népszerűsítésén keresztül, valamint egyéb olyan intézkedések elfogadásával és végrehajtásával, amelyek hozzájárulnak e cél eléréséhez;
25. arra biztatja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a tudatosságnövelő intézkedéseket a lányok tájékoztatása és arra való bátorítása céljából, hogy a tudomány és a technológia terén folytassanak egyetemi tanulmányokat és szerezzenek képesítéseket; bátorítja a tagállamokat, hogy javítsák a tudásmegosztási folyamatokat, mivel a különböző tagállamokat az oktatási választások igen eltérő mintái jellemzik;
26. felhívja a figyelmet az egyetemeken a fiatal lányok és nők tudományos pályák megkezdése iránti érdeklődését növelő, különleges programok szükségességére;
27. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre a fiatal női tudósokat a kutatási programokban és támogatási pályázatokban való részvételük során segítő „coaching” és támogatási programokat, annak elősegítése érdekében, hogy a tudományos világban és a kutatásban maradjanak;
28. üdvözlözi az európai és nemzeti szintű nem kormányzati szervezetek és ügynökségek által végzett tevékenységeket, amelyek célja fokozni a nők részvételét a tudományban, valamint növelni a női tudósok számát a döntéshozó beosztásokban;
29. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat a női tudósok közötti hálózatépítés további építésére nemzeti, regionális és uniós szinten, amelyet alapvető eszközként jelöltek meg annak lehetővé tétele céljából, hogy több női tudóst vonzzanak a pályára, és ösztönözzék a női tudósokat a szakpolitikai vitákban való részvételre és szakmai előmenetelük fejlesztésére;
30. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Zöld könyv a hajóbontás gyakorlatának javításáról

P6_TA(2008)0222

Az Európai Parlament 2008. május 21-i állásfoglalása a hajóbontás gyakorlatának javításáról szóló Zöld könyvről (2007/2279(INI))

(2009/C 279 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság által 2007. május 22-én elfogadott, a hajóbontás gyakorlatának javításáról szóló Zöld könyvre (COM(2007)0269),
- tekintettel a Szerződés 2. és 6. cikkére, amelynek értelmében a gazdasági tevékenységek környezetvédelmi szempontból fenntartható fejlődése biztosításának érdekében a közösségi politikák különböző területeibe be kell vonni a környezetvédelmi követelményeket,

2008. május 21., szerda

- tekintettel az Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) által 2004 márciusában elfogadott „Íranymutatás az ázsiai országok és Törökország számára: biztonság és egészség a hajóbontásban” című dokumentumra;
 - tekintettel a Szerződés 175. cikkére,
 - tekintettel a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (hulladékszállítási rendelet);
 - tekintettel a veszélyes hulladékok határon átnyúló szállításáról és megsemmisítéséről szóló bázeli egyezményre (bázeli egyezmény), amelyet az ENSZ 1989. március 22-én a veszélyes hulladékok nemzetközi szállításának szabályozási keretként fogadott el,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére, valamint az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményére (A6-0156/2008),
- A. mivel a dél-ázsiai partoknál és másutt nagy tengerjáró hajókat bontanak szét a környezetre veszélyes módon és emberileg megalázó munkafeltételek mellett; mivel ezen hajók egy része az Európai Unióból származik;
- B. mivel Bangladesben, Indiában, Pakisztánban, stb. a hajóbontás során a rendkívül alacsony bérköltségek, az elégtelen biztonsági előírások, valamint a környezetvédelmi jog teljes hiánya miatt a fémhulladékért viszonylag magas árat lehet elérni, ami ezeket az országokat sok hajótulajdonos számára vonzóvá teszi;
- C. mivel a Bizottság egy 2000-ben készített tanulmányban ⁽²⁾ megvizsgálta a hajóbontás gazdaságát, de tartózkodott mindenféle intézkedéstől, mivel a tanulmány arra a következtetésre jutott, hogy a hajóbontást rendkívül nehéz lenne gazdaságilag életképesé tenni úgy, hogy közben a környezetvédelmi előírásoknak is megfeleljen; mivel a rövid távú nyereségeknek az emberi élettel és a környezetszennyezéssel szembeni elsőbbsége elfogadhatatlan;
- D. mivel sajnálatos, hogy a lehetséges intézkedést csak a nagy horderejű eseteket követően tárgyalják meg, mint amilyen a francia kormány azon kísérlete volt, hogy „Clemenceau” nevű repülőgép-anyahajójától az EU-n kívül szabaduljon meg, ami felkelte a nyilvánosság tudatosságát;
- E. mivel mind a fejlett, mind a fejlődő országokban aggodalomra ad okot, hogy a fejlett országok egyre több veszélyes hulladékot szállítanak a fejlődő országokba, ahol azt ellenőrzés nélkül, kockázatos módon semmisítik meg, ennek megakadályozására 1995-ben úgy módosították a bázeli egyezményt, hogy ettől kezdve az OECD-országok nem vihetnek ki veszélyes hulladékokat nem OECD-országokba (bázeli tilalom módosítás); mivel – jóllehet ezt a módosítást teljes mértékben beépítették az EU hulladékszállítási rendeletébe – az sajnálatos módon nemzetközi szinten nem lépett még hatályba;
- F. mivel előfordul, hogy egy hajó a bázeli egyezmény 2. cikkének értelmében hulladéknak minősül, más nemzetközi szabályok értelmében viszont továbbra is hajóként határozzák meg; mivel ezt a joghézagot módszeresen kihasználják, ami oda vezet, hogy a legtöbb EU-s hajót – a bázeli tilalom és az EU hulladékszállítási rendeletében szereplő, megfelelő rendelkezések teljes megkerülésével – Ázsiában bontják szét;

⁽¹⁾ HL L 190., 2006.7.12., 1. o.

⁽²⁾ Det Norske Veritas/Appledore International, Technological and Economic Feasibility Study of Ship Scrapping in Europe. Final Report/Technológiai és gazdasági megvalósíthatósági tanulmány a hajóbontás európai helyzetéről. Végleges jelentés (No 2000–3527), 13.2.2001.

2008. május 21., szerda

- G. mivel a Parlament már 2003-ban felszólította a Bizottságot, hogy a hulladékszállítási rendelet felülvizsgálata során dolgozzon ki iránymutatásokat e joghézag megszüntetése érdekében, a Tanács azonban elutasította ennek elfogadását, ehelyett a további intézkedést három nemzetközi szerv (bázeli egyezmény, ILO, IMO) közös munkájára bízta, hogy azok globális szinten állapítsanak meg kötelező követelményeket;
- H. mivel veszélyes hulladéknak kell tekinteni azt a hajót, amely jelentős mennyiségű veszélyes hulladékot tartalmaz, vagy amelyből az OECD vonatkozó GC 030-as hulladékkategóriájára vonatkozó megfogalmazás és a bázeli egyezmény felsorolása szerint nem távolították el gondosan a veszélyes anyagokat, és ezért egy ilyen hajónak bontás céljából nem OECD-országba történő küldése a bázeli egyezményt a közösségi jogba átültető hulladékszállítási rendeletet értelmében tilos;
- I. mivel a veszélyes hulladéknak számító hajó bontását egy OECD-országban, környezetkímélő módon kell elvégezni, ill. csak előtisztítás (vagyis az összes veszélyes anyag eltávolítása) után lehet nem OECD-országba szállítani; mivel azonban ezt a követelményt módszeresen figyelmen kívül hagyják;
- J. mivel a hatályos tengeri jog és az IMO egyezmény megállapítja, hogy a tengerparti államok jogosultak és kötelesek valamennyi környezetvédelmi tárgyú nemzetközi jogszabályt végrehajtani; mivel a hajók bontása során mégis ritkán tartják be a bázeli egyezményt, a joghézagok megszüntetésére, valamint a hajózási ágazatban a felelősség strukturális elkenődésének kezelésére irányuló politikai akarat hiánya miatt, amelyet a legjobban a lobogó szerinti államok jelensége ábrázol;
- K. mivel a Közösségen belül a hulladékszállítási rendelet a bázeli egyezmény végrehajtására – beleértve a kiszolgált hajók exportjára – irányuló szabályozási keret; mivel azon rendelet a bontásra szánt hajókra mégsem alkalmazható megfelelő módon, mivel az európaiak tulajdonában álló vagy európai vizeken működő vagy EU-s lobogó alatt közlekedő hajók még egy utolsó „rendes” útra mennek, és azokat csak akkor nyilvánítják hulladéknak, ha elhagyták az európai vizeket, további ellenőrzési mechanizmus vagy végrehajtási iránymutatás pedig nincs a nemzetközi és közösségi jog e megsértéseinek megszüntetésére;
- L. mivel a hulladékszállítási rendelet preambuluma kimondja, hogy „biztosítani kell a hajók szétszerelésének biztonságos és környezetvédelmi szempontból megfelelő irányítását az egészség és a környezet védelme érdekében”;
- M. mivel a bázeli egyezmény rendszerében feltárt joghézagok megszüntetése céljából az IMO egy, az e probléma világszinten történő megoldására irányuló egyezményt dolgoz ki;
- N. mivel a bázeli egyezmény részes feleinek – beleértve az Európai Unió tagállamait is – hetedik konferenciáján a szerződő felek felkérték az IMO-t, hogy folytassa annak megfontolását, hogy – a mérgező hajók kivételének megakadályozásával kapcsolatos nagyobb szigor alkalmazása érdekében – szabályzataiban kötelező követelményeket állapít meg, beleértve egy, a szétbontásra szánt hajókra vonatkozó bejelentési rendszert is, amely követelmények a bázeli egyezmény értelmében létrehozottal egyenértékű ellenőrzési szintet biztosítanak, valamint hogy folytassa a hajóbontás környezetkímélő módon történő irányításának biztosítására irányuló, kötelező követelmények megállapításával kapcsolatos munkáját, amely követelmények magukba foglalhatnák annak alkalmazási körében az előzetes szennyződésmosást;
- O. mivel az IMO hajók újrahasznosításáról szóló egyezménytervezete annak jelenlegi formájában nem hozott létre egy, a bázeli egyezmény és a hulladékszállítási rendelet szerintiekkel egyenértékű ellenőrzési szintet, illetve nem kísérel meg – több aggályos pont közt – a mérgező hulladékok fejlődő országokba való exportjának megakadályozását, továbbá nem ír elő a szennyező fizet elven vagy a „zöld” hajótervezés helyettes elvén, sem az újrahasznosító telepekre vonatkozó, megvizsgált szabványokon alapuló mechanizmusokat, és semmi esetre sem lesz alkalmas arra, hogy a jelenleg a hajók újrahasznosítását végző államok vagy a kiemelkedő, lobogó szerinti államok ratifikálják;

2008. május 21., szerda

- P. mivel mindenesetre, az előrejelzések szerint évekbe telhet egy ilyen IMO-egyezmény elfogadása, amely után az elhúzódoó ratifikációs folyamat miatt ismét évekbe telhet, mire az hatályba lép;
- Q. mivel az EU kapacitása jelenleg nem elegendő a (uniós lobogók alatt közlekedő vagy uniós tulajdonosok tulajdonában álló) hajók megfelelő bontására, különös tekintettel a kereskedelmi flottára, és a probléma a közeljövőben a nagyszámú egyhéjazatú tartályhajó felgyorsult leselejtezése miatt 2010-ben drámaian tovább fog fokozódni;
- R. mivel sürgősen EU-szintű konkrét szabályozási intézkedésre van szükség, ha nem akarják, hogy az említett egyhéjazatú tartályhajók tovább károsítsák a dél-ázsiai tenger- és folyópartokat; mivel a tétlenségre nincs melegség, annál is inkább, mivel ezeket az egyhéjazatú tartályhajókat egyértelműen be lehet azonosítani;
- S. mivel az elsődleges nemzetközi hajóbontási piac jelenleg az esetek többségében nagyon rossz körülmények között működik, ami súlyosan megsérti az Európai Unióban elfogadott szociális, környezetvédelmi és egészségpolitikai alapelveket;
1. morálisan elfogadhatatlannak tartja, hogy tovább folytatódjon az emberileg megalázó és környezetvédelmi szempontból pusztító feltételek további fennmaradása a hajók szétbontásakor, elfogadva ezzel, hogy veszélybe kerül több ezer távol-keleti munkavállaló egészsége;
 2. elismeri, hogy az EU részben felelős a hajóbontás területén meglévő társadalmi és környezetvédelmi problémákért; ezért felszólít arra, hogy az EU – együttműködve az IMO-val – azonnali, konkrét intézkedéseket tegyen a gazdasági ösztönzőkből eredő társadalmi és környezetvédelmi dömping gyakorlatának megszüntetése és egy globálisan fenntartható megoldás elérése érdekében;
 3. erkölcsileg elfogadhatatlannak tartja, hogy egyes hajóbontó vállalkozók gyermekeket használnak nehéz és veszélyes munka végzésére, valamint a gyermekek számára e helyett inkább elegendő oktatási és pihenőlétesítményeket kellene biztosítani;
 4. üdvözli a Bizottság fent említett Zöld könyvét, amely részletesen kifejti a dél-ázsiai országokban jelentkező, a hajóbontási tevékenységek következtében fellépő súlyos szociális és környezetvédelmi problémákat; hangsúlyozza azonban, hogy ez a kezdeményezés legalább tízéves késésben van;
 5. úgy véli, hogy különösen az emberi egészség és a környezet védelme érdekében haladéktalanul intézkedéseket kell hozni európai és nemzetközi szinten, anélkül, hogy a felelősséget más államokra hárítanánk; míg e cél elérésének legátfogóbb módja az lenne, hogy elfogadnak és végrehajtanak egy, a hajóbontás folyamatában érintett valamennyi félre nézve kötelezettségeket megállapító nemzetközi egyezményt, e módszer számos akadályba ütközik és késedelmet okoz, ezért nem helyettesítheti az EU sürgős cselekvését;
 6. úgy véli, hogy a hajóbontás továbbra is társadalmi és ökológiai hatással jár majd hosszabb távon is, különösen azért, mert az épülő hajók száma évek óta emelkedik; emiatt hangsúlyozza, hogy az európai innováció és fejlesztés továbbra is fontos a hajóépítő iparágban ahhoz, hogy jobb és kevésbé környezetkárosító hajók épüljenek; ennélfogva kéri a Bizottságot, hogy teljes odaadással folytassa a LeaderSHIP 2015 programot;
 7. hangsúlyozza az intézkedések halaszthatatlan sürgősségét, mivel 2010-ben előreláthatólag csaknem 800 egyhéjazatú tartályhajót kell szétbontani ⁽¹⁾; megjegyzi, hogy a jövőbeni IMO-egyezmény célja, hogy foglalkozzon a kérdéssel, de vélhetően nem lép majd életbe 2012 előtt; ezért arra szólít fel, hogy uniós szinten tegyenek hatékony intézkedéseket 2010 előtt, az IMO-egyezmény elfogadását és azon évet megelőzően, amikor az egyhéjazatú tartályhajók felgyorsult leselejtezése elérné csúcspontját;

(¹) Európai Bizottság, Energiaügyi és Közlekedési Főigazgatóság: „Oil tanker phase-out and the ship-scraping industry” (Olajszállító hajók leselejtezése és a hajóbontási ágazat), COWI végleges jelentés, 2004. június.

2008. május 21., szerda

8. felkéri a Bizottságot, hogy dolgozza ki a szükséges iránymutatásokat és mechanizmusokat, abban az értelemben, hogy a nemzetközi egyezmények követelményeit nem teljesítő és következőképpen az EU által elismert nyilvántartások által kiadott érvényes tanúsítvánnyal nem rendelkező, valamennyi lebontandó hajót tekintsenek a 2006. április 5-én elfogadott 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározottak szerint „hulladéknak” annak érdekében, hogy ezzel is akadályozzák a hulladékszállítási rendelet megkerülését, és vizsgálja meg azt a kérdést is, hogy egy tagállam mikor tekinthető „exportállamnak” a hulladékszállítási rendelet értelmében, beleértve a kikötő szerinti államokat, a lobogó szerinti államokat és a hajótulajdonosok vonatkozásában joghatósággal rendelkező államokat is, illetve hogy biztosítható legyen a működési élettartamuk határát elérő hajók piacról való zökkenőmentes és biztonságos kivonása;

9. kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a hulladékszállítási rendeletet a tagállami hatóságok által végzett szigorúbb ellenőrzési és felügyeleti tevékenység révén hatékonyabban hajtsák végre, azzal a céllal, hogy feljogosítsák a kikötő szerinti államokat, a lobogó szerinti államokat és a hajótulajdonosok (hulladéktermelők) vonatkozásában joghatósággal rendelkező államokat, hogy egy adott hajót kiszolgáltnak és ennélfogva hulladéknak minősítsenek függetlenül attól, hogy a hajó még működőképese-e vagy sem;

10. támogatja a hajók újrahasonosítására vonatkozó, kötelező minimumnormák elérésére, valamint az annak előmozdítására irányuló nemzetközi szintű kezdeményezéseket, hogy környezetbarát újrahasonosító létesítményeket hozzanak létre, megfelelő figyelmet fordítva a munkafeltételekre, valamint a kapcsolódó egészségi és biztonsági kérdésekre, különösen a dél-ázsiai bontótelepeken, annak érdekében, hogy védjék a munkásokat és a környezetet a veszélyes hulladék és a veszélyes munkagyakorlatok hátrányos hatásaitól;

11. felhívja a Bizottságot, hogy vezessen nyilvántartást azon tengerjáró hajókról, amelyek egy bizonyos időtartamon belül leselejtezésre kerülnek, valamint hogy írjon elő olyan mechanizmusokat, amelyek mellett ezeket a hajókat olyan leselejtezésre váró hajóknak minősítik, amelyek vonatkozásában ártalmatlanítási tervet kell készíteni a bontás céljából való eladásukat megelőzően; felhívja a tagállamokat és a kikötői hatóságokat, amelyeknek jogot kell biztosítani az leselejtezésre váró hajók azonosítására, hogy e nyilvántartást használják a valószínűleg bontásra kerülő hajók megfigyelésére; ezzel összefüggésben kívánatos volna a kikötő szerinti illetékes állam hatósága által végzett ellenőrzésről ⁽²⁾ szóló irányelv javasolt felülvizsgálatának gyors elfogadása;

12. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tárgyaljanak egy olyan IMO-egyezményről, amely olyan magas elvárásokat és szigorú előírásokat foglal magába, amely:

- legalább a bázeli egyezményben szereplővel egyenértékű ellenőrzési szintet biztosít,
- a hajók újrahasonosítása tekintetében magas, átfogó biztonsági és környezetvédelmi normát ír elő, amelyet harmadik fél ellenőriz és tanúsít,
- a partra vetést nem minősíti megfelelő bontási módszerek,
- nem teszi lehetővé a hajók nem szerződő felek általi bontását;
- rendelkezik a helyettesítés elvéről az új hajók építése során használt veszélyes anyagok jelenlegi használatának megszüntetése céljából;

és szükségesnek tartja a készülő IMO-egyezményben annak rögzítését, hogy a leselejtezésre váró hajókból minden veszélyes anyagot el kell távolítani, mielőtt ezeket nem OECD-országokba küldik leselejtezésre, illetve olyan, OECD- vagy EU országbeli, engedéllyel rendelkező bontó létesítménybe szállítják, amely megfelel a szigorú biztonsági és környezetvédelmi előírásoknak;

13. felszólítja a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra a hajóbontás potenciális pénzügyi hatásainak csökkentésére irányuló esetleges intézkedéseket, szigorúbb gyártási normák – mint például bizonyos veszélyes anyagok használatára vonatkozó korlátozás – bevezetése révén;

⁽¹⁾ HL L 114., 2006.4.27., 9. o.

⁽²⁾ A Tanács 1995. június 19-i 95/21/EK irányelve a Közösség kikötőiben és a tagállamok felségvizein történő hajózás tekintetében a hajózás biztonságára, a környezetszennyezés megelőzésére és a fedélzeti élet- és munkakörülményekre vonatkozó nemzetközi előírások végrehajtásáról (kikötő szerinti illetékes állam hatósága által végzett ellenőrzés) (HL L 157., 1995.7.7., 1. o.).

2008. május 21., szerda

14. nyomatékosan ajánlja, hogy az EU erőfeszítései irányuljanak a legmagasabb környezet-, egészség- és biztonságvédelmet biztosító minimumnormák előírására, és tartalmazzanak különösen a hajók tervezésére és építésére, azok működtetésére, a hajók újrahasznosításra való előkészítésére, az újrahasznosító létesítmények működtetésére és a hajók újrahasznosítására irányuló megfelelő végrehajtási mechanizmus létrehozására vonatkozó, tanúsítási és jelentési követelményeket is magukban foglaló rendeleteket;
15. felszólítja a Bizottságot, hogy sürgősen hajtson végre egy, a bontásra szánt hajókról szóló bázeli egyezmény alkalmazására irányuló, megbízható ellenőrzési rendszert;
16. úgy véli, hogy a készülő IMO-egyezmény rendelkezéseinek éppolyan szigorúnak kell lenniük, mint a bázeli egyezmény követelményeinek: ebben elő kell írni az ILO valamennyi vonatkozó előírásának illetve az abból eredő kötelezettségeknek a betartását, ki kell zárni a mentességeket, és a hatályos szabályozási keret értelmezésében és végrehajtásában tapasztalható hiányosságokat, valamint meg kell akadályozni, hogy veszélyes hulladékot tartalmazó selejtezésre váró hajókat vagy olyan hajókat, amelyek maguk minősülnek veszélyes hulladéknak, megfelelő bontó létesítménnyel nem rendelkező nem OECD-országokba vagy az egyezmény aláíró felei között nem szereplő államba szállítsanak;
17. hangsúlyozza a Bizottság és a tagállamok által megtett intézkedések európai és nemzetközi szinten történő megerősítésének szükségességét, amely intézkedések célja a legmagasabb szintű környezetvédelmi, egészségügyi és biztonsági védelmet nyújtó minimumkövetelmények biztosítása, ragaszkodva hulladékszállítási rendelet 34. és 36. cikkében foglalt alapelvekhez (a bázeli tilalmi módosítás végrehajtása), amelyek a veszélyes hulladékok fejlődő országokba történő exportálását hivatottak megtiltani; e célból felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy, a hajók tervezéséről és építéséről, azoknak az életciklusukon keresztül való működtetéséről, valamint az újrahasznosításra való előkészítésükről, a hajók újrahasznosítását végző létesítmények működtetéséről és a hajók újrahasznosítása tekintetében egy, a tanúsítási és jelentéstételi követelményeket is magába foglaló, megfelelő végrehajtási mechanizmus megállapításáról szóló rendeletre irányuló javaslatot;
18. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az ILO/IMO/bázeli egyezmény hajóbontással foglalkozó közös munkacsoportjának közelgő harmadik ülészakájának a közös műszaki együttműködési tevékenységekre, valamint a hajók újrahasznosításáról szóló IMO-egyezmény hatálybalépéséig megteendő közbenső intézkedésekre irányuló összehangolt megközelítésre vonatkozó határozatait;
19. haladéktalan intézkedéseket szorgalmaz az EU-n belüli versenyképes környezetkímélő hajóbontó és helyreállító (előtisztító) iparág fejlődése érdekében; ebben a tekintetben sürgeti a tagállamokat, követeljék meg az állami tulajdonban lévő valamennyi hajó (köztük a hadihajók is) előtisztítását és környezetkímélő bontását, valamint hogy azokat EU-s létesítményekben biztonságos és környezetbarát módon bontsák szét hulladékszállítási rendelet teljes mértékű tiszteletben tartása mellett és szigorú közbeszerzési szabályokkal működő közbeszerzésen keresztül; úgy véli, hogy az európai létesítmények bontási kapacitásának bővítését a közös ipar-, strukturális- és kohéziós politika keretei között kell támogatni;
20. azon a véleményen van, hogy az egy tagállam lobogója alatt hajózó valamennyi hajót kötelezni kell arra, hogy rendelkezzen az építésük és felszerelésük során használt anyagok és termékek jegyzékével;
21. felszólítja a Bizottságot, hogy készítse el az előnyben részesített újrahasznosító létesítmények jegyzékét, amelyek elegendő tesznek a nemzetközi emberi jogi, valamint egészségügyi és biztonsági normáknak; támogatja a Bizottság által a biztonságos és környezetbarát bontó létesítmények számára javasolt tanúsítási és címkézési rendszert, és úgy véli, hogy a Közösség által a hajóközlekedési ágazat számára nyújtott pénzügyi támogatások feltételül kell szabni a hulladékszállítási rendelet más EU-s követelmények – mint például tanúsítvánnyal rendelkező és rendszeresen ellenőrzött bontó létesítmények alkalmazásának – betartását; hangsúlyozza, hogy a cél nem a dél-ázsiai hajóbontási piac lerombolása, hanem annak környezetbarát módszerekkel történő fenntartása;

2008. május 21., szerda

22. úgy véli, hogy az EU-nak élen kell járnia és globális fellépésre kell ösztönöznie azt a világos célt szem előtt tartva, hogy fokozatosan megszűnjön a jelenlegi dél-ázsiai hajóbontási gyakorlat, valamint olyan nemzetközi egyezmény elfogadása és végrehajtása irányába kell elmozdulnia, mely környezetvédelmi előírásokat és szociális normákat határoz meg valamennyi érintett fél számára;

23. kéri egy olyan átfogó stratégia kidolgozását, mely biztosítja, hogy a hajók újrahaznosítása oly módon történjen, hogy a folyamatban érintett valamennyi fél (hajótulajdonosok, újrahaznosító/bontó létesítmények, a hajó lobogója szerinti állam, a hajó újrahaznosításának helyszíne szerinti állam, stb.) tevékenységét összehangolják és a felek felvállalják az őket terhelő felelősséget;

24. felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon konkrét intézkedéseket a tudás- és technológiatranszfer előmozdítására annak érdekében, hogy a dél-ázsiai hajóbontó üzemek támogatást kapjanak a nemzetközi biztonsági és környezetvédelmi követelmények teljesítéséhez; úgy véli, hogy ezt a célkitűzést is figyelembe kell venni az említett országokra irányuló uniós fejlesztéstámogatási politika tágabb keretében; szükségesnek tartja ebben az összefüggésben a nem kormányzati szervezetek és szakszervezetek idevágó ismereteinek felhasználását is;

25. üdvözlí a hetedik kutatási és technológiafejlesztési keretprogram által finanszírozott ShipDismantl projekt által mindezidáig elért eredményeket, aminek keretében olyan támogatási rendszereket dolgoznak ki, amelyeket világszerte díjmentesen bocsátanak a hajóbontási iparág rendelkezésére; meggyőződése, hogy további javítások válnak majd lehetővé a hajókra vonatkozó új ajánlattételi felhívások eredményeként, amelyek kifejezetten a kiszolgált hajókkal kapcsolatos stratégiákra összpontosítanak;

26. felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is tanulmányozza és körültekintően mérje fel az egyes kiválasztott dél-ázsiai bontótelepekkel folytatott fokozott pénzügyi együttműködés és az azokba való közvetlen befektetés előnyeit, hogy ily módon segítséget nyújtson a tanúsított és az EU által jóváhagyott bontótelepek hálózatának kialakításában, amelyek gazdasági, környezetvédelmi és társadalmi szempontból nagyobb megtérülést eredményezhetnek.

27. úgy véli, hogy a probléma tartós megoldása érdekében szigorúan és hatékonyan alkalmazni kell a „szennyező fizet” elvet, az előállító kibővített felelősségvállalásának és a termelői felelősség elvét;

28. azon a véleményen van, hogy a hajó üzemeltetője/tulajdonosa mindenkor felelős a bontás által a munkásokra, a közegészségügyre, vagy a környezetre gyakorolt káros hatásokért, függetlenül attól, hogy a bontásra hol kerül sor (az EU-n belül vagy azon kívül);

29. üdvözlí a hajóbontási pénzalap létrehozására irányuló javaslatot, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy határozottan lépjenek fel e cél érdekében az IMO-ban és európai uniós szinten is; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy vizsgálja meg ebben az összefüggésben a rendelkezésre álló pénzügyi mechanizmust, együttműködve mind a hajógyárakkal és a hajótulajdonosokkal, beleértve egy kötelező biztosítási programot, kikötői díjak használatát, az új hajókra kivetett adókat és az IMO-regisztrációval kapcsolatos éves adókat, annak érdekében, hogy a vízrebocsátás pillanatától garantálják a hajó majdani környezetkímélő újrahaznosítását, figyelembe véve azt, hogy hasznos élettartama alatt egy hajónak egynél több tulajdonosa is lehet;

30. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Törökország, Banglades, Kína, Pakisztán és India kormányainak, valamint az IMO-nak.

2008. május 21., szerda

Időközi jelentés az éghajlatváltozás tudományos tényeiről: eredmények és a döntéshozatalt segítő ajánlások

P6_TA(2008)0223

Az Európai Parlament 2008. május 21-i állásfoglalása az éghajlatváltozással kapcsolatos tudományos tényekről: döntéshozatalra irányuló megállapítások és ajánlások (2008/2001(INI))

(2009/C 279 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel eljárási szabályzatának 175. cikke értelmében elfogadott, az éghajlatváltozással foglalkozó ideiglenes bizottság létrehozásáról szóló 2007. április 25-i határozatára ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Tanács 2007. március 8–9-i, brüsszeli ülésének elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel a heiligendammi G8-csúcstalálkozó 2007. június 7-i nyilatkozatára és különösen „A klímaváltozás, energiahatékonyság és energiabiztonság – kihívás és lehetőség a világgazdasági növekedés számára” című szakaszára,
 - tekintettel a spanyolországi Valenciában 2007. november 17-én közzétett, az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) negyedik értékelő jelentésének következtetéseire, valamint a nemzeti kormányok által megrendelt vagy egyéb ENSZ-szervek által végzett további tanulmányokra,
 - tekintettel a Bizottságnak „A kiotói célkitűzések elérése felé tett előrelépés” című közleményére (COM(2007)0757,
 - tekintettel az Európai Parlament és a tagállamok, valamint a tagjelölt országok nemzeti parlamentjeinek az éghajlatváltozásról szóló, 2007. október 1–2-i közös parlamenti ülésére,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezménye(UNFCCC) aláíróinak 13. konferenciájára (COP 13), valamint az aláíróknak a Kiotói Jegyzőkönyv résztvevő feleinek (COP/MOP 3) üléséről is szolgáló, az indonéziai Balin 2007. december 3–15. között megrendezett harmadik konferenciájára,
 - tekintettel a magas rangú személyiségekkel folytatott nyilvános meghallgatásokra és eszmecserékre, valamint az éghajlatváltozással foglalkozó ideiglenes parlamenti bizottság küldöttségi látogatásainak eredményére, különösen a 2007. szeptember 10-i, „A felmelegedés különböző szintjeinek éghajlati hatása” című tematikus ülésen elhangzott szakértői előadásokon és az azt követő vitán keresztül összegyűjtött információkra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel az éghajlatváltozással foglalkozó ideiglenes bizottság jelentésére (A6-0136/2008),
- A. mivel az éghajlatváltozással foglalkozó ideiglenes bizottság megbízásában az éghajlatváltozással kapcsolatos jövőbeli integrált uniós politikára vonatkozó ajánlások megfogalmazása is szerepel; mivel az ilyen ajánlásoknak a legmodernebb kutatásokon kell alapulniuk, és nem szabad kizárniuk a legújabb tudományos bizonyítékokat;

⁽¹⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 652. o.

2008. május 21., szerda

- B. mivel az ideiglenes bizottság köztes jelentése kizárólag az éghajlatváltozás tudományos alapokon nyugvó hatásaival foglalkozik; mivel a végleges jelentés a jövőbeli integrált uniós politikára vonatkozó javaslatokat fogalmaz majd meg a bizottság megbízásával összhangban és a munkája során összegyűjtött valamennyi információ felhasználása alapján; mivel a végleges jelentésbe bekerül a 2012 utáni éghajlatpolitikával foglalkozó nemzetközi tárgyalásokon képviselendő európai parlamenti álláspont is, figyelembe véve a keretegyezmény aláíróinak 14. konferenciáját (COP 14), amelyet 2008 decemberében, a lengyelországi Poznanban rendeznek meg;
- C. mivel az éghajlatváltozás eredetére és okaira irányuló tudományos konszenzus megalapozott és az egész világon elismert mind az IPCC belül, mind azon kívül; mivel az IPCC első, 1990-es értékelő jelentése óta jelentősen megnőtt azon tudományos ismeretek száma, amelyek megerősítik, hogy az általános felmelegedés jelenlegi tendenciáját az ember okozta, és ezt tudományos ténynek tekintik; mivel a tudósok mélyen egyetértenek abban, hogy az emberi eredetű üvegházhatást okozó gázok fontos szerepet játszottak a globális éghajlatváltozásban; mivel, tekintettel a rendelkezésre álló kockázatértékelésre, a bizonytalanság sokkal inkább cselekvésre, mint annak halogatására késztet;
- D. mivel a kutatás és adatgyűjtés révén az éghajlatváltozásról és a globális felmelegedés okairól eddig felhalmozott ismeretek elegendőek ahhoz, hogy elindítsák a károsanyag-kibocsátás lényeges csökkentéséhez sürgősen szükséges politikai fellépést és döntéshozatalt, valamint ahhoz, hogy elősegítsék az elkerülhetetlen éghajlatváltozáshoz történő alkalmazkodást;
- E. mivel az IPCC negyedik értékelő jelentése szerint a globális szén-dioxid-kibocsátás 1970 és 2004 között mintegy 80%-kal nőtt, és e növekedés főként a fosszilis tüzelőanyagok felhasználásának tulajdonítható;
- F. mivel a megfigyelésen és modellezésen alapuló kutatások azt mutatják, hogy ha nem történnek azonnali intézkedések a szén-dioxid és az IPCC-jegyzékében szereplő üvegházhatást okozó gázok további növekedésének fékezésére vagy adott esetben megállítására, akkor fennáll annak a veszélye, hogy mindez komoly kihatással lesz bolygónkra;
- G. mivel a felülvizsgálati időszak és az IPCC negyedik értékelő jelentésének azt követő megjelenése óta számos új tudományos kutatás során mértek és közöltek olyan adatokat, amelyek megerősítik a globális felmelegedés tendenciáját, és még jobban felbecsülik az éghajlatváltozás emberiséget érintő társadalmi, gazdasági és természeti következményeit, valamint az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és annak mérséklése szükségességét;
- H. mivel a Stern-jelentés következtetései szerint intézkedések hiányában az előre jelzett éghajlatváltozás éves költsége 2050-ben a GDP 5–20%-át fogja kitenni; mivel a jelentés azt a következtetést vonja le, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos célok akkor teljesíthetők, ha mostantól kezdve évente a GDP 1%-át az e területen hozott intézkedésekre fordítják;
- I. mivel a globális felmelegedést és az éghajlatváltozást kiváltó okokat a folyamatosan zajló tudományos vita már nem kérdőjelezi meg; mivel valamennyi tudományos vita csupán a tudományos haladás kifejeződése, amely a fennmaradó bizonytalanságok és kételyek eloszlására irányul, és amelyet a történelem során mindig az emberiség természeti folyamatokra gyakorolt hatásának megértése iránti vágy vezetett;
- J. mivel a legújabb tudományos kutatások további bizonyítékkal szolgálnak arra, hogy a Föld atmoszférájának zavarai emberi közreműködésnek köszönhetőek; mivel az éghajlatváltozást kutató természettudomány a korábbi károsanyag-kibocsátások okozta globális felmelegedés már meglévő szintjének konkrét következményeit értékeli; mivel az ilyen tanulmányokból származó adatok megerősítik, hogy sürgősen alkalmazkodási és hatáscsökkentési intézkedések végrehajtására van szükség az embereket, a növény- és állatvilág biológiai sokféleségét, az élőhelyeket és az infrastruktúrát veszélyeztető, aggasztó kockázatok csökkentésére, elsősorban a fejlődő világban, de Európában és a világ más, gazdagabb részein is;

2008. május 21., szerda

- K. mivel a kutatók a Föld éghajlati rendszerében számos ún. éghajlati fordulópontot határoztak meg; mivel az ilyen éghajlati fordulópontokról nincs visszaút, és gyakorlatilag visszafordíthatatlan éghajlat-változási hatások következnek be, amelyeket az emberiség nem tud többé érdemben kezelni; mivel az ilyen éghajlati fordulópontok és a nyomukban meginduló megállíthatatlan bio- és geofizikai folyamatok nem illeszthetők be teljes mértékben a jövőre vonatkozó, meglévő éghajlat-változási forgatókönyvekbe; mivel ezek az éghajlati fordulópontok a következők lehetnek: az állandóan fagyott altalaj olvadása, aminek következtében hatalmas mennyiségű metán kerül a légkörbe; a gleccserek olvadása, aminek következtében megnő a napfény abszorpciójának mértéke, valamint a szén-dioxid alacsonyabb mértékű oldhatósága a tengervízben, ami hőmérsékletnövekedést okoz; mivel a hőmérséklet emelkedésével együtt e tényezők – a pozitív visszacsatolási folyamat következtében – fokozatosan súlyosbítják a globális felmelegedést;
- L. mivel az előrejelzések szerint a felmelegedés 1,5–2,5 °C-os növekedése esetén az összes faj 20–30%-át a kipusztulás növekvő veszélye fenyegeti; mivel a felmelegedés 3,5 °C-os emelkedésén alapuló százalékos érték 40–70%, ezért az éghajlatváltozás mérséklése elengedhetetlenné válik a globális biológiai sokféleség megőrzéséhez és az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartásához;
- M. mivel a Föld felszínének több mint 70%-át óceán borítja; a bolygó vízállományának több mint 97%-a az óceánokban található; az óceánok biztosítják a Föld életterének 99%-át; a halak biztosítják a világon az emberek által elfogyasztott fehérje legnagyobb részét, így azok jelentik 3,5 milliárd ember elsődleges élelmiszerforrását; és a világ legnagyobb városainak háromnegyede tengerparton fekszik;
- N. mivel az IPCC negyedik értékelő jelentésében megfogalmazott tudományos konszenzus alapján az a következtetés vonható le, hogy a komolyabb kockázatok elkerülése érdekében az üvegházhatást okozó gázok globális kibocsátását a 2000-es szinthez képest 50–85%-kal kell csökkenteni; mivel ezt a célt rendkívül nehéz lesz elérni, amennyiben az üvegházhatást okozó gázok globális kibocsátása 2020-ig és azt követően is tovább növekszik; mivel szinte valamennyi tagország jó fejlődést mutat saját uniós tehermegosztási céljaira irányuló erőfeszítései terén, és így növekszik annak az esélye, hogy az EU 2012-re elérje kiotói célját; mivel ugyanakkor 2012 után a tagállamoknak fokozottabban kell csökkenteniük az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását, amennyiben meg akarnak felelni az említett Európai Tanács 2007. március 8–9-i ülésén elfogadott céloknak, miszerint 2050-ig a fejlett országok közösen 60–80%-kal csökkentsék az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását az 1990-es szinthez képest;
- O. mivel az IPCC negyedik értékelő jelentése azt mutatja, hogy a felmelegedés, valamint a szárazföldi és óceáni szénelnyelők csökkenése közötti pozitív visszacsatolások további lényeges kibocsátás-csökkentést tehetnek szükségessé, amennyiben stabilizálni kívánjuk az üvegházhatást okozó gázok koncentrációját;
- P. mivel az EU-ban politikai konszenzus jött létre abban, hogy létfontosságú annak a stratégiai célnak a teljesítése, amely szerint az iparosodás előtti szinthez képest a globális átlaghőmérséklet emelkedését 2 °C-ra kell korlátozni; mivel az elmúlt évszázad során a globális hőmérséklet már 0,74 °C-kal emelkedett, és a korábbi kibocsátások miatt elkerülhetetlenül újabb 0,5–0,7 °C-kal emelkedik majd;
- Q. mivel az IPCC negyedik értékelő jelentése szerint a globális üvegházhatást okozó gázkibocsátás az iparosodás előtti időszakhoz képest nőtt, és jelenleg gyorsabban nő, mint valaha, és az emberi tevékenységek következtében 1970 és 2004 között 70%-kal, 1990 óta pedig jelentős mértékben, 24%-kal emelkedett; mivel a regionális éghajlatváltozás a hőmérsékletemelkedésen, az esőzések és szélrendszerek változásain, valamint a megnövekedett vízhiányon keresztül számos természeti rendszerben érezhető hatását valamennyi földrészen és a legtöbb óceánban;
- R. mivel az éghajlati rendszer szempontjából az összegyűlt, üvegházhatást okozó gázoknak a légkörbe kibocsátott teljes mennyisége a lényeges, nem pedig a viszonylagos kibocsátások vagy a viszonylagos csökkentések, ezért – a veszélyes éghajlatváltozás elkerülése céljából – a legjelentősebb meghatározó tényező az elkövetkező években és évtizedekben az üvegházhatást okozó gázok teljes mennyisége;

2008. május 21., szerda

- S. mivel az IPCC negyedik értékelő jelentésében vetették össze először Európa vonatkozásában az éghajlatban végbemenő jelenlegi változások széles körű, dokumentált, már meglévő hatásait, mint például a gleccserek visszahúzódását, az egyre hosszabb növekedési idényeket, a fajok skálájának eltolódását és a példa nélküli meleg hullám miatt felmerülő egészségügyi hatásokat; mivel a megfigyelt változások megfelelnek az előre jelzett éghajlatváltozásnak; mivel – Európát tekintve általános eloszlásban – az éghajlatváltozás néhány jövőbeli hatása szinte minden régiót negatívan érint majd, és ez számos társadalmi-gazdasági ágazat számára kihívást jelent, mivel az éghajlatváltozás várhatóan elmélyíti az európai természeti erőforrásokban – például a vizek hozzáférhetőségében – fellelhető regionális különbségeket;
- T. mivel az éghajlatváltozás – a népesség növekedése miatt bekövetkező, nagymértékű városiasodással együtt – várhatóan növelni fogja a városi hőmérsékletet, ami a városi polgárok egészségére és jólétére nézve közvetlen negatív hatásokkal jár majd;
- U. mivel az éghajlatváltozási hatások enyhítését célzó, mindenképpen megerősítésre szoruló jelenlegi politikák és a fenntartható fejlődésre irányuló, kapcsolódó gyakorlat ennek ellenére nem lesz elegendő ahhoz, hogy az elkövetkező évtizedekben csökkenjen a globális üvegházhatást okozó gázkibocsátás; mivel a tudományos ajánlások szerint a globális üvegházhatást okozó gázkoncentráció – az éghajlatváltozás 2 °C-on tartása 50%-os valószínűségének megfelelő szinten történő – sikeres stabilizálásának lehetősége 2015-ig nyitva marad, amikor is a globális gázkibocsátásoknak tetőzniük kellene;
- V. mivel a III. munkacsoportnak az IPCC negyedik értékelő jelentésére vonatkozó közleménye azt jelzi, hogy az IPCC által mindeddig értékelt legalacsonyabb szintek és az ennek megfelelő, potenciális kárkorlátozás elérése érdekében az UNFCCC I. melléklete részes feleinek 2020-ig csoportosan kellene 25–40%-kal csökkenteniük a kibocsátásokat az 1990-es szintekhez képest;
- W. mivel az IPCC következő értékelő jelentésére 2012 vagy 2013 előtt valószínűleg nem kerül sor; mivel a szakértői értékelésnek alávetett tudományos irodalomból és a kormányok által megrendelt, illetve egyéb nemzetközi szervek vagy ENSZ-intézmények – például az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO), az ENSZ Környezetvédelmi Programja (UNEP), az ENSZ Fejlesztési Programja (UNDP), a Meteorológiai Világszervezet (WMO) és az Egészségügyi Világszervezet (WHO) – által végzett tudományos jelentésekből származó újabb ismeretek jelentős mértékben hozzájárulnak ahhoz, hogy jobban megértsük az éghajlatváltozás emberiségre és környezetre gyakorolt jelenlegi és jövőbeli hatásait, valamint hogy alkalmazkodjunk az éghajlatváltozáshoz és mérsékeljük azt;
- X. mivel az ezekben az újabb tanulmányokban szereplő legtöbb eredmény arra mutat rá, hogy a globális felmelegedésre azonnali választ kell adni; mivel különösen a WMO 2007 decemberében közzétett legfrissebb adatai szerint az 1998 és 2007 közötti évtized a feljegyzések szerint az eddigi legmelegebb évtized volt, továbbá mivel 2007 lesz a 10 legmelegebb dokumentált év egyike, a hosszú távú átlagnál 0,41 °C-kal magasabb, várható hőmérsékleti anomáliával, és mivel 2007-ben a hőmérséklet Európa egyes részein januárban és áprilisban több mint 4 °C-kal volt magasabb a hosszú távú havi átlagnál,
- Y. mivel fontos, hogy a globális felmelegedést és az éghajlatváltozás különféle dimenzióit egyéb globális problémák – mint például a szegénység, a globális egészségügyi kérdések – perspektívájából lássuk, tekintettel arra, hogy ezek az emelkedő hőmérséklet, az aszály, az árvizek, az emelkedő tengerszint és az egyre gyakoribb rendkívüli éghajlati jelenségek hatására tovább fognak súlyosbodni; mivel az éghajlatváltozás akadályozhatja az országok azon képességét, hogy a fenntartható fejlődés útját kövessék és a millenniumi fejlesztési célokat elérjék; mivel az éghajlatváltozás komolyan veszélyeztetheti a sikeres fejlődés szempontjából példaértékű országokat, és ezért átfogó kérdésként kell megjelennie a nemzetközi együttműködésben;
1. üdvözlö, hogy az ENSZ éghajlat-változási keretegyezményét (UNFCCC) aláíró felek Balin tartott ülésükön elismerték, hogy az IPCC negyedik értékelő jelentése az éghajlatváltozásról szóló eddigi legátfogóbb és legmértékesebb értékelés, amely fontos témákat integrált tudományos, technikai és társadalmi-gazdasági perspektívából világít meg, valamint azt, hogy a benne közölt információknak az éghajlatváltozással foglalkozó nemzeti politikák kidolgozásában és végrehajtásában történő felhasználására buzdítanak;
 2. meggyőződése, hogy a tudomány az általánosan elfogadott ismeretek és feltevések, valamint az azokkal versengő elgondolások szembeállításával és a szakértői értékelési eljárások alkalmazásával fejlődik; dicséretét fejezi ki az IPCC-nek munkájáért és azon képességéért, hogy tevékenységébe több ezer tudós munkáját vonta be; úgy véli, hogy az IPCC-nek komolyan kell vennie az új érveket annak érdekében, hogy továbbra is garantálhassa kutatásának hitelességét és minőségét;

2008. május 21., szerda

3. úgy véli, hogy az éghajlatváltozással foglalkozó tudomány **elégge** megszilárdult, és ismételten hangsúlyozza elkötelezettségét azon uniós stratégiai cél mellett, amely szerint a globális átlaghőmérséklet emelkedését 2 °C-ra kell korlátozni az iparosodás előtti szinthez képest, ami számos tudományos jelentés szerint körülbelül 50%-os valószínűséggel érhető el 400–450 ppm szén-dioxid-egyenértéknek megfelelő, légköri üvegházhatást okozó gázkoncentrációval, és ami – az IPCC negyedik értékelő jelentése szerint – szükségessé teszi, hogy az iparosodott országok 2020-ig az 1990-es szintekhez képest 25–40%-kal csökkentsék az üvegházhatást okozó gázkibocsátást; ennek ellenére úgy véli, hogy minden, a károsanyag-kibocsátás megfékezésére irányuló erőfeszítésnek jóval a 2 °C alatti célértéket kellene kitűznie, mivel egy ilyen szintű felmelegedés már igen erős hatással lenne a társadalomra és az emberek életmódjára is, és jelentős változást okozna az ökológiai rendszerekben és a vízkészletekben;
4. hangsúlyozza, hogy – mivel az üvegházhatást okozó gázok ember által okozott kibocsátása emelkedik – drámai hatások várhatók, és a tengeri ökoszisztémák, erőforrások és a halászatból élő közösségek súlyosan fenyegetve vannak, továbbá hogy a vízhőmérsékletben bekövetkező jelentős változások a tengeri élőlények populációinak eltolódásához (elvándorláshoz) vezethetnek, beleértve idegen fajok betörését és honos fajok eltűnését;
5. elismeri, hogy a 2050-re szóló előrejelzések egyértelműen azt mutatják, hogy most kell cselekedni; hangsúlyozza, hogy a 2 °C-os cél eléréséhez szükséges, az éghajlatváltozás csökkentésére irányuló erőfeszítések megkezdésének lehetősége a következő évtized közepére megszűnik;
6. hangsúlyozza, hogy az összes kontinensről és a legtöbb óceánból származó tudományos bizonyíték azt mutatja, hogy a regionális éghajlatváltozás már számos természeti rendszerre kihatott az iparosodott országok által korábban kibocsátott szén-dioxidnak köszönhetően; hangsúlyozza, hogy tudományosan bizonyított, hogy a globális felmelegedést kiváltó okokat elsősorban az ember idézte elő, és hogy az eddig felhalmozott ismeretek elegendő bizonyítékkal szolgálnak arra, hogy a Föld légkörében tapasztalható zavar emberi eredetű;
7. hangsúlyozza, hogy az óceánoknak a szén-dioxid-szintek emelkedéséből fakadó, prognosztizált savasodása igen súlyos hatásokkal járhat a tengeri ökoszisztémákra nézve, és e területen további kutatásra szólít fel annak érdekében, hogy jobban megérthessük a problémát, és meghatározhassuk a politikát érintő következményeket;
8. úgy véli, hogy a hőmérséklet, az oxigén-, a só-, a klorofilltartalom, a pH-érték és a szélirány változása terén bekövetkező folyamatok csak sok év eltelte után válnak nyilvánvalóvá; hangsúlyozza, hogy adatsorokra és átfogó óceán-, illetve tengerfenéken végzett megfigyelésekre van szükség a halászati ágazatra ható helyi változások megmagyarázásához, mivel ezek segítségével tudjuk feltárni az ökoszisztéma változásainak okait és következményeit;
9. hangsúlyozza, hogy a tudományos eredmények világosan láttatják, hogyan fog az éghajlatváltozás a közeljövőben különböző regionális minták alapján lezajlani, és kimutatják, hogy a globális felmelegedés mind a fejlődéssel kapcsolatos, mind pedig globális környezetvédelmi kérdés, amelynek leginkább sérülékeny alanyai a szegények és a fejlődő országok; úgy véli, hogy az iparosodott országok által korábban kibocsátott káros anyagok okozta globális felmelegedés elkerülhetetlen következményeinek kezelésére irányuló alkalmazkodás ugyanolyan fontos, mint a további, kezelhetetlen globális felmelegedés elkerülésére irányuló intenzív erőfeszítések;
10. hangsúlyozza, hogy a fordulópontokat – beleértve többek között az Amazonas esőerdőinek kihalását, a grönlandi és a nyugat-antarktiszi jégtakaró olvadását, az indiai monszunrendszer összeomlását és a szibériai tundra nagyfokú metánkibocsátását – nehéz előre jelezni, de igen valószínű, hogy azok a jelenlegi éghajlat-változási feltételek mellett még ebben az évszázadban elérik kritikus pontjukat; hangsúlyozza, hogy e fordulópontok elkerüléséhez az IPCC negyedik értékelő jelentésében jelzetteknel erőteljesebb csökkentési erőfeszítésekre lesz szükség;
11. üdvözlöi e tekintetben a COP 13 és a COP/MOP 3 konferenciájának – megalapozott tudományos tanácsadást követő – eredményeit és különösen a Balin elfogadott útitervet, amelyet a 2008-as COP 14 konferencián kellene felülvizsgálni, és amelynek eredményeképpen 2009-re egy átfogó rendszerről szóló megállapodás jöhet létre; üdvözlöi a technológia-átadással foglalkozó szakértői csoport feladatát is, amely értelmében a csoport értékeli a fejlődő országok számára – az éghajlatváltozás csökkentésére irányuló mérhető, beszámoltatható és ellenőrizhető, megfelelő nemzeti szintű fellépésekre vonatkozó kötelezettségvállalás függvényében – elkülönített pénzügyi forrásokhoz történő hozzáférést, illetve az azok felhasználása előtt álló szakadékokat és akadályokat; ugyancsak üdvözlöi az Alkalmazkodási Alap létrehozását és az erdőknek egy új éghajlatvédelmi egyezménybe történő belefoglalását, amelynek célja a helyi lakosságnak is súlyos károkat okozó, akár a földjeik illegális vagy féllégális módon történő kisajátításával járó erdő- és tőzegetés okozta további erdőpusztítás és szén-dioxid-kibocsátás megakadályozása;

2008. május 21., szerda

12. nem ért egyet az arra irányuló, tudományosan megalapozatlan erőfeszítésekkel, hogy az éghajlatváltozás okairól és hatásairól szóló tanulmányokban megjelent eredményeket kétesnek, homályosnak és megkérdőjelezhetőnek mutassák be; megérti azonban, hogy a tudományos fejlődést mindig is – később fokozatosan eloszló – kétség kísérte, valamint a magyarázatok és az éppen aktuális tudományos fő áramlaton kívüli modellek utáni kutatás jellemezte;

13. ezért úgy véli, hogy a globális felmelegedés okainak és következményeinek jobb megismerésére irányuló további kutatás alapvető fontosságú a felelősségteljes döntéshozatal érdekében; mindemellett úgy ítéli meg, hogy a jelenlegi tudásszint elegendő az éghajlatváltozás +2 °C-ra való korlátozásával az üvegházhatást okozó gázkibocsátás csökkentését elérő politikák, valamint a jelenlegi éghajlatváltozáshoz történő alkalmazkodásra irányuló intézkedések sürgős kidolgozásához;

14. hangsúlyozza a további tanulmányok és kutatások szükségességét az éghajlatváltozás következményeivel kapcsolatban, mint amilyenek az európai gazdasági versenyképességre, energiaköltségekre és társadalmi fejlődésre gyakorolt hatások, a termőföld-használat, az erdők és erdőirtás szerepe, a tengeri környezet szerepe, az ipari – és nem utolsósorban a közlekedési – ágazat éghajlatváltozással kapcsolatos külső költségeinek kiszámítása, beleértve a légi járművek okozta szennyezés hatásainak számszerűsítését; úgy véli, hogy további tanulmányokra van szükség az alkalmazkodás és kockázatcsökkentés fejlesztési és szegénységcsökkentési intézkedésekbe való beépítése céljából;

15. támogatja a bioüzemanyagokat előmozdító politika hatására, valamint a bioüzemanyagoknak az erdőirtás növekedésére, a megművelt földterületek kiterjesztésére és a világ élelmiszerkészleteire gyakorolt hatásaira irányuló további kutatást;

16. hangsúlyozza a tengeri halak élettanával és környezettanával kapcsolatos kutatások szükségességét, különösen a trópusokon, ahol eddig viszonylag kevés kutatást végeztek; rámutat arra, hogy összegyűjtött információink fokozatos növekedésével együtt tudósaink pontosabb előrejelzéseket tudnak majd adni és megfelelő megoldásokat dolgozhatnak ki; úgy ítéli meg, hogy minden járulékos halfogás tudományos elemzés céljából történő kirakodása nagy hozzájárulást jelenthetne információs bázisunkhoz; ugyanígy elismeri, hogy folyamatos kutatásra van szükség az éghajlatváltozásnak az élelmiszerhiány révén a tengerimadár-populációkra gyakorolt hatásai, valamint a tenyésztés sikerére és a túlélésre gyakorolt hatás terén;

17. úgy véli, hogy a globális éghajlatváltozás emberi okaira vonatkozó tudományos bizonyítékok közlésének a közvélemény tájékoztatására irányuló széles körű erőfeszítés egyik fő elemének kell lennie, és ezt követően el kell érni, hogy a szén-dioxid-kibocsátás korlátozására irányuló politikai intézkedések – mint a különböző szociális partnerek bevonása – nagyobb köztámogatottságnak örvendjenek, ne csak az iparosodott országokban, hanem a felemelkedő gazdaságokban is; kéri az IPCC-t, hogy tegye közzé értékelő jelentéseinek összefoglalását; továbbá úgy véli, hogy egyéni életmódbeli változtatásokra van szükség, és ezek részét kell hogy képezzék a globális felmelegedés okairól és hatásairól szóló oktatási programoknak;

18. felszólítja ezért a tudományos közösséget és a politikai képviselőket, hogy egyesítsék erőiket a figyelemfelkeltésben és „a változást előidézni képes kis dolgokkal” kapcsolatos lobbizásban, figyelembe véve azt a tényt, hogy még az éghajlatváltozás hatásaihoz való igen fejlett alkalmazkodási képességgel rendelkező közösségek is érzékenyen reagálnak a rendkívüli és kiszámíthatatlan eseményekre;

19. hangsúlyozza, hogy az alacsony szénigényű életvitelre irányuló oktatáshoz szükséges részletes tájékoztatás – beleértve például a fogyasztói termékeken az üvegházhatást okozó gázok káros környezeti hatásaira vonatkozó nyilatkozatokat és az üvegházhatást okozó gázokkal kapcsolatos címkézést – ma még alacsony fejlettségi szinten áll, és sürgősen tovább kell fejleszteni; hangsúlyozza, hogy az ilyen kezdeményezéseknek ideális esetben összhangolt kritériumokon kell alapulniuk, és figyelembe kell venniük az importból származó, üvegházhatást okozó beépített kibocsátásokat is;

20. felkéri az éghajlatváltozással foglalkozó ideiglenes bizottságot munkája folytatására, valamint arra, hogy megbízatása végén készítsen egy jelentést a Parlament számára, amely az EU éghajlatváltozással foglalkozó jövőbeli integrált politikája során teendő lépésekre és kezdeményezésekre, valamint alkalmazkodási és hatáscsökkentési intézkedésekre irányuló javaslatokat tartalmaz, és összhangban van az IPCC negyedik értékelő jelentésében szereplő megállapításokkal és ajánlásokkal, valamint az EU azon céljával, hogy a globális hőmérsékletemelkedést 2 °C-nál kevesebbre korlátozza;

2008. május 21., szerda

21. felszólítja a Bizottságot, a Tanácsot és a Parlamentet, hogy a legmagasabb szinten támogasson tárgyalásokat és párbeszédet az uniós vagy EU-n kívüli országoknak az éghajlatváltozás kezelésével foglalkozó tudományos kutatás és fellépés terén létező, igen szakszerű stratégiáinak, elveinek és normáinak a világszerte meglévő partnerországokra való stratégiai kiterjesztéséről, a tudományos közösség ajánlásaival összhangban;

22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A Törökországról szóló 2007. évi országjelentés

P6_TA(2008)0224

Az Európai Parlament 2008. május 21-i állásfoglalása a Törökország által elért haladásról szóló 2007. évi jelentésről (2007/2269(INI))

(2009/C 279 E/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Törökország által elért haladásról szóló 2007. évi bizottsági jelentésre (SEC(2007)1436),
 - tekintettel a Törökország csatlakozás felé történő előrelépéséről szóló, 2006. szeptember 27-i ⁽¹⁾, valamint az EU és Törökország közötti kapcsolatokról szóló, 2007. október 24-i ⁽²⁾ állásfoglalására,
 - tekintettel a nőknek a török társadalmi, gazdasági és politikai életben betöltött szerepéről szóló 2005. július 6-i ⁽³⁾ és 2007. február 13-i ⁽⁴⁾ állásfoglalásaira,
 - tekintettel a Törökországgal kapcsolatos, 2005. október 3-i tárgyalási keretre,
 - tekintettel a Török Köztársasággal létrejött csatlakozási partnerség elveiről, prioritásairól, feltételeiről szóló, 2008. február 18-i 2008/157/EK tanácsi határozatra ⁽⁵⁾ („csatlakozási partnerség”), valamint a csatlakozási partnerségről szóló korábbi, 2001., 2003. és 2006. évi tanácsi határozatokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0168/2008),
- A. mivel a Törökországgal folytatott csatlakozási tárgyalások 2005. október 3-án kezdődtek meg, a tárgyalási keretnek a Tanács által történő jóváhagyását követően, és mivel a szóban forgó tárgyalások megnyitása egy hosszú és nyitott kimenetelű folyamat kezdete;
- B. mivel Törökország elkötelezte magát a reformok, a jószomszédi viszony és az EU-hoz való fokozatos igazodás mellett, és mivel ezen erőfeszítéseket Törökország további modernizálását elősegítő lehetőségnek kell tekinteni;
- C. mivel az EU-hoz – amely közös értékeken nyugvó közösség – való csatlakozás alapja továbbra is a valamennyi koppenhágai kritériumnak történő teljes körű megfelelés és az EU integrációs kapacitása, az Európai Tanács 2006. decemberi ülésének következtetéseivel összhangban;

⁽¹⁾ HL C 306. E, 2006.12.15., 284. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0472.

⁽³⁾ HL C 157. E, 2006.7.6., 385. o.

⁽⁴⁾ HL C 287. E, 2007.11.29., 174. o.

⁽⁵⁾ HL L 51., 2008.2.26., 4. o.

2008. május 21., szerda

- D. mivel a Bizottság az elért haladásról szóló 2007. évi jelentésében megállapította, hogy Törökországban „a politikai reformok terén 2007-ben csak korlátozott előrelépésre került sor”;
- E. mivel 2007-ben erősödött Törökországban a demokrácia, és új parlamentet választottak, amely az ország politikai sokféleségét képviseli, valamint erős támogatással rendelkező kormányt alakítottak;
- F. mivel Törökország még mindig nem hajtotta végre az EK és Törökország között létrejött társulási megállapodásból, valamint az ahhoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyvből eredő rendelkezéseket;
- G. mivel 2007-ben öt tárgyalási fejezetet nyitottak meg;

A demokratikus és virágzó társadalom felé vezető reformok

1. üdvözli Erdogan miniszterelnök arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy 2008 a reformok éve lesz; sürgeti a török kormányt, hogy teljesítse ígéreteit és vesse latba erőteljes parlamenti többségét, és határozottan törekedjen azon reformok megvalósítására, amelyek elengedhetetlenek Törökországnak modern és virágzó, a világi államon és plurális társadalmon nyugvó demokráciává történő átalakulásához;
2. hangsúlyozza, hogy az ilyen jellegű modernizáció elsősorban és leginkább Törökország saját érdeke; elismeri továbbá, hogy az EU számára egy stabil, demokratikus és virágzó Törökország stratégiai jelentőséggel bír; ismételten megerősíti, hogy Törökország, és Törökország EU-val folytatott jövőbeni kapcsolatai szempontjából alapvető fontosságú a csatlakozási partnerségben megállapított kötelezettségvállalások teljesítése;
3. hangsúlyozza azon meggyőződését, hogy csak olyan társadalom alakulhat békés, stabil és virágzó társadalommá, amelynek vezérelvei az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása, valamint amelynek alapjai a demokrácia, a jogállamiság és a szociálisan orientált piacgazdaság;
4. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy Törökország küzdjön a megkülönböztetés minden formája ellen az EK-Szerződés 13. cikkével összhangban, ami megköveteli a nemre, fajra, etnikai származásra, vallásra, meggyőződésre, fogyatékosságra, korra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmódot;
5. tudomásul veszi a csatlakozási partnerség legutóbbi felülvizsgálatát; tudatában van annak, hogy ez a felülvizsgálat – amely 2001 óta a harmadik – a legtöbb területen meghosszabbítja a nem teljesített prioritások határidejét; sürgeti a török kormányt, hogy immáron emelje át a partnerségben megállapított prioritásokat és határidőket reformterveibe, figyelemmel arra, hogy a további késedelem komolyan befolyásolhatja a tárgyalások ütemét;
6. üdvözli annak tényét, hogy 2007-ben a demokrácia győzedelmeskedett a hadsereg arra irányuló törekvései felett, hogy a politikai folyamatba beavatkozzon; arra ösztönzi a török kormányt, hogy tegyen további, rendszeres erőfeszítéseket annak biztosítására, hogy a demokratikusan megválasztott politikai vezetés teljes mértékben felelős legyen a bel-, kül- és biztonságpolitika kialakításáért, beleértve a Ciprussal kapcsolatos politikát, valamint hogy a fegyveres erők azzal, hogy a polgári ellenőrzést teljes mértékben és egyértelműen elismerik, tiszteletben tartják ezt a felelősséget; rámutat különösen annak szükségességére, hogy a parlament teljes körűen felügyelhesse a katonai és védelmi politikát és valamennyi kapcsolódó kiadást;
7. aggodalommal tekint az Igazság és Fejlődés Pártja (AKP) betiltására irányuló perre; elvárja, hogy a török alkotmánybíróság tartsa tiszteletben a jogállamiságot, az európai normákat és az Európa Tanács Velencei Bizottságának a politikai pártok betiltására, feloszlására és a hasonló intézkedésekre vonatkozó 1999. december 10–11-i iránymutatásait; felkéri a török parlamentet, hogy a politikai pártok betiltásával kapcsolatban hozza összhangba az alkotmányt ezekkel a normákkal;

2008. május 21., szerda

8. felhívja a török kormányt, hogy a reformok végrehajtása során tartsa tiszteletben a világi és demokratikus Törökország pluralizmusát és sokszínűségét, valamint sürgeti a kormányt és a politikai pártokat, hogy építő jelleggel próbáljanak konszenzust találni az ország modernizálásához szükséges fontos lépéseket illetően;

9. úgy ítéli meg, hogy a büntető törvénykönyv 301. cikkének a török parlament által 2008. április 30-án elfogadott változtatásai e cikk és a büntető törvénykönyv többi cikke alapvető megújításának üdvözlendő első lépése, és várja a további lépéseket ezzel kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy előrelépést kell elérni a szólásszabadság terén, mind elméletben, mind gyakorlatban; helyteleníti, hogy 2007-ben tovább növekedett azon személyek száma, akiket a nem erőszakos vélemény kifejezésének önkényes korlátozását lehetővé tevő jogi rendelkezések értelmében vád alá helyeztek⁽¹⁾; úgy véli, hogy a legjobb megoldás a 301. cikk más, a nemzetközi jog által biztosított szólásszabadságot jogosulatlanul korlátozó jogi rendelkezések eltörlése lenne annak biztosítása érdekében, hogy Törökország az emberi jogok európai egyezségokmánya normáival összhangban teljes mértékben garantálni tudja a szólásszabadságot és a sajtószabadságot;

10. üdvözlí, hogy a török parlament nemrégiben elfogadta az alapítványokról szóló törvényt; üdvözlí a Bizottság abbéli szándékát, hogy megvizsgálja az új szöveget, és hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak elemeznie kell, hogy a törvény foglalkozik-e a nem muzulmán vallási közösségeket fenyegető valamennyi hiányossággal, tekintettel az ingatlanok kezelésére és megszerzésére, ideértve a harmadik felek számára értékesített, elkobzott ingatlanokat is; felhívja a török hatóságokat annak biztosítására, hogy a törvényt az emberi jogok európai egyezségokmányával és az Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlatával összhangban hajtsák végre;

11. ösztönzi a török kormányt, hogy az alapítványokról szóló törvény elfogadásával tett pozitív lépést követően teljesítse a vallásszabadságra vonatkozó kötelezettségvállalásait azáltal, hogy az emberi jogok európai egyezségokmányával és az Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlatával összhangban olyan jogi keretet hoz létre, amelyben valamennyi vallási közösség indokolatlan akadályok nélkül működhet, különös tekintettel jogi státuszukra, a papság képzésére, a hierarchia megválasztására, a vallási oktatásra és a vallásgyakorlás helyszíneinek létrehozására; felhív a vallási és kulturális örökség védelmére; megismételi felhívását a halki görög ortodox szeminárium azonnali újbóli megnyitására és az ökumenikus pátriárka egyházi címének állami használatára; oszítja a Tanács 2007. július 24-én kifejezett aggodalmait a török semmitőszéknek az ökumenikus patriarchátussal kapcsolatban hozott határozata miatt, és elvárja, hogy ez a határozat a továbbiakban ne akadályozza a patriarchátust és más, nem muzulmán vallási közösségeket az emberi jogok európai egyezségokmányában garantált jogaik gyakorlásában;

12. sürgeti a török kormányt, hogy prioritásként indítson olyan politikai kezdeményezést, amely a kurd kérdés tartós rendezését helyezi előtérbe, és amely csak a kurd származású polgárok számára rendelkezésre álló kulturális, gazdasági és szociális lehetőségek kézzel fogható javításán alapulhat, ideértve az állami és magániskolai rendszerben a kurd nyelv tanulására, valamint a nyelvnek a műsorszórásban, a mindennapi életben és a közszolgáltatásokhoz való hozzáférésben való felhasználására irányuló tényleges lehetőségeket is; úgy véli, hogy a Demokratikus Társadalom Párt (DTP) esetleges betiltása hátráltatná a politikai megoldást;

13. felhívja a DTP-t, annak parlamenti képviselőit és polgármestereit, hogy egyértelműen határolódjanak el a Kurd Munkaspárttól (PKK), és építő módon vegyenek részt a kurd kérdés politikai megoldásában a demokratikus török államon belül; felhívja a többi törökországi pártot is, hogy konstruktív módon tegyenek ugyan ezen cél elérése érdekében;

14. helyteleníti, hogy több per is indult megválasztott polgármesterek és más politikusok ellen a kurd nyelv használata miatt, vagy amiatt, hogy kifejtették a kurd kérdéssel kapcsolatos véleményüket, mint például a nemrégiben Leyla Zana és 53 DTP-s polgármester elítélésével végződő eljárások során;

(¹) A Bizottság közleménye: Bővítési stratégia és a legfontosabb kihívások 2007–2008, (COM(2007)0663), 63. o.

2008. május 21., szerda

15. ismételten megerősíti a török kormányhoz intézett arra irányuló korábbi felhívásait, hogy készítsen átfogó tervet Délkelet-Törökország szocio-ökonómiai és kulturális fejlődésének előmozdítására, mivel itt a lakosság több mint fele még mindig a szegénységi küszöb alatt él; úgy véli, hogy a szóban forgó tervnek a délkelet-anatóliai projektekből eredő társadalmi, ökológiai, kulturális és geopolitikai problémákat is érintenie kell; kéri a Bizottságot, hogy kapcsolja az előcsatlakozási támogatási eszköz ⁽¹⁾ keretében nyújtott támogatás regionális komponensét egy ilyen stratégia gyors kidolgozásához;

16. felhívja a török kormányt, hogy alkosson átfogó nemzeti stratégiát a belföldön lakóhelyük elhagyására kényszerült személyek kérdésének kezelésére, amely megszünteti a jelenlegi jogi és gyakorlati hiányosságokat, és biztosítja azt a pénzügyi és egyéb támogatást, amelyre szükség van az érintettek hazatérésének és kártalanításának megfelelő megoldásához;

17. tudomásul veszi, hogy folyamatban van egy új, polgári alkotmány elkészítése; ezt tekinti kulcsfontosságú lehetőségnek arra, hogy az emberi jogok és alapvető szabadságok védelme központi szerepet kapjon az alkotmányban; ismételten megerősíti, hogy létre kell hozni a fékek és ellensúlyok rendszerét, amely garantálja a demokráciát, a jogállamiságot, a társadalmi kohéziót, valamint a vallás és az állam szétválasztását; hangsúlyozza továbbá, hogy az új alkotmánynak biztosítania kell a nemek közötti egyenlőséget, el kell kerülnie az olyan homályos ismérvek alkalmazását mint az általános erkölcs, tartózkodnia kell attól, hogy a nőket elsősorban családtagként vagy a közösség tagjaként kezelje, meg kell erősítenie a nők emberi jogait, beleértve szexuális és reprodukív jogait mint egyéni jogokat;

18. hangsúlyozza a civil társadalom ezen alkotmányozó folyamatba történő széles körű bevonásának szükségességét ahhoz, hogy Törökország alkotmányos jövőjéről megegyezést érjenek el, amely kiterjedne a politikai pártokra, a nemzeti és a vallási kisebbségekre és a szociális partnerekre; tudomásul veszi a lakosság egy részének csalódottságát és aggodalmát, amiért a fejkendőviselés egyetemekre vonatkozó tilalmának feloldása nem volt a civil társadalommal való széles körű konzultációra épülő átfogó reformsomag része; ismételten megerősíti a fent említett, 2006. szeptember 27-i állásfoglalásában a választási küszöbre vonatkozó korábbi ajánlását;

19. rámutat az igazságszolgáltatási szervek hatékonysága terén elért előrelépésre; üdvözli a török kormány abbéli tervét, hogy végrehajtsa az igazságszolgáltatási szervek függetlenségének és pártatlanságának megerősítésére és az igazságszolgáltatási szervek által a lakosság körében élvezett bizalom fokozására irányuló reformstratégiát; úgy véli, hogy a szóban forgó stratégiának elsősorban azt kell biztosítania, hogy az emberi jogokkal és alapvető szabadságokkal kapcsolatos jogszabályokat az emberi jogok európai egyezségokmánya normáival összhangban értelmezzék; rámutat, hogy a stratégia a bírói testület ambiciózus átképzési programja nélkül nem valósítható meg; aggodalmát fejezi ki a bírói testület negatív hozzáállása miatt az alapvető jogokkal és szabadságokkal kapcsolatos nemzetközi egyezmények egyes elemei és az Emberi Jogok Európai Bíróságának az emberi jogok európai egyezségokmánya megsértése miatt Törökország ellen hozott ítéletei vonatkozásában;

20. sürgeti a török alkotmánybíróságot, hogy érdemben folytassa az ombudsmanról szóló törvényre vonatkozó végleges határozatával kapcsolatos eljárását, annak érdekében, hogy a kormány haladéktalanul létrehozassa az ombudsman hivatalát; ajánlja Törökországnak, hogy ebben az ügyben működjön együtt az európai ombudsmannal, illetve az EU-tagállamok nemzeti ombudsmanjaival;

21. aggasztja a társadalom egyes részeiben a kisebbségekkel szembeni erőteljes ellenségesség, valamint a politikai vagy vallási indíttatású erőszakos cselekmények; felhívja a török kormányt, hogy lépjen fel az ellenségességet szító szervezetek és csoportok ellen, nyújtson védelmet valamennyi fenyegetett és életveszélyben forgó személynek, valamint tegyen folyamatos erőfeszítéseket olyan környezetet kialakítása érdekében, amely elősegíti az alapvető emberi jogok és szabadságok teljes körű tiszteletben tartását;

22. határozottan sürgeti a török hatóságokat, hogy végezzenek teljes körű nyomozást Hrant Dink meggyilkolásának és három keresztény személy malatyai meggyilkolásának ügyében, valamint az összes többi politikai, vallási vagy faji indíttatású erőszakos cselekményt illetően; rosszállását fejezi ki az ez ügyekben lefolytatott bírósági eljárások lassúsága, az elfogultság gyanúja és a büntetlenség ebből eredő érzete miatt, és arra kéri a hatóságokat, hogy biztosítsák az illetékes hatóságok részéről történt mulasztásokra vonatkozó vádak teljes körű kivizsgálását és a felelős személyek igazságszolgáltatás elé állítását;

⁽¹⁾ A Tanács 1085/2006/EK rendelete (2006. július 17.) egy előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA) létrehozásáról (HL L 210., 2006.7.31., 82. o.).

2008. május 21., szerda

23. ösztönzi a török hatóságokat, hogy folytassanak határozott nyomozást az Ergenekon-bűnszervezet ügyében a jogállamiság elveinek szigorú betartása mellett, annak érdekében, hogy teljes körűen feltárják annak az állami struktúrát érintő hálózatait, valamint hogy igazságszolgáltatás elé állítsák az érintetteket;

24. rámutat a Bizottság által a kínzás és a megalázó bánásmód eseteinek számában mutatkozó folyamatos csökkenés, valamint a vonatkozó jogalkotási biztosítékok kedvező hatása tekintetében végzett értékelésre; ugyanakkor annak kivizsgálására kéri a Bizottságot, hogy a terrorizmus elleni törvény és a rendőrség hatásköréről szóló törvény nem gyengíti-e ezt a kedvező eredményt; felhívja a török kormányt, hogy erősítse meg küzdelmét a fogva tartási központokon kívül és belül végrehajtott kínzás, továbbá a rendészeti tisztviselők büntetlensége ellen, valamint ratifikálja és hajtsa végre a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetések elleni egyezményhez csatolt opcionális jegyzőkönyvet, ily módon rendelkezve a kínzás módszeres megelőzéséről és a fogva tartási központok független ellenőrzéséről;

25. tudomásul veszi az Erdogan miniszterelnök által legutóbbi németországi hivatalos látogatása során az asszimilációra vonatkozóan tett értékelést; ezért úgy véli, hogy a török kormánynak lépéseket kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi polgár kialakíthassa kulturális identitását a demokratikus török államon belül; e tekintetben rámutat a tárgyalási keretben a kisebbségek tiszteletben tartásával és védelmével, továbbá a töröktől eltérő nyelvek tanulásával, valamint az ilyen nyelveken történő műsorszórással és a közszolgáltatásokhoz való tényleges hozzáféréssel összefüggésben megállapított kötelezettségvállalásokra;

26. üdvözlöi a nők erőszak elleni védelme terén elért előrehaladást, és elismeréssel illeti e tekintetben az állami intézmények és a civil társadalom által végzett munkát; ösztönzi a török hatóságokat, hogy folytassák a családon belüli erőszak, az úgynevezett „becsület védelme” érdekében elkövetett gyilkosságok és a kényszerházasságok felszámolását, különösen a vonatkozó jogszabályok teljes körű végrehajtása révén, folyamatos állami kampányt folytatva, több menhelyet biztosítva az áldozatok számára, fejlesztve a rendészeti szervek képzését és szoros figyelemmel kísérve a megvalósított kezdeményezéseket; aggodalommal veszi tudomásul, hogy továbbra is gondot jelent megbízható adatokhoz jutni a nők elleni erőszak eseteivel kapcsolatban, és sürgeti a török kormányt, hogy javítson e helyzeten;

27. elismeri, hogy számos nő tölt be fontos pozíciót a törökországi gazdasági, politikai és tudományos szférában, és ismételten megerősíti, hogy az egyenlő bánásmód, az oktatáshoz való hozzáférés és a nők politikai, gazdasági és társadalmi szerepvállalása létfontosságú Törökország további gazdasági növekedése és virágzása szempontjából; ugyanakkor aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Törökországban a női foglalkoztatottság általános mértéke még mindig csak 23,8% ⁽¹⁾, valamint hogy a nők politikai szerepvállalása alig nőtt; ezért felhívja a török kormányt, hogy tegyen további kézzelfogható lépéseket a nők munkaerő-piaci részvételének fokozására, különös tekintettel a vidéki területekre, fokozza az egészségügyi és a szociális biztonsági rendszerekben való részvételüket, valamint hozzon létre olyan rendszert vagy ideiglenes intézkedéseket, amelyekkel növelheti a nők aktív politikai szerepvállalását;

28. elismerését nyilvánítja a török kormányának az EU és a török partnerek közötti sikeres együttműködési projektek támogatásáért, ilyen például az az ikerintézményi projekt, amely a nemek közötti egyenlőség független testületének útját készíti elő, és jelenleg 750 tisztviselőt képez a nemek közötti egyenlőség biztosításának területén; elvárja, hogy a nemek közötti egyenlőség testületét késedelem nélkül állítsák fel;

29. megjegyzi, hogy nem világos, milyen hatáskörökkel rendelkezne a török parlamentben létrehozandó esélyegyenlőségi bizottság; arra ösztönzi a török parlamentet, hogy hozzon létre egy, a nők jogainak és a nemek közötti esélyegyenlőség Törökországban történő javításának alapvető eszközeként szolgáló, jogalkotási hatáskörrel rendelkező különleges bizottságot;

30. tiszteletben tartja és erőteljesen támogatja a női szervezetek által Törökországban folytatott munkát, amelyek hozzájárulnak a nők társadalomban betöltött szerepének erősödéséhez, elősegítik a nők erőszak elleni védelmét, valamint előmozdítják vállalkozásaikat, ugyanakkor pozitív példát állítanak a nők szerepvállalása tekintetében, és hozzájárulnak a nők és a férfiak közötti egyenlőséghez;

(¹) A Törökországról szóló 2007. évi említett bizottsági jelentés statisztikákat tartalmazó melléklete.

2008. május 21., szerda

31. elismerését fejezi ki Törökországnak a gazdaság kedvező alakulása miatt; ismételten megerősíti nézetét, miszerint csak egy erős középosztály támogatását élvező, társadalmi szempontból egységes társadalom képes virágzóvá válni; ezért sajnálatát fejezi ki az erős gazdasági növekedés által a tartósan gyenge munkaerőpiacra gyakorolt csekély mértékű hatás miatt; rámutat arra, hogy a feketegazdaság problémáját kezelni kell, valamint arra, hogy a szociális biztonsági rendszert fenntartható alapokra kell helyezni; úgy véli, hogy a kis- és középvállalkozások nagyobb szerepe segíthet a gazdasági növekedés gyorsításában;
32. rámutat az eredményes társadalmi párbeszéd abban rejlő lehetőségére, hogy kiépiítsék a szociálisan orientált piacgazdaság működéséhez szükséges partnerségeket; csalódásának ad hangot a társadalmi párbeszéd mechanizmusának megerősítése terén elért, korlátozott előrehaladás miatt; sürgeti a török kormányt, hogy teljes körűen hajtsa végre a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet egyezményeit, és hangsúlyozza annak szükségességét, hogy megszüntessék a szólásszabadsággal, a sztrájkjoggal és a kollektív alkuhoz való joggal kapcsolatos meglévő korlátozásokat;
33. aggodalmát fejezi ki a török rendőrség által az idei isztambuli május 1-jei nagygyűlésen tüntetők ellen alkalmazott túlzott erőszak miatt; megerősíti, hogy az egyesülési szabadság és a szakszervezetek békés működése az emberi jogok európai egyezménye értelmében alapvető jognak számít;
34. hangsúlyozza az oktatáshoz való hozzáférés jelentőségét, amely egy társadalmi szempontból egységes társadalom kialakításának kulcsa; elismerését fejezi ki a török kormánynek és a civil társadalomnak a lányok nagyobb létszámában történő iskolai beiratkozásának előmozdítására irányuló kampány miatt; ugyanakkor rámutat minden gyermek születéskori anyakönyvezésének, valamint az iskolakötelezettség jobb nyomon követésének és végrehajtásának szükségességére, annak érdekében, hogy tovább csökkenjen az iskolát nem látogató gyermekek száma; elismerését fejezi ki a török kormánynek a gyermekmunka csökkentése terén elért pozitív eredményei miatt, és arra ösztönzi, hogy folytassa ez irányú erőfeszítéseit;
35. aggodalmának ad hangot a korrupció mértéke miatt; sürgeti a török hatóságokat, hogy dolgozzanak ki átfogó, korrupcióellenes stratégiát, amelynek célja a korrupció elleni küzdelem eredményes megvalósítása;
36. aggasztja a török régiók, valamint a vidéki és városi területek fejlettsége közötti egyenlőtlenségek jelentős mértéke; felhívja a török kormányt, hogy készítsen átfogó stratégiát ezen egyenlőtlenségek kezelésére; felhívja a Bizottságot, hogy 2008 vége előtt tájékoztassa a Parlamentet arról, hogy az EU hogyan járult hozzá e stratégiai tervezéshez a 2007. és 2008. évi IPA eszköz keretében;
37. felhívja a török kormányt, hogy alkalmazza az európai normákat az olyan kiterjedt hatásokkal járó projektekre, mint a Munzur-völgyi gátak építése, az Alliano-i gát építése, az Ilisu-gát építése, a Bergamában és más régiókban folyó aranybányászat, amelyek a történelmi örökséget és az egyedülálló, értékes tájat egyaránt veszélyeztetik; felhívja a török kormányt, hogy az EU jogszabályait vegyék alapul a területfejlesztési projektek tervezése során;
38. erőteljesen elítéli a PKK és más terrorista csoportok által Törökország területén elkövetett erőszakos cselekményeket; elítéli a Diyarbakirban 2008 januárjában elkövetett támadást, amelyben hatan vesztették életüket és több mint 60 személy sebesült meg, továbbá kifejezi őszinte részvétét a szóban forgó bűncselekményben életüket vesztett személyek családjának; ismételten megerősíti, hogy szolidaritást vállal Törökországgal a terrorizmus ellen folytatott küzdelmében, és ismételten felhívja a PKK-t, hogy hirdessen és tartson tiszteletben egy azonnali, feltétel nélküli tűzszünetet;
39. ismételten megerősíti a török kormányhoz intézett kérését, miszerint az ne vegyen részt olyan aránytalan katonai műveletekben, amelyekkel megsértené Irak területét; sürgeti Törökországot, hogy tartsa tiszteletben Irak területi integritását, emberi jogait és jogállamiságát, és biztosítsa a civil halálesetek elkerülését; sürgeti Irak kormányát és Irak kurd regionális kormányát, hogy ne engedjék, hogy Irak területét Törökország elleni terrorcselekmények kiindulópontjául használják; üdvözli a török és az iraki kormány közötti kommunikációt, és emellett felhív olyan intézkedések végrehajtására, amelyekkel fokozható az iraki kurd regionális kormánnyal folytatott együttműködés annak érdekében, hogy iraki felelősségvállalás mellett lehetővé váljon a terrortámadások tényleges megakadályozása;

2008. május 21., szerda

Regionális kérdések és külkapcsolatok

40. emlékeztet Törökország jószomszédi kapcsolatokra vonatkozó kötelezettségvállalására, és hangsúlyozza abbéli elvárását, hogy Törökország tartózkodjon a szomszédos országok ellen irányuló fenyegetésektől, és békésen oldjon meg valamennyi fennálló vitát, az ENSZ Alapokmányával, más fontos nemzetközi egyezményekkel és kétoldalú megállapodásokkal és kötelezettségekkel összhangban; felkéri a török hatóságokat, hogy a jószomszédi kapcsolatok szellemében erősítsék a párbeszédet Görögországgal (pl. az Égei-tenger kontinentális talpzata kapcsán) és Bulgáriával (pl. a trák bolgár menekültek tulajdonjoga kapcsán) a fennálló kétoldalú viták megoldása érdekében;

41. hangsúlyozza, hogy átfogó rendezés szükséges a ciprusi kérdést illetően; üdvözlí a két közösség vezetőinek Cipruson 2008. március 21-én létrehozott megállapodását és felhívja mindkét felet, hogy használják ki a jelenleg rendelkezésre álló lehetőséget annak érdekében, hogy az EU alapját képező elveknek megfelelően sor kerülhessen a kérdésnek az ENSZ keretén belül történő, átfogó rendezésére; e tekintetben emlékeztet korábbi állásfoglalásaira, amelyek szerint a török erők kivonása előmozdítaná a helyzet rendezésének megtárgyalását;

42. üdvözlí egy olyan pénzügyi támogatási eszköz létrehozását, amellyel ösztönözhető a ciprusi török közösség gazdasági fejlődése; ismét felhívja a Bizottságot, hogy tegyen jelentést különösen a szóban forgó eszköz végrehajtásáról és eredményességéről;

43. üdvözlí, hogy Görögország és Törökország kapcsolatai javultak az utóbbi évtized folyamán, és ez a kedvező politikai hangulat folytatódik, amit az is bizonyít, hogy Kosztasz Karamanlisz görög miniszterelnök nemrégiben hivatalos látogatást tett Törökországban, ami megújíthatja a reményt a kétoldalú görög–török kapcsolatok további javulására, különös tekintettel a Parlament korábbi állásfoglalásaiban kiemelt valamennyi kérdésnek a nemzetközi jog alapján és a tárgyalási keretben foglalt kötelezettségvállalásokkal összhangban történő békés rendezésére;

44. felhívja a török kormányt, hogy nyissa meg újra az örmény határokat és állítsa helyre a teljes körű gazdasági és politikai kapcsolatokat ezzel az országgal; ismételten felhívja a török és az örmény kormányt, hogy indítsák el a megbékélési folyamatot a jelen és a múlt vonatkozásában, lehetővé téve a múltbeli események őszinte és nyílt megbeszélését; felhívja a Bizottságot, hogy segítse elő ezt a megbékélési folyamatot;

45. elismeri, hogy Törökország az EU fontos partnere az EU külpolitikai céljaiban a fekete-tengeri térségben, Közép-Azsiában és a tágabb értelemben vett Közel-Keleten való megvalósításának szempontjából; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy e térségekben jobban aknázzák ki az EU és Törökország közötti szoros kapcsolatokban rejlő lehetőségeket;

46. sürgeti Törökországot, hogy írja alá a Nemzetközi Büntetőbíróság statútumát, mivel ez alapvető fontosságú multilaterális eszköz;

47. elismerését fejezi ki amiatt, hogy Törökország hozzájárult az európai biztonság- és védelempolitika Bosznia és Hercegovina, valamint a Kongói Demokratikus Köztársaság területén folytatott misszióhoz és műveleteihez, továbbá a Koszovóban, Darfúrban és Afganisztánban a NATO által irányított műveletekhez;

48. ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Törökország kifogásolja az EU és a NATO közötti stratégiai együttműködésnek a Berlin Plusz Megállapodás alapján történő, és azon is túlmutató végrehajtását; aggasztják a felvonultatott EU-személyzet védelmét érintő negatív következmények, különösen az afganisztáni rendőri EU-misszió és a koszovói EU jogállamiság-misszió (EULEX), ezért felhívja Törökországot az említett kifogások lehető legkorábbi időpontban történő visszavonására;

Az EU és Törökország közötti kapcsolatok

49. sürgeti a török kormányt, hogy teljes körűen és késedelem nélkül hajtsa végre az EK és Törökország közötti társulási megállapodásból és az ahhoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyvből eredő rendelkezéseket; emlékeztet arra, hogy amennyiben Törökország nem hajta végre a kötelezettségvállalásokat, az továbbra is súlyosan kihat a tárgyalási folyamatra;

2008. május 21., szerda

50. elismeri, hogy Törökország eurázsiai energetikai csomóponttá kíván válni, valamint azt a szerepet, amelyet az ország az európai energiabiztonsághoz való hozzájárulás terén betölthet; elismerését fejezi ki Törökország által az energetika terén elért előrehaladás miatt; emlékeztet a fent említett, 2007. október 24-i állásfoglalására, amely az e fejezetről szóló tárgyalások megnyitását támogatja; ösztönzi Törökországot, hogy teljes jogú tagként csatlakozzon az európai energiaközösséghez, hogy ily módon megerősítse az EU és Törökország közötti energetikai együttműködést, amely valamennyi érintett fél számára előnyös lehet; felhívja Törökországot, hogy teljes körűen támogassa a Nabucco csővezetékre irányuló projektet, amely kiemelt európai projekt;

51. felhívja a Bizottságot és a török kormányt, hogy indítson tárgyalásokat az EU és Törökország közötti vízumkönnyítési megállapodásról;

52. rámutat arra, hogy a tágabb értelemben vett Közél-Kelet és Dél-Ázsia felől Európa felé tartó főbb bevándorlási útvonalak egyike Törökország területén halad át; megállapítja, hogy a migráció kezelése terén korlátozott előrelépést sikerült megvalósítani; felhívja a Bizottságot és Törökországot, hogy az alapvető emberi jogok tiszteletben tartása mellett tegyék intenzívebbé a visszafogadási megállapodásról szóló tárgyalásokat, annak haladéktalan megkötésére figyelemmel; sürgeti a török kormányt, hogy hajtsa végre megfelelő módon az EU tagállamaival kötött, hatályos kétoldalú visszafogadási megállapodásokat és jegyzőkönyveket;

53. üdvözli a török kormány által az oktatás, a képzés, az ifjúság és a kultúra terén elért előrehaladást az EU vívmányaihoz való igazodás tekintetében; hangsúlyozza az EU és Törökország között e területeken megvalósuló szoros és folyamatos együttműködés jelentőségét, mivel ezek létfontosságúak a török társadalom sikeres, hosszú távú modernizálása szempontjából;

54. üdvözli, hogy Isztambul lesz Európa kulturális fővárosa 2010-ben, ami lehetőséget nyújt a kultúrák közötti párbeszéd, és az EU és Törökország közötti együttműködés erősítésére;

55. ismételten megerősíti támogatását az EU és Törökország közötti civil társadalmi párbeszéd iránt, és kéri a Bizottságot, hogy tegyen jelentést a szóban forgó kereten belül végrehajtott tevékenységekről, valamint a török civil társadalom számára az IPA keretében nyújtott támogatásról; felhívja a török kormányt, hogy szorosabban vonja be a civil társadalmat a reformfolyamatba;

56. üdvözli a tényt, hogy az IPA támogatást nyújt az EU-bővítéssel kapcsolatos nyilvános viták jobb tájékoztatás melletti végrehajtását szolgáló tevékenységeknek; felhívja a török kormányt, a török nem kormányzati szereplőket és az EU-t, hogy teljes mértékben használják ki ezt az eszközt a reformfolyamat támogatásának növelésére és az EU és Törökország kapcsolatainak további fejlesztésére;

57. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem követi nyomon a 2004. évi hatástanulmányt, és sürgeti, hogy ez utóbbit késedelem nélkül nyújtsa be a Parlamentnek;

58. felhívja a török kormányt, hogy hozza létre az IPA támogatás teljes körű végrehajtásához szükséges valamennyi struktúrát, és fokozza Törökország felvevőképességét; felhívja a Bizottságot, hogy 2008 végéig tegyen jelentést Törökország számára az IPA keretében 2007 óta nyújtott támogatásról;

59. ismételten hangsúlyozza a határokon átnyúló két- és többoldalú együttműködési programok fontosságát (Törökország–Görögország–Bulgária), és az európai szomszédsági és partnerségi eszköz (ENPI) és a határokon átnyúló együttműködés (CBC) Fekete-tenger programja keretében végrehajtott programokat, amelyek eszközül szolgálhatnak a szorosabb társadalmi, kulturális és gazdasági kapcsolatok ösztönzéséhez a határmenti régiókban a helyi partnerek között;

*
* *

60. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európa Tanács főtitkárnak, az Emberi Jogok Európai Bírósága elnökének, valamint a tagállamok és a Török Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2008. május 22., csütörtök

Az iparpolitika félidős felülvizsgálata – Hozzájárulás az EU növekedési és munkahelyteremtési stratégiájához

P6_TA(2008)0226

Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása „Az iparpolitika félidős felülvizsgálata – Hozzájárulás az EU növekedési és munkahelyteremtési stratégiájához” című dokumentumról (2007/2257(INI))

(2009/C 279 E/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Az iparpolitika félidős felülvizsgálata – Hozzájárulás az EU növekedési és munkahelyteremtési stratégiájához” című közleményére (COM(2007)0374) és az azt kísérő belső munkadokumentumra (SEC(2007)0917),
 - tekintettel a Versenyképességi Tanács 2007. november 22-i és 23-i következtetéseire,
 - tekintettel a Bizottság „Kis- és középvállalkozások – megoldás a további növekedésre és a jobb munkahelyteremtésre – A modern kkv-politika félidős felülvizsgálata” című közleményére (COM(2007)0592),
 - tekintettel a Bizottság „Vezető piacok – egy kezdeményezés Európa számára” című közleményére (COM(2007)0860),
 - tekintettel a „Politikai keretek az EU gyáriparának megerősítésére – egy integráltabb iparpolitikai megközelítés felé” című, 2006. július 5-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az „Ideje felgyorsítani – a vállalkozások és növekedés Európájának létrehozása” című, 2006. november 30-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A6-0167/2008),
- A. mivel a Bizottságnak az iparpolitikára vonatkozó félidős felülvizsgálata felméri az iparpolitika integrált megközelítésének végrehajtásában 2005-ig elért előrehaladást és meghatározza az elkövetkező években megteendő intézkedéseket;
- B. mivel az EU ipara a magánszektor K+F-fel kapcsolatos kiadásának több mint 80%-át teszi ki és az EU ipara által gyártott innovatív termékek teszik ki az EU kivitelének 73%-át, fontos szerepet játszva az EU tudásalapú gazdasággá való átalakulásában;
- C. mivel más régiókhöz – például az Egyesült Államokhoz vagy Ázsiához – képest az EU ipara az erőteljes piaci szabályozás miatt még mindig viszonylag lassan igazodik a változó piaci körülményekhez és az új technológiai fejleményekhez;
- D. mivel az olyan tendenciák, mint a globalizáció, a technológiai változás és a fenntartható fejlődés lényeges, de jelenleg még kiaknázatlan lehetőségeket kínálnak az EU ipara számára;

⁽¹⁾ HL C 303. E, 2006.12.13., 646. o.

⁽²⁾ HL C 316. E, 2006.12.22., 378. o.

2008. május 22., csütörtök

1. üdvözli a Bizottságnak az integrált iparpolitika végrehajtása terén elért haladást áttekintő közleményét és hangsúlyozza, hogy a liszaboni célok eléréséhez elengedhetetlen egy virágzó ipari ágazat;
2. megállapítja mind a horizontális, mind pedig az ágazatspecifikus intézkedések terén elért előrehaladást és üdvözli az élelmiszer-feldolgozásra és az elektrotechnikára vonatkozó új ágazati kezdeményezéseket;
3. sajnálja, hogy gyenge kapcsolat van az uniós és nemzeti szintű iparpolitika között, és támogatja a Bizottság és a tagállamok e kapcsolat megerősítését célzó kezdeményezéseit;
4. úgy véli, hogy az EU iparpolitikájának legfontosabb szerepe az, hogy létrehozza a vállalkozások fejlődésével, az ipari befektetéssel, az innovációval és a munkahelyteremtéssel kapcsolatos megfelelő keretfeltételeket, különös figyelmet fordítva a kis- és középvállalkozások igényeire;
5. az a véleménye, hogy a szolgáltatások és az ipar területén nyitott és versenyképes belső piac hozzájárul az ágazat innovációs potenciáljához, és javítja annak versenyképességét; úgy véli, hogy a versenypolitikának döntő fontosságú szerepe van annak biztosításában, hogy a fogyasztóknak előnye származzon a nyitott európai piacból;
6. hangsúlyozza a hatékony közbeszerzési rendszerek fontosságát az európai ipar versenyképessége szempontjából; úgy véli, hogy a kereskedelmi hasznosítást megelőző közbeszerzés fontos eszköz az európai vállalkozások innovációs képességének ösztönzésében; ösztönzi a tagállamokat, hogy ennek fényében vizsgálják felül közbeszerzési politikáikat, és felkéri a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a legjobb gyakorlatok cseréjét e területen;
7. üdvözli a Bizottság javaslatait, amelyek megerősítik a védelmi eszközök európai piacát, és javítják az EU védelmi iparának globális versenyképességét;
8. ösztönzi a Bizottságot, hogy fokozza piacfelügyeleti tevékenységét az ipari és fogyasztói áruk ellátási láncát illetően, beleértve az ellátási lánc következő szintjén lévő forgalmazókat és kiskereskedőket is, hogy az ellátási lánc valamennyi szakaszában biztosítsa a versenyt;
9. felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza a belső piachoz való hozzáférést megnehezítő, felesleges adminisztratív akadályok megszüntetésére irányuló erőfeszítéseit, egyszerűsítse és javítsa a szabályozási környezetet és csökkentse a vállalkozásokra nehezedő adminisztratív terhet többek között annak biztosításával, hogy a Bizottságnak az adminisztratív teher csökkentésére irányuló cselekvési tervében meghatározott 13. prioritást élvező területen előrehaladást érnek el, valamint az adminisztratív akadályok megszüntetésére irányuló, gyorsított intézkedések (fast track) második csomagjának végrehajtásával;
10. sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek előrelépést az adminisztratív teher csökkentésére vonatkozó, ambiciózus nemzeti célok – különösen a kis- és középvállalkozások növekedését és fejlődését ösztönző olyan célok, mint például az egyszerűsített beszámolási követelmények és mentességek – meghatározása és elérése felé;
11. ösztönzi a Bizottságot, hogy alkalmazzon koherens megközelítést a kis- és középvállalkozásokkal szemben valamennyi uniós politikában azáltal, hogy megfelelően alkalmazza az ún. „gondolkozz először kicsiben” elvet;
12. erőteljesen támogatja a ún. „kisvállalkozási jogszabályra” (Small Business Act) vonatkozó közeljövőbeli kezdeményezést; úgy véli, hogy először jogalkotási javaslat formájában kellene létrehozni, és új, konkrét kezdeményezéseket kellene tartalmaznia a kkv-kra nehezedő szabályozási teher csökkentésére, a kkv-k belső piachoz és közbeszerzési eljárásokhoz való hozzáféréseinek megkönnyítésére, valamint annak biztosítására, hogy a kkv-k megfelelően hozzáférjenek a finanszírozási forrásokhoz és a kutatási infrastruktúrához;
13. hangsúlyozza a II. bázeli egyezmény ⁽¹⁾ jelentőségét a banki magatartás és a bankok az iránti hajlandóságának befolyásolásában, hogy a viszonylag magas kockázatot jelentő ügyfeleknek – beleértve a kkv-kat – kölcsönt adjanak; ezt a fejleményt olyan eszköznek tekinti, ami hozzájárul a kkv-k vállalkozásorientált kutatásba való befektetésének és ilyen kutatás végzésének támogatásához;

⁽¹⁾ International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards: A Revised Framework, Basel Committee on Banking Supervision, 2004. június.

2008. május 22., csütörtök

14. üdvözlöi a Bizottság által létrehozott partnerségi csoportokat, mint például a CARS 21 és a textilipari magas szintű munkacsoportot; úgy véli, hogy ezek a csoportok fontos fórumai az EU iparpolitikája erősítésének;
15. hangsúlyozza, hogy sürgősen létre kell hozni a kockázati tőke egész EU-ra kiterjedő piacát azáltal, hogy megszüntetik a leginnovatívabb európai kis cégekre irányuló kockázati tőke-befektetések előtt álló, meglévő szabályozási és adózási akadályokat;
16. emlékeztet a modern szabványosítási rendszerek fontosságára, és ösztönzi a Bizottságot az új megközelítésű szabványok végrehajtásának felgyorsítására, ezzel egyidejűleg figyelembe véve a kkv-k igényeit és erősítve a kkv-k képviselőinek részvételét;
17. azon a véleményen van, hogy az EU környezetvédelmi céljait nem szabad az iparra nézve fenyegetésnek tekinteni, hanem egy arra irányuló lehetőségnek kell látni, hogy megszerezzék az elsőként cselekvők előnyét és az EU iparát világszínvélővé tegyék a környezetbarát és társadalmilag elfogadható technológiák, termékek és szolgáltatások terén; hangsúlyozza azonban, hogy az új technológiák alkalmazásához az európai vállalkozások nemzetközi versenyképességét védő intézkedéseknek kell társulniuk;
18. úgy véli, hogy az ipari fejlődés szorosan összefügg az európai szintű hatékony közlekedési infrastruktúra meglétével, továbbá a megfelelően teljesítő közlekedési infrastruktúra lehetővé teszi az ipari övezetek fejlődését, beleértve a városokon kívül esőket is, és a tagállamoknak képesnek kell lenniük a regionális fejlesztési alapok felhasználására annak érdekében, hogy az agglomerációkkal határos vidéki területeken ipari és technológiai parkokat hozzanak létre;
19. úgy ítéli meg, hogy a Bizottság fenntartható iparpolitikára vonatkozóan javasolt cselekvési tervének egy, az alacsony szénigényű, valamint energia- és forráshatékony ipar felé való fokozatos átmenetre vonatkozó keretet kellene életbe léptetnie, ami hozzájárul az energia és az éghajlatváltozás területére vonatkozóan az Európai Tanács 2007. március 8-i és 9-i ülésén megfogalmazott célok eléréséhez; úgy véli, hogy a „vezető piac” kezdeményezés és a szabványokra vonatkozó cselekvési program ebben fontos szerepet játszhat;
20. különösen hangsúlyozza a fenntartható és kiegyensúlyozott fejlődés szükségességét EU-szerte, mind földrajzilag, mind pedig a projektek méretét illetően; úgy véli, hogy egy valóban kiegyensúlyozott megközelítés az egyetlen módja az uniós ipar fejlődése ösztönzésének, a munkahelyteremtéssel kapcsolatos új lehetőségek biztosításának és az EU-beli sikeres régiók előmozdításának; úgy véli, hogy a „klaszterekre vonatkozó kezdeményezés” az innováció és a fenntartható regionális fejlődés erőteljes eszköze lehet;
21. üdvözlöi, hogy a kohéziós politika jelentős mértékben hozzájárul a verseny biztosításához az ipari ágazatban, és ösztönzi a tagállamokat, hogy az Európai Regionális Alap és az Európai Szociális Alap keretében végrehajtott befektetéseiket továbbra is összpontosítsák azokra a területekre, amelyek előmozdítják a humántőkét, a kutatást, az innovációt, a vállalkozói szellemet és a kis- és középvállalkozások támogatását;
22. rámutat arra, hogy a szén-dioxid-kibocsátás és a munkanélküliség elkerülése érdekében sürgősen figyelembe kell venni a környezetvédelmi jogszabályoknak az EU energiaigényes iparágai nemzetközi versenyképességére gyakorolt hatását; ezzel kapcsolatban sürgeti a Bizottságot, hogy tevékenyen mozdítsa elő és támogassa az olyan globális ágazati megállapodások létrehozását, amelyek az egész világon csökkenthetik egyes iparágak környezeti hatását, miközben azonos mozgásteret biztosítanak;
23. támogatja a Bizottságot abban az indítványában, hogy kiterjedt és szigorú hatástanulmányt vessék alá valamennyi új jogalkotási javaslatot, megvizsgálva különösen azt, hogy a egyes javaslatoknak van-e kedvezőtlen következménye a belső piac működésére vagy az európai ipar versenyképességére a fenntarthatósági elv szerint;

2008. május 22., csütörtök

24. felhívja a figyelmet a nyersanyagokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos jelenlegi fejleményekre; rámutat arra, hogy az EU jó néhány fém esetében teljes mértékben a behozataltól függ; felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon egy, a nyersanyagokhoz való fenntartható hozzáférés biztosítására, a forráshatékonyság javítására és a feltárási technológiák fejlesztésének támogatására irányuló, integrált megközelítést; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák és gyorsítsák fel az Európai Tanács által az energiabiztonság és az EU energiaforrásainak diverzifikálása szempontjából közösségi érdeküként bejelentett projektek megvalósítását;

25. emlékeztet a foglalkoztatásban az iparhoz kapcsolódó szolgáltatások felé való elmozdulás által előidézett fontos strukturális változásra; ennélfogva támogatja azt a tervezett ipari és szolgáltatási kezdeményezést, amely elemezni fogja a szolgáltatási ágazatokat és az ipari versenyképességre gyakorolt hatásukat; felhívja a Bizottság figyelmét különösen az ipar számára nyújtott szolgáltatások – és különösen a tudásigényes üzleti szolgáltatások – minőségének, termelékenységének és értékének javítására;

26. üdvözli a Bizottság szerkezetátalakításról szóló kezdeményezését, amely meg fogja könnyíteni a tagállamok között a legjobb gyakorlatok cseréjét; határozottan ösztönzi a Bizottságot, hogy a „Szerkezetátalakítások és foglalkoztatás – A szerkezetátalakítások előkészítésével és nyomon követésével a foglalkoztatás fejlesztéséért: az Európai Unió szerepe” című 2005. évi közleményének (COM(2005)0120) felülvizsgálata során támogassa az uniós szintű kiterjedt partnerségek és a tagállamok szakértői között az információk és legjobb gyakorlatok cseréjét szolgáló hálózatok létrehozását;

27. felhívja a figyelmet arra, hogy folyamatos kiemelt beruházásra van szükség az oktatás, a képzés és a kutatás terén, valamint arra is, hogy az ipari fejlődés és az EU termékeinek versenyképessége az emberi erőforrások minőségétől és az új termékekkel kapcsolatos globális innovációtól függ;

28. hangsúlyozza, hogy az EU exportjának 73%-át kitevő innovatív termékek jelentősen erősítik az Unió versenyelőnyét; megállapítja azonban, hogy az EU-nak még mindig lemaradása van az Egyesült Államokkal és Japánnal szemben az innováció – főként a vállalkezési K+F – terén; úgy véli ennélfogva, hogy a közösségi finanszírozási programokat – mint például a kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramot, a versenyképességi és innovációs keretprogramot és az Európai Innovációs és Technológiai Intézetet – a lehető legteljesebb mértékben ki kell aknázni; e tekintetben üdvözli a „vezető piac” kezdeményezést és a szabványokra vonatkozó cselekvési programot, mint ami hozzájárul az innovatív termékek és szolgáltatások vonatkozásában a piaci potenciál felszabadításához; sürgeti a Bizottságot, hogy e tekintetben nyilvánítsa ki a jobb szabályozás melletti elkötelezettségét, és óva int attól, hogy egyes technológiai megoldásokat előnyben részesítsenek másokkal szemben;

29. úgy ítéli meg, hogy az innovációnak az EU egészében való fellendítése érdekében nélkülözhetetlen a találmányokkal kapcsolatos tevékenységek támogatása és e tevékenységek eredményeinek védelme; ennélfogva rámutat a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó átlátható, egyszerűsített és ténylegesen végrehajtott politika jelentőségére; felszólítja a Tanácsot, hogy intézkedjen egy közösségi szabadalom lehető leghamarabbi bevezetéséről és felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is küzdjön a hamisítás ellen és dolgozzon az e területre vonatkozó, főként európai modelleken alapuló, globális megoldásokon;

30. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2008. május 22., csütörtök

Libanon

P6_TA(2008)0228

Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása a libanoni helyzetről

(2009/C 279 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Közel-Kelettel kapcsolatos korábbi állásfoglalásaira, különösen a Libanoni Köztársasággal kötendő társulási megállapodásról szóló 2003. január 16-i ⁽¹⁾, a libanoni helyzetről szóló, 2005. március 10-i ⁽²⁾, a közel-keleti helyzetről szóló, 2006. szeptember 7-i ⁽³⁾, a Közel-Keletről szóló, 2007. július 12-i ⁽⁴⁾ állásfoglalásaira, valamint a Libanonnak nyújtandó közösségi makroszintű pénzügyi támogatásról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2007. november 29-i álláspontjára ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1559. (2004), 1636. (2005), 1680. (2006), 1701. (2006) és 1757. (2007) számú határozataira,
 - tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Libanoni Köztársaság közötti társulást létrehozó euromediterrán társulási megállapodásra ⁽⁶⁾ (társulási megállapodás),
 - tekintettel a Libanonnak nyújtandó közösségi makroszintű pénzügyi támogatásról szóló, 2007. december 10-i 2007/860/EK tanácsi határozatra ⁽⁷⁾,
 - tekintettel Javier Solanának, az EU közös kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének libanoni helyzetről szóló, 2008. május 16-i nyilatkozatára,
 - tekintettel a soros elnökség által a Közel-Kelettel kapcsolatban az EU nevében tett 2008. március 14-i nyilatkozatra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mélyen aggódva a libanoni erőszak növekedése és a sikertelen elnöki választások után Libanonban kialakult intézményi helyzet miatt;
- B. mivel a libanoni kormány 2008. május 6-án hozott határozatait követően Bejrútban és Libanon más területein a Hezbollah és egyéb milíciák között kitört durva összecsapások, valamint a reptér biztonságáért felelős tábornok elbocsátását és a Hezbollah kommunikációs rendszereinek betiltását követő erőszak során tucatnyian veszítették életüket, és több százan sérültek meg;
- C. mivel a libanoni kormány az összecsapások megakadályozása érdekében visszavonta az erőszakot szító határozatait, és a libanoni hadsereget bízta meg a válság megoldásával;
- D. mivel a libanoni parlament 2007 novembere előtt – a Libanoni Köztársaság elnöke megbízásának lejártakor – sem töltötte be demokratikus szerepét, és mivel az ország a demokratikus működést súlyosan befolyásoló, intézményi válságtól szenved;
- E. mivel a Hezbollah nem csupán egy ellenzéki politikai párt, hanem egyben Libanon területének jelentős részét, nevezetesen a síita közösségek által lakott részt ellenőrzése alatt tartó fegyveres csoport is;
- F. mivel az Arab Liga kezdeményezése alapján a felek 2008. május 15-én megállapodtak a fegyveres összecsapások azonnali beszüntetésében, illetve abban, hogy folytatják a nemzeti párbeszédet a nemzeti egységkormányval és az új választási törvénnyel kapcsolatos kérdésekről, valamint normalizálják az ország helyzetét és visszaállítják a közelmúltbeli események előtti állapotot;

⁽¹⁾ HL C 38. E, 2004.2.12., 307. o.⁽²⁾ HL C 320. E, 2005.12.15., 257. o.⁽³⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 236. o.⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0350.⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0550.⁽⁶⁾ HL L 143., 2006.5.30., 2. o.⁽⁷⁾ HL L 337., 2007.12.21., 111. o.

2008. május 22., csütörtök

- G. mivel a jelenlegi holtpontra Libanonban bénítólag hat az ország rendes működésére; mivel ez a politikai válság jelentős veszélyt hordoz magában Libanon és az egész régió törekény stabilitására nézve; mivel az egész Közel-Kelet stabilitása és békés fejlődése szempontjából döntő fontosságú, hogy Libanon stabil, teljes egészében szuverén, egységes és demokratikus állam legyen;
- H. mivel Libanont erős politikai, gazdasági és kulturális szálak kötik Európához, és az ország az Európai Unió fontos közel-keleti partnere; mivel egy szuverén és demokratikus Libanon kulcsfontosságú szerepet játszhat egy erős euromediterrán partnerség kialakításában;
- I. mivel társulási megállapodás 2. cikke kimondja, hogy az aláíró felek közötti kapcsolatok, valamint a megállapodás rendelkezései a demokratikus elvek és alapvető emberi jogok tiszteletben tartásán alapulnak az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában kifejtettek szerint, amely a felek belpolitikáját és nemzetközi politikáját vezérli, és a megállapodás lényeges részét képezi; mivel a társulási tanács a megállapodás által létrehozott rendszeres politikai párbeszéd keretében meghozhatja a szükséges intézkedéseket az Európai Parlament és a libanoni parlament közti együttműködés előmozdítása végett;
- J. mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1757. (2007) számú határozata a meggyilkolt Rafik al-Hariri libanoni miniszterelnök és a Libanonban elkövetett más politikai gyilkosságok áldozatainak gyilkosai feletti ítékezésért felelős nemzetközi bíróságot állított fel;
- K. mivel Libanonnak még mindig számos lényeges pénzügyi és gazdasági kihívással kell szembenéznie; mivel 2007. január 4-én a libanoni hatóságok elfogadtak egy átfogó társadalmi-gazdasági reformprogramot; mivel az Európai Unió 80 millió euró összegű makroszintű pénzügyi támogatást kínált fel abból a célból, hogy segítse Libanonban a háború utáni újjáépítésre és a gazdaság fenntartható helyreállítására tett belső erőfeszítéseit, ily módon enyhítve a kormányt a gazdasági programja végrehajtásában akadályozó pénzügyi korlátokat;
- L. mivel Libanonban még több mint 300 000 palesztin menekült él nyomorúságos körülmények között; mivel az egyes palesztin menekülttáborokban kirobbant erőszakhullám és a hadsereggel folytatott harcok még inkább kiélezték az országban uralkodó helyzetet;
- M. mivel a Shebaa-gazdaságok területi egysége továbbra is megoldatlan kérdés;
1. üdvözlöi a felek által Dohában tető alá hozott megállapodást Michel Sleiman tábornoknak a napokban várható köztársasági elnöki kinevezéséről, egy új Egységes Nemzeti Kormány létrehozásáról és a választási törvény elfogadásáról; felszólítja a feleket, hogy teljes mértékig hajtsák végre ezt a megállapodást; hangsúlyozza a nemzetközi közösség pozitív visszajelzésének jelentőségét; gratulál a megállapodás libanoni feleinek, valamint a Katari Államnak és az Arab Államok Ligájának a sikeres közvetítéshez;
 2. hangsúlyozza Libanon stabilitásának, szuverenitásának, függetlenségének, egységének és területi integritásának fontosságát; rámutat arra, hogy Libanonban a politikai stabilitás csak úgy teremthető meg, ha sikerül ismét létrehozni a bizalmon alapuló légkört valamennyi fél között, megszüntetni az erőszakot, és elhárítani a külső befolyást;
 3. üdvözlöi a hadsereg és a biztonsági szolgálatok közelmúltbeli események lezárása érdekében tett pozitív hozzájárulását; felszólítja az összes érintett felet a libanoni hadsereg támogatására annak érdekében, hogy az jogszerűen biztosíthassa Libanon működését, biztonságát, közrendjét, függetlenségét és stabilitását
 4. ezért úgy véli, hogy a az ország és valamennyi libanoni biztonsága a fegyveres erők, és különösen a Hezbollah leszerelésétől, és a Libanonba irányuló fegyverkereskedelem ellenőrzésétől függ; alapvető fontosságúnak tekinti, hogy a Libanonba irányuló összes fegyverimport kizárólag a hivatalos libanoni hadsereghez érkezzék; ismételt felszólítja a libanoni kormányt, hogy ezzel kapcsolatban az Egyesült Nemzetek ideiglenes libanoni erőivel (UNIFIL) együttműködve teljes szuverenitást és hatékony ellenőrzést gyakoroljon az ország határai és területe felett; e tekintetben az erőszak elutasítására, a demokrácia szabályainak elfogadására, valamint az állami hatóságok és a demokratikusan megválasztott intézmények etnikai és vallási hovatartozásuktól, pártállásuktól vagy eredetüktől független elismerésére szólítja fel az összes felet;

2008. május 22., csütörtök

5. emlékeztet rá, hogy a társulási megállapodás politikai párbeszédet ír elő az Európai Parlament és a libanoni parlament között a két intézmény közti együttműködési politika alapján;
6. ismételten hangsúlyozza az UNIFIL szerepének fontosságát; alapvető fontosságúnak tartja, hogy a libanoni kormány teljes szuverenitással és hatékony ellenőrzéssel bírjon az ország területe és határai felett minden olyan tevékenység tekintetében, amely az állam fennhatósága alá esik, és ezáltal biztosítsa az ország és a polgárok biztonságát;
7. ismételten felkéri az érintett feleket, hogy támogassák a Rafík al-Haríri volt libanoni miniszterelnök meggyilkolásáért és Libanonban elkövetett más politikai gyilkosságokért felelős személyek felett ítélező nemzetközi bíróság munkáját, és sürgeti Szíriát, hogy teljes mértékben működjön együtt a bírósággal;
8. sürgeti a libanoni hatóságokat, hogy tegyenek meg minden erőfeszítést a palesztin menekültekkel szemben minden hátrányos megkülönböztetés megszüntetésére; ismételten arra kéri a nemzetközi közösséget, hogy növelje támogatását a tartós rendezés érdekében;
9. felszólítja Szíriát, hogy tartózkodjon minden olyan beavatkozástól, mely negatív hatással lehet a libanoni belpolitikára, és töltsön be konstruktív szerepet abban, hogy az országban megeremthető legyen stabilitás; konstruktív szerep betöltésére kéri Iránt és Szíriát; felkéri az összes érintett felet, hogy tegyenek eleget az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1559. (2004) és 1701. (2006) sz. határozatának Libanon függetlenségének, szuverenitásának, biztonságának és stabilitásának tiszteletben tartása tekintetében, továbbá emlékeztet rá, hogy a fegyveres milíciáknak tilos fegyvert eladni;
10. ismételten támogatásának ad hangot az Európai Unió azon elhatározását illetően, hogy segítséget nyújt Libanonnak a gazdasági szerkezetátalakításban; felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy folytassák Libanon újjáépítésének és gazdasági fellendítésének támogatására irányuló erőfeszítéseiket, és alakítsanak ki szorosabb együttműködést az ország civil társadalmával, az ország demokratizálódásának további előmozdítása érdekében;
11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a közös kül- és biztonságpolitika főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, az Arab Liga főtitkárának, a kvartett közel-keleti megbízottjának, az Euromediterrán Parlamenti Közgyűlés elnökének, Libanon kormányának és parlamentjének, valamint Szíria elnökének és parlamentjének, valamint Irán kormányának és parlamentjének.

Az élelmiszerárak emelkedése az Európai Unióban és a fejlődő országokban

P6_TA(2008)0229

Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása az élelmiszeráraknak az EU-ban és a fejlődő országokban tapasztalt növekedéséről

(2009/C 279 E/14)

Az Európai Parlament,

- mivel idén van az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 60. évfordulója, és 25. cikkének (1) bekezdése az élelemhez való jogról szól,
- tekintettel az 1996-os világelelmészeti csúcstalálkozó következtetéseire, valamint arra a célkitűzésre, hogy az éhező emberek száma 2015-ig a felére csökkenjen,
- tekintettel az ENSZ Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában foglalt kötelezettségekre, különösen annak az élelemhez való jogról szóló 11. cikkére, amelyhez az Európai Unió valamennyi tagállama csatlakozott,

2008. május 22., csütörtök

- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának „A világméretű élelmiszerválság többek közt a meredeken emelkedő élelmiszerárak által okozott súlyosbodásának kedvezőtlen hatása az élelemhez való jog érvényesítésére” témájú, 2008. május 22-én Genfben tartandó különleges ülésére,
 - tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és az Európai Bizottság által a humanitárius segítségnyújtásról elfogadott „Európai konszenzus a humanitárius segélyről” című együttes nyilatkozatra ⁽¹⁾,
 - tekintettel az EK-Szerződés 33. cikkére,
 - tekintettel a KAP jelenleg zajló állapotfelmérésére,
 - tekintettel a Mezőgazdaságtudományi és fejlesztési technológiai nemzetközi felmérés (IAASTD) globális élelmiszertermelésről szóló legutóbbi ajánlásaira, amelyeket az ENSZ Fejlesztési Programja, Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO), a Világbank és a nemzetközi közösség más szervezetei kezdeményeztek és hajtottak végre,
 - tekintettel az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) jelentéseire,
 - tekintettel a dohai fejlesztési forduló jelenleg zajló tárgyalásaira,
 - tekintettel a fejlesztésbarát gazdasági partnerségi megállapodásokról (EPA) szóló, az AKCS–EU közös parlamenti közgyűlés által 2007. november 22-én elfogadott kigali nyilatkozatra,
 - tekintettel az emelkedő élelmiszer- és takarmányárak növekedéséről szóló, 2007. október 25-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a termékek árának sokéves stagnálását vagy csökkenését követően a búza világpiaci árának növekedése 2008 februárjára 36 hónap alatt elérte a 181%-ot, a rizs ára 2008. január óta 141%-kal nőtt, a globális általános élelmiszerárak pedig 83%-kal emelkedtek;
- B. mivel az áremelkedés 7 évvel vetette vissza a szegénység csökkentésére vonatkozó célokat, és mivel a Világbank számításai szerint a felfelé tartó élelmiszerárak a fejlődő országokban több mint 100 millió ember taszíthatnak még súlyosabb szegénységbe;
- C. mivel a világon 854 millió ember éhezik vagy alultáplált (élelmiszer-bizonytalanság), és ez a szám évente 4 millióval nő; mivel 170 millió gyermek alultáplált, és évente 5,6 millió gyermek hal meg a nem megfelelő táplálkozás következtében;
- D. mivel a jelenlegi élelmiszerválság a mezőgazdasági és élelmiszerárak körüli megnövekedett spekuláció következménye is;
- E. mivel a FAO szerint a fejlődő országokban az élelmiszer a fogyasztói kiadások 60–80%-át teszi ki, míg az iparosodott országokban csupán 10–20%-át; mivel az élelmiszerárak emelkedése leginkább az alacsony jövedelmű háztartásokat sújtja;
- F. mivel az elmúlt évtizedekben a Világbank, a Nemzetközi Valutaalap és a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) kereskedelmi liberalizációt kényszerítettek a fejlődő országokra egy széles körű, export-orientált mezőgazdasági modell bevezetése érdekében, a fenntartható helyi élelmiszertermelés és élelmiszerpiaci árak kárára;

⁽¹⁾ HL C 25., 2008.1.30., 1. o.

⁽²⁾ P6_TA(2007)0480.

2008. május 22., csütörtök

- G. mivel az áremelkedések súlyosbítják a hozzáférés problémáját, különösen az alacsony jövedelműek vagy jövedelemmel nem rendelkezők esetében;
- H. mivel az élelmiszer-kereslet a világ lakosságának növekedésével együtt nő, különösen az olyan felemelkedő országokban, mint India és Kína; mivel bolygónkon, amely a FAO szerint 12 milliárd embert képes eltartani, globális értelemben nincs élelmiszerhiány; hangsúlyozva, hogy a búzatermés és a rizstermés 2007-ben igen jó volt; mivel a 2007-es év terméséből feltehetőleg csupán 1,01 milliárd tonnányit fordítanak emberek ételmezésére, míg jelentős mennyiség (760 millió tonna) jut állatok takarmányozására, és mintegy 100 millió tonna mezőgazdasági üzemanyagok előállítására; mivel a legutóbbi becslések szerint a világ 2008-as gabonatermése 2,6%-os növekedéssel el fogja érni a 2,164 milliárd tonnányi rekordmennyiséget; mivel ugyanakkor ezek a becslések a kedvező klímaviszonyoktól függenek;
- I. mivel sok fejlődő ország nem használja ki élelmiszertermelési lehetőségeit; mivel a fejlődő országok és a nemzetközi pénzügyi intézmények nem fektettek be a mezőgazdaságba, a vidékfejlesztésbe és a gazdálkodók képzésébe, különösen a kis gazdálkodóknak tisztességtelen versenyhelyzettel kellett szembesülniük, amely tovább fokozta szegénységüket és sebezhetőségüket, valamint csökkentette az elegendő élelmiszer termelésére szolgáló kapacitásaikat;
- J. mivel a fejlődő országokban a mezőgazdaság fellendülésének egyik komoly akadálya az, hogy a kistermelők gyakran nem kaphatnak mikrohitelt, vagy kölcsönt a javított minőségű takarmánymagokba, permetezőszerekbe és öntözőberendezésekbe történő befektetés céljára, illetve a termést a kártevőktől és növénybetegségektől védő szükséges eszközök beszerzésére, néha abból adódóan, hogy a föld nem saját tulajdonuk, és ezért nincs a hitelre biztosítékuk;
- K. mivel az Élelmiszer Világprogram figyelmeztetett arra, hogy a 2008-as követelmények fedezéséhez szükséges 750 millió USD-ből ez idáig csupán 206 millió USD-ra kapott határozott ígéretet;
- L. mivel a termékek növekvő ára destabilizáló erőként hat a világgazdaságra és már több országban is zavargásokhoz vezetett;
- M. mivel az emelkedő élelmiszerárak miatt egyre sürgetőbb szükség van integrált politikai válaszlépésekre és az élelmiszerproblémák kezelését szolgáló átfogó stratégiára;

Az élelemhez való jog

1. hangsúlyozza, hogy az élelemhez való jog alapjogi természetű, és hogy javítani kell az élelemhez való mindenkori hozzáférés feltételeit minden ember számára az aktív, egészséges élet biztosítása érdekében; kiemeli, hogy az államok kötelesek védelmezni, tiszteltben tartani és teljesíteni ezt az alapvető emberi jogot; rámutat, hogy a tény, miszerint kétmilliárd ember még mindig borzalmas szegénységben él és 850 millió ember éhez nap mint nap, az élelemhez való jog, mint a nemzetközi emberi jog részét képező jog rendszeres megsértését mutatja; éppen ezért felszólít az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata élelmiszerhez való jogról szóló részének végrehajtásához szükséges intézkedések elfogadására; sürgeti a Tanácsot annak biztosítására, hogy az élelmiszerrel kapcsolatos valamennyi nemzeti és nemzetközi politika tegyen eleget az élelemhez való jogból származó kötelezettségeknek;

2. ezért felhívja a Tanácsot, hogy a finanszírozási kötelezettségvállalások megerősítésével és a millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos uniós cselekvési programnak a júniusi Európai Tanács általi elfogadásával fokozza a millenniumi fejlesztési célok melletti elkötelezettségét; úgy véli, hogy ennek az uniós cselekvési programnak adott időkeretben megvalósuló olyan konkrét mérföldköveket és cselekvéseket kellene tartalmaznia a kulcsfontosságú területeken – oktatás, egészségügy, vízügy, mezőgazdaság, növekedés és infrastruktúra –, amelyek hozzájárulnak a millenniumi fejlesztési célok 2015-re történő megvalósításának biztosításához, egyéb célkitűzések mellett az éhezés 2015-re történő megszüntetése céljából;

3. aggasztják az élelmiszerárakkal való spekuláció – köztük az árukkal kereskedő fedezeti alapok tevékenységének – éhezésre és szegénységre gyakorolt hatásai; felhívja a Bizottságot, hogy elemezze a spekuláció élelmiszerárakra gyakorolt hatását és ennek alapján tegye meg a megfelelő lépéseket;

2008. május 22., csütörtök

4. rámutat arra, hogy a jelenlegi élelmiszerválság szorosan összefügg azzal a pénzügyi válsággal, amelyben a központi bankok által a csőd megelőzése érdekében végzett likviditási injekció növelte az alapvető élelmiszerekbe történő spekulatív befektetéseket; felhívja az IMF-et és a Pénzügyi Stabilitási Fórumot ennek a „mellékhatásnak” a felmérésére figyelembe vételére a globális megoldások indítványozása során;

5. emlékeztet arra, hogy a jelenlegi válság miatt leginkább a lakosság legkevésbé szerencsés helyzetben lévő rétegei szenvednek, és hangsúlyozza a megfelelő szociálpolitika szükségességét a szegény és a hátrányos helyzetű népesség megerősítésére és a jelenlegi élelmiszerválság hatásainak enyhítésére;

Fenntartható élelmiszertermelés

6. hangsúlyozza, hogy minden más célt meg kell előzzön az a cél, hogy világszerte minden ember élelmiszerhez jusson; hangsúlyozza, hogy az EK-Szerződés 33. cikkében megállapítottak szerint az élelemnek ésszerű áron kell elérhetőnek lennie;

7. emlékeztet a mezőgazdasági piacok belső és globális szabályozása biztosításának szükségességére a fogyasztók, a gazdálkodók bevételei, a feldolgozóipar és egy fenntartható uniós élelmiszerpolitika érdekében;

8. emlékeztet arra, hogy a KAP elsődleges célja a piaci stabilitás, az ellátásbiztonság és ésszerű fogyasztói árak megteremtése, továbbá hangsúlyozza a KAP 2013-on túli szükségességét egy fenntartható EU élelmiszerpolitika érdekében, a fenntarthatóság és a mezőgazdasági termékek biztonságának és minőségének tiszteletben tartása mellett;

9. kiemeli, hogy a nyersanyagokhoz kapcsolódó költségek sok élelmiszertermék összköltségében aránylag kis összetevőt képeznek; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy elemezzék a termelői árak és a nagyobb kiskereskedők árai közötti ellentmondásokat;

10. ezért hatásvizsgálatot kér a kiskereskedelmi forgalmazóknak az élelmiszerláncban betöltött szerepéről, mivel az élelmiszerek kiskereskedelmi árai a megélhetési költségekhez képest aránytalanul megemelkedtek; felszólítja a kiskereskedelmi forgalmazókat, hogy a termelőknek jutányos árat fizessenek, ugyanakkor viszont ésszerű áron kínálják az élelmiszereket a fogyasztók számára;

11. rámutat arra, hogy az EU gabonakészletei csupán 30 napra lennének elegendők, és kétségbe vonja, hogy élelmiszerkészleteink szintje megfelelő volna, különös tekintettel a lehetséges válságokra; kéri a Bizottságot, hogy a jövőbeli válságok megelőzése érdekében dolgozzon ki élelmiszertartalékok létrehozására irányuló stratégiákat;

12. a mezőgazdasági termeléssel kapcsolatban jobb előrejelzéseket szorgalmaz annak érdekében, hogy sokkal korábban azonosíthatók legyenek a világ élelmiszer-ellátásának uralkodó irányzatai;

13. hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani az uniós mezőgazdasági termelők jövedelmi helyzetét; rámutat arra, hogy a takarmány, energia, trágya és egyéb ráfordítások növekvő árai mellett, továbbá a normáknak való egyre költségesebb megfelelés mellett a mezőgazdasági termelők jövedelmének jelentősen meg kellene növekednie, hogy az élelmiszer iránti keresletet továbbra is el tudják látni; rámutat arra, hogy a mezőgazdasági üzemek bevétele alig emelkedett, és hogy bizonyos tagállamokban a mezőgazdasági termelők jövedelme tulajdonképpen csökkent;

14. kéri, hogy a fenntartható mezőgazdasági politikák előmozdítását vegyék fel valamennyi bővítési és szomszédsági eszközbe;

15. kéri, hogy a harmadik országbeli szereplőket az uniós termelőkkel azonos szintű ellenőrzésnek vessék alá, de elismeri, hogy segítséget kell nyújtani a fejlődő országoknak, hogy megfeleljenek az EU növény-egészségügyi szabványainak;

16. üdvözli az EU mezőgazdasági minisztereinek határozatát annak a bizottsági javaslatnak az elfogadásával kapcsolatban, amely 2008-ra felfüggeszti a területpihentetési kötelezettségeket, és tudomásul veszi a Bizottság becslését, amely szerint ez a lépés körülbelül 2,9 millió hektár földterületet fog felszabadítani a gabonatermelés számára, és körülbelül 10 millió tonnával növeli az idei évi betakarítást;

2008. május 22., csütörtök

17. kéri a Bizottságot, hogy a világ élelmiszerbiztonságának javítása érdekében értékelje, milyen hatást gyakorolnak az élelmiszerbiztonságra az Európai Unió közös agrárpolitika terén folytatott jelenlegi politikái, a megújuló energia előállítására vonatkozó célok, a fejlesztési támogatások és a nemzetközi megállapodások;
18. hangsúlyozza, hogy az élelemnek elsőbbséget kell biztosítani az üzemanyagokkal szemben, és hogy a bioüzemanyag termelést szigorú fenntarthatósági kritériumokhoz kell kötni; megjegyzi, hogy a javasolt bioüzemanyag termelési célkitűzés elérése során ezeket a feltételeket teljesíteni kell;
19. elfogadja, hogy a bioüzemanyag-termelésre szánt termés uniós támogatása többé nem indokolt, de a lehető leghatározottabban hangsúlyozza, hogy jelenleg az EU teljes mezőgazdasági hasznosítású földterületeinek mindössze 2–3%-át használják ilyen termelésre, és az EU tekintetében túlzottak a média azon híradásai, amelyek a bioüzemanyagokat teszik felelőssé a jelenlegi élelmezési válságért; egyetért azonban azzal, hogy egyes országok, mint például az USA azon politikája, amely nagyobb földterületeket jelölt ki bioetanol előállítására szolgáló kukorica termelésére, kihatott a kukorica és más gabonák árára és elérhetőségére a világ élelmiszerpiacán;
20. felhívja azonban a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek többet a másodgenerációs bioenergia használatának és előállításának előmozdítása érdekében, amely trágyát és mezőgazdasági hulladékanyagot dolgoz fel, semmint elsődleges mezőgazdasági termékeket;
21. külön hangsúlyozza, hogy kiemelkedő prioritást kell élveznie a kommunális, a mezőgazdasági és erdei hulladék összegyűjtésének és gázzá történő átalakításának; rámutat, hogy így lehetővé válna megfelelő technológiák kifejlesztése, és lenne idő az élelmiszer- és az energiatermelés összeegyeztethetőségének vizsgálatára;
22. mély aggodalommal jegyzi meg, hogy az összetett takarmány ára tonnánként 75 euróval emelkedett, és a takarmánygabona kritikus hiánya következtében továbbra is emelkedik, ami további 15 milliárd euró költséget jelent az EU állattenyésztői ágazata számára;
23. úgy véli, hogy a jelenlegi válság azonnali és alapos vita lefolytatását igényli az EU intézményei és a tagállamok körében arról, hogy milyen szerepet játszhat a modern biotechnológia az élelmiszerek továbbra is elfogadható áron történő termelésének biztosításában;

Jobb fejlesztési politikák

24. úgy ítéli meg, hogy az éhínség elleni valós küzdelemhez szükség van egy globális fenntartható fejlődési politikára annak érdekében, hogy a fejlődő országok képesek legyenek elegendő élelmiszerral és vízzel ellátni lakosságukat;
25. támogatja a fejlődő országokat abban a törekvésükben, hogy a helyi lakosság számára biztosítsák az élelmiszerhez való hozzáfutást; úgy véli, hogy a rendelkezésre álló politikai mozgásteret meg kell erősíteni, nemzeti szabályokat és intézkedéseket téve lehetővé az ágazat fejlesztése érdekében; úgy véli, hogy Malawi a fejlődő országok pozitív példája, ahol az élelmiszer-termelést az utóbbi három év alatt megkétszerezték, és hangsúlyozza, hogy az EU szerepet játszik a fejlődés támogatásában; kéri a Bizottságot, hogy nyújtson segítséget e jelenség megismertetésében, hogy azt más fejlődő országok elé példaképpen lehessen állítani;
26. felhívja a tagállamokat és a nemzetközi közösséget, hogy sürgősen teljesítsék az Élelmezési Világ-program (WFP) rendkívüli segélykérését, és nyújtsanak számára segítséget ahhoz, hogy szembeszállhasson az éhezés elleni küzdelemben megjelenő új kihívásokkal; mindazonáltal úgy véli, hogy csökkenteni kell az élelmiszersegélyektől való függést, és ezért hangsúlyozza, hogy közép- és hosszú távú intézkedésekre van szükség a még károsabb következmények megelőzése és a válság kiváltó okainak kezelése érdekében;
27. felszólít a mezőgazdaság, az akvakultúra, a vidékfejlesztés és a mezőgazdasági üzletágak terén végzett beruházások sürgős és jelentős mértékű növelésére a fejlődő országokban, különös tekintettel a szegény mezőgazdasági termelőkre és az ökológiai élelmiszereket előállító rendszereken alapuló kisméretű farmokra; emlékeztet arra, hogy a világ szegény lakosságának 75%-a vidéki övezetekben él, de jelenleg a hivatalos fejlesztési támogatások (ODA) mindössze 4%-át fordítják mezőgazdasági célokra; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fejlesztési politikáikban kezeljék hatékonyabban a mezőgazdaság kérdését, ösztönözzék a 10. európai fejlesztési alap (EFA) programozás kiigazítását szoros együttműködésben a fejlődő országokkal, valamint újból tekintsék át az országstratégiai dokumentumokat annak érdekében, hogy magasabb prioritást biztosítsanak a mezőgazdaságnak; hangsúlyozza a nem kormányzati szervezetek szerepét az újító jellegű mezőgazdasági megoldások keresésében, partneri kapcsolatban a fejlődő országok lakosságával, és kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák és mozdítsák elő azok projektjeit;

2008. május 22., csütörtök

28. hangsúlyozza, hogy a szegény országokban földet, pénzügyi szolgáltatásokat és hitelt, magas terméshozamú vetőmagokat, öntözőrendszereket és trágyát kell biztosítani a mezőgazdasági kistermelők számára; kiemeli, hogy a mezőgazdasági ágazatba való beruházás során nagyobb figyelmet kell fordítani az öntözésre, a vidéki utakra, a kutatásra és a helyi szakismeretre, a képzésre és a helyes gyakorlatok cseréjére, a fenntartható, hatékony növénytermesztési rendszerek kifejlesztése, a tiszta ivóvíz valamint az oktatás érdekében, továbbá jobban középpontba kell állítani a helyi termelés és a piaci kereskedelem fellendítését; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy fellépései során erősítse meg ezeket a területeket, és támogassa a termelői szervezeteket, a mikrohitelt és más pénzügyi szolgáltatási programokat, valamint a mezőgazdaságba történő erőteljesebb befektetést;

29. felszólítja az Európai Beruházási Bankot (EBB), hogy vizsgálja meg egy olyan garancia alap azonnali felállításának lehetőségét, amely, különösen a szegényebb fejlődő országokban a helyi élelmiszertermelők igényeihez alkalmazkodva a nemzeti mikrohitel és hitelrendszerek és kockázat fedezeti rendszerek támogatására irányul;

30. hangsúlyozza, hogy együttműködésre van szükség az éghajlatváltozás terén az EU és a fejlődő országok között, különösen a technológia átadása és a kapacitás-fejlesztés tekintetében; hangsúlyozza továbbá, hogy az éghajlatváltozás kérdését érvényre kell juttatni minden EU fejlesztési együttműködésben, és kiemeli, hogy néhány egyszerű védintézkedés is segítséget jelentene a gazdáknak abban, hogy termésüket megóvják az aszálytól és egyéb természeti katasztrófától, és felhívja a Bizottságot ezen védintézkedések megvizsgálására; felhívja a nemzetközi közösséget, hogy fokozza az elsvatagosodás, a talajdegradáció és a szárazság elleni erőfeszítéseket az élelmiszer-biztonság és a vízhez való hozzáférés javítása érdekében, különösen a szegényebb fejlődő országokban;

31. hangsúlyozza a kutatás terén eszközölt megfelelő befektetések fontosságát annak érdekében, hogy a világ valamennyi régiójában növelni lehessen a terméshozamot;

32. kiemelten kéri, hogy a GMSZ-ek terén tapasztalható valamennyi fejleményt, illetve a velük kapcsolatos nyilvános vitát szorosan kövessék figyelemmel;

33. úgy véli, hogy az államoknak jogukban áll gondoskodni ellátási függetlenségükről és élelmiszerbiztonságukról, illetve védelmezhetik piacaikat a támogatott termékek importjával szemben; úgy véli továbbá, hogy a mezőgazdasági termékek exporttámogatása destabilizálja a fejlődő országok helyi piacait;

Méltányos nemzetközi kereskedelem

34. úgy véli, hogy a mezőgazdasági piacok megnyitásának fokozatosan, az adott fejlődő ország fejlődési ütemével összhangban és szociálisan igazságos és környezetvédelmileg szilárd kereskedelmi szabályok alapján kell történnie; tudomásul veszi, hogy a helyi termelők számára okozott visszafordíthatatlan károk megelőzése érdekében a fejlődő országok népességének alapvető igényeihez szükséges, vagy az élelmiszerbiztonság és a vidékfejlesztés szempontjából a fejlődő országokban különös jelentőséggel bíró érzékeny árukat ki kellene zárni a teljes liberalizálásból; hangsúlyozza, hogy az EU-nak a fejlődő országokkal folytatott kereskedelmi tárgyalásai során egy preferenciális és aszimmetrikus rendszert kell előmozdítania annak érdekében, hogy képesek legyenek bizonyos ellátás-irányítási és egyéb fejlesztési eszközöket megtartani piacaikon; rámutat arra, hogy a „Fegyvereken kívül mindent” megállapodás értelmében a legkevésbé fejlett országok kvóta- és vámmentesen férnek hozzá az EU piacaihoz;

35. hangsúlyozza, hogy a jelenleg folyó gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló tárgyalásokon a Bizottság prioritásainak meg kell felelniük az afrikai, karibi és csendes-óceáni (AKCS) országok által kifejezésre juttatott fejlesztési szükségleteknek; emlékeztet arra, hogy e kihívásnak való megfelelés érdekében a gazdasági partnerségi megállapodásokat a kilátásba helyezett új (2010-ig évi kétmilliárd euró értékű) „Aid for Trade” alpból, valamint a regionális integráció előmozdításával kell támogatni;

36. hangsúlyozza, hogy szükség van arra, hogy a dohai fejlesztési forduló sikeres, kiegyensúlyozott és igazságos eredményeket hozzon; hangsúlyozza, hogy a dohai forduló eredményeinek pozitív ösztönzőként kellene hatniuk a fejlődő országokra a mezőgazdaságba és az élelmiszertermelésbe való beruházás tekintetében; kéri a Bizottságot, hogy támogassa azokat a javaslatokat, amelyek célja, hogy a jelenleg a WTO-val folytatott tárgyalásokba felvegyenek egy fellépést az alapvető élelmiszerek árával kapcsolatban;

37. ismételten kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy mozdítsák elő a méltányos kereskedelmi és egyéb etikus rendszereket, amelyek a kis- és kirekesztett termelők támogatása, a volatilitás csökkentése, a garantált igazságosabb árak és bevételek révén hozzájárulnak a szociális és környezeti normák emeléséhez, és bátorítja az EU közzétartásait, hogy a méltányos kereskedelmet és a fenntarthatóság feltételét építsék be állami közbeszerzési kiírásaikba és beszerzési politikáikba;

2008. május 22., csütörtök

A demokrácia előmozdítása

38. hangsúlyozza hogy az élelmiszerek terén jelenleg tapasztalható válság rámutat arra, hogy a politikai stabilitás, a regionális integráció, a demokrácia és az emberi jogok előmozdítására nem csupán az EU-n belül, hanem az egész világban szükség van; felhívja ezért valamennyi érintett felet a humánus és demokratikus értékek, valamint a jogállamiság előmozdítására a jelenlegi élelmiszer-válság kezelése és az élelmiszer-biztonság hosszú távra szóló megoldásának kialakítása során;

*
* *

39. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Világbanknak, a G8 államoknak, az ENSZ főtitkárának és az ENSZ Közgyűlésének, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökeinek és a Pánafrikai Parlamentnek.

A vízumkötelezettségek alóli mentesség

P6_TA(2008)0230

Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti, a vízumkötelezettségek alóli mentességről (vízummentességről) folytatott tárgyalásokról

(2009/C 279 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló Szerződés 2., 6., 24. és 29. cikkére, valamint az EK-Szerződés 62., 63., 286. és 300. cikkére, amelyek egy szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló európai térség, valamint a harmadik országokkal és szervezetekkel folytatott nemzetközi tárgyalások jogi alapját képezik,
- tekintettel a Tanácsnak és a Bizottságnak a 2008. március 6-án és 2008. április 21-én az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságához intézett nyilatkozataira,
- tekintettel eljárási szabályzata 83. cikkére és 103. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Amszterdami Szerződés 1999-es hatálybalépése óta a vízumokra vonatkozó szabályok megalkotása – beleértve azon harmadik országok listáját, amelyek állampolgárainak a külső határok átlépésekor vízummal kell rendelkezniük, és azon országokét, amelyek állampolgárai mentesek e követelmény alól – a Tanács hatáskörébe tartozik (EK Szerződés 62. cikk (2) bekezdés b.) pontjának i.) alpontja);
- B. mivel a Közösség hatásköre a vízumkérdéseket illetően magában foglalja azon feltételeket, amelyek alapján a vízummentes státusz harmadik országok állampolgárai számára megadható, és mivel e feltételeknek egyenlő bánásmódot kell biztosítaniuk az összes uniós polgár számára, nemcsak magának a vízummentes státusz megadásának vagy elutasításának tekintetében, hanem azokat a feltételeket és szabályokat illetően is, amelyek értelmében a harmadik országok megadták e státuszt a különböző tagállamoknak vagy megtagadták azt tőlük;
- C. mivel 2001 óta a Tanács az Egyesült Államok állampolgárait mentesíti a vízumkötelezettség alól ⁽¹⁾; mivel sajnálatos módon hasonló mentesség nem alkalmazható valamennyi uniós polgár esetében, mert az Egyesült Államok a vízumkötelezettséget néhány tagállam (jelenleg Bulgária, Csehország, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Románia és Szlovákia) polgárai esetében fenntartja, tekintettel arra, hogy többek között a vízumkérelmek nem egyértelmű kritériumokon alapuló elutasításának aránya ezen országok többsége esetében magasabb mint 3% (bizonyos körülmények között 10%);
- D. mivel 2005 óta közösségi szinten ⁽²⁾ viszonzossági mechanizmus aktiválható a tagállamtól jövő tájékoztatást, a Bizottságnak az illető harmadik országgal való kapcsolatfelvételt, valamint a Tanácshoz benyújtott bizottsági jelentést követően, amikor a Tanács dönthet a „szóban forgó harmadik ország állampolgáiraival szembeni vízumkötelezettség ideiglenes visszaállításáról”;

⁽¹⁾ Lásd az 539/2001/EK tanácsi rendelet II. mellékletét.

⁽²⁾ Lásd az egységes szerkezetbe foglalt 539/2001/EK tanácsi rendelet 1. cikkének (4) bekezdését.

2008. május 22., csütörtök

- E. mivel annak ellenére, hogy már több harmadik országgal sikerült a viszonyosság elérése, az Egyesült Államokkal még mindig nem, ezért a Bizottság 2006-ban javaslatot tett ⁽¹⁾ „vízumkötelezettség ideiglenes visszaállítása a diplomáciai útlevelemmel vagy hivatali/szolgálati útlevelemmel rendelkező amerikai állampolgárok számára a viszonyosság felé történő előrelépés meggyorsítása érdekében”; mivel azonban, a Tanács nem járt el e jelképes javaslatnak megfelelően;
- F. mivel számos tagállam továbbra is közvetlen kétoldalú kapcsolatot folytatott az egyesült államokbeli hatóságokkal a Közösség ezen egyértelmű hatásköre ellenére;
- G. mivel a helyzet jogilag akkor vált bonyolulttá, amikor az Egyesült Államok 2007. augusztus 3-án az „Implementing Recommendations of the 9/11 Commission Act of 2007” (a 9/11 bizottság végrehajtási ajánlásairól szóló törvény, 2007.) 711. szakasza, nevezetesen a „Secure Travel and Counterterrorism Partnership Act of 2007” (biztonságos utazás és terrorizmusellenes partnerségi törvény, 2007.) ⁽²⁾, hatálybaléptetése által megújította a vízummentességi rendszerét, hét biztonsági megerősítéssel ⁽³⁾ bővítve ki azt azért, hogy valamennyi, a vízummentességi programban részt venni kívánó tagállam egyezzen bele egy kétoldalú szándéknyilatkozat és annak kötelező érvényű „végrehajtási szabályzata” aláírásába;
- H. mivel ugyan e „végrehajtási szabályok” tartalma még ismeretlen az uniós intézmények számára, a szándéknyilatkozatból azonban egyértelművé válik, hogy az új „biztonsági megerősítések” közül néhány (mint például a vízumkibocsátással vagy az elektronikus utazásengedélyező (ESTA) rendszerrel kapcsolatos jövőbeli újabb kötelezettségekre vonatkozó) a Közösség hatáskörébe, néhány (mint például az ellopott útlevelekre ⁽⁴⁾, PNR-adatokra vagy a bűnözéssel kapcsolatos schengeni adatokra vonatkozó) az EU hatáskörébe, a többi megerősítés pedig (mint például a saját állampolgárok büntügyi nyilvántartásához kapcsolódóak vagy azok, amelyek gondoskodnak a hatósági védelmi kísérők [air marshals] a transzatlanti járatokon való jelenlétéről) a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozik majd;
- I. mivel a Tanács annak érdekében, hogy e kérdésre megoldást találjon, és hogy 2009-ben valamennyi tagállam részt vehessen az Egyesült Államok megújított vízummentességi rendszerében, 2008. április 18-án a következő kétszintű megközelítés mellett döntött:
- a) hivatalos felhatalmazást ad a Bizottságnak, hogy tárgyalásokat folytathasson az Egyesült Államokkal a Közösséggel kapcsolatos valamennyi kérdésben, és
- b) elfogadja a határvonalakat, amelyeket a tagállamok az Egyesült Államokkal folytatott párbeszéd során a EK/USA tárgyalások lezárásáig kötelesek tiszteletben tartani; ezen „határvonalak” körvonalazzák, hogy mi tartozik az EK/EU hatáskörébe, és mivel kapcsolatban folytathatnak – nemzeti hatáskörbe tartozásuk miatt – kétoldalú tárgyalásokat, valamint rögzítik, hogy a kétoldalú tárgyalásokat illetően a tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk a többi tagállammal, valamint az uniós intézményekkel való lojális együttműködés elvét az EK-Szerződés 10. cikkében foglaltak szerint, valamint az EU-Szerződésben foglalt kötelezettségeik teljesítése tekintetében a C-105/03 bírósági ítéletben rögzítettek szerint;
- J. mivel a lojális együttműködés elvét a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozó kérdések esetén is fenyegethetik azon kétoldalú megállapodások, amelyek különböző feltételeket szabnak a vízummentes státusz néhány tagállam számára történő megadásához, ami a tagállamok polgárainak eltérő bánásmódban való részesítését eredményezné a vízumügyek területén; mivel a Bizottságnak biztosítania kell a lojális együttműködés elvét;

⁽¹⁾ Második viszonyossági jelentés, COM(2006)0568, 2006. október 3.

⁽²⁾ Elérhető: http://www.ise.gov/docs/nsis/Implementing911_Act.pdf.

⁽³⁾ Ezek közül négy kötelező érvényű: (1) egy elektronikus utazásengedélyező (ESTA) rendszer; (2) a biztonsági adatok megosztására vonatkozó erőteljesebb törekvések; (3) a kitöltetlen, a kibocsátott és elveszített, valamint ellopott útlevelek időben történő bejelentésére vonatkozó követelmények; és (4) annak biztosítása, hogy a vízummentességgel rendelkező országok beleegyeznek az Egyesült Államokból kiutasított polgáraik visszahonosításába. Annak meghatározása során, hogy a 3%-os vízummegtagadási arányra vonatkozó követelmény eltörölhető-e, tekintetbe kell venni még a következő három szabad megítélés szerinti megerősített biztonsági faktort: (1) repülőtéri biztonsági normák; (2) hatósági védelmi kísérőkre (air marshals) vonatkozó programok; és (3) az úti okmányokra vonatkozó nemzeti normák.

⁽⁴⁾ Lásd az egyes adatoknak a Nemzeti Büntügyi Rendőrség Szervezetével (Interpol) történő cseréjéről szóló, 2005. január 24-i 2005/69/IB közös álláspontot (HL L 27., 2005.1.29., 61. o.).

2008. május 22., csütörtök

- K. mivel annak érdekében, hogy jobb védelmet biztosítsanak az Egyesült Államok, valamint az EU polgárainak a terroristafenyeggel szemben, a transzatlanti együttműködésnek javítania kell: a) a fenyegetés azonosítását közös elemzés és széles körű információcsere által, beleértve a legjobb gyakorlatok cseréjét, szigorú adatvédelmi intézkedések keretében, b) az uniós és transzatlanti szinten, a bűnüldöző és hírszerző ügynökségek között folyó együttműködést, mindig tiszteletben tartva a jogállamiságot, az alapvető jogokat és a magánélet védelmének jogát, és c) az operatív kapacitást az EU és az Egyesült Államok bűnüldöző és hírszerző ügynökségeinek szorosabb, az érintett ügynökségek és szervek közötti mélyebb szintű, kölcsönös bizalmon alapuló együttműködése által;
- L. mivel az Amerikai Egyesült Államok Belbiztonsági Minisztériuma (Department of Homeland Security) 2009 januárjáig biometrikus adatokon alapuló beléptetési és kiléptetési eljárásokat kíván bevezetni a légi és a tengeri közlekedésben, a kiléptetési programot a vízumentességi program hatékony irányítása érdekében kulcsfontosságú rendelkezésnek tekintik, az Egyesült Államok hatóságainak szándékai szerint nem terjesztik ki a vízumentességi programot az Egyesült Államok további szövetségeseire, amennyiben a javasolt kiléptetési eljárást nem vezetik be legkésőbb 2009. június 30-ig;
1. úgy véli, hogy az európai polgárok közötti, többek között állampolgársági alapon történő, közvetett vagy közvetlen megkülönböztetés bármely formáját az EK Szerződés 12. cikkében megfogalmazottak szerint nem csak az Unióban kell tiltani, hanem az Unión kívül is, különösen, ha a hátrányos megkülönböztetés az uniós intézmények és a tagállamok közötti, nemzetközi tárgyalásokkal kapcsolatos koordináció hiányának következménye;
2. megállapítja, hogy a bel- és igazságügyi miniszteri trojka 2008. március 13-i ülésén az USA első alkalommal ismerte el a Közösség hatáskörét nemzetközi vízummegállapodások tárgyalására azáltal, hogy közös állásfoglalásban a támogatta az „ikerutas” megközelítést; megjegyzi, hogy a nyilatkozat az alábbiakat tartalmazza: az állásfoglalás értelmében „azon ügyekben, melyek nemzeti hatáskörbe tartoznak, a tárgyalások a nemzeti hatóságokkal történnek, míg azon ügyekben, melyek az EU hatáskörébe tartoznak, a tárgyalások az EU hatóságokkal történnek”. úgy véli, hogy e nyilatkozat értelmében az Egyesült Államoknak mostantól a következőkkel kell tárgyalnia az alábbiakról:
- vízumkérdésekben a Bizottsággal, ahogy az a légi közlekedés esetében történt (!),
 - biztonsági kérdéseket érintő uniós politikákról a Tanáccsal (PNR megállapodás, vagy az EU–USA megállapodás a kiadatásról és a kölcsönös jogi segítségnyújtásról)
 - a transzatlanti járatokon a hatósági védelmi kísérők jelenlétéről és saját állampolgáraikkal kapcsolatban a biztonsági kérdésekről a tagállamokkal azonos feltételek mellett;
3. megismétli hogy az EK/EU részéről bárminemű megállapodásnak összhangban kell állnia az alapvető jogokkal és egyéni szabadságjogokkal az EU Szerződés 6. cikk (2) bekezdésében megfogalmazottak szerint, ideértve az alábbi helyeken rögzített, a magánélet védelméhez és az adatvédelemhez fűződő jogokat:
- az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. és 8. cikkében
 - a 95/46/EK irányelvben és a közösségi jognak a harmadik országok részére történő átadásra vonatkozó speciális szabályaiban (valamint a schengeni intézkedésekben);
 - a felügyelő hatóságok és az adatok határon átnyúló áramlása tekintetében az Európa Tanács 108. számú, az egyének személyes adataik gépi feldolgozása során való védelméről szóló egyezményében és annak 181. kiegészítő jegyzőkönyvében foglaltak szerint;
4. sürgeti a Bizottságot, hogy vegye fel a tárgyalások témái közé a HIV-fertőzött európaiak vízumentességi programból való kizárását, és biztosítsa az egyenlő bánásmódot az összes európai állampolgárral szemben; egyetért a Bizottsággal abban, hogy a HIV-fertőzött személyekre vonatkozó utazási tilalomnak objektív oka nincs (amint azt a 2008. február 19-i, E-6038/07 számú parlamenti kérdésre adott válasz is megállapította);

(!) A „Nyitott Égbolt” megállapodás, HL L 134., 2007.5.25., 4. o.

2008. május 22., csütörtök

5. támogatja a Tanács a Bizottságnak adott felhatalmazását az USA területére belépő valamennyi uniós állampolgár számára vízummentességet biztosító olyan megállapodás tárgyalására, mint amilyen az EU területére belépő USA-állampolgárokra vonatkozik; felhívja a Bizottságot, hogy tájékoztassa az illetékes parlamenti bizottságot minden tárgyalási fordulót követően (szükség szerint bizalmas alapon);

6. úgy véli, hogy a tárgyalásokat 2009 júniusa előtt le kell zárni, és ekkorra nem engedhető meg megkülönböztetés az uniós állampolgárok között;

7. oszta azon nézetet, hogy a Tanács „határvonalait” a tagállamoknak is tiszteletben kell tartaniuk ⁽¹⁾ az EK Szerződés 10. cikkében foglalt és alkalmazható lojális együttműködés elvének, illetve az EU Szerződésben foglalt kötelezettségekre tekintettel az Európai Bíróság ítélezési gyakorlatának (C-105/03) vagy az AETR-ügynek (22/70) megfelelően; különösen hangsúlyozza azon tényt, miszerint:

- a vízummentességi programban való részvételnek azonos feltételekkel a lehető leghamarabb meg kell teremtenie az összes tagállam állampolgárainak egyenjogúságát útlevelek státusza tekintetében;
- meg kell tiltani az USA hatóságai számára az EU/EK-adatbázisokhoz vagy információs rendszerekhez való bármilyen hozzáférést, kivéve, ha azt kifejezetten az EK joga lehetővé teszi; ilyen esetben az EU-n belül közös megegyezésre van szükség, és teljes mértékben tiszteletben kell tartani a viszonyosság elvét; a hozzáférést ezért csak annyiban kell engedélyezni, amennyiben az összhangban van ezen uniós információs rendszerek vonatkozó jogalapjában meghatározott konkrét rendeltetésével; emellett a vonatkozó általános (95/46/EK irányelv) vagy konkrét (például az Europol-egyezmény, az Eurodac rendelet, a Schengeni Egyezmény) uniós adatvédelmi eszközöknek megfelelően biztosítani kell a kellő szintű védelmet;
- az Interpol számára az ellopott vagy elveszett útlevelekkel kapcsolatban nyújtott tájékoztatás bármely kiterjesztéséhez az Európai Unió belüli közös megegyezés szükséges;
- a Nemzetközi Polgári Légi közlekedési Szervezet (ICAO) előírásaival összhangban a jelenlegi EK-szabályok megfelelő garanciát jelentenek a repülőterek biztonságára (az USA általi vizsgálatok elvégzéséhez abban az esetben lehet hozzájárulni, ha az EU és az USA területén lévő repülőterek közötti közvetlen járatokról van szó);
- az uniós állampolgárok hazatoloncolásra vonatkozó, az EK és az USA közötti bármely megállapodás tárgyalása és megkötése kizárólag a viszonyosság elve alapján elfogadható;
- az EU-ba utazó USA állampolgárok elektronikus utazásengedélyezési rendszerének lehetséges bevezetésével kapcsolatos kötelezettségekről az EK-nak kell tárgyalnia.

8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Államok Kongresszusának, valamint az Egyesült Államok Belbiztonsági Minisztériumának.

⁽¹⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st07/st07337.en08.pdf>.

Burma

P6_TA(2008)0231

Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása a tragikus burmai helyzetről

(2009/C 279 E/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Burmáról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2008. május 13-i a burmai/mianmari humanitárius helyzetről szóló rendkívüli ülésének következtetéseire,
- tekintettel az ENSZ-közgyűlés 2005. október 24-i 60/1. sz., a csúcstalálkozó következtetéseiről szóló határozatára, amelynek 139. bekezdése támogatja a együttes összehangolt fellépés lehetőségét egyes országokkal szemben, „amennyiben a nemzeti hatóságok nyilvánvalóan nem képesek megvédeni a lakosságot a népirtástól, háborús bűnöktől, etnikai tisztogatástól vagy emberiség elleni bűncselekményektől”,
- tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,

2008. május 22., csütörtök

- A. mivel 2008. május 2–3-án a Nargis-ciklon súlyos pusztítást végzett Burma déli területein, beleértve az ország legfontosabb városát, Jangunt és az Irrawaddy folyó torkolatvidékét, ahol az ország lakosságának közel fele él;
- B. mivel a burmai állami sajtó 77 738 halálos áldozatról és 55 917 eltűnt személyről számolt be, míg a független megfigyelők és nemzetközi segélyszervezetek szerint a halálos áldozatok száma meghaladja a 100 000 főt; mivel az ENSZ becslései szerint a katasztrófa 1,6–2,5 millió embert súlyosan érint, akik sürgős segítségre szorulnak;
- C. mivel a kormányzó Állami Béke és Fejlődés Tanácsa figyelmen kívül hagyta a figyelmeztetéseket és rendkívül lassan reagált a kialakult vészhelyzetre és késlekedett a külföldi segítség elfogadásával: a mai napig csupán korlátozott mértékben engedélyezte a nemzetközi humanitárius segélyszállítmányok belépését az országba, ragaszkodva ahhoz, hogy azokat a hadseregnek kell szétosztania, valamint késlelteti a vízumok kiadását az ENSZ szakértői és egyéb katasztrófa-elhárítási és logisztikai szakértők számára;
- D. mivel a humanitárius segítségnyújtásra vonatkozó jog előírja, hogy a humanitárius segítségnyújtásnak semlegesnek és függetlennek kell lennie;
- E. mivel annak ellenére, hogy a pusztító ciklon által sújtott több tízezer ember helyzete, valamint az ENSZ humanitárius ügyekért felelős főtitkárhelyettesének a szavazástól való eltekintésre, illetve annak elhalasztására irányuló kérése ellenére a junta – a legnagyobb mértékben érintett területek kivételével, ahol azt 2008. május 24-re halasztották – 2008. május 10-én megtartotta a népszavazást;
- F. mivel a burmai kormány akadályozza a segítségnyújtásra irányuló nemzetközi erőfeszítéseket annak a ténynek a teljes figyelmen kívül hagyásával, hogy a tiszta ivóvíz, az élelmiszer és az orvosi ellátás hiánya valószínűleg járványokat okoz majd, nagymértékben növelve ezzel az áldozatok számát;
- G. mivel az etnikai kisebbségeket, nevezetesen a már eleve szélsőséges mértékű megkülönböztetéstől és jogfosztástól szenvedő karen kisebbséget súlyosan érintette a torkolatvidéken bekövetkezett katasztrófa;
- H. mivel amióta 2006 februárjában a burmai kormány új, a külföldiek számára bonyolult utazási és ellenőrzési eljárásokat eredményező iránymutatásokat bocsátott ki, a humanitárius segítségnyújtás működési feltételei már eleve jelentősen korlátozottak voltak;
- I. mivel a ciklon után két nappal a Bizottság 2 millió eurót fizetett ki annak érdekében, hogy segítse a katasztrófaáldozat túlélői alapvető igényeinek biztosítását; mivel az EU-segélyekre vonatkozó kötelezettségvállalások jelenlegi szintje 17 millió euróra tehető, amely összeg – ha a burmai vezetés engedélyezi a nemzetközi segélyeket – meghaladhatja a 30 millió eurót;
- J. mivel az EU fejlesztési biztosa számára nem engedélyezték, hogy a leginkább érintett területekre utazzon, arra vonatkozó kérését pedig, hogy segélyszervezetek munkatársai szabadabb belépést kapjanak az Irrawaddy torkolatvidékére, figyelmen kívül hagyták;
- K. mivel számos kormány – közte EU tagállamok – felhívást intéztek arra vonatkozólag, hogy az ENSZ által megfogalmazott, a népirtás és emberiesség elleni bűncselekmények áldozatainak megmentésére irányuló védelmi felelősségre vonatkozó elvet alkalmazzák Burma esetében;
1. mély együttérzését és szolidaritását fejezi ki a burmai néppel és a számos áldozattal; sajnálatát fejezi ki a katasztrófa következményeitől szenvedő minden személy felé;
 2. határozottan elítéli, hogy a burmai hatóságok elfogadhatatlanul lassan reagáltak erre a mély humanitárius válságra, és saját hatalmuk megőrzését az állampolgárok túlélése elé helyezték;
 3. a lehető leghatározottabban felhívja a burmai kormányt, hogy polgárainak életét helyezze minden más megfontolás elé és nyissa meg a ciklon által érintett területeket a nemzetközi humanitárius segélyakciók előtt, adjon azonnal vízumot a segélyszervezetek munkatársai részére, tegye lehetővé az ENSZ és a nemzetközi humanitárius segélyszervezetek számára a segélyek közvetlen szétosztását a rászorulóknak, és tegye lehetővé a szomszédos országok számára a segélyek levegőben és tengeren történő eljuttatását azokhoz az áldozatokhoz, akiket egyéb úton nem lehet gyorsan elérni;

2008. május 22., csütörtök

4. nehezményezi, hogy a rezsim az úgynevezett álkormányról szóló népszavazást helyezi hamis prioritásai közé, valamint elutasítja annak kétségbe vonható kimenetelét akkor, amikor az ország nagy része elpusztult, és amikor milliók szenvednek attól, amit találóan úgy jellemeznek, mint egy olyan természeti katasztrófát, amely ember okozta katasztrófává vált;
5. megismétli, hogy megengedhetetlen, hogy egy nemzet szuverenitása fontosabb legyen az ott élő emberi jogainál, ahogyan azt az ENSZ védelmi felelősségre vonatkozó elve is megfogalmazza; felszólítja az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának soros elnökségét májusban betöltő Egyesült Királyság kormányát, hogy sürgősen intézkedjék annak érdekében, hogy a burmai helyzetet felvegyék a Tanács napirendi pontjai közé, és kéri a Tanácsot, hogy vizsgálja meg, hogy a Burmába történő segélyszállítmányok engedélyezhetőek-e a burmai katonai junta beleegyezése nélkül;
6. üdvözli az ASEAN, India és Kína 2008. május 19-én Szingapúrban tartott csúcstalálkozóján megkötött megállapodást, amely engedélyezi a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetsége számára a nemzetközi segítségnyújtási erőfeszítések összehangolását, és üdvözli továbbá a nemzetközi elkötelezettségi értekezlet megvalósításáról hozott döntést, amely értekezletet Jangunban 2008. május 25-én az ENSZ-szel együttműködésben rendeznének meg azzal a céllal, hogy összegyűjtsék az áldozatok számára nyújtott segélyeket;
7. felszólít e tekintetben arra, hogy az ENSZ égisze alatt sürgősen hozzanak létre külön alapot a segélyek hatékony elosztásának megkönnyítésére az országban;
8. sürgeti Kína és India kormányait, hogy használják ki befolyásukat a burmai hatóságoknál annak érdekében, hogy az összes lehetséges humanitárius segély azonnal eljuthasson Burmába;
9. hangsúlyozza segítségnyújtás sürgősségét a szenvedő lakosság számára, mivel az időjárási körülmények az érintett területen súlyosbodnak a monszun kezdetének köszönhetően, ami további fenyegetést jelent a nélkülözhető túlélők számára; lényegesnek tartja annak garantálását, hogy az érintett mezőgazdasági termelők támogatást kapjanak ahhoz, hogy még időben gondoskodhassanak az új rizveteményről a további katasztrófa elkerülése érdekében;
10. támogatásáról biztosítja az EU, az ENSZ, az egyes országok és más nemzetközi és nem kormányzati szervezetek arra vonatkozó erőfeszítéseit, hogy biztosítsák a humanitárius segélyszervezetek dolgozói számára az országba való belépést, és hangsúlyozza, hogy a burmai hatóságok teljes mértékű együttműködése nélkül jelentős a veszélye egy még nagyobb tragédia bekövetkezésének; nagy reményekkel néz az ENSZ főtitkára, Ban Ki Mun soron következő küldetése elé, akit a burmai hatóságokkal folytatandó párbeszédre hívtak meg; sürgeti az ENSZ főtitkárát, hogy használja ki befolyását a burmai hatóságoknál annak érdekében, hogy az összes lehetséges humanitárius segély azonnal eljuthasson Burmába;
11. úgy véli, hogy amennyiben a burmai hatóságok továbbra is akadályozni fogják a segélyek veszélyben lévőkhöz való eljutását, akkor vádat kell emelni ellenük emberiség elleni bűncselekmény elkövetéséért a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) előtt; felszólítja az EU tagállamait, hogy sürgessék az ENSZ Biztonsági Tanácsát egy olyan határozat meghozatalára, amelyben az ügyet az NBB főügyészéhez utalják kivizsgálásra és vádemelésre;
12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az EU burmai különmegbízottjának, a burmai Állami Béke és Fejlődés Tanácsának, az ASEAN- és ASEM-országok kormányainak, az ASEAN mianmari interparlamentáris képviselőcsoportjának, Aung Szan Szú Kjinek, a Nemzeti Liga a Demokráciáért pártnak, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ emberi jogi főbiztosának és az ENSZ burmai emberi jogi különmegbízottjának.

Természeti katasztrófa Kínában

P6_TA(2008)0232

Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása a természeti katasztrófáról Kínában

(2009/C 279 E/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Általános ügyek és külkapcsolatok tanácsa rendkívüli ülésének 2008. május 13-i következtetéseire, valamint az Európai Bizottság határozatára a kínai Szecsuán tartományban kialakult helyzetről,
- tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,

2008. május 22., csütörtök

- A. mivel 2008. május 12-én súlyos, a Richter-skála szerinti 7,8-es erősségű földrengés rázta meg Kína délnyugati részét;
- B. mivel a földrengésnek több tízezer halálos áldozata van, főként Szecsuán tartományban, és sok embernek nyoma veszett;
- C. mivel Szecsuán tartomány földrajzi adottságai a mentési munkákat rendkívül megnehezítik;
- D. mivel a kínai kormány különleges sürgősségi eszközöket és személyzetet vetett be, közöttük katonákat és orvosokat is, akik az érintett területeken dolgoznak;
- E. mivel a Vöröskereszt és a Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetsége sürgősségi segélyfelhívást tett közzé;
1. mély együttérzését és szolidaritását fejezi ki a kínai néppel és a számos áldozattal; sajnálatát fejezi ki a földrengés következményeitől szenvedő minden személy felé;
 2. elismeréssel szól a kínai hatóságok sürgősségi műveletek útján történő gyors válaszügyintézkedéseiről a katasztrófhelyzetben;
 3. nagyra értékeli, hogy Kína kész elfogadni a külföldi segítséget; kéri a kínai kormányt, hogy könnyítse meg a humanitárius segélyszervezetek és önkéntes egyesületek munkáját a segélyszállítmányok elosztása terén, és biztosítsa a segélyekhez való hozzáférést minden rászoruló számára;
 4. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy nyújtson sürgősségi segélyt, technikai segítséget és újjáépítési támogatást az érintett térség számára;
 5. hangsúlyozza az ECHO programon keresztül nyújtott, jelentős és megfelelő költségvetéssel támogatott humanitárius elsősegély sürgősségét; tudomásul veszi, hogy a Bizottság humanitárius segítségnyújtás terén működő szakértői a szükségletek felmérése céljával Csengduba érkeztek;
 6. támogatja a tagállamoknak a közösségi polgári védelmi mechanizmuson keresztül kínált, a Bizottság által koordinált hozzájárulását, valamint a nemzetközi közösség által a segélyek terén tett erőfeszítésekhez történő egyéb hozzájárulásokat;
 7. üdvözlí, hogy a kínai és a külföldi média részletes és pontos információkat szolgáltat a szerencsétlenségről;
 8. hangsúlyozza a felelősségteljes kormányzás jelentőségét a megelőzés és a lehetséges természeti katasztrófákra való felkészülés terén; felhív az átfogó és hatékony korai előrejelző rendszerek technológiájának kidolgozására, a lakosságnak a földrengésekre és egyéb természeti csapásokra való felkészítése érdekében;
 9. üdvözlí a nemzetközi közösség arra irányuló erőfeszítését, hogy a sürgősségi és katasztrófhelyzetben való segítségnyújtás tekintetében kialakított legjobb gyakorlatait hozzáférhetővé tegye Kína számára, földrengés sújtotta lakosságának megsegítése érdekében; felhívja az érintett szervezeteket, hogy bocsássanak rendelkezésre elegendő pénzügyi segélyt a kötelezettségvállalások teljesítéséhez;
 10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, valamint Kína kormányának.

2008. május 22., csütörtök

Uránt tartalmazó fegyverek

P6_TA(2008)0233

Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása a (szegényített) uránt tartalmazó fegyverek az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt hatásáról – az ilyen fegyverek egyetemes betiltása felé

(2009/C 279 E/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az urán (többek között a szegényített urán) hagyományos fegyverekben történő felhasználásának káros hatásairól szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel a környezet háborúkban és fegyveres konfliktusokban történő kizsákmányolásának megelőzése érdekében rendezett nemzetközi napon (2002. november 6.) elhangzott az ENSZ-főtitkári beszédre,
 - tekintettel az ENSZ Közgyűlés 2007. december 5-i A/RES/62/30 határozatára, amely felhívja a figyelmet a szegényített uránt tartalmazó fegyverek alkalmazásával kapcsolatos súlyos egészségügyi aggodalmakra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a (szegényített) urán használata széles körben elterjedt a modern hadviselésben mind megerősített célpontok elleni lőszerként vidéki és városi környezetben, mind pedig rakéta- és tüzérségi támadásokkal szembeni megerősített páncélos védelemként;
- B. mivel az első iraki háborúban a szövetséges erők általi használatuk óta súlyos aggályok merültek fel az ezen fegyverek megerősített célpontok elleni alkalmazásakor keletkező apró uránrészecskék radiológiai és vegyi toxicitásával kapcsolatban; mivel aggályok merültek fel a célt tévesztett kilőtt lövedékek által a talajban és a felszín alatti vizekben okozott szennyezés és ennek a polgári lakosságot érintő következményei miatt is;
- C. mivel – annak ellenére, hogy a tudományos kutatások ez idáig még nem szolgáltak a káros hatásokkal kapcsolatos meggyőző bizonyítékkal – számos tanúbizonyosság áll rendelkezésre a katonai és polgári személyeket egyaránt érintő káros és gyakran halálos hatásokról;
- D. mivel az elmúlt néhány évben jelentős előrelépés történt a szegényített urán környezeti és egészségügyi kockázatainak megértése terén, és mivel megérett az idő arra, hogy ez a nemzetközi katonai szabványokon is tükröződjék ez utóbbiak kifejlesztése során;
- E. mivel a szegényített urán fegyverekben történő felhasználása ellentmond az írásos és szokásjogon alapuló nemzetközi, humanitárius és környezeti jogban foglalt alapvető szabályoknak és elveknek;
1. sürgeti a tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben az említett ENSZ-határozat (1) bekezdését, és nyújtsanak be jelentést a szegényített uránt tartalmazó fegyverek és lőszer alkalmazásainak hatásával kapcsolatos álláspontjukról;
 2. javasolja, hogy az EU főképviseleje az európai biztonsági stratégia közelgő felülvizsgálata során térjen ki arra is, hogy komolyan mérlegelni kell a nem irányítható töltetek, a kazettás bombák, aknák és más, megkülönböztetés nélkül ható fegyverek, mint például a szegényített uránt alkalmazó fegyverek jövőbeni szükségességét;
 3. felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy készíttessenek tudományos tanulmányokat a szegényített urán valamennyi olyan térségben történt alkalmazásáról, ahol katonai és polgári erőket vetettek be;

2008. május 22., csütörtök

4. sürgeti a tagállamokat, hogy a jövőbeli műveletek keretében az európai biztonsági és védelmi politika műveletei során ne alkalmazzanak szegényített uránt tartalmazó fegyvereket, és ne vessenek be katonai és polgári személyeket olyan területeken, ahol nincs biztosíték arra nézve, hogy nem használtak, illetve nem fognak használni szegényített uránt;
5. sürgeti a tagállamokat, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy nyújtsanak teljes körű tájékoztatást misszió részét vevő katonai és polgári személyzetük és szakmai szervezeteik számára annak valószínűségéről, hogy szegényített uránt használtak vagy használhatnak a bevetési területeken, valamint tegyék meg a megfelelő övintézkedéseket;
6. felhívja a tagállamokat, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy állítsanak össze környezetvédelmi lajstromot a szegényített uránnal szennyezett területekről (ideértve a kísérleti területeket is), és nyújtsanak teljes körű – akár anyagi – támogatást az áldozatok és hozzátartozóik segítségére létrehozott projektek, valamint az olyan szennyezett területek megtisztítását célzó műveletek számára, ahol bizonyítottan fennáll az emberi egészségre és környezetre ártalmas hatás;
7. határozottan megismétli a tagállamokhoz és a NATO-országokhoz intézett kérését, hogy hirdessenek moratóriumot a szegényített uránt tartalmazó fegyverek használatát illetően, és hogy kettőzzék meg a világszerte történő betiltás érdekében tett erőfeszítéseiket, továbbá szisztematikusan számolják fel az ilyen típusú fegyverek gyártását és beszerzését;
8. felhívja a tagállamokat és a Tanácsot, hogy – az ENSZ-en vagy a „rész venni szándékozók koalícióján” keresztül – vállaljanak vezető szerepet egy olyan nemzetközi megállapodás kidolgozásában, amely betiltaná az uránt tartalmazó fegyverek fejlesztését, gyártását, felhalmozását, átadását, tesztelését és használatát, valamint előírná a meglévő készletek megsemmisítését vagy újrahasznosítását, ha tudományos bizonyítékok szólnak az ilyen fegyverek okozta káros hatásokról;
9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a NATO-nak és a NATO parlamenti közgyűlésének, az ENSZ-nek, az ENSZ Környezetvédelmi Programjának, a katonai egyesületek európai szervezetének, a Nemzetközi Vöröskeresztnek és az Egészségügyi Világszervezetnek.

REACH (A tesztelési módszerekről szóló rendelettervezet)

P6_TA(2008)0234

Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról szóló 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (REACH) szerinti tesztelési módszerek meghatározásáról szóló bizottsági rendelettervezetről

(2009/C 279 E/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról, és az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, különösen annak 13. cikkére,
- tekintettel a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (REACH) szerinti tesztelési módszerek meghatározásáról szóló bizottsági rendelettervezetre (CMT(2007)1792/7) (a továbbiakban: bizottsági rendelettervezet),
- tekintettel a REACH rendelet 133. cikkében említett bizottság véleményére,

⁽¹⁾ HL L 396., 2006.12.30., 1. o. Javítva: HL L 136., 2007.5.29., 3. o. Az 1354/2007/EK tanácsi rendelettel (HL L 304., 2007.11.22., 1. o.) módosított rendelet.

2008. május 22., csütörtök

- tekintettel a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat ⁽¹⁾ 5a. cikkének 3b) pontjára,
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság által előterjesztett B6–0158/2008 számú szóbeli választ igénylő kérdésre,
- tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,

A. mivel a bizottsági rendelettervezet célja

- a jelenleg a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ V. mellékletében szereplő teszt módszerek új bizottsági rendeletbe történő áthelyezése 2008. június 1-jére, és
- olyan új vagy felülvizsgált teszt módszerek beépítése, amelyek jelenleg nem szerepelnek a 67/548/EGK irányelv V. mellékletében, azonban V. mellékletbe való felvételük tervben volt a műszaki fejlődéshez történő 30. hozzáigazítás részeként 2008. június 1-jére;

B. mivel a bizottsági rendelettervezet különös fontosságú más ágazatokat érintő jogalkotás szempontjából, mint például a kozmetikai termékek ⁽³⁾ és a növényvédő szerek ⁽⁴⁾, mivel ezek az aktusok a vegyi anyagokról szóló jogszabályokban szereplő tesztelési módszerekre utalnak;**C. mivel a kísérleti és egyéb tudományos célra felhasznált állatok teljes száma 2005-ben a tagállamokban körülbelül 12 millió ⁽⁵⁾ volt, és ezen állatok jelentős százalékát szabályozási tesztelésre használták fel;****D. mivel az Amszterdami Szerződéshez csatolt, az állatok védelméről és kíméletéről szóló jegyzőkönyv előírja, hogy a közösségi mezőgazdasági, közlekedési, belső piaci és kutatási politikák kialakításánál és végrehajtásánál a Közösség és a tagállamok teljes mértékben figyelembe vegyék az állatok kíméletére vonatkozó követelményeket, miközben tiszteletben tartják a tagállamok – különösen a vallási szertartásokra, kulturális hagyományokra és regionális örökségre vonatkozó – jogszabályi vagy közigazgatási rendelkezéseit és szokásait;****E. mivel a REACH rendelet előírja, hogy az állatesztek elkerülése érdekében gerinces állatokon csak legvégső esetben hajtanak végre az e rendelet értelmében vett tesztet, és hogy különösen az emberi toxicitás esetén ahol lehetséges, nem gerinces állatokon végzett tesztek útján kell információhoz jutni, olyan alternatív módszerek révén, mint például az *in vitro* módszerek, vagy mennyiségi vagy minőségi struktúra-aktivitás kapcsolaton alapuló modellek, illetve strukturálisan kapcsolódó anyagokból nyert információk alapján (csoportosítás vagy átfedés);****F. mivel a kísérleti és egyéb tudományos célokra felhasznált állatok védelmére vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1986. november 24-i 86/609/EGK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ kimondja, hogy állatkísérlet nem végezhető el, ha ésszerűen és praktikus módon rendelkezésre áll a keresett eredményt adó olyan másik, tudományosan kielégítő módszer, amely nem foglalja magában állatok felhasználását, illetve hogy a kísérletek közül azokat kell választani, amelyek minimális számú állatot használnak fel, a legalacsonyabb szintű neurofiziológiai érzékenységu állatokat vonnak be, a legkevesebb fájdalommal, gyötrellemmel vagy tartós károsodással járnak, és amelyek a legnagyobb valószínűséggel hozzák meg a kielégítő eredményeket;**

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

⁽²⁾ HL 196., 1967.8.16., 1. o. A legutóbb a 2006/121/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel (HL L 396., 2006.12.30., 852–858. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ A Tanács 1976. július 27-i 76/768/EGK irányelve a kozmetikai termékekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 262, 1976.9.27., 169. o.). A A legutóbb a 2008/42/EK bizottsági irányelvvvel (HL L 93., 2008.4.4., 13. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ A Tanács 1991. július 15-i 91/414/EGK irányelve a növényvédő szerek forgalomba hozataláról (HL L 230., 1991.8.19., 1. o. A legutóbb a 2008/45/EK bizottsági irányelvvvel (HL L 94., 2008.4.5., 21. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ Ötödik bizottsági jelentés az Európai Unió tagállamaiban kísérleti és egyéb tudományos célra használt állatok számára vonatkozó statisztikáról, COM(2007)0675.

⁽⁶⁾ HL L 358., 1986.12.18., 1. o. A 2003/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel (HL L 230., 2003.9.16., 32. o.) módosított irányelv.

2008. május 22., csütörtök

- G. mivel az alternatív módszerek jóváhagyásáért felelős európai központ (ECVAM) számos alternatív módszert hagyott jóvá 2006/2007-ben ⁽¹⁾, amelyek azonban nem szerepelnek a bizottsági rendelettervezetben;
- H. mivel a bizottsági rendelettervezet továbbá egy olyan tesztmódszert tartalmaz, amely elavult, mivel ugyanezen rendelettervezet szintén tartalmaz alternatív módszert ugyanezen célra;
- I. mivel a Bizottság a jóváhagyott alternatív tesztek beépítésének elmaradását azzal indokolja, hogy azokat még nem hagyták jóvá szabályozási célokra;
- J. mivel a Bizottság az öt közül három teszt esetében az OECD-hez helyezi át a szabályozási elfogadási eljárást;
- K. mivel az OECD teszt iránymutatás kifejlesztése és közzététele általában legalább három év, mivel az illetékes intézményi testületek csak évente egyszer üléseznek, és az OECD teszt iránymutatásokat nem mindig ugyanúgy hajtja végre minden OECD tagállam;
- L. mivel a Bizottság egyértelművé tette, hogy mindig is először az OECD keretén belül próbál eljárni; mivel ez ellentétes az uniós jogszabályokkal, valamint a kozmetikai termékekre vonatkozó 76/768/EGK irányelv szellemével, amely elsőbbséget ad az uniós eljárásnak;
- M. mivel a szabályozási jóváhagyás OECD-eljárására vonatkozó előre meghatározott prioritás a legjobb esetben is hosszadalmas késést idéz elő, és akár meg is akadályozhatja, hogy alternatív módszer gyakorlati alkalmazására sor kerülhessen;
- N. mivel úgy néz ki, hogy nincsen elegendő szabály a szabályozási relevancia hatékony előzetes elemzésére, mielőtt az ECVAM egy alternatív teszt tudományos jóváhagyását elvégezné;
- O. mivel a jóváhagyási és jogi elfogadás alapvető koncepcióit nem egységes módon használják nemzeti, közösségi és nemzetközi szinten, illetve az uniós jogszabályok nem adják meg a „jóváhagyás” (vagy jóváhagyási kritériumok) illetve „szabályozási (vagy jogi) elfogadás” definícióját ⁽²⁾;
- P. mivel a SEC(1991)1794 bizottsági közlemény az ECVAM-ot csak viszonylag gyenge mandátummal ruházza fel az alternatív módszerek jóváhagyására, noha az ECVAM nagyra értékelt és értékes teljesítményt mutatott az elmúlt években;
- Q. mivel jóváhagyást más nemzeti és nemzetközi testületek is végeznek, és ezért értékelni és tisztázni kell a hivatalos jóváhagyás, valamint az egyes ágazatokra/célokra megfelelő jóváhagyás/értékelés típusának szükségességét ⁽³⁾;
- R. Foglalkozó Hivatalban (ECB) az ECVAM által történő jóváhagyás után és egy tesztmódszer jogszabályokba való lehetséges ültetésére vonatkozó eljárás megindítása előtt szükségtelennek tűnik;

⁽¹⁾ EpiDERM és EPISKIN (ECVAM/ESAC nyilatkozat, 2007. április 27.), csökkentett helyi nyirokcsomó-próba (ECVAM/ESAC nyilatkozat, 2007. április 27.), szarvasmarha szaruhártya opacitás és permeabilitás (BCOP) és izolált csirkeszem (ICE) tesztek (ECVAM/ESAC nyilatkozat, 2007. április 27.), Halak akut toxicitása (ECVAM/ESAC nyilatkozat, 2006. március 21.).

⁽²⁾ Európai Partnerség az állatkísérletek alternatív lehetőségeiről, első éves jelentés az előrehaladásról, 2006. december, 19. o., http://ec.europa.eu/enterprise/epaa/conf_2006.htm.

⁽³⁾ Európai Partnerség az állatkísérletek alternatív lehetőségeiről, első éves jelentés az előrehaladásról, 2006. december, 19. o., http://ec.europa.eu/enterprise/epaa/conf_2006.htm.

2008. május 22., csütörtök

- S. mivel az e rendelet alá tartozó, potenciálisan nagy horderejű határozatok – mint az EVCAM által végzett tudományos jóváhagyás megkérdőjelezése vagy a jóváhagyás és a szabályozó elfogadás OECD szintre való áttétele – meghozatalának feltételeit eseti alapon, átlátható és felelősségteljes módon, politikai szinten kell meghatározni;
- T. mivel nem elfogadható, hogy továbbra sem lehetséges az új, EVCAM által jóváhagyott alternatív módszereknek a bizottsági rendelettervezetbe való, időben történő beépítése azon késedelem miatt, amelyet az átláthatatlan, lassú, nehézkes és részben nem megfelelő eljárások okoznak, amelyek az állatkísérletek jóváhagyott alternatív módszereinek szabályozási elfogadására vonatkoznak;
- U. mivel a vegyi anyagokról szóló jogszabályok területén meghatározott, az alternatív tesztmódszerek jóváhagyásával és szabályozási elfogadásával kapcsolatos problémáknak akár szélesebb vonatkozása is lehet, ha figyelembe vesszük a többi ipari ágazatot;
1. tartózkodik a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti tesztelési módszerek meghatározásáról szóló bizottsági rendelettervezet elfogadásának elutasításától, mivel a Bizottság 2008. május 5-i levelében hivatalosan elkötelezte magát, hogy végrehajtja a következő intézkedéseket az új alternatív tesztelési módszerek jóváhagyásával és szabályozó elfogadásával kapcsolatos bizottsági belső eljárások ésszerűsítése és felgyorsítása érdekében:
- a Bizottság minden esetben bevezeti a „szabályozási relevancia előzetes elemzését” annak érdekében, hogy az ezt követő tudományos jóváhagyás azokra a tesztelési módszerekre összpontosítson, amelyek leginkább megfelelnek majd az egyértelműen meghatározott szabályozási céloknak,
 - a Bizottság csökkenti a lépések számát, valamint új és egyértelmű határidőket állapít meg a jelenlegi eljárás ésszerűsítésére és felgyorsítására, amennyiben a tanácsadó bizottságok szerepéről és a tagállamokkal folytatott konzultációról van szó,
 - minden fontos, a Bizottság által meghozandó eljárási határozatot főigazgatósági szinten hoznak meg,
 - a Közegészségügyi és Fogyasztóvédelmi Intézet KKK (IHCP) aktuális átszervezése jelentős mértékben hozzá fog járulni az alternatív módszerek előmozdítására irányuló jelenlegi erőfeszítések felgyorsításához, többek között azoknak az (ECVAM) általi jóváhagyását illetően. Ez magában foglalja az ECVAM munkájának megerősítését más IHCP csoportok által nyújtott támogatás segítségével. Az IHCP továbbá integrált tesztelési stratégiát dolgoz ki, mely erősíti az IHCP-n belül végzett számos kiegészítő tevékenység összhangját, és lehetővé teszi a szabályozási eljárás középpontjában álló kockázatelemzés kérdésének holisztikusabb és hatékonyabb megközelítését, elkerülve ennélfogva a szükségtelen belső továbbításból adódó késedelmet. A tesztekkel foglalkozó integrált csoport 2009-ben mintegy 85 főből áll majd (köztük a jelenlegi 62 ECVAM tag). A tudományos jóváhagyástól a szabályozási elfogadásig tartó eljárás ésszerűsítéséhez való hozzájárulása részeként az IHCP biztosítja a szabályozási elfogadás szoros és következetes nyomon követését mind a Bizottság, mind pedig az OECD szintjén,
 - a felülvizsgált eljárás átláthatóbb lesz. Az új tesztelési módszerek szabályozási elfogadásának eljárásait a Bizottság internetes oldalán közzé teszik, amint a jelenleg folyó felülvizsgálat hivatalossá válik. A javasolt alternatív módszerek aktuális státusza a KKK által erre külön létrehozott internetes oldalon kerül közlésre, ahol az érdekelt felek nyomon követhetik az előrehaladást; az információkat rendszeresen frissítik majd. Ez bármelyik új alternatív módszer előzetes szabályozási elemzését követően így fog történni. Az internetes oldalon az egyes tesztelési módszerek használatát tiltó határozatok is szerepelnek majd, e határozatok indoklásával együtt,
 - a Bizottság biztosítja, hogy az érintett felek alkalmat kapjanak megfigyelőként való részvételre az illetékes hatóságok ülésein és a Vegyi Anyagokkal Foglalkozó Európai Ügynökség (ipari vegyi anyagokkal foglalkozó) bizottságaiban, ha a nem állatokon végzett kísérletek jóváhagyásáról van szó,
 - a REACH rendelet 13. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság gondoskodik a folyamat átláthatóbbá tételéről, ideértve az érintett felekkel folytatott konzultációt a tesztelési módszerekről szóló rendeletnek a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítására vonatkozó javaslatok előkészítése során,

2008. május 22., csütörtök

- a Bizottság rendelkezésre bocsátja a szükséges forrásokat annak biztosításához, hogy ezek valódi javulást eredményezzenek, különösen az OECD tesztekre vonatkozó iránymutatás programjához (TGP) a közeljövőben kirendelendő megfelelő végzettséggel és tapasztalattal rendelkező személyzet pályáztatásával. Megvizsgálja az OECD TGP titkárságának nyújtandó pénzügyi támogatás lehetőségét, különösen az alternatív tesztelési módszerek szabályozási elfogadására összpontosítva,
 - a Bizottság szorosan nyomon követi az OECD folyamatot minden egyes esetben annak biztosítására, hogy ennek során ne következzen be indokolatlan késedelem. Ennek része minden egyes alternatív módszer előrehaladásának rendszeres időközönkénti következetes ellenőrzése. Egy-egy konkrét módszerrel kapcsolatos bármilyen indokolatlan késedelem esetén a Bizottság elindítja a kérdéses módszer szabályozási elfogadására irányuló uniós eljárást;
2. felfogása szerint a belső eljárások ésszerűsítése és felgyorsítása a jóváhagyástól a szabályozási elfogadásig tartó teljes folyamatra vonatkozik, kihagyások nélkül;
 3. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az érintett felek teljes körű részvételét a jóváhagyástól a szabályozási elfogadásig tartó folyamatban;
 4. sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a rendeletnek a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítására 2008 végéig, az 1. pontban foglalt kötelezettségvállalások végrehajtásának próbájaként;
 5. felhívja a Bizottságot, hogy 2008 végéig nyújtson be jelentést a Parlamentnek e kötelezettségvállalások teljesítéséről;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Állat-egészségügyi stratégia (2007–2013)

P6_TA(2008)0235

Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása az Európai Unió új állat-egészségügyi stratégiájáról (2007–2013) (2007/2260(INI))

(2009/C 279 E/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió új állat-egészségügyi stratégiájáról (2007–2013) szóló bizottsági közleményre (COM(2007)0539), („Állat-egészségügyi stratégiáról szóló közlemény”), melynek alapelve: „jobb megelőzni, mint gyógyítani”, valamint az ezen közleményt kísérő (SEC(2007)1189 és (SEC(2007)1190) bizottsági személyzeti munkadokumentumokra (hatásvizsgálat és a hatásvizsgálat összefoglalása)
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A6-0147/2008),
- A. mivel az állategészségügy szorosan kapcsolódik az emberi egészséghez, hiszen fennáll bizonyos betegségek közvetlen vagy közvetett átadásának veszélye;
- B. mivel az állategészségügy gazdasági jelentőséggel bír, hiszen az állatbetegségek csökkentik az állattenyésztés mértékét, az állatok halálához és leselejtezéshez, valamint az ezekből következő gazdasági veszteségekhez vezetnek;

2008. május 22., csütörtök

- C. mivel az állatok élő, érző lények, és védelmük és megfelelő kezelésük a 21. század Európájának kulturális és civilizációs kihívása;
- D. mivel a nagyobb járványkitörések gyakran társadalmi eltolódáshoz és szociális problémákhoz vezethetnek a vidéki területeken;
- E. mivel az állatjólét az egyik, de nem az egyetlen olyan tényező, amely hozzájárul az állatok egészségéhez, és azt mind etikai, mind erkölcsi, mind pedig társadalmi és gazdasági szempontok is indokolják, és szilárd tudományos alapokon kell nyugodnia;
- F. mivel a kereskedelem egyre inkább globalizálódik, az állati termékekkel folytatott kereskedelem pedig mind az EU-ban, mind pedig nemzetközi szinten növekszik;
- G. mivel fontos az állat-egészségügyi kérdésekben az európai és globális szintű koordinált együttműködés;
- H. mivel az állat-egészségügyi intézkedések eredményessége nem csupán a megtett közigazgatási intézkedésektől, hanem valamennyi érintett tájékoztatáson alapuló, elkötelezett együttműködésén is alapul;
- I. mivel az állatbetegségek elleni küzdelem legmegfelelőbb módja elsődlegesen előfordulásuk megakadályozása, a „jobb megelőzni, mint gyógyítani” elvvel összhangban, és mivel az „oltás jobb a szükségtelen lesejtezésnél”;
- J. mivel nincs különbség a (sürgősségi) vakcinázásban részesült állatokból származó termékek és a nem vakcinázott állatokból származó termékek minősége között, de az uniós és az unión kívüli piacok esetleg nem fogadják el a (sürgősségi) vakcinázásban részesült állatokból származó terméket, az állattartóknak és más piaci szereplőknek pedig megfelelő garanciákra van szükségük arra vonatkozóan, hogy a piacok készek árcsökkentés nélkül befogadni e termékeket;
- K. mivel a nyitottabb határok, az élelmiszer iránti megnövekedett globális kereslet, a világkereskedelem, az emberek globális mobilitása, a globális felmelegedés és az illegális kereskedelem megnövekedett állat-egészségügyi kockázatokhoz vezet;
1. üdvözli az EU állat-egészségügyi politikájára vonatkozó, stratégiai jellegű megközelítés kidolgozását; ezenfelül támogatja az állat-egészségügyi stratégiáról szóló közleményben meghatározott átfogó célokat, célkitűzéseket és elveket, amelyek lehetővé fogják tenni az EU számára az új járványos állatbetegségek rohamával szembeni megelőzési mechanizmusainak és felkészültségének megerősítését;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy az állat-egészségügyi stratégiáról szóló közleményben előírtaknak megfelelően terjesszen elő cselekvési tervet;
 3. figyelmezteti a Tanácsot és a Bizottságot arra, hogy az állat-egészségügyi stratégiáról szóló közleményben megállapított, 2007-től 2013-ig tartó időkeretet lehetetlen betartani, mivel az állat-egészségügyi stratégiáról szóló közleménnyel kapcsolatos tárgyalások még mindig zajlanak és az annak végrehajtásához szükséges alapvető jogszabály 2010-nél előbb nem fog megszületni;
 4. e tekintetben nagyobb ambícióra és hosszabb távú szemléletre szólít fel a Bizottság részéről a jogalkotási javaslatának előterjesztésekor, amelyek lehetővé fogják tenni, hogy előnyök származzanak a többi tárgyalásból, amelyek a jövőben az EU költségvetési forrásait és politikai prioritásait fogják érinteni;
 5. helyesli az EU-ban egy egységes állat-egészségügyi jogi keretben megvalósuló új stratégia/szakpolitika kialakítására irányuló kifejezett törekvést, amely megfelelően figyelembe veszi az Állat-egészségügyi Világszervezet (OIE) előírásait és iránymutatásait;
 6. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági termelők, állattenyésztők és tulajdonosok alapvető szerepet töltenek be az általuk gondozott állatok egészségének megőrzésében és javításában, valamint a betegségek megelőzésében és kimutatásában;

2008. május 22., csütörtök

7. hangsúlyozza, hogy az állatorvosi és az állattenyésztői szakma szerepe igen fontos, hiszen a szakosodott és proaktív szolgáltatások – mint például az állat-egészségügyi tervezés – kialakításának és nyújtásának elővalában kell állnia; aggályát fejezi ki az EU egyes vidéki területein tapasztalható állatorvoshiány miatt;
8. hangsúlyozza továbbá az emberek által az állatbetegségek elterjesztésében a megnövekedett mobilitás eredményeként játszott szerepet;
9. egyetért az állat-egészségügyi stratégia azon célkitűzésével, hogy többet kell befektetni megelőző intézkedésekbe és az ellenőrző rendszerbe, ezáltal csökkentve a járványok kitörésének valószínűségét; egyetért a „jobb megelőzni, mint gyógyítani” elvvel;
10. hangsúlyozza, hogy nincs különbség a vakcinázott állatokból és a nem vakcinázott állatokból előállított termékek között;
11. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a vakcinázott (védőoltást kapott) állatokból származó termékek az unióban mindenütt forgalmazhatók legyenek;
12. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a vakcinázott állatokból származó termékek nemzetközi szintű elfogadását;
13. jóváhagyja a Bizottság állat-egészségügyi stratégiáról szóló közleményében meghatározott jövőképet és szándékot, miszerint „az érintett felekkel folytatott széles körű konzultáció” és „az állatok jó egészségi állapota iránti szilárd elkötelezettség” meg fogja könnyíteni a stratégiai célokkal összhangban lévő prioritások meghatározását, valamint az elfogadható és megfelelő szabványok mibenlétének vizsgálatát;
14. üdvözlí az állatok egészsége és jóléte közötti kritikus viszonynak az állat-egészségügyi stratégiáról szóló közleményben történő felismerését, és elvárja, hogy a jövőbeli szakpolitikában ezt a két kérdést együtt kezelendőknek tekintsék;
15. érdeklődéssel várja az állatok szállítása során igénybe vett állomáshelyekre vonatkozó előkészítő projekt eredményét és annak a felmérésnek az eredményeit, amely kitér az állatok szállítása és az ellenőrzési pontokon való állomásoztatása során jelentkező szükségletekre és egészségi állapotukat javító szükséges eszközökre;
16. üdvözlí azt a tényt, hogy a stratégia kiterjed az Európai Unió területén lévő valamennyi állat egészségre, így a – kifejezetten nem említett – kóbor állatokéra is, ha fennáll annak kockázata, hogy betegségeket adnak át más állatoknak vagy embereknek;
17. üdvözlí a Bizottság azon szándékát, hogy az érdekeltek és a fogyasztók által kezelt kockázatról kommunikációs stratégiát fogad el; rámutat, hogy – noha Európában az állattartás biztonságosabb, mint korábban bármikor, valamint hogy azt szigorúan ellenőrzik – a nyilvánosság e területtel kapcsolatos felfogása messze nem kielégítő, ami néhány új keletű válság esetében már problémákat okozott a piac számára a bizalom elvesztése miatt;
18. támogatja a Bizottság állat-egészségügyi stratégiáról szóló közleményében meghatározott és megcélzott „célcsoportot”: „az állattulajdonosokat, az állatorvosi szakma tagjait, az élelmiszerláncban tevékenykedő vállalkozásokat, az állat-egészségügyi ágazatokat, az állatvédő csoportokat, a kutatókat és oktatókat, a sport- és üdülési szervezetek irányító testületeit, az oktatási intézményeket, a fogyasztókat, az utazókat, a tagállamok illetékes hatóságait, az EU intézményeit és a tenyésztéstechnikai szakma képviselőit”;
19. rámutat arra, hogy az állat-egészségügyi stratégiának ki kell terjednie a vágóhidakra, az állatszállító vállalkozásokra, valamint az állati takarmány-gyártókra és beszállítókra is, figyelemmel az adminisztratív egyszerűsítésre is;

2008. május 22., csütörtök

20. rámutat, hogy az állat-egészségügyi stratégiának – a megelőzésen alapuló megközelítésén keresztül – ki kell dolgoznia mind a kedvtelésből tartott állatok és a gazdátlan állatok ellenőrzéséhez, mind pedig a zoonózisok és az állat-egészségügyi problémák elterjedésének megakadályozásához szükséges jogi és pénzügyi intézkedéseket; a stratégiában különösen vakcinázási programoknak és – különösen, amennyiben a vakcinázás jelenleg nem lehetséges – a gazdátlan kutyák és macskák által átvitt betegségekkel kapcsolatos más megelőző intézkedéseknek kell szerepelniük; a Bizottságot sürgeti a zoonózisok elterjedése, valamint az emberek és kedvtelésből tartott állataik mobilitása miatt bekövetkező esetleges gazdasági és társadalmi következmények értékelésére;
21. rámutat arra, hogy a javasolt stratégia akkor hozhat kedvező eredményeket, ha egyértelmű és átlátható rendelkezéseket állapítanak meg az egyedi intézkedések finanszírozásáról, amit az állat-egészségügyi stratégiáról szóló közlemény elmulasztott megtenni; kritikával illeti a Bizottságot azért, hogy a fent említett közleményében nem utal a politikájára vonatkozó finanszírozási követelményekre;
22. hangsúlyozza, hogy – az egyenlő feltételek biztosítása érdekében – egyértelművé kell tenni az EU, a tagállamok és a mezőgazdasági ágazat szerepét az állat-egészségügyi intézkedések – mint például a mezőgazdasági üzemek biológiai biztonságának biztosítása, a vakcinázási programok, a tudományos kutatás és a magasabb szintű állatjóléti normák – finanszírozásában; és felhívja a Bizottságot, hogy tisztázza ezeket a kérdéseket az állat-egészségügyi stratégiáról szóló közleményében;
23. felhívja a figyelmet arra, hogy a közös állat-egészségügyi politika az EU egyik leginkább integrált politikája, valamint hogy e politika finanszírozását javarészt a közösségi költségvetésből kell biztosítani, ami azonban nem zárhatja ki a tagállamok és mezőgazdasági termelők pénzügyi felelősségét;
24. elismeri, hogy az EU-n belüli és az azon kívüli piacok ennek ellenére nem mindig hajlandók vakcinázott és védett húst importálni; hangsúlyozza, hogy az állattartók és más piaci szereplők garanciákat igényelnek arra vonatkozóan, hogy árcsökkentés nélkül fogják tudni termékeiket eladni; ezt olyan kritikus kérdések tartja, amelyet a Közösségnek gyorsan kell megoldania az áruk szabad mozgásának garantálása érdekében;
25. rámutat a baktériumok antibiotikumokkal szembeni ellenállásának egyre növekvő problémájára jó néhány állattenyésztési ágazatban, ami a közegészségügy tekintetében is problémákhoz vezethet; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő az e problémával kapcsolatos elemzést, és amennyiben szükséges, mellékeljen ahhoz javaslatokat az állat-egészségügyi stratégia keretében;
26. elégedetlenségének ad hangot az olyan jelek miatt, amelyek arra utalnak, hogy az egyedi intézkedéseket „meglévő” alapokból finanszírozzák, és felszólítja a Bizottságot, hogy a 2009-ben kezdődő költségvetési tárgyalásokra vonatkozó érvelései elkészítésekor javasolja a jelenlegi állat-egészségügyi alap lehetőségeinek fokozását;
27. rámutat az állat-egészségügyi intézkedések EU-szintű koordinációjának fontosságára, és felszólítja a Bizottságot, hogy játsszon az eddiginél aktívabb koordinátori szerepet;
28. felhívja a figyelmet – a növekvő globális mobilitás, az ételmiszer iránti növekvő igény, a növekvő nemzetközi kereskedelem és az éghajlatváltozás következményeként – a fokozódó állat-egészségügyi kockázatokra; hangsúlyozza továbbá, hogy megfelelő sürgősségi vakcinázási stratégiára van szükség mind a már létező, mind pedig az újonnan megjelenő betegségek vonatkozásában;

1. pillér – Az EU beavatkozása prioritásainak megállapítása

29. elismeri, hogy rendkívül fontos a kockázat meghatározása és kategorizálása, ideértve a Közösség számára elfogadható kockázati szint, továbbá a kockázat csökkentésére irányuló intézkedés viszonylagos prioritásának meghatározását is; úgy véli, hogy egyértelmű erőfeszítések szükségesek az olyan helyzetek meghatározására, amelyekben a járvány kockázata megnő és meghaladja az elfogadható szintet, továbbá ezek következményeinek meghatározására is;
30. rámutat arra, hogy az intenzív állattenyésztő rendszerekben a magas állománysűrűség növelheti a betegségek elterjedésének kockázatát és veszélyeztetheti járványvédelmet, amennyiben nem megfelelő járványvédelmi intézkedéseket alkalmaznak, továbbá hogy ugyanez más állattenyésztő rendszerekben is bekövetkezhet, ha a járványvédelmi intézkedéseket nem megfelelően hajtják végre;

2008. május 22., csütörtök

31. rámutat a gazdaságok közötti távolság jelentőségére a járványos megbetegedésekkel szembeni védekezés tekintetében;
32. elismeri, hogy az EU az állatok szállításával kapcsolatban olyan szigorú szabályokat alkalmaz, amelyek kielégítik a magas állatjóléti normák, a betegségmegelőzési és járványvédelmi intézkedések iránti igényt; és sürgeti, hogy e magas szintű normákat valamennyi tagállam teljes körűen hajtsa végre; úgy véli, hogy az állati termékeket az EU-ba behozó országoknak be kell tartaniuk a szabályokat az állatjólét és egészség magas színvonalának globális szinten történő elősegítése és biztosítása érdekében; rámutat az élőállatok hosszú távú szállításával kapcsolatos potenciálisan fokozottabb kockázatra, ami magában rejt a betegségek terjesztésének lehetőségét és akadályozza a járvány-ellenőrzési intézkedéseket ott, ahol nem megfelelő járvány-megelőzési intézkedéseket alkalmaznak; ezzel kapcsolatosan úgy véli, hogy fokozottan kell ellenőrizni és szükség esetén szigorítani az élő állatok szállítására vonatkozó egészségügyi és állatjóléti szabályokat; felszólít egy integrált elektronikus európai állat-nyilvántartási rendszer gyors bevezetésére, beleértve a tehergépjárművek GPS-alapú nyomon követését is; úgy véli, hogy az állatjólét tekintetében a szállítás minősége fontosabb annak időtartamánál;
33. úgy véli, hogy azt is figyelembe kell venni, hogy a globalizáció, az éghajlatváltozás és az emberek mozgása olyan tényezők, amelyek kedveznek az állatbetegségeknek, ami nehezebbé teszi az ellenük való védekezést;
34. hangsúlyozza egy egységes kommunikációs stratégia szükségességét az új állat-egészségügyi stratégia vonatkozásában, amelynek valamennyi érintett fél uniós, nemzeti és helyi szintű, szoros együttműködésével kell zajlania;

2. pillér – Az uniós jogi keret

35. osztja azt a nézetet, hogy a jelenlegi uniós állat-egészségügyi keret bonyolult és széttagolt, és azt egyszerűsíteni kell; nézete szerint az állategészségügyre vonatkozó alapvető szabályokat – lehetőség szerint – egyetlen jogalkotási aktusban kell megállapítani;
36. hangsúlyozza továbbá, hogy a jelenlegi, összekapcsolódó és egymástól függő politikai intézkedésekből álló csomag helyébe lépő és az OIE és a WHO/FAO Codex Alimentarius ajánlásait, normáit és iránymutatóit különösen tiszteletben tartó, egységes jogi keret kell, hogy a stratégia központi eleme legyen, anélkül, hogy figyelmen kívül hagynák az olyan európai szabályokat, mint például az átláthatóság és az összes érdekelt részvétele, és úgy, hogy az uniós egészségügyi helyzet ne romoljon;
37. egyetért abban, hogy fontos azt biztosítani, hogy az indokolatlan nemzeti vagy regionális állat-egészségügyi szabályok nem jelentenek akadályt a belső piac működésében, és különösen hogy a járvány kiterjedésekor alkalmazott források arányban vannak a fennálló veszéllyel, és ezeket nem használják indokolatlan kereskedelmi megkülönböztetési célokra, különös tekintettel a vakcinázott állatokból származó termékekre;
38. nézete szerint az EU jogi kerete egyértelműen és kellően rugalmas módon kell, hogy meghatározza az állatok tulajdonosainak kockázati helyzetekben fennálló kötelezettségeit, ideértve a nem kereskedelmi célokra tartott állatok tulajdonosait is, elkerülve a nemkívánatos konfliktusok és viták kialakulását; úgy véli, hogy a betegségeknek a vadon élő állatok körében történő megfékezése szintén a megelőző stratégia lényeges elemét képezi;
39. egyetért a Civil Consulting által készített, a járványos állatbetegségekre vonatkozó, harmonizált költségmegosztási rendszerek lehetőségeiről szóló, 2006. július 25-i megvalósíthatósági előtanulmány következtetéseivel (a Bizottság nevében és a Parlament által a 2004-es költségvetésbe felvett, a fertőző állatbetegségek finanszírozására vonatkozó kísérleti projekt részét képező, az állat-egészségügyre vonatkozó 1995–2004 közötti politika (CAHP) értékelésének, valamint a jövőre vonatkozó alternatíváknak az összefüggésében), amelyek a tagállamok által létrehozott költségmegosztási rendszerek összehangolására szólított fel; megállapítja továbbá, hogy mivel a költségmegosztás együtt jár a felelősségmegosztással, az ilyen rendszerek esetében valamennyi fél – többek között az állattulajdonosok – teljes mértékű részvételére és elkötelezettségére van szükség, továbbá új mechanizmusokat kellene bevezetni, hogy a jelentős politikai kérdésekkel kapcsolatos döntéshozatalban az érdekeltek is részt vehessenek;

2008. május 22., csütörtök

40. elismeri annak szükségességét, hogy felülvizsgálják a jelenlegi társfinanszírozási eszközöt, azért, hogy lehetővé váljon annak biztosítása, hogy valamennyi szereplő felvállalja felelősségét és részt vállaljon a betegségek kimutatásában és felszámolásában, továbbá hogy elkerüljék a különböző tagállamok gazdálkodói közötti verseny torzulását; felszólít az állatbetegségek jövőbeli társfinanszírozási megállapodások keretében történő osztályozására a betegségek leküzdésére alkalmazandó intézkedések, a közegészségügyi kockázatok és más külső hatások alapján; megjegyzi, hogy az állattulajdonosok tartalékképzési rendszereken alapuló kártérítésének alapjai megerősítik az egyéni és közös felelősséget;

41. teljes mértékben osztja azt a nézetet, hogy a kártalanítási rendszer nem korlátozódhat a járvány kitörésekor levágott állatok tulajdonosainak nyújtott kártalanításra, hanem ezt a gazdák nemzeti vagy regionális állat-egészségügyi alapokhoz való hozzájárulásának csökkentésén alapuló kockázatmegelőzési ösztönzőkkel kell kombinálni, amennyiben a gazdák további kockázatsökkentő intézkedéseket hoznak, ami az állományok felszámolása helyett a (sürgősségi) vakcinázás alkalmazásának előmozdítását is magába foglalná, elismerve, hogy ez a (sürgősségi) vakcinázásban részesült állatok tulajdonosa számára jövedelemgaranciát jelentene; nézete szerint ugyanezen elv a tagállamokra is alkalmazandó kell, hogy legyen, a kockázat mértékének csökkentését célzó ösztönzőként;

42. a haszonállatoknak szánt takarmány szűkös világgazdasági helyzetének fényében elismeri, hogy az európai állattenyésztőknek szükségük van – a halliszen kívül – kiváló minőségű, biztonságos, megfizethető, fehérjetartalmú takarmányra; ugyanakkor hangsúlyozza az elővigyázatossági elv következetes alkalmazásának fontosságát tekintettel az állati eredetű fehérjék – a kérődzők mellett más állatoknak is szánt – takarmányhoz és ennek következtében az élelmiszerláncba történő újbóli hozzáadására, összhangban az új állat-egészségügyi stratégiát vezérlő gondolattal, amely szerint „a gyógyításnál jobb a megelőzés”; rámutat ezért, hogy fokozott erőfeszítésekre van szükség annak érdekében, hogy a kórokozók termelés során történő eltávolítására hatékony ellenőrzési és felügyeleti mechanizmusokat alakítsanak ki, hogy biztosítani lehessen a különböző típusú állati táplálékok nyomon követését, továbbá el lehessen kerülni szennyeződésüket és keveredésüket a behozott, illetve a tagállamokban előállított takarmányban;

43. felszólítja a Bizottságot, hogy végezze el a tagállamokban meglévő kártalanítási rendszerek összehasonlító elemzését, és ennek alapján dolgozzon ki egy uniós szintű keretmodellt; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy hatékony költségmegosztási rendszerre vonatkozó jogi keretet a tagállamokban annak biztosítása érdekében, hogy az állatbetegségek felszámolásával kapcsolatos közvetlen költségeket az ágazat is társfinanszírozza;

44. jelzi, hogy a Közösség részéről lényegi hozzájárulásra van szükség az említett nagyobb betegségek tekintetében az egyenlő elbánás és az esélyegyenlőség biztosítása érdekében, amennyiben azok meghaladják az érintett országok és tenyésztők forrásait;

45. üdvözlöi a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy jelentést nyújt be a takarmány-előállítókra vonatkozó eredményes pénzügyi garanciarendszerrel kapcsolatos lehetőségek meghatározásáról;

46. egyetért azzal, hogy rendelkezzenek az EU jogi keretén belül azon lehetőség támogatásáról, hogy fedezik a nem kizárólag a betegségek megszüntetésére irányuló intézkedésekből adódó közvetett veszteségeket; rámutat arra, hogy a közvetett veszteségek egyes esetekben súlyosabbak lehetnek a közvetlen veszteségeknél, és hogy ennél fogva rendelkezni kell az említett veszteségekkel kapcsolatos kártérítésről; támogatását fejezi ki ennél fogva a tekintetben, hogy a nemzeti biztosítási eszközök állattartók általi létrehozásával kapcsolatban a Közösség több kutatást folytasson; megállapítja azonban, hogy bizonyos esetekben a magán-biztosítás az ilyen veszteségek kezelésének hatékonyabb eszköze lehet;

47. hangsúlyozza, hogy az EU jogszabályai máris jelentős mértékben az OIE/Codex normáinak való megfelelésen alapulnak, és hogy indokolt az említett normáknak való teljes körű megfelelésre való törekvés, valamint az, hogy az EU ösztönözze a saját állat-egészségügyi normáit azok nemzetközi szintű elfogadása céljából; ennél fogva az EU OIE-n belüli tárgyalóerejének növelése céljából támogatja az EU esetleges OIE-tagságát; hangsúlyozza továbbá az érdekeltek ráfordításainak az OIE/Codex szintjén történő megóvásának fontosságát;

48. sürgeti az EU-t, hogy a Kereskedelmi Világszervezetben (WTO) nemzetközi szinten védje meg magas szintű állat-egészségügyi és állatjóléti normáit az állat-egészségügyi és az állatjóléti normák világszerte történő növelése érdekében; elismeri, hogy az EU termelői az EU hatályos, magasabb szintű normái miatt magasabb költségekkel szembesülnek és védeni kell őket az alacsonyabb szintű normák szerint előállított, behozott állati termékektől;

2008. május 22., csütörtök

49. üdvözli a közösségi szintű exportstratégiára irányuló, javasolt intézkedéseket, és hangsúlyozza, hogy a Bizottság tegyen meg minden erőfeszítést a harmadik országok piacaihoz való hozzáférés javítására és az exportakadályok megszüntetésére;

3. pillér – Állatokkal kapcsolatos veszélymegelőzés, felügyelet és válságkészenlét

50. rámutat annak szükségességére, hogy a gazdaságokban javítani kell a biológiai biztonságot, valamint hogy valamennyi piaci szereplőt ösztönözni kell az állat-egészségügyi normák emelésére, elismerve ugyanakkor, hogy a fertőző betegségek a kisebb és a nagyobb méretű mezőgazdasági üzemekben, azokban a gazdaságokban, ahol az állatokat kedvtelésből tartják, az állatkertekben, a természetvédelmi területeken, a vágóhidakon, valamint az állatszállítás és –továbbítás során egyaránt megjelenhetnek; úgy véli, hogy az olyan intézkedések, mint például az üzemekbe kerülő új állatok elkülönítése, a beteg állatok elkülönítése és a személyek mozgásának korlátozása komoly mértékben befolyásolhatja a betegségek terjedésének korlátozását;

51. rámutat arra, hogy az állatok szabadban történő tartása a különböző tenyésztési rendszerek meghatározó jellemzője, és ez néhány régióban és néhány faj esetén még mindig különösen gyakori; elismeri, hogy ezt a gyakorlatot közpénzekből és az államon keresztül támogatják; rámutat, hogy ez a gyakorlat ellentmondhat a biológiai biztonság céljainak; azon a véleményen van, hogy a gazdálkodóknak a társadalom támogatását kell élvezniük az ilyen típusú állattartással kapcsolatos magasabb állat-egészségügyi kockázattal szembeni biztosításban, valamint hogy az állategészségügy és az állatvédelem terén meglévő politikai célkitűzéseket össze kell hangolni egymással;

52. rámutat arra, hogy a mezőgazdasági üzemvezetők és a mezőgazdasági üzemekben dolgozó személyzet képzése létfontosságú az állatjólét és az állategészségügy tekintetében; és ennélfogva a képzési és a továbbképzési intézkedések támogatása mellett foglal állást;

53. számít az egyes termelési módszerekhez kötődő kockázatok kategorizálására vonatkozó minőségi irányítási rendszerek elismerésére; meggyőződése, hogy a fogyasztók által előnyben részesített és a biológiai biztonság tekintetében bizonyos problémákat felvető állattartó rendszerek (szabadtartás) biztonságosabbakká tehetők az azoknak megfelelő irányításon keresztül;

54. úgy véli, hogy a termékek nyomon követése azonosítás és nyilvántartás alapján igen fontos az állat-egészségügy figyelemmel kísérésében és a járványmegelőzésben, valamint az élelmiszerbiztonságban; ezzel összefüggésben támogatja az állatok kötelező elektronikus és DNS-alapú genetikai azonosításával és nyilvántartásával kapcsolatos intézkedéseket, valamint az állatok mozgásának biztonságos nyomon követésére irányuló átfogó rendszer bevezetését, felhívja azonban a figyelmet egy ilyen rendszer költségeire, különösen a gazdaságilag kedvezőtlen gazdálkodási struktúrák mellett üzemelő mezőgazdasági üzemek esetében; felszólítja a Bizottságot, hogy azáltal segítsen a mezőgazdasági termelőknek megbirkózni az előírt felszerelések beszerzésével kapcsolatban felmerült magas költségekkel, hogy megteremtse a lehetőséget a tagállamok számára, hogy az ilyen intézkedéseket felvehessék vidékfejlesztési programjaikba;

55. rámutat a tagállamok között az EU azonosítási és nyilvántartási szabályainak be nem tartása miatt leölt szarvasmarhafélék mennyiségében meglévő óriási eltérésekre; várja a Bizottságnak az EU-n belüli ilyen különbségekre vonatkozó magyarázatát;

56. osztja azt a nézetet, hogy a jobb határmenti biológiai biztonság különösen fontos, figyelemmel arra a tényre, hogy az EU a világ legnagyobb élelmiszer-importőre, ideértve az állati termékeket is; úgy véli, hogy – figyelemmel az EU-ba behozott, fertőzőshordozó vagy beteg állatok kockázatára – az EU határain az állat-egészségügyi és egészségügyi ellenőrzéseknek különösen alaposnak és szigorúnak kell lenniük, nem szabad azonban egyszerűen a dokumentumok ellenőrzésére korlátozódniuk, hanem lehetővé kell tenniük annak megállapítását is, hogy az állatokat az uniós jogszabályokban megállapított állatjóléti normákkal összhangban tartották-e;

57. hangsúlyozza a harmadik országokban végzett állat-egészségügyi ellenőrzések fontosságát és kéri, hogy növeljék a Bizottság Élelmiszerügyi és Állat-egészségügyi Hivatalának pénzügyi forrásait;

58. nézete szerint az EU határain az állat-egészségügyi és vámügyi ellenőrzésnek különösen szigorúnak kell lennie, figyelemmel az állatok és állati termékek illegális importjának és kereskedelmének megakadályozására, hiszen ezzel kapcsolatosan komoly kockázata áll fenn a betegségek terjesztésének; felhívja ezzel kapcsolatosan a figyelmet az EU külső, köztük annak tengeri határain – különösen az új tagállamokban, az EU-val szomszédos harmadik országokban és a fejlődő országokban – az állat-egészségügyi szolgálatoknak

2008. május 22., csütörtök

nyújtandó szervezési, képzési és pénzügyi segítség szükségességére; felszólítja továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki megfelelő kommunikációs terveket a polgároknak az állatok és állati termékek magánjellegű behozatalával kapcsolatos kockázatokra vonatkozó tájékoztatása céljából;

59. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a vámszervek, az állat-egészségügyi szolgálatok és az utazásszervezők közötti jobb koordináció biztosítása érdekében hozzanak létre mechanizmusokat, hogy ezek elősegíthessék az együttműködést európai szinten a tagállamok között, valamint a harmadik országokkal;

60. felszólítja a Bizottságot a fejlődő országokkal folytatott együttműködésének jelentős fokozására azzal, hogy technikai segítséget nyújt számukra egyrészt azért, hogy segítsen nekik megfelelni az uniós egészségügyi normáknak, másfelől pedig azért, hogy csökkentse az állatbetegségek ezen országokból az EU-ba történő terjedésének kockázatát; úgy véli, hogy a harmadik országokkal folytatott állat-egészségügyi együttműködés terén az EU-val szomszédos országoknak prioritást kell élvezniük;

61. hangsúlyozza az állat-egészségügyi felügyelet válsághelyzetben és a válsághelyzetek megelőzésében játszott fontosságát, a korai előrejelzés és az állatokkal kapcsolatos veszélyek azonnali kiszűrése tekintetében; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az állategészségügyi szakemberek által rendszeresen nem látogatott mezőgazdasági üzemek ellenőrzési rendszerének esetleges bevezetését;

62. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a gazdasági szereplők, az állategészségügyi szakma képviselői és asszisztenseik, az ellenőrző szervek és más illetékes hatóságok hatékony képzést kapjanak, amely lehetővé teszi számukra, hogy azonnal kiszűrjék az állatokkal kapcsolatos veszélyeket, illetve kapjanak aktuális tájékoztatást az állatorvosi képzés uniós minimumszabályairól; hangsúlyozza továbbá az ilyen képzés uniós szintű támogatásának szükségességét, az e területen működő iskolai és egyetemi programok lehető leggyorsabb összehangolását biztosító intézkedésekkel együtt; e tekintetben javasolja, hogy az állatorvosi iskolák európai akkreditációs rendszere segíthetne az állatorvosi oktatás magas szintjére vonatkozó célkitűzés elérésében;

63. erőteljesen támogatja (a mind gyógyító, mind megelőző) sürgősségi vakcinázás használatának fokozását biztosító intézkedéseket, amelyeknek eredményesebb járványmegelőzést és -visszaszorítást kell eredményezniük a járványfelszámolási műveletek keretében; felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy egy eredményes vakcinázási rendszer bevezetéséhez a vakcinázott állatok tulajdonosai számára jövedelemgaranciákat kell biztosítani, mivel ők a vakcinázott állatokból származó termékek eladása során problémákkal szembesülhetnek, megfelelő pénzügyi támogatást kell nyújtani a használatra való ösztönzés, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a vakcinált állatokból származó termékek nem tartoznak korlátozás alá; létfontosságúnak tartja továbbá, hogy bővítsék az EU oltóanyagbankjait; emellett úgy véli, hogy minden olyan intézkedést alkalmazni kell, amely segíthet a levágott és ártalmatlanított egészséges állatok számának csökkentésében (mint például olyan vizsgálatok, amelyek bizonyítják, hogy az állatok kórokozóktól mentesek, lehetővé téve ezzel a rendes levágást);

64. támogatja a valamennyi lényeges fajra és betegségre vonatkozó vakcinázási stratégiák kialakítását;

65. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket a vakcinázott állatokból származó termékek megkülönböztetésmentes forgalmazásának biztosítására, amelynek hiánya eddig óriási visszatartó erőt jelentett a tekintetben, hogy a vakcinázást a ragályos állatbetegségek terjedése elleni küzdelem eszközeként használják; felszólít többek között a vakcinázott állatokból származó termékek fogyasztók számára való megjelölésének tilalmára, a vakcinázott állatokból származó termékek veszélytelenségére vonatkozó hatékony, nyilvános kommunikációs stratégiákra, valamint a kormányok, a mezőgazdasági termelői szervezetek, a fogyasztói szervezetek, a kiskereskedői és a kereskedői szereplők között a vakcinázott állatokból származó termékek szabad forgalmazásáról szóló egyezmények megkötésére;

66. nézete szerint a válságfenyegetettségre reagáló intézkedésekkel összefüggésben létfontosságú annak biztosítása, hogy szakosodott tudás és humánus eszközök álljanak rendelkezésre az állatok szükséges levágásának elvégzéséhez, amelyek révén ezek megkímélhetők a szükségtelen szenvedéstől, elismerve, hogy ezek élő, érző lények;

67. rámutat arra, hogy az állatgyógyászati készítmények és az állatoknak szánt vakcinák az állategészségügy elemét képezik, és a Bizottságban ennek megfelelően kell átszervezni a feladatokat;

2008. május 22., csütörtök

4. pillér – Tudomány, innováció és kutatás

68. hangsúlyozza, hogy a tudományos kutatás létfontosságú szerepet játszik az állat-egészségügyi rendszerekben, mivel lehetővé teszi a fejlődést, különösen az állatbetegségek nyomon követése, diagnosztizálása és ellenőrzése, a kockázatelemzés, a vakcinák és tesztek, valamint hatékony kezelési módszerek kifejlesztése terén, amelyeknek tudományos ismeretekre kell alapulniuk; ezzel összefüggésben emlékeztet a Parlamentnek az EU 2008. évi költségvetéséhez fűzött módosítására, amellyel növelték a (marker-) vakcinák és vizsgálati módszerek kifejlesztésére szánt előirányzatokat; a Bizottságot e megnövelt előirányzatok hatékony felhasználására szólítja fel;

69. felhívja a figyelmet, hogy részletes tudományos kutatást kell végezni arról, milyen hatással vannak a takarmányok az állatok egészségére és közvetve az emberi egészségre;

70. úgy véli, hogy az állategészségügy és az állatjólét területén a hetedik kutatási keretprogram keretében végzett kutatás és az egyéb, nemzeti és uniós szinten végzett kutatás hozzájárul a hatékonyabb állat-egészségügyi fellépéshez;

71. rámutat annak szükségességére, hogy erősítsék meg az állatbetegségekkel foglalkozó közösségi és nemzeti referencialaboratóriumok hálózatát, kiemelve a már meglévő hálózatokat, és egyetért abban, hogy olyan, tudományosan egységes tesztelési módszereket kellene alkalmazni, amelyek „kereskedelmi szempontból kompatibilisek”, (az OIE és harmadik országok kereskedelmi partnerei hitelesítették és elfogadták);

72. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy összegyűjtsék az állategészségügyre és állatjólétre vonatkozó tudományos információkat, és rámutat az ERANET és az Európai Technológiai Platform a Globális Állategészségügyért (European Technology Platform for Global Animal Health, ETPGAH) információs platformok kialakításának szükségességére; azt javasolja, hogy az új és továbbfejlesztett diagnosztikai módszerek (pl. PCR) előnyeit és hátrányait jobban kell kommunikálni, és azokat az állatok és emberek javára kell felhasználni, mind az állatok védelme, mind pedig világszerte az emberek számára a biztonságos élelmiszerellátás biztosítása céljából, különösen az újabb tagállamokban;

73. hangsúlyozza a fogyasztók felé irányuló kommunikáció fontosságát annak biztosítása érdekében, hogy értsék azokat a módokat, amelyek révén az állatbetegségek terjednek, valamint azok óriási hatását, és így a biztonságos élelmiszerelellátással való ellátással kapcsolatos jelentőségüket;

74. határozott meggyőződése, hogy az állatok gazdasági célú klónozását be kell tiltani;

75. aggasztónak ítéli meg, hogy az európai szabványokat aláaknázhathatja az olyan harmadik országokból származó behozatal, amelyek gazdálkodóinak nem azonos állategészségügyi és állatjóléti követelményeket kell teljesíteniük; felkéri a Bizottságot, hogy tárjon fel módokat arra, hogy az ilyen harmadik országoktól származó verseny ellen védelmet találjanak, köztük az importintézkedések vizsgálatával, illetve azáltal, hogy az ügyet vitára terjesztik az illetékes WTO-fórumokon;

76. úgy véli, hogy a kizárólag száj- és körömfájásmentes szarvasmarhából származó brazil húskészítmények behozatalát biztosító intézkedések meghozatalában bekövetkezett késedelem azzal járhat, hogy aláaknázza a nyilvánosságnak az uniós állat-egészségügyi rendszerbe vetett bizalmát;

77. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a WTO-tárgyalások eredménye ne aknázza alá azt, hogy az európai gazdálkodók képesek legyenek az állat-egészségügyi és állatjóléti szabványok fenntartására és továbbfejlesztésére; úgy véli, hogy az importált termékeknek az európai termékekkel azonos követelmények alá rendelésének lehetsége lényeges tényező a tárgyalások kiegyensúlyozott eredményének biztosítása tekintetében;

78. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a tojás érzékeny termékként való kijelölését a WTO-tárgyalások eredményeként azért, hogy védelmezze a gazdálkodás e területén az állategészségügy és állatjólét kérdésében elért előrehaladást;

79. aggodalommal tölti el az a növekvő számú bizonyíték, amely az élő madarak és szárnyas termékek egyre kiterjedtebb nemzetközi kereskedelmét az olyan betegségek kifejlődéséhez és terjedéséhez köti, mint a madárinfluenza; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg e bizonyítékokat, és szükség szerint terjesszen elő megfelelő szakpolitikai javaslatokat;

2008. május 22., csütörtök

80. üdvözlí a Bizottság azon szándékát, hogy tiszteletben tartja az egészségügyre és növény-egészségügyre vonatkozó WTO kötelezettségvállalásokat, úgy véli azonban, hogy ez nem zárhatja ki a szigorúbb védelmi szabványokhoz vezető intézkedések bevezetésének – az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásáról szóló WTO-megállapodás alapján kifejezetten engedélyezett – lehetőségét, amennyiben ezek kellően tudományosan indokoltak; úgy véli továbbá, hogy fontos ösztönözni ezen intézkedések elfogadását nemzetközi szinten a javuló konvergencia biztosítása érdekében;

81. úgy véli, hogy az Indiával, Koreával és a délkelet-ázsiai országokkal kötendő új szabad kereskedelmi megállapodásoknak tartalmazniuk kellene egy kiegyensúlyozott fejezetet az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedésekről, illetve az állategészségügyről;

82. felhívja a Bizottságot, hogy az állategészségügyet és állatjólétet foglalja bele minden fejlesztési programjába a belső állásponttal való összeegyeztethetőség elérése érdekében, és terjessze ki e politikák előnyeit a partnerországokra.

83. sürgeti a Bizottságot, hogy írjon alá állategészségügyi jegyzőkönyveket olyan potenciális exportpiacokkal, mint például Kína.

*
* *

84. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az Aarhusi egyezményben részes felek harmadik tanácskozásán követendő EU stratégia

P6_TA(2008)0236

Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása az Aarhusi egyezményben részes felek a lettországi Rigában tartandó harmadik tanácskozásán követendő EU stratégiáról

(2009/C 279 E/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló 1998. június 25-i Aarhusi egyezményre, valamint a részes felek a lettországi Rigában 2008. június 11. és 13. között tartandó közelgő találkozására (MOP 3),
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság által előterjesztett B6–0157/2008 számú szóbeli választ igénylő kérdésre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az Aarhusi egyezmény 2001. október 30-án lépett hatályba;
- B. mivel az egyezmény 2008 júniusában lesz tízéves;
- C. mivel az Aarhusi egyezményt az Európai Közösség 2005. február 17-én ratifikálta ⁽¹⁾ és egy kivétellel mindegyik tagállam külön is ratifikálta;
- D. mivel ezidáig az Aarhusi egyezményhez 41 részes állam csatlakozott;

⁽¹⁾ A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezménynek az Európai Közösség nevében való megkötéséről szóló, 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozat (HL L 124., 2005.5.17., 1. o.).

2008. május 22., csütörtök

- E. mivel a Parlament és a Tanács már három jogi aktust is elfogadott az Aarhusi egyezmény végrehajtása ⁽¹⁾ érdekében, és mivel a környezeti ügyekben az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló jogi aktus ⁽²⁾ elfogadása még mindig a Tanács vétója alatt áll;
- F. mivel az Aarhusi egyezmény célja, hogy lehetővé tegye a közhatóságok és az állampolgárok számára egyéni és kollektív felelősségük felvállalását a környezet védelmére és javítására a mostani és a jövő generációk jóléte és boldogulása érdekében és a fenntartható fejlődés előmozdítására;
- G. mivel a szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási nyilvántartásokról ⁽³⁾ szóló jegyzőkönyv hozzájárul a vállalatok elszámoltathatóságának erősítéséhez, a szennyezés csökkentéséhez és a fenntartható fejlődés előmozdításához;
1. sürgeti az Európai Uniót, hogy vállaljon aktív, átlátható és konstruktív szerepet a tárgyalásokban és aktívan járuljon hozzá az egyezmény hosszú távú stratégiai tervéhez, beleértve az egyezmény esetleges szélesebb alkalmazási területének kidolgozását abból a célból, hogy a fenntartható fejlődés valamennyi dimenziójára ugyanígy kiterjedjen majd az átláthatóság, a részvétel és az elszámoltathatóság elve;
 2. úgy véli, hogy a MOP 3 jó alkalmat fog biztosítani mind az eddig elért haladás felülvizsgálata, mind a jövőbeni kihívások mérlegelése terén; úgy véli, hogy az egyezmény hatékony végrehajtásának biztosítását kulcsfontosságú prioritásként kell kezelni a jövőben;
 3. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a MOP 3 során született döntések az egyezmény hatékony végrehajtását és továbbfejlesztését biztosítsák, valamint az Aarhusi egyezmény összhangban legyen az érintett többoldalú környezeti megállapodásokkal;
 4. sürgeti, hogy a Bizottság és a tagállamok különösen igyekezzenek biztosítani, hogy
 - a hosszú távú stratégiai terv tartalmazza a polgárok körében az Aarhusi egyezményben foglalt jogaikról és felelősségükről szóló ismeretek bővítésére vonatkozó rendelkezéseket;
 - a MOP 3 tegye egyértelművé a genetikailag módosított szervezetekről szóló 2005-ben elfogadott módosítás ⁽⁴⁾ hatálybalépésének feltételeit, illetve az egyezmény bármilyen jövőbeli módosítását azok mielőbbi végrehajtásának biztosítása érdekében;
 - az egyezményre vonatkozó kiszámítható, stabil és megfelelő pénzügyi rendelkezéseket fogadjanak el;
 - a megszerzett tapasztalatok alapján a megfelelési mechanizmus tovább fejlődjön;
 - az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló munka továbbra is annak garantálásával folyjon, hogy a kormány minden szintű közhatóságai az Aarhusi egyezmény által szabott kötelezettségeiknek teljes mértékben tudatában vannak, és a közhatóságokat arra ösztönözzék, hogy biztosítsák a kötelezettségeik teljesítéséhez szükséges humán, pénzügyi és anyagi erőforrásokat;
 - a felek megteszik az egyezmény harmadik pillére teljes megvalósításához szükséges jogi és költségvetési intézkedéseket azért, hogy hatékony eszközöket biztosítsanak az igazságszolgáltatáshoz való jog érvényesítéséhez, és hogy az igazságügyi eljárásokhoz való hozzáférés igazságos, méltányos és időszerű legyen, valamint ne járjon megfizethetetlen költségekkel;
 - létrehoznak egy munkacsoportot az egyezmény részét képező, a nyilvánosság részvételéről szóló pillér megvalósításának értékelése érdekében, amely szükség esetén az egyezmény fejlesztését célzó javaslatokat tesz;

⁽¹⁾ A környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló 2003/4/EK irányelv (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.); A környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozásánál a nyilvánosság részvételéről szóló 2003/35/EK irányelv (HL L 156., 2003.6.25., 17. o.), a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló 1367/2006/EK rendelet (HL L 264., 2006.9.25., 13. o.).

⁽²⁾ Javaslat a környezeti ügyekben az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló irányelvről (COM(2003)0624).

⁽³⁾ A szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási nyilvántartásokról szóló ENSZ-EGB jegyzőkönyvnek az Európai Közösség nevében történő megkötéséről szóló, 2005. december 2-i 2006/61/EK tanácsi határozat (HL L 32., 2006.2.4., 54. o.).

⁽⁴⁾ A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezmény módosításának az Európai Közösség részéről történő megkötéséről szóló, 2006. december 18-i 2006/957/EK tanácsi határozat (HL L 386., 2006.12.29., 46. o.) által jóváhagyva az Európai Közösség nevében.

2008. május 22., csütörtök

5. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassák az egyezmény 9. cikkének az Európai Unión belüli végrehajtásához szükséges jogalkotási eszköz elfogadására irányuló jogalkotási munkát, mivel ez utóbbi pillér közösségi jogszabályokba történő teljes mértékű átültetésére még nem került sor; üdvözli a Bizottság azon tervét, hogy a Közösségen belüli jogalkotási munka további ösztönzése érdekében 2008 júniusában szervezzenek az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló konferenciát;
6. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy más hasonló nemzetközi szervezetekkel és egyezményekkel – különösen a biológiai biztonságról szóló cartagenai jegyzőkönyvvel – növeljék a szinergiahatást és erősítsék a kapcsolatokat; úgy véli azonban, hogy az Aarhusi egyezmény a megfelelő fórum azon horizontális elvek kidolgozására, amelyek az környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságának a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szólnak;
7. kéri a Bizottságot, hogy mutasson jó példát a tagállamok közzétételére számára az Aarhusi egyezmény szigorú végrehajtása révén;
8. sürgeti azon országokat, amelyek még nem tették meg, hogy ratifikálják az Aarhusi egyezményt és a szennyezőanyag kibocsátási és -szállítási nyilvántartásról szóló jegyzőkönyvet, valamint az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságán kívüli országokat is ösztönözzék az egyezmény aláírására;
9. úgy ítéli meg, hogy az Európai Közösség küldöttségében résztvevő európai parlamenti képviselőknek alapvetően közre kell működniük a folyamatban, és ezért elvárja, hogy felszólalási jog nélkül jelen lehessenek a rigai koordinációs üléseken;
10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottsága titkárságának a kérelemmel, hogy azt juttassa el valamennyi EU-n kívüli szerződő félnek.

A támogatáshatékonyaságról szóló 2005. évi párizsi nyilatkozat nyomon követése

P6_TA(2008)0237

Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása a támogatáshatékonyaságról szóló, 2005. évi párizsi nyilatkozat nyomon követéséről (2008/2048(INI))

(2009/C 279 E/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 177. cikkére,
- tekintettel a Bizottság „Az Európai Uniónak a fejlesztési politika keretében zajló munkamegosztásra vonatkozó magatartási kódexéről” című, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett közleményére (COM(2007)0072),
- tekintettel az EU „segély a kereskedelemért” programjáról szóló, 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a fokozottabb és jobb együttműködésről szóló 2006. szeptember 28-i állásfoglalására: „A 2006. évi uniós támogatások hatékonyságára vonatkozó csomagról” ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság „EU-segély: Többet, gyorsabban, eredményesebben” című közleményére (COM(2006)0087),
- tekintettel a Bizottság „Az EU-támogatás hatásának növelése: az országos stratégiai dokumentumok elkészítésének közös kerete és a közös többéves programozás” című, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett közleményére (COM(2006)0088),

⁽¹⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 291. o.⁽²⁾ HL C 306. E, 2006.12.15., 373. o.

2008. május 22., csütörtök

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett a „Fejlesztés-finanszírozás és támogatás-hatékonyság – Az EU-segélyek növelésének kihívásai a 2006–2010 években” című közleményére (COM(2006)0085),
 - tekintettel a Bizottság „A millenniumi fejlesztési célok megvalósítása érdekében tett előrelépések felgyorsítása – A fejlesztés finanszírozása és a támogatás hatékonysága” című, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett közleményére (COM(2005)0133),
 - tekintettel a Bizottság „Politikák fejlesztési célú koherenciája – A haladás felgyorsítása a millenniumi fejlesztési célok elérése felé” című, a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett közleményére (COM(2005)0134),
 - tekintettel a Bizottság „A monterrey-i konszenzus átültetése a gyakorlatba: az Európai Unió hozzájárulása” című, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett közleményére (COM(2004)0150),
 - tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányai Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság által az Európai Unió fejlesztési politikájáról elfogadott, 2005. december 20-án aláírt, „Az európai konszenzus” című együttes nyilatkozatra (az európai fejlesztési konszenzus) ⁽¹⁾,
 - tekintettel a harmonizációval foglalkozó magas szintű római fórumot követően 2003. február 25-én elfogadott, a harmonizációról szóló római nyilatkozatra, valamint a 2005. március 2-án Párizsban a támogatáshatékonyság harmonizációjáról és összehangolásáról tartott magas szintű fórumot (párizsi magas szintű fórum) követően elfogadott, a támogatáshatékonyságról szóló párizsi nyilatkozatra (párizsi nyilatkozat),
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) Közgyűlésének a millenniumi ENSZ nyilatkozatról szóló, A/RES/55/2 számú határozatára,
 - tekintettel az ENSZ fejlesztésfinanszírozásról szóló, 2002. március 21–22-i nemzetközi konferenciáján elfogadott monterrey-i konszenzusra,
 - tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottságának (DAC) az Európai Közösség 2007. évi szakértői értékelésében szereplő fő megállapításaira és ajánlásaira,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottsága által megrendelt, „Mennyire hatékonyak az uniós támogatások a helyszínen?” című, 2007-es tanulmány fő eredményeire,
 - tekintettel az ENSZ millenniumi fejlesztési célokról szóló 2007. évi jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0171/2008),
- A. mivel jelenleg a támogatáshatékonyságra irányuló figyelem ahhoz a következtetéshez vezetett, hogy a fejlesztési támogatás az adományozók közötti nem megfelelő koordináció és a különböző eljárások szerint működő túl nagy számú projekt és program eredményeképpen rosszabban működik;
- B. mivel ez az alulteljesítés alacsony szintű tulajdonhoz, kevésbé hatékony programokhoz és a fejlődő országokat elárasztó adományozói követelésekhez, az adományok elosztása szempontjából úgynevezett „kedvenc” és „mostoha” országok közötti megosztáshoz, valamint olyan létfontosságú ágazatok, mint az egészségügy, az oktatás, és a nemeket támogató programok elhanyagolásához vezet;

(¹) HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

2008. május 22., csütörtök

- C. mivel az EU szolgáltatja a világ hivatalos fejlesztési támogatásának több mint felét, képes volna a leghatékonyabb adományozóvá válni, és ezért vezető szerepet kell vállalnia nemzetközi téren a segélyek fokozottabb hatékonyságát biztosító reformok előmozdítása érdekében;
- D. mivel az EU fejlesztési politikájának legfőbb célja a szegénység új segélyrendszeren keresztül történő megszüntetése, amely a millenniumi fejlesztési célok (MFC) megvalósítására irányul;
- E. mivel a gazdasági-, társadalmi fejlődés és a környezetvédelem egymással összefüggő elemek, amelyek a fenntartható fejlődéssel párhuzamosan alakulnak, amelynek keretében pedig erőfeszítéseink célja mindenki életminőségének javítása a 4. Nőügyi Világkonferencia által 1995. szeptember 15-én Pekingben elfogadott nyilatkozat 36. cikkében előírtak szerint;
- F. mivel a környezetvédelem az EU egyik kiemelt területévé vált, és mivel a Bizottságnak ebből következően számításba kell vennie ezt a célkitűzést a fejlődő országokra vonatkozó valamennyi politikájával kapcsolatosan;
- G. mivel a Bizottság a támogatáshatékonysági program támogatója akar lenni, amely tekintetében két, szorosan összefüggő célja van: i) a párizsi nyilatkozat végrehajtása és saját segélyprogramjai minőségének javítása; és ii) a tagállamok segítése a párizsi nyilatkozat végrehajtásában és a saját támogatáshatékonyságuk javításában;
- H. mivel az OECD legfrissebb adatai szerint az EU-segély mértéke 2007-ben jelentősen csökkent;
- I. mivel a több és jobb segély nyújtására vonatkozó EU-kötelezettségvállalásoknak tartalmazniuk kellene hivatalos fejlesztéstámogatásuknak (ODA) a bruttó nemzeti jövedelem (GNI) 0,56%-ára való emelését 2010-re, a jobb koordináció és kiegészítő jelleg előmozdítása mellett új, kiszámíthatóbb és kevésbé változó segélymechanizmusok kialakítását, a partnerországok terveire és rendszerére alapított együttes, több évre szóló programozásra törekvés által, valamint további feltétel nélküli segélyeket és a szakmai segítségnyújtás nemzeti prioritásoknak megfelelő irányba történő megreformálását; mivel 2006 és 2007 között az ODA-ra szánt EU-s GNI aránya első alkalommal csökkent 2000 óta, és 0,41%-ról 0,38%-ra mérséklődött, és mivel az EU-nak meg kell kettőznie a millenniumi fejlesztési célokban kitűzött cél elérésére tett erőfeszítéseit, miszerint 2015-ben az EU bruttó nemzeti jövedelmének 0,7%-át ODA-ra fordítja;
- J. mivel az EK-Szerződésnek a Lisszaboni Szerződés 188d. cikkével megerősített 180. cikke előírja, hogy a tagállamok és az Unió fejlesztési együttműködési politikája egymást kiegészíti és erősíti, ami arra kötelezi az Uniót és a tagállamokat, hogy jobban összehangolják az adományozókat, és jobb munkamegosztásra törekedjenek, ami pedig nagyobb támogatáshatékonysághoz fog vezetni;
- K. mivel fennáll a veszélye, hogy az európai fejlesztési konszenzus nagyra törő céljai – többek között az olyan egyéb politikai célok, mint a bevándorlás és a kereskedelem – a különböző EU-politikák közötti következetesség hiányának eredményeképpen elvonhatják a figyelmet a fejlesztésről, és alááshatják a szegénység csökkentésére irányuló nemzetközi segélyprogramban elért egyetértést, és mivel e tekintetben az európai fejlesztési konszenzus 35. bekezdése kimondja, hogy „fontos, hogy a nem fejlesztési jellegű politikák segítsék a fejlődő országok millenniumi fejlesztési célok (MDG) elérésére irányuló erőfeszítéseit”;
- L. mivel az agyelszívás az egészségügyben és más alapvető szakképzettséget igénylő területeken kritikus munkaerőhiányhoz vezetett a fejlődő országokban, és ez gyakorta megakadályozza a támogatás hatékony szétosztását a helyszínen;
- M. mivel a segélyrendszer egyre összetettebbé válik, amit a segélycsatornák szaporodása, a segélyáramlások elaprózódása, a segélyek fokozódó célhoz kötése, a felemelkedő gazdaságoknak a fejlődő országokkal való együttműködés során egyre erősebb szereplőkké válása jelez, és ez a segélyek elaprózódásához és egymást átfedő adományozói tevékenységekhez vezet globális, országos vagy ágazati szinten;

2008. május 22., csütörtök

- N. mivel a következő évek egyik intézményi kihívása az lesz, hogyan integrálják legmegfelelőbbben a 12 új tagállamot új adományozói szerepkörükbe, mivel ezen adományozók közül néhánynak nehézséget okoz az OECD fejlesztéstámogatási bizottsága által támogatott segélyrendszer standard fejlesztési együttműködési irányelveinek való megfelelés;
- O. mivel ez a helyzet megakadályozhatja a hatékony segélynyújtást;
- P. mivel a jelenlegi támogatáselosztási rendszer túl gyakran nem megfelelő, így sok szegény ország és kritikus terület, pl. az egészségügy, az oktatás, a társadalmi kohézió és a nemek közötti egyenlőség, kis mértékű támogatásban részesül;
- Q. mivel az EU a fejlesztési politika fent említett, munkamegosztásra vonatkozó magatartási kódexe keretében kötelezettséget vállal a „mostoha” vagy elhanyagolt országok és ágazatok kérdésének megoldására, és kezdi vizsgálni a sérülékeny helyzetekhez nyújtott juttatásokat;
- R. mivel az 1905/2006/EK rendelet ⁽¹⁾ (DCI-rendelet) által előírt fejlesztési együttműködési eszköz (DCI) alapos vizsgálati mechanizmusán keresztül a Parlament, illetve a tagállamok kifejezték azzal kapcsolatos aggodalmukat, hogy a szegénység megszüntetésének elsődleges célja nem mindig tükröződik a tényleges teljesítésben;
- S. mivel számos tanulmány kimutatta, hogy a segély felhasználásának a lakosság bevonásával történő hatékony elszámoltathatósága a támogatáshatékonyság egyik fő mutatója, a segélyek gyakran mégis kevésbé átláthatóak és nyíltak; mivel az átláthatóság hiánya megnehezíti a kormányok, a helyi hatóságok és a civil társadalom számára az információhoz való hozzáférést a kedvezményezett országokban, és e tekintetben a segély jobb elosztásának jelentős akadályát képezi;
- T. mivel a segélyeket gyakran az adományozók prioritásainak és időbeosztásának megfelelően folyósítják – a nemzeti tervezési és fejlesztési prioritások, vagy a nemzeti költségvetési időkeret tiszteletben tartására és az ahhoz való igazodásra tett erőfeszítés nélkül –, ami nagy mértékben megnehezíti a címzettek számára hatékony költségvetés kidolgozását, illetve az előre tervezést, és megnehezíti a parlamentek, a civil szervezetek és mások számára a segélyáramlás és –hatékonyság felügyeletét;
- U. mivel az országos rendszerek használata a segélyhatékonyság fő alkotóeleme, és a partnerországok politikai tervezés és kivitelezés feletti uralma növelésének fontos eszköze; mivel ezért az országos rendszerek használata előreláthatóan erősíti a partnerországok nemzeti fejlesztési stratégiáit és végrehajtási kereteit;
- V. mivel az OECD által a közelmúltban végzett, a párizsi nyilatkozat nyomán követésére vonatkozó felmérés szerint az igényeken alapuló technikai segítségnyújtás hiánya kulcsfontosságú kérdés a fejlődő országok kormányai számára, amiatt, hogy a technikai segítségnyújtás továbbra is kötött és túl drága, és gyakran nem hatékony a DCI-rendelet 31. cikkében említett helyi kapacitás fejlesztésében;
- W. mivel a nemzeti parlamentek szerepe kiemelkedő a figyelem felkeltésében és a segélyrendszer reformjának sürgetésében, különösen viták, fejlesztési kerettervek és költségvetések elfogadása révén, valamint a szegénységgel összefüggő ágazatok számára juttatott segéllyel, a munkamegosztásra való ösztönzéssel, továbbá a párizsi nyilatkozat végrehajtásának számonkérése a kormányoktól;
- X. mivel a helyi hatóságok a fejlesztési politikák kulcsfontosságú szereplői, figyelemmel szakértelmükre és a helyi szükségletek ismeretére, ami mindennapi szinten lehetővé teszi számukra, hogy a lakosság elvárásait közvetítsék, és áthidalják az államtól őket elválasztó szakadékokat;
- Y. mivel a civil társadalom elengedhetetlen szerepet játszik mind a támogatáshatékonysággal és a támogatási prioritásokkal kapcsolatos politikai párbeszéd egyik partnereként, mind pedig a kormányzati kiadások ellenőrént;

⁽¹⁾ A fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 378., 2006.12.27., 41. o.).

2008. május 22., csütörtök

- Z. mivel a fejlesztési együttműködési eszköz értelmében a nem állami szereplőknek és a helyi hatóságoknak szánt tematikus költségvetési tételnek legfeljebb 15%-a kerül az utóbbiakhoz, és mivel a hatékonyabb támogatást célzó ezen kedvező fejlődéshez a tagállamok részéről fokozottabb decentralizált együttműködésnek kell társulnia;
- AA. mivel az EU köteles biztosítani, hogy a 2008 szeptemberében Accrában tartandó, a támogatáshatékony-ságról szóló harmadik magas szintű fórum eredményeképpen megszülető támogatáshatékony-sági program a szegénység csökkentésére, és hosszú távon való megszüntetésére koncentrál;
- AB. mivel mind a támogatás minőségének javítása, mind mennyiségének növelése elengedhetetlen a millen-niumi fejlesztési célok elérését illetően, és a támogatáshatékony-ság nem szolgálhat ürügyként a tagál-lamok által a fent említett monterrey-i konszenzusnak megfelelően tett kötelezettségvállalások nem teljesítésére;
- AC. mivel az európai fejlesztési konszenzus a nemek közötti egyenlőséget saját jogán célkitűzésként ismeri el, és kötelezi az EU-t a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos megközelítés valamennyi uniós fejlesztési együttműködésben való megerősítésére, és mivel a Bizottság az Európai Parlament számára kiadott, A nemek közötti egyenlőség és a nők szerepének erősítése a fejlesztési együttműködésben című közleménye (COM(2007)0100) kötelezi az EU-s adományozókat a valóban a nőknek címzett stratégiák és gyakorlatok eredményes végrehajtására;
- AD. mivel a béke helyi, nemzeti, regionális és globális szinten való megteremtése elérhető, és elválasztha-tatlan a nők támogatásától, miután a nők nem csupán a családi életnek és a gyermekek oktatásának, hanem a nyilvános kezdeményezéseknek, a konfliktusok megoldásának és a tartós béke minden szinten való előmozdításának is lényegi hajtóerői, ahogy azt a fent említett pekingi nyilatkozat (18) bekezdése is kimondja;
1. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy tegyenek meg minden erőfeszítést annak biztosítására, hogy az EU egységesen lépjen föl, hogy a segélynyújtást a partnerországok prioritásaihoz igazítsák, tevékeny-ségüket összehangolják, átláthatóbbá, kiszámíthatóbbá és összességében hatékonyabbá tegyék;
 2. hangsúlyozza, hogy a Bizottság feladata lesz a fejlesztési program teljességének megőrzése és a szegénység eltörlésére vonatkozó végső célkitűzésre való egyértelmű összpontosítás és a prioritási politikák hatékony megvalósításának hangsúlyozása, az eredményre való teljes odafigyelést is beleértve;
 3. hangsúlyozza, hogy a nyersanyagárak növekedése központi szerepet játszott a jelenlegi világméretű élel-miszerválság kirobbanásában, ami a támogatáshatékony-ság érdekében eddig tett valamennyi erőfeszítést veszélyezteti, és felhívja a Bizottságot és minden tagállamot, hogy támogassanak minden olyan intézkedést, ami hozzájárulhat a nyersanyagárak stabilizálásához a fejlődő országok tekintetében;
 4. felhívja a Bizottságot, hogy megfelelő mechanizmusokkal segítse az új tagok beilleszkedését a fejlesztési politikára és teljesítésére vonatkozó, fokozottan koordinált nemzetközi megközelítésbe, működjön együtt az új tagállamokkal annak megállapítására, hogy hogyan fogják teljesíteni az EU támogatáshatékony-sággal kap-csolatos, a magas szintű párizsi fórumon elfogadott kiegészítő célkitűzéseit, és dolgozza ki a lehetséges közös programozási feladatok jövőbeli lehetőségeit; emlékeztet e tekintetben arra, hogy az új tagállamok az ODA tekintetében kötelezettséget vállaltak 2010-ig a GNI 0,17%-ára, és 2015-ig a GNI 0,33%-ára vonatkozó célkitűzés megvalósítására, míg további hozzájárulásaiuknak meg kell erősíteniük az EU fejlesztési együttmű-ködés terén játszott szerepét;
 5. elismeri a demokratikus felelősség és a parlamenti felügyelet által a fejlődő országokban a támogatásha-tékony-ság biztosítása tekintetében játszott központi szerepet, annak szükségességét, hogy az EU forrásokat és kapacitásfejlesztési támogatást nyújtson a fejlődő országok parlamentjeinek annak biztosítására, hogy elegendő kapacitással rendelkezzenek kormányaik költségvetésének ellenőrzésére és felügyeletére, valamint elismeri annak jelentőségét, hogy az eredményekről az Európai Parlament, a civil társadalom és a tagállamok számára benyújtott jobb jelentések segíthetnek a közösségi programok iránti bizalom építésében, az elszá-moltathatóság növelésében és nagyobb teret enged a felügyelet stratégiai formáinak; e tekintetben felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon új mutatót a parlamenti ellenőrzés felügyeletére;

2008. május 22., csütörtök

6. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy együtt határozzák meg a millenniumi fejlesztési célok mutatóira eredménymutatókat, különös tekintettel a költségvetési támogatásra, hogy a nemzeti parlamentek, a helyi hatóságok és a helyi civil társadalom, valamint az Európai Parlament is vissza tudja keresni az Európai Unió hozzájárulásainak eredményeit;
7. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az EU politikái és a segélyezési rendszer támogassák a párizsi nyilatkozatnak az eredmények kezelésére vonatkozó elvét, különösen a millenniumi fejlesztési célokon belül azon eredmények elérése érdekében, melyek megvalósulása az ENSZ millenniumi fejlesztési célokról szóló, 2007. évi jelentése szerint a legkevésbé valószínű, ideértve pl. az 5. millenniumi fejlesztési célt;
8. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy mátrixot valamennyi pénzügyi eszköz tekintetében, amelyet a jó kormányzás jutalmazására fordított, akár az Európai Fejlesztési Alap (EFA), az ICD, vagy az EU–Afrika stratégia, akár pedig az afrikai kormányoknak a jó kormányzás érdekében juttatott pénzüsszegek esetében, a politikák koherenciájának és ezen alapok megfelelő kezelésének ellenőrzése érdekében;
9. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassák a millenniumi fejlesztési célok teljesítéséhez való jelentős hozzájárulásra szánt innovatív finanszírozási mechanizmusok létrehozásának és alkalmazásának támogatását az előírt határidőn belül; hangsúlyozza, hogy ezek a kiegészítő források nem helyettesíthetik az állami fejlesztéstámogatás tekintetében már vállalt kötelezettségeket;
10. támogatja a Bizottságnak a költségvetési támogatások növekvő mértékű felhasználására irányuló döntését, ugyanakkor azonban arra ösztönzi a Bizottságot, hogy vizsgálja ki alaposabban e támogatás kihívásait;
11. felhívja a tagállamokat és nemzeti parlamentjeiket, hogy az európai támogatási erőfeszítések hatékonyságának javítása érdekében támogassák a munkamegosztás menetrendjét a munkamegosztásra vonatkozó fent említett magatartási kódexben foglaltaknak megfelelően, és készítsenek végrehajtható terveket annak végrehajtásáról, biztosítva egyúttal, hogy ezt a menetrendet az adományozókon túl a partnerországok is előmozdítsák;
12. hangsúlyozza, hogy a munkamegosztást a párizsi nyilatkozat elvei szerint az országoknak kell irányítaniuk, továbbá eredményorientáltak kell lennie, és elégséges mértékben kell finanszírozást biztosítani minden egyes partnerország valamennyi ágazatában;
13. támogatja az adományozói atlaszra irányuló kezdeményezés felülvizsgálatát és kiterjesztését az európai adományozók közti koherensebb, országokon átnyúló politikai párbeszéd előmozdítása érdekében;
14. emlékeztet arra, hogy a korrupció következtében a fejlesztésre szánt alapokat más célra használják fel, így az komoly akadályt jelent a támogatás hatékonyabbá tétele szempontjából; felhívja a Bizottságot, hogy javítsa a fejlesztési segélyek elosztásának nyomon követését, illetve hogy ösztönözze a segélyek kedvezményezettjeit az e területen alkalmazandó nemzetközi és regionális megállapodások megerősítésére és szigorúbb alkalmazására;
15. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az országok államháztartási irányítási rendszereinek fokozottabb elszámoltathatóságát és átláthatóságát a tulajdonszerzés megkönnyítése és a szegénység csökkentése érdekében, amennyiben biztosított, hogy a segélyt a kifizető célra használják;
16. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy hozzanak konkrét intézkedéseket a korrupció elleni küzdelem érdekében, különösen támogatva az uniós segély felhasználása átláthatóságának biztosítását célzó civil társadalmi kezdeményezéseket, illetve sürgetve valamennyi tagállamot és partnerállamot a korrupció elleni küzdelemről szóló 2003. évi ENSZ-egyezmény ratifikálására;
17. támogatja a Bizottság által a tagállamok közötti fejlesztési együttműködés koordinálásában mind vezetői, mind helyi szinten játszott szerepet, és hangsúlyozza a Bizottság által nyújtott hozzáadott értéket, amennyiben vezető szerepet vállal az EU és a partnerország közötti politikai párbeszédben az EU olyan közös értékei alapján, mint az emberi jogok és a nemek közötti egyenlőség előmozdítása;

2008. május 22., csütörtök

18. felhívja a Bizottságot, hogy folytassa az eljárások – beleértve a segélyek kiszállításának folyamatát is – egyszerűsítését, a felelősség decentralizálását és – feladataik ellátása érdekében – a küldöttségek megfelelő eszközökkel (személyzet és eszközök) való ellátását, valamint hogy szükség szerint befolyásolja vagy ellenőrizze a tematikus és regionális költségvetési tételek jóváhagyási eljárását és formáját, hogy a küldöttségek teljesíthessék feladataikat; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a jövőbeli Európai Külügyi Szolgálat elégséges fejlesztési célú kapacitásban részesüljön;

19. kéri a Bizottságot arra is, hogy ösztönözzön rendszeres kapcsolattartást és együttműködést a delegációk és a civil társadalom, továbbá a helyi hatóságok között a partnerországok szükségleteinek és prioritásainak jobb figyelembe vétele, továbbá a segély jobb elosztásának támogatása érdekében, mely utóbbi a párizsi nyilatkozat elsődleges célkitűzése;

20. hangsúlyozza a párizsi nyilatkozat nyomán követésére vonatkozó irányelvek és módszertan tökéleteseítésének szükségességét a magas szintű párizsi fórumon kidolgozott menetrend együttes megértésének javítása és a fő támogatott országokra vonatkozó mutatókkal kapcsolatos információ következetes gyűjtése érdekében; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az adományozó országok eleget tegyenek a segéllyel kapcsolatos ígéreteiknek, és felhívja a tagállamokat, hogy a segélyekre vonatkozó jelentések fokozottabb átláthatósága és elszámoltathatósága érdekében jobb hozzáférést biztosítsanak megfelelő adataikhoz; ebből adódóan hangsúlyozza annak szükségességét, hogy pontos mutatókat állapítsanak meg az eredmények időközi értékelésére, melyek lehetővé teszik a 2010-re megállapított célkitűzések eléréséhez szükséges intézkedések kiigazítását és/vagy megerősítését;

21. hangsúlyozza, hogy a fejlődés ellenőrzésére középtávú felügyeleti tervet kell kidolgozni és az országos szintű felügyelet iránti bizalom ösztönzése, az ellenőrzéssel kapcsolatos nemzeti és nemzetközi erőfeszítések szinergiájának elősegítése érdekében cselekvésközpontú lépéseket kell tenni, továbbá csökkenteni kell a párizsi nyilatkozatra vonatkozó uniós kötelezettségvállalások nyomán követése során tett erőfeszítések fölösleges megkettőződését;

22. felhívja a Bizottságot, hogy tegye egyértelműbbé az ODA keretében biztosított ágazati juttatásokkal kapcsolatos meghatározásokat az eredmények következetességének javítása, valamint a bizottsági és tagállami adatok országos szintű kezelésével járó költségek csökkentése érdekében; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az ODA meghatározásait nem bővítik ki olyan nem segély jellegű elemekkel, mint a katonai kiadások;

23. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a Koppenhágában 1995. március 5–12. között a társadalmi fejlődésről rendezett globális csúcstalálkozón tett kötelezettségvállalással összhangban arra, hogy tegyenek eleget a civil társadalmi szervezetek azon követelésének, hogy a fejlesztési támogatás legalább 20%-át olyan közszolgáltatások fejlesztésére szánják, mint az oktatás, az egészségügy, a vízszolgáltatás és a szennyvíz-infrastruktúrák;

24. ösztönzi az ügyben hatáskörrel rendelkező OECD/DAC tagjait, hogy a lehető leggyorsabban fogalmazzák meg a fejlesztési együttműködés olyan meghatározását, amelynek segítségével véget lehet vetni a segély olyan célokra történő felhasználásának, amelyeknek a fejlesztéshez semmi közük, minthogy az ilyen felhasználás csak a fejlesztési segély jelenleg rendkívül tágan értelmezett hivatalos definíciója miatt lehetséges;

25. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – különösen a technikai segítségnyújtás, az élelmiszersegélyek és az élelmiszer-szállítási segélyek esetében – teljesen szüntessék meg segélyeik feltételhez kötöttségét az EFA alapján támogatásra jogosult országoknak szóló 2001. évi OECD/DAC ajánlással és a fejlesztési együttműködési eszközről szóló rendelet 31. cikkével összhangban;

26. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szüntessék meg a politikai – különösen gazdaságpolitikai – feltételek kikötését, támogassák a legfontosabb prioritásokban való közös egyetértést, és befolyásukat felhasználva győzzék meg a Világbankot és a Nemzetközi Valutaalapot ezen álláspontjuk támogatásáról; külön kéri, hogy a „segély a kereskedelemért” stratégia valamennyi fejlődő ország javát szolgálja, ne csak azokét, amelyek például a gazdasági partnerségi megállapodások keretében beleegyeznek piacuk fokozottabb liberalizációjába;

27. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi pénzügyi intézményeknek és az adományozó országoknak nyilvánosságra kell hozniuk a fejlesztési segély nyújtásának feltételeit annak érdekében, hogy a parlamentek, a helyi hatóságok és a civil társadalmi szereplők valódi demokratikus ellenőrzést gyakorolhassanak;

2008. május 22., csütörtök

28. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a segélyek folyósítása a partnerek saját prioritásainak és időrendjének megfelelően történjen, és feleljen meg a nemzeti tervezési és fejlesztési prioritásoknak, illetve a nemzeti költségvetési időkeretnek;

29. hangsúlyozza, hogy a Bizottság és a tagállamok között jobb koordináció szükséges a mostoha országok és ágazatok problémájának kezeléséhez, és ezzel kapcsolatban kiemeli a adományozói atlasz naprakész és javított változatának fontosságát;

30. hangsúlyozza az egészségügyi millenniumi fejlesztési célok jobb megvalósításának szükségességét, különösen a sérülékeny helyzetek esetében, illetve hogy a Bizottság Humanitárius Segélyek Hivatalának Főigazgatósága és a Fejlesztési Főigazgatóság a humanitárius segítségnyújtás, az átmeneti szakasz és a fejlesztési szakasz (az enyhítés, a rehabilitáció és a fejlesztés összekapcsolása) folyamán mindvégig összehangolja munkáját, ahogy az többek között a humanitárius segítségnyújtásról szóló európai konszenzusban ⁽¹⁾ is szerepel;

31. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a Bizottság intenzívebb konzultációt folytasson a civil társadalmi partnerekkel megfelelőbben strukturált ülések keretében vezetői és helyi szinten a politikával, a stratégiai programokkal és a támogatáshatékonyssággal kapcsolatos kérdésekről, ideértve az ajánlattételi felhívásokkal, kifizetési eljárásokkal, a projektek pénzügyi ellenőrzésével, a nyomon követési és értékelési folyamatokkal kapcsolatos követelményeket is; felhívja az adományozókat és a partnerkormányokat a civil társadalom és a helyi hatóságok teljes körű, érdemi részvételének biztosítására a fejlesztési költségvetés és a programok tervezésében, végrehajtásában, nyomon követésében és értékelésében, illetve a szerepük betöltéséhez szükséges feltételek támogatására;

32. hangsúlyozza, hogy a nők és a női mozgalmak részvétele a politikák és a programok kialakításában és megvalósításában, a végrehajtásban, a nyomon követésben és az értékelésben a felelősség tudatosításának szerves részeként tekintendő, mivel a szegénység aránytalan mértékben sújtja a nőket;

33. hangsúlyozza, hogy be kell vonni a tagállamok és az EU partnereinek helyi hatóságait a párizsi nyilatkozatban kitűzött célok elérésének folyamatába, illetve különösen a fejlesztési politikák kidolgozásának, megvalósításának és értékelésének minden szakaszába;

34. emlékeztet arra a meghatározó szerepre, amit a diaszpórák tagjai játszhatnak az európai támogatás hatékonyságának javításában, felhívja tehát a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vonják be őket fokozottabban az európai fejlesztési programok kidolgozásába és végrehajtásába; hangsúlyozza többek között, hogy a külföldi vagy külföldi származású személyek bevonása az EU és a származási országuk közötti partnerségbe hatékony motorja lehet az integrációnak;

35. úgy véli, hogy a segélyáramlásokra vonatkozó információ növekvő átláthatósága döntő jelentőségű cél a segélyek hatékony felhasználásának és a kölcsönös elszámoltathatóság javításának szempontjából, valamint annak biztosítására, hogy minden információt időben eljuttassanak a lakossághoz valamennyi vállalt, kiosztott és kifizetett segélyt illetően, ideértve a segélyekkel kapcsolatos kötelezettségvállalásokra és kifizetésre vonatkozó megbízható országonkénti menetrendek közzétételét is, továbbá hogy a tagállamok és a partnerek a segélystratégiák és -projektek tervezésével, végrehajtásával és értékelésével kapcsolatos valamennyi dokumentumot automatikusan, időben és proaktív módon közzé kell hogy tegyék, és hogy ez a közzététel olyan információk nyilvánosságra hozatalát jelenti, melyek lehetővé teszik a döntéshozatalban való nyilvános részvételt az érintettek számára megfelelő nyelveken és formákban;

36. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek előrelépéseket ezen a téren a külső támogatás közzétételi előírásaihoz kapcsolódó számviteli standardok felállításának támogatásával, valamint a civil társadalmi szervezetekkel, nemzeti parlamentekkel, helyi hatóságokkal és nemzetközi szervezetekkel való együttműködés révén annak érdekében, hogy megfelelő gyakorlatot alakítsanak ki a segélyáramlásoknak a nemzeti költségvetésekben való nyilvántartása tárgyában;

37. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy általános és ágazati költségvetési támogatás alkalmazásával igazítsák az általuk nyújtott segélyt az ország rendszeréhez, melynek olyan megalapozott szegénységcsökkentési terven kell alapulnia, amely megerősíti a belföldi elszámoltathatóságot, és amely kapcsolódik a szegénység csökkentésére és a MFC-k elérésére, az emberi jogok tiszteletben tartására és a nyomon követés, a pénzügyi irányítás és az elszámoltathatóság megerősítésére és javítására vonatkozó közös kötelezettségvállaláshoz;

⁽¹⁾ A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és az Európai Bizottság által elfogadott és 2007. december 18-án aláírt együttes nyilatkozat: „európai konszenzus a humanitárius segélyről” (HL C 25., 2008.1.30., 1. o.).

2008. május 22., csütörtök

38. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a Bizottság és a tagállamok növekvő mértékű és előre látható támogatást nyújtsanak többéves (3 vagy több évre szóló) adományozói kötelezettségvállalások formájában, amelyek a partnerországokkal egyetértésben kialakított egyértelmű és átlátható feltételeken és a szegénység felszámolását jelző eredményeken – köztük egyedi ágazati eredményeken – alapulnak, amelyeket átlátható módon, terv szerint teljesítenek, hogy lehetővé váljanak a segélyek hatékonyságának fokozásához igen fontos emberi erőforrások kiépítésébe történő beruházások; üdvözli az MFC-szerződésre vonatkozó kezdeményezést, melynek célja a költségvetési támogatás előreláthatóbb formájának hosszú távú biztosítása; ragaszkodik azonban ahhoz, hogy ennek együtt kell járnia a partnerországok részéről az MFC-k megvalósítására irányuló komoly kötelezettségvállalásokkal, valamint ahhoz, hogy elsősorban az eredményekre összpontosító folyamatos nyomon követés szükséges; üdvözli az MFC-szerződést mint a segély előre jelezhetőségének fokozására szolgáló egyik lehetséges eszközt;
39. megállapítja, hogy a legtöbb fejlődő országban 2015-ig nem teljesülnek az MFC-k; és sürgeti a tagállamokat éves ütemtervek elkészítésére az általuk tett ígérek teljesítése érdekében;
40. elismeri a technikai segítségnyújtás 100%-ának kereslet alapú, és a partnerek nemzeti stratégiáikhoz való igazodására irányuló célkitűzések jelentőségét;
41. hangsúlyozza, hogy a az adományozó országok prioritásai helyett inkább a kedvezményezett országok és a civil társadalmi szervezetek által közölt szükségletek alapján kidolgozott technikai segítségnyújtásnak kell lehetővé tennie az uniós partnerek kapacitásának fokozását és a helyi felhasználás növelését;
42. megállapítja, hogy a segélyreform csupán egy a számos lépés közül, amelyeket az EU-nak meg kell tennie, amellyel hozzájárul a kereskedelmi, a biztonsági, a bevándorlási, a mezőgazdasági, halászati, energetikai, környezetvédelmi, éghajlatváltozási és egyéb politikáit a fejlődő országokra irányuló fejlesztési célokkal, hogy a fejlődő országok javát szolgálja és a fejlődés javára egy tisztességes nemzetközi pénzügyi és kereskedelmi rendszert támogasson; emlékeztet ezzel kapcsolatosan az európai fejlesztési konszenzus (35) bekezdésére, mely szerint „fontos, hogy a nem fejlesztési jellegű politikák segítsék a fejlődő országok millenniumi fejlesztési célok elérésére irányuló erőfeszítéseit”;
43. emlékeztet a párizsi nyilatkozatot aláíró országok által tett kötelezettségvállalásra, mely szerint ágazati és nemzeti szinten stratégiai környezetvédelmi értékeléseket végeznek; kéri tehát a Bizottságot, hogy tartsa tiszteletben ezt a célkitűzést és értékelje politikai hatását a fejlődő országokban, különös tekintettel az éghajlatváltozásra, az elsvatagosodásra és a biológiai sokféleségre;
44. hangsúlyozza, hogy a támogatás hatékonyá tételével kapcsolatos erőfeszítéseket az adományozó országok polgárainak szóló, a fejlesztési támogatás céljaira, végrehajtási módjára és kedvezményezettjeire vonatkozó jobb tájékoztatásnak kell kísérnie;
45. emlékeztet arra, hogy az európai fejlesztési konszenzus a nemek közötti egyenlőséget önálló célkitűzésként ismeri el, amelynek ezért a támogatáshatékonyságról szóló viták kulcsfontosságú területeként kell szerepelnie;
46. elismeri, hogy a támogatás mennyiségét és a támogatás minőségét érintő kérdések szorosan kapcsolódnak egymáshoz, és hogy a támogatás hatékonyságára irányuló célkitűzések teljesítése érdekében a valamilyen uniós tagállam által elfogadott, meglévő mennyiségi célkitűzések iránti folyamatos elkötelezettség szükséges; erre való tekintettel sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a hivatalos fejlesztéstámogatásra vonatkozó, közösen kitűzött cél elérésére tett kötelezettségvállalásukat, amely szerint 2010-ben bruttó nemzeti jövedelmük 0,56%-át és 2015-ben 0,7%-át szánják fejlesztéstámogatásra, továbbá hogy fokozzák a támogatást, és állapítsanak meg ambiciózus többéves menetrendeket a támogatási költségvetés fokozatos növekedésének mérésére;
47. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a programozás, a végrehajtás, a nyomon követés és az értékelés minden szakaszában erőteljesen érvényesítsék a nemek közötti egyenlőség szempontját;
48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az OECD Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottságának és a tagállamok nemzeti parlamentjeinek.

2008. május 22., csütörtök

Szudán és a Nemzetközi Büntetőbíróság

P6_TA(2008)0238

Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása Szudánról és a Nemzetközi Büntetőbíróságról (ICC)

(2009/C 279 E/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Szudánról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság (ICC) római alapokmányára és annak 2002. július 1-jei életbe lépésére,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek (ENSZ) Biztonsági Tanácsa 2005. március 31-i 1593. sz. határozatának elfogadására,
 - tekintettel a Szudánról és Csádról szóló, 2007. december 11-i és 2008. január 30-i tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel a soros elnökség által a dárfúri/szudáni helyzetet a Nemzetközi Büntetőbíróság figyelmébe ajánló felhívás évfordulójáról szóló, 2008. március 31-i, az unió nevében tett nyilatkozatra,
 - tekintettel arra, hogy 2007-ben Salih Mahmoud Osmant, a Szudán dárfúri körzetében dolgozó emberi jogi ügyvédet Szaharov-díjjal tüntették ki a dárfúri polgárháború áldozatainak történő igazságszolgáltatás terén végzett munkájáért,
 - tekintettel az „Igazságot Dárfúrnak” kampányra, amelyet nem kormányzati szervek egy népes csoportja indított azzal a céllal, hogy Szudánt rávegyék arra, hogy működjön együtt az ICC-vel és hajtsa végre annak elfogatóparancsait,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a biztonsági helyzet Dárfúrban továbbra is rendkívül ingatag, és mivel komoly összecsapásokra került sor a lázadók és a kormányerők között, ami hatással van a humanitárius műveletekre;
- B. mélységesen felháborodva a több százezer nő, férfi és gyermek szenvedésén, akiket megverték, megölték, megerőszakoltak, elűzték otthonukból vagy egyéb más módon váltak a dárfúri konfliktushelyzet áldozataivá, és rámutatva arra, hogy a helyzet 2003 óta fokozatosan romlik, és a polgári lakosság ellen irányuló, válogatás nélküli légi támadások nem szűnnek;
- C. mivel az ENSZ által meghatározott „védelmi felelősség” elve kimondja, hogy amennyiben helyi hatóságok nyilvánvalóan nem biztosítják a lakosság védelmét, úgy másoknak kell a szükséges védelmet biztosítani;
- D. mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsa a dárfúri helyzet miatt 2005 márciusában az ICC-hez fordult, minekutána kivizsgálás indult az ügyben;
- E. mivel Szudán aláírta az ICC-t 2002-ben létrehozó római alapokmányt, de nem ratifikálta azt;
- F. mivel a szudáni kormány, mint az ENSZ tagja, a Biztonsági Tanács által az ENSZ-alapokmány VII. fejezete alapján elfogadott 1593. (2005) sz. határozat értelmében köteles együttműködni az ICC-vel;

2008. május 22., csütörtök

- G. mélységesen felháborodva amiatt, hogy a letartóztatási parancsok kiadása óta a szudáni kormány folyamatosan megtagadja az együttműködést az ICC-vel, és halmozottan szembeszegül azzal és a nemzetközi közösséggel;
- H. mivel 2007 áprilisában az ICC 51 rendbeli háborús bűncselekmény és emberiség ellen elkövetett büntett vádjával elfogatóparancsot adott ki a volt szudáni belügyminiszter, Ahmad Harun, és a dzsandszavíd félkatonai alakulatok volt vezére, Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahman, más néven Ali Kushayb ellen;
- I. mivel Ahmad Harun jelenleg a humanitárius ügyek minisztere, aki a feltételezeten saját maga által elkövetett háborús bűnök áldozatainak jólétéért, valamint a nemzetközi békefenntartó erőkkkel – az Egyesült Nemzetek és az Afrikai Unió dárfüri missziójával (UNAMID) tartott kapcsolatokért felelős; mivel őt az emberi jogi panaszokat elbíráló kormánybizottság elnökének is ajánlották; mivel Ali Kushayb az elfogatóparancs kiadásakor egyéb vádak alapján szudáni fogságban volt, és mivel őt az érvényes elfogatóparancs ellenére 2007 októberében szabadon engedték;
- J. mivel 2007 júniusában, majd 2007 decemberében az ügyészi hivatal jelentette az ENSZ Biztonsági Tanácsának a szudáni kormány ellenállását és az ICC-vel való együttműködés megtagadását, és rámutatott, hogy nem történtek lépések Ahmad Harun és Ali Kushayb letartóztatása ügyében;
- K. rámutatva, hogy 2008. június 5-én a Nemzetközi Büntetőbíróság főügyésze, Luis Moreno-Ocampo, hetedszer fog jelentést tenni az ENSZ Biztonsági Tanácsának a dárfüri vizsgálatok eredményeiről, és a szudáni hatóságok részéről tapasztalt együttműködésről;
- L. azzal az eltökélt szándékkal, hogy munkájának e kulcsfontosságú szakaszában támogatásáról biztosítsa az ICC-t, mélységes meggyőződése, hogy a Dárfúriban elkövetett szörnyűséges büntettek kitervelői és végrehajtói megbüntetése a dárfüri konfliktus megoldásának egyik alapeleme;
- M. mivel 2008. május 10-én és 11-én a Szabadság és Egyenlőség Mozgalom (JEM) lázadói Kartúm mellett támadást intéztek Omdurman ellen, ami legalább 200 áldozattal járt;
- N. mivel 2008. május 20-án, az előző heti összecsapások első hullámát követően, heves harcok törtek ki a szudáni hadsereg és a Szudáni Felszabadító Hadsereg (SPLA) között Abyeiben, a mind a dél, mind az észak által követelt, olajban gazdag városban, amelynek következményeképp az ENSZ becslései szerint 30–50 000 ember kényszerült lakóhelyét elhagyni (IDP), és még meg nem erősített számban veszítették életüket a helyiek;
- O. mivel 2008. május 4-én a szudáni hadsereg gépei polgári célpontokat bombáztak Észak-Dárfúriban, melynek következtében 12 civil veszítette életét;
- P. mivel a szudáni konfliktusnak – a legfrissebb ENSZ becslések szerint – immár 300 000 áldozata van, és mivel 2,5 millió IDP-ről és menekültről tudunk, míg a bizonytalanság a dárfüri körzetben egyre nő;
- Q. mivel az UNAMID az összesen engedélyezett 26 000-ből mindössze 7 500 katonát állomásoztat és kevesebb, mint 2 000 rendőrt alkalmaz Dárfúriban;
1. mélységesen elítéli, hogy Szudán továbbra is elutasítja az ICC-vel való együttműködést, nem tartóztatja le és nem adja ki Ahmad Harunt és Ali Kushayb-t, és nem tesz eleget a nemzetközi humanitárius jog által előírt kötelezettségeinek, valamint semmibe veszi a konfliktus kezdete óta lakóhelyét elhagyni kényszerült több millió ember, a több százezer áldozat és családjaik helyzetét;
 2. sürgeti a szudáni kormányt, hogy ratifikálja az ICC alapokmányát, tegyen eleget az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1593. (2005) sz. határozatában foglaltaknak, működjön együtt feltételek nélkül az ICC-vel, és biztosítsa a dárfüri körzetben elkövetett háborús bűnök és emberiség elleni büntettek alapos és hatékony kivizsgálását, valamint eljárás alá vonását;

2008. május 22., csütörtök

3. sürgeti a kartúmi hatóságokat, hogy haladéktalanul tartóztassák le és adják ki az ICC által gyanúsított két személyt, vessenek véget a büntethetetlenségnek Dárfúrban, és működjenek együtt az ICC-vel minden további dárfúri kivizsgálás során;
4. felszólítja az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsát, hogy 2008. június 16–17-i ülésén, valamint az Európai Tanácsot, hogy 2008. június 19–20-i ülésén hogy vitassa meg az ügyész jelentését és tegyen lépéseket célzott uniós büntető intézkedések szudáni tisztek egy pontosan meghatározott csoportja elleni elfogadására, akik felelősek azért, hogy Szudán nem működik együtt az ICC-vel, többek közt:
 - az ICC-vel való együttműködést gátló, azonosított egyének javainak befagyasztása és elkobzása, a Nemzeti Kongresszus Párthoz (többségi kormánypart) kötődő vállalatok külföldi javainak azonosítása, melyek a dárfúri milíciák finanszírozásának fő eszközét képezik;
 - az uniós bankokhoz bármely, ezen személyek által vagy a nevükben eszközölt pénzügyi tranzakció vagy kifizetés céljából történő hozzáférés megakadályozására irányuló intézkedések;
 - ezen személyek vagy bármely, általuk irányított jogi személy vagy vállalat és európai vállalatok közti üzleti és egyéb gazdasági vagy kereskedelmi kapcsolatok megakadályozására irányuló intézkedések, különös tekintettel a kőolaj ágazatból érkező jövedelmekre;
5. felszólítja az ENSZ Biztonsági Tanácsában helyet foglaló tagállamokat és tagjelölt országokat – Belgium, Franciaország, Olaszország, az Egyesült Királyság és Horvátország –, hogy az ügyész 2008. június 5-i beszámolója során helyezkedjenek szilárd, az EU ICC-vel kapcsolatos közös állásfoglalásával összhangban álló elvi álláspontra, és adjanak megfelelő választ az ügyész által ismertetett eredményekre oly módon, hogy felszólítják Szudánt az ENSZ BT 1593. (2005) sz. határozatának és az ICC követeléseinek haladéktalan teljesítésére,
6. felszólítja az ENSZ BT-ben képviselt egyéb államokat, hogy támogassák az ICC ügyésze által a Bíróság nevében megfogalmazott valamennyi, együttműködésre irányuló kérést, és különösen felszólítja Kínát, Oroszországot, Dél-Afrikát és Líbiát, hogy valósítsák meg a Biztonsági Tanács 1593. (2005) számú, maguk fogalmazta határozatát és 2008. június 5-én ne akadályozzák a Biztonsági Tanács fellépését;
7. felszólítja a tagállamokat és az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy törekedjenek arra, hogy a büntetlenség kifejezett megemlítése és az ICC elfogatóparancsai szerepeljenek az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2008. május végén esedékes karthoumi látogatásának hivatalos feladatai között;
8. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a Szudánnak szánt jelentős fejlesztési segélyük ne Ahmad Harun Humanitárius Ügyek Minisztériumán keresztül kerüljön szétosztásra, és hivatalosan sürgeti az adományozókat, hogy gyakoroljanak nyomást a szudáni kormányra Ahmad Harun elmozdítása érdekében;
9. felhívja az Európai Uniót, hogy gyakoroljon nyomást Kínára annak a konfliktus lezárására irányuló nemzetközi erőfeszítésekhez való csatlakozása érdekében, valamint hogy a szudáni kormány olajeladásokból származó bevételeinek legfőbb biztosítójaként éljen a szudáni kormány feletti jelentős befolyásával; sürgeti Kínát, hogy állítsa le a Szudánnak történő fegyverszállításokat;
10. felszólítja az Afrikai Uniót és az Arab Ligát, hogy aktívan lépjen fel Dárfúrban és gyakoroljon nyomást a szudáni kormányra annak az ügyészi hivatallal a jelen és jövőbeli nyomozások kapcsán történő együttműködése érdekében, továbbá felhívja az EU elnökségét, hogy Szudán ICC-vel való együttműködését vegye fel az olyan kulcsfontosságú partnerekkel tartandó politikai párbeszédnek és csúcstalálkozók napirendi pontjára, mint Kína, az Egyesült Államok, az Afrikai Unió és az Arab Liga;
11. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy rendszeresen tájékoztassák a Parlamentet azokról a jelenlegi és jövőbeli erőfeszítésekről, melyek a szudáni kormány ICC-vel való együttműködésének kikényszerítésére irányulnak, és kötelezettséget vállal arra, hogy nyomon követi az ügyet és minden lehetőséget megragad arra, hogy a szudáni hivatalnokokkal és egyéb partnerekkel való megbeszélésein felveti a témát;

2008. május 22., csütörtök

12. elítéli a Szabadság és Egyenlőség Mozgalom (JEM) lázadóinak 2008. május 10 és 11-i, Omdurman elleni támadását, valamint a május 4-i észak-dárfúri légitámadásokat, melyek során 12 ember lelte halálát, 30-an megsebesültek, továbbá elpusztult egy iskola, egy vízmű és egy piac;
13. komoly aggodalmának ad hangot a szudáni hadsereg és az SPLA között kiújult abyei harcokkal kapcsolatban, ami növeli a humanitárius szükségleteket, gátolja a humanitárius műveleteket és veszélybe sodorhatja a 2005-ös békemegállapodást;
14. elítéli a béke- és tűzszüneti megállapodások bármely fél általi megsértését, különösen a civil lakossággal szembeni erőszakot és a humanitárius szállítmányok megtámadását;
15. felszólítja a szudáni hatóságokat, nevezetesen a Nemzeti Egységkormányt, hogy nyújtson teljes körű támogatást az UNAMID tényleges felállításához, és támogasson minden, a stabilitás és a biztonságos környezet megeremtésére irányuló erőfeszítést;
16. ismételten hangsúlyozza, hogy a súlyos bűncselekmények ügyében nyújtott igazságszolgáltatás nélkül nem lehetséges a tartós béke; felszólítja a béketárgyalásokon részt vevő EU-megfigyelőket, hogy hangsúlyozzák a büntetlenség felszámolásának fontosságát a jogállamiság és az emberi jogok tartós tiszteletben tartása érdekében Szudánban;
17. felhívja a szudáni kormányt és valamennyi fegyveres csoportot, hogy tartsák tiszteletben az emberi jogokat és a nemzetközi humanitárius jogot azáltal, hogy tartózkodnak a polgári lakosság elleni, válogatás nélküli támadásoktól, beleértve a nőkkel szemben elkövetett nemi erőszakot is;
18. felhívja a válságban érintett összes felet, hogy tartózkodjanak 18 év alatti gyermekkatona toborzásától és igénybevételektől, és felhívja a szudáni hatóságokat, hogy védjék meg a lakóhelyüket elhagyni kényszerülő gyermekeket, különösen a kísérő nélküli kiskorúakat, ahogy azt a idevágó egyezmények rögzítik;
19. felszólít továbbá minden harmadik felet, hogy hagyjanak fel a régióban fennálló konfliktus résztvevőinek fegyverrel való ellátásával és Szudánnal való kapcsolataikban tartsák magukat az emberi jogok és a nemzetközi béke és biztonság tiszteletének elvéhez;
20. aggodalmát fejezi ki a lázadók támadását követő tömeges karthoumi letartóztatásokról szóló jelentésekkel kapcsolatban; emlékezteti a szudáni kormányt az emberi jogok és a népek jogainak afrikai chartája aláírójaként vállalt kötelezettségeire, melyek szerint – egyebek mellett – senkit sem lehet önkényesen letartóztatni vagy fogva tartani, és mindenkinek joga van a védelemhez és az ésszerű időn belüli bírósági eljáráshoz;
21. sürgeti az EU szudáni különmegbízottját, Pekka Haavisto-t, hogy megbízatásával és az EU ICC-vel kapcsolatos közös állásfoglalásával összhangban vállaljon proaktív szerepet és vegyen igénybe minden lehetőséget arra, hogy a szudáni tárgyaló felekkel és egyéb partnerekkel való megbeszélései során felvesse Ahmad Harun és Ali Kushayb azonnali letartóztatása és átadása szükségességét, valamint az ICC-vel való együttműködés igényét, és felszólítja, hogy az ezzel kapcsolatos fejleményekről rendszeresen jelentsen más uniós intézményeknek;
22. mélyes aggodalmának ad hangot az UNAMID erőforrásainak komoly hiányosságaival kapcsolatban, és felhívja az Afrikai Unió tagállamait és a nemzetközi közösséget hozzájárulásaik növelésére, hogy ezáltal lehetővé tegyék további csapatok és felszerelések sürgős eljuttatását Dárfúrba;
23. sürgeti a szudáni kormányt, hogy tartsa be a humanitárius dolgozók korlátozásának és akadályozásának moratóriumára irányuló kötelezettségvállalását; hangsúlyozza, hogy az erőszak elmúlt hónapokban tapasztalt eskalációja a humanitárius műveletekre is kihatott, mivel a banditizmus és az eltérítések miatt segélyszállítmányok veszttek el, melynek következtében az élelmiszer-segélyszervezetek legutóbb arra kényszerültek, hogy felére csökkentsék a több mint hárommillió rászorulóknak szánt adagokat Dárfúrban;

2008. május 22., csütörtök

24. felhívja az EU-t és más nemzetközi szereplőket, hogy alkalmazzanak megfelelő intézkedéseket minden erőszakselekményt elkövetővel szemben, aki megsérti a tűzszünetet vagy támadásokat intéz a civilek, a békefenntartók vagy a humanitárius műveletek ellen, és hozzanak meg minden szükséges intézkedést a büntetlenség felszámolására;

25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU szudáni külömbizottjának, Szudán kormányának, a tagállamok és az ENSZ Biztonsági Tanács tagjai kormányainak, az Afrikai Unió intézményeinek, az Arab Liga intézményeinek és az ICC ügyészének.

Politikai indíttatású letartóztatások Fehéroroszországban

P6_TA(2008)0239

Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása a politikai indíttatású letartóztatásokról Fehéroroszországban

(2009/C 279 E/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2008. február 21-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Uniónak az európai szomszédságpolitika (ENP) keretében Belarusszal és népével ápolta kapcsolatai megújítására irányuló készségéről szóló 2006. november 21-i bizottsági nyilatkozatra,
 - tekintettel az EU elnökségének Fehéroroszországról szóló, 2008. március 28-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az EU elnökségének a politikai ellenzék tagjainak ismételt bebörtönzéséről és zaklatásáról szóló 2008. április 29-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az EU elnökségének a Fehéroroszország és az Egyesült Államok közötti kapcsolatok közelmúltbéli alakulásáról szóló 2008. május 6-i nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel két demokrata aktivista, Andrej Kim és Szerhej Parszjukevics súlyos büntetést kaptak a vállalkozók 2008. január 10-i és 21-i békés tüntetésén való részvételükért;
- B. mivel Aljakszandr Kazulin folyamatos fogva tartása további példája annak, hogy Fehéroroszország nem tartja tiszteletben az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) alapelveit és kötelezettségvállalásait, amely szervezetben tagsággal rendelkezik;
- C. mivel az Európai Parlament felhívta a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyenek javaslatot annak érdekében, hogy növeljék a Lukasenko-féle rezsimre a nemzetközi szervezetekben gyakorolt nyomást, valamint követelte, hogy terjesszenek elő olyan specifikus és célzott szankciókból álló csomagot, amelyek drasztikus hatással vannak az elnyomókra anélkül, hogy tetéznék a polgárok szenvedéseit;
- D. mivel az Európai Parlament elítélte a Minszkben és más városokban 2008. március 25-én tartott Szabadság-nap nevű rendezvény számos résztvevőjével szembeni erőszakot és letartóztatásokat;
- E. mivel a kormány 10 USA-diplomata nemkívánatos személlyé nyilvánítására és az Egyesült Államok fehéroroszországi nagykövetének Minszkből történő kiutasítására vonatkozó döntése indokolatlan lépés és ellentétes a nép érdekeivel;

(¹) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0071.

2008. május 22., csütörtök

1. mélységesen sajnálja, hogy a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok helyzete nem javul Fehéroroszországban; rámutat arra, hogy a civil társadalom tagjai és az ellenzéki aktivisták ellen irányuló folyamatos önkényes letartóztatások, nevezetesen Aljakszandr Milinkevics nemrégiben történt ideiglenes őrizetbe vétele és perbe fogása, valamint a független média ellenőrzésének szigorítása ellentmond a kormány azon nemrég tett kijelentésének, miszerint javítani kívánja a kapcsolatokat az Európai Unióval;
2. elítéli a Szerhej Parszjukevicsre és Andrej Kimre a vállalkozók 2008. január 10-i tüntetésén való részvételükért 2008. április 22-én illetve 23-án kirótt súlyos ítéleteket, ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy jelentések szerint a biztonsági erők túlzott erőszakot alkalmaztak a Minszkben 2008. március 25-én, a független Fehéroroszország Népköztársaság alapításának 90. évfordulója alkalmával összegyűlt békés állampolgárok ellen, és többüket letartóztatták, és felhívja a hatóságokat, hogy feltételek nélkül tartózkodjon az erőszak alkalmazásától a demokratikus ellenzék képviselőivel szemben;
3. sürgeti a hatóságokat, hogy azonnal és feltétel nélkül engedjék szabadon a még fogságban tartott politikai foglyot, Aljakszandr Kazulint, és hagyjanak fel a demokratikus ellenzék és civil társadalom aktivistái ellen irányuló megfélemlítéssel, zaklatással, célzott letartóztatásokkal és politikai háttérű büntetőeljárásokkal;
4. megismétli, hogy a demokrácia alapelveinek tiszteletben tartása kulcsfontosságú a Belarusszal fenntartott kapcsolatok normalizálása szempontjából;
5. elítéli, hogy a titkosszolgálat (KGB) független újságírókat börtönöz be, házkutatásokat tart otthonukban, eszközeiket megsemmisíti, valamint elítéli a hatóságok erőfeszítéseit a sajtószabadság korlátozására;
6. kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy nyújtson jelentős támogatást az emberi jogok Fehéroroszországban történő megsértésének áldozatai számára; úgy véli, hogy az emberi jogok helyzetének előmozdítása érdekében a civil társadalmi szervezetek, különösen a szabad sajtó pénzügyi támogatásának növelésére van szükség az országban;
7. emlékeztet arra, hogy 2006. november 21-én az Európai Unió kifejezésre juttatta, hogy kész az ENP keretében Belarusszal és népével ápolta kapcsolatai megújítására, amint a kormány bizonyítja, hogy tiszteletben tartja a demokratikus értékeket és a nép alapvető jogait;
8. hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy Fehéroroszország érdemi párbeszédbe kezdhesen az EU-val, végre kell hajtania a „Mit tudna tenni az EU Fehéroroszországért” című informális bizottsági dokumentumban megállapított további feltételeket, beleértve az összes politikai fogoly szabadon bocsátását, a halálbüntetés eltörlését, a média és a véleménynyilvánítás szabadságának biztosítását, az igazságszolgáltatás függetlenségét és a demokratikus értékek és a nép alapvető jogainak tiszteletben tartását;
9. elítéli, hogy Fehéroroszország az utolsó állam Európában, amely az európai és univerzális értékekkel ellentétesen még mindig alkalmazza a halálbüntetést;
10. mélységes sajnálatát fejezi ki a vallásszabadságról és a vallási szervezetekről szóló 2002. évi törvény miatt, amely ellentétes a vallásszabadság és az emberi jogok alapelveivel, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában (ICCPR) lefektetett elveket is beleértve, és elismeri, hogy e jogszabály eredményeképp több vallási közösség tevékenységét korlátozták, vezetőiket pedig folyamatos zaklatással, hatósági eljárásokkal, bírságokkal és bebörtönzéssel sújtották;
11. sürgeti a hatóságokat, hogy teljes mértékben hajtsák végre az EBESZ szabványait a soron következő, 2008. tavaszi parlamenti választások szervezésekor, és teremtsék meg a szabad és tisztességes szavazás körülményeit; felszólítja a kormányt, hogy tegye lehetővé a demokratikus ellenzék képviselői számára a körzeti választási bizottságokban való részvételt, vegye nyilvántartásba az összes parlamentiképviselő-jelöltet és megfigyelőket, és ne gördítsen akadályokat egy átfogó és teljes körű nemzetközi választási megfigyelő misszió elé;

2008. május 22., csütörtök

12. felszólítja a kormányt, hogy teremtsen meg és biztosítsa az alapvető emberi jogok védelmét, valamint tartsa be a nemzetközi normákat, különös tekintettel az ICCPR 18. cikkére;
13. felszólítja a kormányt, hogy vizsgálja felül a vallásszabadságról és a vallási szervezetekről szóló 2002. évi törvényt és állítsa helyre a vallásszabadság tiszteletben tartását biztosító eljárásokat;
14. együttérzéséről biztosítja az egyesült ellenzéket, illetve minden olyan állampolgárt, akik a független, nyílt, demokratikus és a jogállamiságon alapuló Fehéroroszországért küzdenek; arra ösztönzi az ellenzéki vezetőket, hogy mutassák meg egységüket és eltökéltségüket a közelgő parlamenti választásokon;
15. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyenek további lépéseket a állampolgárokat érintő vízumeljárások megkönnyítése és liberalizációja irányába, mivel csak egy ilyen intézkedés segítségével érhető el az EU Belarusszal kapcsolatos politikájának fő célkitűzése, nevezetesen a személyes emberi kapcsolatok megkönnyítése és elmélyítése, valamint az ország demokratizálása; ebben az összefüggésben sürgeti, hogy a schengeni övezetbe belépő állampolgárok esetében fontolják meg a vízumköltségek csökkentésének lehetőségét, ami az egyetlen módszer lenne Fehéroroszország és állampolgárai növekvő elszigetelődésének megakadályozására;
16. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a hatóságok az elmúlt években több alkalommal is megtagadták a beutazási vízum kiadását az Európai Parlament képviselői és nemzeti parlamenti képviselők számára; felszólítja a hatóságokat, hogy ne akadályozzák tovább az Európai Parlament Belarusszal fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttségét abban, hogy belépjen az országba, megfigyelje a közelgő általános választásokat és első kézből szerezzen tapasztalatokat Fehéroroszországban;
17. együttérzéséről biztosítja az Egyesült Államokat és diplomáciai szolgálatát, és felszólítja a kormányt, hogy fontolja meg újra döntését és tegyen azonnali lépéseket a Fehéroroszország és az Egyesült Államok közötti, a kölcsönösen előnyös együttműködésen alapuló kapcsolatok normalizálására;
18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárnak, az EBESZ és az Európa Tanács parlamenti közgyűlésének és a kormánynak.

Burundi

P6_TA(2008)0240

Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása a növekvő feszültségről Burundiban

(2009/C 279 E/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Burundiról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel a burundi kormány és a Nemzeti Felszabadítási Erők (FNL) között a Dar es Salaamban 2006. szeptember 7-én aláírt átfogó tűzszüneti megállapodásra,
- tekintettel a 2008. február 22–23-án Fokvárosban elfogadott cselekvési tervre (cselekvési terv),
- tekintettel a soros elnökségnek az Európai Unió nevében a bujumburai támadásokról tett 2008. április 23-i nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanács elnökének a Burundiban uralkodó helyzetről szóló 2008. április 24-i nyilatkozatára,

2008. május 22., csütörtök

- tekintettel az ENSZ főtitkárának az Egyesült Nemzetek burundi integrált irodájáról szóló jelentéseire,
 - tekintettel a Human Rights Watch 2008 áprilisi, „Minden reggel megvernek: rendőrségi visszaélések Burundiban” című jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel 2008. április 17. óta Burundiban a kormányzati csapatok és az FNL felkelői ismételten harcban állnak egymással, több ezer civilt kényszerítve lakóhelyük elhagyására és 50 felkelő halálát okozva;
- B. mivel a Burundiban 14 évig tartó polgárháborút követően még nem állt helyre a tartós béke, mivel a konfliktus súlyos humanitárius és társadalmi-gazdasági helyzethez vezetett, amely veszélyezteti a régió stabilitását;
- C. mivel az elmúlt két év során a burundi kormány és az FNL közötti béke-megállapodásra – ideértve a Burundiban létrehozandó békére irányuló regionális kezdeményezést – irányuló nemzetközi erőfeszítések hiábavalónak bizonyultak;
- D. mivel a burundi kormány és az FNL közötti tárgyalások 2007 júliusában megszakadtak, amikor az FNL kilépett a 2006 szeptemberében aláírt átfogó tűzszüneti egyezmény ellenőrzésére létrehozott közös ellenőrző mechanizmusból (JVMM);
- E. mivel az FNL folyamatosan zajló felkelését sokan a Burundi tartós stabilitását akadályozó tényezőnek tekintik, és az FNL lefegyverzésének biztosítására politikai megoldásra van szükség;
- F. mivel 2008 május elején Tanzánia és Uganda a Burundiban létrehozandó békére irányuló regionális kezdeményezés égisze alatt ülésező külügyminiszterei sürgették az FNL-t és egyéb jelentős vezető felkelőket, hogy hagyják el tanzániai állomáshelyüket, és békétárgyalások kezdeményezésére utazzanak Burundiba;
- G. mivel 2007 augusztusában a burundi elnököt, Pierre Nkurunzizát nem, vagy már nem támogató politikusok otthonait támadták meg;
- H. mivel a burundi parlament 46 képviselője testi épségében veszélyeztetve érezte magát és írásban fordult az ENSZ főtitkárhoz az ENSZ védelméért folyamodva;
- I. mivel az Európai Unió Burundit választotta kísérleti országnak a bizonytalan helyzetű fejlődő országok számára nyújtandó, fokozott ütemű és hatékonyságú segítséget célzó kiemelt cselekvési tervének végrehajtására;
- J. mivel a hatóságok jelenleg több mint 700 családról (mintegy 3 500 ember) gondoskodnak, akik élelmi- és sürgősségi ellátásra várnak;
- K. mivel a legutóbbi harcok azon összetűzés-sorozat részét képezik, amelynek következtében még több család (35 000 ember) vált földönfutóvá, így a lakóhelyük elhagyására kényszerültek száma meghaladja a 100 000-et; mivel Tanzánia szeretné visszaküldeni Burundiba a területén tartózkodó burundi menekülteket, míg Burundiba még mindig ezrével érkeznek ruandai és kongói menekültek;
- L. mivel a burundi biztonsági erők állítólag mintegy 200 embert tartanak törvénytelenül fogva azzal a váddal, hogy az FNL felkelőit támogatják;
- M. mivel 2008. május 2-án a burundi kormány arról számolt be, hogy négy felkelő és egy burundi katona halt meg egy úgynevezett FNL kezdeményezte rajtaütés során;

2008. május 22., csütörtök

- N. mivel Burundiban a büntetlenségről kialakult felfogás olyan helyzetet eredményezett, amelyben a rendőrség és a biztonsági erők által végzett kínzások, valamint a törvénytelen fogvatartás mindennapos;
- O. mivel 2004-ben az átmeneti kormány által létrehozott burundi nemzeti rendőrség nem jól képzett, és volt felkelőkből, katonákból és rendőrtisztekből áll;
- P. mivel az UNICEF Burundiban 2004 és 2006 között több mint 3 000 gyermekkatona demobilizálásában segített; mivel a közelmúltban számos gyermek szökött meg egy demobilizációs központból, ámokfutást rendeztek és több mint 500 gyermek még mindig az FNL kezei között van;
- Q. mivel Uganda és Etiópia után Burundi a harmadik ország, amely az Afrikai Unió Mogadisuban állomásozó szomáliai békefenntartó kontingensében (AMISOM) részt vesz, és ennek keretében Burundi törekény biztonsági helyzete ellenére 800 katonát küldött;
1. komoly aggodalmát fejezi ki a Burundiban a nemzeti védelmi erők és az FNL között a közelmúltban lezajlott, ártatlan emberek halálát okozó katonai összecsapások miatt;
 2. felhívja valamennyi felet, hogy az átfogó tűzszüneti megállapodást tartsák be, kezdjenek tárgyalásokat, és haladéktalanul lássanak hozzá a tűzszünet után létrehozott közös ellenőrző mechanizmus (JVM) végrehajtásához;
 3. sürgeti különösen az FNL-t és annak vezetőjét Agathon Rwasát, hogy konstruktív módon vegyen részt a békefolyamatban;
 4. felhívja a Burundival szomszédos államokat, hogy biztosítsák, országuk nem szolgál a felkelő mozgalom bázisául, és üdvözlí Tanzánia döntését, amely értelmében mostantól nem szolgál az FNL vezetőinek menedékéül;
 5. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon az FNL egykori harcosai társadalmi visszailleszkedésének megkönnyítését célzó intézkedéseket az egyezmény aláírása után;
 6. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerültek számára nyújtott humanitárius segítségét, és azt csak abban az esetben csökkentse, ha helyébe kézzel fogható fejlesztési tevékenység lép a humanitárius műveletek és a fejlesztési politikák közötti zökkenőmentes átmenet biztosítására;
 7. felhívja az adományozókat, hogy a segélyezés hatékonyságának fokozása érdekében tartsák tiszteletben vállalkozásaikat és biztosítsák a szorosabb „upstream” koordinációt;
 8. felhívja a Bizottságot, hogy a 10. Európai Fejlesztési Alap félidős felülvizsgálata alkalmával tegyen javaslatot az Európai Unió Burundinak juttatott pénzügyi forrásainak gyors és jelentős emelésére;
 9. felhívja a Bizottságot, hogy Burundi törekény helyzetére tekintettel és a sokat várt cselekvési program keretén belül az alábbiakat kiemelten támogassa:
 - felelősségteljesebb kormányzásra és demokratikus államvezetésre irányuló programok;
 - az egészségügyi politika támogatása egészségügyi központok létesítése és a kórházhálózat alapvető megújítása révén;
 - a burundi kormány határozata az ingyenes általános iskolai oktatás bevezetéséről;
 - Burundi infrastruktúrájának megújítására irányuló folyamatos erőfeszítések;
 10. a helyzet sürgőssége fényében ragaszkodik ahhoz, hogy a burundi nép számára látható, kézzelfogható cselekmények nagyobb hangsúlyt kapjanak;
 11. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg helyi jelenlétüket Burundiban;

2008. május 22., csütörtök

12. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa az Európai Unió nem kormányzati szervezeteinek és helyi hatóságainak akcióit, amelyek Burundi helyi hatóságainak és civil társadalmának nyújtanak segítséget;
 13. újból megerősíti dél-afrikai könnyítési, illetve a regionális kezdeményezéseknek nyújtott támogatását, és a politikai vezetés részeként továbbra is eltökélt, hogy aktív szerephez jut a Fokvárosban elfogadott cselekvési terv végrehajtásával szembeni akadályok leküzdésében, és segítheti a tárgyalások újrafelvételére és a Burundiban megteremtendő béke megerősítésére irányuló valamennyi erőfeszítést; támogatja a béke megszlárdításával megbízott ENSZ bizottság által tett közvetítői erőfeszítéseket is;
 14. tudomásul veszi az új alkotmány életbe lépése, majd az azt követő általános választások óta beállt fokozott stabilizációt Burundiban, de felhív egy békét és megbékélést segítő bizottság létrehozására a bizalomépítő intézkedések jegyében, amelyek a különböző érdekelt felek közötti bizalom és stabilitás légkörének helyreállítását segítik elő, és felhívja a tagállamokat, hogy egy ilyen kezdeményezést pénzügyi és logisztikai szempontból támogassanak;
 15. felhívja a burundi kormányt, hogy tegyen azonnali lépéseket a jogállamiság tiszteletben tartására és a büntetlenségről kialakult felfogás szétosztatására, valamint biztosítsa, hogy a visszaélések elkövetőit felelősre vonják és javítsa a rendőri erők képzetését;
 16. üdvözl, hogy többek között a burundi kormány, a civil társadalom és az ENSZ ügynökségei részvételével, az FNL ellenzéki frakciójával nyolc hónapig folytatott tárgyalásokat követően a közelmúltban szabadon engedtek 232 gyermeket;
 17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökeinek, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az Afrikai Uniónak valamint a Nagy-tavak térség kormányainak és parlamentjeinek.
-

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

A szakképesítések tagállamok közötti összehasonlíthatósága *I**

P6_TA(2008)0200

Az Európai Parlament 2008. május 20-i jogalkotási állásfoglalása a szakképesítéseknek az Európai Közösség tagállamai közötti összehasonlíthatóságáról szóló 85/368/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2007)0680 – C6-0398/2007 – 2007/0234(COD))

(2009/C 279 E/26)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0680),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 150. cikkének (4) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0398/2007),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére és 43. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére (A6-0132/2008),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy a helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2008. május 22., csütörtök

Az állat-egészségügyi és zootechnikai adatok jegyzékbe foglalására és közzétételére vonatkozó eljárások egyszerűsítése *

P6_TA(2008)0201

Az Európai Parlament 2008. május 20-i jogalkotási állásfoglalása az állat-egészségügyi és zootechnikai adatok jegyzékbe foglalására és közzétételére vonatkozó eljárások egyszerűsítéséről, továbbá a 64/432/EGK, 77/504/EGK, 88/407/EGK, 88/661/EGK, 89/361/EGK, 89/556/EGK, 90/427/EGK, 90/428/EGK, 90/429/EGK, 90/539/EGK, 91/68/EGK, 92/35/EGK, 92/65/EGK, 92/66/EGK, 92/119/EGK, 94/28/EGK, 2000/75/EGK irányelv és a 2000/258/EGK határozat, valamint a 2001/89/EGK, 2002/60/EGK és 2005/94/EGK irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0120 – C6-0156/2008 – 2008/0046(CNS))

(2009/C 279 E/27)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0120),
 - tekintettel az EK-Szerződés 37. cikkére, amely alapján a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0156/2008),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére és 43. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0160/2008),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát;
 2. felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet, ha az általa jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Egy tagállam területéről jogellenesen kiszállított kulturális tárgyak visszaszolgáltatása (kodifikált változat) *I**

P6_TA(2008)0202

Az Európai Parlament 2008. május 20-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok területéről jogellenesen kiszállított kulturális tárgyak visszaszolgáltatásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kodifikált változat) (COM(2007)0873 – C6-0025/2008 – 2007/0299(COD))

(2009/C 279 E/28)

(Együtdöntési eljárás – kodifikáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0873),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 95. cikkére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0025/2008),

2008. május 22., csütörtök

- tekintettel a jogszabályszövegek hivatalos egységes szerkezetbe foglalásának gyorsított munkamódszeréről szóló, 1994. december 20-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 80. és 51. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A6-0152/2008),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport javaslatai alapján módosított formájában;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 102., 1996.4.4., 2. o.

Az Üzemanyagcellák és Hidrogén közös vállalkozás létrehozása *

P6_TA(2008)0203

Az Európai Parlament 2008. május 20-i jogalkotási állásfoglalása az Üzemanyagcella- és Hidrogéntechológiai Közös Vállalkozás létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2007)0571 – C6-0446/2007 – 2007/0211(CNS))

(2009/C 279 E/29)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0571),
 - tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (költségvetési rendelet), és különösen annak 185. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2006. május 17-én létrejött intézményközi megállapodásra ⁽²⁾, és különösen annak 47. pontjára,
 - tekintettel az EK-Szerződés 171. és 172. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0446/2007),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A6-0145/2008),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
 2. úgy véli, hogy a jogalkotási javaslatban megjelölt referenciaösszegnek összhangban kell állnia a jelenlegi, 2007–2013-as többéves pénzügyi keret 1a. fejezetének felső határával, illetve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 47. pontjának rendelkezéseivel; megállapítja, hogy a 2013 utáni finanszírozást majd az új pénzügyi keretre vonatkozó tárgyalások keretében kell meghatározni;

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o. [7] A legutóbb az 1525/2007/EK rendelettel (HL L 343., 2007.12.27., 9. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL C 139., 2006. 6.14., 1. o. A 2008/29/EK határozattal (HL L 6., 2008.1.10., 7. o.) módosított megállapodás.

2008. május 22., csütörtök

3. emlékeztet arra, hogy a Költségvetési Bizottság véleménye nem vetíti előre a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 47. pontjában meghatározott, az Üzemanyagcella- és Hidrogéntechnológiai Közös Vállalkozás létrehozására vonatkozó eljárás kimenetelét;
4. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően változtassa meg javaslatát az EK-Szerződés 250. cikkének (2) bekezdése értelmében;
5. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet, ha az általa jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
6. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

1. módosítás**Rendeletre irányuló javaslat
(7a) preambulumbekendés (új)**

(7a) 2007 márciusában az Európai Hidrogén- és Üzemanyagcella-technológiai Platform végrehajtó bizottsága elfogadott egy megvalósítási tervet, amelyben a technológiai kihívásoknak való megfelelés érdekében a 2007 és 2015 közötti időszakra 7,4 milliárd eurós költségvetést irányoztak elő, amelynek egy harmadát kutatásra és fejlesztésre kell fordítani. Annak érdekében, hogy az EU képes legyen hosszú távon fenntartható technológiák kifejlesztésére, e kutatás-fejlesztésre szánt költségvetés jelentős részét technológiai áttörést célzó kutatásra kell elkülöníteni.

2. módosítás**(9) preambulumbekendés**

(9) Az üzemanyagcella- és hidrogéntechnológiával foglalkozó közös technológiai kezdeményezés célja az európai kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek programjának végrehajtása az üzemanyagcella- és hidrogéntechnológia területén. Ezeket a tevékenységeket az érdekeltek – az ágazat (bennre a kkv-k), kutatóintézmények, egyetemek, régiók – részvételével és kooperációjában kell elvégezni.

(9) Az üzemanyagcella- és hidrogéntechnológiával foglalkozó közös technológiai kezdeményezés célja az európai kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek programjának végrehajtása az üzemanyagcella- és hidrogéntechnológia területén. Ezeket a tevékenységeket, **amelyeknek a hidrogénnel és üzemanyagcellákkal foglalkozó európai technológiai platform által elvégzett munkára kell épülniük**, az ágazat érdekelt felei – beleértve a kkv-kat, a kutatóintézményeket, egyetemeket és régiókat – részvételével és kooperációjában kell elvégezni.

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

3. módosítás**(10) preambulumbekzdés**

(10) Tekintettel arra, hogy a köz- és a magánszféra közötti partnerség résztvevői komoly jelentőséggel bírnak, hogy a partnerség hosszú távra jön létre és komoly társadalmi és gazdasági hasznot hajt az európai polgároknak, hogy a Bizottság és az ágazat az üzemanyagcella- és hidrogéntechnológiai kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek elvégzésére finanszírozási és társfinanszírozási forrásokat összpontosít, továbbá hogy ezek a tevékenységek nagy fokú tudományos és műszaki szakértelmet, valamint az ipari tulajdonhoz fűződő jogok felhasználását igényelik, elengedhetetlenek tűnik egy, az üzemanyagcella- és hidrogéntechnológiával foglalkozó, a Szerződés 171. cikke értelmében vett közös vállalkozás létrehozása (Üzemanyagcella- és Hidrogéntechnológiai Közös Vállalkozás, a továbbiakban: FCH közös vállalkozás). A létrejövő jogi személy biztosítja az üzemanyagcella- és hidrogéntechnológiával foglalkozó közös technológiai kezdeményezés számára előirányzott pénzeszközök koordinált felhasználását és hatékony kezelését. **Az FCH közös vállalkozást a 2017. december 31-én végződő, tíz éves kezdeti időszakra kell létrehozni, a hetedik keretprogram (2007–2013) során kezdeményezett, de be nem fejezett tevékenységek megfelelő irányításának biztosítása érdekében. Ez az időtartam meghosszabbítható.**

(10) Tekintettel arra, hogy a köz- és a magánszféra közötti partnerség résztvevői komoly jelentőséggel bírnak, hogy a partnerség hosszú távra jön létre és komoly társadalmi és gazdasági hasznot hajt az európai polgároknak, hogy a Bizottság és az ágazat az üzemanyagcella- és hidrogéntechnológiai kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek elvégzésére finanszírozási és társfinanszírozási forrásokat összpontosít, továbbá hogy ezek a tevékenységek nagy fokú tudományos és műszaki szakértelmet, valamint az ipari tulajdonhoz fűződő jogok felhasználását igényelik, elengedhetetlenek tűnik egy, az üzemanyagcella- és hidrogéntechnológiával foglalkozó, a Szerződés 171. cikke értelmében vett közös vállalkozás létrehozása (Üzemanyagcella- és Hidrogéntechnológiai Közös Vállalkozás, a továbbiakban: FCH közös vállalkozás). A létrejövő jogi személy biztosítja az üzemanyagcella- és hidrogéntechnológiával foglalkozó közös technológiai kezdeményezés számára előirányzott pénzeszközök koordinált felhasználását és hatékony kezelését. **A hetedik keretprogram (2007–2013) során kezdeményezett, de be nem fejezett tevékenységek megfelelő irányításának biztosítása érdekében az FCH közös vállalkozást egy 2017. december 31-ig terjedő kezdeti időszakra kell létrehozni. Biztosítani kell, hogy a 2013-ban közzétett utolsó pályázati felhívást követően a még folyamatban lévő projekteket 2017-ig végrehajtják, figyelemmel kísérik és finanszírozzák.**

4. módosítás**Rendeletre irányuló javaslat
(10a) preambulumbekzdés (új)**

(10a) Számos területen jelentős áttörésre van szükség az üzemanyagcella- és hidrogéntechnológiák hatékony alkalmazásához. A Bizottságnak ezért központi szerepet kell játszania annak biztosításában, hogy megfelelő hangsúlyt és támogatást kapjon a hosszú távú kutatás, figyelembe véve az FCH közös vállalkozás tanácsadó testületei, nevezetesen a tudományos bizottság és a tagállamok képviselőiből álló magas szintű munkacsoport által adott tanácsokat.

5. módosítás**Rendeletre irányuló javaslat
(11a) preambulumbekzdés (új)**

(11a) Támogatni kell a kkv-k, a kutatóközpontok és az egyetemek KTF-tevékenységekben való részvételét. A hetedik keretprogram részvételi szabályaival összhangban a kkv-k, kutatóközpontok és egyetemek esetében a közfinanszírozásból támogatható költségek felső határának 50%-kal magasabbnak kell lennie, mint más esetekben.

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

6. módosítás**(12) preambulumbekkezdés**

(12) Az FCH közös vállalkozás alapító tagjai az Európai Közösség és az Üzemanyagcella- és Hidrogéntechnológiával Foglalkozó Közös Technológiai Kezdeményezés Ipari Csoport **Nemzetközi Nonprofit Társaság** (a továbbiakban: Ipari Csoport). Utóbbi az ágazat **érdekeltjeit** képviseli, és nyitva áll a magántulajdonban lévő vállalkozások előtt is. Az FCH közös vállalkozás tagjává válhat a Kutatási Csoport is.

(12) Az FCH közös vállalkozás alapító tagjai az Európai **Bizottság által képviselt Európai** Közösség, és az Üzemanyagcella- és Hidrogéntechnológiával Foglalkozó Közös Technológiai Kezdeményezés Ipari Csoport (a továbbiakban: Ipari Csoport). Utóbbi az ágazat **érdekeit** képviseli, és nyitva áll a magántulajdonban lévő vállalkozások, **valamint az üzemanyagcella- és hidrogénipari szövetségek** előtt is. Az FCH közös vállalkozás tagjává válhat a Kutatási Csoport is.

7. módosítás**(13) preambulumbekkezdés**

(13) Az FCH közös vállalkozás üzemeltetési költségeit az EK és az Ipari Csoport kezdettől fogva készpénzben és egyenlő arányban fedezi. Létrehozása esetén a Kutatási Csoport az üzemeltetési költségek **1/12** részét **fedezi**.

(13) Az FCH közös vállalkozás üzemeltetési költségeit az Európai Közösség és az Ipari Csoport kezdettől fogva készpénzben és egyenlő arányban fedezi. Létrehozása esetén a Kutatási Csoport **is fedezi** az üzemeltetési költségek **egy** részét.

8. módosítás**(13a) preambulumbekkezdés (új)**

(13a) Az üzemeltetési költségeket, és különösen az igazgatási költségeket a legalacsonyabb szinten kell tartani, és teljes mértékben fel kell használni a meglévő testületek forrásait és szervezeti rendszereit.

9. módosítás**(14) preambulumbekkezdés**

(14) A **kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek költségeit** a Közösség és a **magánszférából származó források fedezik**.

(14) A **működési költségeket** a Közösség, az **ipar** és **más, a tevékenységben részt vevő köz- és magántulajdonú szervezetek közösen finanszírozzák**. További finanszírozási lehetőségeket lehet igénybe venni többek között az Európai Beruházási Banktól (EBB), különösen az EBB-vel és a Bizottsággal közösen kialakított kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmus révén, a 2006/971/EK határozat III. melléklete alapján.

10. módosítás**(14a) preambulumbekkezdés (új)**

(14a) A stabil foglalkoztatási feltételek és a személyzettel szembeni egyenlő bánásmód biztosítása, valamint a lehető legjobb képességekkel és szaktudással rendelkező tudományos és műszaki személyzet bevonása érdekében indokolt, hogy a Bizottság az általa szükségesnek ítélt számú tisztviselőt rendeljen ki az FCH közös vállalkozáshoz. A személyzet többi tagját az FCH közös vállalkozás veszi fel a fogadó ország munkaügyi rendelkezéseivel összhangban.

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

11. módosítás**(15) preambulumbekzdés**

(15) Az FCH közös vállalkozást a Közösség hozza létre, a költségvetésének végrehajtására vonatkozó felelősség alól pedig a Tanács **ajánlására** az Európai Parlament **ad mentesítést**. **Mindazonáltal figyelembe kell venni a közös technológiai kezdeményezés mint a köz- és a magánszféra közötti partnerség jellegeből, de különösen a magánszféra költségvetési hozzájárulásából adódó specifikumokat.**

(15) Az FCH közös vállalkozást a Közösség hozza létre, a költségvetésének végrehajtására vonatkozó felelősség alól **a mentesítést** pedig a Tanács **ajánlását figyelembe véve** az Európai Parlament **adja meg**.

12. módosítás**Rendeletrre irányuló javaslat****(16) preambulumbekzdés**

(16) Az FCH közös **vállalkozás** a **Bizottsággal való egyeztetést követően meghatározott pénzügyi előírásokat fogad el, amelyek** az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet **elvein alapulnak**. **Ezeknek az előírásoknak figyelembe kell venniük azokat a speciális működési igényeket, amelyek** mindenekelőtt a közösségi és a magánszférából származó pénzügyi eszközök egyesítésének **szükségletéből adódnak**.

(16) Az FCH közös **vállalkozásra vonatkozó pénzügyi szabályok nem térhetnek el** az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet **185. cikkében említett szervekre vonatkozó költségvetési keretrendelettről szóló, 2002. november 19-i 2343/2002/EK, Euratom bizottsági rendelettől** ⁽¹⁾, **kivéve, ha azt a vállalkozás egyedi operatív szükségletei, mindenekelőtt a közösségi és a magánszférából származó pénzügyi eszközök egyesítésének szükséglete indokolja**. **A Bizottság előzetes hozzájárulása szükséges minden olyan szabály elfogadásához, amely eltér a 2343/2002/EK, Euratom rendelettől. Az ilyen eltérésről értesíteni kell a költségvetési hatóságot.**

⁽¹⁾ HL L 357., 2002.12.31., 72. o. helyesbítés: HL L 2., 2003.1.7., 39. o.

13. módosítás**1. cikk**

1. A üzemanyagcella- és hidrogénteknológiára irányuló közös technológiai kezdeményezés megvalósítására a 2017. december 31-ig terjedő időszakra a Szerződés 171. cikke értelmében vett közös vállalkozás jön létre (Üzemanyagcella- és Hidrogénteknológiai Közös Vállalkozás, a továbbiakban: FCH közös vállalkozás). **Ez az időszak e rendelet felülvizsgálatával meghosszabbítható.**

2. Az FCH közös vállalkozás **jogi személyiséggel rendelkezik**. **A tagállamokban** az adott **államok** jogszabályai szerinti jogi személyek számára biztosított legszélesebb körű jogképességgel kell rendelkeznie. **Az Ügynökség jogosult különösen ingó és ingatlan vagyont szerezni, illetőleg azt elidegeníteni, valamint bírósági eljárásban félként részt venni.**

1. A üzemanyagcella- és hidrogénteknológiára irányuló közös technológiai kezdeményezés megvalósítására a 2017. december 31-ig terjedő időszakra a Szerződés 171. cikke értelmében vett közös vállalkozás jön létre (Üzemanyagcella- és Hidrogénteknológiai Közös Vállalkozás, a továbbiakban: FCH közös vállalkozás). **Biztosítani kell, hogy a 2013-ban közzétett utolsó pályázati felhívást követően a folyamatban lévő projekteket 2017-ig végrehajtsák, figyelemmel kövessék és finanszírozzák.**

2. Az FCH közös vállalkozás **a költségvetési rendelet 185. cikke értelmében, illetve az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, a költségvetési fegyveremről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás** ⁽²⁾ **47. pontja szerinti szervnek minősül. Valamennyi tagállamban** az adott **állam** jogszabályai **alapján** a jogi személyek számára biztosított legszélesebb körű jogképességgel kell rendelkeznie. **Ezen belül** különösen ingó és ingatlan vagyont **szerezhet vagy idegeníthet el, és bírósági eljárásban félként eljárhat.**

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

3. **Az FCH közös vállalkozás nemzetközi testületnek tekintendő a 2004/17/EK irányelv 22. cikkének c) pontja és a 2004/18/EK irányelv 15. cikkének c) pontja értelmében.**

4. A közös vállalkozás székhelye: Brüsszel, Belgium.

5. Az FCH közös vállalkozás alapszabályát a melléklet tartalmazza.

4. Az FCH közös vállalkozás székhelye: Brüsszel, Belgium.

5. Az FCH közös vállalkozás alapszabályát a melléklet tartalmazza.

⁽²⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o. A 2008/29/EK határozattal (HL L 6., 2008.1.10., 7. o.) módosított megállapodás.

14. módosítás

2. cikk – (2) bekezdés

2. Feladatai mindenekelőtt a következők:

(a) a **kutatás, technológiafejlesztés és demonstráció koordinált támogatása** a tagállamokban és a társult országokban a piaci hiányosságok áthidalása érdekében, **összpontosítás** a piacépes felhasználások fejlesztésére, **valamint** az üzemanyagcella- és hidrogénteknológia mielőbbi bevezetésére tett további ipari **erőfeszítések elősegítése;**

(b) az üzemanyagcella- és hidrogénteknológiára irányuló közös technológiai kezdeményezéssel kapcsolatos kutatási prioritások megvalósításának támogatása, mégpedig támogatások odaítélésével, pályázati versenyfelhívásokat követően;

(c) a köz- és magánszférabeli forrásokból finanszírozott, üzemanyagcella- és hidrogénteknológiába történő nagyobb volumenű kutatási befektetések ösztönzése a tagállamokban és a társult országokban;

(d) az FCH közös vállalkozás működéséhez szükséges szolgáltatási és ellátási szerződések megkötése;

(e) az üzemanyagcella- és hidrogénteknológiára irányuló közös technológiai kezdeményezés hatékonyságának biztosítása.

2. Feladatai mindenekelőtt a következők:

(-a) **célul tűzi ki, hogy az Európai Unió vezető szerepet töltsön be az üzemanyagcella- és hidrogénteknológiák terén, valamint, hogy elősegítse az üzemanyagcella- és hidrogénteknológiák piaci áttörését, annak érdekében, hogy a piac megvalósítsa a technológiától várt jelentős hasznokat;**

(a) **koordináltan támogatja a kutatást, technológiafejlesztést és demonstrációt (KTF) a tagállamokban és a hetedik keretprogramhoz társult országokban (a továbbiakban: társult országok) a piaci hiányosságok áthidalása érdekében, összpontosít a piacépes felhasználások fejlesztésére, és ezáltal elősegíti az üzemanyagcella- és hidrogénteknológia mielőbbi bevezetésére tett további ipari erőfeszítéseket;**

(b) az üzemanyagcella- és hidrogénteknológiára irányuló közös technológiai kezdeményezéssel kapcsolatos kutatási prioritások megvalósításának támogatása, **beleértve az áttörést célzó kutatásokat,** mégpedig támogatások odaítélésével, pályázati versenyfelhívásokat követően;

(c) a köz- és magánszférabeli forrásokból finanszírozott, üzemanyagcella- és hidrogénteknológiába történő nagyobb volumenű kutatási befektetések ösztönzése a tagállamokban és a társult országokban;

15. módosítás

3. cikk

3. cikk

törölve

Tagok

1. Az FCH közös vállalkozás alapító tagjai (a továbbiakban: alapító tagok) a következők:

- a) az Európai Közösség, amelynek képviselőjét a Bizottság látja el,
- b) a Belgium jogszabályai szerint létrehozott Közös Üzemenyagcella- és Hidrogéntechológiai Kezdeményezés Ipari Csoport Nemzetközi Nonprofit Társaság (a továbbiakban: Ipari Csoport).

2. Ugyancsak taggá (a továbbiakban: tag) válhat a nonprofit kutatói szervezeteket, egyetemeket és kutatóintézményeket képviselő Kutatási Csoport, amennyiben létrejön egy jogi személy a kutatói társadalom képviselőjére. Létrehozása esetén a Kutatási Csoport egy képviselői helyet kap az irányító testületben.

16. módosítás

4. cikk

4. cikk

törölve

Testületek

1. Az FCH közös vállalkozás végrehajtó testületei:

- a) az irányító testület, valamint
- b) a programiroda.

2. Az FCH közös vállalkozás tanácsadó testületei:

- a) a tagállamok képviselőiből álló magas szintű munkacsoport, valamint
- b) a tudományos bizottság.

3. Az érdekeltek közgyűlésén a megtett haladásról, a műszaki helyzetről, a jövőbeli harmonizációról és a kutatási tevékenység irányáról folyik egyeztetés.

Az érdekeltek közgyűlése nyitva áll valamennyi köz- és magánszférabeli érdekelt, a tagállamok nemzetközi érdekcsoportjai és harmadik országok előtt. Évente egyszer ülésezik.

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

17. módosítás

5. cikk

Pénzügyi források

1. Az FCH közös vállalkozás tevékenységeit az alapító tagok és a tag (azaz a Kutatási Csoport) hozzájárulásaiból közösen finanszírozzák. Ezenkívül elfogadhatók a tagállamok, társult államok, régiók és egyéb, a közös technológiai kezdeményezés céljaival azonosuló érdekeltek projektekhez való hozzájárulásai is.

2. Az FCH közös vállalkozás üzemeltetési költségeit az Európai Közösség és az Ipari Csoport készpénzben és egyenlő arányban fedezi. Létrehozása esetén a Kutatási Csoport az üzemeltetési költségek 1/12 részét fedezi. Ebben az esetben a Bizottság hozzájárulása ennek megfelelően csökken.

3. A kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek működési költségeit együttesen fedezik a Közösség pénzügyi hozzájárulásai és a tevékenységekben résztvevő, magánszférabeli jogalanyok természetbeni és legalább a közösségi hozzájárulásokkal egyező mértékű hozzájárulásai.

4. Az Európai Közösség részéről nyújtott hozzájárulás – amely az üzemeltetési költségeket és a működési költségeket fedezi – legfeljebb 470 millió EUR. Az üzemeltetési költségek becsült összege nem haladja meg a 20 millió EUR-t. A hozzájárulás a kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram (2007–2013) „Együttműködés” egyedi programjára elkülönített költségvetési előirányzatból fizetendő ki az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 54. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezésekkel összhangban. A Közösség pénzügyi hozzájárulására vonatkozó szabályokat a Közösség nevében eljáró Bizottság és az FCH közös vállalkozás közötti általános megállapodás és éves pénzügyi megállapodások keretében kell megállapítani.

5. A 2014–2017 közötti időszakban csak azokat a projekteket folytatják, amelyekre nézve legkésőbb 2013. december 31-ig támogatási megállapodás kötöttség, kivéve, ha 2013 (a hetedik keretprogram vége) után további pénzeszközöket bocsátanak rendelkezésre.

Közösségi hozzájárulás

4. Az FCH közös vállalkozás részére az üzemeltetési költségek (beleértve az igazgatási költségeket) fedezésére juttatott kezdeti közösségi hozzájárulás 470 millió EUR. A hozzájárulás az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 54. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezéseknek megfelelően a kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram (2007–2013) végrehajtását célzó „Együttműködés” egyedi program „energia”, „nanotudományok, nanotechnológiák, anyagtudomány és új gyártástechnológiák”, „környezetvédelem (beleértve az éghajlatváltozást is)” és „közlekedés (beleértve a repüléstechnikát is)” témaköréhez rendelt, az Európai Unió általános költségvetésében szereplő költségvetési előirányzatokból kerül kifizetésre. Ezt a hozzájárulást egy felidős értékelés során felül lehet vizsgálni az elért fejlődés és az FCH közös vállalkozás eredményei és kifejtt hatása fényében.

5. A Közösség pénzügyi hozzájárulására vonatkozó rendelkezéseket egy általános megállapodás, valamint éves pénzügyi megállapodások alapján határozzák meg, melyek a Közösség nevében eljáró Bizottság és az FCH közös vállalkozás között jönnek létre.

5a. Az FCH közös vállalkozás részére KTF tevékenységek finanszírozására nyújtott közösségi hozzájárulás nyílt versenypályázati felhívásokat követően, a javasolt projekt független szakértők közreműködésével elvégzett értékelése után kerül odaítélésre.

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

5b. A Bizottság hozzájárulása az üzemeltetési költségekhez nem haladja meg a 20 millió eurót, kifizetésére pedig maximum 2 millió euró összegű éves részletekben kerül sor; az adott év során el nem költött hozzájárulást a következő évek KTF tevékenységeire bocsátják rendelkezésre.

18. módosítás

6. cikk

6. cikk

Résztétel a projektekben

1. A projektekben való részvételre lehetősége van mindazon jogalanyoknak és nemzetközi szervezeteknek, amelyeket valamelyik tagállamban, társult országban vagy harmadik országban hoztak létre, és amelyek megfelelnek a minimális feltételeknek.

2. Az FCH közös vállalkozás által támogatott projektekben való részvétel minimális feltételei az alábbiak:

a) Az adott projektben legalább három olyan jogalanynak kell részt vennie, amelyek székhelye valamely tagállamban vagy társult országban van oly módon, hogy egyikük székhelye sincs azonos tagállamban vagy társult országban.

b) Mindhárom jogalanynak függetlennek kell lennie egymástól, amint azt a hetedik keretprogram (2007–2013) a hetedik keretprogram (2007–2013) cselekvéseiben a vállalkozások, a kutatóközpontok és az egyetemek részvételére, valamint a kutatási eredmények terjesztésére vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1906/2006/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet 6. cikke előírja.

c) Legalább az egyik jogalany az Ipari Csoport vagy – amennyiben létrehozták – a Kutatási Csoport tagja.

3. A projektben részt venni kívánó jogalanyoknak konzorciumot kell alakítaniuk, és tagjainak egyikét ki kell jelölniük a projekt koordinátorának. Rendes körülmények között a koordinátor az Ipari Csoport tagja vagy – amennyiben létrehozták – a Kutatási Csoport tagja. A fentiekől való eltéréseket az irányító testületnek kell jóváhagynia.

4. Az FCH közös vállalkozás által finanszírozott szolgáltatási és ellátási szerződések, támogatási intézkedések, tanulmányi és képzési tevékenységek esetében feltétel legalább egy jogalany részvétele.

törölve

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

19. módosítás

7. cikk

7. cikk

törölve

Finanszírozási jogosultság

1. A Közösség által az FCH közös vállalkozáshoz, a kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek finanszírozására biztosított hozzájárulást pályázati versenyfelhívások alapján osztják el.

2. Kivételes esetben az FCH közös vállalkozás ajánlattételi felhívásokat tehet közzé, amennyiben ezt a kutatási célok hatékony elérése indokolja.

3. Ilyen finanszírozásban részesülhet az a magánszféra jogaiban:

a) amelyet valamely tagállamban alapítottak, vagy székhelye, irányítási központja vagy üzleti központja olyan országban található, amely az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás szerződő fele vagy társult vagy tagjelölt ország;

b) amely releváns tevékenységet végez és/vagy a közeljövőben annak végzését tervezi az Európai Unióban vagy az Európai Gazdasági Térségben az üzemanyagcellákkal és/vagy a hidrogénnel kapcsolatos kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek, ipari termelés vagy alkalmazás terén.

4. Ilyen finanszírozásban részesülhetnek továbbá a következők:

a) valamely tagállamban, társult országban, tagjelölt országban vagy az Európai Gazdasági Térségben alapított, köztulajdonban lévő nonprofit szervezet, beleértve a középiskolai és felsőoktatási intézményeket;

b) a nemzetközi közjog szerint jogi személyiséggel rendelkező nemzetközi szervezetek, valamint az ilyen kormányközi szervezetek által létrehozott szakosodott ügynökségek;

c) harmadik országok jogi személyei, amennyiben az irányító testület a projekt szempontjából különösen kívánatosnak látja részvételüket.

20. módosítás

Rendeletre irányuló javaslat

8. cikk – (1) bekezdés

1. Az FCH közös vállalkozás pénzügyi előírásai az 1605/2002/EK, Euratom rendelet elvein alapulnak. Amennyiben azonban az FCH közös vállalkozás sajátos működési szükségletei azt megkívánják és a Bizottság ahhoz előzetesen hozzájárult, az előírások eltérhetnek az említett rendeletről.

1. Az FCH közös vállalkozásra alkalmazandó pénzügyi szabályok nem térhetnek el a 2343/2002/EK, Euratom rendeletről, kivéve, ha azt egyedi operatív szükségletei indokolják, és a Bizottság előzetes hozzájárulását adta. Az ilyen eltérésekről értesíteni kell a költségvetési hatóságot.

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

21. módosítás**9. cikk – (1) bekezdés**

1. Az FCH közös vállalkozás *személyzetére az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata, az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek, valamint az említett személyzeti szabályzat és alkalmazási feltételek alkalmazása céljából az Európai Közösségek intézményei által közösen elfogadott szabályok alkalmazandók.*

1. Az FCH közös vállalkozás *a befogadó ország munkaiügyi rendelkezéseivel összhangban veszi fel személyzetét. A Bizottság az általa szükségesnek ítélt számú tisztviselőt rendelhet ki az FCH közös vállalkozáshoz.*

22. módosítás**9. cikk – (2) bekezdés**

2. *Saját alkalmazottai vonatkozásában az FCH közös vállalkozás gyakorolja az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata által a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott kinevezési jogokat, valamint az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek értelmében a szerződések megkötésére jogosult hatóságra ruházott jogokat.*

törölve

23. módosítás**9. cikk – (3) bekezdés**

3. Az irányító testület a Bizottsággal egyetértésben elfogadja a szükséges végrehajtási intézkedéseket, az Európai Közösségek tisztviselőinek *személyzeti szabályzata 110. cikkének és az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeknek megfelelően.*

3. Az irányító testület a Bizottsággal egyetértésben elfogadja a szükséges végrehajtási intézkedéseket, az Európai Közösségek tisztviselőinek *kirendelése vonatkozásában.*

24. módosítás**10. cikk****10. cikk****Kiváltságok és mentességek**

Az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvet az FCH közös vállalkozásra és annak személyzetére alkalmazni kell.

törölve

25. módosítás**13. cikk**

1. Az FCH közös vállalkozás által elért eredményekről a Bizottság éves jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára.

1. Az FCH közös vállalkozás által elért eredményekről a Bizottság éves jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára. *Ez a jelentés részletesen kitér arra, hány pályázatot nyújtottak be, hány pályázatot választottak ki finanszírozásra, milyen jellegű résztvevők (beleértve a kkv-kat) pályáztak, valamint országstatisztikát is tartalmaz.*

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

2. **Két évvel** az FCH közös vállalkozás létrehozását követően, **de legkésőbb 2010-ig a Bizottság** független szakértők közreműködésével időközi **értékelést végez az FCH közös vállalkozásról**. Ez az értékelés ki fog terjedni az FCH közös vállalkozás minőségére és hatékonyságára, valamint a célkitűzései megvalósításában elért haladásra. **Az értékelés megállapításait** Bizottság – **megjegyzéseivel együtt** – **megküldi** az Európai **Parlamentnek** és a **Tanácsnak**.

3. **2017 végén a** Bizottság független szakértők közreműködésével elvégzi az FCH közös vállalkozás **záróértékelését**. A **záróértékelés** eredményét **be kell mutatni** az Európai **Parlamentnek** és a **Tanácsnak**.

4. Az FCH közös vállalkozás költségvetésének végrehajtására **vonatkozó felelősség alól** a Tanács **ajánlására** az Európai Parlament **ad mentesítést, az FCH közös vállalkozás pénzügyi szabályzatában meghatározott eljárásnak megfelelően**.

2. **Legkésőbb 2011. december 31-ig és 2014. december 31-ig a Bizottság bemutatja** az FCH közös vállalkozás független szakértők közreműködésével **elvégzett** időközi **értékelését**. Ez az értékelés ki fog terjedni az FCH közös vállalkozás minőségére és hatékonyságára, valamint a célkitűzései megvalósításában elért haladásra. **A Bizottság tájékoztatja** az Európai **Parlamentet** és a **Tanácsot az értékelés következtetéseiről, saját észrevételeivel és adott esetben az e rendelet módosítására vonatkozó javaslataival együtt**.

3. **A Bizottság legkésőbb az FCH közös vállalkozás megszűnését követő hat hónapon belül** független szakértők közreműködésével elvégzi az FCH közös vállalkozás **végző értékelését**. A **végző értékelés** eredményét az Európai **Parlament** és a **Tanács elé kell terjeszteni**.

4. Az FCH közös vállalkozás költségvetésének végrehajtására **vonatkozóan a mentesítést** a Tanács **ajánlásának figyelembevételével** az Európai Parlament **adja meg**.

26. módosítás

17. cikk

Az FCH közös vállalkozás **szabályozza** a kutatási, **technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek eredményeinek felhasználását és terjesztését, többek között** az e rendelet keretében végzett kutatási, **technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekkel kapcsolatos szellemi tulajdonhoz fűződő jogok esetleges gyakorlása vonatkozásában**. Az említett szabályzás **biztosítja** a kutatási, **technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek eredményeinek felhasználását és terjesztését**.

Az FCH közös vállalkozás a kutatási **eredmények felhasználására és terjesztésére vonatkozó szabályokat fogad el, a vállalkozásoknak, kutatóközpontoknak és egyetemeknek a hetedik keretprogram (2007–2013) fellépéseiben való részvételére, valamint a kutatási eredmények terjesztésére vonatkozó szabályok (a továbbiakban: a hetedik keretprogram részvételi szabályai) megállapításáról** szóló, 2006. december 18-i 1906/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ elvei alapján, amelyek biztosítják, hogy adott esetben az e rendelet szerinti KTF-tevékenységek során létrejött szellemi tulajdon védelemben részesüljön, és hogy a kutatási **eredmények felhasználásra és terjesztésre kerüljenek**.

⁽¹⁾ HL L 391., 2006.12.30., 1. o.

27. módosítás

Rendeletre irányuló javaslat

19. cikk

Az FCH közös vállalkozás és Belgium között befogadói megállapodást kell kötni az FCH közös vállalkozásnak Belgium részéről nyújtandó **irodahelyiségekről, kiváltságokról és mentességekről, valamint** egyéb támogatásról.

Az FCH közös vállalkozás és Belgium között befogadói megállapodást kell kötni az FCH közös vállalkozásnak **a befogadó ország részéről irodahelyiségek, kiváltságok és mentességek tekintetében nyújtandó segítségről, valamint** a Belgium részéről nyújtandó egyéb támogatásról.

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

28. módosítás**Rendeletre irányuló javaslat
Melléklet – I.1. cikk – (3) bekezdés**

3. Az FCH közös vállalkozás ennek a rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetése napjától 2017. december 31-ig tartó kezdeti időszakra jön létre.

3. Az FCH közös vállalkozás ennek a rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetése napjától 2017. december 31-ig tartó kezdeti időszakra jön létre. **Az FCH közös vállalkozás a költségvetési rendelet 185. cikkének, illetve a 2006. május 17-én létrejött intézményközi megállapodás 47. pontjának megfelelően létrehozott szervezet.**

29. módosítás**Melléklet – I.2. cikk****Célok és fő feladatok**

1. Az FCH közös vállalkozás a **hetedik keretprogram kereteiben működik, célja az üzemanyagcella- és hidrogéntechnológiák piaci áttörésének lehetővé tétele oly módon, hogy a kereskedelmi, piaci alapon működő erők jelentős közhasznot hajthassanak.**

2. **Az egyedi célok többek között a következők:**

- **Európának világvizonylatban vezető szerepet kell betöltenie az üzemanyagcella- és hidrogéntechnológiák terén.**
- **El kell érni a kritikus tömeget a kutatási erőfeszítések tekintetében, kellő bizalmat teremtve ezzel az iparban, a köz- és magánszférabeli befektetők, a döntéshozók és egyéb érdekeltek körében, ahhoz, hogy csatlakozzanak egy hosszú távú programhoz.**
- **Mobilizálni** kell további ipari, nemzeti és regionális kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs befektetéseket;
- **Ki kell építeni az Európai Kutatási Térséget a nemzeti és regionális szintű kutatással való szoros együttműködés révén – a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásával.**
- **Integrálni** kell a kutatást, a technológiafejlesztést és a demonstrációt; törekedni kell a hosszú távú fenntarthatóság és az ipari versenyképesség költségekkel, teljesítménnyel és tartóssággal kapcsolatos céljaira, és ki kell iktatni a technológiai szűk keresztmetszeteket.
- **Ösztönözni** kell az innovációt és új értékteremtési láncok kialakulását (kkv-k bevonásával is).
- **Elő** kell segíteni az ipar, az egyetemek és kutatóintézmények interakcióját az alap kutatásban is.

Fő feladatok és tevékenységek

1. Az FCH közös vállalkozás **fő feladatai és tevékenységei a következők:**

- a) létre kell **hozni és hatékonyan irányítani** az üzemanyagcella- és **hidrogéntechnológiával foglalkozó közös technológiai kezdeményezést;**
- b) **el** kell érni a kritikus tömeget a kutatási erőfeszítések tekintetében, kellő bizalmat teremtve ezzel az iparban, a köz- és magánszférabeli befektetők, a döntéshozók és egyéb érdekeltek körében, ahhoz, hogy csatlakozzanak egy hosszú távú programhoz;
- c) **mobilizálni** kell további ipari, nemzeti és regionális kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs befektetéseket.
- d) **integrálni** kell a kutatást, a technológiafejlesztést és a demonstrációt; törekedni kell a hosszú távú fenntarthatóság és az ipari versenyképesség költségekkel, teljesítménnyel és tartóssággal kapcsolatos céljaira, és ki kell iktatni a technológiai szűk keresztmetszeteket.
- e) **ösztönözni** kell az innovációt és új értékteremtési láncok kialakulását (kkv-k bevonásával is);
- f) **elő** kell segíteni az ipar, az egyetemek és kutatóintézmények interakcióját az alap kutatásban is;
- g) **a hetedik keretprogram célkitűzéseinek megfelelően tevékenységei során elő** kell segíteni a kkv-k részvételét;

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

- **Ösztönözni** kell az **intézmények** részvételét, **beleértve az új tagállamokban és a tagjelölt országokban működőket is.**
- **Átfogó** társadalmi-technológiai-gazdasági kutatást kell végezni a technológiai haladásnak és a piacra lépés nem technológiai akadályainak az értékelése és nyomon követése érdekében.
- **Kutatást** kell végezni új szabályozások és szabványok kidolgozásának, illetve az érvényben lévők felülvizsgálatának céljából a piacra lépés mesterséges akadályainak felszámolása, valamint a csereszabatosság, az együttes működtethetőség, a nemzetközi hidrogénkereskedelem és az exportpiacok támogatása érdekében, miközben biztosítani kell a zavartalan működést, és nem szabad gátolni az innovációt.
- **Megbízható** információkat kell nyújtani a nyilvánosság eredményesebb tájékoztatása érdekében, meg kell ismertetni a közvéleménnyel a hidrogéntechnológiák biztonságosságát, környezetre gyakorolt kedvező hatását, az alkalmazásukból eredő ellátási biztonságot, **gazdasági előnyöket** és **foglalkoztatásbővülést.**

3. A közös vállalkozás fő feladata az üzemanyagcella- és hidrogéntechnológiával foglalkozó közös technológiai kezdeményezés létrehozása és hatékony irányítása.

4. Ide sorolandók a következők:

- **Létre** kell hozni és végrehajtani egy többéves kutatási megvalósítási tervet.
- közösségi **pénzeszközök** rendelkezésre **bocsátása**, a **kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek** végrehajtásához szükséges, a magánszférából és a közszférából származó **egyéb** források mozgósítása;
- a **kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek** maradéktalan **végrehajtásának** és a **pénzügyi források megbízható kezelésének biztosítása;**
- **együttműködés és egyeztetés a tagállamok képviselőiből álló magas szintű munkacsoporttal;**
- **együttműködés és egyeztetés a tudományos bizottsággal;**
- **az érdekeltek éves közgyűlésének megszervezése;**
- a projektekről szóló **információk kommunikálása és terjesztése**, ideértve a résztvevők nevét, a **kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek** eredményeit és az FCH közös vállalkozás pénzügyi hozzájárulásának összegét;

MÓDOSÍTÁS

- i) ösztönözni** kell az **összes tagállam és társult ország intézményeinek** részvételét;
- i) átfogó** társadalmi-technológiai-gazdasági kutatást kell végezni a technológiai haladásnak és a piacra lépés nem technológiai akadályainak az értékelése és nyomon követése érdekében;
- j) kutatást** kell végezni új szabályozások és szabványok kidolgozásának, illetve az érvényben lévők felülvizsgálatának céljából a piacra lépés mesterséges akadályainak felszámolása, valamint a csereszabatosság, az együttes működtethetőség, a nemzetközi hidrogénkereskedelem és az exportpiacok támogatása érdekében, miközben biztosítani kell a zavartalan működést, és nem szabad gátolni az innovációt;
- k) értékes információt kell nyújtani és terjeszteni tevékenységeiről, különösen a kkv-k és kutatóközpontok részére, és megbízható** információkat kell nyújtani a nyilvánosság eredményesebb tájékoztatása érdekében, meg kell ismertetni a közvéleménnyel a hidrogéntechnológiák biztonságosságát, környezetre gyakorolt kedvező hatását, az alkalmazásukból eredő ellátási biztonságot, **alacsonyabb energiaköltséget és a foglalkoztatás bővülését.**
- l) létre** kell hozni és végrehajtani egy többéves kutatási megvalósítási tervet.
- m) a** közösségi **pénzeszközöket** rendelkezésre **kell bocsátani**, a **KTF-tevékenységek** végrehajtásához szükséges, a magánszférából és **egyéb** közszférából származó források mozgósítása.
- n) biztosítani kell a KTF-tevékenységek** maradéktalan **végrehajtását** és a **forrásokkal való hatékony és eredményes pénzgazdálkodást.**
- o) a** projektekről szóló **információkat közölni és terjeszteni kell**, ideértve a résztvevők nevét, a **KTF-tevékenységek** eredményeit és az FCH közös vállalkozás pénzügyi hozzájárulásának összegét;

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

- **azon jogalanyok értesítése** az Európai Beruházási Banktól felvehető hitelekéről, amelyek az FCH közös vállalkozással már támogatási megállapodást kötöttek, különös tekintettel a hetedik keretprogram alapján létrehozott kockázat-megosztási pénzügyi mechanizmusra;
- nagy fokú átláthatóság és tiszta verseny biztosítása minden pályázó számára egyenlő hozzáférési feltételekkel az FCH közös vállalkozás kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységeihez, függetlenül attól, hogy tagjai-e vagy sem a Kutatási Csoportnak vagy az Ipari Csoportnak (különös tekintettel a kvv-kra);
- az ágazatban végbemenő nemzetközi fejlesztések nyomon követése, és adott esetben részvétel a nemzetközi együttműködésben;

- p) az Európai Beruházási Banktól felvehető hitelekéről **értesíteni kell azon jogi személyeket**, amelyek az FCH közös vállalkozással már támogatási megállapodást kötöttek, különös tekintettel a hetedik keretprogram alapján létrehozott kockázat-megosztási pénzügyi mechanizmusra;
- q) nagy fokú átláthatóság és tiszta verseny biztosítása minden pályázó számára egyenlő hozzáférési feltételekkel az FCH közös vállalkozás kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységeihez, függetlenül attól, hogy tagjai-e vagy sem a Kutatási Csoportnak vagy az Ipari Csoportnak (különös tekintettel a kvv-kra);
- r) az ágazatban végbemenő nemzetközi fejlesztések nyomon követése, és adott esetben részvétel a nemzetközi együttműködésben;
- s) **szoros együttműködést kell kialakítani és biztosítani kell a koordinációt a hetedik keretprogram és más európai uniós, nemzeti és transznacionális tevékenységek, testületek és érdekeltek között;**
- t) **figyelemmel kell kísérni az FCH közös vállalkozás céljainak megvalósulása tekintetében elért eredményeket;**
- u) **a célkitűzései elérése érdekében szükséges bármely egyéb tevékenység végrehajtása.**

30. módosítás

Melléklet – I.3. cikk

Tagok és az érdekeltek csoportjai

1. Az FCH közös vállalkozás alapító tagjai (a továbbiakban: alapító tagok) a következők:
- **az** Európai Közösség, amelynek képviselőjét az Európai Bizottság látja el,
 - a Belgium **jogszabályainak megfelelően, nemzetközi nonprofit társaságként alapított** Üzemanyagcella- és **Hidrogén-technológiával Foglalkozó Közös Technológiai** Kezdeményezés Ipari Csoport (a továbbiakban: Ipari Csoport)
2. Az Ipari Csoport:
- **nonprofit szervezet, melynek célja az FCH közös vállalkozás célkitűzéseire való hozzájárulás;**

Tagok

1. Az FCH közös vállalkozás alapító tagjai (a továbbiakban: alapító tagok) a következők:
- a) **az** Európai Közösség, amelynek képviselőjét az Európai Bizottság látja el,
 - b) **az alapszabály elfogadását követően a** Belgium **jogszabályai szerint létrehozott Közös** Üzemanyagcella- és **Hidrogén-technológiai** Kezdeményezés Ipari Csoport (a továbbiakban: Ipari Csoport), **egy nonprofit társaság, melynek célja az FCH közös vállalkozás célkitűzéseinek megvalósításához való hozzájárulás.**
2. Az Ipari Csoport:

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

– **törvényes keretek között, a belgiumi jogszabályoknak megfelelően jött létre, és a közös technológiai kezdeményezésre vonatkozó, bejegyzett szabályzata alapján működik;**

– biztosítja, hogy hozzájárulása az FCH közös vállalkozás forrásaihoz, mely a közös vállalkozás üzemeltetési költségeinek 50%-át fedezi, e rendelet 5. cikkével összhangban előre, készpénzben kerül teljesítésre, és a hozzájárulás átutalása a FCH közös vállalkozás részére minden pénzügyi év kezdetét megelőzően történik;

– biztosítja, hogy az ágazat hozzájárulása az FCH közös vállalkozás által finanszírozott **kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekhez természetben kerül teljesítésre, és – éves alapon számolva – a teljes projektköltség legalább 50%-át fedezi;**

– tagjává válhat bármely magánszférabeli jogi személy (beleértve a kkv-kat is), amely valamely tagállam, társult ország **vagy EGT-tagállam** jogszabályainak megfelelően jött létre, és az említett területeken székhellyel, irányítási központtal vagy üzleti központtal rendelkezik, feltéve hogy az európai üzemanyagcella- és hidrogéntechnológia terén tevékenykedik, és kész hozzájárulni az FCH közös vállalkozás célkitűzéseihez és forrásaihoz.

3. **Ugyancsak taggá** válhat az FCH közös vállalkozás létrehozását követően a **nonprofit kutatói szervezeteket, egyetemeket és kutatóintézményeket képviselő** Kutatási Csoport, amennyiben **létrejön jogi személyként a kutatói társadalom képviselőjére. Tagságra irányuló kérelmét a Kutatási Csoport az irányító testülethez nyújtja be, a kérelemről az irányító testület hoz döntést.**

4. A Kutatási Csoport

– nonprofit szervezet, melynek célja az FCH közös vállalkozás célkitűzéseire való hozzájárulás;

– a belgiumi jogszabályoknak megfelelően jött létre, és a közös technológiai kezdeményezésre vonatkozóan jóváhagyott, bejegyzett szabályzata alapján működik;

– biztosítja, hogy hozzájárulása a FCH közös vállalkozás forrásaihoz, mely a közös vállalkozás üzemeltetési költségeinek **1/12-ed** részét fedezi, előre, készpénzben kerül teljesítésre, és a hozzájárulás átutalása az FCH közös vállalkozás részére minden pénzügyi év kezdetét megelőzően történik;

– biztosítja, hogy hozzájárulása az FCH közös vállalkozás forrásaihoz, mely a közös vállalkozás üzemeltetési költségeinek 50%-át fedezi, e rendelet **rendelkezéseivel** összhangban előre, készpénzben kerül teljesítésre, és a hozzájárulás átutalása a FCH közös vállalkozás részére minden pénzügyi év kezdetét megelőzően történik;

– biztosítja, hogy az ágazat hozzájárulása az FCH közös vállalkozás által finanszírozott **KTF-tevékenységekhez** legalább **akkora, mint a közösségi hozzájárulás;**

– **méltányos és ésszerű feltételek mellett** tagjává válhat bármely magánszférabeli jogi személy (beleértve a kkv-kat **és a jelentős üzemanyagcella- és hidrogénipari szövetségeket** is), amely valamely tagállam **vagy** társult ország jogszabályainak megfelelően jött létre, és az említett területeken székhellyel, irányítási központtal vagy üzleti központtal rendelkezik, feltéve hogy az európai üzemanyagcella- és hidrogéntechnológia terén tevékenykedik, és kész hozzájárulni az FCH közös vállalkozás célkitűzéseire és forrásaihoz.

3. **Taggá** válhat az FCH közös vállalkozás létrehozását követően a Kutatási Csoport, amennyiben **ezt az alapszabályt elfogadta.**

4. A Kutatási Csoport

– nonprofit szervezet, melynek célja az FCH közös vállalkozás célkitűzéseire való hozzájárulás;

– a belgiumi jogszabályoknak megfelelően jött létre, és a közös technológiai kezdeményezésre vonatkozóan jóváhagyott, bejegyzett szabályzata alapján működik;

– biztosítja, hogy hozzájárulása a FCH közös vállalkozás forrásaihoz, mely a közös vállalkozás üzemeltetési költségeinek **1/20-ad** részét fedezi, előre, készpénzben kerül teljesítésre, és a hozzájárulás átutalása az FCH közös vállalkozás részére minden pénzügyi év kezdetét megelőzően történik;

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

– **tagjává válhat bármely nonprofit kutatószervezet, egyetem vagy kutatóközpont, amelyet valamely tagállamban, társult országban vagy tagjelölt országban hoztak létre.**

5. Az FCH közös vállalkozásban bármely alapító tag megszüntetheti tagságát. Az FCH közös vállalkozás megszűnésére az I.22. cikkben előírtak vonatkoznak.

6. Az FCH közös vállalkozásban a Kutatási Csoport megszüntetheti tagságát. A tagság az alapító tagok értesítését követő hat hónap után visszavonhatatlanul megszűnik; ezt követően a kilépő tag az FCH közös vállalkozás által a tagság megszűnését megelőzően jóváhagyott kötelezettségek kivételével minden kötelezettsége alól mentesül.

5. Az FCH közös vállalkozásban bármely alapító tag megszüntetheti tagságát. Az FCH közös vállalkozás megszűnésére az I.22. cikkben előírtak vonatkoznak.

6. Az FCH közös vállalkozásban a Kutatási Csoport megszüntetheti tagságát. A tagság az alapító tagok értesítését követő hat hónap után visszavonhatatlanul megszűnik; ezt követően a kilépő tag az FCH közös vállalkozás által a tagság megszűnését megelőzően jóváhagyott kötelezettségek kivételével minden kötelezettsége alól mentesül.

31. módosítás

Melléklet – I.4. cikk

Az FCH közös vállalkozás **végrehajtó testületei: az irányító testület és a programiroda.** Az FCH közös vállalkozás tanácsadó testületei: **a tagállamok képviselőiből álló magas szintű munkacsoport, az érdekeltek közgyűlése és a tudományos bizottság.**

1. Az FCH közös vállalkozás tanácsadó testületei:

a) **az irányító testület,**

b) **az ügyvezető igazgató;**

c) **a Tudományos Bizottság.**

2. **Abban az esetben, ha egy adott feladat nem tartozik kifejezetten valamely testület hatáskörébe, az ügyvezető testület az illetékes.**

3. **A tagállamok képviselőiből álló magas szintű munkacsoport, valamint az érdekeltek közgyűlése együtt az FCH közös vállalkozás külső tanácsadó testületei.**

32. módosítás

Rendeletre irányuló javaslat Melléklet – I.5. cikk – (2) bekezdés

2. Abban az esetben, ha létrejön a Kutatási Csoport, a Bizottság egy képviselői helyről lemond a Kutatási Csoport javára.

2. Abban az esetben, ha létrejön a Kutatási Csoport, a Bizottság **legalább** egy képviselői helyről lemond a Kutatási Csoport javára.

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

33. módosítás**Melléklet – I.5. cikk – (4) bekezdés**

4. Az irányító testület **megválasztja** saját elnökét. Az elnököt **két** évre választják.

4. Az irányító testület **az Ipari Csoport képviselői közül választja ki** saját elnökét. Az elnököt **egy** évre választják, és **egy alkalommal újraválaszthatják**. A **kkv-k képviselője és a Kutatási Csoport képviselője lesznek az alelnökök**.

34. módosítás**Rendeletre irányuló javaslat****Melléklet – I.5. cikk – (8) bekezdés**

8. Az irányító testület alkalomról alkalomra megfigyelőket hívhat az ülésekre (akiknek nincs szavazati joguk), mindenekelőtt a régiók és szabályozó testületek **delegáltjait**.

8. Az irányító testület alkalomról alkalomra megfigyelőket hívhat az ülésekre (akiknek nincs szavazati joguk), mindenekelőtt a régiók és szabályozó testületek, **valamint a megfelelő ágazati üzemanyagcella- és hidrogénipari szövetségek képviselőit**.

35. módosítás**Melléklet – I.5. cikk – (15) bekezdés – negyedik a) francia bekezdés (új)**

– **jóváhagyja a pályázati felhívásokat;**

36. módosítás**Rendeletre irányuló javaslat****Melléklet – I.5. cikk – (15) bekezdés – hatodik francia bekezdés**

– a 8. cikknek megfelelően az FCH közös vállalkozás pénzügyi szabályzatától való eltérések indoklása és jóváhagyása;

– a 8. cikknek megfelelően **és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően** az FCH közös vállalkozás pénzügyi szabályainak jóváhagyása;

37. módosítás**Rendeletre irányuló javaslat****Melléklet – I.5. cikk – (15) bekezdés – hatodik a) francia bekezdés (új)**

– **a 2343/2002/EK, Euratom rendeletről való eltérésre irányuló bármely szándék indoklása, a Bizottság előzetes jóváhagyását követően bármely eltérés jóváhagyása, valamint a költségvetési hatóság tájékoztatása bármely jóváhagyott eltérésről;**

38. módosítás**Rendeletre irányuló javaslat****Melléklet – I.6. cikk – (6) bekezdés**

6. Az FCH közös vállalkozás jogi képviselője az ügyvezető igazgató. Feladatait függetlenül látja el, és az irányító testületnek tartozik elszámolással.

6. Az FCH közös vállalkozás jogi képviselője az ügyvezető igazgató. Feladatait függetlenül látja el, **különösen ami a projektjavaslatok kiválasztását és a projektirányítást illeti**, és az irányító testületnek tartozik elszámolással.

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

39. módosítás**Melléklet – I.6. cikk – (8) bekezdés**

8. Az ügyvezető igazgatót az irányító testület nevezi ki **a Bizottság által javasolt jelöltek listájáról, legfeljebb** három éves **kezdeti** időszakra. Az ügyvezető igazgató tevékenységének értékelését követően hivatali idejét az irányító testület **egyetlen alkalommal**, legfeljebb négy évre meghosszabbíthatja.

8. Az ügyvezető igazgatót az irányító testület nevezi ki **egy** három éves időszakra **az Európai Unió Hivatalos Lapjában és más, nyilvánosan hozzáférhető kiadványokban vagy internetes honlapokon közzétett pályázati felhívást követően**. Az ügyvezető igazgató tevékenységének értékelését követően hivatali idejét az irányító testület legfeljebb négy évre **egyszer** meghosszabbíthatja. **Ezt követően ugyanilyen módon szándéknyilatkozat benyújtására vonatkozó felhívást kell közzétenni.**

40. módosítás**Rendeletre irányuló javaslat
Melléklet – I.7. cikk – (4) bekezdés**

A tudományos bizottság a következő feladatokat látja el:

- **véleményezi** az éves kutatási, **technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenység megfelelését és előrehaladását, és módosításokat javasol;**
- véleményezi **a** kutatási, **technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenység többéves megvalósítási tervével kapcsolatos tudományos prioritásokat;**
- tanácsot ad **az irányító testületnek** az éves tevékenységi jelentésben ismertetett tudományos **eredményekkel kapcsolatban;**

A tudományos bizottság a következő feladatokat látja el:

- a) **meghatározza a tudományos prioritásokat** az éves és többéves kutatási **tevékenységekre vonatkozó tervekről szóló javaslatokhoz;**
- b) véleményezi az éves tevékenységi jelentésben ismertetett tudományos **eredményeket;**
- c) tanácsot ad **a szakértői véleményező bizottságok összetételére vonatkozóan.**

41. módosítás**Melléklet – I.8. cikk – (1) bekezdés**

1. **A Közösség által a hetedik keretprogram terhére** az FCH közös vállalkozás üzemeltetési költségeihez **és kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységeivel kapcsolatos működési költségeihez nyújtott** teljes hozzájárulás nem haladhatja meg a **470 millió EUR-t**. **Az üzemeltetési költségek várhatóan nem haladják meg a 20 millió EUR-t.**

1. **Az FCH közös vállalkozás finanszírozása egyrésztől a tagok által részletfizetéssel teljesített pénzügyi hozzájárulásaiából, másrésztől a tevékenységekben részt vevő jogi személyek természetbeni juttatásaiából történik.** Az FCH közös vállalkozás üzemeltetési költségeit az Európai Közösség és az Ipari Csoport kezdettől fogva készpénzben és egyenlő arányban fedezi. Amint a Kutatási Csoport az FCH közös vállalkozás tagjává válik, köteles a működési költségek 1/20-ad részét fedezni, **a Bizottság működési költségekre való hozzájárulása pedig ennek megfelelő arányban fog csökkenni.** Az FCH közös vállalkozás üzemeltetési költségeihez **való** teljes **közösségi** hozzájárulás nem haladhatja meg a 20 millió eurót. **Amennyiben a közösségi hozzájárulás egy része nem kerül felhasználásra, akkor azt az FCH közös vállalkozás tevékenységeire kell felhasználni.**

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

42. módosítás**Rendeletre irányuló javaslat
Melléklet – I.8. cikk – (7) bekezdés**

7. A magánszféra, különösen az Ipari Csoport tagjai, természetben járulnak hozzá a projektek költségeihez. A természetbeni hozzájárulások mértéke legalább a köztulajdonban lévő forrásokból nyújtott finanszírozás mértékének felel meg. A természetbeni hozzájárulások teljes összegét – éves alapon számolva – évente egyszer megvizsgálják. Az első vizsgálatot az FCH közös vállalkozás létrehozását követő második pénzügyi év végén kell kezdeményezni. A vizsgálatot ezt követően minden évben elvégeztetik egy független jogi személlyel. A vizsgálat eredményét minden pénzügyi év végét követő négy hónapon belül be kell nyújtani a Bizottsághoz.

7. A magánszféra, különösen az Ipari Csoport tagjai, természetben járulnak hozzá a projektek költségeihez. A természetbeni hozzájárulások mértéke legalább a köztulajdonban lévő forrásokból nyújtott finanszírozás mértékének felel meg. **Ha a Bizottság Közös Kutatóközpontja részt vesz bizonyos projekteknél, természetbeni hozzájárulása nem tekintendő a közösségi hozzájárulás részének.** A természetbeni hozzájárulások teljes összegét – éves alapon számolva – évente egyszer megvizsgálják. Az első vizsgálatot az FCH közös vállalkozás létrehozását követő második pénzügyi év végén kell kezdeményezni. A vizsgálatot ezt követően minden évben elvégeztetik egy független jogi személlyel. A vizsgálat eredményét minden pénzügyi év végét követő négy hónapon belül be kell nyújtani a Bizottsághoz.

43. módosítás**Rendeletre irányuló javaslat
Melléklet – I.9. cikk – (3) bekezdés**

3. A projektben részt venni kívánó **jogalanyoknak** konzorciumot kell alakítaniuk, és tagjainak egyikét ki kell jelölniük a projekt koordinátorának. **Rendes körülmények között a koordinátor az Ipari Csoport tagja vagy – amennyiben létrehozták – a Kutatási Csoport tagja. A fentiekől való eltéréseket az irányító testületnek kell jóváhagynia.**

3. A projektben részt venni kívánó **jogi személyeknek** konzorciumot kell alakítaniuk, és tagjainak egyikét ki kell jelölniük a projekt koordinátorának.

44. módosítás**Melléklet – I.9a. cikk (új)****I.9a. cikk****A KTF-tevékenységek megvalósítása**

1. Az FCH közös vállalkozás a nyílt pályázati felhívások meghirdetése után, a független kiértékelést, valamint az egyes projektekhez kapcsolódó támogatási és konzorciumi megállapodások megkötését követően nyújt támogatást a KTF-tevékenységekhez.

2. Kivételes esetben az FCH közös vállalkozás ajánlattételi felhívást tehet közzé, amennyiben ezt a kutatási célkitűzések hatékony elérése indokolja.

3. A támogatási megállapodások megvalósításának, felügyeletének és ellenőrzésének eljárásait és mechanizmusait az FCH közös vállalkozás határozza meg.

2008. május 22., csütörtök

4. A támogatási megállapodás:

- meghatározza a KTF-tevékenységek megvalósításához szükséges megfelelő intézkedéseket;
- meghatározza a megfelelő pénzügyi egyezségeket és a 17. cikkben említett szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatos szabályokat;
- szabályozza a projektben résztvevő konzorcium és az FCH közös vállalkozás közötti viszonyt.

5. A konzorciumi megállapodást a projektben részt vevők kötik a támogatási megállapodás megkötését megelőzően. A konzorciumi megállapodás:

- létrehozza a támogatási megállapodás megvalósításához szükséges megfelelő egyezségeket;
- szabályozza a projekt résztvevői közötti viszonyt, különös tekintettel a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokkal kapcsolatos rendelkezésekre.

45. módosítás**Melléklet – I.10. cikk****Finanszírozási jogosultság**

1. A Közösség hozzájárulását az FCH közös vállalkozáshoz a kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek megvalósítására kell felhasználni, pályázati felhívások alapján.

2. Kivételes esetben az FCH közös vállalkozás ajánlattételi felhívásokat tehet közzé, amennyiben ezt a kutatási célkitűzések hatékony elérése indokolja.

3. Ilyen finanszírozásban részesülhet az a magánszférabeli jogalany:

A tevékenységek finanszírozása

1. A következő szervezetek részesülhetnek finanszírozásban:

- a) valamely tagállamban vagy társult országban székhellyel rendelkező jogi személyek;
- b) a nemzetközi közjog szerint jogi személyiséggel rendelkező nemzetközi szervezetek, valamint az ilyen szervezetek által létrehozott szakosodott ügynökségek;
- c) harmadik országok jogi személyei, amennyiben az irányító testület úgy ítéli meg, hogy részvételük különösen nagy hasznára válik a projektnek.

2. Ahhoz, hogy a KTF tevékenységek végrehajtása során felmerült költségeket közösségi finanszírozásra jogosultnak lehessen tekinteni, mentesíteni kell a hozzáadottérték-adó alól.

3. A projektekben a közösségi pénzügyi hozzájárulás felső támogatási határát ki kell igazítani, hogy az megfeleljen a hetedik keretprogram részvételi szabályaiban meghatározottaknak. Amennyiben az I.8. cikkben említett elveknek való megfelelés érdekében csökkentett finanszírozási szint alkalmazására van szükség, a csökkentésnek igazságosnak és a fent említett, a hetedik keretprogram részvételi szabályaiban meghatározott felső támogatási határral arányosnak kell lennie az egyes egyéni projektekben valamennyi résztvevői kategória számára.

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

- a) amelyet valamely tagállamban alapítottak, vagy székhelye, irányítási központja vagy üzleti központja olyan országban található, amely az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás szerződő fele vagy társult vagy tagjelölt ország;
- b) amely releváns tevékenységet végez és/vagy a közeljövőben annak végzését tervezi az Európai Unióban vagy az Európai Gazdasági Térségben az üzemanyagcellákkal és/vagy a hidrogénnel kapcsolatos kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek, ipari termelés vagy alkalmazás terén.

4. Ilyen finanszírozásban részesülhetnek továbbá a következők:

- a) valamely tagállamban, társult országban, tagjelölt országban vagy az Európai Gazdasági Térségben alapított, köztulajdonban lévő nonprofit szervezet, beleértve a középiskolai és felsőoktatási intézményeket;
- b) a nemzetközi közjog szerint jogi személyiséggel rendelkező nemzetközi szervezetek, valamint az ilyen kormányközi szervezetek által létrehozott szakosodott ügynökségek;
- c) harmadik országok jogi személyei, amennyiben az irányító testület úgy ítéli meg, hogy részvételük különösen nagy hasznára válik a projektnek.

46. módosítás

Rendeletre irányuló javaslat Melléklet – I.11. cikk – (1) bekezdés

1. Az FCH közös vállalkozás pénzügyi előírásai az 1605/2002/EK, Euratom rendelet elvein alapulnak. Amennyiben azonban az FCH közös vállalkozás sajátos működési szükségletei azt megkívánják és a Bizottság ahhoz előzetesen hozzájárult, az előírások eltérhetnek az említett rendeletről.

1. Az FCH közös vállalkozásra alkalmazandó pénzügyi szabályok nem térhetnek el a 2343/2002/EK, Euratom rendeletről, kivéve, ha ezt sajátos operatív szükségletei megkívánják. A Bizottság előzetes hozzájárulása szükséges minden olyan szabály elfogadásához, amely eltér a 2343/2002/EK, Euratom rendeletről. Az ilyen eltérésekről értesíteni kell a költségvetési hatóságot.

47. módosítás

Rendeletre irányuló javaslat Melléklet – I.14. cikk – (5) bekezdés

5. Legkésőbb két hónappal a mindenkori pénzügyi év végét követően a közös vállalkozás előzetes elszámolását meg kell küldeni a Bizottságnak és az Európai Közösségek Számvevőszékének (a továbbiakban: Számvevőszék). A Számvevőszék a mindenkori pénzügyi év végét követő június 15-ig megteszi a közös vállalkozás előzetes elszámolásához fűzött észrevételeit. A pénzügyi évre vonatkozó éves elszámolást a következő évben meg kell küldeni a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének

5. Legkésőbb két hónappal a mindenkori pénzügyi év végét követően a közös vállalkozás előzetes elszámolását meg kell küldeni a Bizottságnak és az Európai Közösségek Számvevőszékének (a továbbiakban: Számvevőszék). A Számvevőszék a mindenkori pénzügyi év végét követő június 15-ig megteszi a közös vállalkozás előzetes elszámolásához fűzött észrevételeit. A pénzügyi évre vonatkozó éves beszámolót a következő évben meg kell küldeni a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

a költségvetési keretrendeletben meghatározott határidőig, hogy a Bizottság számvitelért felelős **tisztviselője** belefoglalhassa azt **a Bizottság éves elszámolásába**. A közös vállalkozás éves **elszámolását** a Bizottság számvitelért felelős **tisztviselője** által elfogadott közösségi számviteli szabályok alapján kell elkészíteni és hitelesíteni.

a költségvetési keretrendeletben meghatározott határidőig, hogy a Bizottság számvitelért felelős **tisztviselője** belefoglalhassa azt **az EK éves beszámolójába**. **Az előző évre vonatkozó éves beszámolót és mérleget be kell nyújtani a költségvetési hatósághoz**. A közös vállalkozás éves **beszámolóját** a Bizottság számvitelért felelős **tisztviselője** által elfogadott közösségi számviteli szabályok alapján kell elkészíteni és hitelesíteni.

48. módosítás

Rendeletre irányuló javaslat
Melléklet – I.14. cikk – (6) bekezdés

6. **A költségvetés** végrehajtására vonatkozó felelősség alól a Tanács **ajánlására** az Európai Parlament ad mentesítést, az FCH közös vállalkozás pénzügyi **szabályzatában** előírt eljárásnak megfelelően.

6. **Az FCH közös vállalkozás költségvetésének** végrehajtására vonatkozó felelősség alól a Tanács **ajánlását figyelembe véve** az Európai Parlament ad mentesítést, az FCH közös vállalkozás pénzügyi **szabályaiban** előírt eljárásnak megfelelően.

49. módosítás

Rendeletre irányuló javaslat
Melléklet – I.16. cikk – (1) bekezdés

1. A személyi erőforrásokat a létszámtervben kell meghatározni, amely az éves költségvetésben szerepel.

1. A személyi erőforrásokat a létszámtervben kell meghatározni, amely az éves költségvetésben szerepel, **és azt a Bizottságnak továbbítania kell az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az Európai Unió előzetes költségvetési tervzetével együtt.**

50. módosítás

Melléklet – I.16. cikk – (2) bekezdés

2. **Az FCH közös vállalkozás személyzetének tagjai ideiglenes és szerződéses alkalmazottak, akik határozott időre szóló szerződéssel rendelkeznek, amely egyetlen alkalommal, összesen legfeljebb hét éves időtartamra hosszabbítható meg.**

törölve

51. módosítás

Melléklet – I.19. cikk

Támogatási és konzorciumi megállapodások

törölve

1. **Az FCH közös vállalkozás pályázati felhívások meghirdetését, független kiértékelését, valamint az egyes projektekhez kapcsolódó támogatási és konzorciumi megállapodások megkötését követően nyújt támogatást a kutatási, technológiai-afejlesztési és demonstrációs tevékenységekhez.**

2. **A támogatási megállapodások megvalósításának, felügyeletének és ellenőrzésének eljárásait és mechanizmusait az FCH közös vállalkozás határozza meg.**

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

3. A támogatási megállapodás:

- létrehozza a kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek megvalósításához szükséges megfelelő egyezségeket;
- létrehozza a megfelelő pénzügyi egyezségeket és a szellemi tulajdonra vonatkozó jogokkal kapcsolatos szabályokat, az I.24. cikkben meghatározott elvek alapján;
- szabályozza a projektben résztvevő konzorcium és az FCH közös vállalkozás közötti viszonyt.

4. A konzorciumi megállapodás:

- a projektben résztvevők által köttetik a támogatási megállapodás megkötését megelőzően;
- létrehozza a támogatási megállapodás megvalósításához szükséges megfelelő egyezségeket;
- szabályozza a projekt résztvevői közötti viszonyt, különös tekintettel a szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatos rendelkezésekre.

Közösségi Dohányalap *

P6_TA(2008)0204

Az Európai Parlament 2008. május 20-i jogalkotási állásfoglalása az 1782/2003/EK rendeletnek a dohányra vonatkozó támogatásból a 2008. és 2009. évben a Közösségi Dohányalapba történő átcsoportosítás, valamint az 1234/2007/EK rendeletnek a Közösségi Dohányalap finanszírozása tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0051 – C6-0062/2008 – 2008/0020(CNS))

(2009/C 279 E/30)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0051),
- tekintettel az EK-Szerződés 37. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0062/2008),
- tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
- tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A6-0164/2008),

2008. május 22., csütörtök

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
2. úgy véli, hogy az előirányzott összegeknek összeegyeztethetőnek kell lenniük a 2007–2013-as több-éves pénzügyi keret 2. fejezetében megállapított plafonértékkel, és rámutat, hogy az éves összegről az éves költségvetési eljárás során határoznak, és azt többéves távlatban értékelik;
3. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően változtassa meg javaslatát az EK-Szerződés 250. cikkének (2) bekezdése értelmében;
4. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet, ha az általa jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
5. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

1. módosítás**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****Cím**

A Tanács rendelete az 1782/2003/EK rendeletnek a dohányra vonatkozó támogatásból a **2008. és 2009. évben** a Közösségi Dohányalapba történő átcsoportosítás, valamint az 1234/2007/EK rendeletnek a Közösségi Dohányalap finanszírozása tekintetében történő módosításáról

A Tanács rendelete az 1782/2003/EK rendeletnek a dohányra vonatkozó támogatásból a **2009–2012. időszakban** a Közösségi Dohányalapba történő átcsoportosítás, valamint az 1234/2007/EK rendeletnek a Közösségi Dohányalap finanszírozása tekintetében történő módosításáról

2. módosítás**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****(1) preambulumbekkezdés**

(1) A közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról, továbbá bizonyos rendeletek módosításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet 110j. cikke szerint a nyersdohány-termelőknek a **2006–2009. betakarítási években dohányra vonatkozó** támogatás nyújtható.

(1) A közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról, továbbá bizonyos rendeletek módosításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet 110j. cikke szerint a nyersdohány-termelőknek a **2012-es betakarítási évig** támogatás nyújtható.

3. módosítás**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****(1a) preambulumbekkezdés (új)**

(1a) Tekintettel a 2004 után bevezetett számos reformra, különösen a zöldség- és gyümölcságazatban, nem célszerű megkülönböztetést tenni a nyersdohány-termelők és a többi európai mezőgazdasági termelő között.

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

4. módosítás
Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus
(3) preambulumbekzdés

(3) A Közösségi Dohányalap által finanszírozott intézkedések rendkívül sikeresnek bizonyultak, és jó példát szolgáltattak a mezőgazdasági és egészségügyi politikák együttműködésére is. Az említett intézkedések folytatásának biztosítására, valamint figyelembe véve, hogy az Alap finanszírozása eddig is a dohányra vonatkozó támogatás átcsoportosításával történt, célszerű a **2008. és 2009.** naptári **évre** szóló, dohányra vonatkozó támogatás **5%-ának** megfelelő összegnek a Közösségi Dohányalapba történő átcsoportosítása.

(3) A Közösségi Dohányalap által finanszírozott intézkedések rendkívül sikeresnek bizonyultak, és jó példát szolgáltattak a mezőgazdasági és egészségügyi politikák együttműködésére is. Az említett intézkedések folytatásának biztosítására, valamint figyelembe véve, hogy az Alap finanszírozása eddig is a dohányra vonatkozó támogatás átcsoportosításával történt, célszerű a **2009–2012.** naptári **évekre** szóló, dohányra vonatkozó támogatás **6%-ának** megfelelő összegnek a Közösségi Dohányalapba történő átcsoportosítása.

5. módosítás
Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus
1. cikk – –1. pont (új)
 1782/2003/EK rendelet
 110j. cikk

Az 1782/2003/EK rendelet a következőképpen módosul:

–1) A 110j. cikk helyébe a következő szöveg lép:

110j. cikk

Hatály

A 2012-es betakarítási évig támogatás adható a 2401 KN-kód alá tartozó nyersdohányt termelőknek a jelen fejezetben meghatározott feltételek szerint.

6. módosítás
Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus
1. cikk – –1a. pont (új)
 1782/2003/EK rendelet
 110l. cikk táblázat

–1a) A 110l. cikkben szereplő táblázat helyébe a következő lép:

(millió euróban)

	2009–2012
Németország	p. m.
Spanyolország	p. m.
Franciaország	p. m.
Olaszország (kivéve Puglia)	p. m.
Portugália	p. m.

2008. május 22., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

7. módosítás
Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus

1. cikk
1782/2003/EK rendelet
110m. cikk

Az **1782/2003/EK rendelet** 110m. **cikke** helyébe a következő szöveg lép:

110m. cikk

A Közösségi Dohányalapba történő átcsoportosítás

A 2075/92/EGK rendelet 13. cikke szerint előírt Közösségi Dohányalap keretébe tartozó tájékoztatási intézkedéseket az e fejezetnek megfelelően nyújtott támogatásnak a 2006. naptári év tekintetében **4%-ával**, a 2007., **2008. és 2009.** naptári **év** tekintetében pedig **5%-ával** megegyező összeggel kell finanszírozni.

-1b) A 110m. cikk helyébe a következő szöveg lép:

110m. cikk

A Közösségi Dohányalapba történő átcsoportosítás

A 2075/92/EGK rendelet 13. cikke szerint előírt Közösségi Dohányalap keretébe tartozó tájékoztatási intézkedéseket az e fejezetnek megfelelően nyújtott támogatásnak a 2006. naptári év tekintetében **4%-ával**, a 2007. **év tekintetében 5%-ával**, a **2009–2012.** naptári **évek** tekintetében pedig **6%-ával** megegyező összeggel kell finanszírozni.

8. módosítás
Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus

1. cikk – –1c. pont (új)
1782/2003/EK rendelet
143e. cikk

-1c) A 143e. cikket el kell hagyni.

9. módosítás
Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus

1. cikk – –1d. pont (új)
1782/2003/EK rendelet
VII. melléklet – I. pont – 2. alpont

-1d) A VII. melléklet I. pontjának 2. alpontját el kell hagyni.

10. módosítás
Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus

2. cikk
1234/2007/EK rendelet
104. cikk – (2) bekezdés – b. pont

b) a **2006–2009.** naptári évek vonatkozásában az 1782/2003/EK rendelet 110m. cikkében foglaltaknak megfelelően.

b) a **2006–2007. és a 2009–2012.** naptári évek vonatkozásában az 1782/2003/EK rendelet 110m. cikkében foglaltaknak megfelelően.

2008. május 20., kedd

A húsról és az állatállományra vonatkozó statisztikák *I**

P6_TA(2008)0206

Az Európai Parlament 2008. május 20-i jogalkotási állásfoglalása a húsról és állatállományra vonatkozó statisztikákról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2007)0129 – C6-0099/2007 – 2007/0051(COD))

(2009/C 279 E/31)

(Együtdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0129),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 285. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamentnek (C6-0099/2007),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0130/2008),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak módosított formájában;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani szándékozik a javaslatot vagy a helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2007)0051

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. május 20-án került elfogadásra az állatállományra és húsról vonatkozó statisztikákról, valamint a 93/23/EGK, 93/24/EGK és 93/25/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló 2008/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogszabállyal, .../2008/EK rendelet).

2008. május 20., kedd

A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó irányelvek *

P6_TA(2008)0207

Az Európai Parlament 2008. május 20-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2007)0803 V. rész – C6-0031/2008 – 2007/0300(CNS))

(2009/C 279 E/32)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0803 V. rész),
 - tekintettel az EK-Szerződés 128. cikke (2) bekezdésére, amely alapján a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0031/2008),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0172/2008),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy ennek megfelelően változtassa meg javaslatát az EK-Szerződés 250. cikkének (2) bekezdése értelmében;
 3. felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet, ha az általa jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

1. módosítás**Határozatra irányuló javaslat
(2) preambulumbekendés**

(2) Az elért haladásról szóló éves bizottsági jelentésben és a közös foglalkoztatási jelentéstervezetben foglalt, a tagállamok nemzeti reformprogramjaira vonatkozó vizsgálat jelzi, hogy a tagállamoknak továbbra is meg kell tenniük minden lehetséges erőfeszítést annak érdekében, hogy a következő kulcsfontosságú területekkel foglalkozzanak:

- minél több munkavállaló bevonása a foglalkoztatásba és megtartása, a munkaerő-kínálat növelése és a szociális védelmi rendszerek korszerűsítése,

(2) Az elért haladásról szóló éves bizottsági jelentésben és a közös foglalkoztatási jelentéstervezetben foglalt, a tagállamok nemzeti reformprogramjaira vonatkozó vizsgálat jelzi, hogy a tagállamoknak továbbra is meg kell tenniük minden lehetséges erőfeszítést **a teljes körű foglalkoztatás elérése, a munka minőségének és az esélyegyenlőségnek a fokozása, valamint a társadalmi kohézió megteremtése,** továbbá annak érdekében, hogy a következő kulcsfontosságú területekkel foglalkozzanak:

- **több és minőségileg jobb munkahely teremtése,** a munkavállalás és a munkában maradás ösztönzése **a minőségi foglalkoztatásban,** a munkaerő-kínálat növelése és a szociális védelmi rendszerek korszerűsítése, **valamint befogadó munkaerő-piacok biztosítása,**

2008. május 20., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

- a munkavállalók és vállalkozások alkalmazkodóképességének erősítése, valamint
- a humán erőforrásba történő beruházás növelése hatékonyabb oktatás és képzés által.

MÓDOSÍTÁS

- **a rugalmas munkaerőpiac előmozdítása érdekében** a munkavállalók és vállalkozások alkalmazkodóképességének és biztonságának erősítése, valamint **a munkavállalók foglalkoztathatóságának az egész életen át tartó tanulás és a megszerzett készségek elismerésén keresztül történő előmozdítása,**
- a humán erőforrásba történő beruházás növelése hatékonyabb oktatás és képzés, **valamint az egész életen át tartó tanulás lehetőségeinek kibővítése** által, **továbbá**
- **a munkavállalói mobilitás elősegítése az európai munkaerőpiacon.**

2. módosítás

Határozatra irányuló javaslat
(3) preambulumbekzdés

(3) Tekintve mind a nemzeti reformprogramoknak a Bizottság általi vizsgálatát, mind pedig a tanácsi következtetéseket, *a hatékony* és időben történő végrehajtásra kell koncentrálni, különös figyelmet szentelve a megállapított mennyiségi céloknak és referenciaértékeknek, összhangban az Európai Tanács következtetéseivel.

(3) Tekintve mind a nemzeti reformprogramoknak a Bizottság általi vizsgálatát, mind pedig a tanácsi következtetéseket, **a foglalkoztatáspolitikai iránymutatók társadalmi dimenziójának megerősítésére, valamint az eredményes** és időben történő végrehajtásra kell koncentrálni, különös figyelmet szentelve a megállapított **minőségi és** mennyiségi céloknak és referenciaértékeknek, összhangban az Európai Tanács következtetéseivel.

3. módosítás

Határozatra irányuló javaslat
(5) preambulumbekzdés

(5) A programozott közösségi finanszírozás – különösen az Európai Szociális Alap – igénybe vétele során a tagállamoknak figyelembe kell venniük a foglalkoztatáspolitikai iránymutatást.

(5) A programozott közösségi finanszírozás – különösen az Európai Szociális Alap, **az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a globalizációhoz való alkalmazkodás elősegítését célzó európai alap** – igénybe vétele során a tagállamoknak figyelembe kell venniük a foglalkoztatáspolitikai iránymutatókat.

4. módosítás

Határozatra irányuló javaslat
(6) preambulumbekzdés

(6) Tekintettel az iránymutatás-csomag integrált jellegére, a tagállamoknak teljes körűen **végre** kell **hajtaniuk** az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatást.

(6) Tekintettel az iránymutatás-csomag integrált jellegére, a tagállamoknak teljes körűen **figyelembe** kell **venniük a foglalkoztatáspolitikai iránymutatókat** az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatók végrehajtásakor.

2008. május 20., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

5. módosítás**Határozatra irányuló javaslat****2a. cikk (új)****2a. cikk****(1) A mellékletben foglalt iránymutatások végrehajtása során a tagállamok:**

- **figyelembe veszik a foglalkoztatás magas szintje elősegítéséhez, a megfelelő szociális védelem biztosításához, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemhez, valamint az oktatás és képzés magas szintjéhez és az emberi egészség védelméhez kapcsolódó követelményeket, és**
- **fellépnek a nemi, faji, vagy etnikai, vallási vagy meggyőződésbeli, továbbá fogyatékoság, kor vagy szexuális orientáció miatti megkülönböztetés ellen.**

(2) A tagállamok biztosítják az iránymutatások és a szociális védelmi és társadalmi integrációs folyamattal kapcsolatos nyílt összehangolási módszer közötti kölcsönhatás megerősítését.**(3) A tagállamok a szociális partnerekkel együttműködve és saját nemzeti hagyományaikkal összhangban megvizsgálják és nemzeti cselekvési terveikben jelentik, hogy miként kívánják javítani az európai szociális jogszabályok elveinek és rendelkezéseinek, a szociális partnerekkel kötött megállapodások, valamint az egyenlő bánásmód és a megkülönböztetésmentesség alapelveinek betartását és végrehajtását.****6. módosítás****Határozatra irányuló javaslat****Melléklet – bevezető rész – (–1) bekezdés (új)****A foglalkoztatási iránymutatások a 2008–2010-es időszakra szóló integrált iránymutatások részét képezik, amelyek három pillérré épülnek: a makrogazdasági politikákra, a mikrogazdasági reformokra és a foglalkoztatási politikákra. E pillérek együttesen járulnak hozzá a fenntartható bővülés és foglalkoztatás célkitűzéseinek eléréséhez, valamint a társadalmi kohézió megerősítéséhez.****7. módosítás****Határozatra irányuló javaslat****Melléklet – bevezető rész – (1) bekezdés**

A tagállamok, a szociális partnerekkel együttműködve, az alábbiakban meghatározott fellépés célkitűzéseinek és prioritásainak végrehajtására figyelemmel alakítják politikáikat annak érdekében, hogy több és jobb munkahely segítse a befogadó munkaerőpiacot. A lisszaboni stratégiát tükrözve és a közös szociális célkitűzések figyelembevételével a tagállamok politikái – kiegyensúlyozott módon – az alábbiakat segítik elő:

A tagállamok, a szociális partnerekkel **és más érdekelttel** együttműködve **és a nemzeti hagyományok tiszteletben tartása mellett**, az alábbiakban meghatározott fellépés célkitűzéseinek és prioritásainak végrehajtására figyelemmel alakítják politikáikat annak érdekében, hogy több és jobb munkahely, **valamint jobban képzett és még inkább szakosodott munkaerő** segítse a befogadó munkaerőpiacot. A lisszaboni stratégiát tükrözve és a közös szociális célkitűzések figyelembevételével a tagállamok politikái – kiegyensúlyozott módon – az alábbiakat segítik elő:

2008. május 20., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

8. módosítás**Határozatra irányuló javaslat****Melléklet – bevezető rész – (1) bekezdés – első francia bekezdés**

– Teljes foglalkoztatás: a gazdasági növekedés fenntartása és a társadalmi kohézió megerősítése érdekében létfontosságú a teljes foglalkoztatás elérése, valamint a munkanélküliség és az inaktivitás csökkentése a munkaerő-kereslet és -kínálat növelésével, a rugalmas biztonságot előtérbe helyező integrált megközelítést alkalmazva. Ez olyan politikákat kíván, amelyek egyszerre foglalkoznak a munkaerőpiacok, a munkaszervezés és a munkaügyi kapcsolatok rugalmasságával, valamint a foglalkoztatás biztonságával és a szociális biztonsággal;

– Teljes foglalkoztatás: a gazdasági növekedés fenntartása és a társadalmi kohézió megerősítése érdekében létfontosságú a teljes foglalkoztatás elérése, valamint a munkanélküliség és az inaktivitás csökkentése a munkaerő-kereslet és -kínálat növelésével, a rugalmas biztonságot előtérbe helyező integrált megközelítést alkalmazva. Ez olyan politikákat kíván, amelyek egyszerre foglalkoznak a munkaerőpiacok, a munkaszervezés és a munkaügyi kapcsolatok rugalmasságával, **a munkahelyi és családi élet összeegyeztetésével**, valamint a foglalkoztatás biztonságával és a szociális biztonsággal;

9. módosítás**Határozatra irányuló javaslat****Melléklet – bevezető rész – (1) bekezdés – második francia bekezdés**

– A munka minőségének és termelékenységének növelése: a foglalkoztatás növelésére irányuló erőfeszítések nem választhatók el a munkahelyek vonzóbbá tételétől, a munka minőségének javításától, a munka termelékenységének fokozásától, a szegmentálódás fékezésétől és a megfelelő megélhetést nem biztosító munkát vállalók arányának csökkentésétől. A munka minősége, a termelékenység és a foglalkoztatás közötti szinergiákat teljes mértékben ki kell használni;

– A munka minőségének és termelékenységének növelése: a foglalkoztatás növelésére irányuló erőfeszítések nem választhatók el a munkahelyek vonzóbbá tételétől, a munka minőségének javításától, a munka termelékenységének fokozásától, a szegmentálódás fékezésétől, **a nemek közötti egyenlőség** és a megfelelő megélhetést nem biztosító munkát vállalók arányának csökkentésétől. A munka minősége, a termelékenység és a foglalkoztatás közötti szinergiákat teljes mértékben ki kell használni;

10. módosítás**Határozatra irányuló javaslat****Melléklet – bevezető rész – (2) bekezdés**

Az egyenlő esélyek biztosítása és a megkülönböztetés elleni küzdelem nélkülözhetetlen a haladáshoz. A nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének elvét és a nemek közötti egyenlőség előmozdítását minden fellépésben biztosítani kell. Külön figyelmet kell szentelni továbbá a munkaerőpiacon a nemek közötti aránytalanságok jelentős csökkentésének, a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumnak megfelelően. Ez segíti a tagállamokat abban, hogy megfeleljenek a demográfiai kihívásoknak. Az új generációközi megközelítés részeként különös figyelmet kell fordítani a fiatalok helyzetére, megvalósítva az Európai Ifjúsági Egyezményt, valamint a munkavállalás elősegítésére a munkával töltött élet teljes tartama során. Különös figyelmet kell fordítani a hátrányos helyzetűek, többek között a fogyatékkal élők foglalkoztatási esélyeinek javítására, továbbá a harmadik országok állampolgárai és az EU-polgárok foglalkoztatottsága közötti szakadék – a nemzeti célkitűzésekkel összhangban történő – számottevő csökkentésére

Az egyenlő esélyek biztosítása és a megkülönböztetés elleni küzdelem nélkülözhetetlen a haladáshoz. A nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének elvét és a nemek közötti egyenlőség előmozdítását minden fellépésben biztosítani kell. Külön figyelmet kell szentelni, továbbá, a munkaerőpiacon a nemek közötti aránytalanságok jelentős csökkentésének, **különösen az egyenlőtlen fizetésre összpontosítva**, a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumnak megfelelően. Ez segíti a tagállamokat abban, hogy megfeleljenek a demográfiai kihívásoknak. Az új generációközi megközelítés részeként különös figyelmet kell fordítani a fiatalok helyzetére, megvalósítva az Európai Ifjúsági Egyezményt, valamint a munkavállalás elősegítésére a munkával töltött élet teljes tartama során, **az idősebb munkavállalók tekintetében is**. Különös figyelmet kell fordítani a hátrányos helyzetűek, többek között a fogyatékkal élők foglalkoztatási esélyeinek javítására, továbbá a harmadik országok állampolgárai és az EU-polgárok foglalkoztatottsága közötti szakadék – a nemzeti célkitűzésekkel összhangban történő – számottevő csökkentésére **Ez segíti a tagállamokat abban, hogy megfeleljenek a demográfiai kihívásoknak.**

2008. május 20., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

11. módosítás**Határozatra irányuló javaslat****Melléklet – a 17. iránymutatást követő bekezdés – első francia bekezdés**

- több személy bevonása és megtartása a foglalkoztatásban, a munkaerő-kínálat növelése, illetve a szociális védelmi rendszerek modernizálása,
- *a munka és a családi élet összeegyeztetésének megkönnyítésével* több személy bevonása és megtartása a *minőségi* foglalkoztatásban, a munkaerő-kínálat növelése *a foglalkoztathatóság fokozása révén*, illetve a szociális védelmi rendszerek modernizálása, *és a befogadó munkaerőpiac biztosítása,*

12. módosítás**Határozatra irányuló javaslat****Melléklet – a 17. iránymutatást követő bekezdés – első a) francia bekezdés (új)**

- *az aktív társadalmi integráció elősegítése mindenki számára a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem érdekében, tisztességes jövedelem és minőségi szociális szolgáltatások biztosításával, a toborzási és a szakmai alap- vagy továbbképzési lehetőségeken keresztül a foglalkoztatási piachoz való hozzáféréssel együtt.*

13. módosítás**Határozatra irányuló javaslat****Melléklet – a 17. iránymutatást követő bekezdés – második francia bekezdés**

- a munkavállalók és a vállalkozások alkalmazkodóképességének javítása,
- a munkavállalók és a vállalkozások alkalmazkodóképességének *és biztonságának* javítása,

14. módosítás**Határozatra irányuló javaslat****Melléklet – a 17. iránymutatást követő bekezdés – harmadik francia bekezdés**

- a humán erőforrás terén megvalósított befektetés fokozása a hatékonyabb oktatás és képzés révén,
- a humán erőforrás terén megvalósított befektetés fokozása a hatékonyabb oktatás és képzés révén, *valamint az oktatási és képzési rendszereknek az új kompetenciakövetelményekhez való igazítása,*

15. módosítás**Határozatra irányuló javaslat****Melléklet – a 17. iránymutatást követő bekezdés – harmadik a) francia bekezdés (új)**

- *a kutatásba, tudományba és innovációba történő beruházások fokozása,*

16. módosítás**Határozatra irányuló javaslat****Melléklet – a 17. iránymutatást követő bekezdés – harmadik b) francia bekezdés (új)**

- *a nemek közötti munkahelyi megkülönböztetés valamennyi formájának megszüntetése.*

2008. május 20., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

17. módosítás

Határozatra irányuló javaslat

Melléklet – 1. szakasz – cím

1. A munkavállalás és a munkában maradás ösztönzése, a munkaerő-kínálat növelése és a szociális védelmi rendszerek korszerűsítése

1. A munkavállalás és a munkában maradás ösztönzése **a minőségi foglalkoztatásban**, a munkaerő-kínálat növelése, a szociális védelmi rendszerek korszerűsítése, **és a befogadó munkaerőpiacok biztosítása**

18. módosítás

Határozatra irányuló javaslat

Melléklet – 1. szakasz – (1) bekezdés

A foglalkoztatási szintek emelése a gazdasági növekedés generálásának és a társadalmi integrációt támogató gazdaságok elősegítésének leghatékonyabb eszköze, mely egyúttal szociális védőhálókat biztosít a munkaképtelenek számára. A munkaképes népesség létszámbeli csökkenése miatt még fontosabb a munka életciklus alapú megközelítésének elősegítése, továbbá a szociális védelmi rendszerek modernizálása alkalmasságuk, pénzügyi fenntarthatóságuk és a társadalom változó szükségleteinek való megfelelésük biztosítása érdekében. Különös figyelmet kell szentelni a nők és férfiak foglalkoztatása terén meglévő *szakadékok csökkentésének*, az új generációközi megközelítés részeként az idős munkavállalók és a fiatalok foglalkoztatása további kiterjesztésének, valamint azon személyek aktív integrálása ösztönzésének, akik a leginkább kiszorultak a munkaerőpiacról. Fokozott fellépésre van szükség a fiatalok munkaerő-piaci helyzetének javítása és a fiatalokat érintő munkanélküliség jelentős csökkentése érdekében, amely átlagosan kétszerese a teljes munkanélküliségi rátának.

A foglalkoztatási szintek emelése a gazdasági növekedés generálásának és a társadalmi integrációt támogató gazdaságok elősegítésének leghatékonyabb eszköze, mely egyúttal szociális védőhálókat biztosít a munkaképtelenek számára. A munkaképes népesség létszámbeli csökkenése miatt még fontosabb a munka életciklus alapú megközelítésének elősegítése, továbbá a szociális védelmi rendszerek modernizálása alkalmasságuk, pénzügyi fenntarthatóságuk és a társadalom változó szükségleteinek való megfelelésük biztosítása érdekében. Különös figyelmet kell szentelni a nők és férfiak foglalkoztatása terén meglévő *szakadékokkal, valamint a nem alapuló fizetési különbségekkel* való foglalkozásnak, az új generációközi megközelítés részeként az idős munkavállalók és a fiatalok foglalkoztatása további kiterjesztésének, valamint azon személyek aktív integrálása ösztönzésének, akik a leginkább kiszorultak a munkaerőpiacról. Fokozott fellépésre van szükség a fiatalok – **különösen a szakképzettek** – munkaerő-piaci helyzetének javítása és a fiatalokat érintő munkanélküliség jelentős csökkentése érdekében, amely átlagosan kétszerese a teljes munkanélküliségi rátának.

19. módosítás

Határozatra irányuló javaslat

Melléklet – 1. szakasz – (2) bekezdés

Megfelelő feltételeket kell biztosítani a foglalkoztatásban való haladáshoz, akár pályakezdekről, akár egy kihagyott időszak utáni visszatérésről, akár a munkával töltött időszak meghosszabbításának igényéről van szó. A munka minősége – ideértve a fizetést és a juttatásokat, a munkafeltételeket, az élethosszig tartó tanuláshoz való hozzáférést és a karrierlehetőségeket –, valamint a szociális védelmi rendszerek nyújtotta védelem és ösztönzések létfontosságúak a rugalmas biztonság megközelítése vonatkozásában. A gyermekgondozás biztosítására irányuló politikák szükségesek azért, hogy nagyobb teret kapjon a munka életciklus-alapú megközelítése, valamint előrelépés történjen a munka és a családi élet jobb összeegyeztetése érdekében. Hasznos viszonyítási érték, hogy 2010-re gyermekgondozási szolgáltatást kell biztosítani a 3 éves kor és a kötelező beiskolázási életkor közötti gyermekek legalább 90%-a részére, és a 3 éves kor alatti gyermekek legalább 33%-a részére. A szülők, mindenekelőtt az egyedülálló szülők átlagos foglalkoztatási arányának növekedése családtámogatási intézkedéseket tesz szükségessé. A tagállamoknak különös figyelmet kell

Megfelelő feltételeket kell biztosítani – **többek között a humántőke és a szociális munkakörnyezet szükséges fejlesztésén keresztül** – a foglalkoztatásban való haladáshoz, akár pályakezdekről, akár egy kihagyott időszak utáni visszatérésről, akár a munkával töltött időszak meghosszabbításának igényéről van szó. A munka minősége – ideértve a fizetést és a juttatásokat, a munkafeltételeket, az élethosszig tartó tanuláshoz való hozzáférést és a karrierlehetőségeket –, valamint a szociális védelmi rendszerek nyújtotta védelem és ösztönzések létfontosságúak a rugalmas biztonság megközelítése vonatkozásában. A gyermekgondozás biztosítására irányuló politikák szükségesek azért, hogy nagyobb teret kapjon a munka életciklus-alapú megközelítése, valamint előrelépés történjen a munka és a családi élet jobb összeegyeztetése érdekében. Hasznos viszonyítási érték, hogy 2010-re gyermekgondozási szolgáltatást kell biztosítani a 3 éves kor és a kötelező beiskolázási életkor közötti gyermekek legalább 90%-a részére, és a 3 éves kor alatti gyermekek legalább 33%-a részére. A szülők, mindenekelőtt az egyedülálló szülők átlagos foglalkoztatási arányának növekedése

2008. május 20., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

fordítaniuk az egyedülálló szülők és a sokgyermekes családok speciális igényeire. Továbbá a munkával töltött életszakasz meghosszabbítása érdekében a munkaerőpiacról kilépők tényleges átlagos életkorának 2010-re uniós szinten 5 évvel kell nőnie (a 2001-es adathoz képest, amely 59,9 év volt). A tagállamoknak intézkedéseket kell hozni az egészségmegőrzés és a egészségvédelem, valamint az egészséges életmód népszerűsítése érdekében, a betegségek okozta terhek csökkentése, a munkaerő produktivitásának növelése és a munkával töltött élettartam meghosszabbítása céljából.

családtámogatási intézkedéseket tesz szükségessé. A tagállamoknak különös figyelmet kell fordítaniuk az egyedülálló szülők és a sokgyermekes családok speciális igényeire. Továbbá a munkával töltött életszakasz meghosszabbítása érdekében a munkaerőpiacról kilépők tényleges átlagos életkorának 2010-re uniós szinten 5 évvel kell nőnie (a 2001-es adathoz képest, amely 59,9 év volt). A tagállamoknak intézkedéseket kell hozni az egészségmegőrzés és a egészségvédelem, valamint az egészséges életmód népszerűsítése érdekében, a betegségek okozta terhek csökkentése, a munkaerő produktivitásának növelése és a munkával töltött élettartam meghosszabbítása céljából.

20. módosítás

Határozatra irányuló javaslat

Melléklet – 1. szakasz – (3) bekezdés

Az Európai Ifjúsági Egyezmény végrehajtása is hozzájárul a munka életciklus alapú megközelítéséhez, különösen azáltal, hogy megkönnyíti az átmenetet az oktatási rendszerből való kilépés és a munkaerő-piacra való belépés között.

Az Európai Ifjúsági Egyezmény **és a nemek közötti egyenlőségről szóló európai megállapodás** végrehajtása, **továbbá az „Európai összefogás a családokért” kezdeményezés létrehozásának jóváhagyása** is hozzájárul a munka életciklus alapú megközelítéséhez, különösen azáltal, hogy megkönnyíti az átmenetet az oktatási rendszerből való kilépés és a munkaerő-piacra való belépés között. **Egyedi intézkedéseket kell tenni annak érdekében, hogy a kevesebb lehetőséggel rendelkező fiatalok számára a társadalmi és szakmai integráció tekintetében esélyegyenlőséget biztosítsanak.**

21. módosítás

Határozatra irányuló javaslat

Melléklet – 1. szakasz – 18. iránymutatás

18. iránymutatás. A munka életciklus alapú megközelítésnek elősegítése, a következők révén:

– megújult törekvés a fiatalok munkaerőpiacra való belépésének elősegítésére és a fiatalok munkanélküliségének csökkentésére, az Európai Ifjúsági Egyezményben foglaltak szerint,

– a nők részvételének növelésére, valamint a foglalkoztatás, a munkanélküliség és a *bérek* terén meglevő nemi alapon történő különbségtétel felszámolására irányuló határozott fellépés,

18. iránymutatás. A munka életciklus alapú megközelítésnek elősegítése, a következők révén:

– megújult törekvés a fiatalok munkaerőpiacra való belépésének elősegítésére és a fiatalok munkanélküliségének csökkentésére, az Európai Ifjúsági Egyezményben foglaltak szerint, **fellépve a nemek közötti megkülönböztetés ellen,**

– **intézkedések annak biztosítására, hogy a munkát és gondozást egyszerre végző személyeket későbbi életükben a nyugdíjak és a szociális biztonsági ellátások tekintetében ne büntessék,**

– **olyan intézkedések, amelyek lehetővé teszik a munkába való visszatérést azon személyek számára, akik munkájukat életük egy későbbi szakaszában veszítik el, valamint fellépés az életkoron alapuló – és különösen a 40 év feletiekre irányuló – megkülönböztetés felszámolása érdekében, beleértve az önfoglalkoztatás és az önszerveződés formáit is;**

– a nők részvételének növelésére, valamint a foglalkoztatás, a munkanélküliség és a **szakképzés** terén meglevő nemi alapon történő különbségtétel felszámolására irányuló határozott fellépés **egyenlő bérek biztosítása és a nemek közötti egyenlőség elősegítése érdekében, többek között az esélyegyenlőséget erősítő intézkedések és a nők foglalkoztatási arányának javítása révén, amint arra a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktum is felszólít,**

– **külön figyelem az ellátási rendszerek nőkre és férfiakra gyakorolt eltérő hatásaira, és a nők munkaerőpiaci részvételére negatívan ható ellátási rendszerek felülvizsgálata,**

2008. május 20., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

- a munka és a **magánélet** jobb összeegyeztethetősége, **valamint** hozzáférhető és megfizethető gyermekgondozási lehetőségek és a további eltartottak gondozásának biztosítása,
- az idősebb munkavállalók aktivitásának támogatása, beleértve a megfelelő munkakörülményeket, a jobb (foglalkozással összefüggő) egészségi állapotot, valamint a munkavállalásra való **ösztönzésnek és a korai nyugdíjba vonulás megelőzésének** megfelelő eszközeit,
- modern szociális védelmi rendszerek, beleértve a nyugdíj- és egészségbiztosítási rendszereket, biztosítva ezek szociális megfelelőségét, pénzügyi fenntarthatóságát és a társadalom változó szükségleteinek való megfelelést, a foglalkoztatásban való részvétel és megmaradás elősegítése és a munkával töltött életszakasz meghosszabbítása érdekében.

Lásd még „A foglalkoztatottság növelésének alapjául szolgáló gazdasági és fiskális fenntarthatóság biztosítása” című 2. integrált iránymutatást.

- a munka és a **magán-, valamint a családi élet** jobb összeegyeztethetősége, **továbbá** hozzáférhető és megfizethető **minőségi** gyermekgondozási lehetőségek és a további eltartottak gondozásának biztosítása, **ide értve a szülői és egyéb szabadságtípusokat,**
- **különös figyelem a fizetett munkaerőbe kihagyás utáni visszatérést fontolgató nőkre és férfiakra, valamint az ugyanolyan minőségű munkához való visszatérés akadályait fokozatosan megszüntető eszközök vizsgálata,**
- az idősebb munkavállalók aktivitásának támogatása, beleértve a megfelelő munkakörülményeket, a jobb (foglalkozással összefüggő) egészségi állapotot, valamint a munkavállalásra való **ösztönzés** megfelelő eszközeit, **továbbá a munkavállalók arra való ösztönzését, hogy meghosszabbítsák életük munkával töltött szakaszát, ha később kívánnak nyugdíjba vonulni,**
- modern szociális védelmi rendszerek, beleértve a nyugdíj- és egészségbiztosítási rendszereket, biztosítva ezek szociális megfelelőségét, pénzügyi fenntarthatóságát és a társadalom változó szükségleteinek való megfelelést, a foglalkoztatásban való részvétel és megmaradás elősegítése és a munkával töltött életszakasz meghosszabbítása érdekében.

Lásd még „A foglalkoztatottság növelésének alapjául szolgáló gazdasági és fiskális fenntarthatóság biztosítása című” 2. integrált iránymutatást.

22. módosítás

Határozatra irányuló javaslat

Melléklet – 1. szakasz – a 18. iránymutatást követő bekezdés

Az aktív integrálási politikák növelhetik a munkaerő-kínálatot és erősíthetik a társadalom kohézióképességét, valamint hatékony eszközei a leginkább hátrányos helyzetűek társadalmi és munkaerő-piaci integrálásának. Minden munkanélkülivé váló személynek elfogadható időn belül **új életkezdesi esélyhez kell jutnia**. A fiatalok esetében ez az időszak legyen minél rövidebb, vagyis 2010-re lehetőleg ne haladja meg a 4 hónapot; felnőttek esetében pedig a tizenkét hónapot. Olyan politikát kell folytatni, amely aktív munkaerő-piaci intézkedéseket hoz a hosszú távú munkanélküliség felszámolása érdekében, 2010-re a részvételi arány-25%-os növekedését tűzve ki célul. Ezt a képzés, átképzés, szakmai gyakorlat, álláshoz juttatás vagy más foglalkoztatási intézkedés formájában valósulhat meg, emellett szükség esetén folyamatos segítséget nyújtva az álláskeresésben. A nagyobb fokú integráció elérése, valamint a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem érdekében alapvetően fontos a munkakeresők foglalkoztatáshoz való hozzáféréseinek elősegítése, a munkanélküliség megakadályozása és annak biztosítása, hogy a munkanélküliek ne távolodjanak el a munkaerőpiactól és foglalkoztathatók legyenek. **Ez a rugalmas biztonságra vonatkozó megközelítéssel is összhangban van.** E célkitűzések eléréséhez arra van szükség, hogy a munkaerő-piacon meglévő korlátokat a hatékony munkakeresés segítségével, a szakképzéshez és a más aktív munkaerő-piaci intézkedésekhez való hozzáférés elősegítésével, az alapszolgáltatásokhoz való megfizethető hozzáférés biztosításával,

Az aktív integrálási politikák növelhetik a munkaerő-kínálatot és erősíthetik a társadalom kohézióképességét, valamint hatékony eszközei a leginkább hátrányos helyzetűek társadalmi és munkaerő-piaci integrálásának. Minden munkanélkülivé váló személynek elfogadható időn belül **fel kell kínálni a foglalkoztatás, a szakmai képzés vagy továbbképzés lehetőségét, illetve a foglalkoztatáshoz vezető egyéb intézkedéseket.** A fiatalok esetében ez az időszak legyen minél rövidebb, vagyis 2010-re lehetőleg ne haladja meg a 4 hónapot; felnőttek esetében pedig a tizenkét hónapot. Olyan politikát kell folytatni, amely aktív munkaerő-piaci intézkedéseket hoz a hosszú távú munkanélküliség felszámolása érdekében, 2010-re a részvételi arány-25%-os növekedését tűzve ki célul. Ezt a képzés, átképzés, szakmai gyakorlat, álláshoz juttatás vagy más foglalkoztatási intézkedés formájában valósulhat meg, emellett szükség esetén folyamatos segítséget nyújtva az álláskeresésben. A nagyobb fokú integráció elérése, valamint a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem érdekében alapvetően fontos a munkakeresők foglalkoztatáshoz való hozzáféréseinek elősegítése, a munkanélküliség megakadályozása és annak biztosítása, hogy a munkanélküliek ne távolodjanak el a munkaerőpiactól és foglalkoztathatók legyenek. E célkitűzések eléréséhez arra van szükség, hogy a munkaerő-piacon meglévő korlátokat a hatékony munkakeresés segítségével, a szakképzéshez és a más aktív munkaerő-piaci intézkedésekhez való hozzáférés elősegítésével, az alapszolgáltatásokhoz való megfizethető

2008. május 20., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

továbbá mindenki számára a minimális források megfelelő szintjének nyújtásával eltávolítsák. Ennek a megközelítésnek ugyanakkor biztosítania kell, hogy a munka minden munkavállaló számára kifizetődő legyen, valamint meg kell szüntetnie a munkanélküliség, a szegénység és az inaktív állapot csapdahelyzeteit. Különös figyelmet kell szentelni a hátrányos helyzetűek – beleértve az alacsony képzettségű munkavállalókat is – munkaerő-piaci integrációjának, többek között a szociális szolgáltatások és a szociális gazdaság kiterjesztése, valamint az új munkahelyforrások kialakítása által, a kollektív igényekre reagálva. A megkülönböztetés elleni küzdelem, a fogyatékkal élők foglalkoztatáshoz való hozzáféréseinek elősegítése, valamint a bevándorlók és a kisebbségek integrációja különösen fontos.

hozzáférés biztosításával, továbbá mindenki számára a minimális források megfelelő szintjének nyújtásával eltávolítsák, **a tisztességes díjazás elvének – mint a munka gazdasági ösztönzőjének – végrehajtása mellett.** Ennek a megközelítésnek ugyanakkor biztosítania kell, hogy a munka minden munkavállaló számára kifizetődő legyen, **és hogy tiszteletben tartsák az „egyenlő munkáért egyenlő bérezést” elvet,** valamint meg kell szüntetnie a munkanélküliség, a szegénység és az inaktív állapot csapdahelyzeteit. Különös figyelmet kell szentelni a hátrányos helyzetűek – beleértve az alacsony képzettségű munkavállalókat is – munkaerő-piaci integrációjának, többek között a szociális szolgáltatások és a szociális gazdaság kiterjesztése, valamint az új munkahelyforrások kialakítása által, a kollektív igényekre reagálva. A megkülönböztetés elleni küzdelem, a **nők és a** fogyatékkal élők foglalkoztatáshoz való hozzáféréseinek elősegítése, valamint a bevándorlók és a kisebbségek integrációja különösen fontos. **Figyelembe kell venni a szociális szervezetek tapasztalataira vonatkozó legjobb helyi gyakorlatokat és a vállalkozások társadalmi felelősségvállalásának valamennyi formáját.**

23. módosítás

Határozatra irányuló javaslat

Melléklet – 1. szakasz – 19. iránymutatás – harmadik francia bekezdés

– új munkahelyforrások kialakítása a magánszemélyeknek és vállalkozásoknak nyújtott szolgáltatásokban, különösen helyi szinten.

– új munkahelyforrások kialakítása a magánszemélyeknek és vállalkozásoknak, **a nonprofit ágazatnak és a szociális gazdaságnak** nyújtott szolgáltatásokban, különösen helyi szinten.

24. módosítás

Határozatra irányuló javaslat

Melléklet – 1. szakasz – 19a. iránymutatás (új)

19a. iránymutatás. Biztosítani kell a mindenkire kiterjedő aktív társadalmi integrációt, és fel kell lépni a szegénység és a társadalmi kirekesztés ellen, tisztességes jövedelmet és a minőségi szociális szolgáltatásokhoz, továbbá a munkaerő-piachoz való jobb hozzáférést biztosítva a munkalehetőségek kiterjesztése, illetve a szakképzések és továbbképzések révén.

25. módosítás

Határozatra irányuló javaslat

Melléklet – 1. szakasz – 20. iránymutatás – második a) francia bekezdés (új)

– az érdekeltek partnerségi modelljeinek népszerűsítése a szervezés nyílt, részvételen alapuló formáit alkalmazó helyi jogalanyoknál megjelenő, helyi és regionális potenciál fokozása céljából,

26. módosítás

Határozatra irányuló javaslat

Melléklet – 1. szakasz – 20. iránymutatás – negyedik a) francia bekezdés (új)

– a regionális gazdasági, szociális és strukturális befektéseken keresztül a szellemi tőkének az Európai Unió peremrégióiból vagy a tagállamokból történő elszívásának megelőzése,

2008. május 20., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

27. módosítás

Határozatra irányuló javaslat

Melléklet – 2. szakasz – cím

2. A munkavállalók és a vállalkozások alkalmazkodóképességének javítása

2. A munkavállalók és a vállalkozások alkalmazkodóképességének *és biztonságának* javítása (*a munkabiztonság fokozása*)

28., 37. és 38. módosítás

Határozatra irányuló javaslat

Melléklet – 2. szakasz – 21. iránymutatás

21. iránymutatás. A **rugalmasságnak a foglalkoztatás biztonságával** együtt járó elősegítése és a munkaerőpiac szegmentálódásának csökkentése, kellő figyelemmel a szociális partnerek szerepére, a **következők révén:**

21. iránymutatás. A **rugalmasság biztonsággal** együtt járó elősegítése és a munkaerőpiac szegmentálódásának csökkentése, kellő figyelemmel a szociális partnerek szerepére, **és a következő fő alkotóelemekre:**

- **rugalmas és megbízható szerződéses rendelkezések a korszerű munkajogi jogszabályokon, kollektív szerződéseken és munkaszervezésen keresztül;**
- **az egész életen át tartó tanulásra irányuló átfogó stratégiák a munkavállalók – különösen a leginkább kiszolgáltatott csoportok – folyamatos alkalmazkodóképességének és foglalkoztathatóságának biztosítására;**
- **eredményes aktív munkaerő-piaci politikák, amelyekbe nem tartozik bele az aktív korai nyugdíjba vonulási politika, hanem ehelyett inkább nagyobb mértékben integrálják a munkába az idősebb és tapasztaltabb munkavállalókat, és amelyek segítenek megbirkózni a gyors változással, csökkentik a munkanélküliség időszakait és megkönnyítik az új munkahelyekre való átmenetet;**
- **korszerű szociális biztonsági rendszerek, amelyek megfelelő jövedelemtámogatást nyújtanak, elősegítik a foglalkoztatást és a munkaerő-piaci mobilitást.**

Ez magába foglalja a következőket:

- a foglalkoztatással kapcsolatos jogszabályok kiigazítása, adott esetben a különböző szerződéses és a munkaidőre vonatkozó rendszerek felülvizsgálatával,
- a be nem jelentett munka kérdésének **kezelése,**
- a változások hatékonyabb előrejelzése és pozitív kezelése, beleértve a gazdasági szerkezetátalakítást, nevezetesen a kereskedelem nyitásához kapcsolódó változásokat, azok szociális költségeinek csökkentése és az alkalmazkodás megkönnyítése érdekében,

- a foglalkoztatással kapcsolatos jogszabályok kiigazítása, adott esetben a különböző szerződéses és a munkaidőre vonatkozó rendszerek felülvizsgálatával, **valamint – foglalkoztatási státusuktól függetlenül – a munkavállalók alapvető jogainak biztosítása, a stabil munkajogviszonyok előmozdítása céljából,**
- **szankciókkal megerősített megelőző intézkedések alkalmazása a be nem jelentett munka kérdésének kezelésére a nem korszerű munkaformák előfordulásának csökkentése céljából, a szakosodott munkahelyi ellenőrző szervek megerősítése és kapacitásuk fejlesztése révén,**
- a változások hatékonyabb előrejelzése és pozitív kezelése, beleértve a gazdasági szerkezetátalakítást, nevezetesen a kereskedelem nyitásához kapcsolódó változásokat, azok szociális költségeinek csökkentése és az alkalmazkodás megkönnyítése érdekében,

2008. május 20., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

- a munkaszervezés innovatív és rugalmas formáinak elősegítése és terjesztése, a munka minőségének és termelékenységének javítása céljából, ideértve a munkahelyi egészséget és biztonságot is,
- a foglalkoztatási státus változásainak támogatását, ideértve a képzést, az önfoglalkoztatást, a vállalkozásindítást és a földrajzi mobilitást.

Lásd még „A makrogazdasági, strukturális és foglalkoztatási politikák nagyobb koherenciájának előmozdítása” című (5. sz.) integrált iránymutatást.

MÓDOSÍTÁS

- a munkaszervezés innovatív és rugalmas formáinak elősegítése és terjesztése, a munka minőségének és termelékenységének javítása céljából, ideértve a munkahelyi egészséget és biztonságot, **valamint a fogyatékkal élő személyek számára elfogadható elhelyezés biztosítását** is,
- a foglalkoztatási státus változásainak támogatása, ideértve a képzést, az önfoglalkoztatást, a vállalkozásindítást és a földrajzi mobilitást,
- **külön figyelem fordítása azokra az akadályokra, amelyek gátolják az új vállalkozásokat létrehozni vagy önálló vállalkozói tevékenységet folytatni kívánó nőket, az említett akadályok megszüntetése céljából.**

A tagállamoknak a Tanács által elfogadott rugalmas biztonság közös elveire épülő saját útjukat kell járniuk.

Rendkívül fontos a szociális partnerek szociális párbeszéd és kollektív tárgyalások révén történő bevonása a rugalmas biztonsági politikák megtervezésébe és végrehajtásába.

Lásd még „A makrogazdasági, strukturális és foglalkoztatási politikák nagyobb koherenciájának előmozdítása” című (5. sz.) integrált iránymutatást.

29. módosítás

Határozatra irányuló javaslat

Melléklet – 2. szakasz – a 21. iránymutatást követő bekezdés

A lehető legnagyobb mértékű munkahelyteremtés, a versenyképesség megőrzése, valamint az általános gazdasági kerethez való hozzájárulás érdekében az átfogó béremeléseknek összhangban kell lenniük a termelékenység gazdasági cikluson belüli növekedésével, és meg kell felelniük a munkaerő-piaci helyzetnek. Csökkenteni kell a nemek közötti fizetésbeli különbségeket is. Külön figyelmet kell szentelni az alacsony bérszintnek olyan szakmákban és ágazatokban, amelyekben főként nők dolgoznak, illetve azoknak az okoknak, amelyek ahhoz vezetnek, hogy az elsősorban nőket foglalkoztató szakmákban és ágazatokban alacsonyabbak a jövedelmek. A nem bérjellegű munkaerőköltségek csökkentésére és az adórés felülvizsgálatára tett erőfeszítésekre is szükség lehet ahhoz, hogy elősegítsék a munkahelyteremtést, különösen az alacsony bérezésű munkák esetében.

A lehető legnagyobb mértékű munkahelyteremtés, a versenyképesség megőrzése, valamint az általános gazdasági kerethez való hozzájárulás érdekében az átfogó béremeléseknek összhangban kell lenniük a termelékenység gazdasági cikluson belüli növekedésével, és meg kell felelniük a munkaerő-piaci helyzetnek. Csökkenteni kell a nemek közötti fizetésbeli különbségeket is. **A nemek közötti, fizetésbeli különbségek mérséklése céljából** külön figyelmet kell szentelni az alacsony bérszintnek olyan szakmákban és ágazatokban, amelyekben főként nők dolgoznak, illetve azoknak az okoknak, amelyek ahhoz vezetnek, hogy az elsősorban nőket foglalkoztató szakmákban és ágazatokban alacsonyabbak a jövedelmek. A nem bérjellegű munkaerőköltségek csökkentésére és az adórés felülvizsgálatára tett erőfeszítésekre is szükség lehet ahhoz, hogy elősegítsék a munkahelyteremtést, különösen az alacsony bérezésű munkák esetében.

30. módosítás

Határozatra irányuló javaslat

Melléklet – 2. szakasz – 22. iránymutatás – első francia bekezdés

- a szociális partnerek ösztönzése a béralku megfelelő keretnek létrehozására saját illetékességi körükön belül, a termelékenység és a munkaerő-piaci tendenciák kihívásainak figyelembevétele érdekében valamennyi szinten, és a nemek közti bérkülönbségek elkerülése érdekében,

- a szociális partnerek ösztönzése a béralku megfelelő keretnek létrehozására saját illetékességi körükön belül, a termelékenység és a munkaerő-piaci tendenciák kihívásainak figyelembevétele érdekében valamennyi szinten **az európai polgárok vásárlóereje megtartásának garantálására**, és a nemek közti bérkülönbségek és az egyre növekvő egyenlőt-lenség elkerülése érdekében,

2008. május 20., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

31. módosítás**Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 3. szakasz – (1) bekezdés**

Európának nagyobb mértékben és hatékonyabban kell befektetnie a humán erőforrás terén. Túl sokan vannak, akik nem jutnak be a munkaerő-piacra, illetve nem tudnak a munkaerő-piacon maradni vagy haladást elérni azért, mert képzetlenek vagy adott esetben nem megfelelő képzettséggel rendelkeznek. Összhangban a rugalmas biztonság koncepciójával, az Uniónak nagyobb mértékben és *hatékonyabban* kell befektetnie a *humán erőforrás* és az élethosszig tartó tanulás terén az egyének, a vállalkozások, a gazdaság és a társadalom érdekében, azért, hogy elősegítse a hozzáférést a nemtől és életkortól független foglalkoztatáshoz, valamint javítsa a termelékenységi szintet, az innovációt és a munka minőségét.

Európának nagyobb mértékben és hatékonyabban kell befektetnie a humán erőforrás terén. Túl sokan vannak, akik nem jutnak be a munkaerő-piacra, illetve nem tudnak a munkaerő-piacon maradni vagy haladást elérni azért, mert képzetlenek vagy adott esetben nem megfelelő képzettséggel rendelkeznek. Összhangban a rugalmas biztonság koncepciójával, az Uniónak nagyobb mértékben és *eredményesebben* kell befektetnie a *humán erőforrás* és az élethosszig tartó tanulás *különböző formáihoz való hozzáférése*n keresztül az *élethosszig tartó szakmai képzés* terén az egyének, a vállalkozások, a gazdaság és a társadalom érdekében, azért, hogy *az egyenlő lehetőségek alapján* elősegítse a hozzáférést a nemtől és életkortól független foglalkoztatáshoz, valamint javítsa a termelékenységi szintet, az innovációt és a munka minőségét, *továbbá segítse a munkavállalókat a gyors változásokból eredő új feltételekhez való alkalmazkodásban.*

32. módosítás**Határozatra irányuló javaslat
Melléklet – 3. szakasz – 23. iránymutatás**

23. iránymutatás. iránymutatás. A humán erőforrás terén tett befektetések *kiterjesztése* és javítása érdekében a következők révén:

- részvételre ösztönző oktatási és képzési politikák, valamint a szakmai alapképzéshez, a középfokú és a felsőoktatáshoz, *illetve a szakmai gyakorlathoz és a vállalkozói ismeretek oktatásához való fokozottabb hozzáférés megkönnyítésére irányuló fellépés,*
- az iskolából kimaradók számának **jelentős** csökkentése,
- az egész életen át tartó tanulásra irányuló hatékony stratégiák, amelyek az európai megállapodásoknak megfelelően minden iskola, vállalkozás, közhatóság és háztartás számára elérhetőek, és magukba foglalják a megfelelő ösztönzőket és költségmegosztó mechanizmusokat is, a folyamatos, illetve munkahelyi képzésben az egész életcikluson át való részvétel növelésének céljából, különösen az alacsonyan képzett és idősebb munkavállalók tekintetében.

23. iránymutatás. iránymutatás. **Az egész életen át tartó tanulási lehetőségek** kiterjesztése és a humán erőforrás terén tett befektetések javítása érdekében a következők révén:

- részvételre ösztönző oktatási és képzési politikák, valamint a szakmai alapképzéshez, a középfokú és a felsőoktatáshoz *való fokozottabb hozzáférés megkönnyítésére irányuló fellépés, ideértve a szakmai gyakorlatot, a vállalkozói ismereteket és a megszerzett tapasztalatok értékelését,*
- az iskolából kimaradók számának **lehető legnagyobb mértékű** csökkentése **annak megakadályozása érdekében, hogy a diákok az iskolából képesítés megszerzése nélkül maradjanak ki, és ezzel pedig kitégyék magukat a munka-nélküliség magas kockázatának,**
- az egész életen át tartó tanulásra irányuló hatékony stratégiák, amelyek az európai megállapodásoknak megfelelően minden iskola, vállalkozás, közhatóság és háztartás számára elérhetőek, és magukba foglalják a megfelelő ösztönzőket és költségmegosztó mechanizmusokat is, a folyamatos, illetve munkahelyi képzésben az egész életcikluson át való részvétel növelésének céljából, különösen az alacsonyan képzett és idősebb munkavállalók tekintetében,
- **a nők oktatáshoz, továbbképzéshez és az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférése**nek – különösen a képzéshez és a szakmai előmenetelhez szükséges képesítésekhez való hozzáférésenek – megkönnyítésével kapcsolatos feltételek biztosítása.

Lásd még „A K+F területén, különösen a magánvállalkozások által végrehajtott beruházások növelése és ösztönzése” című (7. sz.) integrált iránymutatást.

Lásd még „A K+F területén, különösen a magánvállalkozások által végrehajtott beruházások növelése és ösztönzése” című (7. sz.) integrált iránymutatást.

2008. május 20., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

33. módosítás**Határozatra irányuló javaslat****Melléklet – 3. szakasz – a 23. iránymutatást követő bekezdés**

Az ambiciózus célkitűzések megállapítása és a valamennyi érintett által megvalósított befektetések mértékének fokozása azonban nem elegendő. A kínálat és a kereslet gyakorlati megfelelése érdekében az élethosszig tartó tanulási rendszereknek megfizethetőnek, hozzáférhetőnek kell lenniük, és meg kell felelniük a változó szükségleteknek. Szükséges az oktatási és képzési rendszerek kiigazítása és kapacitásának növelése munkaerő-piaci jelentőségük, a tudásalapú gazdaság és társadalom szükségleteinek való megfelelésük és **hatékony-ságuk és méltányosságuk** fokozása érdekében. Az információs és kommunikációs technológiák felhasználhatók a tanuláshoz való hozzáférés javítására, valamint a tanuláshoz a munkavállalók és munkaadók igényeihez való jobb hozzáigazítására. A munkavállalási és tanulási célú nagyobb mobilitás szintén szükséges annak érdekében, hogy szélesebb körben hozzáférhetőek legyenek az Unió egésze által nyújtott munkalehetőségek. Az európai munkaerőpiacon a mobilitást gátló, fennmaradó akadályokat el kell távolítani, különösen azokat, amelyek a képesítések és a tanulmányi eredmények elismeréséhez és átláthatóságához kapcsolódnak, mindenekelőtt az európai képesítési keretrendszer végrehajtása révén. Fontos, hogy felhasználják a már elfogadott európai jogi eszközöket és referenciákat a nemzeti oktatási és képzési rendszerek reformjának támogatása érdekében, amint azt az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram is meghatározza.

Az ambiciózus célkitűzések megállapítása és a valamennyi érintett által megvalósított befektetések mértékének fokozása azonban nem elegendő. A kínálat és a kereslet gyakorlati megfelelése érdekében az élethosszig tartó tanulási rendszereknek megfizethetőnek, hozzáférhetőnek kell lenniük, és meg kell felelniük a változó szükségleteknek. Szükséges az oktatási és képzési rendszerek kiigazítása és kapacitásának növelése munkaerő-piaci jelentőségük, a tudásalapú gazdaság és társadalom szükségleteinek való megfelelésük, **hatékony-ságuk, méltányos alapon való hozzáférésük és rendelkezésre állásuk** fokozása érdekében. **A bármilyen életkorú nők és férfiak oktatáshoz és képzéshez való hozzáférését, valamint a képesítésekre és az állami és magánszektor által nyújtott képzésre irányuló igényekkel való összehangolását az egész életen át tartó szakmai előmenetelre vonatkozó útmutatások rendszerének kell kísérnie.** Az információs és kommunikációs technológiák felhasználhatók a tanuláshoz való hozzáférés javítására, valamint a tanuláshoz a munkavállalók és munkaadók igényeihez való jobb hozzáigazítására. A munkavállalási és tanulási célú nagyobb mobilitás szintén szükséges annak érdekében, hogy szélesebb körben hozzáférhetőek legyenek az Unió egésze által nyújtott munkalehetőségek. Az európai munkaerőpiacon a mobilitást gátló, fennmaradó akadályokat el kell távolítani, különösen azokat, amelyek a képesítések és a tanulmányi eredmények elismeréséhez és átláthatóságához kapcsolódnak, mindenekelőtt az európai képesítési keretrendszer végrehajtása révén. Fontos, hogy felhasználják a már elfogadott európai jogi eszközöket és referenciákat a nemzeti oktatási és képzési rendszerek reformjának támogatása érdekében, amint azt az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram is meghatározza.

34. módosítás**Határozatra irányuló javaslat****Melléklet – 3. szakasz – 24. iránymutatás – első a) francia bekezdés (új)**

- *a pedagógusok egymást követő generációin keresztül az oktatási technikák és tananyagok átadásának lehetővé tétele,*

35. módosítás**Határozatra irányuló javaslat****Melléklet – 3. szakasz – 24. iránymutatás – harmadik a) francia bekezdés (új)**

- *az alapfokú és az egész életen át tartó tanulás részeként az idegennyelv-tanulás biztosítása.*

2008. május 20., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

36. módosítás
Határozatra irányuló javaslat
1a. melléklet (új)

1a. MELLÉKLET

Célok és referenciaértékek

Az európai foglalkoztatási stratégia keretében a következő célokat és referenciaértékeket állapították meg:

- minden munkanélküli személynek új kezdési lehetőségek felajánlása, még mielőtt a munkanélküliség időtartama elérné a négy hónapot fiatalok, és 12 hónapot a felnőttek esetében képzés, átképzés, munkahelyi gyakorlat, munkahelyteremtés vagy más, a foglalkoztathatóságot elősegítő intézkedés keretében, együtt – ahol helyénvaló – a folyamatos munkahelykeresési támogatással,
- 2010-re a tartós munkanélküliek 25%-a részt vesz valamilyen aktív intézkedésben, képzés, átképzés, szakmai gyakorlat vagy más foglalkoztatási intézkedés formájában, azzal a céllal, hogy elérjék a három legfejlettebb tagállam átlagát;
- az európai munkaerőpiacon a munkakeresők mobilitásának elősegítése érdekében annak biztosítása, hogy a munkakeresők EU-szerte felvilágosítást kérhessenek a tagállamok foglalkoztatási szolgálatain keresztül meghirdetett, valamennyi megüresedett álláshelyre vonatkozóan;
- az EU szintjén emelkedjen öt évvel a munkaerőpiacról való kilépés tényleges átlagos életkora 2010-ig (a 2001-ben elért 59,9 évhez képest),
- 2010-re a 3 éves és a kötelező beiskolázási életkor közötti gyermekek legalább 90%-a számára, és legalább a 3 év alatti gyermekek 33%-a számára gyermekgondozási szolgáltatás biztosítása,
- az EU átlagában legfeljebb 10% legyen az iskolából kimaradók aránya,
- 2010-ig a 22 évesek 85%-a rendelkezzen középfokú képesítéssel,
- a felnőtt, munkaképes korú népesség (25–64 éves korcsoport) átlagos részvétele az egész életen át tartó tanulásban legalább 12,5%-os legyen.

2008. május 20., kedd

Az Európai Parlament tervezett bevételei és kiadásai a 2009-es pénzügyi évre

P6_TA(2008)0208

Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása az Európai Parlament 2009-es pénzügyi évre tervezett bevételeiről és kiadásairól (2008/2022(BUD))

(2009/C 279 E/33)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 272. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 31. cikkére,
 - tekintettel a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között 2006. május 17-én létrejött intézményközi megállapodásra ⁽²⁾,
 - tekintettel a 2009-es költségvetési eljárásra vonatkozó iránymutatásokról szóló 2008. április 10-i állásfoglalására – I., II., IV., V., VI., VII., VIII. és IX. szakasz ⁽³⁾,
 - tekintettel a főtitkárnak az Elnökség számára készített jelentésére a Parlament 2009-es pénzügyi évre vonatkozó előzetes költségvetési becsléseinek elfogadásáról,
 - tekintettel az Elnökség által a Parlament eljárási szabályzatának 22. cikke (6) bekezdésével és 73. cikkével összhangban 2008. április 21-én elfogadott előzetes költségvetési becslésekre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 73. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A6-0181/2008),
- A. mivel megállapodás született egy kísérleti jellegű folyamatról, amelynek során az Elnökség és a Költségvetési Bizottság között megerősített együttműködés zajlik, és a 2009-es eljárás egésze során már a korai szakaszban kölcsönös együttműködést folytatnak minden olyan tétel esetében, amely jelentős hatást gyakorol a költségvetésre;
- B. mivel a plenáris ülésnek a költségvetés elfogadásával kapcsolatos előjogai teljes mértékben megmaradnak a Szerződés rendelkezéseivel és az eljárási szabályzattal összhangban;
- C. mivel az Elnökség és a Költségvetési Bizottság küldöttségei közötti előzetes egyeztető ülésre 2008. április 16-án került sor, amelyen a két küldöttség számos kulcsfontosságú kérdést megvitatott;

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o. A legutóbb a 1525/2007/EK/Euratom rendelettel (HL L 343., 2007.12.27., 9. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o. A 2008/29/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal (HL L 6., 2008.1.10., 7. o.) módosított megállapodás.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0115.

2008. május 20., kedd

1. emlékeztet arra, hogy a 2009. évi költségvetésnek számos nagy kihívásra választ kell adnia, ahogy azt a költségvetési iránymutatásokról szóló, fent említett, 2008. április 10-i állásfoglalás kifejtette, miközben minden erőfeszítést meg kell tenni a források leghatékonyabb felhasználásának biztosítására, és minden kiadást meg kell vizsgálni a megtakarítási lehetőségek feltárása céljából; hangsúlyozza a magas szintű egyetértés szükségességét az alábbi területeken:

- a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével kapcsolatos kihívások,
- a Parlament 2009-es választási évével kapcsolatos kihívások,
- az új képviselői státútummal és a parlamenti ciklusváltással kapcsolatos kihívások;

2. tudomásul veszi a 2009-es előirányzat-tervezet szakaszát megelőző kiterjedt párbeszédet, és különösen üdvözli a megerősített belső együttműködésre irányuló kísérleti jellegű folyamatot, beleértve az előzetes egyeztető ülést az Elnökség és a Költségvetési Bizottság között, amelynek során megvitatták a fenti elsődleges célokkal kapcsolatos költségvetési kérdéseket, mielőtt az Elnökség elfogadta az előzetes költségvetési előirányzat-tervezetet;

3. megállapítja, hogy a 2009-es költségvetés Elnökség által javasolt átfogó szintje a többéves pénzügyi keret 5. fejezete (igazgatási kiadások) 20%-ának megfelelő, önkéntesen vállalt hagyományos szint alatt marad;

4. hangsúlyozza, hogy az előzetes egyeztető ülésen elsődleges hangsúlyt kaptak az emberi erőforrásokkal és a Lisszaboni Szerződéssel összefüggő kérdések átfogó forrásaival kapcsolatos kérdések; üdvözli azt a tényt, hogy az Elnökség reagált a javasolt 65 új álláshely előirányzat-tervezetbe foglalásával (ami 2009-re 2 020 023 eurót jelent) kapcsolatban felmerülő aggályokra, de ugyanakkor ezen előirányzatok 15%-át tartalékba helyezte a kiegészítő információk, így többek között a Parlament főtítkárságán az emberi erőforrások elosztását és felhasználását értékelő analitikus, részletes, felhasználóbarát létszámterv – beleértve a 2008-as és a 2009-re tervezett munkaerő-átcsoportosítások pozitív és negatív szempontjait bemutató részletes jelentést – 2008 júniusának végéig történő benyújtásáig; úgy ítéli meg, hogy ennek ki kell terjednie a főigazgatóságokon belüli és a főigazgatóságok közötti változásokra, és kitekintést kell adnia, a legfontosabb jogalkotási tevékenységek és a képviselőknek nyújtott szolgáltatások megerősítése érdekében; azon a véleményen van, hogy a tisztviselőkön kívüli egyéb alkalmazottakkal kapcsolatos információkat is be kell mutatni a személyzeti igények teljes körű megértésének lehetővé tétele érdekében;

5. hangsúlyozza, hogy az Elnökség és a Költségvetési Bizottság közötti együttműködés, amely során közösen kérik e kiegészítő információkat, új és pozitív fejleményt jelent; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy előzetesen és idejében kikérjék a Költségvetési Bizottság véleményét a jelentős pénzügyi hatással járó kérdésekben;

6. egyetért azzal az elvvel, hogy az Elnökség előzetes költségvetési előirányzat-tervezete tartalmazzon minden előre látható igényt, beleértve azt a további értékelésig és egy olyan elnökségi javaslat elkészültéig a „lisszaboni tartalékba” helyezett 2 millió eurót, melynek figyelembe kell vennie a hatás elemzésével megbízott, az emberi erőforrásokkal és a pénzügyi forrásokkal jelenleg foglalkozó munkacsoport által bemutatott eredményeket; megismétli azt a nézetét, hogy különösen fontos az új Szerződést követően valóban újak tekinthető feladatok, valamint azon tevékenységek meghatározása, amelyeket meg lehet szakítani, vagy fontosságukat át lehet értékelni;

7. hangsúlyozza azt a tényt, hogy az új Lisszaboni Szerződés kihívást jelent a képviselőcsoportok számára is; elismeri, hogy a parlamenti igazgatás kulcstevékenységeinek megerősítésével egyidejűleg a költségvetési övatosság elvének betartásával a képviselőcsoportok személyzetének létszámát is növelni kell;

8. tudomásul veszi továbbá, hogy az Elnökség jelezte, hogy további, jelenleg a költségvetésben nem szereplő igények merülhetnek fel a látogatóközpont vonatkozásában; rámutat arra, hogy ezt későn ismerték fel, és tisztában van azzal, hogy az összeg többéves időtartamra szólna; emlékeztet azon kívánságára, hogy – a kísérleti jellegű folyamat során született megállapodásnak megfelelően – idejében tanácskozzanak a Költségvetési Bizottsággal a jelentős pénzügyi hatással járó kérdésekben;

2008. május 20., kedd

9. tudomásul veszi azt a javaslatot, amely az informatika területén a szaktudás helyreállításával kapcsolatos hároméves terv folytatására irányul, ezáltal bizonyos kulcsfontosságú területeken csökkenti a külső tanácsadóktól való függőséget, valamint tudomásul veszi az ezen a területen betölthető álláshelyek számának növelésére irányuló javaslatot; egyetért azzal, hogy meg kell fontolni ezt a megközelítést, de azon a véleményen van, hogy ahhoz, hogy az ilyen emeléseket meg lehessen tartani a végleges költségvetésben, megtakarításokat kell bemutatni a jelenlegi tanácsadói költségek tekintetében; felkéri az igazgatást, hogy 2008. szeptember előtt terjesszen elő teljes körű értékelést a helyzetről, beleértve egy átfogó informatikai stratégiát is;
10. tudomásul veszi, hogy az épületekkel kapcsolatos politikáról szóló, a karbantartási költségekre és a környezetvédelmi kérdésekre is kiterjedő hosszú távú stratégiai terv 2008. május vége előtt kerül előterjesztésre; hangsúlyozza, hogy erről a kérdésről alapos vitát kell folytatni, melynek célja az ezen előirányzatok jövőjével és rendeltetésével kapcsolatos megfelelő döntések mielőbbi meghozatala; tájékoztatást kér az Elnökségnek a Bizottsággal együtt az épületek megvásárlásáról és az árakról szóló megállapodással kapcsolatban folytatott munkájáról; amíg ezt a tájékoztatást meg nem kapja, tudomásul veszi azt a tényt, hogy az előzetes előirányzat-tervezetben az épületekkel kapcsolatban szereplő tartalék összege 30 millió euró, ami 2008-hoz képest 10 millió eurós növekedést jelent; úgy határoz, hogy a strasbourg-i SDM épületben található azbeszt eltávolításával kapcsolatban javasolt munkákra vonatkozó további műszaki, adminisztratív és pénzügyi tájékoztatásig tartalékba helyezi az Elnökség által az előzetes költségvetési előirányzat-tervezetbe beállított 3 400 000 eurót;
11. megerősíti azon szándékát, hogy folytatja a 2008-as költségvetésben megállapított elsődleges célok finanszírozását, nevezetesen a képviselőknek nyújtott szolgáltatások javítását a tolmácsolás és a könyvtár elemző szolgáltatása terén;
12. hangsúlyozza az európai intézmények, különösen a Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti hatékony együttműködés fontosságát a tájékoztatási és kommunikációs politika terén;
13. elégedett azzal, hogy ésszerű becslések születtek az új képviselői szabályzattal kapcsolatos kiadásokat illetően; ragaszkodik hozzá, hogy a frissített adatokat a lehető legkorábban be kell jelenteni, és hangsúlyozza, hogy a kapcsolódó előirányzatokat kismértékben egy későbbi szakaszban is lehet módosítani; üdvözlöli a főtitkár azon kötelezettségvállalását, hogy a kézhezvételt követően haladéktalanul tájékoztatja az Elnökséget és a Költségvetési Bizottságot a tagállamoktól kapott minden olyan új információról, amely tervezett részvétellel és/vagy kimaradásukkal kapcsolatos;
14. biztatonak tartja azt az információt is, hogy a az asszisztensek jogállásáról szóló megállapodással kapcsolatban megtörtént a kapcsolatfelvétel a tagállamokkal, a Tanáccsal és a Tanács jelenlegi és soron következő elnökségével; e tekintetben emlékeztet iránymutatásaira, és újra hangsúlyozza, hogy nagy jelentőséget tulajdonít e kérdés megoldásának;
15. várja az ismeretek kezelésére szolgáló rendszerre irányuló javaslatot, amelyet az elkövetkező néhány héten belül kell az Elnökség elé terjeszteni; újra megerősíti e kérdés szoros nyomon követésére irányuló szándékát, valamint az Elnökségnek tett azon ajánlását, hogy 2008. július közepe előtt hozzák meg a szükséges döntéseket;
16. a megerősített együttműködés eddigi pozitív kimenetele, és különösen a megelőző egyeztető ülés eredményei ellenére hangsúlyozza, hogy a költségvetés 2008 őszi első olvasata előtt részletesebben meg kell vizsgálni az egyes költségvetési tételeket; így a végleges költségvetési döntéseket akkor fogja megvizsgálni és meghozni;
17. elfogadja a 2009-es pénzügyi évre vonatkozó, az Elnökség által 2008. április 21-én elfogadott költségvetési előirányzatot; emlékeztet arra, hogy a költségvetési tervezet elfogadására első olvasatban 2008 októberében kerül majd sor, a Szerződésben megállapított szavazási eljárásnak megfelelően;
18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és a becsléseket a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2008. május 21., szerda

A fémhigany exportjának tilalma és a fémhigany tárolása ***II

P6_TA(2008)0214

Az Európai Parlament 2008. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács közös álláspontról a fémhigany kiviteli tilalmáról és biztonságos tárolásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása tekintetében (11488/1/2007 – C6-0034/2008 – 2006/0206(COD))

(2009/C 279 E/34)

(Együttdöntési eljárás: második olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács közös álláspontról (11488/1/2007 – C6-0034/2008),
 - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2006)0636) vonatkozó első olvasatbeli álláspontról, ⁽¹⁾
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 62. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A6-0102/2008),
1. jóváhagyja a módosított közös álláspontot;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek 2007.6.20., P6_TA(2007)0267.

P6_TC2-COD(2006)0206

Az Európai Parlament álláspontja, amely második olvasatban 2008. május 21-én került elfogadásra a fémhigany és bizonyos higanyt tartalmazó vegyületek és keverékek kiviteli tilalmáról és a fémhigany biztonságos tárolásáról szóló .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament második olvasatban elfogadott álláspontja meg-
egyezik a végleges jogszabállyal, .../2008/EK rendelet)

2008. május 21., szerda

A környezet büntetőjogi védelme *I**

P6_TA(2008)0215

Az Európai Parlament 2008. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a környezet büntetőjog általi védelméről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2007)0051 – C6-0063/2007 – 2007/0022(COD))

(2009/C 279 E/35)

(Együtdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0051),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 175. cikkének (1) bekezdésére, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamentnek (C6-0063/2007),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére, valamint a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményeire (A6-0154/2008),
1. jóváhagyja a bizottsági javaslatot, annak módosított formájában;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani szándékozik a javaslatot vagy a helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2007)0022

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. május 21-én került elfogadásra a környezet büntetőjog általi védelméről szóló 2008/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogszabállyal, 2008/.../EK irányelv)

2008. május 21., szerda

Felmérések a mezőgazdasági üzemi struktúráról és a mezőgazdasági termelési módszerekről ***I

P6_TA(2008)0216

Az Európai Parlament 2008. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a mezőgazdasági üzemek szerkezetére vonatkozó felmérésekről és a mezőgazdasági termelési módszereket vizsgáló felmérésről, valamint az 571/88/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2007)0245 – C6-0127/2007 – 2007/0084(COD))

(2009/C 279 E/36)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0245),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 285. cikkének (1) bekezdésére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0127/2007),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0061/2008),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2007)0084

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. május 21-én került elfogadásra a gazdaság szerkezeti felmérésekről és a mezőgazdasági termelési módszereket vizsgáló felmérésről, valamint az 571/88/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogszabállyal, .../2008/EK rendelet)

2008. május 21., szerda

A közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályai *I**

P6_TA(2008)0217

Az Európai Parlament 2008. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2007)0263 – C6-0145/2007 – 2007/0098(COD))

(2009/C 279 E/37)

(Együtdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0263),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 71. cikkére, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0145/2007),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményére (A6-0087/2008),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani szándékozik a javaslatot vagy a helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2007)0098

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. május 21-én került elfogadásra a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról szóló .../2008/EK európai parlamenti és a 96/26/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezésére tekintettel

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen 71. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

2008. május 21., szerda

tekintettel a Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére ⁽²⁾,

az európai adatvédelmi biztossal történt konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak ⁽³⁾ megfelelően,

mivel:

- (1) A tisztességes versenyfeltételekkel működő közúti fuvarozás belső piacának *megteremtéséhez szükséges* az áru fuvarozói és személyszállítói szakma (a továbbiakban: a közúti fuvarozói szakma) gyakorlására vonatkozó közös szabályok egységes *alkalmazása*. E közös szabályok hozzájárulhatnak a fuvarozók szakmai alkalmasságának *magasabb* szintjéhez, a piac *ésszerűsítéséhez*, a fuvarozókat, az ügyfeleket és a gazdaság egészét célzó szolgáltatások javításához, valamint a nagyobb közúti biztonsághoz. Természetükből adódóan segítik a fuvarozók szabad letelepedéshez való jogának tényleges gyakorlását is.
- (2) A belföldi és nemzetközi közlekedés terén a közúti áru fuvarozói és személyszállítói szakma gyakorlásának engedélyezéséről, valamint e személyek szabad letelepedéshez való joga gyakorlásának előmozdítása érdekében az oklevelek, bizonyítványok és képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről szóló 1996. április 29-i 96/26/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ előírta a közúti fuvarozói szakma gyakorlásához szükséges minimumfeltételeket, valamint az e célból szükséges dokumentumok kölcsönös elismerését. Ugyanakkor a tapasztalat, a hatásvizsgálat és egyéb tanulmányok kimutatják, hogy az irányelvet nagyon eltérő módon alkalmazzák a különböző tagállamokban. Az eltérés több *kedvezőtlen* következménnyel is jár, különösen a következőkre tekintettel: a verseny torzulása, a piac átláthatatlansága, az egyenlőtlen ellenőrzési szint, annak kockázata, hogy az alacsony szakmai szinttel rendelkező vállalkozások hanyag vagy a közúti biztonságot és a szociális szabályokat kevésbé tiszteletben tartó viselkedést tanúsítanak, ami árt az ágazatról kialakult képnek.
- (3) E következmények azért is károsak, mert felboríthatják a közúti szállítás belső piacának jó működését. A nemzetközi áru fuvarozás és egyes kábótázműveletek piaca nyitott a vállalkozások előtt az egész Közösségben. Az e vállalkozásokra alkalmazott egyetlen feltétel, hogy rendelkezzenek közösségi engedéllyel, amely megszerzhető, amint az adott vállalkozás megfelel a szakmagyakorlás feltételeinek [*a Közösségen belüli közúti áru fuvarozási piacra való bejutásról szóló*] .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ szerint és a [*a Közösségen belüli közúti személyfuvarozási piacra való bejutásról szóló*] .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ szerint.
- (4) Indokolt tehát frissíteni a közúti fuvarozói szakmához jutás jelenlegi szabályait az egységesebb és hatékonyabb alkalmazásuk érdekében. Mivel e szabályok tiszteletben tartása jelenti a közösségi piacra jutás legfőbb feltételét, és mivel a piacra jutás területén az alkalmazandó közösségi eszköz a rendelet, az tűnik a legmegfelelőbb eszköznek a szakmagyakorlás engedélyezésének *szabályozásához*.
- (5) A tisztességes verseny kedvéért a szakma gyakorlásának közös szabályait a lehető legszélesebb körben alkalmazni kell minden vállalkozásra. E rendeletbe ugyanakkor nem szükséges belefoglalni az olyan szállítással foglalkozó vállalkozásokat, amelyek igen csekély hatást gyakorolnak a fuvarozás piacára.

⁽¹⁾ HL C ...

⁽²⁾ HL C ...

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2008. május 21-i álláspontja.

⁽⁴⁾ HL L 124., 1996.5.23., 1. o. ¶.

⁽⁵⁾ HL L ...

⁽⁶⁾ HL L ...

2008. május 21., szerda

- (6) A székhely szerinti tagállamnak kell ügyelnie arra, hogy a vállalkozások folyamatosan eleget tegyenek az e rendeletben előírt feltételeknek annak érdekében, hogy a szóban forgó tagállam szükség esetén eldönthesse: felfüggeszti vagy visszavonja azon engedélyeket, amelyek alapján az adott vállalkozások piaci működést folytathatnak. A szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó feltételek tiszteletben tartása és megbízható ellenőrzése megköveteli, hogy a vállalkozások állandó és tényleges székhellyel rendelkezzenek.
- (7) Az illetékes hatóságok számára egyértelműen meg kell határozni és meg kell nevezni azon természetes személyeket, akik rendelkeznek a szükséges jó hírnévvel és szakmai alkalmassággal. **A tagállamokban lakóhellyel rendelkező**, ún. „szállításszervező” személyeknek állandó jelleggel és ténylegesen irányítaniuk kell a közúti szállítással foglalkozó vállalkozás szállítási tevékenységét. Meg kell határozni, hogy egy személy milyen feltételek mellett tekinthető egy vállalkozás szállítási tevékenységének folyamatos és tényleges szervezéséért felelős személynek.
- (8) Egy szállításszervező jó hírneve megköveteli, hogy múltja mindenfajta súlyos büntetőjogi ítélettől vagy szankciótól mentes legyen, különös tekintettel a közösségi jogszabályok megsértésére a közúti közlekedés területén. A közösségi jogszabályok által lefedett területeken közösen szükséges meghatározni egy vállalkozás jó hírnevén foltot ejtő jogsértések fajtáit és a kapcsolódó súlyossági szinteket.
- (9) **A Bizottságnak azt a célt kell követnie, hogy biztosítsa a súlyos jogsértések különböző tagállamokban ugyanolyan szigorral történő büntetését, és e célból megfelelő intézkedéseket kell hoznia.**
- (10) Egy közúti szállítási vállalkozásnak minimálisan meghatározott pénzügyi erővel kell rendelkeznie a megfelelő beindítása és a vállalkozás sikeres irányítása érdekében. **Jól** meghatározott és érdemi, az éves beszámolók alapján felállítható mutatókhoz kell folyamodni. Biztosítani kell, hogy a vállalkozás bankgaranciával **vagy más pénzügyi eszközzel – mint például biztosítással** – bizonyíthassa pénzügyi helyzetét; ez ||egyszerűbb és kevésbé költséges lehet egyes vállalkozások számára.
- (11) A szakmai alkalmasság magas szintje növeli a közúti szállítás ágazatának társadalmi-gazdasági hatékonyságát. Ebből következően indokolt, hogy a szállításszervező feladatát betöltő személy magas színvonalú képzéseken vegyen részt. A képzési és vizsgafeltételek nagyobb mértékű egységének, valamint a jelöltekkel szembeni átláthatóság érdekében elő kell írni, hogy a tagállamok saját kritériumaik alapján akkreditálják a képzési és vizsgaközpontokat. ■ A belső piac létrejötte óta a nemzeti piacok nem különülnek el egymástól. Éppen ezért a közlekedési tevékenység szervezésére hivatott személyeknek a nemzeti és a nemzetközi szállítási műveletek lebonyolításához szükséges ismeretekkel egyaránt rendelkezniük kell. A szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítvány megszerzéséhez szükséges ismeretanyag jegyzéke, valamint a vizsga megszervezésének módja a technika fejlődésével változhat, ezért rendelkezni kell frissítésükről.
- (12) A tisztességes versenyhez és a szabályokat teljes mértékben tiszteletben tartó közúti fuvarozáshoz szükséges az egységes szintű felügyelet és nyomon követés a tagállamokban. A vállalkozásokat és a vállalkozások engedélyének érvényességét felügyelni hivatott nemzeti hatóságok e tekintetben kulcsszerepet játszanak, és biztosítani kell, hogy szükség esetén megfelelő intézkedéseket tegyenek, különösen **a legsúlyosabb esetekben** az engedélyek felfüggesztését és visszavonását, illetve a hanyag és rosszhiszemű szállításszervezők alkalmatlanná nyilvánítását illetően. **Ezt meg kell előznie az intézkedés arányosság elvére tekintettel történő megfelelő megfontolásának.** Ugyanakkor a vállalkozást előre figyelmeztetni kell, és a szankciókhoz való folyamodás előtt ésszerű határidőt kell hagyni a számára, hogy rendezze helyzetét.

2008. május 21., szerda

- (13) A tagállamok közötti jobban szervezett közigazgatási együttműködés javítaná a több tagállamban működő vállalkozások felügyeletének hatékonyságát, és csökkentené az adminisztrációs költségeket. A vállalkozások európai szinten összekapcsolt elektronikus nyilvántartása – a személyes adatok védelméről szóló közösségi szabályok tiszteletben tartása mellett – megkönnyíti az együttműködést, és mind a vállalkozások, mind a közigazgatások számára csökkenti az ellenőrzéssel járó költségeket. A nemzeti elektronikus nyilvántartás a tagállamok többségében már működik. Egyes tagállamok között már az összekapcsolás infrastruktúrája is készen áll. A vállalkozások nemzeti nyilvántartása és az európai szintű összekapcsolása, amennyiben rendszerszerűen történik, alacsonyabb költségek mellett is megvalósulhat, és a hatékonyság javítása mellett jelentős mértékben csökkentheti az ellenőrzések adminisztratív költségeit.
- (14) A nyilvántartásokban szereplő bizonyos – a jogsértésekkel és a szankciókkal kapcsolatos – adatok személyes jellegűek. A tagállamoknak tehát meg kell hozniuk a szükséges intézkedéseket a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alkalmazásának tiszteletben tartása érdekében, különösen ezen adatok hatóságok általi kezelésének ellenőrzése, továbbá az érintett személyek információhoz jutása, hozzáférési joga és tiltakozási joga tekintetében. E rendelet céljából az ilyen típusú adatok megőrzése legalább két évig szükségesnek tűnik annak érdekében, hogy a kizárással sújtott vállalkozások ne telepedhessenek le más tagállamban.
- (15) Alapvető fontosságú a nemzeti nyilvántartások összekapcsolása a tagállamok közötti gyors és hatékony információcseréhez, valamint annak biztosításához, hogy a komoly jogsértések elkövetése a székhelyüktől eltérő tagállamban ne merüljön fel a fuvarozókban, és annak kockázatát ne vállalják. Az összekapcsolás érdekében közösen kell meghatározni az átnyújtandó adatok pontos formáját és az átadás technikai lebonyolításának módját.
- (16) A tagállamok közötti hatékony információcsere érdekében nemzeti kapcsolattartó pontokat kell kijelölni, valamint meg kell határozni bizonyos közös eljárásokat a határidőkre és a minimálisan átadandó információ természetére vonatkozóan.
- (17) A letelepedés szabadságának elősegítése érdekében a szóban forgó tevékenységek egy fogadó tagállamban való gyakorlásához szükséges jó hírnév követelményénél elegendőnek kell tekinteni a közúti fuvarozó származási tagállamának illetékes hatóságai által kibocsátott megfelelő dokumentumok felmutatását annak biztosítása mellett, hogy az érintett személyeket nem nyilvánították a szakma gyakorlására alkalmatlannak a származási tagállamuktól eltérő tagállamokban.
- (18) A szakmai alkalmasságra vonatkozóan az e rendeletben foglalt rendelkezések alapján kibocsátott egységes igazolási formát a letelepedés helyéhez tartozó tagállamnak elegendő bizonyítéknak kell tekintenie oly módon, hogy azzal elősegítse a letelepedés szabadságát.
- (19) Közösségi szinten szükséges az e rendeletben foglalt rendelkezések alkalmazásának szigorú nyomon követése, ami feltételezi a közúti fuvarozási ágazatban működő vállalkozások jó hírnevével, pénzügyi helyzetével és szakmai alkalmasságával kapcsolatos – a nemzeti nyilvántartások alapján született jelentések alapján készített – rendszeres jelentések Bizottság általi átadását.
- (20) Helyénvaló, hogy a tagállamok az e rendelet rendelkezéseinek megsértésére alkalmazandó szankciókat irjanak elő. E szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(¹) HL L 281., 1995.11.23., 31. o. ||.

2008. május 21., szerda

- (21) Mivel a rendelet céljai – nevezetesen a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó szabályok modernizálása a tagállamokon belüli egységesebb és összevethető alkalmazásuk érdekében – tagállami szinten nem valósíthatók meg kielégítő módon, és ezért közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség a Szerződés 5. cikke szerinti szubszidiaritás elvének megfelelő intézkedéseket hozhat. Az e cikk szerinti arányosság elvével összhangban e rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (22) A Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak ⁽¹⁾ megfelelően meg kell hozni az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket.
- (23) Különösen helyénvaló felhatalmazni a Bizottságot arra, hogy állítsa fel a közúti fuvarozók jó hírnevének elvesztésével járó **azon súlyos jogsértések** kategóriáit, típusait és súlyosságát meghatározó jegyzéket, **amelyek bizonyos körülmények között a jó hírnév elvesztéséhez vezethetnek**; hogy a technikai fejlődésnek megfelelően igazítsa ki az e rendeletnek a szakmai alkalmasság elismerésekor a tagállamok által tekintetbe veendő ismeretekre vonatkozó mellékletét, valamint a szakmai alkalmassági bizonyítványmintával kapcsolatos mellékletét; és hogy állítsa fel azon **■ jogsértések** jegyzékét, **amelyek oda vezethetnek, hogy a hatóságok – bizonyos körülmények között és a jogsértés jellegével arányos módon – megfontolják a szakma gyakorlására jogosító engedélyfelfüggesztését vagy visszavonását**, illetve **alkalmatlanná nyilvánító nyilatkozatkibocsátását**. Ezen intézkedéseket az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell meghozni, mivel általános jellegűek és módosítják e rendelet nem alapvető elemeit, illetve új, nem alapvető elemekkel egészítik ki azt. Hatékonysági okokból az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás keretében általában alkalmazott határidőket a szakmai alkalmassági bizonyítványminta naprakésszé tétele miatt rövidebbre kell szabni.
- (24) A 96/26/EK irányelvet hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez a rendelet a közúti fuvarozás végzésének engedélyezését és e szakma gyakorlását szabályozza.
- (2) Ezt a rendeletet alkalmazni kell a Közösségben letelepedett és a közúti fuvarozói szakmát gyakorló minden vállalkozásra. Alkalmazni kell ezenkívül a közúti fuvarozói szakmát gyakorolni **szándékozó** vállalkozásokra is; **a közúti fuvarozói szakmát gyakorló vállalkozásokra történő hivatkozások adott esetben az ilyen tevékenységet gyakorolni szándékozó vállalkozásokra is értendők**.
- (3) Az (1) bekezdéstől eltérően ez a rendelet nem alkalmazandó a következőkre:
- a) az olyan közúti árufuvarozó vállalkozások, amelyek a közúti árufuvarozást kizárólag 3,5 tonna **megengedett legnagyobb össztömeget** meg nem haladó gépjárművekkel vagy járműszerelvényekkel végzik. A tagállamok ugyanakkor **■** ezt a határértéket **csökkenthetik** az összes vagy egyes fuvarozási kategóriák vonatkozásában **■**;

(¹) HL L 184., 1999.7.17., 23. o. ■.

2008. május 21., szerda

- b) a közúti személyszállítástól eltérő főtevékenységet folytató, **■** közúti személyszállításokat **kizárólag** nem kereskedelmi célból, **ingyenesen** lebonyolító vállalkozások, amelyek e célra használt gépjárműveit saját alkalmazottaik vezetik;
- c) **közúti fuvarozást kizárólag olyan járművekkel lebonyolító vállalkozások, melyek a megengedett legnagyobb sebessége nem haladja meg a 40 km/órát.**

2. cikk

Meghatározások

|| E rendelet alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „közúti fuvarozói szakma:” közúti személyszállítói vagy közúti áru fuvarozói szakma;
- b) „közúti áru fuvarozói szakma:” bármely vállalkozás által díjazás ellenében gépjárművel vagy járműszerelvénnel végzett áru fuvarozási tevékenység;
- c) „közúti személyszállítói szakma:” bármely vállalkozás által – a vezetőt is beleértve – kilenc főt meghaladó befogadóképességűnek gyártott és felszerelt, és erre a célra szolgáló gépjárművekkel végzett közcélú vagy meghatározott utascsoportokra kiterjedő, a szállított személyek vagy a szállítás szervezője által megfizetett személyszállítási szolgáltatás;
- d) „vállalkozás:” bármely természetes személy, nyereségérdekelte vagy non-profit jogi személy, bármely nyereségérdekelte, illetve non-profit szövetség vagy személyek jogi személyiség nélküli csoportja, valamint bármely saját jogi személyiséggel rendelkező vagy jogi személy hatóságtól függő hivatalos testület;
- e) „szállításszervező:” egy vállalkozás alkalmazásában álló természetes személy, vagy ha a vállalkozás egy természetes személy, ugyanez a személy vagy **ilyen rendelkezés esetén** egy általa szerződés formájában kijelölt másik természetes személy, aki tényleges és tartós módon szervezi a vállalkozás fuvarozói tevékenységét;
- f) „a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezése:” igazgatási döntés, amely engedélyezi az e rendeletben előírt feltételeknek megfelelő vállalkozásnak a közúti fuvarozói szakma gyakorlását;
- g) „illetékes hatóság:” egy tagállam nemzeti, regionális vagy helyi **||** hatósága, amely **a szakma gyakorlása engedélyezésének céljából** ellenőrzi, hogy egy vállalkozás megfelel-e az e rendeletben előírt feltételeknek, és amely jogosult megadni, felfüggeszteni vagy visszavonni a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezését;
- h) „székhely szerinti tagállam:” az a tagállam, amelyben egy vállalkozás **letelepedett** attól függetlenül, hogy szállításszervezője másik országból származik-e vagy sem.

3. cikk

A közúti fuvarozói szakma gyakorlásának követelményei

A közúti fuvarozási tevékenységet folytató **||** vállalkozásoknak a következő követelményeket kell teljesíteniük:

- a) tényleges és állandó székhely valamely tagállamban **az 5. cikk rendelkezései szerint;**
- b) jó hírnév **a 6. cikk rendelkezései szerint;**

2008. május 21., szerda

- c) megfelelő pénzügyi helyzet **a 7. cikk rendelkezései szerint**;
- d) a szükséges szakmai alkalmasság **a 8. cikk rendelkezései szerint**.

Az egyes követelményeknek való megfelelés *feltételeit* a II. fejezet tartalmazza. Ez a rendelet nem akadályozza, hogy a tagállamok további feltételeket szabjanak a vállalkozásoknak ahhoz, hogy engedélyt szerezzenek a közúti fuvarozói szakma gyakorlására.

4. cikk

Szállításszervező

(1) A közúti fuvarozói szakmát **gyakorló** vállalkozás legalább egy olyan természetes személyt megjelöl **szállításszervezőként**, aki megfelel a 3. cikk b) és d) pontjában előírt követelményeknek, **emellett pedig teljesíti** a következő feltételeket:

- a) a vállalkozás fuvarozói tevékenységének tényleges és állandó irányítása;
- b) **tényleges kötődése van a vállalkozáshoz, vagyis a vállalkozás alkalmazottja, üzlettársa, igazgatója, részvényese vagy a vállalkozással ezekhez hasonló szerződéses jogviszonyban álló vagy azt irányító személy**, vagy ha a vállalkozás természetes személy, akkor ő maga ez a személy, **illetve ha a vállalkozás társaság, akkor jogosultnak kell lennie a társaság jogi képviselőjére és a társaság nevében kötelező döntések meghozatalára**;
- c) **egy tagállamban letelepedett**.

A vállalkozás értesíti az illetékes hatóságot a kijelölt szállításszervezőkről.

(2) **Ha** egy vállalkozás nem felel meg a 3. cikk d) pontjában előírt szakmai alkalmassági követelménynek, **az illetékes hatóság** engedélyezheti számára a fuvarozói szakma gyakorlását **az (1) bekezdéssel összhangban kijelölt szállításszervező hiányában**, feltéve, hogy:

- a) megjelöl **egy tagállamban letelepedett másik olyan természetes személyt**, aki megfelel a 3. cikk b) és d) pontjában előírt követelményeknek, és akit szerződés hatalmaz fel a szállításszervezői feladatoknak a vállalkozás nevében történő ellátására, **és erről értesíti az illetékes hatóságot**;
- b) a vállalkozás és a szállításszervező közötti szerződés meghatározza az érdekelt **folyamatos** jelleggel elvégzendő feladatait, és kijelöli a szállításszervezőként vállalt felelősségi körét; a meghatározandó feladatok közé tartoznak különösen a gépjárművek karbantartásának **irányításával**, a szerződések és dokumentumok ellenőrzésével, a könyveléssel, a rakományok **vagy szolgáltatások** vezetőkhöz és gépjárművekhez rendelésével és a folyamatok biztonsági ellenőrzésével kapcsolatos feladatok;
- c) a szállításszervezőként kijelölt személy nem irányítja **négynél több** különböző vállalkozás **szállítási tevékenységét**; **az illetékes hatóság meghatározhatja a szállításszervező által irányítható gépjárművek maximális számát, ami szállításszervezőnként legfeljebb 50 lehet**;
- d) a kijelölt személy független azon többi vállalkozástól, amelyek **a vállalkozást** fuvarozások elvégzésére felkéri, vagy amelyek a **vállalkozás** nevében fuvarozásokat végeznek.

II. fejezet

Előírt követelmények

5. cikk

A letelepedéssel kapcsolatos követelmények

A 3. cikk a) pontjában előírt követelmény teljesítéséhez **a** vállalkozásnak a következő feltételeket kell teljesítenie az adott tagállamban:

- a) **székhely olyan helyiségekkel**, amelyekben a vállalkozással kapcsolatos dokumentumokat **a jogszabályban megállapított határidőn belül** tartja, különös tekintettel az összes könyvviteli dokumentumra, a személyzet irányításával kapcsolatos dokumentumra és minden egyéb, **biztonságos adathordozón tárolt** olyan dokumentumra, amelyhez a szakma gyakorlását engedélyező **illetékes hatóságnak** adott esetben

2008. május 21., szerda

hozzá kell férnie az e rendeletben előírt követelmények teljesítésének ellenőrzése céljából **a személyes adatok védelmére vonatkozó valamennyi norma betartása mellett;**

- b) nyilvántartásba vett és az adott tagállamban **bejegyzett** teljes tulajdonú vagy más jogcímen, például részletvásárlás, bérleti vagy lízingszerződés, illetve adásvételi szerződés alapján használt **egy vagy több** gépjármű;
- c) ugyanabban a tagállamban található **üzemben** a szükséges berendezésekkel **folytatott eredményes és folyamatos tevékenység, és kérésre bizonyítani tudja: hol parkolnak a használaton kívüli gépjárművek a letelepedés szerinti tagállamban.**

6. cikk

A jó hírnévvel kapcsolatos követelmények

(1) A 3. cikk b) pontjának alkalmazásában **és figyelemmel a (2) bekezdésre, a tagállamok meghatározzák azon feltételeket, amelyeket egy vállalkozásnak és egy szállításszervezőnek e rendelet értelmében teljesítenie kell, a jó hírnévhez kapcsolódó követelmény teljesítése érdekében.**

E feltételek a következő követelményeket foglalják magukban:

- a) nincs olyan komolyabb ok a fuvarozási vállalkozás, annak szállításszervezői vagy egyéb érintett személyek jó hírnevének megkérdőjelezésére, **mint például az alábbi területeken hatályos nemzeti jogszabályok súlyos megsértéséért miatt történt elítélés vagy kiszabott szankció:**
- i. kereskedelmi jog,
 - ii. fizetésképtelenséggel kapcsolatos jogszabályok,
 - iii. a szakma fizetési és foglalkoztatási feltételei,
 - iv. közúti közlekedés,
 - v. szakmai felelősség, és
 - vi. ember- vagy kábítószer-csempészet.
- b) **a szállításszervezőt vagy a fuvarozási vállalkozást** semelyik tagállamban nem ítélték el **a** a következő közösségi szabályok súlyos **b** megsértése miatt:
- i. a gépjárművezetők vezetési és pihenési ideje, munkaideje, az ellenőrző berendezések elhelyezése és használata; **az ellenőrzésnek ki kell terjednie a folyamatos betartásra, az adatok archiválására, valamint a megszerzett személyes adatok védelmére;**
 - ii. a nemzetközi forgalomban részt vevő haszongépjárművek maximális súlya és mérete;
 - iii. a gépjárművezetők alapképzése és továbbképzése;
 - iv. a haszongépjárművek közúti *alkalmassága*, **ideértve** a gépjárművek kötelező műszaki vizsgálatát **is;**
 - v. a nemzetközi közúti áru fuvarozási piacra vagy adott esetben a személyszállítási piacra jutás;
 - vi. a veszélyes áruk biztonságos közúti fuvarozása;
 - vii. bizonyos járműkategóriáknál sebességkorlátozó készülékek elhelyezése és használata;
 - viii. a vezetői engedély;
 - ix. a szakma gyakorlásának engedélyezése.

2008. május 21., szerda

- (2) Az (1) bekezdés **második albekezdése b) pontjának** alkalmazásában: ■
- a) *a szállításszervező vagy a fuvarozási vállalkozás részéről egy vagy több tagállamban a III. mellékletben megállapított közösségi szabályok legsúlyosabb megsértése miatt történő elítélése vagy büntetéssel való sújtása, megfelelően lefolytatott közigazgatási eljárást és adott esetben a vállalkozás telephelyén végzett ellenőrzést követően a jó hírnév elvesztéséhez vezet, kivéve, ha az illetékes hatóság kivételes és kellően alátámasztott okok fennállása esetén megállapítja, hogy ez aránytalan válasz. Ilyen esetben a kivételes és kellően alátámasztott okokat rögzíteni kell a nemzeti nyilvántartásban és a 25. cikk (1) bekezdése szerinti jelentésben. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek a közúti szállításra vonatkozó közösségi vívmányok alakulásának figyelembe vétele érdekében a III. melléklet kiigazításával történő módosítására irányuló intézkedések elfogadására a 24. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási eljárással kerül sor;*
- b) *a Bizottság legkésőbb 2010. január 1-jéig elfogadja a jogsértések kategóriáit, típusait és súlyossági fokát meghatározó jegyzéket, amelyek a jó hírnév elvesztéséhez vezetnek. A tagállamok a 11. cikk (2) bekezdése szerinti ellenőrzésekre vonatkozó prioritások meghatározásakor figyelembe veszik az e jogsértésekre vonatkozó információkat, beleértve a más tagállamoktól kapott információkat is.*

Ezen rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek a szóban forgó listát illetően történő kiegészítésével való módosítására irányuló intézkedések elfogadására a 25. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási eljárással kerül sor.

Ennek érdekében a Bizottság legkésőbb 2010. január 1-jéig

- i. meghatározza a leggyakrabban előforduló jogsértési kategóriákat és típusokat;*
- ii. megállapítja a jogsértések súlyosságának mértékét annak függvényében, hogy mennyire járhatnak súlyos életveszéllyel vagy sérülésekkel; és*
- iii. meghatározza azt a gyakoriságot, amin túl az ismételt jogsértés súlyosabbnak tekinthető, figyelembe véve a szállításszervező által irányított fuvarozási tevékenységek során alkalmazott járművezetők számát.*

(3) *A jó hírnév követelménye mindaddig nem teljesül, ameddig jogokba való visszahelyezés vagy annak megfelelő eredménnyel járó intézkedés nem születik az irányadó nemzeti rendelkezések alapján.*

7. cikk

A pénzügyi helyzettel kapcsolatos követelmények

(1) *A 3. cikk c) pontjának alkalmazásában egy vállalkozásnak a számviteli év során folyamatos jelleggel eleget kell tudnia tenni pénzügyi kötelezettségeinek. Ennek érdekében a vállalkozásnak az éves beszámolóit alapján igazolnia kell – miután azt ellenőr vagy egy arra megfelelően felhatalmazott személy hitelesítette –, hogy minden évben rendelkezik egyetlen használatban lévő gépjármű esetében 9000 eurónak és minden további gépjármű esetében 5000 eurónak megfelelő tőkével és tartalékkal.*

A tőkét hitelesített kereskedelmi mérleggel vagy adóügyi célokra szolgáló eredmény-kimutatással kell bizonyítani. A közúti fuvarozói szakmát első alkalommal gyakorolni kívánó jelentkezőknek hitelesített nyitómérleget kell benyújtaniuk.

E rendelet alkalmazásában az euró értékét azokban a nemzeti valutákban, amelyek nem vesznek részt a monetáris unió harmadik szakaszában, minden évben rögzíteni kell. Az alkalmazandó árfolyamként az október első munkanapján érvényes és az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett árfolyamot kell használni. Az árfolyamok a következő naptári év január 1. napjától kezdődően tekintendők hatályosnak.

2008. május 21., szerda

Az első albekezdésben ¶ említett könyvelési tételek a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározottak szerint értendők.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően az illetékes hatóság elfogadhatja, hogy az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott összegek erejéig egy vállalkozás egy vagy több olyan bank vagy pénzügyi szervezet – beleértve a biztosítótársaságokat is – igazolásával bizonyítsa pénzügyi helyzetét, amely bankgaranciával vagy más annak megfelelő eszközzel kezességet nyújt a számára. A bankgaranciát vagy a biztosítást a szakma gyakorlatát engedélyező illetékes hatóság hívhatja le, és csak a hozzájárulásával szabadítható fel. Az illetékes hatóság meghatározza azokat a feltételeket is, amelyek mellett a bankgarancia vagy a biztosítás más hitelezők javára lehívható és felszabadítható.

(3) Az (1) bekezdésben említett ellenőrizendő éves beszámolók vagy a (2) bekezdésben említett ellenőrizendő garancia azon tagállam területén letelepedett gazdasági egységhez tartozik, amelyikben engedélyt kértek, nem pedig egy másik tagállamban letelepedett másik egységhez.

8. cikk

A szakmai alkalmassággal kapcsolatos követelmények

(1) A 3. cikk d) pontjának alkalmazásában az érintett személy vagy személyek rendelkeznek az I. melléklet I. szakaszában felsorolt tárgyak kapcsán előírt képzési szintnek megfelelő ismeretekkel. Az alkalmasságot kötelező írásbeli vizsgálattal állapítják meg, amelyet a tagállam döntése szerint szóbeli vizsgálattal lehet kiegészíteni. A vizsgákat az I. melléklet II. szakaszának megfelelően rendezik meg.

(2) Az érintett személyek a vizsgát a lakóhelyük szerinti tagállamban teszik le.

(3) Csak valamely tagállam által az erre felhatalmazott hatóságok és szervek szervezhetnek a tagállam által meghatározott kritériumok alapján szakmai alkalmasságot felmérő írásbeli és szóbeli vizsgákat. A tagállamok rendszeresen ellenőrzik, hogy a körülmények, amelyek között az általuk felhatalmazott hatóságok vagy szervek megszervezik a vizsgákat, megfelelnek-e az I. mellékletnek.

(4) A tagállamok az általuk meghatározott, kölcsönösen összeegyeztethető kritériumok alapján akkreditálják azokat a szervezeteket, amelyek alkalmasak arra, hogy a jelöltek számára a vizsgára való hatékony felkészüléshez minőségi képzést, illetve az ismereteiket felfrissíteni kívánó szállításszervezőknek továbbképzést nyújtsanak. A tagállamok rendszeresen ellenőrzik, hogy e szervezetek mindenkor megfelelnek-e az akkreditálásuk alapjául szolgáló kritériumoknak.

(5) A tagállamok mentesíthetik a vizsga alól azokat a személyeket, akik az e rendelet közzétételét megelőzően szerzett, legalább tízéves, folyamatos vezetői szintű közúti fuvarozási vállalkozási gyakorlatot tudnak felmutatni.

(6) A tagállamok ösztönözhetik az I. melléklet szerinti képzést és a 8. cikk (1) bekezdése szerinti vizsgát a szállításszervezők számára tíz éves időközönként, annak biztosítása érdekében, hogy a szervezők tudatában legyenek az ágazatra vonatkozó fejleményeknek.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a gyakorlati tapasztalattal rendelkező, a szakmába öt éves szünetet követően visszatérő szállításszervezők elvégezzék a folyamatos szakmai hozzáértésükkel és a szakmára vonatkozó jogszabályok fejleményeivel kapcsolatos ismereteik bizonyításához szükséges átképzést és továbbképzést.

⁽¹⁾ HL L 222., 1978.8.14., 11. o. ¶.

2008. május 21., szerda

(8) A tagállamok mentesíthetik az oklevélben szereplő tárgyakkal kapcsolatos kötelező képzések **és vizsga** alól az adott tagállamban kiadott felsőfokú oklevelek és műszaki oklevelek birtokosait, amelyek az I. mellékletben felsorolt tárgyakkban tartott órák látogatásával jártak, és amelyeket e célból kifejezetten megjelölnek.

(9) A szakmai alkalmasság bizonyítására a (3) bekezdés szerinti hatóság vagy szerv által kiadott bizonyítványt kell használni. A bizonyítvány **más természetes vagy jogi személyre** nem ruházható át. A bizonyítványt a II. mellékletben meghatározott mintának megfelelően kell elkészíteni, és megtalálható rajta a kibocsátó akkreditált hatóság vagy szerv bélyegzője vagy szárazpecsétje.

(10) A Bizottság az I. és a II. mellékletet a technikai fejlődésnek megfelelően kiigazítja. Az e rendelet nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó intézkedéseket a 24. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással fogadják el az I. melléklet vonatkozásában, és a 24. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással a II. melléklet vonatkozásában.

(11) Kifejezetten bátorított a tagállamok közötti tapasztalat- és információcsere a képzések, a vizsga és a hitelítés tekintetében, főként de nem kizárólag a 24. cikkben említett bizottság és a Bizottság által adott esetben kijelölt más szervezet útján.

III. fejezet

Engedélyezés és felügyelet

9. cikk

Illetékes hatóságok

(1) Minden tagállam egy vagy több illetékes hatóságot jelöl ki e rendelet sikeres végrehajtása érdekében. Az illetékes hatóságok a következőkre kapnak felhatalmazást:

- a) a vállalkozások által benyújtott kérelmek vizsgálata;
- b) a szakma gyakorlásának engedélyezése, továbbá az ilyen engedélyek felfüggesztése és visszavonása;
- c) természetes személy alkalmatlannak nyilvánítása szállításszervezőként egy vállalkozás fuvarozási tevékenységére;
- d) a 3. cikkben a vállalkozásokra előírt követelmények teljesítéséhez szükséges ellenőrzés elvégzése.

(2) Az illetékes hatóságok közzéteszik az e rendelet és az esetleges nemzeti rendelkezések alapján szükséges követelmények összességét, az érdekelt jelöltek számára követendő eljárásokat, valamint a kapcsolódó magyarázatokat.

10. cikk

A kérelmek vizsgálata és nyilvántartásba vétele

(1) A 3. cikkben előírt követelményeket **teljesítő fuvarozási vállalkozás kérelemre engedélyt kap a közúti fuvarozói szakma gyakorlására. Az illetékes hatóság ellenőrzi, hogy a kérelmet benyújtó vállalkozás teljesíti-e az említett cikkben megállapított követelményeket.**

(2) Az illetékes hatóság **feladata** a 15. cikkben említett elektronikus **nyilvántartás naprakésszé tétele és fenntartása.**

Az illetékes hatóság a 15. cikkben említett elektronikus nyilvántartásba felveszi a vállalkozás hivatalos nevét, a vállalkozás által kijelölt szállításszervező nevét, valamint az arra vonatkozó utalást, hogy alkalmas-e szállítási irányításra, a székhely címét, a használt gépjárművek számát, illetve ha az engedély nemzetközi fuvarozásra is érvényes, a közösségi engedély és a hitelesített másolatok sorszámát.

2008. május 21., szerda

(3) Az illetékes hatóságok a lehető legrövidebb határidőn, de legfeljebb három hónapon belül megvizsgálják az engedélyezések iránti kérelmet.

(4) **2012. január 1-jétől** az illetékes hatóság **kétség esetén** egy vállalkozás jó hírnevének értékelése során ellenőrzi, hogy a 13. cikk alapján a kijelölt szállításszervezőt semelyik tagállamban nem nyilvánították vállalkozás fuvarozási tevékenységének irányítására alkalmatlannak **a kérelem benyújtásának idején**.

(5) A fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedéllyel rendelkező vállalkozások 28 napon belül jeleznek minden, a (2) bekezdésben említett adatbeli változást az engedélyt kibocsátó illetékes hatóságnak.

11. cikk

Ellenőrzések

(1) Az illetékes hatóságok ügyelnek arra, hogy az általuk a **közúti fuvarozói** szakma gyakorlására jogosított vállalkozások *folyamatosan* teljesítsék a 3. cikkben előírt követelményeket. Ennek érdekében minden ötödik évben ellenőrzik, hogy a vállalkozások továbbra is teljesítenek minden egyes követelményt.

A Bizottság a műszaki fejlődésnek megfelelően kiigazítja a rendszeres ellenőrzések időszakait, különösen a 15. cikkben említett nemzeti elektronikus nyilvántartások tekintetében. Mivel ezek az intézkedések e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, azokat a 24. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

(2) Az (1) bekezdésben előírt ellenőrzések mellett az illetékes hatóságok a 2006/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 9. cikkének alkalmazásában a tagállamok által felállított rendszer szerint kockázatot jelentő vállalkozásokat célzó ellenőrzéseket is lebonyolítanak. A tagállamok kiterjesztik ezen kockázati osztályozási rendszert az e rendelet 6. cikkében megállapított jogsértések összességére.

(3) A Bizottság kérésére a tagállamok bármely vállalkozás kapcsán elvégzik a szakma gyakorlására vonatkozó követelmények további teljesítéséhez szükséges ellenőrzéseket. A tagállamok értesítik a Bizottságot az e kérelmet követően elvégzett ellenőrzések eredményeiről, illetve a meghozott intézkedésekről, ha megállapítják, hogy a vállalkozás már nem felel meg a rendelet követelményeinek.

12. cikk

Figyelmeztetési és engedély-visszavonási eljárás

(1) **Ha az** illetékes hatóság megállapítja, hogy **egy** vállalkozás már nem tesz eleget a 3. cikkben előírt követelményeknek, **értesíti erről a vállalkozást. Ha az illetékes hatóság megállapítja, hogy az említett követelmények egyike már nem teljesül, határidőt biztosíthat a vállalkozás számára ahhoz, hogy a helyzetet orvosolja, az alábbi határidőknek megfelelően:**

- a) **három** hónapot meg nem haladó határidő a jó hírnév vagy a szakmai alkalmasság követelményét nem teljesítő szállításszervező helyébe lépő személy felvétele esetén, amely határidő **három** hónappal meghosszabbítható a szállításszervező elhalálása vagy fizikai alkalmatlanná válása esetén;
- b) **három hónapot** meg nem haladó határidő, ha a vállalkozásnak a tényleges és állandó letelepedés kapcsán kell bizonyítania, hogy rendezte helyzetét;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/22/EK irányelve (2006. március 15.) a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályokkal kapcsolatos 3820/85/EGK és a 3821/85/EGK tanácsi rendelet végrehajtásának minimumfeltételeiről és a 88/599/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 102., 2006.4.11., 35. o.).

2008. május 21., szerda

- c) a pénzügyi helyzetre vonatkozó követelmény nem teljesülése esetén hat hónapot meg nem haladó határidő annak bizonyítására, hogy reális feltételezésekkel alátámasztott pénzügyi terv alapján a következő számviteli időszaktól kezdve a pénzügyi helyzetre vonatkozó követelmény ismét állandó jelleggel teljesül.
- (2) Az illetékes hatóság **bármilyen helyreállító intézkedést megelőzően arra kötelezheti a vállalkozást, amelynek engedélyét felfüggesztette vagy visszavonta, hogy szállításszervezői vegyenek részt tanfolyamon és tegyenek eleget a 8. cikkben említett vizsgakötelezettségnek.**
- (3) **Ha az illetékes hatóság megállapítja, hogy a vállalkozás már nem teljesíti a 3. cikkben előírt egy vagy több követelményt, visszavonja vagy felfüggeszti a vállalkozásnak nyújtott közúti fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedélyt, legkésőbb az (1) bekezdésben szereplő határidőn belül.**

13. cikk

A szállításszervező alkalmatlanná nyilvánítása

- (1) Az ismétlődő jellegük, az előre megfontolt szándékuk vagy a tények eltitkolási kísérlete miatt súlyosnak minősített, **a 6. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett súlyos** jogszabálysértések esetén, **amelyek tekintetében a szállításszervezőt terheli felelősség**, az illetékes hatóság a vállalkozás visszavont engedélyű szállításszervezőjét vállalkozás fuvarozási tevékenységének irányítására alkalmatlannak minősíti.
- (2) **A megfelelő nemzeti rendelkezésekkel összhangban** levő helyreállító intézkedés foganatosításáig a fuvarozási tevékenység irányítására alkalmatlanná nyilvánított személynek a 8. cikk (9) bekezdésében említett, szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítványa egyik tagállamban sem érvényes.

14. cikk

Az illetékes hatóságok döntései és jogorvoslat

- (1) A tagállamok illetékes hatóságai megindokolják az e rendelet alapján hozott **elutasító határozataikat, ideértve a kérelmek elutasítását, a meglévő engedélyek felfüggesztését vagy visszavonását és a szállításszervező** alkalmatlanná nyilvánítását is.

E döntések számításba veszik mind a vállalkozás vagy egy szállításszervezője más tagállamokban elkövetett jogsértéseiről rendelkezésre álló azon információkat, amelyek befolyásolhatják a vállalkozás jó hírét, mind pedig az illetékes hatóság rendelkezésére álló minden egyéb információt.

A döntések megnevezik az engedély felfüggesztésekor vagy az alkalmatlanná nyilvánításkor alkalmazandó jogokba való visszahelyezési intézkedéseket.

- (2) A tagállamok **intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a vállalkozásoknak és az érintett személyeknek az (1) bekezdésben említett határozatok tekintetében lehetőségük nyíljon a fellebbezésre, többek között a bírósági fellebbezésre is.**

IV. fejezet

Egyszerűsítés és közigazgatási együttműködés

15. cikk

Nemzeti elektronikus nyilvántartások

- (1) E rendelet – és különösen a 10., 11., 12., 13. és 25. cikk – végrehajtása érdekében minden tagállam nemzeti elektronikus nyilvántartást vezet az azon közúti fuvarozási vállalkozásokról **és szállításszervezőkről**, amelyeket az általa kijelölt illetékes hatóság **feljegyzített a közúti fuvarozói szakma gyakorlására.** Az e

2008. május 21., szerda

nyilvántartásban foglalt adatok kezelését az e célra kijelölt hatóság ellenőrzi, és felelős az adatok felhasználásáért és naprakésszé tételéért is. A nemzeti elektronikus nyilvántartás egy nyilvános és egy bizalmas szakasszal rendelkezik. Az elektronikus nyilvántartás online elérhető a tagállam minden, a 9. cikkben említett illetékes hatósága számára. Az elektronikus nyilvántartás bizalmas szakasza az illetékes hatóságokon kívüli hatóságok számára csak akkor érhető el, ha azokat arra felhatalmazták és a közúti szállítás vonatkozásában kellő felügyeleti, illetve szankció kiszabási hatáskörrel rendelkeznek, és ha tisztviselői felesküdték.

A Bizottság legkésőbb 2010. január 1-jéig a tagállamokkal közösen meghatározza a nemzeti elektronikus nyilvántartásba felvételre nyert adatok minimális struktúráját.

Egy tagállam nemzeti elektronikus nyilvántartásának a közúti fuvarozókkal kapcsolatos része a következő adatokat foglalja magában:

- a) a vállalkozás neve és jogi formája;
- b) székhelyének címe;
- c) a jó hírnév és a szakmai alkalmasság követelményének teljesítésére köteles szállításszervező neve, és – ha az eltérő – a jogi képviselő neve;
- d) az engedély típusa, az általa engedélyezett gépjárművek száma és adott esetben a közösségi engedély és a hitelesített másolatok sorszáma, a vállalkozás letelepedési tagállamán kívül történő működésre jogosító engedély alapján működő minden egyes gépjármű forgalmi rendszáma;
- e) súlyos jogsértések száma, kategóriája és típusa amelyek az elmúlt két évben szankciókhoz vezettek;
- f) vállalkozás szállítási tevékenységének irányítására alkalmatlannak minősített személyek neve az elmúlt két évben, valamint az alkalmazandó jogokba való visszahelyezési intézkedések.

A nemzeti elektronikus nyilvántartásnak a tagállam közúti szállításszervezőire vonatkozó része az alábbi adatokat tartalmazza:

- a) a fuvarozási tevékenység vagy egy vállalkozás irányítására alkalmasnak nyilvánított szállításszervező neve;
- b) az irányított vállalkozás(ok) neve, jogi formája és címe;

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a harmadik albekezdés e) és f) pontjaiban említett információkat külön tartják nyilván. Ez esetben a releváns adatokat az érintett tagállam valamennyi, illetékes hatósága számára kérésre vagy közvetlenül hozzáférhetővé kell tenni. A kért információkat a kérelem kézhezvételétől számított 10 munkanapon belül meg kell adni.

Mindenesetre az illetékes hatóságoktól eltérő hatóságok kizárólag akkor férhetnek hozzá a harmadik albekezdés e) és f) pontjaiban említett információkhoz, ha kellő felhatalmazással rendelkeznek felügyelet gyakorlására és szankció kiszabására a közúti fuvarozás területén, valamint tisztviselőik felesküdték vagy más hivatalos titoktartási kötelezettség vonatkozik rájuk.

(2) Az azon vállalkozásra vonatkozó adatokat, amelynek engedélyét felfüggesztették vagy visszavonták, a nyilvántartás az engedély felfüggesztésének lejártát vagy visszavonását követően legalább két éven keresztül tartalmazza, ezt követően pedig haladéktalanul törlik.

A szakma gyakorlására alkalmatlannak nyilvánított személyekre vonatkozó adatokat a nyilvántartás addig tartalmazza, amíg az adott személy jó hírnevének helyreállítása a 6. cikk (3) bekezdésének rendelkezései alapján meg nem történik. A helyreállítást vagy azzal egyenértékű intézkedést követően az adatokat azonnal törölni kell.

2008. május 21., szerda

Az ilyen adatok között szerepel az engedély felfüggesztésének vagy visszavonásának, illetve az alkalmatlanná nyilvánításnak az indokolása, továbbá az alkalmazandó időtartam.

(3) A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy az elektronikus nyilvántartásban található minden – különösen a (1) bekezdés harmadik albekezdésének e) és f) pontjában említett – adat naprakész és pontos legyen.

(4) A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy a nemzeti elektronikus nyilvántartásokat legkésőbb 2010. december 31-ig közösségi szinten összekapcsolják. Az összekapcsolás oly módon valósul meg, hogy bármely tagállam illetékes hatósága minden tagállam elektronikus nyilvántartásához hozzáférhessen. **A Bizottság megtesz minden szükséges kezdeményezést annak érdekében, hogy e bekezdés végrehajtását megkönnyítse.**

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában a kicserélt adatok formájával és a többi tagállam elektronikus nyilvántartásához való automatikus hozzáférés technikai eljárásaival kapcsolatos közös végrehajtási szabályokat a Bizottság határozza meg a 24. cikk (2) bekezdése szerinti tanácsadó bizottsági eljárással.

I

16. cikk

A személyes adatok védelme

A 95/46/EK irányelv alkalmazását illetően a tagállamok különösen biztosítják, hogy:

- a) minden személyt értesítsenek, ha rá vonatkozó adatok kerülnek a nyilvántartásba, vagy azokat átadni szándékoznak harmadik fél részére. Az információ tartalmazza az adatkezelésért felelős hatóság nevét, a vonatkozó adatokat és az okokat;
- b) minden személynek hozzáférési joga legyen a rá vonatkozó adatokhoz az ezen adatok kezeléséért felelős hatóságnál. E jogot korlátozás nélkül biztosítják ésszerű időközönként és késedelem, illetve az ezen adatok kezeléséért felelős hatóság és a kérelmező túlzott költségei nélkül;
- c) minden személynek jogában álljon a rá vonatkozó hiányos vagy pontatlan adatok helyesbítése, törlése vagy zárolása;
- d) nyomós és kényszerítő ok esetén minden személynek jogában álljon tiltakozni a rá vonatkozó adatok kezelése ellen. Jogos tiltakozás esetén az adatkezelés nem érintheti a szóban forgó adatokat.

17. cikk

A tagállamok közötti közigazgatási együttműködés

(1) Ha egy tagállam egy másik tagállam illetékes hatósága által kibocsátott engedéllyel rendelkező vállalkozás részéről olyan jogsértést állapít meg, amelynek súlyossága az engedély felfüggesztését vagy visszavonását eredményezheti e rendelet alapján, a tagállam közli a másik tagállammal a jogsértésekkel kapcsolatosan a birtokában lévő összes információt és az általa kirótt szankciókat.

(2) A tagállamok a többi tagállammal való információcseréért felelős nemzeti kapcsolattartó pontot jelölnek ki e rendelet alkalmazását illetően. A tagállamok legkésőbb [...]ig eljuttatják a Bizottsághoz nemzeti kapcsolattartó pontjuk nevét és címét. A Bizottság összeállítja a nemzeti kapcsolattartó pontok jegyzékét, és eljuttatja a tagállamoknak.

2008. május 21., szerda

(3) Az e rendelet keretében információt cserélő tagállamok a (2) bekezdés alkalmazásában a kijelölt kapcsolattartó pontokat használják e célra.

(4) A 6. cikk (2) bekezdésében említett jogsértésekről szóló információt vagy az esetleg alkalmatlannak nyilvánított szállításszervezőkkel kapcsolatos információt cserélő tagállamok tiszteletben tartják [a Közösségen belüli közúti árufuvarozási piacra való bejutásról szóló] .../2008/EK rendelet. 12. cikkének (1) bekezdésében vagy adott esetben [a Közösségen belüli közúti személyfuvarozási piacra való bejutásról szóló] .../2008/EK rendelet 23. cikke (1) bekezdésében említett eljárást és határidőket. Az a tagállam, amely egy másik tagállamtól **olyan súlyos** jogsértésre vonatkozó értesítést kap, **amely ítélettel járt**, a bejelentett jogsértést bevezeti a nemzeti elektronikus nyilvántartásába.

V. fejezet**A bizonyítványok és egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerése**

18. cikk

A jó hírnévvel kapcsolatos igazolások és egyéb dokumentumok

(1) A 10. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül a **■** székhely szerinti tagállam a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezéséhez szükséges jó hírnévre vonatkozóan kielégítő bizonyítékként elfogadja az erkölcsi bizonyítvány, vagy annak hiányában egy azzal egyenértékű dokumentum felmutatását, amelyet a **szállításszervező előző lakhelye szerinti tagállam** illetékes igazságügyi vagy közigazgatási hatósága bocsátott ki **■**.

(2) Ha egy tagállam a jó hírnév tekintetében olyan követelményeket támaszt a saját állampolgáraival szemben, amelyek teljesülése nem deríthető ki az (1) bekezdés szerinti okiratokból, akkor ez a tagállam a többi tagállam állampolgárai tekintetében a **szállításszervező előző lakhelye szerinti tagállam** vagy a beérkezését megelőző tartózkodása szerinti országnak hatáskörrel rendelkező igazságügyi vagy közigazgatási hatósága által kiadott, a kérdéses követelmények teljesülését tanúsító okiratokat fogadja el elégséges bizonyítékként. Ez az igazolás tartalmazza azokat az adatokat, amelyekre a székhely szerinti tagállamban a tevékenység megkezdéséhez szükség van.

(3) Ha az (1) és a (2) bekezdéssel összhangban szükséges dokumentumot a **szállításszervező előző lakhelye szerinti tagállam** **■** nem bocsát **■** ki, helyette elfogadható az érintett személy által egy illetékes igazságügyi vagy közigazgatási hatóság vagy adott esetben a **szállításszervező előző lakhelye szerinti tagállam** egy közjegyzője előtt eskü alatt tett nyilatkozat vagy ünnepélyes nyilatkozat; az ilyen hatóság vagy közjegyző az eskü vagy az ünnepélyes nyilatkozat hitelességét igazolja.

(4) Az (1) és (2) bekezdéssel összhangban kiadott okiratokat nem fogadják el, ha a kiadásuk időpontjától számított három hónappal később mutatják be azokat. Ez a feltétel a (3) bekezdéssel összhangban tett nyilatkozatokra is vonatkozik.

19. cikk

A pénzügyi helyzettel kapcsolatos igazolások

Ha egy tagállam saját állampolgáraival szemben a 7. cikkben előírt pénzügyi helyzettel kapcsolatos követelményeken felül más követelményeket is támaszt, akkor a többi tagállam állampolgárai részéről elegendő bizonyítékként elfogadja a **szállításszervező előző lakhelye helye szerinti tagállam** illetékes közigazgatási hatóságai által kibocsátott, a követelmények teljesülésére vonatkozó igazolást. Ezek az igazolások tartalmazzák azokat az **információkat**, amelyek a székhely szerinti új tagállamban a tevékenység megkezdéséhez szükségesek.

20. cikk

A szakmai alkalmassággal kapcsolatos igazolások

(1) A tagállamok a szakmai alkalmasság elegendő bizonyítékaként elismerik a II. mellékletben szereplő bizonyítványmintának megfelelő, az e célból hitelesített hatóságok vagy szervek által kibocsátott igazolásokat.

(2) A [...] előtt az addig az időpontig hatályban lévő rendelkezések alapján a szakmai alkalmasság bizonyítására kibocsátott igazolások egyenértékűek a II. mellékletben szereplő mintának megfelelő bizonyítvánnyal, és azokat minden tagállamban elismerik a szakmai alkalmasság bizonyítékaként. **A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azokról a bizonyítványokról, amelyeket e cikk alkalmazásában a szakmai alkalmasság bizonyítékaként elismernek.**

VI. fejezet

Záró rendelkezések

21. cikk

Büntetések

(1) A tagállamok megállapítják a *rendelet rendelkezéseinek* megsértésére alkalmazandó **büntetések** rendszerét, és meghoznak minden szükséges intézkedést *végrehajtásuk* érdekében. Az ekképpen előírt **büntetéseknek** hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb **2012. január 1-jéig** értesítést küldenek a rendelkezésekről, és haladéktalanul bejelentenek valamennyi későbbi vonatkozó módosítást.

(2) Az (1) bekezdésben említett **büntetések** közé tartoznak különösen a szakma gyakorlására jogosító engedély felfüggesztése, visszavonása és a jogsértő szállításszervező alkalmatlanná nyilvánítása. E szankciók közé tartozik a vállalat által használt gépjármű elkobzása is, ha az e rendeletben előírt engedély nélkül végzi a fuvarozásokat.

22. cikk

Átmeneti rendelkezések

Azoknak a vállalkozásoknak, amelyek e rendelet hatálybalépését megelőzően rendelkeztek a közúti fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedéllyel, legkésőbb e rendelet hatálybalépését követő két éven belül *meg kell felelniük* a benne foglalt rendelkezéseknek.

23. cikk

Kölcsönös jogsegély

|| A tagállamok illetékes hatóságai szoros együttműködésben dolgoznak, és e rendelet alkalmazásához *kölcsönösen segítséget nyújtanak* egymásnak. **Információcserét folytatnak a súlyos jogsértések tekintetében hozott ítéletekről, illetve olyan egyedi tényekről, amelyek következményekkel járhatnak a közúti fuvarozói szakma gyakorlása tekintetében, összhangban a személyes adatok védelmére alkalmazandó rendelkezésekkel.** ■

2008. május 21., szerda

24. cikk

A bizottság eljárása

- (1) A Bizottság munkáját a közúti közlekedésben használt menetíró készülékekről szóló 1985. december 20-i 3821/85/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 18. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság segíti.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.
- (3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat **5a. cikkének (1)–(4) bekezdését** és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.
- (4) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat **5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és (5) bekezdésének b) pontját**, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel. Az **1999/468/EK határozat 5a. cikke (3) bekezdésének c) pontjában, (4) bekezdésének b) és e) pontjában megállapított határidő egy hónap.**

25. cikk

A szakma gyakorlására vonatkozó jelentések

- (1) A tagállamok minden második évben elkészítik és átadják a Bizottságnak az illetékes hatóságok tevékenységére vonatkozó jelentést. Ez a jelentés a következőkből áll:
- a) ágazatelemzés a jó hírnév, a pénzügyi helyzet és a szakmai alkalmasság vonatkozásában;
 - b) a kibocsátott, felfüggesztett, visszavont engedélyek száma és típusa éves lebontásban, az alkalmatlanná nyilvánítások száma indoklással;
 - c) a szakmai alkalmasságra vonatkozó, kibocsátott igazolások száma évenként;
 - d) a nemzeti elektronikus **nyilvántartásokat** érintő **alapvető** statisztikák, **és ezeknek az illetékes hatóságok által történő felhasználása**; és
 - e) a többi tagállammal cserélt információk elemzése – ennek részeként különösen az egy tagállamnak bejelentett jogsértések éves száma, illetve a beérkezett válaszok a 17. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában –, továbbá a kérések és válaszok éves száma a 17. cikk (4) bekezdésének alkalmazásában.
- (2) E nemzeti jelentések alapján a Bizottság két évente *jelent* az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a közúti fuvarozói szakma gyakorlásáról. E jelentésnek a tagállamok közötti információcsere működésének értékelése kiemelten fontos részét képezi. E jelentést a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról szóló 2006. március 15-i 561/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 17. cikkében említett jelentéssel egy időben teszik közzé.
- (3) **2009. június 1-jéig a Bizottság jelent arról, hogy milyen hatással járna, ha e rendelet hatályát a megfelelően megtervezett és megfelelő felszereléssel rendelkező, a járművezetőt is beleértve legfeljebb kilenc személy szállítására tervezett gépjárművekkel végzett, kereskedelmi jellegű fuvarozásra is kiterjesztenék. A Bizottság szükség esetén megteszi a megfelelő kezdeményezéseket.**

26. cikk

Az illetékes hatóságok jegyzéke

Legkésőbb 2009. június 1-jéig minden tagállam megküldi a Bizottságnak az általa a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére kijelölt hatóságok jegyzékét, továbbá a vizsgák megszervezéséért **és a bizonyítványok kiállításáért** felelős akkreditált hatóságok vagy szervek jegyzékét. Az egész Közösség hatóságainak és szerveinek egységes szerkezetbe foglalt jegyzékét a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* teszi közzé.

⁽¹⁾ HL L 370., 1985.12.31., 8. o. ||.

⁽²⁾ HL L 102., 2006.4.11., 1. o.

2008. május 21., szerda

27. cikk

A nemzeti intézkedések közlése

A tagállamok **legkésőbb hat nappal elfogadásuk napját követően és első alkalommal legkésőbb 2009. június 1-jéig** közlik a Bizottsággal az e rendelettel szabályozott területen általuk elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések szövegét.

28. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 96/26/EK irányelv hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásokként kell értelmezni.

29. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet **2009. június 1-jétől** alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ||,

Az Európai Parlament részéről
az elnök

A Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

I. A 8. CIKKBEN EMLÍTETT TÉMÁK FELSOROLÁSA

A szakmai alkalmasság tagállamok általi hivatalos elismerésénél figyelembe veendő ismereteknek legalább az alábbi *témákra* kell kiterjedniük mind a közúti árufuvarozás, mind a közúti személyszállítás vonatkozásában. E tárgykörökben a közúti árufuvarozást és személyszállítást végezni szándékozóknek az ismeretek megfelelő szintjéről és a fuvarozó vállalkozás irányításához szükséges gyakorlati készségekről kell tanúbizonytságot tenniük.

Az ismeretek minimálisan elfogadható szintje nem lehet alacsonyabb a szakképzéseknek az *Európai Közösség tagállamai közötti összehasonlíthatóságáról szóló 1985. július 16-i 85/368/EGK tanácsi határozat* ⁽¹⁾ mellékletének a képzési szintek szerkezetéről szóló rendelkezéseiben előírt 3. szintnél; ez megfelel annak a szintnek, ami szakképzéssel és kiegészítő műszaki képzéssel, vagy középiskolai szintű technikai vagy más képzéssel kiegészített kötelező alapfokú iskolázottsággal szerezhető meg.

A. Polgári jog:

Közúti árufuvarozás és közúti személyszállítás

A jelöltnek különösen ||:

1. ismernie kell a közúti fuvarozásban használt *szerveződések fő típusait* és az azokból származó jogokat és kötelezettségeket;

(¹) HL L 199., 1985.7.31., 56. o.

2008. május 21., szerda

2. képesnek kell lennie jogilag érvényes fuvarozási szerződés megkötése érdekében tárgyalást folytatni, különös tekintettel a fuvarozás feltételeinek tisztázására.

Közúti áru fuvarozás

3. képesnek kell lennie megbízója kártérítési igényének elemzésére a rakományt fuvarozás közben ért károk vagy veszteségek, illetve a késedelmes teljesítés vonatkozásában, és értenie kell, hogy az ilyen kárigény hogyan érinti szerződéses felelősségét;
4. ismernie kell a CMR-egyezmény rendelkezéseiben előírt szabályok és kötelezettségek hatásait a nemzetközi közúti áru fuvarozási szerződésekre.

Közúti személyszállítás

5. képesnek kell lennie megbízója kártérítési igényének elemzésére az utasok baleseti jellegű személyi sérülései vagy poggyászkárok, illetve a késedelem miatt keletkező kárigények vonatkozásában, és értenie kell, hogy az ilyen kárigény hogyan érinti szerződéses felelősségét.

B. Kereskedelmi jog:

Közúti áru fuvarozás és közúti személyszállítás

A jelöltnek különösen ¶¶:

1. ismernie kell a szakma gyakorlásához szükséges feltételeket és alaki szabályokat, a fuvarozó vállalkozókat terhelő általános kötelezettségeket (nyilvántartások, könyvvezetés stb.) és a csőd következményeit;
2. megfelelő ismeretekkel kell rendelkeznie a különféle kereskedelmi társasági formákról, *alapításuk és működésük szabályairól*.

C. Szociális jog:

Közúti áru fuvarozás és közúti személyszállítás

A jelöltnek különösen ¶¶:

1. ismernie kell a közúti fuvarozással kapcsolatban álló különféle szociális intézmények szerepét és működését (szakszervezet, üzemi tanács, üzemi megbízott, munkaügyi felügyelő stb.);
2. ismernie kell a munkaadók társadalombiztosítással kapcsolatos kötelezettségeit;
3. ismernie kell a közúti fuvarozó vállalkozások különféle kategóriájú munkavállalóival megkötendő munkaszerződésekre vonatkozó szabályokat (a szerződések formája, a felek kötelezettségei, munkafeltételek és munkaidő, fizetett szabadság, bérezés, szerződésszegés stb.);
4. ismernie kell a vezetési idő, a pihenőidő és a munkaidő terén alkalmazandó szabályokat, különösen az 561/2006/EK ¶¶ rendelet, a 3821/85/EGK ¶¶ rendelet, a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidéjének szervezéséről szóló 2002 március 11-i 2002/15/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ és a 2006/22/EK irányelv rendelkezéseit, valamint e rendeletek végrehajtásával kapcsolatos gyakorlati intézkedéseket;

(¹) HL L 80., 2002.3.23., 35. o.

2008. május 21., szerda

5. ismernie kell a gépjárművezetők alapképzésére és továbbképzésére alkalmazandó szabályokat, különösen az egyes közúti áru fuvarozást vagy személyszállítást végző járművek vezetőinek alapképzéséről és továbbképzéséről szóló 2003. július 15-i 2003/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből ⁽¹⁾ származókat.

D. Pénzügyi jog:

Közúti áru fuvarozás és közúti személyszállítás

A jelöltnek különösen az alábbi területek szabályozásával kapcsolatban kell ismereteit bizonyítania:

1. hozzáadottérték-adó a fuvarozási szolgáltatások esetében;
2. gépjárműadó;
3. egyes közúti teherszállításban használt járművekre kivetett adók, valamint útdíjak és infrastruktúra-használati díjak;
4. jövedelemadó.

E. Vállalkozás kereskedelmi és pénzügyi irányítása

Közúti áru fuvarozás és közúti személyszállítás

A jelöltnek különösen **II**:

1. ismernie kell a csekkek, váltók, saját váltók, hitelkártyák, valamint egyéb fizetési eszközök és módok használatára vonatkozó jogszabályokat és gyakorlatot;
2. ismernie kell a hitel különféle módjait (banki hitel, akkreditív, kezességvállalás, jelzálog, lízing, bérlet, faktoring stb.) és a használatukkal járó díjakat és kötelezettségeket;
3. ismernie kell a mérleget, annak elkészítését és értelmezését;
4. ismernie és értelmeznie kell tudni az eredménykimutatást;
5. képesnek kell lennie a vállalkozás pénzügyi helyzetének és nyereségességének felmérésére, különösen a pénzügyi mutatószámok alapján;
6. képesnek kell lennie költségvetést készíteni;
7. ismernie kell a vállalkozás költségtényezőit (állandó költségek, változó költségek, üzemi költségek, értékcsökkenés stb.) és képesnek kell lennie a járművenkénti, kilométerenkénti, utankénti, tonnánkénti költségek kiszámítására;
8. képesnek kell lennie a szervezeti diagram kidolgozására a vállalkozás teljes személyzete vonatkozásában, valamint munkatervet stb. összeállítására;
9. ismernie kell a marketing, a reklám és a PR alapelveit, beleértve a fuvarozási szolgáltatások értékesítésének ösztönzését és az ügyfél-dokumentáció készítését stb.;
10. ismernie kell a közúti fuvarozással kapcsolatos különféle biztosítástípusokat (felelősségbiztosítás, baleset-biztosítás, életbiztosítás, poggyászbiztosítás) és a belőlük eredő garanciákat és kötelezettségeket;
11. ismernie kell a közúti fuvarozással kapcsolatos elektronikus adattovábbítási alkalmazásokat.

⁽¹⁾ HL L 226., 2003.9.10., 4. o.

2008. május 21., szerda

Közúti árufuvarozás

12. alkalmazni kell tudnia a közúti árufuvarozási szolgáltatások kiszámlázásának rendszerét és ismernie kell az Incoterms jelentését és hatásait;
13. ismernie kell a fuvarozási kiegészítő szolgáltatások különböző kategóriáit, azok szerepét, feladatait, és – *adott esetben* – jogállását;

Közúti személyszállítás

14. alkalmazni kell tudnia a tömegközlekedés és a magáncélú közlekedés díjait és árképzését szabályozó rendelkezéseket;
15. alkalmazni kell tudnia a közúti személyszállítási szolgáltatások számlázási tevékenységeit szabályozó rendelkezéseket.

F. Piachoz való hozzáférés

Közúti árufuvarozás és közúti személyszállítás

A jelöltnek különösen ||:

1. ismernie kell az ellenszolgáltatás fejében végzett közúti fuvarozási tevékenységre, a haszonjárműbérletre és az alvállalkozásba adásra vonatkozó szabályozást, és különösen a tevékenység hivatalos szervezetének, a szakma gyakorlása engedélyezésének, a közösségen belüli és kívüli közúti fuvarozási tevékenységek végzéséhez szükséges engedélyek, valamint az ellenőrzések és büntetések szabályait;
2. ismernie kell a közúti fuvarozási vállalkozások alapításának szabályait;
3. ismernie kell a közúti fuvarozási szolgáltatások végzéséhez szükséges dokumentumokat, és képesnek kell lennie ellenőrzési eljárások alkalmazására annak biztosítása érdekében, hogy minden egyes fuvar esetében, különösen a járművel, a jármű vezetőjével, a rakománnyal és a poggyással kapcsolatos megfelelő okmányok mind a járművön, mind a vállalkozás székhelyén meglegyenek.

Közúti árufuvarozás

4. ismernie kell a közúti árufuvarozási szolgáltatások, a rakománykezelés és a logisztika piacának szervezésével kapcsolatos szabályokat;
5. ismernie kell a határátlépés alaki követelményeit, a T-okmányok és a TIR-igazolványok szerepét és jelentőségét, valamint a *használatukból* eredő kötelezettségeket és felelősségeket.

Közúti személyszállítás

6. ismernie kell a közúti személyszállítási piac szervezésének szabályait;
7. ismernie kell a közúti személyszállítási szolgáltatások beindításának szabályait, valamint képesnek kell lennie szállítási tervek kidolgozására.

G. Műszaki előírások és a működés műszaki szempontjai

Közúti árufuvarozás és közúti személyszállítás

A jelöltnek különösen ||:

1. ismernie kell a járművek tömegével és méreteivel kapcsolatosan a tagállamokban alkalmazott szabályokat, valamint az ilyen szabályok hatálya alá nem eső, a szokásostól eltérő jellemzőkkel rendelkező rakományok esetében követendő eljárásokat;
2. képesnek kell lennie a vállalkozás jellegének megfelelő járműtípus és annak megfelelő alkotóelemek (alváz, motor, erőátviteli rendszer, fékrendszer stb.) kiválasztására;

2008. május 21., szerda

3. ismernie kell a járművek típusengedélyezésének, nyilvántartásba vételének és műszaki felügyeletének hivatalos eljárásait;
4. meg kell értenie, milyen intézkedéseket kell hoznia a zajcsökkentés és a motorok kipufogógázai által előidézett levegőszennyezés megakadályozása érdekében;
5. el kell tudnia készíteni a járművek és berendezéseik rendszeres karbantartásának tervét.

Közúti árufuvarozás

6. ismernie kell a különféle rakománykezelő és rakodóeszközöket (hátfalak, konténerek, raklapok stb.), illetve képesnek kell lennie eljárások bevezetésére és utasítások kiadására a gépjárművek be- és kirakodásához (teherelosztás, halomba rakás, rakományelhelyezés, kitámasztás, lekötözés stb.);
7. ismernie kell a vasúti-közúti és a ro-ro kombinált fuvarozás különféle technikáit;
8. ismernie kell az olyan eljárások végrehajtását, amelyek célja a veszélyes áruk és a hulladékok szállításával kapcsolatos, és különösen a 94/55/EK tanácsi irányelvből ⁽¹⁾, a 96/35/EK tanácsi irányelvből ⁽²⁾ és a 259/93/EGK tanácsi irányelvből ⁽³⁾ eredő szabályok a tiszteletben tartása;
9. ismernie kell az olyan eljárások végrehajtását, amelyek célja a romlandó élelmiszerek szállításával kapcsolatos, és különösen a gyorsan romlandó élelmiszerek nemzetközi szállításáról és az ilyen szállításhoz szükséges különleges szállítóeszközökről szóló megállapodásból (ATP) eredő szabályok tiszteletben tartása;
10. ismernie kell az olyan eljárások végrehajtását, amelyek célja az élő állatok szállítására vonatkozó jogszabályok tiszteletben tartása.

H. Közúti biztonság

Közúti árufuvarozás és közúti személyszállítás

A jelöltnek különösen ||:

1. ismernie kell a vezető személyzet szükséges igazolványait (vezetői engedély, orvosi engedélyek, alkalmasságra vonatkozó bizonyítványok stb.);
2. meg kell tudnia tenni a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a gépjárművezetők a különböző tagállamokban betartsák a közúti közlekedés szabályait, a hatályos tiltó és korlátozó rendelkezéseket (sebességkorlátozás, elsőbbségadás, megállási és várakozási tilalmak, fényszórók és lámpák, valamint közúti jelzések stb.);
3. össze kell tudnia állítani a gépjárművezetők számára azokat az utasításokat, amelyek alapján ellenőrizhetik a gépjármű, a berendezések és a rakományok állapota vonatkozásában a biztonsági követelmények betartását, illetve amelyek a defenzív vezetésre vonatkoznak;
4. képesnek kell lennie balesetek bekövetkezése esetén követendő eljárások kidolgozására és az újabb balesetek bekövetkezése vagy a közlekedés szabályainak súlyos megsértése elkerülése érdekében megfelelő intézkedések kidolgozására;
5. ismernie kell az áru biztonságos berakodására vonatkozó eljárásokat és a kapcsolódó technikákat.

Közúti személyszállítás

6. alapfokon ismernie kell a tagállamok úthálózatát.

⁽¹⁾ A Tanács 94/55/EK irányelve (1994. november 21.) a veszélyes áruk közúti szállítására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 319., 1994.12.12., 7. o.). ||.

⁽²⁾ A veszélyes áruk közúti, vasúti vagy belvízi szállításánál alkalmazandó biztonsági tanácsadók kinevezéséről és szakmai képzéséről szóló, 1996. június 3-i 96/35/EK tanácsi irányelv (HL L 145., 1996.6.19., 10. o.).

⁽³⁾ Az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékiszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-jei 259/93/EGK tanácsi rendelet (HL L 30., 1993.2.6., 1. o.). A 1013/2006/EK rendelettel (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.) hatályon kívül helyezve.

2008. május 21., szerda**II. A VIZSGÁK SZERVEZÉSE**

1. Annak megállapítása céljából, hogy a közúti fuvarozási szakmát gyakorolni kívánó jelentkezők rendelkeznek-e a szükséges ismeretekkel az I. részben felsorolt *témák* vonatkozásában és különösen képesek-e alkalmazni az azokkal kapcsolatos eszközöket és technikákat, valamint végrehajtani az előírt vezetői és koordinációs feladatokat, a tagállamoknak kötelező írásbeli vizsgát kell szervezniük, amely szükség esetén szóbeli vizsgával is kiegészíthető.

a) A kötelező írásbeli vizsga két részből áll, nevezetesen:

- írásbeli kérdések feleletválasztós kérdésekből (négy lehetséges válasz) vagy nyitott kérdésekből, esetleg a két rendszer vegyítése;
- írásbeli feladatok/esettanulmányok.

Mindkét vizsgarész időtartama *legalább* 2 óra.

b) Ahol szóbeli vizsgákat is szerveznek, a tagállamok előírhatják, hogy szóbeli vizsgát csak sikeres írásbeli vizsgát követően lehet tenni.

2. Ha a tagállamok szóbeli vizsgát is szerveznek, elő kell írniük, hogy mindhárom vizsgarész *legalább* 25%-os, *legfeljebb* 40%-os súlyozású legyen az összpontszám vonatkozásában.

Ha a tagállamok csak írásbeli vizsgát szerveznek, elő kell írniük, hogy a vizsgarészek *legalább* 40%-os, *legfeljebb* 60%-os súlyozásúak legyenek az összpontszám vonatkozásában.

3. Az összes vizsgarész vonatkozásában a jelentkezőknek az összpontszám *legalább* 60%-át és minden vizsgarészben *legalább* a megkapható pontok 50%-át meg kell szerezniük. A tagállam egyetlen vizsgarészt esetében a százalékpontot 50-ről 40-re csökkentheti.

II. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG

(Bézs színű kartonpapír – DIN A4 szintetikus papír, legalább 150 g/m²)
(Szöveg az engedélyt kibocsátó tagállam (egyik) hivatalos nyelvén)

A szóban forgó tagállam megkülönböztető jele ⁽¹⁾	A hitelesített hatóság vagy szerv megnevezése ⁽²⁾
---	--

KÖZÚTI ÁRUFUVAROZÁSI [SZEMÉLYSZÁLLÍTÁSI] ⁽³⁾
SZAKMAI ALKALMASSÁG IGAZOLÁSA

N°

Alulírott

Igazoljuk, hogy ⁽⁴⁾

született:

sikeresen eleget tett a közúti áru fuvarozási [személyszállítási] ⁽⁵⁾ szakmai alkalmasság igazolására megkövetelt képzés és vizsga (év időszak) ⁽⁶⁾ követelményeinek a ...-i .../.../EK rendeletnek megfelelően.

N°

Ez az igazolás elegendő bizonyíték a közúti fuvarozói szakma gyakorlásakor tiszteletben tartandó követelmények közös szabályainak megállapításáról szóló, ...-i .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 20. cikke (1) bekezdésében említett szakmai alkalmasság vonatkozásában.

Kelt (hely és idő): ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Állam megkülönböztető jele: (B) Belgium, (BG) Bulgária, (CZ) Cseh Köztársaság, (DK) Dánia, (D) Németország, (EST) Észtország, (GR) Görögország, (E) Spanyolország, (F) Franciaország, (IRL) Írország, (I) Olaszország, (CY) Ciprus, (LV) Lettország, (LT) Litvánia, (L) Luxemburg, (H) Magyarország, (NL) Hollandia, (A) Ausztria, (PL) Lengyelország, (P) Portugália, (RO) Románia, (SLO) Szlovénia, (SK) Szlovákia, (FIN) Finnország, (S) Svédország, (UK) Egyesült Királyság.

⁽²⁾ Az e bizonyítvány kibocsátására az Európai Közösség minden egyes tagállama által korábban kijelölt hatóság vagy szervezet.

⁽³⁾ A nem kívánt rész törölendő.

⁽⁴⁾ Családi és keresztnév; születési idő és hely.

⁽⁵⁾ A nem kívánt rész törölendő.

⁽⁶⁾ A vizsga azonosítása.

⁽⁷⁾ A bizonyítványt kiállító hatóság vagy elismert szerv pecsétje és aláírása.

2008. május 21., szerda

III. MELLÉKLET

A 6. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett jogsértések jegyzéke:

1. a) *a hatnapos vagy kéthetes maximális vezetési idők határértékének legalább 25%-kal való túllépése;*

b) *a napi munkaidőn belül a maximális napi vezetési időkorlát legalább 50%-kal való túllépése anélkül, hogy legalább 4,5 órás szünetet vagy megszakítás nélküli pihenőidőt tartanának.*
2. *A menetíró vagy a sebességszabályozó beszerelésének hiánya, vagy olyan, csalárd célú eszköz használata, amellyel a nyilvántartási berendezés vagy a sebességszabályozó adatai módosíthatók, illetve a [...] nyilvántartási lapok vagy a menetíróról vagy a vezetői kártyáról letöltött adatok meghamisítása.*
3. *Érvényes műszaki vizsga nélkül történő vezetés vagy a jármű rendkívül súlyos meghibásodása többek között a fékrendszert, a kormányrudazat, a kerekek/gumiabroncsok, a kerékhajtás vagy az alváz tekintetében, amely közvetlen kockázatot jelent a közúti biztonságra nézve, és amelynek eredményeként a jármű mozgását tiltó határozat születet.*
4. *Nem szállítható veszélyes áruk szállítása vagy veszélyes áruknak a jármű előírt címkézése vagy jelölése nélkül történő szállítása.*
5. *Személyeknek vagy áruknak érvényes vezetői engedély nélküli szállítása vagy ennek érvényes közösségi engedéllyel nem rendelkező vállalkozás általi végzése.*
6. *A járművezető hamis vagy olyan vezetői kártyát használ, amelynek nem ő a birtokosa vagy amelyet hamis nyilatkozatok és /vagy hamis iratok alapján állítottak ki.*
7. *A megengedett legnagyobb össztömeg legalább 20%-át meghaladó tömegű áruk szállítása.*

Nemzetközi közúti árufuvarozás (átdolgozás) ***I

P6_TA(2008)0218

Az Európai Parlament 2008. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a nemzetközi közúti árufuvarozási piacchoz való hozzáférés közös szabályait létrehozó európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2007)0265 – C6-0146/2007 – 2007/0099(COD))

(2009/C 279 E/38)

(Együtdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0265),
- tekintettel az EK-Szerződés 71. cikkére és 251. cikkének (2) bekezdésére, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0146/2007),
- tekintettel a jogi aktusok átdolgozási technikájának szervezettebb használatáról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

2008. május 21., szerda

- tekintettel a Jogi Bizottságnak az eljárási szabályzat 80a. cikke (3) bekezdésének értelmében kelt, 2007. november 20-i levelére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 80a. és 51. cikkére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére (A6-0038/2008),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak az alábbi, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport javaslatai alapján módosított formájában;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani szándékozik a javaslatot vagy a helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2007)0099

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. május 21-én került elfogadásra a nemzetközi közúti áru fuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel (átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 71. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára **||**,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően ⁽³⁾

mivel:

- (1) Alapvető változtatásokat kell eszközölni a tagállamok területére vagy területéről történő, illetve a tagállamok területén áthaladó, Közösségen belüli közúti áru fuvarozási piacra való bejutásról szóló, 1992. március 26-i 881/92/EGK tanácsi rendeleten ⁽⁴⁾, a nem honos fuvarozók valamely tagállamban nyújtott belföldi közúti áru fuvarozási szolgáltatásai feltételeinek meghatározásáról szóló, 1993. október 25-i 3118/93/EGK tanácsi rendeleten ⁽⁵⁾ valamint a közúti áru fuvarozás egyes típusaira vonatkozó közös szabályok létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 2006/94/EK európai parlamenti és tanácsi irányelven ⁽⁶⁾. Az érthetőség és egyszerűsítés érdekében ezen jogi aktusokat át kell dolgozni és egy egységes rendeletbe kell szerkeszteni.
- (2) A közös közlekedéspolitika létrehozása többek között magában foglalja a Közösség területén a nemzetközi áru fuvarozási piacra való bejutásra alkalmazható közös szabályok megalkotását, csakúgy mint azon feltételek meghatározását, amelyek szerint egy nem honos fuvarozó fuvarozási szolgáltatásokat működtethet egy tagállamban. Ezeket a szabályokat oly módon kell megállapítani, hogy hozzájáruljanak a belső szállítási piac gördülékeny működéséhez.

⁽¹⁾ 2008. március 12-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C ...

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2008. május 21-i véleménye.

⁽⁴⁾ HL L 95., 1992.4.9., 1. o. **||**.

⁽⁵⁾ HL L 279., 1993.11.12., 1. o. **||**.

⁽⁶⁾ HL L 374., 2006.12.27., 5. o.

2008. május 21., szerda

- (3) A piachoz való hozzáférés ezen egységes feltételei magukban foglalják a szolgáltatásnyújtás szabadságának bevezetését is azáltal, hogy eltörölnek minden korlátozást, amely a szolgáltatót állampolgársága miatt éri, vagy amiatt, hogy székhelye nem abban a tagállamban van ahol a szolgáltatást nyújtja;
- (4) A nemzetközi közúti árufuvarozás egységes, az egész Közösségre kiterjedő keretének biztosítása érdekében e rendeletet a Közösségen belüli minden nemzetközi árufuvarozásra alkalmazni kell. A tagállamok és a harmadik országok közötti kétoldalú megállapodások továbbra is nagy mértékben kiterjednek a tagállamok és a harmadik országok közötti fuvarozásra. Ezért ez a rendelet mindaddig nem alkalmazható a fuvarozás berakodás és kirakodás helye szerinti tagállam területén végzett szakaszára, ameddig nem kötötték meg a Közösség és a kérdéses harmadik országok közötti szükséges megállapodásokat. Alkalmazandó azonban a tranzittagállamokon belül.
- (5) ***A beérkező és kimenő áruk közúti szállítása a kombinált fuvarozás a tagállamok közötti kombinált árufuvarozás egyes típusaira vonatkozó közös szabályok megállapításáról szóló 1992. december 7-i 92/106/EGK tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ foglalt feltételek értelmében vett egyik módja, ezért az oda-vissza történő kombinált vasúti/közúti szállítás és/vagy vízi/közúti szállítás nem tartozik a kabotázs kategóriájába.***
- (6) A 2006/94/EK irányelv alapján a fuvarozási típusok bizonyos száma kivételt képez a közösségi és más fuvarozási engedélyek alól. Az e rendelet által előírt piaci szervezet keretein belül a közösségi engedélyezés és minden más fuvarozási engedélyezés alóli felmentést fenn kell tartani néhány fuvarozási típusra vonatkozóan, tekintettel azok sajátos természetére.
- (7) A 2006/94/EK irányelv alapján a 3,5 és 6 tonna közötti össztömegű gépjárművekkel történő árufuvarozás mentességet élvezett a közösségi engedély kötelezettsége alól. Az árufuvarozás és a személyszállítás területén ugyanakkor a közösségi szabályok általában véve alkalmazandók a 3,5 tonna legnagyobb össztömeget meghaladó gépjárművekre. Ezért az e rendeletben foglalt rendelkezéseket a közösségi közúti szállítás szabályainak általános hatályához kell igazítani, és csak a legfeljebb 3,5 tonna össztömegű gépjárművekre lehet mentességet biztosítani.
- (8) A nemzetközi közúti árufuvarozás gyakorlásának a kontingenst nem tartalmazó közösségi engedély megléte a feltétele. A fuvarozókat kötelezni kell arra, hogy minden egyes gépjárművükön tartsanak hitelesített másolatot a közösségi engedélyről a végrehajtó szervek által végzett ellenőrzések megkönnyítése érdekében, különösen a fuvarozó székhelyének tagállamától eltérő országokban. E célból szükséges, hogy részletesebben meghatározzák a közösségi engedély és a hiteles másolatok külső megjelenését és egyéb jellemzőit.
- (9) Meg kell határozni a közösségi engedélyek kiadását és visszavonását szabályozó feltételeket, a hatályuk alá tartozó fuvarozási típusokat, érvényesség időtartamukat és használatuk részletes szabályait.
- (10) Járművezetői igazolványt is be kell vezetni annak érdekében, hogy a tagállamok ténylegesen ellenőrizhessék, hogy a harmadik országokból származó járművezetőket a szóban forgó fuvarozási műveletért felelős fuvarozó törvényesen alkalmazza vagy a gépjárművezető annak rendelkezésére áll. ***E járművezetői igazolványnak érthetőnek kell lennie minden olyan személy számára, aki ilyen ellenőrzéseket végez.***
- (11) Az e rendeletben előírt közösségi engedéllyel rendelkező fuvarozók, valamint a nemzetközi fuvarozási szolgáltatások egyes kategóriáinak nyújtására engedéllyel rendelkező fuvarozók nyújthatnak belföldi szállítási szolgáltatásokat egy tagállamon belül anélkül, hogy az adott tagállamban bejegyzett irodával vagy más egységgel rendelkezzenek.

⁽¹⁾ HL L 368., 1992.12.17., 38. o. ||.

2008. május 21., szerda

- (12) Az ilyen belföldi szállítási szolgáltatásokat ideiglenes alapon engedélyezték. A gyakorlatban nehéznek bizonyult annak megállapítása, mely szolgáltatások engedélyezettek. Ezért világos és könnyen végrehajtható szabályok szükségesek. **Hosszabb távon azonban már nem indokolhatók a kobotázásra vonatkozó korlátozások. Ezeket teljesen fel kell számolni, mivel e korlátozások nem egyeztetetők össze az áruk és szolgáltatások szabad mozgását biztosító határok nélküli belső piac elveivel. A tagállamoknak meg kell tenniük minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a szabályokat az egész EU-ban egységesen végrehajtsák.**
- (13) A munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezései alkalmazandók azon esetekben, amikor a kobotázsműveletek elvégzésére a fuvarozók olyan munkavállalókat küldenek ki abból a tagállamból, ahol azok általában dolgoznak, akiket munkaviszony fűz e fuvarozókhoz.
- (14) **A kobotázsműveletek számának és időtartamának korlátozása egy szükséges, de átmeneti lépés, melynek célja, hogy a tagállamokat az adózási és munkafeltételek minél nagyobb mértékű harmonizálására ösztönözzék. Az e rendelet szerinti korlátozások ezért ideiglenesek, és azokat 2014. január 1-jei hatállyal meg kell szüntetni.**
- (15) **Egyes szomszédos tagállamok intenzív és régóta fennálló gazdasági kapcsolatokat ápolnak. E tagállamoknak tehát lehetővé kell tenni, hogy a kobotázshoz való szélesebb körű hozzáférést biztosíthassanak a szomszédos tagállamok fuvarozói számára.**
- (16) Kívánatos, hogy a tagállamok egymásnak kölcsönösen segítséget nyújtsanak e rendelet megfelelő alkalmazása céljából.
- (17) **El kell tudni kerülni azt, hogy nem honos fuvarozás – vagyis a fuvarozó által két olyan fogadó tagállam között végzett nemzetközi fuvarozási művelet, amelyek közül egyik sem a fuvarozó székhelye szerinti tagállam – rendszeressége, folytonossága és/vagy módszeres jellege okán olyan helyzetet idézzen elő, amelyben a nem honos fuvarozás helyszínéül szolgáló két tagállam foglalkoztatási és munkafeltételeinél kevésbé előnyös feltételek alkalmazása miatt torzul a piac.**
- (18) A közigazgatási alaki követelményeket – amennyire csak lehet – az e rendelet megfelelő alkalmazását és tényleges végrehajtását biztosító ellenőrzésekről és büntetésekről való lemondás nélkül egyszerűsíteni kell. Ennek érdekében egyértelművé kell tenni és meg kell erősíteni a közösségi engedély visszavonásának jelenlegi szabályait. A jelenlegi szabályokat oly módon kell kiigazítani, hogy lehetővé tegyék a székhely helyétől eltérő tagállamban elkövetett súlyos, ■ jogsértések büntetését. A büntetések nem lehetnek diszkriminatív jellegűek, és arányban kell állniuk a jogsértések súlyával. Biztosítani kell a bírósági jogorvoslat lehetőségét ■.
- (19) A tagállamok a fuvarozók minden súlyos, ■ szankcióval sújtott jogsértését bevezetik a közúti fuvarozó vállalkozásokat tartalmazó nemzeti nyilvántartásukba.
- (20) A nemzeti hatóságok közötti információcsere erősítése és megkönnyítése érdekében a tagállamoknak a [közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról] szóló, -i .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ alapján létrejött nemzeti kapcsolattartó pontokon keresztül meg kell osztaniuk egymással a vonatkozó információkat.
- (21) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽³⁾ összhangban kell elfogadni.

(1) HL L 18., 1997.1.21., 1. o.

(2) HL L ...

(3) HL L 184., 1999.7.17., 23. o. ||.

2008. május 21., szerda

- (22) Különösen az I. és a II. melléklet technikai fejlődéshez való igazítására és egy **egységes, harmonizált fuvarlevél-modell kidolgozására** vonatkozó hatáskört kell a Bizottságra ruházni. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és a rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, **beleértve annak új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítését**, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében előírt, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.
- (23) Ezen intézkedések elfogadása tekintetében a hatékonyság érdekében le kell rövidíteni az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás során alkalmazott határidőket.
- (24) A tagállamoknak meg kell hozniuk az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket, különösen a hatásos, arányos és visszatartó erejű **büntetések** tekintetében.
- (25) Mivel a tervezett fellépés célkitűzéseit a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és azok a fellépés mértéke vagy hatásai miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban e rendelet nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet**Általános rendelkezések**

1. cikk

Hatály

- (1) Ezt a rendeletet a Közösség területén ellenszolgáltatás fejében végzett nemzetközi közúti árufuvarozásra kell alkalmazni.
- (2) Egy tagállamból harmadik országba vagy harmadik országból tagállamba történő fuvarozás esetén ezt a rendeletet a tranzittagállamok területén végzett útszakaszokra kell alkalmazni. A rendelet nem alkalmazandó a berakodás és kirakodás helye szerinti tagállam területén végzett fuvarozásra mindaddig, amíg nem kötötték meg a Közösség és az érintett harmadik ország között szükséges egyezményt.
- (3) A Közösség és az érintett harmadik ország közötti, a (2) bekezdésben említett egyezmény megkötéséig ez a rendelet nem érinti az alábbiakat:
- a) egy tagállamból harmadik országba vagy harmadik országból egy tagállamba történő olyan fuvarozásokra vonatkozó rendelkezések, amelyek a tagállamok és az érintett harmadik országok által megkötött kétoldalú egyezményekben szerepelnek;
- b) egy tagállamból harmadik országba vagy harmadik országból egy tagállamba történő olyan fuvarozásokra vonatkozó, a tagállamok között megkötött kétoldalú egyezményekben szereplő rendelkezések, amelyek vagy kétoldalú engedélyek vagy liberalizációs rendelkezések alapján megengedik áru berakodását vagy kirakodását egy tagállamban olyan fuvarozó számára, amelynek székhelye nem abban a tag államban van.

Ugyanakkor a tagállamok úgy alakítják az első albekezdés a) pontjában említett egyezményeket, hogy azok megfeleljenek a közösségi fuvarozók közötti hátrányos megkülönböztetés tilalmáról szóló alapelvnek.

- (4) Ez a rendelet **alkalmazandó a kabotázstevékenységre**.
- (5) E rendelet nem alkalmazandó a következő típusú fuvarozásra és az ilyen fuvarozással összefüggésben lebonyolított üresen megtett utakra, **mivel ezek mentesülnek a közösségi engedélyezési rendszer alól**:
- a) **egyetemes szolgáltatásként** végzett postai szállítás;
- b) sérült vagy műszaki hibás járművek szállítása;

2008. május 21., szerda

- c) áru fuvarozás olyan gépjárművekkel, amelyek megengedett össztömege, beleértve a pótkocsikat is, nem haladja meg a 3,5 tonnát, vagy amelyek megengedett;
- d) áruszállítás gépjárművekkel a következő feltételek teljesítése esetén:
- a szállított árunak a vállalkozás tulajdonában kell lennie, vagy a vállalkozás által eladottnak, megvásároltnak, bérbe adottnak vagy bérbe vettnek, előállítottak, kivontnak, feldolgozottak vagy javítottak kell lennie;
 - a szállítás célja az áruknek a vállalkozásba vagy a vállalkozásból történő elszállítása vagy elmozdítása a vállalkozáson belül azon kívül a vállalkozás saját céljaira;
 - az ilyen szállításhoz használt gépjárműveket a vállalkozás saját alkalmazottainak kell vezetniük;
 - az áruszállító járműveknek a vállalkozás saját tulajdonában kell lenniük, vagy a vállalkozás által részletfizetésre megvásároltnak vagy béreltnak kell lenniük, feltéve hogy az utóbbi esetben megfelelnek a gépjárművezető nélkül bérelt járművek közúti áru fuvarozásra történő használatáról szóló, 2006. január 18-i 2006/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾
 - ilyen szállítás a vállalkozás tevékenységi körében csak melléktevékenység lehet.
- e) gyógyszerek, készülékek, gyógyászati berendezések és felszerelések, valamint egyéb, vészhelyzet esetén szükséges cikkek szállítása, különösen természeti katasztrófák esetén.

Az első albekezdés d) iv. pontját nem kell alkalmazni az általában használt gépjármű műszaki hibája miatt rövid helyettesítésre használt járműre.

(6) Az (5) bekezdés rendelkezései nem érintik azon feltételeket, amelyeket valamely tagállam állapít meg saját állampolgárai számára, amennyiben részt vesznek a hivatkozott bekezdésben említett tevékenységek egyikében.

2. cikk

Meghatározások

Ennek a rendeletnek az alkalmazásában:

- „jármű:” egy tagállamban nyilvántartásba vett gépjármű, vagy járművek olyan összekapcsolt kombinációja, amelynek legalább a gépjármű részét egy tagállamban vették nyilvántartásba, és amely kizárólag áru fuvarozásra szolgál;
- „nemzetközi fuvarozás”
 - egy rakománnyal rendelkező jármű által lebonyolított út, amelynél a kiindulási pont és a végpont két különböző tagállamban van, egy vagy több tagállamon vagy harmadik országon keresztül történő tranzittal vagy anélkül;
 - egy rakománnyal rendelkező jármű által lebonyolított út egy tagállamból egy harmadik országba vagy egy harmadik országból egy tagállamba, egy vagy több tagállamon vagy harmadik országon keresztül történő tranzittal vagy anélkül;
 - egy rakománnyal rendelkező jármű által lebonyolított út harmadik országok között, egy vagy több tagállamon keresztül történő tranzittal;
- az a), b) és c) pontokban említett fuvarozásokkal kapcsolatban üresen megtett út;
- „fogadó tagállam:” a fuvarozó székhelyének megfelelő tagállamtól eltérő tagállam, amelyben a fuvarozó működik;
- „nem honos fuvarozó:” a fogadó tagállamban működő közúti áru fuvarozói vállalkozás;
- „járművezető:” bármely személy, aki a járművet akár rövid ideig is vezeti, vagy aki egy járműben azért utazik, hogy szükség esetén feladatai részeként a járművezetésre rendelkezésre álljon;
- „kabotázstevékenység:” a fogadó tagállamban díjazás ellenében ideiglenes alapon végzett belföldi fuvarozás; **vagyis a III. fejezet rendelkezéseivel összhangban;**

⁽¹⁾ HL L 33., 2006.2.4., 82. o.

2008. május 21., szerda

7. „a közösségi közúti fuvarozási jogszabályok súlyos megsértése:” olyan jogsértések, amelyek a .../2008/EK rendelet 6. cikkének (1) és (2) bekezdésével összhangban jó hírnév elvesztéséhez vezetnek.
- 8) **„nem honos fuvarozás:” fuvarozó által két olyan fogadó tagállam között végzett nemzetközi fuvarozási művelet, amelyek közül egyik sem az adott fuvarozó székhelye szerinti állam.**

II. fejezet

Nemzetközi fuvarozás

3. cikk

Alapelv

A nemzetközi fuvarozás közösségi engedélyhez és – amennyiben a járművezető harmadik ország állampolgára – járművezetői igazolványhoz kötötten végezhető.

4. cikk

Közösségi engedély

(1) A közösségi engedélyt egy tagállamnak kell kiadnia e rendeletnek megfelelően bármely fuvarozó számára, aki ellenszolgáltatás fejében árut szállít, és:

- a) aki egy tagállamban székhellyel rendelkezik a Közösség és az adott tagállam nemzeti jogszabályainak megfelelően;
- b) a Közösségnek és az adott tagállam közúti áru fuvarozási szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó nemzeti jogszabályainak megfelelően a székhelye szerinti tagállamban jogosultságot kapott a nemzetközi közúti áru fuvarozásra.

(2) A közösségi engedélyt a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai bocsátják ki öt éves megújítható időszakra. Az e rendelet alkalmazási időpontja előtt kibocsátott közösségi engedélyk és hiteles másolatok lejártuk időpontjáig érvényesek.

(3) A székhely szerinti tagállam az engedély birtokosának kiadja a közösségi engedély eredeti példányát, amelyet a fuvarozási vállalkozásnál kell őrizni, valamint a közösségi engedély birtokosának az akár teljes tulajdonosként, akár más jogcímen, például részletvásárlás, bérleti vagy lízingszerződés alapján rendelkezésére álló járművek számának megfelelő számú hiteles másolatot.

(4) A közösségi engedélynek és a hiteles másolatoknak meg kell felelniük az I. mellékletben szereplő mintának, amely megállapítja a használatát szabályozó feltételeket is.

A Bizottság az I. mellékletet a technikai fejlődéshez igazítja. Mivel ezen intézkedések célja az e rendelet nem alapvető elemeinek módosítása, azokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően fogadják el.

(5) A közösségi engedélyt és a hiteles másolatokat az azokat kibocsátó hatóság dombornyomásos pecsétjével vagy bélyegzőjével, valamint eredeti aláírással és sorszámmal kell ellátni. A közösségi engedély és a hiteles másolatok sorszámát a fuvarozó adatainak részeként be kell jegyezni a közúti fuvarozási vállalkozásoknak a [közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról szóló] .../2008/EK rendelet 15. cikkében előírt nemzeti elektronikus nyilvántartásába.

2008. május 21., szerda

(6) A közösségi engedélyt a fuvarozó nevére kell kiállítani. A fuvarozó azt nem ruházza át harmadik személyre. A közösségi engedély hiteles másolatából a fuvarozó minden egyes járművén tartani kell egyet, és be kell mutatni, amikor az arra felhatalmazott ellenőr kéri.

Járműszerelvény esetén a hiteles másolatot a gépjárművön kell tartani. Ennek érvényesnek kell lennie a járműszerelvényre abban az esetben is, ha a pótkocsi vagy félpótkocsi nincs bejegyezve vagy feljogosítva a forgalomban való részvételre az engedély birtokosának a nevében, vagy ha egy másik tagállamban van bejegyezve vagy feljogosítva a forgalomban való részvételre.

5. cikk

Járművezetői igazolvány

(1) A járművezetői igazolványt valamely tagállam állítja ki e cikknek megfelelően minden olyan fuvarozónak, aki:

- a) közösségi engedéllyel rendelkezik;
- b) az adott tagállamban törvényesen alkalmaz olyan járművezetőket, akik harmadik országok állampolgárai, vagy törvényesen foglalkoztat olyan járművezetőket, akik harmadik országok állampolgárai, és akik az adott tagállamban az alábbi formában előírt foglalkoztatási és szakképzési feltételeknek megfelelően állnak rendelkezésére:
 - i. törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések formájában; és adott esetben
 - ii. kollektív szerződések formájában, az adott tagállamban alkalmazott szabályoknak megfelelően.

(2) A fuvarozó székhelye szerinti tagállama a járművezetői igazolványt a közösségi engedély jogosultjának kérelmére adja ki minden olyan járművezető részére, aki harmadik ország állampolgára, és akit a fuvarozó jogszerűen alkalmaz, illetve aki jogszerűen áll a fuvarozó rendelkezésére. Minden egyes járművezetői igazolvány igazolja, hogy az abban megnevezett járművezetőt az (1) bekezdésben meghatározott feltételek szerint alkalmazzák.

(3) A járművezetői igazolványnak meg kell felelnie a II. mellékletben szereplő mintának.

(4) A Bizottság az I. mellékletet a technikai fejlődéshez igazítja. Mivel ezen intézkedések célja az e rendelet nem alapvető elemeinek módosítása, azokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően fogadják el.

(5) A járművezetői igazolványt az azt kibocsátó hatóság dombornyomású pecsétjével vagy bélyegzőjével, valamint eredeti aláírással és sorszámmal kell ellátni. A gépjárművezetői igazolvány sorszámát azon fuvarozó adatainak részeként kell bejegyezni a közúti fuvarozási vállalkozásoknak a [közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról szóló] .../2008/EK rendelet 15. cikkében előírt nemzeti elektronikus nyilvántartásába, aki azt az igazolványban megjelölt járművezető rendelkezésére bocsátja.

(6) A járművezetői igazolvány a fuvarozó tulajdona, aki az okmányt akkor bocsátja az abban megjelölt járművezető rendelkezésére, amikor a járművezető a fuvarozó részére kiadott közösségi engedéllyel vezet egy járművet. A fuvarozó székhelye szerinti tagállamának illetékes hatóságai által kibocsátott járművezetői igazolvány egy hiteles másolatát a fuvarozó vállalkozásánál kell őrizni. A járművezetői igazolványt az ellenőrzésre felhatalmazott hivatalos személy kérésére be kell mutatni.

7. A járművezetői igazolványt a kibocsátó tagállam által meghatározott időszakra, de legfeljebb öt évre adják ki. Az e rendelet alkalmazási időpontja előtt kibocsátott gépjárművezetői igazolványok a lejáratuk időpontjáig érvényesek.

A járművezetői igazolvány csak addig érvényes, amíg teljesülnek a kibocsátás alapjául szolgáló feltételek. A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy amint a kibocsátás alapjául szolgáló feltételek nem teljesülnek, a fuvarozó az igazolványt az azt kiadó hatóságoknak azonnal visszaadja.

2008. május 21., szerda

6. cikk

A feltételek ellenőrzése

- (1) A közösségi engedély iránti kérelem benyújtásakor, legfeljebb öt évvel a kibocsátása után és azt követően legalább minden ötödik évben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai ellenőrzik, hogy a fuvarozó megfelel-e, vagy még mindig megfelel-e a 4. cikk (1) bekezdésében megállapított követelményeknek.
- (2) A fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai minden évben az adott tagállamban kiadott érvényes járművezetői igazolványok legalább 20 százalékára kiterjedően ellenőrzik, hogy továbbra is teljesülnek-e a járművezetői igazolványok kibocsátásának a 5. cikk (1) bekezdésében említett feltételei.

7. cikk

A közösségi engedély és a járművezetői igazolvány kibocsátásának elutasítása és visszavonása

- (1) Amennyiben a 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott vagy az 5. cikk (1) bekezdésében említett feltételek nem teljesülnek, a fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai indoklást tartalmazó határozatban elutasítják a közösségi engedély vagy a járművezetői igazolvány kiadása vagy érvényességének meghosszabbítása iránti kérelmet.
- (2) Az illetékes hatóságok visszavonják a közösségi engedélyt vagy a járművezetői igazolványt, amennyiben a jogosultja:
- már nem teljesíti a 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott vagy a 5. cikk (1) bekezdésében említett feltételeket, vagy
 - helytelen információkat közölt a közösségi engedély vagy a járművezetői igazolvány iránti kérelme tekintetében.

8. cikk

Nem honos fuvarozás és munkavállalók kiküldetése

Amikor két tagállam között egy fuvarozó rendszeres, folytonos és/vagy módszeres alapon végez nem honos fuvarozást, akkor az egyik fogadó tagállam kérheti az e rendelet 10. cikkében meghatározott munka- és foglalkoztatási feltételek alkalmazását.

III. fejezet

Kabotázs

9. cikk

Alapelv

- (1) Minden ellenszolgáltatás fejében munkavégző közúti áru fuvarozó, amely közösségi engedély jogosultja, továbbá amelynek a járművezetője, amennyiben egy harmadik ország állampolgára, rendelkezik járművezetői igazolvánnyal, jogosult – az e fejezetben meghatározott feltételek alapján – kabotázstevékenység végzésére.
- (2) Az (1) bekezdésben említett közúti áru fuvarozóknak engedélyezik, hogy ugyanazzal a gépjárművel legfeljebb három kabotázsműveletet végrehajtsanak egy másik tagállamból vagy harmadik országból a fogadó tagállamba irányuló nemzetközi fuvarozást és azt követően, hogy a beérkező nemzetközi fuvar során szállított áruk megérkeztek a rendeltetési helyükre. **E kabotázsműveletek engedélyezésének nem előfeltétele a jármű teljes kirakodása.** A fogadó tagállam elhagyását megelőző **kabotázsműveletek** utolsó árukirakodásának hét nappal a fogadó tagállamba irányuló nemzetközi fuvarozáshoz kapcsolódó kirakodás után meg kell történnie.

2008. május 21., szerda

(3) **A kabotázsműveletek olyan tagállamban is végezhetők, amelyeken a járműnek át kell haladnia egy nemzetközi fuvarozási művelet során a teljesítési hely szerinti tagállamban történt kirakodást követően, amennyiben a legrövidebb visszaút ezen a tagállamon keresztül vezet, és a teljesítési hely szerinti országban végrehajtott kirakodást követően 7 napon belül megvalósul.**

(4) **A kabotázsműveletek számára és időtartamára vonatkozó korlátozásokat fokozatosan el kell törölni. E rendelet hatálybalépése után két évvel a (2) bekezdésben említett kabotázsműveletek számát hétre kell növelni. 2014. január 1-jével a kabotázsműveletek számára és időtartamára vonatkozó összes korlátozást el kell törölni.**

(5) A nem honos fuvarozó által a fogadó tagállamban folytatott belföldi közúti fuvarozási szolgáltatások csak akkor tekinthetők e rendeletnek megfelelőnek, ha a fuvarozó egyértelmű bizonyítékot tud felmutatni egyrészt azon nemzetközi fuvarozásról, amely során a fogadó tagállamba érkezett, másrészt az ott folytatott minden egyes egymást követő kabotázsműveletről.

E bizonyítéknak minden művelet kapcsán a következőket kell magában foglalnia:

- a) a feladó neve, címe és aláírása;
- b) a fuvarozó neve, címe és aláírása;
- c) a címzett neve és címe, valamint aláírása és a szállítás napja, amennyiben az áruk már megérkeztek;
- d) az áruk átvételének helye és dátuma, illetve a szállításra kijelölt hely;
- e) az áruk természetének és csomagolási módjának közismert megnevezése, illetve veszélyes áruk esetében az általánosan elismert megnevezés, továbbá a csomagok száma és különleges jelzései és számozásuk;
- f) az áruk bruttó súlya vagy más módon kifejezett mennyisége;
- g) a gépjármű és a pótkocsik rendszáma.

A fuvarlevél vagy bármely más szállítási okmány megfelel erre a célra.

(6) **A tagállamok nem követelhetnek további külön dokumentumot vagy dokumentummásolatokat annak igazolására, hogy teljesültek az (5) bekezdésben meghatározott feltételek. 2010. január 1-jéig a 16. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban egységes, harmonizált modellt dolgoz ki a nemzetközi fuvarozásra, a nemzeti fuvarozásra és a kabotázásra vonatkozó, az Európai Unióban érvényes fuvarlevélre. A tagállamok és a Bizottság biztosítják, hogy a harmadik országokkal megkötött egyéb egyezményekben meghatározott rendelkezéseket összhangba hozzák az e rendeletben meghatározott rendelkezésekkel.**

(7) Bármely fuvarozó számára, aki jogosult a vállalkozásának székhelye szerinti tagállamban az adott tagállam jogszabályainak megfelelően, az 1. cikk (5) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott, ellenszolgáltatás fejében végzett közúti áru fuvarozási tevékenység végzésére, az e fejezet szerinti feltételekkel engedélyezett az azonos jellegű kabotázstevékenység végzése vagy a kabotázstevékenység azonos kategóriába tartozó járművel történő végzése.

(8) Az 1. cikk (5) bekezdésének e) pontja szerinti fuvarozási szolgáltatások keretében végzett kabotázstevékenység engedélyezése nem esik semmiféle korlátozás alá.

(9) Bármely fuvarozó számára, aki jogosult a vállalkozásának székhelye szerinti tagállamban az adott tagállam jogszabályainak megfelelően az 1. cikk (5) bekezdésének d) pontjában meghatározott közúti áru fuvarozási tevékenység saját számlára történő végzésére, engedélyezett a kabotázstevékenység saját számlára történő végzése.

2008. május 21., szerda

(10) E rendelet rendelkezései nem akadályozzák meg, hogy egy tagállam egy vagy több más tagállam árufuvarozói számára engedélyezze, hogy területén korlátlan számú vagy a (2) bekezdésben megállapított mennyiségben felüli kabotázst végezzenek, az utolsó kirakodás után korlátlan határidővel vagy a (2) bekezdésben megállapítottnál hosszabb határidővel. Az e rendelet hatálybalépése előtt kiadott engedélyek továbbra is érvényben maradnak. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a jelenleg érvényes, valamint az e rendelet hatálybalépése után kiadott engedélyekről.

(11) A beérkező és kimenő közúti áruszállítás mint a kombinált közúti szállítási utaknak a 92/106/EK irányelvben foglalt feltételek értelmében vett egyik útja, nem tartozik a kabotázis meghatározása alá.

10. cikk

A kabotázstevékenységre alkalmazandó szabályok

(1) A kabotázsfuvarozási tevékenység végzése – a közösségi jogszabályok alkalmazására is figyelemmel – a fogadó tagállamban hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések hatálya alá tartozik az alábbi területeken:

- a) a fuvarozási szerződésre irányadó feltételek;
- b) a közúti járművek tömege és méretei;
- c) bizonyos árukategóriák, különösen a veszélyes áruk, romlandó élelmiszerek és élő állatok szállítására vonatkozó követelmények;
- d) ■ vezetési és pihenőidők;
- e) a fuvarozási szolgáltatásokra vonatkozó hozzáadottérték-adó (héta).

f) munkavállalók kiküldetése a 96/71/EK irányelv szerint

Az első albekezdés b) pontjában említett tömeg- és méretadatok adott esetben túlléphetik a fuvarozó székhelye szerinti tagállamban megállapított értékeket, de semmiképpen nem haladhatják meg a fogadó tagállam által a belföldi közlekedés tekintetében meghatározott határokat, vagy a Közösségen belül közlekedő egyes közúti járművek nemzeti és a nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb méreteinek, valamint a nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb össztömegének megállapításáról szóló, 1996. július 25-i 96/53/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikkének (1) bekezdése szerinti tanúsítványokban említett műszaki jellemzőket.

(2) Bármilyen nyílt vagy rejtett, az állampolgárságon vagy a letelepedés helyén alapuló hátrányos megkülönböztetés megakadályozására az (1) bekezdés szerinti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések a tagállam saját állampolgárait alkalmazott rendelkezéseivel megegyező feltételekkel vonatkoznak a nem honos fuvarozókra.

IV. fejezet

Kölcsönös segítségnyújtás, biztonsági intézkedések és büntetések

11. cikk

Kölcsönös segítségnyújtás

A tagállamok kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak e rendelet alkalmazásának és figyelemmel kísérésének biztosításához. Információt cserélnek a [közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról szóló] .../2008/EK rendelet 17. cikke alapján létrehozott nemzeti kapcsolattartó pontokon keresztül.

⁽¹⁾ HL L 235., 1996.9.17., 59. o.

12. cikk

Biztonsági intézkedések

(1) Amennyiben egy adott földrajzi területen a nemzeti fuvarozási piacon súlyos zavar alakul ki a kabotázs következtében vagy az által súlyosbítva a 9. cikk (3) bekezdésében szereplő korlátozások megszüntését követően, bármely tagállam a Bizottsághoz fordulhat védintézkedések elfogadása céljából, megadva a szükséges információkat és tájékoztatva a Bizottságot az általa a honos fuvarozók tekintetében meghozni kívánt intézkedésekről.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában:

- a „nemzeti fuvarozási piac súlyos zavara egy adott földrajzi területen:” az adott piacra jellemző problémák megjelenése, ami a kereslettel szemben súlyos és potenciálisan tartós túlkínálathoz vezet, veszélyeztetve jelentős számú közúti fuvarozó pénzügyi stabilitását és túlélését;
- a „földrajzi terület:” egy tagállam területének egészére vagy egy részére kiterjedő, vagy más tagállamok területének egészére vagy egy részére átrnyúló terület.

(3) A Bizottság – elsősorban az 5. cikk szerinti utolsó negyedéves adatok alapján – megvizsgálja a kialakult helyzetet, majd a közúti árufuvarozási piacon fellépő válság esetén teendő intézkedésekről szóló, 1990. december 21-i 3916/90/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 5. cikke által létrehozott tanácsadó bizottsággal történt konzultációt követően, az érintett tagállam kérelmének beérkezését követő egy hónapon belül dönt a védintézkedések szükségességéről, és szükségességük esetén elrendeli azokat. Ezek az intézkedések arra is kiterjedhetnek, hogy a kérdéses területet ideiglenesen kizárják e rendelet területi hatálya alól. Az e cikk szerint bevezetett intézkedések legfeljebb hat hónapig maradhatnak hatályban; ez a határidő ugyanolyan érvényességi korlátok mellett egyszer meghosszabbítható. A Bizottság haladéktalanul értesíti a tagállamokat és a Tanácsot minden, e bekezdés alapján meghozott határozatról.

(4) Ha a Bizottság úgy dönt, hogy egy vagy több tagállamot érintő védintézkedést alkalmaz, akkor az érintett tagállamok illetékes hatóságai kötelesek azonos hatályú intézkedéseket hozni a honos fuvarozók tekintetében, és erről tájékoztatják a Bizottságot. Ezeket az intézkedéseket legkésőbb ugyanattól az időponttól kell alkalmazni, mint a Bizottság által bevezetett védintézkedéseket.

(5) Bármely tagállam a Tanács elé terjesztheti a Bizottság (3) bekezdés szerinti határozatát az értesítéstől számított 30 napon belül. A Tanács valamely tagállam betérjesztését követő 30 napon belül, vagy több tagállam betérjesztése esetén az első betérjesztést követő 30 napon belül, minősített többséggel eltérő határozatot hozhat.

A Tanács határozatára a (3) bekezdésben megállapított határidők vonatkoznak. Az érintett tagállamok illetékes hatóságai kötelesek azonos hatályú intézkedéseket hozni a honos fuvarozók tekintetében, és erről tájékoztatják a Bizottságot. Ha a Tanács nem hoz határozatot az első al bekezdésben meghatározott határidőn belül, a Bizottság határozata véglegessé válik

(6) Ha a Bizottság úgy véli, hogy a (3) bekezdésben említett intézkedések határidejét meg kell hosszabbítani, javaslatot terjeszt a Tanács elé, amely minősített többséggel határoz.

(¹) HL L 375., 1990.12.31., 10. o.

2008. május 21., szerda

13. cikk

A jogsértések szankcionálása a székhely szerinti tagállam által

(1) A közösségi közúti fuvarozásra vonatkozó szabályozásnak a bármely tagállamban elkövetett, illetve megállapított ■ megsértése esetén a jogsértéseket elkövető fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatósági figyelmeztetést küldenek és egyebek között a következő közigazgatási *büntetéseket* vethetik ki:

- a) a közösségi engedély egyes vagy az összes hiteles másolatának ideiglenes, illetve végleges visszavonása;
- b) a közösségi engedély ideiglenes, illetve végleges visszavonása;
- c) **pénzbírság.**

E *büntetéseket* a közösségi engedély jogosultja által elkövetett jogsértések súlyára ■, valamint a birtokában lévő, a nemzetközi forgalom figyelembe vételével kiadott engedélyek hiteles másolatainak számára tekintettel határozzák meg, **miután végleges határozat született a fuvarozó rendelkezésére álló összes felülvizsgálati lehetőség kimerítését követően.**

(2) A járművezetői igazolványokkal történő bármilyen jellegű visszaélés formájában elkövetett ■ jogsértés esetén a jogsértést elkövető fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai megfelelő *büntetéseket* szabnak ki, mint például:

- a) a járművezetői igazolványok kiadásának felfüggesztése,
- b) a járművezetői igazolványok visszavonása,
- c) a visszaélések megelőzése érdekében a járművezetői igazolványok kiadásának további feltételek teljesítésétől való függővé tétele,
- d) a közösségi engedély egyes vagy az összes hiteles másolatának átmeneti vagy végleges hatályú visszavonása;
- e) a közösségi engedély ideiglenes, illetve végleges visszavonása.
- f) **pénzbírság.**

E *büntetéseket* a közösségi engedély jogosultja által elkövetett jogsértések súlyának megfelelően határozzák meg.

(3) **Amikor** 14. cikk (1) bekezdésében említett esetben a **súlyos jogsértés ténye bebizonyosodott**, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai döntést hoznak arról, hogy az érintett fuvarozóval szemben **milyen büntetést alkalmazzanak, a figyelmeztetéstől kezdve a közösségi engedély ideiglenes vagy végleges visszavonásáig.** Tájékoztatják annak a tagállamnak az illetékes hatóságait, amelyben a jogsértést megállapították amint lehetséges, de legkésőbb három hónappal azután, hogy értesülnek arról, hogy a jogsértésre az ezen cikk (1) és a (2) bekezdésében előírt *büntetések* közül melyiket alkalmazták. ■

Amennyiben a *büntetések* alkalmazása nem volt lehetséges, azt megindokolják.

(4) A dokumentumok (közösségi engedély, járművezetői igazolvány, hiteles másolat) ideiglenes visszavonásáról szóló határozat meghatározza:

- a) **az ideiglenes visszavonás időtartamát;**
- b) **az ideiglenes visszavonás megszüntetésének feltételeit;**
- c) **azokat az eseteket, amikor a közösségi engedélyt véglegesen visszavonják, mert az a) pont szerint meghatározott időszak során nem teljesültek a b) pontban meghatározott feltételek.**

2008. május 21., szerda

(5) Az illetékes hatóságok figyelembe veszik a jogsértés helye szerinti tagállamban kiszabott büntetéseket és biztosítják, hogy az érintett fuvarozóra kiszabott összes büntetés arányban álljon a kérdéses büntetésekre okot adó jogsértéssel vagy jogsértésekkel.

(6) A fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai a nemzeti jognak megfelelően az érintett fuvarozó ellen egy illetékes nemzeti bíróság előtt eljárást indíthatnak. Tájékoztatja a fogadó tagállam illetékes hatóságát az e célból hozott határozatokról.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a fuvarozók fellebbezési joggal rendelkezzenek az e cikk alapján őket sújtó bármely közigazgatási büntetés ellen.

14. cikk

A jogsértések fogadó tagállam általi szankcionálása

(1) Ha egy tagállam illetékes hatóságai tudomást szereznek e rendelet vagy a közösségi közúti fuvarozási jogszabályok olyan súlyos, vagy kisebb de ismétlődő megsértéséről, amelyet nem honos fuvarozó követ el, a tagállam, amelynek területén 1 a jogsértést megállapították, a lehető leghamarabb, de legkésőbb egy hónappal hónappal **a végleges határozat időpontját követően, amelyet azt követően adtak ki, hogy kimerítették a büntetéssel sújtott fuvarozó rendelkezésére álló összes felülvizsgálati lehetőséget**, átadja a következő információkat a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak:

- a) a jogsértés leírását és az elkövetés időpontját;
- b) a jogsértés kategóriáját, típusát és súlyát;
- c) a kivetett büntetéseket és a végrehajtott büntetéseket.

A fogadó tagállam illetékes hatóságai kérhetik a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait közigazgatási büntetések alkalmazására, a 13. cikknek megfelelően.

(2) Bármilyen esetleges büntetőeljárás sérelme nélkül a fogadó tagállam illetékes hatóságai jogosultak büntetések kiszabására azzal a nem honos fuvarozóval szemben, aki valamely kábítószerforgalmazás során a területén megszegte ezt a rendeletet vagy a nemzeti vagy közösségi közúti jogszabályokat. A büntetéseket hátrányos megkülönböztetés nélkül szabják ki. E büntetés lehet figyelmeztetés, illetve – súlyos jogsértés esetén – a jogsértés elkövetése szerinti fogadó tagállam területén a kábítószerforgalmazásból történő időszakos kizárás.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a fuvarozók fellebbezési joggal rendelkezzenek az e cikk alapján őket sújtó bármely közigazgatási büntetés ellen.

15. cikk

A nemzeti nyilvántartásba vétel

A tagállamok biztosítják, hogy a területükön székhellyel rendelkező fuvarozók által a közösségi közúti fuvarozásra vonatkozó jogszabályok súlyos megsértéseit, amelyek miatt valamely tagállam büntetést vetett ki, illetve a kapcsolódó büntetéseket a [közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról szóló] .../2008/EK rendelet 15. cikkének alapján felveszik a közúti fuvarozási vállalkozások nemzeti nyilvántartásába **a végleges határozat időpontját követően, amelyet azt követően adtak ki, hogy kimerítették a szankciókkal sújtott fuvarozó rendelkezésére álló összes felülvizsgálati lehetőséget**. A közösségi engedély ideiglenes vagy végleges visszavonására vonatkozó bejegyzéseket legalább két évig megőrzik a nyilvántartásban.

2008. május 21., szerda

V. fejezet

Végrehajtás

16. cikk

Bizottság

(1) A Bizottság munkáját a közúti közlekedésben használt menetíró készülékekről szóló, 1985. december 20-i 3821/85/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 18. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság segíti.

(2) E bekezdésre való hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (1) – (4) bekezdése, valamint (5) bekezdésének b) pontja, továbbá 7. cikke szerint kell eljárni, figyelembe véve 8. cikke rendelkezéseit.

Az 1999/468/EK határozat 5a. cikke (3) bekezdésének c) pontjában és (4) bekezdésének b) és **||** e) pontjában meghatározott határidő egy hónap.

17. cikk

Büntetések

A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megsértésére alkalmazandó büntetésekre vonatkozó szabályokat, valamint minden szükséges intézkedést meghoznak azok végrehajtása érdekében. Az előírt büntetéseknek hatásosnak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb ... ⁽²⁾ értesítik a Bizottságot ezekről az intézkedésről, illetve haladéktalanul értesítik bármilyen későbbi, ezeket érintő módosításokról.

A tagállamok biztosítják, hogy ezen intézkedéseket a fuvarozó nemzetisége és székhelye tekintetében hátrányos megkülönböztetés nélkül alkalmazzák.

18. cikk

Jelentéstétel

(1) Minden év január 31-ig valamennyi tagállamnak tájékoztatnia kell a Bizottságot a megelőző év december 31-én közösségi engedéllyel rendelkező fuvarozók számáról és az e napon forgalomban levő járművek számának megfelelő hiteles másolatok számáról.

(2) A tagállamok ezenkívül értesítik a Bizottságot az előző naptári év során kibocsátott járművezetői igazolványok, valamint az adott év december 31-én forgalomban lévő gépjárművezetői engedélyek számáról.

VI. fejezet

Záró rendelkezések

19. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 881/92/EGK rendelet, a 3118/93/EGK rendelet és a 2006/94/EK irányelv hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletekre és irányelvekre való hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, a III. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

⁽¹⁾ HL L 370., 1985.12.31., 8. o. **||**.

⁽²⁾ * Az e rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónapon belül.

2008. május 21., szerda

20. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet **2009. január 1-jétől** kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ||.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

a)

(Világoskék, DIN A4 formátumú szintetikus papír, legalább 150 g/m²)

(Az engedély első oldala)

(Szöveg az engedélyt kibocsátó tagállam (egyik) hivatalos nyelvén)

Az engedélyt kibocsátó állam
Megkülönböztető jelzés ⁽¹⁾

Illetékes hatóság vagy szerv neve

ENGEDÉLY SZÁMA
HITELES MÁSZOLAT SZÁMA

ellenszolgáltatás fejében végzett nemzetközi közúti árufuvarozás céljára

Ez az engedély feljogosítja ⁽²⁾

a nemzetközi árufuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló ...-i .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ szerinti, ellenszolgáltatás fejében végzett nemzetközi közúti árufuvarozások vagy azok szakaszainak végzésére bármely útvonalon a Közösség területén, ezen engedély általános feltételeire is figyelemmel.

Különleges megjegyzések:

Az engedély -tól/től-ig érvényes.

Kibocsátás helye és dátuma:

..... ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ A tagállamok megkülönböztető jelzései a következők: (B) Belgium, || (BG) Bulgária, || (CZ) Cseh Köztársaság, (DK) Dánia, (D) Németország, || (EST) Észtország, (IRL) Írország, (GR) Görögország, (E) Spanyolország, (F) Franciaország, (I) Olaszország, || (CY) Ciprus, (LV) Lettország, (LT) Litvánia, (L) Luxemburg, || (H) Magyarország, (MT) Málta, (NL) Hollandia, || (A) Ausztria, || (PL) Lengyelország, (P) Portugália, || (RO) Románia, || (SLO) Szlovénia, (SK) Szlovákia, || (FIN) Finnország, (S) Svédország, (UK) Egyesült Királyság.

⁽²⁾ A fuvarozó neve vagy cégneve és teljes címe.

⁽³⁾ HLL

⁽⁴⁾ Az engedélyt kibocsátó illetékes hatóság vagy szerv aláírása és bélyegzője.

2008. május 21., szerda

b)

(AZ ENGEDÉLY MÁSODIK OLDALA)

(Szöveg az engedélyt kibocsátó tagállam (egyik) hivatalos nyelvén)

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

Ezt az engedélyt a *[nemzetközi árufuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló] ...-i .../2008/EK* rendelet alapján állítják ki.

Az engedély a birtokosát feljogosítja ellenszolgáltatás fejében végzett nemzetközi közúti árufuvarozás végzésére bármely útvonalon a Közösség területén, és adott esetben, az alábbiakban megállapított feltételekre is figyelemmel:

- ahol a kiindulási és a végpont két különböző tagállamban van, egy vagy több tagállamon vagy harmadik országon keresztül történő tranzittal vagy anélkül;
- egy tagállamból egy harmadik országba vagy harmadik országból tagállamba, egy vagy több tagállamon vagy harmadik országon keresztül történő tranzittal, vagy anélkül,
- harmadik országok között, egy vagy több tagállamon keresztül történő tranzittal,

valamint az ilyen fuvarozásokkal kapcsolatos üresen megtett utakra.

Egy tagállamból harmadik országba vagy harmadik országból tagállamba történő fuvarozás esetén ez az engedély a Közösség területén végzett fuvarozásra érvényes. Az engedély a berakodás vagy a kirakodás szerinti tagállamban csak a Közösség és az érintett harmadik ország között szükséges egyezmény megkötésétől kezdődően érvényes, a *[nemzetközi árufuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló] ...-i .../2008/EK* rendeletnek megfelelően.

Az engedély a birtokos nevére szól és nem ruházható át.

Az engedélyt a kibocsátó tagállam illetékes hatósága visszavonhatja, nevezetesen, ha a birtokos:

- nem felel meg az engedély használata összes feltételének,
- az engedély kibocsátásához vagy meghosszabbításához szükséges adatok tekintetében nem helytálló információkat adott.

Az engedély eredeti példányát a fuvarozási vállalkozásnál kell őrizni.

Az engedély hiteles másolatát a járművön kell tartani ⁽¹⁾ Összekapcsolt járművek kombinációja esetén a gépjárművön kell tartani. Ez érvényes a járművek összekapcsolt kombinációjára abban az esetben is, ha a pótkocsi vagy nyerges pótkocsi nincs bejegyezve vagy feljogosítva a forgalomban való részvételre az engedély birtokosának a nevében, vagy ha egy másik tagállamban van bejegyezve vagy feljogosítva a forgalomban való részvételre.

Az engedélyt bármikor be kell mutatni az arra felhatalmazott ellenőr kérésére.

Az engedély birtokosának valamennyi tagállam területén tiszteletben kell tartania az adott államban hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, különös tekintettel a fuvarozásra és a közlekedésre.

⁽¹⁾ „Jármű:” egy tagállamban nyilvántartásba vett gépjármű, vagy járművek olyan összekapcsolt kombinációja, amelynek legalább a gépjármű részét egy tagállamban vették nyilvántartásba, és amely kizárólag árufuvarozásra szolgál.

2008. május 21., szerda

II. MELLÉKLET

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

a)

(Rózsaszín, DIN A4 formátumú szintetikus papír, legalább 150 g/m²)

(Az igazolvány első oldala)

[Szöveg az engedélyt kibocsátó tagállam (egyik) hivatalos nyelvén]

Az igazolványt kibocsátó tagállam
megkülönböztető jelzése ⁽¹⁾

Illetékes hatóság vagy szerv neve

... sz. JÁRMŰVEZETŐI IGAZOLVÁNY

közösségi engedéllyel történő közúti árufuvarozáshoz

([A nemzetközi árufuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló] ...-i .../2008/EK rendelet) ⁽²⁾

Ez az igazolvány igazolja, hogy a:

⁽³⁾

..... által bemutatott iratok alapján

az alábbi járművezető:

Családi és utónév:

Születési hely és idő: Állampolgárság:

A személyazonossági igazolvány típusa és száma:

Kibocsátás dátuma: Kibocsátás helye:

Vezetői engedély száma:

Kibocsátás dátuma: Kibocsátás helye:

Társadalombiztosítási szám:

a következő tagállamban alkalmazott szabályok szerint, a járművezetők foglalkoztatási és szakképzési feltételeire vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek és adott esetben a kollektív szerződéseknek megfelelően alkalmazzák azért, hogy ott közúti fuvarozást végezzen:

..... ⁽⁴⁾

Különleges megjegyzések:

Az igazolvány-tól/től-ig érvényes

Kibocsátás helye és dátuma:

..... ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ A tagállamok megkülönböztető jelzései a következők: (B) Belgium, || (BG) Bulgária, || (CZ) Cseh Köztársaság, (DK) Dánia, (D) Németország, || (EST) Észtország, (IRL) Írország, (GR) Görögország, (E) Spanyolország, (F) Franciaország, (I) Olaszország, || (CY) Ciprus, (LV) Lettország, (LT) Litvánia, (L) Luxemburg, || (H) Magyarország, (MT) Málta, (NL) Hollandia, || (A) Ausztria, || (PL) Lengyelország, (P) Portugália, || (RO) Románia, || (SLO) Szlovénia, (SK) Szlovákia, || (FIN) Finnország, (S) Svédország, (UK) Egyesült Királyság.

⁽²⁾ HLL ...⁽³⁾ A fuvarozó neve vagy cégneve és teljes címe.⁽⁴⁾ A fuvarozó székhelye szerinti tagállam neve.⁽⁵⁾ Az illetékes kibocsátó hatóság vagy szerv aláírása és bélyegzője.

2008. május 21., szerda

(Az igazolvány második oldala)

[Szöveg az engedélyt kibocsátó tagállam (egyik) hivatalos nyelvén]

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

Ezt az igazolványt a nemzetközi árufuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló .../2008/EK rendelet alapján állítják ki.

Az igazolvány tanúsítja, hogy az abban megnevezett gépjárművezetőt az igazolványban szereplő tagállamban alkalmazott szabályok szerint, a foglalkoztatási és szakképzési feltételekre vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek és adott esetben a kollektív szerződéseknek megfelelően alkalmazzák azért, hogy ott közúti árufuvarozást végezhesen.

A járművezetői igazolvány a fuvarozó tulajdona, aki akkor bocsátja az abban megjelölt járművezető rendelkezésére, amikor a járművezető a fuvarozó részére kiadott közösségi engedéllyel, fuvarozást végezve vezet egy járművet ⁽¹⁾. A járművezetői igazolvány másra nem ruházható át. A járművezetői igazolvány csak addig érvényes, amíg teljesülnek a kibocsátása alapjául szolgáló feltételek, és a fuvarozónak azonnal vissza kell adnia az igazolványt a kibocsátó hatóságoknak, amint a kibocsátás alapjául szolgáló feltételek nem teljesülnek.

A járművezetői igazolványt a kibocsátó tagállam illetékes hatósága visszavonhatja, különösen akkor, ha a birtokos:

- nem teljesíti az igazolvány használatához szükséges valamennyi feltételt;
- az igazolvány kibocsátásakor vagy megújításakor pontatlan információkat adott kért adatok tekintetében.

Az igazolvány hiteles másolatát a fuvarozási vállalkozásnál kell őrizni;

Az igazolvány egy eredeti példányát a járműben kell tartani és a jármű vezetőjének bármikor be kell mutatnia az arra felhatalmazott ellenőr kérésére.

⁽¹⁾ „Jármű:” egy tagállamban nyilvántartásba vett gépjármű, vagy járművek olyan összekapcsolt kombinációja, amelynek legalább a gépjármű részét egy tagállamban vették nyilvántartásba, és amely kizárólag árufuvarozásra szolgál.

III. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

881/92/EGK rendelet	3118/93/EGK rendelet	2006/94/EK irányelv	Ez a rendelet
1. cikk, (1) bekezdés			1. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés			1. cikk, (2) bekezdés
1. cikk, (3) bekezdés			1. cikk, (3) bekezdés
			1. cikk, (4) bekezdés – új
		1. cikk, (1) bekezdés, 1. cikk, (2) bekezdés, I. melléklet; 2. cikk	1. cikk, (5) bekezdés
		2. cikk	1. cikk, (6) bekezdés
2. cikk			2. cikk, – módosítva
3. cikk, (1) bekezdés			3. cikk
3. cikk, (2) bekezdés			4. cikk, (1) bekezdés – módosítva
3. cikk, (3) bekezdés			5. cikk, (1) bekezdés – módosítva
4. cikk			–
5. cikk, (1) bekezdés			4. cikk, (2) bekezdés – módosítva
5. cikk, (2) bekezdés			4. cikk, (3) bekezdés – módosítva
5. cikk, (3) bekezdés			4. cikk, (4) bekezdés – módosítva
			4. cikk, (5) bekezdés – új szöveg
5. cikk, (4) bekezdés, I. melléklet 2. oldal, (7) bekezdés, 2. és 3. mondat			4. cikk, (6) bekezdés – módosítva
5. cikk, (5) bekezdés			4. cikk, (2) bekezdés
6. cikk, (1) bekezdés			5. cikk, (2) bekezdés – módosítva
6. cikk, (2) bekezdés			5. cikk, (2) bekezdés – módosítva
6. cikk, (3) bekezdés			5. cikk, (3) bekezdés – módosítva
6. cikk, (4) bekezdés			5. cikk, (4) bekezdés
6. cikk, (5) bekezdés			5. cikk, (5) bekezdés
7. cikk			6. cikk
8. cikk, (1) bekezdés			7. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés			7. cikk, (2) bekezdés
			8. cikk – új
8. cikk, (3) bekezdés			13. cikk, (1) bekezdés – módosítva
8. cikk, (4) bekezdés			13. cikk, (2) bekezdés
9. cikk, (1) bekezdés			13. cikk, (7) bekezdés – módosítva
9. cikk, (2) bekezdés			13. cikk, (7) bekezdés – módosítva
	1. cikk, (1) bekezdés		9. cikk, (1) bekezdés
			9. cikk, (2) bekezdés
			9. cikk, (3) bekezdés – új
			9. cikk, (4) bekezdés – új

2008. május 21., szerda

881/92/EGK rendelet	3118/93/EGK rendelet	2006/94/EK irányelv	Ez a rendelet
			9. cikk, (5) bekezdés
			9. cikk, (6) bekezdés – új
	1. cikk, (2) bekezdés		9. cikk, (7) bekezdés
	1. cikk, (3) bekezdés		9. cikk, (8) bekezdés
	1. cikk, (4) bekezdés		9. cikk, (9) bekezdés
			9. cikk, (10) bekezdés – új
	2. cikk		–
	3. cikk		–
	4. cikk		–
	5. cikk		–
	6. cikk, (1) bekezdés		10. cikk, (1) bekezdés – módosítva
	6. cikk, (2) bekezdés		–
	6. cikk, (3) bekezdés		10. cikk, (2) bekezdés
	6. cikk, (4) bekezdés		–
	7. cikk		–
10. cikk			18. cikk, (1) bekezdés – módosítva
11. cikk, (1) bekezdés			11. cikk – módosítva
11. cikk, (2) bekezdés			14. cikk, (1) bekezdés – módosítva
11. cikk, (3) bekezdés			13. cikk, (3) bekezdés – módosítva
11a. cikk			–
			12. cikk – új
	8. cikk, (1) bekezdés		11. cikk – módosítva
	8. cikk, (2) bekezdés		14. cikk, (2) bekezdés – módosítva
	8. cikk, (3) bekezdés		14. cikk, (2) bekezdés – módosítva
	8. cikk, (4) bekezdés, első és harmadik albekezdés		–
			13. cikk, (4) bekezdés – új
	8. cikk, (4) bekezdés második albekezdés		13. cikk, (5) bekezdés – módosítva
	8. cikk, (4) bekezdés, negyedik és ötödik albekezdés		13. cikk, (6) bekezdés – módosítva
	9. cikk		14. cikk, (3) bekezdés – módosítva
			15. cikk
			16. cikk
			17. cikk
12. cikk			19. cikk
13. cikk			–
14. cikk	10. cikk		–
	11. cikk		–
15. cikk	12. cikk		20. cikk
		3. cikk	–
		4. cikk	–

2008. május 21., szerda

881/92/EGK rendelet	3118/93/EGK rendelet	2006/94/EK irányelv	Ez a rendelet
		5. cikk	–
		II., III. melléklet	–
I. melléklet			I. melléklet
II. melléklet			1. cikk, (5) bekezdés
III. melléklet			II. melléklet
	I. melléklet		–
	II. melléklet		–
	III. melléklet		–
	IV. melléklet		–

A mobil műholdas szolgáltatásokat nyújtó rendszerek kiválasztása és engedélyezése ***I

P6_TA(2008)0219

Az Európai Parlament 2008. május 21-i jogalkotási állásfoglalása a mobil műholdas szolgáltatásokat nyújtó rendszerek kiválasztásáról és engedélyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2007)0480 – C6-0257/2007 – 2007/0174(COD))

(2009/C 279 E/39)

(Együtdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0480),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 95. cikkére, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0257/2007),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A6-0077/2008),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani szándékozik a javaslatot vagy a helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2007)0174

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. május 21-én került elfogadásra a mobil műholdas szolgáltatásokat nyújtó rendszerek kiválasztásáról és engedélyezéséről szóló 2008/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogszabállyal, 626/2008/EK határozat)

2008. május 22., csütörtök

A 2008-as költségvetésre vonatkozó 2. sz. költségvetés-módosítás tervezete

P6_TA(2008)0225

Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása az Európai Unió 2008-as pénzügyi évre vonatkozó, 2/2008. számú költségvetés-módosítási tervezetéről, III. szakasz – Bizottság (9190/2008 – C6-0192/2008 – 2008/2080(BUD))

(2009/C 279 E/40)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 272. cikkére és az Euratom-Szerződés 177. cikkére,
- tekintettel az Európai Községek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 37. és 38. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2008-as pénzügyi évre szóló általános költségvetésére, amelyet 2007. december 13-án fogadtak el véglegesen ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Unió 2008-as pénzügyi évre szóló, a Bizottság által 2008. március 14-én előterjesztett 2/2008. számú előzetes költségvetés-módosítási tervezetére (COM(2008)0150),
- tekintettel a Tanács által 2008. május 14-én megállapított, 2/2008. számú költségvetés-módosítási tervezetre (9190/2008 – C6-0192/2008),
- tekintettel eljárási szabályzata 69. cikkére és IV. mellékletére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A6-0188/2008),

A. mivel a 2008. évi általános költségvetéshez fűzött 2. számú költségvetés-módosítási tervezet a következő pontokra tér ki:

- az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA), az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) és az Európai Halászati Alap (EHA) számára elkülönített kötelezettségvállalások – a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret végrehajtásának első évében keletkező kérések következtében – fel nem használt előirányzatainak befoglalása a 2008. évi költségvetésbe. Ez 378 millió euróval növeli meg az 1b. alfejezet (Kohézió a növekedésért és foglalkoztatásért) kötelezettségvállalási előirányzatait és 393,6 millió euróval a 2. fejezet (A természeti erőforrások megőrzése és kezelése) kötelezettségvállalási előirányzatait,
- az Európai Gyógyszerügynökség (EMA) létszámtervének módosítása a gyermekgyógyászati bizottság létrehozását követően,
- az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség (EMSA) létszámtervének módosítása tekintettel a hajók nagy hatósugarú azonosítási és nyomon követési (LRIT) európai adatközpontjának létrehozására,

B. mivel a 2/2008. számú költségvetés-módosítási tervezet célja az, hogy ezek a költségvetési kiigazítások hivatalosan bekerüljenek a 2008. évi költségvetésbe;

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o. A legutóbb az 1525/2007 /EK, Euratom rendelettel (HL L 343., 2007.12.27., 9. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 71., 2008.3.14.

⁽³⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o. A 2008/29/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal (HL L 6., 2008.1.10., 7. o.) módosított megállapodás.

2008. május 22., csütörtök

1. tudomásul veszi a 2/2008. számú előzetes költségvetés-módosítási tervezetet;
2. módosítás nélkül jóváhagyja a 2/2008. sz. költségvetés-módosítási tervezetet;
3. emlékeztet rá, hogy az operatív programok jóváhagyásának felgyorsítása érdekében a strukturális alapokhoz és a vidékfejlesztéshez kapcsolódó igazgatási kiadások egy részét a 2008. évi költségvetés tartalékába helyezte;
4. megjegyzi, hogy a területi operatív programokra vonatkozó szabályzat szerint a Bizottságnak ezekkel hat hónapon belül foglalkoznia kell;
5. tudomásul veszi, hogy az 1b. és 2. fejezetek nem teljes mértékű 2007. évi végrehajtásából fennmaradt összeg 3 525 millió euró, amiből 1 491 millió eurót átvittek a 2008. évre, 2 034 millió eurót pedig az intézményközi megállapodás 48. pontja értelmében a következő évekre visznek át;
6. elégedetten veszi tudomásul, hogy az Európai Szociális Alap valamennyi operatív programját jóváhagyták;
7. megjegyzi, hogy a Bizottság még nem foglalkozott az ERFA némely operatív programjával;
8. aggódik amiatt, hogy késik a Parlament egyik politikai prioritását képező vidékfejlesztés operatív programjainak jóváhagyása;
9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Európai Képzési Alapítvány (átdolgozás) *I**

P6_TA(2008)0227

Az Európai Parlament 2008. május 22-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Képzési Alapítvány létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2007)0443 – C6-0243/2007 – 2007/0163(COD))

(2009/C 279 E/41)

(Együtdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0443),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 150. cikkére, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0243/2007),
- tekintettel a jogi aktusok átdolgozási technikájának szervezettebb használatáról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 80a. cikkének (3) bekezdése értelmében a Jogi Bizottság által a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részére írt, 2008. január 24-i levélre;
- tekintettel az eljárási szabályzat 80a. és 51. cikkére,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére (A6-0131/2008),

A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport szerint a szóban forgó javaslat a javaslatban akként megjelölteken kívül egyéb érdemi módosítást nem tartalmaz, és mivel a meglévő szövegek változatlanul hagytak rendelkezéseinek tekintetében a javaslat ezek érdemi módosítás nélküli egyszerű kodifikációjára korlátozódik.

⁽¹⁾ HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

2008. május 22., csütörtök

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak az alábbi, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport javaslatai alapján módosított formájában;
2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha a javaslatot lényegesen módosítani kívánja vagy annak helyébe másik szöveget kíván léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2007)0163**Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. május 22-én került elfogadásra az európai képzési alapítvány létrehozásáról szóló .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (átdolgozás) elfogadására tekintettel**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különös tekintettel annak 150. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára **II**,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az *európai képzési alapítvány* létrehozásáról szóló, 1990. május 7-i 1360/90/EGK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ több alkalommal jelentősen módosult. Mivel további módosításokra van szükség, az átláthatóság érdekében a rendeletet át kell dolgozni.
- (2) Az Európai Tanács 1989. december 8–9-i ülésén a Bizottság javaslatára felkérte a Tanácsot, hogy 1990 elejétől kezdődően fogadja el a közép- és kelet-európai Európai Képzési Alapítvány létrehozásához szükséges határozatokat. Ennek megfelelően 1990. május 7-én a Tanács elfogadta az említett alapítványt létrehozó 1360/90/EGK rendeletet.
- (3) 1993. október 29-én Brüsszelben a tagállamok kormányainak államfői és kormány szinten találkozó képviselői közötti általános egyetértés alapján hozott határozat értelmében ⁽⁵⁾ az alapítvány székhelye az olaszországi Torinóban van.
- (4) 1989. december 18-án a Tanács elfogadta a Magyar Köztársaság és a Lengyel Népköztársaság számára történő gazdasági segítségnyújtásról szóló 3906/89/EGK rendeletet ⁽⁶⁾, amely támogatást biztosít többek között az oktatás terén is a magyar és lengyel gazdasági és szociális reformfolyamat támogatására.
- (5) A Tanács **II** a későbbiekben kiterjesztette a támogatást Közép- és Kelet-Európa más országaira is.
- (6) 1994. július 27-én a Tanács elfogadta az 1360/90/EGK rendeletet módosító 2063/94/EK rendeletet ⁽⁷⁾ azzal a céllal, hogy az Európai Képzési Alapítvány tevékenységeibe bevonja azokat az államokat is, amelyek **II** támogatásban részesülnek a TACIS-program keretében.

⁽¹⁾ HL C ...

⁽²⁾ HL C ...

⁽³⁾ Az *Európai Parlament 2008. május 22-i álláspontja*.

⁽⁴⁾ HL L 131., 1990.5.23., 1. o. A legutóbb **II** az 1648/2003/EK rendelettel (HL L 245., 2003.9.29., 22. o.) módosított rendelet.

⁽⁵⁾ HL C 323., 1993.11.30., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 375., 1989.12.23., 11. o.

⁽⁷⁾ HL L 216., 1994.8.20., 9. o.

2008. május 22., csütörtök

- (7) 1998. július 17-én a Tanács elfogadta az 1360/90/EGK rendeletet módosító 1572/98/EK rendeletet ⁽¹⁾ azzal a céllal, hogy az Európai Képzési Alapítvány tevékenységeibe bevonja azokat a tagsággal nem rendelkező mediterrán országokat és területeket is, amelyek a *Meda program* értelmében gazdasági és társadalmi szerkezetük reformjának támogatásaként pénzügyi és technikai segítségnyújtásban részesülnek.
- (8) 2000. december 5-én a Tanács elfogadta az 1360/90/EGK rendeletet módosító, Albániának, Bosznia-Hercegovinának, Horvátországnak, a Jugoszláv Szövetségi Köztársaságnak és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságnak nyújtandó támogatásról szóló 2666/2000/EK rendeletet ⁽²⁾ azzal a céllal, hogy az *európai képzési alapítvány* tevékenységeibe bevonja a 2666/2000/EK rendeletben érintett nyugat-balkáni államokat is.
- (9) Az Európai Képzési Alapítvány tevékenységeiben érintett országokra vonatkozó külső támogatási programok helyébe új külkapcsolati politikai eszközök lépnek, elsősorban az egy előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA) létrehozásáról szóló, 2006. július 17-i 1085/2006/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ által létrehozott eszköz, valamint az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz létrehozására vonatkozó általános rendelkezések meghatározásáról szóló, 2006. október 24-i 1638/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ által létrehozott eszköz.
- (10) Azáltal, hogy külkapcsolati politikájának keretén belül az EU támogatja a **humántőke** fejlesztését, hozzájárul ezen államok gazdasági fejlődéséhez, mivel biztosítja a termelékenység és a foglalkoztatás növeléséhez szükséges képzettséget, és a polgári részvétel elősegítésével támogatja a társadalmi kohéziót.
- (11) Gazdasági és társadalmi struktúráik reformjára irányuló törekvésekkel összhangban ezen államok számára a hosszú távú stabilitás és jólét megvalósítása, különösen a társadalmi-gazdasági egyensúly elérése érdekében elengedhetetlen a **humántőke** fejlesztése.
- (12) Az Európai Képzési Alapítvány az EU külkapcsolati politikájának keretén belül nagy mértékben hozzájárulhat a **humántőke** fejlesztéséhez, különösen az egész életen át tartó oktatás és képzés terén.
- (13) Ehhez a hozzájárulásához az Európai Képzési Alapítványnak az egész életen át tartó oktatással és képzéssel kapcsolatosan szerzett európai uniós tapasztalatokra, valamint az ilyen tevékenységben résztvevő intézményeire kell támaszkodnia.
- (14) A Közösségben és harmadik országokban, köztük az Európai Képzési Alapítvány tevékenységei által érintett országokban léteznek regionális és/vagy nemzeti köz- és/vagy magánlétesítmények, amelyeket fel lehet kérni a **humántőke** fejlesztése, különösen az *egész életen át tartó* oktatás és képzés terén történő támogatásban való *eredményes* közreműködésre.
- (15) Az Európai Képzési Alapítvány jogállása és felépítése lehetővé teszi a különböző támogatandó országok speciális és különböző igényeinek rugalmas kezelését, és lehetővé teszi számára, hogy feladatait a már meglévő nemzeti és nemzetközi szervekkel szoros együttműködésben végezze.
- (16) Az Európai Képzési Alapítványt jogi személyiséggel kell felruházni, a Bizottsággal fenntartott szoros viszony kialakítása, valamint a Közösség és intézményei politikai és operatív felelősségének tiszteletben tartása mellett.
- (17) Az Európai Képzési Alapítvány szoros kapcsolatokat tart fenn az Európai Szakképzés-fejlesztési Központtal, a Felsőoktatási Transzeurópai Mobilitási Programmal (Tempus) és bármely más, a Tanács által a tevékenységei által érintett országok képzési támogatására létrehozott programmal.

⁽¹⁾ HL L 206., 1998.7.23., 1. o.

⁽²⁾ HL L 306., 2000.12.7., 1. o. A *legutóbb a 2112/2005/EK rendelettel (HL L 344., 2005.12.27., 23. o.) módosított rendelet.*

⁽³⁾ HL L 210., 2006.7.31., 82. o.

⁽⁴⁾ HL L 310., 2006.11.9., 1. o.

2008. május 22., csütörtök

- (18) Az Európai Képzési Alapítvány nyitva áll a Közösségen kívüli országok számára, amelyek a Közösséggel és a tagállamokkal együtt a Közösség és közöttük kialakítandó megállapodás keretében elkötelezték magukat a **humántőke** fejlesztése, különösen az egész életen át tartó oktatás és képzés terén az Európai Képzési Alapítvány tevékenységei által érintett országok támogatására.
- (19) **Az Európai Parlament**, a Bizottság, és **valamennyi tagállam** az alapítvány feladatainak **eredményes felügyelete** érdekében az igazgatótanácsban képviseltetik magukat. ■
- (20) Az alapítvány teljes önállóságának és függetlenségének biztosítása érdekében önálló költségvetést kell biztosítani számára, amely bevételei elsősorban közösségi hozzájárulásból származnak. A közösségi hozzájárulást és az Európai Unió általános költségvetése terhére nyújtott egyéb támogatásokat illetően a közösségi költségvetési eljárást kell alkalmazni. Az elszámolások ellenőrzését a Számvevőszék végzi.
- (21) Az alapítványt az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet ⁽¹⁾ (a továbbiakban: költségvetési rendelet) 185. cikkének (1) bekezdése értelmében a Közösségek hozzák létre, és pénzügyi szabályaikat is ennek megfelelően fogadják el.
- (22) Az alapítványra alkalmazni kell az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 185. cikkében említett szervekre vonatkozó költségvetési keretrendeletéről szóló 2002. november 19-i 2343/2002/EK, Euratom bizottsági rendeletet ⁽²⁾.
- (23) A csalás, korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek elleni küzdelem érdekében az alapítványra korlátozás nélkül alkalmazni kell az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾.
- (24) Az alapítványra alkalmazni kell az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾.
- (25) Az alapítványon belül a személyes adatok feldolgozására a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ kell alkalmazni.
- (26) Mivel *e rendelet célját* – nevezetesen **humántőke fejlesztése terén harmadik országoknak nyújtandó segítséget** – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség *intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően*. Az említett cikkben *foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket*.
- (27) A rendelet tiszteletben tartja ■ az Európai Unió *alapjogi chartája* által elismert *alapvető jogokat*, ■ különösen **annak 43. cikkét**,

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o. A legutóbb az 1525/2007/EK rendelettel (HL L 343., 2007.12.27., 9. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 357., 2002.12.31., 72. o.

⁽³⁾ HL L 136., 1999.5.31., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

⁽⁵⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és hatály

E rendelet alapján létrejön az Európai Képzési Alapítvány (a továbbiakban: alapítvány), amelynek célja, hogy az EU külkapcsolati politikái keretében hozzájáruljon **a humántőke** fejlesztésének javításához a következő országokban:

- a) az 1085/2006/EK **||** rendelet és az azt követő kapcsolódó jogszabályok értelmében támogatásra jogosult országok,
- b) az 1638/2006/EK rendelet és az azt követő kapcsolódó jogszabályok értelmében támogatásra jogosult országok,
- c) az igazgatótanács határozata által **a tagjainak kétharmada által támogatott javaslat és egy bizottsági vélemény alapján** kijelölt egyéb országok, **amelyek olyan közösségi eszköz vagy nemzetközi megállapodás hatálya alá tartoznak, amelynek részét képezi a humántőke-fejlesztés**, illetve a rendelkezésre álló források keretén belül.

Az a), b) és c) pont alatti országok a továbbiakban „a partnerországok”.

E rendelet alkalmazásában „humántőke-fejlesztés”: az a munka, amely a szakoktatási és szakképzési rendszerek javításán keresztül hozzájárul az egyes egyének készségeinek és kompetenciáinak egész életen át tartó fejlesztéséhez.

Az alapítvány céljai elérése érdekében segítséget nyújthat a partnerországoknak a következő területeken:

- az iparban bekövetkező változásokhoz való alkalmazkodás elősegítése, különösen szakképzés és átképzés segítségével;
- az alapszintű szakképzés és a továbbképzés fejlesztése a munkaerőpiacra való szakmai beilleszkedés és visszailleszkedés elősegítése érdekében;
- a szakképzéshez való hozzáférés elősegítése, továbbá az oktatók és gyakornokok, valamint különösen a fiatalok mobilitásának ösztönzése;
- az oktatási intézmények és a cégek közötti képzési együttműködés ösztönzése;
- a tagállami képzési rendszerek összességét érintő kérdésekkel kapcsolatos információ- és tapasztalatcsere fejlesztése;
- a munkavállalók alkalmazkodóképességének növelése, különösen az egész életen át tartó oktatásban és képzésben való fokozott részvételük révén;
- az oktatási és képzési rendszerek reformjának kidolgozása, bevezetése és végrehajtása a foglalkoztathatóság növelése és e rendszerek munkaerő-piaci relevanciájának javítása érdekében.

2. cikk

Feladatok

Az (1) cikkben meghatározott célok elérésének érdekében az alapítvány az igazgatótanácsra ruházott hatáskör keretén belül és a közösségi szinten létrehozott általános iránymutatásokat követve a következő feladatokat látja el:

- a) a) tájékoztat, politikai elemzést végez és tanácsot ad a partnerországokban **a humántőke** fejlesztésével kapcsolatos kérdések **||** terén;
- b) **támogatja a nemzeti és helyi munkaerőpiacok szakismereti igényeinek megismerését és elemzését;**

2008. május 22., csütörtök

- c) támogatja az érdekelt feleket a partnerországokban **a humántőke** fejlesztése terén megvalósuló kapacitás-építés érdekében;
- d) elősegíti az információ- és tapasztalatcserét a partnerországokban **a humántőke** fejlesztésének reformjában részt vevő adományozók között;
- e) elősegíti a partnerországoknak nyújtott közösségi támogatás felhasználását **a humántőke** fejlesztése terén;
- f) információt terjeszt, és hálózatépítésre, valamint a tapasztalatok és bevált gyakorlatok egymással való megosztására ösztönöz az Európai Unió és a partnerországok között, illetve a partnerországok között **a humántőke** fejlesztésének kérdései terén;
- g) a Bizottság kérésére hozzájárul a partnerországoknak nyújtott képzési támogatás általános hatékonyságának felméréséhez;
- h) e rendelet keretein belül elvállal minden egyéb olyan feladatot, amelyről az igazgatótanács megállapodik a Bizottsággal.

3. cikk

Általános rendelkezések

- (1) Az alapítvány jogi személy. Minden tagállamban az adott jogrendszer szerint a jogi személyt megillető legnagyobb mértékű jogképeséget élvez, így különösen szerezhethet ingó és ingatlan vagyontárgyakat és rendelkezhet felettük, valamint bíróság előtt eljárhat. Nem nyereségérdekelt szervezet.
- (2) Az alapítvány székhelye az olaszországi Torinóban található.
- (3) Az alapítvány – a Bizottság támogatásával – együttműködik a többi vonatkozó közösségi testülettel. Az alapítvány az egyes ügynökségek éves munkaprogramjához csatolt közös éves munkaprogram keretén belül együttműködik különösen az Európai Szakképzés-fejlesztési Központtal **||** azzal a céllal, hogy a két ügynökség tevékenységei között szinergiát **és komplementaritást** hozzon létre.
- (4) **A közösségi intézmények és az oktatás területén tevékenykedő nemzetközi szervezetek munkájában már aktív szerepet betöltő európai szintű szociális partnerek képviselőit – megfelelő esetben – fel lehet kérni az alapítvány munkájában való közreműködésre.**
- (5) **||** Az alapítványra vonatkozóan az európai ombudsman adminisztratív ellenőrzést végez el a Szerződés 195. cikkében meghatározott feltételek mellett.
- (6) Az alapítvány más olyan kapcsolódó szervekkel is együttműködési megállapodásokat hozhat létre, amelyek mind az EU-ban, mind nemzetközileg aktívan közreműködnek **a humántőke** fejlesztése terén. Ezeket a megállapodásokat az igazgatótanács az igazgató által benyújtott tervezet alapján fogadja el, miután a Bizottság véleményt nyilvánított. A benne foglalt munkarendnek meg kell felelnie a közösségi jogszabályoknak.

4. cikk

Átláthatóság

- (1) Az alapítvány eljárásai során nagyfokú átláthatóságot biztosít, és megfelel a (2)–(4) bekezdés rendelkezéseinek.
- (2) Az alapítvány **az igazgatótanács létrehozását követő hat hónapon belül** közzéteszi a következőket:
 - a) saját és az igazgatótanács eljárási szabályzatát,
 - b) éves tevékenységi jelentését.

2008. május 22., csütörtök

(3) Az igazgatótanács **■** felhatalmazhatja az érdekelt felek képviselőit arra, hogy adott esetben megfigyelői státuszban részt vegyenek az alapítvány szerveinek ülésein.

(4) Az 1049/2001/EK rendeletet az alapítvány dokumentumaira alkalmazni kell.

Az említett rendelet alkalmazása érdekében az igazgatótanács a gyakorlati szabályokat elfogadja.

5. cikk

Titoktartás

(1) A 4. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül az alapítvány harmadik feleknek nem tesz közzé hozzá beérkezett olyan bizalmas információt, amelyre vonatkozóan indokoltan titoktartást kértek.

(2) Az igazgatótanács tagjaira és az igazgatóra a Szerződés 287. cikkében említett titoktartási kötelezettség vonatkozik.

(3) Az alapítvány által az ezzel a rendelettel összhangban összegyűjtött információkra a 45/2001/EK rendeletet kell alkalmazni.

6. cikk

Jogorvoslat

Az alapítvány által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke értelmében hozott határozatok ellen az ombudsmannál panasszal vagy az Európai Közösségek Bíróságánál jogorvoslattal lehet élni, a Szerződés 195. és 230. cikkének megfelelően.

7. cikk

Az igazgatótanács

(1) Az alapítvány létrehoz egy igazgatótanácsot, amely **(a Lisszaboni Szerződés biztosok kinevezésére vonatkozó rotációs kikötéseit követve)** a tagállamok **képviselőiből**, a Bizottság **három** képviselőjéből, **valamint az Európai Parlament által kinevezett három szakértőből áll. Ezenkívül az igazgatótanács ülésein megfigyelőként részt vehet** a partnerországok három **képviselője is**. A képviselőket a velük egy időben kinevezett helyettesek is helyettesíthetik.

(2) A tagállamok **és a Bizottság maguk nevezik ki igazgatótanácsai képviselőiket és helyetteseiket.**

A partnerországok képviselőit a **partnerországok által felállított jelöltlista, valamint a jelölteknek az alapítvány tevékenységi területein szerzett tapasztalata és szakértelme alapján a** Bizottság nevezi ki.

A tagállamok, az Európai Parlament és a Bizottság annak elérésére törekednek, hogy az igazgatótanácsban a nők és férfiak azonos arányban képviseltessék magukat.

(3) A képviselők hivatali ideje öt év. A hivatali idő egyszer megújítható.

(4) Az igazgatótanács elnöke a Bizottság egyik képviselője. Az elnök hivatali ideje akkor jár le, amikor igazgatótanácsbeli tagsága megszűnik.

(5) Az igazgatótanács elfogadja eljárási szabályzatát.

2008. május 22., csütörtök

8. cikk

Szavazási szabályok és az elnök feladatai

(1) A tagállamok **■** képviselői az igazgatótanácsban egy szavazattal rendelkeznek. **A Bizottság képviselői összesen egy szavazattal rendelkeznek.**

■

Az igazgatótanács határozataihoz a **szavazati joggal rendelkező** tagok kétharmados többségére van szükség, kivéve a **(2) és (3) bekezdésben** említett eseteket.

(2) Az igazgatótanács **szavazati joggal rendelkező** tagjai egyhangú döntése alapján határozza meg az alapítvány hivatalos nyelveire vonatkozó szabályokat, figyelembe véve azt az igényt, hogy minden érdekelt fél számára hozzáférhető és elérhető legyen az alapítvány munkája.

(3) Az elnök évente legalább **egyszer** összehívja az igazgatótanácsot. **A tagok egyszerű** többségének kérése esetén **az elnök további üléseket hívhat össze.**

Az elnök feladata a tagok értesítése a Közösségnek a munkájukhoz kapcsolódó más tevékenységeiről, valamint a Bizottság részéről az alapítvány tevékenységeivel kapcsolatos következő évi elvárásokról.

9. cikk

Az igazgatótanács hatásköre

Az igazgatótanács a következő feladatokat látja el, illetve a következő hatáskörökkel rendelkezik:

- a) a 10. cikk (5) bekezdésével összhangban kinevezi, illetve szükség esetén elbocsátja az alapítvány igazgatóját;
- b) fegyelmi jogkört gyakorol az igazgató felett;
- c) a 12. cikkel **■** összhangban az alapítvány igazgatója által benyújtott tervezet alapján – miután a Bizottság véleményt nyilvánított – elfogadja az alapítvány éves munkaprogramját;
- d) elkészíti az alapítvány éves előirányzott bevételeit és kiadásait tartalmazó költségvetési tervezetet, és megküldi a Bizottságnak;
- e) a 16. cikkel **■** összhangban az éves költségvetési eljárást követően elfogadja az alapítvány végleges költségvetését és létszámtervét;
- f) a 13. cikkben meghatározott eljárással összhangban elfogadja az alapítvány éves tevékenységi jelentését, és megküldi az intézményeknek és a tagállamoknak;
- g) az igazgató által benyújtott tervezet alapján elfogadja az alapítvány eljárási szabályzatát, miután a Bizottság véleményt nyilvánított;
- h) a 19. cikkel **■** összhangban az alapítvány igazgatója által benyújtott tervezet alapján, miután a Bizottság véleményt nyilvánított elfogadja az alapítványra vonatkozó pénzügyi szabályokat;
- i) e rendelet 4. cikke értelmében elfogadja az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására vonatkozó eljárásokat.

10. cikk

Az igazgató

(1) Az alapítvány igazgatóját öt évre az igazgatótanács jelöli ki a Bizottság által **benyújtott, legalább három jelöltből álló lista** alapján. Mielőtt kineveznék, az igazgatótanács által kiválasztott jelöltet **felkéri**, hogy az Európai Parlament illetékes bizottsága(i) előtt tegyen nyilatkozatot, és válaszoljon a bizottsági tagok által feltett kérdésekre.

2008. május 22., csütörtök

Az időszak végét megelőző kilenc hónap folyamán a Bizottság **egy külső szakértők által készített előzetes értékelés alapján** értékelést készít, **amelyben** különösen az alábbiakat vizsgálja:

- az igazgató munkáját,
- az alapítvány feladatait és a vele szemben támasztott követelményeket az elkövetkező évek során.

A Bizottság javaslatára, figyelembe véve az értékelő jelentést, illetve kizárólag abban az esetben, ha az alapítvány feladatai és a vele szemben támasztott követelmények indokolják, az igazgatótanács az igazgató hivatali idejét egyszer és legfeljebb három évre meghosszabbíthatja.

Amennyiben az igazgatótanács meg kívánja hosszabbítani az igazgató hivatali idejét, erről tájékoztatja az Európai Parlamentet. Hivatali idejének meghosszabbítása előtt egy hónappal az igazgatót felkérhetik, hogy az Európai Parlament illetékes bizottsága(i) előtt tegyen nyilatkozatot, és válaszoljon a bizottsági tagok által feltett kérdésekre.

Amennyiben az igazgató hivatali idejét nem hosszabbítják meg, addig marad hivatalban, amíg utódját ki nem nevezik.

(2) Az igazgatót érdemei, igazgatási és vezetői jártassága, valamint az alapítvány tevékenységi területén szerzett szakértelme és tapasztalata alapján nevezik ki.

(3) Az alapítvány jogi képviselője az igazgató.

(4) Az igazgató a következő feladatokat látja el, illetve a következő hatáskörrel rendelkezik:

- a) a Bizottság által meghatározott általános iránymutatások alapján elkészíti az alapítvány éves munkaprogramját, előirányzott bevételeit és kiadásait tartalmazó költségvetési tervezetét, saját illetve az igazgatótanács eljárási szabályzatát, meghatározza az alapítvány pénzügyi szabályait, valamint az igazgatótanács és az általa összehívott ad hoc munkacsoportok feladatát;
- b) szavazati jog nélkül részt vesz az igazgatótanács ülésein;
- c) végrehajtja az igazgatótanács határozatait;
- d) végrehajtja az alapítvány éves munkaprogramját, és reagál a Bizottság segítségnyújtásra irányuló kéréseire;
- e) a 2343/2002/EK, Euratom || rendelet 33–42. cikke értelmében ellátja az engedélyezésre jogosult tisztviselő feladatait;
- f) végrehajtja az alapítvány költségvetését;
- g) hatékony ellenőrzési rendszert alkalmaz, hogy el lehessen végezni a 24. cikkben említett rendszeres értékelést, és az alapján el lehessen készíteni az alapítvány tevékenységeiről szóló éves jelentéstervezetet;
- h) az éves jelentést benyújtja az Európai Parlamentnek;
- i) foglalkozik minden személyzeti vonatkozású ügygel, gyakorolja a 21. cikkben előírt hatásköröket;
- j) meghatározza az alapítvány szervezeti felépítését, és az igazgatótanácshoz benyújtja jóváhagyásra;
- k) a 18. cikkel összhangban ő képviseli az alapítványt az Európai Parlament és a Tanács előtt.

(5) Az igazgató intézkedéseiről beszámol az igazgatótanácsnak, amely az igazgatót a Bizottság javaslatára hivatali ideje lejártá előtt felmentheti hivatalából.

11. cikk

A közérdek és függetlenség

Az igazgatótanács és az igazgató a közérdeket szem előtt tartva és minden külső befolyástól függetlenül végzi feladatát. Ebből a célból évente írásos kötelezettségvállalási és érdekeltségi nyilatkozatot tesz.

2008. május 22., csütörtök

12. cikk

Az éves munkaprogram

- (1) Az éves munkaprogram *megfelel az alapítvány 1. és 2. cikkben említett tárgyának, hatályának és feladatainak.*
- (2) *Az éves munkaprogramot a Bizottság szolgálataival együttműködésben, az érintett országok és régiók külkapcsolati prioritásaira tekintettel, továbbá a Közösségen belül az oktatás és képzés területén összegyűjtött tapasztalatok alapján egy négy évet felölelő többéves munkaprogram keretében kell összeállítani.*
- (3) Az éves munkaprogramban szereplő projekteket és tevékenységeket ki kell egészíteni a szükséges kiadások becslésével, valamint az alkalmazottak és a költségvetési források elosztásával.
- (4) Miután a Bizottság véleményt alkotott róla, az igazgató a munkaprogram tervezetét benyújtja az igazgatótanácsnak.
- (5) Az igazgatótanács a következő évre vonatkozó éves munkaprogram tervezetét legkésőbb november 30-án elfogadja. A munkaprogram végleges változatának elfogadása minden évben az év elején történik.
- (6) A közösségi politikák nagyobb hatékonyságának biztosítása céljából szükség esetén a program ugyan-
ezt az eljárást alkalmazva az év során átdolgozható.

13. cikk

Az éves tevékenységi jelentés

- (1) Az igazgató feladatai elvégzéséről éves tevékenységi jelentés formájában jelentést tesz az igazgatótanácsnak.
- (2) A jelentés pénzügyi és igazgatási információkat tartalmaz, feltüntetve a műveletek eredményeit összevetve **az éves munkaprogrammal és** a kitűzött célokkal, a műveletekkel járó kockázatokat, a rendelkezésre bocsátott források felhasználását és a belső ellenőrzési rendszer működésének módját.
- (3) Az igazgatótanács az előző pénzügyi év tevékenységi jelentéséről elemzést és értékelést készít.
- (4) Az igazgatótanács elfogadja az igazgató éves tevékenységi jelentését, és az elemzéssel és értékeléssel együtt legkésőbb június 15-ig megküldi az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság, a Számvevőszék és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság **|| illetékes szervei** részére. A jelentést a tagállamok, valamint tájékoztató jelleggel a partnerországok is megkapják.
- (5) ***Az alapítvány igazgatója az Európai Parlament illetékes bizottságai és a Tanács előkészítő szervei előtt ismerteti az alapítvány éves jelentését.***

14. cikk

Kapcsolat egyéb közösségi alprogramokkal

A Bizottság az igazgatótanáccsal együttműködve biztosítja a következetességet, és az alapítvány munkája és az egyéb közösségi szintű alprogramok közötti egymást kiegészítő jelleget, a Közösségen belül és a partnerországok támogatása során egyaránt.

15. cikk

A költségvetés

- (1) Az alapítvány összes bevételéről és kiadásáról minden pénzügyi évre becslés készül, ami megjelenik az alapítvány költségvetésében, amely tartalmaz egy intézményi tervet. A pénzügyi év azonos a naptári évvel.
- (2) Az alapítvány költségvetésében a bevételek és kiadások egyensúlyban vannak.
- (3) Az alapítvány bevétele, az egyéb típusú jövedelmektől függetlenül, az Európai Közösségek általános költségvetéséből származó szubvencióból, az elvégzett szolgáltatásokért járó díjazásból, valamint egyéb forrásokból származó összegekből áll.
- (4) A költségvetés tartalmazza az alapítvány pénzügyi támogatását élvező projektekhez a partnerországok által rendelkezésre bocsátott összegeket is.

16. cikk

A költségvetési eljárás

- (1) Az igazgató által készített tervezet alapján az igazgatótanács minden évben összeállítja az alapítvány következő pénzügyi évre vonatkozó bevételi és kiadási előirányzatát. Az igazgatótanács legkésőbb március 31-ig megküldi a Bizottság részére ezt a létszámtervet is magában foglaló előirányzatot.
- (2) Tekintettel a külső fellépésekre rendelkezésre álló teljes összeg javasolt határára a Bizottság megvizsgálja az előirányzatot, és azokat a forrásokat, amelyeket a létszámtervre vonatkozóan szükségesnek ítél meg, illetve az || általános költségvetést || terhelő támogatás összegét felveszi az || előzetes költségvetési tervezetbe.
- (3) A Bizottság az előirányzatot az || általános költségvetés előzetes tervezetével együtt megküldi az Európai Parlament és a Tanács részére (a továbbiakban: költségvetési hatóság).
- (4) A költségvetési hatóság hagyja jóvá az alapítvány támogatására szánt költségvetési előirányzatot.

Az alapítvány létszámtervét a költségvetési hatóság fogadja el.

- (5) Az alapítvány költségvetését és létszámtervét az igazgatótanács fogadja el. Az általános költségvetés végleges elfogadása után válnak véglegessé. A költségvetést és a létszámtervet szükség esetén ennek megfelelően kiigazítják.
- (6) Az igazgatótanács a lehető leghamarabb értesíti a költségvetési hatóságot az olyan projektek megvalósítására irányuló szándékáról, amelyek jelentős pénzügyi hatást gyakorolhatnak a költségvetés finanszírozására, és különösen az olyan, ingatlanhoz kapcsolatos projektekről, mint például épületek bérbevétele vagy megvásárlása. Erről tájékoztatja a Bizottságot.

Ha a költségvetési hatóság valamely részlege jelezte vélemény kifejtésére vonatkozó szándékát, akkor véleményét a projektről szóló értesítés időpontját követő hat héten belül kell az igazgatótanácsnak eljuttatnia.

2008. május 22., csütörtök

17. cikk

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

- (1) Az alapítvány számvitelért felelős tisztviselője minden pénzügyi évet követően legkésőbb március 1-jéig közli a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjével az előzetes elszámolást az adott pénzügyi év költségvetésének végrehajtásáról és pénzgazdálkodásáról szóló jelentéssel együtt. A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője a költségvetési rendelet 128. cikkének megfelelően konszolidálja az intézmények és decentralizált szervek előzetes elszámolását.
- (2) A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője minden pénzügyi évet követően legkésőbb március 31-ig megküldi a Számvevőszéknek az alapítvány előzetes elszámolását az adott pénzügyi év költségvetésének végrehajtására és pénzgazdálkodására vonatkozó jelentéssel együtt. A pénzügyi év költségvetésének végrehajtására és pénzgazdálkodására vonatkozó jelentést az Európai Parlament és a Tanács részére is megküldik.
- (3) Az alapítvány költségvetését az igazgató hajtja végre.
- (4) Az alapítvány előzetes elszámolására vonatkozó számvevőszéki észrevételek kézhezvételét követően az igazgató saját felelősségére – a költségvetési rendelet 129. cikkének megfelelően – elkészíti az alapítvány végleges elszámolását, és azt véleményezésre benyújtja az igazgatótanácshoz.
- (5) Az igazgatótanács véleményt nyilvánít az alapítvány végleges elszámolásáról.
- (6) Az igazgató a végleges elszámolást minden pénzügyi évet követően legkésőbb július 1-jéig az igazgatótanács véleményével együtt megküldi az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.
- (7) A végleges elszámolást közzé kell tenni.
- (8) Az alapítvány igazgatója legkésőbb szeptember 30-ig válaszol a Számvevőszéknek az általa tett észrevételekre. Ezt a választ az igazgatótanácsnak is megküldi.
- (9) A költségvetési rendelet 146. cikke (3) bekezdésének megfelelően az igazgató az Európai Parlament részére, annak kérésére megküld minden olyan információt, amely az adott pénzügyi évre vonatkozó mentesítési eljárás zavartalan lebonyolításához szükséges.
- (10) Az Európai Parlament a Tanács minősített többséggel elfogadott ajánlása alapján eljárva az $n + 2$ év április 30. előtt mentesíti az igazgatót az n . évi költségvetés végrehajtására vonatkozó felelőssége alól.
- (11) Az igazgató szükség esetén megtesz minden lépést, amelyet a mentesítő határozathoz fűzött észrevételek szükségessé tesznek.

18. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács

A fent említett ellenőrzések, különösen a költségvetési és a mentesítési eljárás sérelme nélkül az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor, az alapítvány tevékenységeivel kapcsolatos bármilyen témában kérheti az igazgató meghallgatását.

19. cikk

Pénzügyi szabályok

- (1) Az alapítványra alkalmazandó pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az igazgatótanács fogadja el. E szabályok nem térhetnek el a 2343/2002/EK, Euratom II rendeletről, hacsak az ilyen eltérést kifejezetten nem teszi szükségessé az alapítvány működése, és a Bizottság nem adta hozzá előzetes hozzájárulását.

2008. május 22., csütörtök

(2) A költségvetési rendelet 133. cikke (1) bekezdésével összhangban az alapítvány a Bizottság számviteli felelős tisztviselője által elfogadott számviteli szabályokat alkalmazza, elszámolásának a Bizottság elszámolásaival történő konszolidálása érdekében.

(3) Az 1073/1999/EK rendeletet az alapítványra teljes egészében alkalmazni kell.

(4) Az alapítvány **tiszteletben tartja az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága közötti, az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodást** ⁽¹⁾. Az igazgatótanács fogadja el az OLAF **ilyen jellegű** belső vizsgálatainak elvégzéséhez szükséges intézkedéseket.

20. cikk

Kiváltságok és mentességek

Az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv vonatkozik az alapítványra.

21. cikk

A munkavállalókkal kapcsolatos szabályok

Az alapítvány személyzetére az Európai Közösség tisztviselőire és egyéb alkalmazottaira érvényes szabályok és rendeletek érvényesek.

Az alapítvány gyakorolja személyzete fölött a kinevező hatóság hatáskörét.

Az igazgatótanács a Bizottsággal egyetértésben elfogadja a megfelelő végrehajtási szabályokat az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatának 110. cikkében és az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeinek 127. cikkében foglalt rendelkezésekkel összhangban.

Az igazgatótanács rendelkezéseket fogadhat el, hogy a tagállamokból vagy partnerországokból származó nemzeti szakértők az alapítványban kiküldetés keretén belül alkalmazásban állhassanak.

22. cikk

Felelősség

(1) Az alapítvány szerződési felelősségét a szóban forgó szerződésre alkalmazandó jogszabályok szabályozzák.

(2) A szerződésen kívüli felelősség esetén az alapítvány a tagállamok jogszabályainak közös általános elvei alapján megtéríti az általa vagy az alkalmazottai által feladatuk végzése során okozott károkat.

Az ilyen jellegű károkkal kapcsolatos vitákban az Európai Közösség Bírósága illetékes.

(3) Az alkalmazottaknak az alapítvánnyal szembeni felelősségére az alapítvány alkalmazottaira vonatkozó megfelelő rendelkezések alkalmazandók.

23. cikk

Harmadik országok részvétele

(1) Az alapítvány nyitott azoknak az országoknak a részvétele előtt, amelyek nem tagjai az Európai Közösségnek, és amelyek a Szerződés 300. cikkében megállapított eljárás szerint a Közösség és a köztük fennálló megállapodásokban megállapítandó intézkedések alapján osztják a Közösség és a tagállamok által az 1. cikkben meghatározott partnerországoknak **a humántőke fejlesztése** területén nyújtott támogatás iránti elkötelezettségét.

⁽¹⁾ HL L 136., 1999.5.31., 15. o.

2008. május 22., csütörtök

A megállapodások többek között meghatározzák ezen országoknak az alapítvány munkájában való részvétele jellegét és mértékét, valamint részletes szabályait, beleértve a pénzügyi hozzájárulással és a munkavállalókkal kapcsolatos rendelkezéseket. Ezek a megállapodások nem teszik lehetővé, hogy az igazgatótanácsban harmadik országok szavazati joggal képviseltesék magukat, illetve nem tartalmaznak olyan rendelkezéseket, amelyek nem állnak összhangban a 21. cikkben meghatározott személyzeti szabályokkal.

(2) Ezeknek az országoknak az említett ad hoc munkacsoportokban való részvételéről szükség esetén az igazgatótanács határoz, ehhez nem kell megállapodást kötni.

24. cikk

Értékelés

(1) A 2343/2002/EK, Euratom rendelet 25. cikke (4) bekezdése értelmében az alapítvány rendszeresen előzetes és utólagos értékeléseket végez tevékenységeiről, amennyiben ezek jelentős kiadásokat igényelnek. Az értékelés eredményeiről az igazgatótanács értesítést kap.

(2) A Bizottság az igazgatótanáccsal folytatott konzultációt követően e rendelet végrehajtásáról, az alapítvány és munkamódszerei által a célkitűzésekkel összhangban elért eredményekről, valamint az itt meghatározott megbízatásról és feladatokról minden negyedik évben értékelést végez. Az értékelést külső szakértők végzik. A Bizottság az értékelés eredményeit bemutatja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.

(3) Az alapítvány megtesz minden szükséges lépést az értékelés során felmerülő problémák orvoslása érdekében.

25. cikk

Felülvizsgálat

Az értékelést követően a Bizottság szükség esetén javaslatot tesz e rendelet rendelkezéseinek felülvizsgálatára. Amennyiben a Bizottság úgy érzi, hogy az alapítvány megléte a kitűzött célok tekintetében már nem indokolt, javasolhatja e rendelet hatályon kívül helyezését.

26. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az I. mellékletben meghatározottak szerint az 1360/90/EGK, a 2063/94/EK, az 1572/98/EK, az 1648/2003/EK rendelet és a 2666/2000/EK 16. cikke hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletekre történő hivatkozásokat e rendeletre történő hivatkozásoknak kell tekinteni, és a II. mellékletben található megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

27. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt 2009. május 22-én,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT RENDELETEK ÉS A KÉSŐBBI MÓDOSÍTÁSOK

A Tanács 1990. május 7-i 1360/90/EGK rendelete

(HL L 131., 1990.5.23., 1. o.)

A Tanács 1994. július 27-i 2063/94/EK rendelete

(HL L 216., 1994.8.20., 9. o.)

A Tanács 1998. július 17-i 1572/98/EK rendelete

(HL L 206., 1998.7.23., 1. o.)

A Tanács 2000. december 5-i 2666/2000/EK rendeletének 16. cikke

(HL L 306., 2000.12.7., 1. o.)

A Tanács 2003. június 18-i 1648/2003/EK rendelete

(HL L 245., 2003.9.29., 22. o.)

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

1360/90/EGK rendelet	E rendelet
1. cikk, bevezető rész	1. cikk, bevezető rész
1. cikk, bevezető rész vége	–
1. cikk, első–negyedik francia bekezdés	–
1. cikk, második mondat	–
–	1. cikk, bevezető rész vége
–	1. cikk, a)–c) pont
–	1. cikk, második mondat
2. cikk	–
3. cikk, bevezető rész	2. cikk, bevezető rész
3. cikk, a)–g) pont	–
–	2. cikk, a)–f) pont
3. cikk, h) pont	2. cikk, g) pont
4. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés
–	3. cikk, (2) bekezdés
4. cikk, (3) bekezdés, első mondat	3. cikk, (3) bekezdés, első mondat
–	3. cikk (3) bekezdés, második mondat
4. cikk, (2) bekezdés	–
–	3. cikk, (4) és (5) bekezdés
–	4. cikk, (1)–(3) bekezdés
4a. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés
4a. cikk, (2) bekezdés	4. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés
–	5. cikk
4a. cikk, (3) bekezdés	6. cikk
5. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés	7. cikk, (2) bekezdés, első és második albekezdés
–	7. cikk, (2) bekezdés, harmadik és negyedik albekezdés
5. cikk, (3) bekezdés	7. cikk, (3) bekezdés
5. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	7. cikk, (4) bekezdés, első mondat

2008. május 22., csütörtök

1360/90/EGK rendelet	E rendelet
–	7. cikk, (4) bekezdés, második mondat
5. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés	7. cikk, (5) bekezdés
5. cikk, (4) bekezdés, harmadik és negyedik albekezdés	8. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
–	8. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
5. cikk (4) bekezdés utolsó albekezdés	8. cikk, (1) bekezdés, utolsó albekezdés
5. cikk, (5) és (6) bekezdés	8. cikk, (2) és (3) bekezdés
5. cikk, (7)–(10) bekezdés	–
–	9. cikk
6. cikk	–
7. cikk, (1) bekezdés, első rész,	10. cikk, (1) bekezdés, első rész,
7. cikk, (1) bekezdés, első mondat vége és második mondat	–
–	10. cikk, (1) bekezdés, első mondat vége, második mondat és második–negyedik albekezdés
–	10. cikk, (2) bekezdés
7. cikk, (2) bekezdés	10. cikk, (5) bekezdés, első mondat
7. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés
–	10. cikk, (4) bekezdés, a)–k) pont
–	11. cikk
–	12. cikk
–	13. cikk
8. cikk (részben)	14. cikk
9. cikk	15. cikk
10. cikk, (1) bekezdés	16. cikk, (1) bekezdés
–	16. cikk, (2) bekezdés
10. cikk, (2) bekezdés	16. cikk, (3) bekezdés
10. cikk, (3) bekezdés	–
10. cikk, (4)–(6) bekezdés	16. cikk, (4)–(6) bekezdés
11. cikk, (1) bekezdés	17. cikk, (3) bekezdés
11. cikk, (2) és (3) bekezdés	17. cikk, (1) és (2) bekezdés
11. cikk, (4)–(10) bekezdés	17. cikk, (4)–(10) bekezdés
–	17. cikk, (11) bekezdés
–	18. cikk
12. cikk	19. cikk, (1) bekezdés
–	19. cikk, (2)–(4) bekezdés
13. cikk	20. cikk
14. cikk	21. cikk, első és második mondat, valamint a harmadik mondat első része
–	21. cikk, harmadik mondat utolsó része és utolsó mondat
15. cikk	22. cikk
16. cikk, (1) bekezdés	23. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés és a második albekezdés első mondata
–	23. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés utolsó mondata
16. cikk, (2) bekezdés	23. cikk, (2) bekezdés
–	24. cikk, (1) bekezdés
17. cikk (részben)	24. cikk, (2) bekezdés
–	24. cikk, (3) bekezdés
18. cikk	–
–	25. cikk
–	26. cikk
19. cikk	27. cikk
–	Melléklet